

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceedings)

ราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4
“การจัดการศึกษาไทยในยุค **New Normal**”

วันที่ 5 สิงหาคม 2564

คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

สารบัญ

	หน้า
สารจากคณบดีคณะรัฐศาสตร์	ข
กำหนดการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิชาการระดับชาติ	ค
การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิชาการระดับชาติ	ง
รายชื่อผู้เสนอผลงาน	
กลุ่มที่ 1 นำเสนอแบบบรรยาย	ฉ
กลุ่มที่ 2 นำเสนอแบบบรรยาย	ฉ
กลุ่มที่ 3 นำเสนอแบบบรรยาย	ฐ
สารบัญรวมบทความ	ช
ภาคผนวก	
คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาและคัดเลือกบทความ	
ในการประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4	
คณะกรรมการดำเนินการจัดการประชุมวิชาการระดับชาติ	

สารจากคณบดีคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์พงศ์ กางการ

การประชุมทางวิชาการ “ราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ” จัดขึ้นภายใต้ความร่วมมือของหน่วยจัดการศึกษาในสาขาวิชาด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2557 มีจุดมุ่งหมายในการสร้างความร่วมมือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ พัฒนาการจัดการเรียนการสอนและการวิจัยที่ปฏิบัติการในสภาพจริงจากพื้นที่ร่วมกับชุมชน สังคม ภายใต้กลไกและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำหรับการประชุมฯ ในครั้งนี้ นับเป็นครั้งที่ 4 โดยมี “เจ้าภาพ” คือ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ภายใต้หัวข้อ “การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” กลุ่มเป้าหมายผู้เข้าร่วมงานครั้งนี้ คือนิสิตนักศึกษา ครู อาจารย์ นักวิจัย และบุคคลผู้สนใจทั่วไป ได้ร่วมนำเสนอผลงานทางวิชาการให้แพร่ในวงวิชาการให้กว้างขึ้น สะท้อนให้เห็นถึงบทบาทและพันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏกับการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญข้างต้น อันเนื่องเนื่องกับการพัฒนาองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาประเทศ ด้วยการพัฒนาคน จึงรับเป็นผู้จัดดำเนินการหลักสำหรับการประชุมฯ ครั้งนี้ ในลักษณะการประชุมออนไลน์ สอดรับกับหัวข้อการประชุมที่ว่า “การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal”

การจัดประชุมทางวิชาการ “ราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ” ครั้งที่ 4 นี้ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ได้รับความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละสาขาวิชา เพื่อตรวจอ่านและประเมินผลงานในลักษณะของ Peer Review ดังนั้นผลงานที่ตีพิมพ์ในเอกสารการประชุมนี้ จึงเป็นงานวิจัยที่มีคุณภาพและผ่านการประเมิน ประกอบกับการแข่งขันทักษะทางวิชาการในกิจกรรมการตอบปัญหาด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์สำหรับนิสิตนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ทำได้ดีที่สุด คณะรัฐศาสตร์หวังเป็นอย่างยิ่งว่า การจัดประชุมวิชาการในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้เข้าร่วมประชุมและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่าน ในการนำไปพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อจะได้นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและประเทศชาติต่อไป และขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ คณาจารย์ และบุคลากรทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการจัดงานในครั้งนี้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์พงศ์ กางการ

คณบดีคณะรัฐศาสตร์

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4
ในหัวข้อ “การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal”
วันที่ 5 สิงหาคม 2564 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ Online Conference

วันที่ 5 สิงหาคม 2564

- 08.00 – 09.00 น. ลงทะเบียน (Online)
- 09.00 – 09.30 น. พิธีเปิด ณ ห้องเรียนต้นแบบเพื่อผู้เรียนในศตวรรษที่ 21
- ประธานในพิธีเดินทางมาถึง โดย รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริวัฒน์ โปธิเวชกุล
 - พิธีกรกล่าวต้อนรับ ประธานในพิธี
 - คณบดีคณะรัฐศาสตร์ กล่าวรายงานวัตถุประสงค์ของโครงการ
 - อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ กล่าวเปิดงาน
 - อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ กล่าวต้อนรับวิทยากร และผู้ร่วมงาน
- 09.30 – 12.00 น. เสวนา เรื่อง “การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal”
โดย ศาสตราจารย์นายแพทย์วันชัย วัฒนศัพท์
รองศาสตราจารย์ ดร.โอฬาร ถิ่นบางเตียว
รองศาสตราจารย์ ดร.สถาพร เรืองธรรม
- 12.00 – 13.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน
- 13.00 – 17.30 น. การนำเสนอบทความวิจัย/ บทความวิชาการของกลุ่มย่อย/
ประชุมเครือข่ายราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
การแข่งขันตอบปัญหาวิชาการ
- 17.30 น. ปิดการประชุมวิชาการ

หมายเหตุ : กำหนดการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

โครงการประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 “การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal”

1. หลักการและเหตุผล

การระบาดของไวรัสโคโรนา พ.ศ. 2562 – 2564 เป็นการระบาดทั่วโลก โดยมีสาเหตุมาจากไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ จากเดิมที่เราคิดว่าเรื่องโรคระบาดอาจเป็นเรื่องไกลตัว เราเห็นการแพร่ระบาดของโรคซาร์สและพบเจอกับวิกฤตต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง แต่เราไม่เคยคิดว่ามันจะมาถึงตัว จนกระทั่งโควิด – 19 มาถึงและก่อให้เกิดผลกระทบไปทั่วโลก วันนี้ทุกคนจึงตระหนักเพิ่มขึ้นว่าวิกฤตที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องใกล้ตัวที่ทำให้ชีวิตไม่เหมือนเดิม สังคมจึงต้องเตรียมพร้อมหลายเรื่อง ความไม่เหมือนเดิมหลังต้องเผชิญกับวิกฤตโควิด – 19 เริ่มต้นจากชีวิตของคนเราที่เปลี่ยนแปลงไป ขณะที่หลายหน่วยงาน องค์กร ต่างปรับความคิด พฤติกรรม และวิธีการทำงานที่มีความยืดหยุ่นมากขึ้น จากเดิมคนทำงานมักให้ความสำคัญกับ Work – Life Balance สร้างสมดุลระหว่างชีวิตงานและชีวิตส่วนตัวเป็นสิ่งสำคัญ แต่ปัจจุบันที่เราทุกคนต่าง Work from Home มีสัดส่วนเวลาของการทำงานและชีวิตส่วนตัวเกิดขึ้นพร้อม ๆ กันสลับสับเปลี่ยนกันไปตลอดทั้งวัน เกิด Work – Life Integration ที่ชีวิตการทำงานหลอมรวมกับชีวิตส่วนตัวเป็นหนึ่งเดียว จนเราต้องสร้างวินัยในการทำงานท่ามกลางอิสระและความยืดหยุ่นที่เพิ่มขึ้นจาก Work from Home นอกจาก Work from Home ที่สร้างเศรษฐกิจคนติดบ้าน (From Home Economy) ทำให้ e – Commerce และการทำธุรกรรมทางออนไลน์เติบโตอย่างก้าวกระโดดแล้ว อีกหนึ่งการเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ชัด ในช่วงวิกฤตโควิด – 19 ก็คือคนให้ความสนใจและมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องสุขภาพและสาธารณสุขมากขึ้น เช่น ให้ความสำคัญกับการล้างมือ การสวมหน้ากากอนามัย หรือแม้แต่การนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ ส่งผลให้เรื่อง Digital Transformations ที่เคยมีการพูดถึงมาอย่างยาวนานและเกิดขึ้นช้ามาก กลับถูกขับเคลื่อนได้เร็วขึ้น เมื่อวิกฤตการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ระลอกสามเริ่มแพร่ระบาด หลายๆ ภาคส่วนเริ่มพูดถึง “ความปกติใหม่” หรือ “New Normal” ที่จะตามมา การมาเยือนของวิกฤตโรคระบาดทำให้เกิดคำถามเกี่ยวกับระบบการศึกษาหลากหลายด้าน เป็นต้นว่าเราจะออกแบบการเรียนรู้ในยุคโควิด - 19 ให้มีประสิทธิภาพได้อย่างไร ทักษะและหลักสูตรโลกการศึกษา รูปแบบใหม่หลังจากนี้ควรมีหน้าตาแบบไหน เทคโนโลยีจะเข้ามามีบทบาทด้านการเรียนรู้หรือทำให้ความเหลื่อมล้ำแย่กว่าเดิม จริงหรือไม่ที่เราสามารถเปลี่ยนวิกฤตครั้งนี้ให้กลายเป็นโอกาสทางการศึกษา จากความผิดปกติแบบใหม่ที่ไม่เหมือนเดิม (New Abnormal) ที่ส่งผลกระทบต่อจัดการศึกษา ทำให้สถานศึกษาต้องอยู่ให้รอด ต้องปรับตัว เพราะวิกฤตโควิด – 19 เป็นบททดสอบของความจำเป็นครั้งใหญ่ในการบริหารจัดการศึกษาที่ต้องปรับเปลี่ยนวิธีคิดใหม่ให้สอดคล้องกับความปกติใหม่ที่เกิดขึ้น

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด – 19 การปิดสถาบันการศึกษาในเวลาต่อมา จนกลายเป็นสาเหตุให้นักเรียนนักศึกษาได้รับผลกระทบในกระบวนการเรียนรู้ สำหรับประเทศไทยศูนย์บริหารสถานการณ์

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564

“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

โควิด-19 (ศบค.) กำหนดให้มีการดำเนินการเพื่อจัดการศึกษา รูปแบบการเรียนการสอน ให้มีการดำเนินการทั้งแบบออนแอร์ผ่าน DLTV ออนไลน์ และออฟไลน์ในชั้นเรียน ซึ่งจะใช้วิธีผสมผสาน หรืออาจจะเป็นการเรียนรู้ที่บ้านกับครอบครัว อย่าง Home School แล้วแต่ความเหมาะสม และบริบทของสถานศึกษาแต่ละแห่ง ซึ่งสถานศึกษาบางแห่งยังประสบปัญหาเรื่องการเข้าถึงเทคโนโลยีที่เข้ามามีบทบาทในโลกการศึกษา แล้วจะออกแบบการจัดการเรียนรู้อย่างไรให้มีประสิทธิภาพ ทักษะและหลักสูตรของโลกการศึกษารูปแบบใหม่หลังจากนี้ควรมีหน้าตาแบบไหน เทคโนโลยีจะเข้ามามีบทบาทด้านการเรียนรู้อย่างไร ฯลฯ ผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีความจำเป็นต้องหาวิธีการในการบริหารจัดการศึกษา ซึ่งเป็นกระบวนการที่สำคัญในการขับเคลื่อนการจัดการเรียนรู้ภายใต้ความปกติใหม่ (New Normal) ทั้งด้านการจัดรูปแบบการเรียนการสอน การพัฒนาครูให้พร้อมสู่โลกยุคใหม่ การบริหารหลักสูตร รวมถึงการรับฟังเสียงสะท้อนจากครู ผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชน ผู้เขียนได้ศึกษาและรวบรวมแนวคิดที่น่าสนใจในการปรับกระบวนการบริหารจัดการศึกษา จากองค์กรการศึกษา และนักการศึกษา ที่จะเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้บริหารสถานศึกษาได้แนวคิดในการบริหารสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ

ด้วย เครือข่ายราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ได้ก่อตั้งขึ้น เมื่อ ปี พ.ศ. 2557 ภายใต้ความร่วมมือของหน่วยจัดการศึกษาในสาขาวิชาทางด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ โดยมีเป้าหมายในการสร้างความร่วมมือเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ พัฒนาการจัดการเรียนการสอน และการวิจัยที่มีการปฏิบัติการในสภาพจริงของพื้นที่ร่วมกับชุมชน สังคม ภายใต้กลไกจริงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นเพื่อให้ผลงานวิจัยดังกล่าว ได้มีโอกาสเผยแพร่ในวงที่กว้างขวางขึ้น ตามบทบาทพันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏกับการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จึงเล็งเห็นความสำคัญต่อการพัฒนาองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาประเทศชาติ ด้วยการพัฒนากำลังคน จึงได้จัด “โครงการประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 4” ในหัวข้อ “การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” เพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และ สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ของนักวิชาการ นักวิจัย บัณฑิตวิทยาลัย และประชาชนทั่วไป

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัย งานวิชาการ และส่งเสริมศักยภาพการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเครือข่าย และมหาวิทยาลัยทั่วประเทศ ที่นำไปสู่การใช้ประโยชน์ต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและประเทศ

2.2 เพื่อพัฒนาทักษะและสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการให้กับนักศึกษาด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

2.3 นักวิชาการ นักวิจัย นักศึกษา รวมถึงชุมชนได้เสนอและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ในงานวิจัยและงานวิชาการทางรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ รวมถึงสังคมศาสตร์ในแขนงอื่น ๆ เพื่อยกระดับคุณภาพงานวิจัยและงานวิชาการสำหรับการพัฒนาท้องถิ่นไทย

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

2.4 เพื่อสร้างโอกาสทบทวนงานศึกษา งานวิจัยที่ส่งเสริมพัฒนาศาสตร์ทางรัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ โดยเฉพาะงานที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงในมิติต่าง ๆ ในท้องถิ่น ภูมิภาค ประเทศ และระหว่างประเทศ

3. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

1) หน่วยงานหลัก คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

4. ระยะเวลาดำเนินงาน

วันที่ 5 สิงหาคม 2564 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

5. กลุ่มเป้าหมาย

- 1) นักวิชาการ นักวิจัย อาจารย์ ครู นิสิต นักศึกษา
- 2) ผู้สนใจจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน
- 3) บุคคลทั่วไป

6. รูปแบบกิจกรรม

- 1) การบรรยายพิเศษทางวิชาการ (Keynote speakers)
- 2) การนำเสนอผลงานวิจัยและผลงานวิชาการภาคบรรยาย (Oral Presentation) และภาคโปสเตอร์ (Poster presentation)
- 3) การแข่งขันตอบปัญหาทางวิชาการ (ระดับอุดมศึกษา)

7. กิจกรรมและการประชุม

7.1 ภาคการประชุมวิชาการ

1. การบรรยายพิเศษ(Keynote Lecturer) และ การเสวนาทางวิชาการ(Panel Discussion)
2. การเสนอผลงานวิชาการ (Academic article) ผลงานวิจัย (Research article) วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษา จะนำเสนอในภาคบรรยาย ใช้เวลานำเสนอเรื่องละ 15 นาที ชักถาม 5 นาที รวม 20 นาที โดยบทความวิชาการและบทความวิจัยฉบับเต็ม (Full Paper) ที่ผ่านมาการพิจารณาและนำเสนอตาม กำหนดการจะรวบรวมจัดทำเป็นรายงานการสืบเนื่องการประชุมวิชาการ (Proceedings) เผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ <https://pol-sci.cpru.ac.th/polnew/>
3. การเสนอผลงานวิจัยภาคโปสเตอร์(Poster Presentation) ผู้นำเสนอผลงานจะต้องยืนอยู่ประจำที่โปสเตอร์ของตนในช่วงเวลาดำหนด

กลุ่มที่ 1 รัฐศาสตร์ ครอบคลุมถึงงานวิชาการและงานวิจัยทางด้านรัฐศาสตร์ การเมืองการปกครอง ปรัชญาและทฤษฎีทางการเมือง การมีส่วนร่วม ประชาธิปไตย การเคลื่อนไหวทางสังคมและการเมือง การปกครองท้องถิ่น การบริหารจัดการท้องถิ่น ธรรมาภิบาลชุมชน ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ นโยบาย

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
 “การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ต่างประเทศ การจัดการความขัดแย้ง ขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคม ความเป็นพลเมือง คนชายขอบ ชนกลุ่มน้อย ปัญหาในพื้นที่จังหวัดชายแดน และสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง

กลุ่มที่ 2 รัฐประศาสนศาสตร์ ครอบคลุมถึงงานวิชาการและงานวิจัยทางด้านรัฐประศาสนศาสตร์ บริหารรัฐกิจ และการจัดการภาครัฐแนวใหม่ นโยบายสาธารณะ การบริหารการพัฒนา ทฤษฎีองค์การ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ การบริหารงานยุติธรรม และสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง

กลุ่มที่ 3 มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สหวิทยาการ ครอบคลุมถึง งานวิชาการและงานวิจัยทางด้านวัฒนธรรมศึกษา ภูมิภาคศึกษา อาเซียนศึกษา ปรัชญาและศาสนา ประวัติศาสตร์ พัฒนาชุมชนและสังคม สังคมวิทยา จิตวิทยา ภาษา และสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง

กำหนดการดำเนินงานภาคการประชุมวิชาการ

1	ประชาสัมพันธ์การจัดงาน	บัดนี้เป็นต้นไป
2	ลงทะเบียนเข้าร่วมงาน และบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper)	บัดนี้ – 30 มิ.ย. 64
3	วันสุดท้ายของการรับบทความฉบับสมบูรณ์	30 มิ.ย. 64
4	ระยะเวลาของการชำระค่าลงทะเบียน	บัดนี้ – 1 ก.ค. 64
5	ประกาศผลการพิจารณาผู้นำเสนอบทความ	1 – 5 ก.ค. 64
6	วันสุดท้ายของการส่งบทความฉบับแก้ไข	16 ก.ค. 64
7	ประกาศกำหนดการการนำเสนอความ ประกาศรายชื่อและกำหนดการ ผู้นำเสนอบทความภาคบรรยายและโปสเตอร์	23 ก.ค. 64
8	การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4	5 ส.ค. 64

หมายเหตุ : 1. การพิจารณาบทความ ผ่านกระบวนการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Reviews) ที่มีความเชี่ยวชาญตามสาขาวิชาทั้งภายในมหาวิทยาลัยเครือข่ายราชภัฏทั่วประเทศและสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ

2. การจัดพิมพ์รูปเล่มประกอบการประชุมจะจัดพิมพ์เฉพาะส่วนบทความคัดย่อเท่านั้น ส่วนบทความฉบับเต็มที่ตีพิมพ์เป็น Proceedings จะเผยแพร่ในรูปแบบออนไลน์

3. ผู้นำเสนอความในการประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 จะได้รับเกียรติบัตร

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
 “การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

อัตราค่าลงทะเบียนภาคการประชุมวิชาการ

อัตราค่าลงทะเบียน	อาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และ บุคคลทั่วไป	นักศึกษา ระดับปริญญา ตรี
1. ผู้นำเสนอผลงานภาคบรรยาย (Oral Presentation)	1,500 บาท/คน	500 บาท/คน
2. ผู้นำเสนอภาคโปสเตอร์ (Poster Presentation)	1,500 บาท/คน	500 บาท/คน
3. ผู้เข้าร่วมประชุมโดยไม่นำเสนอผลงาน (ได้รับเอกสาร ประกอบการประชุม อาหารกลางวัน อาหารว่างและเครื่องดื่ม)	500 บาท/คน	
4. ผู้สนใจทั่วไปที่ไม่นำเสนอผลงาน (ไม่ได้รับเอกสารประกอบการ ประชุม อาหารกลางวัน อาหารว่างและเครื่องดื่ม)	ไม่เสียค่าลงทะเบียน	

หมายเหตุ : เมื่อชำระเงินค่าลงทะเบียนแล้ว ทางผู้จัดงานประชุมวิชาการจะไม่คืนเงินค่าลงทะเบียนไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น

ขั้นตอนการลงทะเบียนและชำระค่าลงทะเบียน

1. ผู้สมัครสามารถสมัครได้ที่เว็บไซต์ <https://pol-sci.cpru.ac.th/conference/>
2. ชำระค่าลงทะเบียนภายในวันที่ 30 มิถุนายน 2564 โดยวิธีโอนเงินผ่านธนาคารกรุงไทย ชื่อบัญชีโครงการพัฒนาฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เลขบัญชี 307 – 0 – 66656 - 6
3. เมื่อผู้สมัครทำการกรอกข้อมูลเรียบร้อยแล้ว สามารถส่งใบสมัครและหลักฐานการชำระเงินมาที่เว็บไซต์ <https://pol-sci.cpru.ac.th/conference/> หรือ e-mail : pol2556@cpru.ac.th ทั้งนี้ การลงทะเบียนจะสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อผู้จัดงานได้รับหลักฐาน การชำระค่าลงทะเบียนแล้วเท่านั้น
4. โปรดกรอรายละเอียดในการออกใบเสร็จให้ชัดเจน ผู้ลงทะเบียนชำระเงินเรียบร้อยแล้วทางผู้จัดขอสงวนสิทธิ์ในการไม่คืนเงินค่าลงทะเบียน แต่สามารถส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุมได้

7.2 ภาคการแข่งขันทักษะตอบปัญหาทางวิชาการ (ระดับอุดมศึกษา)

1. กำหนดการแข่งขันตอบปัญหาทางวิชาการ
 - รอบที่ 1 การแข่งขันรอบแรก (คัดเลือกเหลือ 5 ทีม)
 - รอบที่ 2 การแข่งขันรอบชิงชนะเลิศ
2. กรอบข้อคำถามในการแข่งขัน
 - การเมืองการปกครอง ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและอาเซียน การปกครองท้องถิ่น การบริหารจัดการภาครัฐและนโยบายสาธารณะ กฎหมายรัฐธรรมนูญ กฎหมายปกครอง กฎหมายในชีวิตประจำวันและความรู้ทั่วไป
3. กติกาการแข่งขัน

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
 “การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ มีสิทธิ์ส่งผู้เข้าแข่งขันได้ สถาบันละ 2 ทีม ทีมละ 3 คน โดยต้องเป็นนิสิตหรือนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่เท่านั้น

4. รางวัลการแข่งขัน

- 4.1 รางวัลชนะเลิศ ได้รับโล่ เกียรติบัตรทุนการศึกษา 5,000 บาท
- 4.2 รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 ได้รับโล่ เกียรติบัตรทุนการศึกษา 3,000 บาท
- 4.3 รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2 ได้รับโล่ เกียรติบัตรทุนการศึกษา 2,000 บาท
- 4.4 รางวัลชมเชย ได้รับโล่ เกียรติบัตรทุนการศึกษา 500 บาท

กำหนดการดำเนินงานภาคการแข่งขันตอบปัญหาทางวิชาการ

กิจกรรม	กำหนดระยะเวลา
1. ประกาศรายละเอียดของการแข่งขันตอบปัญหาทางวิชาการผ่านเว็บไซต์หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	พฤษภาคม 2564
2. ลงทะเบียนสมัครแข่งขันตอบปัญหาทางวิชาการผ่านระบบออนไลน์ที่	บัดนี้ ถึง 30 มิถุนายน 2564
3. ประกาศรายชื่อผู้เข้าแข่งขันและทีมจากมหาวิทยาลัยที่ส่งเข้าร่วมการแข่งขันตอบปัญหาทางวิชาการ ที่เว็บไซต์	16 กรกฎาคม 2564
4. การแข่งขันการตอบปัญหาทางวิชาการและมอบรางวัล	5 สิงหาคม 2564 รายงานตัว (12.45 – 13.30 น.) รอบที่ 1 (เวลา 14.00 – 15.00 น.) รอบที่ 2 (เวลา 15.30 – 16.30 น.)

8. รูปแบบและรายละเอียดการส่งบทความคัดย่อและบทความ

การนำเสนอผลงานวิจัยและผลงานวิชาการภาคบรรยาย (Oral Presentation) เปิดรับพิจารณาบทความฉบับสมบูรณ์ งานสัมมนานี้จัดทำ Proceedings เป็นไฟล์เอกสาร แก่ผู้เข้าร่วมงาน โดยมี Peer Review ให้ข้อคิดเห็นก่อนนำเสนอ สำหรับผู้ที่ต้องการนำเสนอในการประชุมวิชาการนี้ ในการจบการศึกษาหรือใช้สำหรับกรณีอื่น ๆ ควรพิจารณาตรวจสอบเงื่อนไขจากหลักสูตร ต้นสังกัดของท่าน

1) ส่งบทความคัดย่อและบทความฉบับสมบูรณ์ มายัง เว็บไซต์ <https://pol-sci.cpru.ac.th/conference/> ภายในวันที่ 30 มิถุนายน 2564

2) บทความคัดย่อ ความยาวประมาณ 300 – 500 คำ และคำสำคัญ 3 – 5 คำ กรณีบทความเขียนเป็นภาษาไทยให้ส่งบทความคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ กรณีเขียนบทความเป็นภาษาอังกฤษให้มีบทความคัดย่อเป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น

3) เนื้อหาบทความฉบับสมบูรณ์ จำกัดความยาวไม่เกิน 15 หน้า A4 รวมบรรณานุกรม

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

4) รูปแบบตัวอักษรให้ใช้ TH SarabunPSK ขนาด 16 ตัวเลขใช้อารบิก ยกเว้นการคัดลอกข้อความมาจากต้นฉบับ

5) รูปแบบการอ้างอิง 1) การอ้างอิงแทรกในเนื้อหาใช้แบบ (in-text citation) 2) บรรณานุกรมแบบ APA 6th edition

6) ส่งบทคัดย่อและบทความฉบับสมบูรณ์ในรูปแบบไฟล์.doc หรือ .docx โดยตั้งชื่อไฟล์ตามชื่อ-สกุลของตนเอง เช่น นายวานิช ฝาชัยภูมิ.doc หรือ นายวานิช ฝาชัยภูมิ.docx

9. ขั้นตอนการจัดประชุม

ลักษณะบทความวิจัยและการนำเสนอผลงานวิจัย

1. บทความวิจัย/บทความวิชาการที่นำเสนอในการประชุมจะต้องเป็นผลงานที่ไม่เคยตีพิมพ์หรือเผยแพร่มาก่อน

2. การนำเสนอผลงานให้นำเสนอแบบบรรยาย (Oral Presentation) ในที่ประชุม โดยใช้เวลาในการนำเสนอไม่เกิน 10 นาที ซักถามจากวิทยากร 5 นาที (รวมไม่เกิน 15 นาที)

3. การนำเสนอแบบโปสเตอร์ (Poster) ผู้นำเสนอต้องยื่นประจำจุดโปสเตอร์ของตนเอง โดยใช้เวลาในการนำเสนอตอบข้อซักถามของกรรมการ รวมไม่เกิน 15 นาที

4. บทความวิจัยฉบับเต็มที่ผู้นำเสนอผลงานได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วจะได้ตีพิมพ์เผยแพร่ใน Proceeding ของการประชุม

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม

1. คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เบอร์โทรศัพท์ 044 – 815 – 111 ต่อ 1300
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยเอกณัฐดนัย แก้วโพนงาม เบอร์โทรศัพท์ 086 – 620 -7169

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564

“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

รายชื่อผลงานที่ได้รับการพิจารณาให้นำเสนอแบบบรรยาย (Oral Presentation) และแบบโปสเตอร์

กลุ่มที่ 1

(ผู้ทรงคุณวุฒิประจำห้อง: รศ.ดร.ศิวัช ศรีโศกวงกุล, รศ.ดร.โอฬาร ถิ่นบางเตียว และรศ.ดร.สัญญา เคนาภูมิ)

วันพฤหัสบดีที่ 5 สิงหาคม 2564 การประชุมแบบออนไลน์ จากคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ลำดับ	เวลา (นำเสนอ-ถามตอบ)	ชื่อ-สกุล	ชื่อบทความ
1	13.00 – 13.15 น.	นางสาว ปวีณภูช่างทอง	การกล่อมเกลາทางการเมืองของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ กรณีศึกษา : นักศึกษา ชั้นปีที่ 3 ภาคปกติ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2563
2	13.15 – 13.30 น.	นางสาวพลอยไพลิน อิ่มกลาง	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ของประชาชนบ้านโป่งเกต ตำบลสีลอง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ
3	13.30 – 13.45 น.	นางสาวอมรรัตน์ หาญสมศรี	การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการประปา ตำบลท่าหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ
4	13.45 – 14.00 น.	นางสาวอุทัยรัตน์ โกดิรัมย์	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ตำบลเมืองยาง อำเภอขามเฒ่า จังหวัดบุรีรัมย์
5	14.00 – 14.15 น.	นางสาวอัญชลีพร แดงสกุล	ทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2563
6	14.15 – 14.30 น.	นางสาวกาญจนา ก่อกำลัง	ความคาดหวังของประชาชนต่อการเลือกตั้งท้องถิ่น กรณีศึกษา ชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ
7	14.30 – 14.45 น.	นายสุรวุฒิ พิมพ์เมืองเก่า	การจัดการปัญหาขยะชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ
8	14.45 – 15.00 น.	นายสุรศักดิ์ นาจะหมื่น	ความคิดเห็นของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ต่อการชุมนุมทางการเมืองของมีอบคณະราชฎร พ.ศ.2563 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2563
9	15.00 – 15.15 น.	นายธีรวัฒน์ ประดาทะกั้ง	ทัศนคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ต่อการแต่งกายเครื่องแบบนักเรียน กรณีศึกษา โรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ
10	15.15 – 15.30 น.	นางสาวกรรณิการ์ คำท้วม	สาเหตุการติดยาเสพติดและการป้องกันของชาวบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ
11	15.30 – 15.45 น.	นางสาวกึ่งนาง พวดขุนทด	ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง อำเภอเทพารักษ์ จังหวัดนครราชสีมา
12	15.45 – 16.00 น.	นายอัษฎาวุธ กุณา	พฤติกรรมกรการซื้อของออนไลน์ของนักศึกษาปี1-4 สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
13	16.00 – 16.15 น.	นายณพรุจ พงษ์โสภณ	การศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในการผลิตเกลือสินเธาว์โดยการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชนบ้านโนนกก ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ
14	16.15 – 16.30 น.	นายณรงค์ สุขเพ็ชร	การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564

“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

รายชื่อผลงานที่ได้รับการพิจารณาให้นำเสนอแบบบรรยาย (Oral Presentation) และแบบโปสเตอร์

กลุ่มที่ 2

(ผู้ทรงคุณวุฒิประจำห้อง: รศ.ดร.สถาพร เริงธรรม, รศ.ดร.อัชกรณัฏ วงศ์ปรีดี และรศ.ดร.ธานี สุขเกษม)

วันพฤหัสบดีที่ 5 สิงหาคม 2564 การประชุมแบบออนไลน์ จากคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ลำดับ	เวลา (นำเสนอ-ถามตอบ)	ชื่อ-สกุล	ชื่อบทความ
1	13.00 – 13.15 น.	นางสาวสิริวารวรรณ ดัชนีแสง	พฤติกรรมมารสุบบุหรือของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
2	13.15 – 13.30 น.	นางสาวชุตติกาญจน์ วงศ์ตะลา	ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่4 ภาคปกติ ภาคการศึกษาที่1 ปีการศึกษา 2564 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
3	13.30 - 13.45 น.	นายเฉลิมราช เสมาเพชร	ประวัติความเป็นมาของหมู่บ้านหนองบัวน้อย หมู่ที่ 9 ตำบลบ้านเตื่อ อำเภอกษัตริย์สมุทร จังหวัดชัยภูมิ
4	13.45 – 14.00 น.	นางสาวภัสรา พิบบุนทด	พฤติกรรมมารดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุ บ้านใหม่แสนสุข หมู่8 ตำบลกุดพิมาน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา
5	14.00 – 14.15 น.	นางสาวปัทมา คงคีตรา	ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความสนใจในการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองของชาวบ้านคุณ หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์
6	14.15 -14.30 น.	นางสาวนราพร กลัดจิตร	การศึกษาความพึงพอใจและแนวทางการพัฒนาของผู้เข้าร่วมโครงการคนละครึ่ง เฟส 1 จังหวัดอุดรดิษฐ์
7	14.30 -14.45 น.	นางสาวนาตาลี กัลยาณมิตร	การศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิษฐ์ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19
8	14.45 – 15.00 น.	นายสุพัฒพงศ์ แยมอ้อม	อิทธิพลทางการเมืองภาคประชาชนต่อบทบาทในการขับเคลื่อนการพัฒนาขบวนองค์กรชุมชน ท้องถิ่นจัดการตนเอง
9	15.00 – 15.15 น.	นางสาวบุษกร บุรี	การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาและบุคลากรต่อการดำเนินงานมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ
10	15.15 -15.30 น.	นางสาวสุปรียา นุ่นเกลี้ยง	การพัฒนาารูปแบบกิจกรรมเสริมสร้างสุขภาวะแบบบูรณาการของผู้สูงอายุในเขตเมืองภายใต้บริบทพื้นที่ชายแดนใต้ ศึกษากรณี เทศบาลนครยะลา จังหวัดยะลา
11	15.30 -15.45 น.	นางพิมพ์ลภัส จิตต์ธรรม	การบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช
12	15.45 – 16.00 น.	นางชนิกานต์ ไสยเกื้อ	เจตคติของนักศึกษาผู้ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
13	16.00 – 16.15 น.	นางสาวชลิตา แยมศรีสุข	การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีกับท้องถิ่น

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564

“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

รายชื่อผลงานที่ได้รับการพิจารณาให้นำเสนอแบบบรรยาย (Oral Presentation) และแบบโปสเตอร์

กลุ่มที่ 3

(ผู้ทรงคุณวุฒิประจำห้อง: รศ.ดร.ปาริชา มารี เคน, รศ.ดร.ภาสกร ดอกจันทร์ และรศ.ดร.วัชรินทร์ สุทธิชัย)

วันพฤหัสบดีที่ 5 สิงหาคม 2564 การประชุมแบบออนไลน์ จากคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ลำดับ	เวลา (นำเสนอ-ถามตอบ)	ชื่อ-สกุล	ชื่อบทความ
1	13.00 – 13.15 น.	นางสาววิไลวรรณ บัวจันทร์	ปัญหาการเรียนออนไลน์ชั้นปีที่4 คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
2	13.15 – 13.30 น.	นางสาววิศนา แก้วอุตร	พฤติกรรมที่ไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้งของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
3	13.30 – 13.45 น.	นางสาวนพรัตน์ วงศ์คำจันทร์	การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยของชุมชนบ้านสีมาทอง ตำบลบ้านแท่น อำเภอบ้านแท่น จังหวัดชัยภูมิ
4	13.45 – 14.00 น.	นางสาวศิริภัสสร วงศ์ตะลา	ความรู้และแนวทางในการป้องกันการระบาดโรคไวรัสโคโรนา (COVID-19) ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.).บ้านหนองขนก ต.สุขไพบูลย์ อ.เสิงสาง จ.นครราชสีมา
5	14.00 – 14.15 น.	นางสาวณัฐธา ทนงเหลืออม	ปัญหาการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กโรงเรียนนาผายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาผาย ตำบลนาผาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ
6	14.15 – 14.30 น.	นายสนธยา พลเสนา	การมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของประชาชนในเขตชุมชน บ้านปากค่ายช่องแมว หมู่ที่2 ตำบลหนองบัวระเหว อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ
7	14.30 – 14.45 น.	นางสาวนัฐิยาพร จงเทพ	ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม :กรณีศึกษาบ้านโนนสาธิต ตำบลนางแดด อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ
8	14.45 – 15.00 น.	นางสาวนันทิยา โฆษาจารย์	การดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
9	15.00 – 15.15 น.	น.ส.จุฑามาศ ชัยอาวุธ	การจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก
10	15.15 – 15.30 น.	น.ส.น้ำทิพย์ แสงแพง	ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกันโควิด(Covid-19)ของมหาลัยราชภัฏชัยภูมิ
11	15.30 – 15.45 น.	นายทศรินทร์ คณะแสง	การศึกษาพฤติกรรมการขับขี่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิที่มีผลต่อความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุจากการใช้รถจักรยานยนต์
12	15.45 – 16.00 น.	นายบรรณสรณ์ วัฒนบุรี	การศึกษาการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโควิด 19 ในพื้นที่บ้านหนองขนก ตำบลสุขไพบูลย์ อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา
13	16.00- 16.15 น.	นางสาวเบญจพร จันทร์โคตร	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของอำเภอลานสกา จังหวัดนครราชสีมา
14	16.15-16.30 น.	นางสาวศศิมา สูงสูงเนิน	ปัจจัยที่มีผลต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหินดาด อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา
15	16.30-16.45 น.	นางสาวมณิรัตน์ โพธิ์จันทร์ทิก	ความเครียดและแนวทางจัดการความเครียดของประชาชนบ้านหนองพังโพด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา

สารบัญรวมบทความ

ลำดับ		ชื่อ-สกุล		ชื่อบทความ	หน้า
1	ศ.นพ.	วันชัย	วัฒนศัพท์	การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal	1
2	นางสาว	ปวีณา	ภูช่างทอง	การกล่อมเกลาร่างกายของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อ นักศึกษา : กรณีศึกษา นักศึกษา ชั้นปีที่ 3 ภาคปกติ	11
3	นางสาว	พลอยไพลิน	อิมกลาง	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิของประชาชนบ้านโป่งเกต ตำบล ซีลอง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ	27
4	นางสาว	อมรรัตน์	หาญสมัคร	การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการประปา ตำบล ท่าหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ	42
5	นางสาว	ฤทัยรัตน์	โกดิรัมย์	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ตำบลเมืองยาง อำเภอขามเฒ่า จังหวัด บุรีรัมย์	50
6	นางสาว	อัญชลีพร	แดงสกุล	ทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะ รัฐศาสตร์ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ	62
7	นางสาว	กาญจนา	ก่องกำลัง	ความคาดหวังของประชาชนต่อการเลือกตั้งท้องถิ่น : กรณีศึกษาชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ	74
8	นาย	สุรวุฒิ	พิมพ์เมืองเก่า	การจัดการปัญหาขยะชุมชนบ้านขี้เหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ	89
9	นาย	สุรศักดิ์	นาจะหมื่น	ความคิดเห็นของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ต่อการชุมนุมทางการเมือง ของมีอบคณะราษฎร พ.ศ.2563	100
10	นาย	ธีรวัฒน์	ประดาทะกัง	ทัศนคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ต่อการแต่งกาย เครื่องแบบนักเรียน : กรณีศึกษา โรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบล ในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ	119
11	นางสาว	กรรณิการ์	คำท้วม	สาเหตุการติดยาเสพติดและการป้องกันของชาวบ้านนาสี นวน ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ	132
12	นางสาว	กัญนาง	พวดขุนทด	ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง อำเภอเทพารักษ์ จังหวัดนครราชสีมา	143
13	นาย	อัญญาธ	กฤษณา	พฤติกรรมการซื้อของออนไลน์ของนักศึกษาปี 1-4 สาขา รัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ชัยภูมิ	157
14	นาย	พรุจ	พงษ์โสภา	การศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในการผลิตเกลือ สินเธาว์โดยการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ของชุมชนบ้านโนน กอก ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ	166

สารบัญรวมบทความ

ลำดับ		ชื่อ-สกุล		ชื่อบทความ	หน้า
15	นาย	ณรงค์	สุขเพชร	การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช	176
16	นางสาว	ศิริวารณ	ดัชนีแสง	พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ	190
17	นาย	เฉลิมราช	เสมาเพชร	ประวัติความเป็นมาของหมู่บ้านหนองบัวน้อย หมู่ที่ 9 ตำบลบ้านเดื่อ อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ	204
18	นางสาว	ภัสรรา	พิชขุนทด	พฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุ บ้านใหม่แสนสุข หมู่ 8 ตำบลกุดพิมาน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา	214
19	นางสาว	ปัทิตตา	คงคีตรา	ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความสนใจในการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองของชาวบ้านคุณ หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์	221
20	นางสาว	นราพร	กัลลจิตร์	การศึกษาความพึงพอใจและแนวทางการพัฒนาของผู้เข้าร่วมโครงการคนละครึ่งเฟส 1 จังหวัดอุดรดิตถ์	230
21	นางสาว	นาตาลี	กัลยาณมิตร	การศึกษาปัญหาและแนวทางการเรียนการสอนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19	243
22	นาย	สุพัฒพงศ์	แย้มอิม	อิทธิพลทางการเมืองภาคประชาชนต่อบทบาทในการขับเคลื่อนการพัฒนาขบวนองค์กรชุมชนท้องถิ่นจัดการตนเอง	255
23	นางสาว	บุษกร	บุรี	การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาและบุคลากรต่อการดำเนินงานมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์	267
24		สุปริญา	นุ่นเกลี้ยง	การพัฒนารูปแบบกิจกรรมเสริมสร้างสุขภาวะแบบบูรณาการของผู้สูงอายุในเขตเมืองภายใต้บริบทพื้นที่ชายแดนใต้ศึกษารณี เทศบาลนครยะลา จังหวัดยะลา	280
25	นางสาว	ประภัสสร	สุขแสน	การบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด นครศรีธรรมราช	296
26	นาย	พิชญ์	ศรีพิชิต	เจตคติของนักศึกษาผู้ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช	311

สารบัญรวมบทความ

ลำดับ		ชื่อ-สกุล		ชื่อบทความ	หน้า
27	นางสาว	ชลิตา	แย้มศรีสุข	การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีกับท้องถิ่น	325
28	นางสาว	วิไลวรรณ	บัวจันทร์	ปัญหาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ	335
29	นางสาว	วิศนา	แก้วอุดร	พฤติกรรมการไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้ง ของนักศึกษาคณะ รัฐศาสตร์ ภาคปกติ ชั้นปีการศึกษาที่ 1-4 มหาวิทยาลัย ราชภัฏชัยภูมิ	345
30	นางสาว	นพรัตน์	วงศ์คำจันทร์	การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะ มูลฝอย ของชุมชนบ้านสีมาทอง ตำบลบ้านแท่น อำเภอบ้านแท่น จังหวัดชัยภูมิ	356
31	นางสาว	ศิริภัสสร	วงศ์ตะลา	ความรู้และแนวทางในการป้องกันการระบาดโรคไวรัสโคโร นา(covid-19) ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) บ้านหนองขนก ตำบลสุขไพบูลย์ อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา	363
32	นางสาว	ณัฐฐา	ทนงเหลือม	ปัญหาการติดยาเสพติดของนักเรียนนาผาย วิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาผาย ตำบลนาผาย อำเภอเมือง ชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ	375
33	นาย	สนธยา	พลเสนา	การมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของ ประชาชนในเขตชุมชนบ้านปาก ค่ายช่องแมว หมู่ 2 ตำบล หนองบัวระเหว อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ	386
34	นางสาว	นัฐิยาพร	จงเทพ	ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม : กรณีศึกษาบ้านโนนสาธิต ตำบลนางแดด อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ	395
35	นางสาว	นันทิยา	โฆษาจารย์	การดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ	406
36	นางสาว	จุฑามาศ	ชัยอาวุธ	การจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบล บ้านโสก อำเภอคอนสวรรค์จังหวัดชัยภูมิ	420
37	นางสาว	น้ำทิพย์	แสงแพง	ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกันการแพร่ ระบาดของไวรัสโคโรนา (Covid-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ชัยภูมิ	433
38	นางสาว	น้ำทิพย์	แสงแพง	ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกันการแพร่ ระบาดของไวรัสโคโรนา (Covid-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ชัยภูมิ	433

สารบัญรวมบทความ

ลำดับ		ชื่อ-สกุล		ชื่อบทความ	หน้า
39	นาย	ทัตรินทร์	คณะแสง	การศึกษาพฤติกรรมการขับขี่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิที่มีผลต่อความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุจากการใช้รถจักรยานยนต์	445
40	นาย	บรรณสรณ์	วันฉะบุรี	การบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคโคโรนาไวรัส 2019 ของอาสาสมัครสาธารณสุข กรณีศึกษา บ้านหนองขนาท ตำบลสุขไพบูรณ์ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา	454
41	นางสาว	วิไลวรรณ	คงเสาร์	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการมาตรการเฝ้าระวังป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรค โควิด-19 ของอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช	462
42	นางสาว	ศศิมา	สูงสูงเนิน	ปัจจัยที่มีผลต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหินดาด อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา	477
43	นางสาว	มณีรัตน์	โพธิ์จันทร์ทีก	ความเครียดและแนวทางจัดการความเครียดของประชาชนบ้านหนองพังโพต ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา	485

บทความรับเชิญ

การศึกษาไทยในยุค New Normal

ศ.นพ.วันชัย วัฒนศัพท์¹

หลักการให้ความรู้ ที่เน้น สิ่งที่สามารถนำไปใช้กับปัญหาที่เผชิญอยู่ได้

เมื่อตอนเป็นอาจารย์ที่คณะแพทยศาสตร์ขอนแก่น ได้มีการประเมินการสอบของข้อสอบที่ให้นักศึกษาทำ พบว่า ประมาณ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ของข้อสอบเป็น Rote Learning คือเน้นไปในทางท่องจำ ผู้พูดในฐานะที่ทำหน้าที่ดูแลหน่วยแพทยศาสตร์ศึกษา จึงได้เข้าไปเรียนรู้เรื่อง Pedagogy หรือ วิชาความเป็นครู และได้รู้จักกับ OLE หรือ Objective/Learning Experiences/ Evaluationเลยได้ร่วมมือกับ หน่วยแพทยศาสตร์ศึกษาที่คณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปรับหลักสูตรเป็น *Problem-based Learning* โดยให้นักศึกษาได้เรียนจากปัญหา เช่นทำไมคนเราเมื่อ ออกไปวิ่งกลางแดดแล้วจึงตัวแดง แล้วจึงเหงื่อออก ก็ได้ลองให้นักศึกษาออกไปวิ่งกลางแดด มีประสบการณ์ตรงแล้วมาอภิปรายกัน นักศึกษาจึงได้ความคิดว่า มีหลายอย่างที่เราไม่ได้สั่ง ร่างกายมีกลไกที่เรียกว่าระบบประสาทอัตโนมัติ หรือ Autonomic Nervous System นักศึกษา ก็ได้มีแรงกระตุ้นจากความอยากรู้ที่ครูไม่ได้สั่ง ที่จะไปค้นหา เพราะหลักการเรียนรู้ เขาบอกว่า *Motivation is the Key* และ *Learning is individual* คือ *การเรียนรู้เป็นเรื่องของผู้เรียน และการสร้างให้เกิดแรงจูงใจเป็นเรื่องสำคัญ* ดังนั้น ประเด็นแรกอาจจะเป็นหรือไม่เป็น New Normal แต่เป็นหลักที่ปัจจุบัน การจัดการเรียนการสอนที่นักเรียนนักศึกษาอยากเรียนคือสิ่งที่เขาจะสามารถนำไปใช้ได้จริง

เมื่อมีโอกาส จากการที่**ได้รับมอบหมายจากที่ประชุมอธิการบดีทั่วประเทศ (ทปอ)** ให้เป็นตัวแทนอยู่ใน**คณะกรรมการสมานฉันท์** และได้รับมอบหมายให้เป็น**ประธานคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและสื่อสารสาธารณะ** จึงได้ไปรับฟัง นิสิตและอาจารย์คณะนิติศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ไม่มีโจทย์ ที่อาจารย์ของคณะตั้งเพื่อจะดึงนิสิตมาเรียนรู้ *วิชาสิทธิมนุษยชน* เรื่อง *How to mob* ก็เลยได้ไปฟังทั้งนิสิตและอาจารย์อธิบาย เขาเรียนรู้กัน ไม่ใช่จะจัด mob อย่างไม่มองเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ mob เพื่อนำเข้าสู่บทเรียนสิทธิมนุษยชน และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการใช้กฎหมาย ในการลงไปสัมผัสกับ Mob และการจัดการกับ Mob น่าสนใจมากเป็นการ**นำเหตุการณ์ปัจจุบัน มาสร้างความสนใจในการเรียน**

¹ นักวิชาการอิสระ ผู้บริหาร โรงเรียนพัฒนาผู้นำและสร้างสันติธรรม รักสกุล ขอนแก่น เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการของราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ ๔

หลักการเรียนรู้ควรมีประสบการณ์ตรงในเรื่องที่จะให้เขาเรียนรู้

ก่อนจะพูดถึงการจัดการ ศึกษาไทยในยุค new normal ต่อ จะขออัญเชิญพระราชดำรัสของ พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ในสมัยที่พระองค์ทรงเป็น พระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 เสด็จพระราชดำเนินไปพระราชทานปริญญาบัตรที่มหาวิทยาลัยขอนแก่นและ ผู้เขียนเป็นอธิการบดีอยู่ พระองค์ได้มีพระราชปฏิสันถารกับอาจารย์และนักศึกษาหลังจากเสร็จพระราชพิธี พระราชทานปริญญาบัตร ความตอนหนึ่ง พระองค์ได้มีพระราชดำรัสว่า มีชาวบ้านที่ทาสินธุ์มาถวายที่ดินให้ พระองค์ท่าน ซึ่งท่านก็ให้คำแนะนำให้ทำเกษตรทฤษฎีใหม่และพระองค์ได้ส่งข้าราชการไปให้คำแนะนำ อย่างใกล้ชิดเมื่อครบหนึ่งปี พระองค์ท่านก็ได้ให้เจ้าหน้าที่ไปสอบถามถึงผลการดำเนินงาน ก็ได้รับคำบอกเล่า ว่าประสบผลดีมาก พระองค์ท่านก็ยังไม่เชื่อ พระองค์ท่านจึงโปรดให้พระกนิษฐาธิราชเจ้าไปติดตามดู สมเด็จพระเทพรัตนกัลกลับมารายงานว่าได้ผลเป็นอย่างดี พระองค์จึงกล้านำมาบอก มาสอนให้ครูบาอาจารย์ นักวิจัย ในมหาวิทยาลัยโดยได้มีพระราชดำรัสว่า **“ก่อนที่ฉันจะมาสอนอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ฉันจะต้องแน่ใจว่า ฉันได้ทำเองและได้ผลดี”** สิ่งนี้เป็นอุทาหรณ์กับครูบาอาจารย์ว่า **เวลาจะสอนอะไรใครต้องแน่ใจว่าได้ ทดลองทำแล้วได้ผล ขนาดพระเจ้าอยู่หัวเองท่านยังเกรงว่าบรรดาอาจารย์และนักวิชาการจะไม่เชื่อท่าน ถ้าไม่ได้ทดลองทำเอง** ก็ขออนุญาตนำเรียนเรื่องการจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal ไม่ว่าจะอยู่ในช่วงมี การระบาดของโควิด 19 หรือไม่ก็ตาม ครู อาจารย์ จะต้องได้เคยนำทฤษฎีที่รู้หรือเรียนมาแล้วนำไปปฏิบัติ ดั่งนั้นผู้พูดเองก่อนที่จะสอนอะไรใครก็ต้องได้ทดลองปฏิบัติได้ผลแล้วโดยเฉพาะอาชีพเดิมผู้พูดเป็นหมอฟันตัด ก่อนจะผ่าอะไรใครจำเป็นต้องได้ทำการผ่าตัดกับอาจารย์ที่คอยกำกับจนมั่นใจก่อน

การจัดการเรียนรู้ เรื่องการจัดการความขัดแย้งจะหาทางออกอย่างไร

เรื่องการจัดการความขัดแย้งซึ่งเป็นเรื่องยาก คำถามที่อยากถามอาจารย์และผู้ฟังทั้งหลายว่า อาจารย์คิดว่าเราควรจะทำเรื่องง่ายหรือเรื่องยากๆก่อน ลองคิดดูเอง นอกจากนั้นอาจารย์ของผู้พูดคือ ศาสตราจารย์นายแพทย์ประเวศ วะสีให้ข้อเสนอแนะ ตอนเป็นผู้เขียนเป็นอธิการบดี เสนออยากให้ มหาวิทยาลัยทำการศึกษาค้นคว้าเรื่องการแก้ปัญหาความขัดแย้งและเผยแพร่ เรื่องการจัดการความขัดแย้งนี้ ให้สังคมไทยได้เรียนรู้ เพราะว่าถ้ามหาวิทยาลัยไม่ทำก็จะมีใครทำ แล้วคนไทยครึ่งก่อนประเทศก็จะฆ่า กันตาย ท่านอาจารย์ได้ให้คำแนะนำในปีพ.ศ 2535 ที่มีเหตุรุนแรงเกิดขึ้นในเดือนพฤษภาคมแล้วก็ได้ออค์ พระบาทสมเด็จพระชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร พระองค์ท่านในหลวงรัชกาลที่ 9 มาให้สติกับนายพลที่กำลังเผชิญหน้ากันว่าถ้าขึ้นเผชิญหน้ากันไปก็จะมีใครชนะมีแต่แพ้กับแพ้และที่แพ้ มากที่สุดคือประเทศชาติและประชาชน จึงทำให้เหตุการณ์ที่เกือบจะรุกรามไปเป็นสงครามการเมืองยุติลงได้ ตั้งแต่นั้นมา ผู้พูดก็พยายามศึกษาค้นคว้าอ่านหนังสือแปลหนังสือซึ่งต้องใช้ตำราฝรั่ง ทั้งที่ไทยเราเองก็มีระบบ

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564

“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

เจ้าโคตร แต่ไม่ค่อยได้บันทึกไว้ แล้วก็ไปทดลองจริง ในการแก้ปัญหาความขัดแย้งเพื่อหาทางออกจากเหตุการณ์ที่รุนแรงครั้งแรกสุดที่ระยองจะใช้ New Normal อย่างไร จะอธิบายต่อไป

บทเรียนเรื่องโรงงานปิโตรเคมีที่เกิดระเบิดอย่างรุนแรงที่ยานกิ่งแก้วควรจะไปสอนในลักษณะ New Normal อย่างไร อย่างเป็นทางการมีส่วนร่วมของประชาชน อย่างเป็นทางการพิจารณาพิจารณา

โรงงานปิโตรเคมีขนาดใหญ่ที่เกิดระเบิดครั้งรุนแรงกว่าจะสามารถดับไฟที่เผาผลาญได้ใช้เวลาเป็นวันหลายวัน โรงงานประเภทเดียวกันนี้โดยมากมักจะเก็บสารเคมี อันตรายต่อชีวิตและร่างกาย ที่เกิดขึ้นเมื่อ 2-3 เดือนที่ผ่านมาจะมีคำถามว่าทำไมโรงงานอันตรายขนาดนั้นทำไมจึงไปตั้งอยู่กลางหมู่บ้านจัดสรรหลายต่อหลายหมู่บ้าน และก็ยัง ตั้งอยู่ใกล้โรงพยาบาล แล้วก็นำไปสู่เรื่องของผังเมืองที่จริงๆแล้วโรงงานอยู่มาก่อนและหมู่บ้านค่อยโตเข้ามาใกล้ โชคดีที่ผู้เสียชีวิตมีเพียง 1 คน จึงทำให้นักย้อนกลับไป เมื่อครั้งพยายามหาพื้นที่ ที่จะใช้สิ่งที่ได้เรียนรู้จากทั้งแคนาดาและอเมริกาได้ว่า เมื่อปีพ.ศ.๒๕๕๐ ได้เกิดความขัดแย้งระหว่างโรงงานอุตสาหกรรมปิโตรเคมี คือ IRPC กับชุมชน ที่เกิดการประท้วงจนมีประชาชนกว่า 25,000 คนปิดล้อมโรงงาน เมื่อปีพ.ศ 2550 โดยชุมชนบ้านแลง เขตเทศบาลเมือง จังหวัดระยองที่อยู่หลังโรงงาน ได้รับผลกระทบจากมลพิษ ก็เกือบจะมีการทำลายทรัพย์สิน ต่อมาในปีพ.ศ 2551 ผู้พูดได้ขอความสนับสนุนจากสสส.และ มูลนิธิหัวใจอาสา ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงจนทำให้ทั้งชุมชน พนักงาน โรงงาน ราชการ NGO หันมาพูดคุยกัน ด้วยวิธีการสานเสวนาหาทางออก(Deliberative Dialogue) ผู้พูดได้ถอดบทเรียนออกมาเป็นหนังสือ "อารยะอุตสาหกรรม"¹ที่ผู้สนใจสามารถหาอ่านได้ ทั้งหมดนี้ ผู้ที่เป็นผู้ชำนาญการ การมีส่วนร่วมคือ [เจมส์ เครย์ตัน](#) (James Creighton)ที่ผู้พูดวันนี้ได้เรียนรู้ จาก คุณเครย์ตัน ผู้ที่เขียนหนังสือชื่อ A Guide book for Involving Citizens in Community Decision Making ซึ่งผู้พูดได้รับอนุญาตให้แปล โดยใช้ชื่อว่า **คู่มือการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของชุมชน**² ซึ่งผู้พูดได้นำหลักการของ เครย์ตันไปใช้ในหลายๆพื้นที่อย่างได้ผล ไม่ว่าจะเป็นที่เกาะสมุย กับกระทรวงพลังงานในการสร้างความร่วมมือเพื่อร่วมกันในการลดโลกร้อนของโครงการ Low Carbon Model Town(Tourist Area)ของ APERC หรือ Asia Pacific Energy Research Center ส่วนที่สะดวกกับการนิคมอุตสาหกรรมในการร่วมกันตัดสินใจสร้างนิคมอุตสาหกรรมและกับกระทรวงสาธารณสุขในการแก้ปัญหาการปฏิเสธไม่เอาหัวหน้าพยาบาล ส่วนที่พะเยากับชมรมสื่อท้องถิ่นสถาบัน

¹ สุจินันท์ หรสิทธิ์ ภัทรวิฑูฒิ วัฒนศัพท์ เนสินี ไชยเฮีย สุภณัฐ เพิ่มพูนวิวัฒน์ อนุชาเกตุเจริญ วันชัย วัฒนศัพท์ (2556) **อารยะอุตสาหกรรม** ชุมชนกับ โรงงานอุตสาหกรรมจะอยู่ด้วยกันได้อย่างไร โรงเรียนพัฒนาผู้นำและสร้างสันติธรรม รักสกุล ขอนแก่น

² วันชัย วัฒนศัพท์ แปลและเรียบเรียง(2543-2556) **คู่มือการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการตัดสินใจของชุมชน** จากหนังสือ “A Guide book for Involving Citizens in Community Decision Making” ซึ่งเขียนโดย Jame L. Creighton โรงเรียนพัฒนาผู้นำและสร้างสันติธรรมรักสกุล ขอนแก่น

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564

“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ปวงพญาพะเยาในการหาทางออกของความเห็นต่างในการแก้ปัญหาทิวานพะเยา รวมถึงการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจการก่อสร้างศูนย์ประชุมอเนกประสงค์กาญจนาภิเษก มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นต้น

งานการมีส่วนร่วมเหล่านี้ต้องขอขอบคุณ ดร.จิม เครย์ตัน (James Creighton) ที่ถ่ายทอดหลักการ และทักษะรวมถึงอนุญาตให้มีโอกาสได้แปลหนังสือของเขาสองเล่มที่ได้นำมาใช้สอน และปฏิบัติ และโดยเฉพาะการทำประชาพิจารณ์ หรือ Public Hearing ที่มีคำถามอยู่เสมอว่า เครื่องมือนี้เมืองไทยใช้ไม่ได้ใช้ไหม ก็ต้องบอกว่า คนที่นำเครื่องมือนี้มาใช้และเผยแพร่ ไม่ได้เข้าใจว่า ความจริงว่าการทำประชาพิจารณ์เป็นส่วนหนึ่งตอนท้ายของการมีส่วนร่วมแต่ประเทศไทยเรามักจะขาดส่วนสำคัญคือการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงที่ต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ไม่ใช่ รัฐหรือ ผู้มีอำนาจตัดสินใจก่อนแล้วจึงมาถามประชาชน จึงจะขออนุญาตนำแผนภูมิการที่ประชาชนจะต้องมามีส่วนร่วมตลอดทาง ไม่ใช่มา ฟังการตัดสินใจตอนท้ายเท่านั้น และยังคงติดตามตรวจสอบ หลังจากโครงการเริ่มดำเนินการแล้ว ถ้าโรงงานที่กึ่งแก้ว มีการติดตามโดยประชาชนตลอด โดยเฉพาะติดตามผลของการทำการตรวจผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) และเปิดเผย วัตถุประสงค์รายให้ประชาชน ได้ตรวจสอบ โดยตลอดเหตุการณ์รุนแรงน่าจะไม่มีเกิดขึ้น

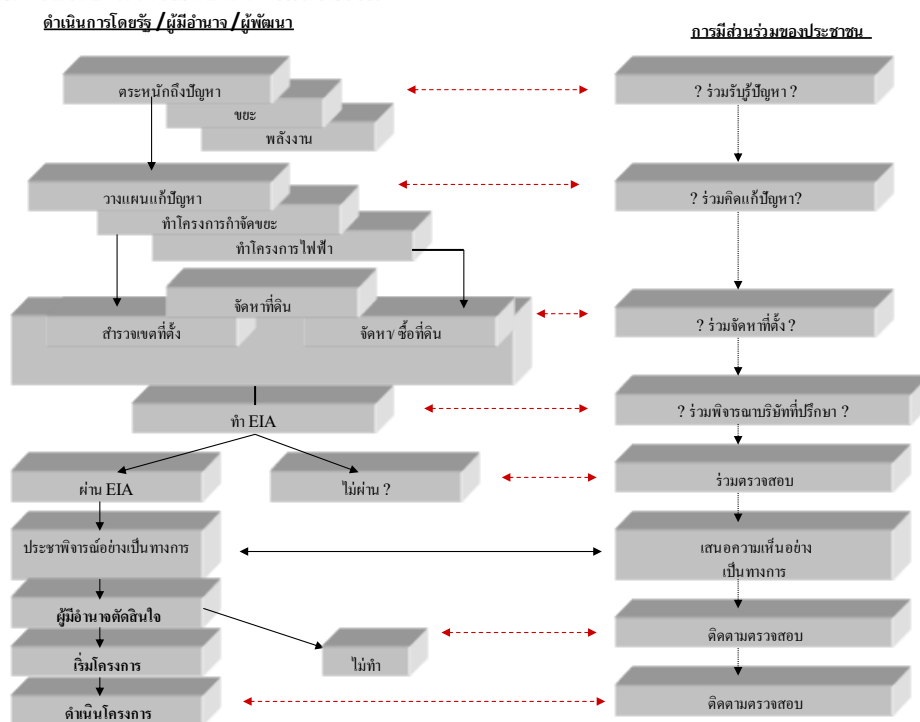
New Normal ในการดำเนินการโครงการขนาดใหญ่ นักบริหาร นักรัฐศาสตร์ และนักวิชาการ ผู้มีส่วนร่วมที่ให้ความสนใจศึกษาเพื่อสร้าง new normal ให้เกิดขึ้นจากป้องกันเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่ถนนกึ่งแก้ว อาจจะสนใจย้อนหลังที่ผู้บรรยาย ได้ร่วมกันหาทางออก ในความขัดแย้ง การก่อสร้างสามโครงการขนาดใหญ่ จนเกิด **หนังสือการจัดการโครงการขนาดใหญ่¹** กรรมการผู้อำนวยการนโยบายแก้ปัญหาความขัดแย้งที่เกิดจากการดำเนินการโครงการขนาดใหญ่ ท่านอาจารย์ ดร.ปริญญา นุฑาวัลย์ ผู้ช่วยรัฐมนตรีกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เมื่อ เดือนมีนาคม ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นประธาน ได้ เชิญผู้บรรยายให้ไปร่วมเป็นกรรมการด้วยพร้อมทั้งเป็นประธานคณะทำงานวิเคราะห์ปัญหาความขัดแย้งใน 3 โครงการขนาดใหญ่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนตามโครงการนั้นคือโรงไฟฟ้าบ่อนอก โรงไฟฟ้าบ้านกรูดที่ประจวบคีรีขันธ์ และโครงการท่อก๊าซไทยมาเลเซียที่สงขลา ปัญหาที่พบคือความเข้าใจผิดจึงเกิดการประชาพิจารณ์ดังรูปซึ่งเป็นกระบวนการที่ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนตั้งแต่ต้นที่ทำให้เกิดกลุ่มอาการ DAD Syndrome คือ กลุ่มอาการ Decide-Announce-Defend คือต้องตัดสินใจประกาศและปกป้องว่าที่ตัดสินใจนั้นถูกต้องเหมาะสมดีแล้ว กระบวนการนี้ปัจจุบันได้มีผู้เปลี่ยนเป็น D-D-A หรือ decide – discussion และ Announce คืออาจจะตัดสินใจเบื้องต้นแล้วต้องมาพูดคุยกันก่อนจะประกาศออกไป ซึ่งจะต้องมาพูดคุยกันและถ้าสามารถทำได้ทำตามแผนภาพจะป้องกันผลที่จะเกิดตามมากระบวนการหาที่ตั้งโครงการหรือ Siting process เป็นศาสตร์และศิลป์ที่จะต้องร่วมกันกับประชาชน

¹ วันชัย วัฒนศัพท์ ธีรวิไล บุรีกุล สุภณัฐ เพิ่มพูนวิวัฒน์ (2547) ปัญหาความขัดแย้งแนวทางการป้องกันและแก้ปัญหาความขัดแย้งที่เกิดจากการดำเนินการ โครงการขนาดใหญ่ สถาบันพระปกเกล้า นนทบุรี.

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
 “การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

นอกจากนั้น เมื่อผู้บรรยายได้รับมอบหมายให้ร่วมกันกำหนดนโยบายสำคัญด้านพลังงานของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตที่จะร่วมกันกำหนดนโยบายสาธารณะอย่างไรจึงได้ใช้กระบวนการสานเสวนา ประชาเสวนากับประชาชนโดยการสุ่มตัวอย่างในภูมิภาคต่าง ๆ นำมาหาข้อยุติ เจาะนโยบายว่า เราจะใช้พลังงานประเภทไหนผลิตไฟฟ้าดีและได้ผลตอบแทนเป็นหนังสือคือ **การกำหนดนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงโดยประชาเสวนาหาทางออกสู่นโยบายสาธารณะด้านพลังงาน¹** น่าจะเป็น New Normal อีกบริบทหนึ่งของการกำหนดนโยบายสาธารณะ

กระบวนการประชาพิจารณ์ที่ขาดการมีส่วนร่วม อย่างแท้จริง ในกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

ภาพแผนภูมิ การมีส่วนร่วมของประชาชน ที่จะต้องมีส่วนร่วมตั้งแต่ รับรู้ถึงปัญหาจนถึงการตัดสินใจและติดตามตรวจสอบตลอดเส้นทางกระบวนการ ซึ่ง**การประชาพิจารณ์ในประเทศไทยมักจะขาดขั้นตอน ตั้งแต่**

ในฐานะที่เคยเป็นคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสภาวิจัยแห่งชาติ (National Research Council) และเคยเป็นคณะกรรมการสาขารัฐศาสตร์พร้อมกับท่านปรมาจารย์ด้านรัฐศาสตร์ คือ ศาสตราจารย์ ดร.ลิขิต ธีรเวคิน ที่กลุ่มกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งโดยมติ ครม.ได้เลือกให้ท่านเป็นประธานสาขาและได้ร่วมงานกับอีก

¹ วันชัย วัฒนศัพท์ (2556) คู่มือการกำหนดนโยบายสาธารณะ แบบมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ประชาเสวนาหาทางออกสู่นโยบายสาธารณะด้านพลังงาน

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

หลายๆนักรัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ แม้จะไม่ได้เข้าชั้นเรียนวิชาดังกล่าวแต่ด้วยความสนใจ จนได้รับเชิญให้ร่วมในเวทีของมูลนิธิเคตเทอริง (Kettering foundation) ที่รัฐ โอไฮโอ (Ohio) ประธานมูลนิธิ คือ ดร. เดวิด แมทธิวส์ (Dr. David Mathews) อดีตรัฐมนตรีศึกษาและสาธารณสุข และได้ผลักดันแนวคิดเรื่อง Deliberative Democracy หรือ ประชาธิปไตยแห่งการไตร่ตรอง หรือ ผู้เขียนเรียกว่า “ประชาธิปไตยแห่งการสานเสวนาทางออก” หลังจากได้ศึกษาการเมืองของอเมริกาและแปลหนังสือ Politics for People ที่ผู้เขียนใช้คำว่า “การเมืองภาคพลเมือง”¹จนทำให้เข้าใจใหม่ว่าผู้ที่เป็นต้นทางของการพัฒนาการเมืองหรือประชาธิปไตยในอเมริกา ตั้งแต่ยังไม่มีรัฐธรรมนูญ ไม่มีการเลือกตั้ง คือ บาทหลวงที่ชื่อว่า **จอห์น มาเวอริค** ที่ได้เข้าไปแก้ปัญหาความขัดแย้งของเกษตรกรสองกลุ่มที่ได้อพยพจากยุโรป มาอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของอเมริกา ที่บริเวณ ดอร์เชสเตอร์(Dorchester) ความขัดแย้งเนื่องจากกลุ่มที่เลี้ยงสัตว์ ปล่อยให้สัตว์ไปเหยียบย่ำทำลาย พืชผลในไร่ของอีกกลุ่ม ส่วนกลุ่มเลี้ยงสัตว์ก็กล่าวหาว่ากลุ่มปลูกผลไม้พืชไร่ไปทำลายรั้วปล่อยให้สัตว์เลี้ยงเตลิดไปจนบาทหลวงต้องนัดมาล้อมวงคุยกัน จนสามารถหาข้อยุติเป็นฉันทามติ (consensus)และเกิดวัฒนธรรมที่สืบต่อมา มาในกลุ่มคนอเมริกันใหม่ที่ต่างอพยพโดย เรือเมย์ฟลาวเวอร์ มาสู่โลกใหม่จากประเทศต่างๆในยุโรป และได้มี สโลแกน (Slogan)ที่ยังอยู่ในความทรงจำของคนอเมริกา ว่า “we have problems we have to talk” หรือ **เรามีปัญหาต้องมานั่งคุยกัน** ซึ่ง เดวิด แมทธิวส์ ได้ให้ความเห็นไว้ในหนังสือ Politics for People ว่าจริงๆแล้วประเทศอเมริกานั้น เริ่มต้นขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1633 (พ.ศ. 2176) ไม่ใช่ ค.ศ. 1779 (พ.ศ. 2319) ที่หลายคนเข้าใจ และเขาก็บอกว่าบิดาของประเทศอเมริกาก็ไม่ใช่ จอร์จ วอชิงตัน (George Washington) แต่เป็นพลเมืองที่ไม่ค่อยมีใครรู้จักคือ **จอห์น มาเวอริค (John Maverick)** ในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเมืองดอร์เชสเตอร์ รัฐแมสซาชูเซตส์ ไม่ไกลจาก เมืองบอสตัน เท่าไหร่ เรื่องราวที่เกิดขึ้นที่กลายมาเป็นเหมือนการประชุมสภาเมือง ที่ไม่ได้มาคุยกันเรื่อง “ว้าวหลุด” แต่มันได้กลายเป็นรากฐานของระบบการเมืองของอเมริกา คือการประชุมสภาเมือง เป็น**เวทีแห่งการPublic dialogue** หรือ **การสานเสวนาของประชาชน** เวทีนี้ได้กลายเป็นเวทีที่ประชาชนได้มาเข้าร่วม ซึ่งต่อมามีการพัฒนาจนเกิดเป็นกติกา เป็นร่างรัฐธรรมนูญ ที่ประชาชนได้มาร่วมกันและตัดสินใจว่าเขาต้องการให้รัฐบาลมีอำนาจอะไรบ้าง

โดยสรุปอเมริกาได้มีการพัฒนาเวทีสานเสวนาและการประชาเสวนา หรือ **Public dialogue** การสานเสวนาทางออกหรือ **Deliberation** เป็นกระบวนการที่จำเป็นอย่างยิ่ง ที่คิดค้นหาความห่วงกังวลที่กว้างและเป็นความห่วงกังวลที่มีร่วมกัน หากประเทศจะขาดซึ่งการสานเสวนาทางออก รัฐบาลจะดำเนินไปโดยขาดทิศทางจากสงคราม(อเมริกาได้ผ่านสงครามกลางเมือง)ในการสร้างและมีความชอบธรรม หากมีแต่การให้มีการลงประชามติ (Referendum) แมทธิวส์ อธิบายว่าอาจจะกลายเป็นการรวบรวมปฏิกริยา

¹ ศ.นพ. วันชัย วัฒนศัพท์ แปล “การเมืองภาคพลเมือง” จาก Politics for People เขียน โดย เดวิด แมทธิวส์

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564

“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ของการเคาะหัวเข่า ที่เอามานับรวมกัน (Collective Knee Jerks) เขาได้สรุปว่า การเมืองแบบการसानเสวนา หาทงออก แม้อาจจะไม่ใช้การเมืองอุดมคติ แต่เป็นการเมืองที่จำเป็นอย่างยิ่งของประชาธิปไตย

การได้มาซึ่งผู้บริหารมหาวิทยาลัยควรเป็นกระบวนการเลือกตั้งหรือแต่งตั้งดี อะไร คือ New Normal

ระหว่างเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยได้มีโอกาสเสนอตัวเพื่อรับเลือกเป็นอธิการบดี ในครั้งนั้น กติกาของมหาวิทยาลัยขอนแก่นใช้การหย่อนบัตรเลือกตั้งโดยตรงโดยแบ่งเป็น 3 สาย คือประชากรใน มหาวิทยาลัยเลือกโดยตรงได้มีกล่องที่หย่อนบัตรโดยอาจารย์ กล่องหย่อนบัตรโดยข้าราชการ และกล่อง หย่อนบัตร ของนักศึกษา มีสัดส่วนอาจารย์หนึ่งคนบัตรหนึ่งใบได้ หนึ่ง เสียง ข้าราชการบัตรสองใบ ได้ คะแนน หนึ่ง เสียงและนักศึกษา 3 บัตรได้คะแนนเท่ากับ หนึ่ง เสียง การหาเสียงก็ต้องมีคณะกรรมการ ติดตามดูห้ามด่าห้ามแจกของ ห้ามเลี้ยง ปราบกว่าคะแนนผู้พูดออกมารวมได้คะแนนชนะทุกสายได้รับเลือก เป็นอธิการบดีโดยสภามหาวิทยาลัยก็ดำเนินการนำเสนอเพื่อโปรดเกล้า โดยไม่มีปัญหาความขัดแย้ง และ บทเรียนตรงนี้ น่าจะช่วยอธิบายว่า การสรรหาบุคคลมาทำหน้าที่เป็นผู้นำ เป็นอธิการบดี หากจะใช้การ เลือกตั้งก็ดำเนินไปเลย หรือถ้าจะสรรหาที่ไม่ควรมีการหย่อนบัตรเพื่อหยั่งเสียง เพราะหลายครั้งกรรมการ สรรหามีความเห็นต่างจากผลการหยั่งเสียงก็จะเกิดปัญหาขึ้นทันทีจนทำให้เกิดการฟ้องร้องและกว่าจะหาข้อ ยุติกว่าจะได้ข้อสรุปได้อธิการบดีตัวจริงก็ใช้เวลาเป็นปี หลายปีทีเดียวสรุปเรื่องนี้ควร เป็นข้อสังเกตที่ผู้บรรยาย ในฐานะที่เคยปรึกษาทางศาลปกครองในฐานะที่เป็นผู้บรรยาย เรื่องการไกล่เกลี่ยให้กับตุลาการศาลปกครอง พบว่าท่านตุลาการเสนอว่าเรื่องเหล่านี้ ควรที่จะดำเนินการให้จบเรียบร้อยก่อนจนได้ ฉันทามติเพราะถ้าเข้าสู่ กระบวนการยุติธรรมแล้วก็ต้องดำเนินไปจะเร่งรัดอะไรก็จะยาก

ประสบการณ์การสมัคร ส.ส. ส.ว. อะไรควรจะเป็น New Normal ในการเลือกผู้แทน

จากผลการเลือกตั้งได้เป็นอธิการบดีก็เลยมีคนมาแนะนำให้ลงสมัครส.ว. แต่อาณาเขตของผู้เลือกจะมี ทั้งจังหวัดและไม่เคยลงพื้นที่มาล่วงหน้า การจะใช้เวลาเพียง ไม่กี่เดือนก็เรียกว่าไม่มีทาง แต่คะแนนในเขต เทศบาลทุกแห่งก็ชนะทุกเบอร์ที่ได้เข้าไปเป็นอันดับต้นๆ เลยมีพรรคการเมือง 5 พรรคมาเกี่ยวให้ลงสมัครด้วยความที่ไม่เช็ด เวลาเดินทางเสียงในเขตเทศบาลเมืองขอนแก่นเขาก็บอกอาจารย์ลงพรรคผิด สรุปคือสอบไม่ผ่าน แต่บทเรียนจากการได้เรียนรู้ในการลงเป็นผู้สมัครทำให้เข้าใจและเป็นบทเรียนว่าถ้าไม่มีพรรคสนับสนุนอย่าง จริงจังไม่มีหัวคะแนน และไม่มีเงินก็เรียกว่าไม่มีสิทธิ์ แต่ถือว่าเป็นประสบการณ์ที่คุ้มค่าก็ไม่แนะนำให้อาจารย์ ทั้งหลายกระโดดลงสมัครโดยขาดปัจจัยทั้งหลาย เงินที่อุทิศสำหรับไว้ก็หมดครับ แต่ถือว่าเป็นประสบการณ์ ที่ ไม่ลงสมัครก็อาจจะไม่สามารถคุยกับนักการเมือง ที่มักจะถูกทำลายว่า นักวิชาการแท้จริงลองมาลงการเมืองดู ใหม่ เป็นนักรัฐศาสตร์นำลงนะครับ แต่อย่าคาดหวังอะไรนัก

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

สุดท้ายก่อนจะจบ เนื่องจากได้ศึกษาและเขียนหนังสืออีกสองสามเล่มที่มีแง่คิดเกี่ยวกับ การจัดการศึกษา ในยุคของการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรม จึงขอนำมาเสริมในบทสุดท้าย จากที่เราได้มีระบบการศึกษาที่ท่านศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร ศรีสอาน เรียกว่า “ระบบแพ็คดอก” ทำให้เกิดวัฒนธรรมแห่งการเอาแพ้อาชนะกัน และวัฒนธรรมอีกอย่างที่ดีต่อคนไทยมาคือ “ระบบอุปถัมภ์” ทำให้เราไม่อาจหลุดพ้นจาก การต่อสู้กับการ “ทฤษฎีคอร์รัปชัน” “เรียนเน่ ไอส์เลอร์” (Riane Eisler) ได้กล่าวไว้ในหนังสือของ มาร์แชล โรเซนเบิร์ก (Marshall Rosenberg) ชื่อ *Life Enriching Education* ว่า “ เรามีความจำเป็นจะต้องเปลี่ยนรากฐานของการศึกษาอย่างถอนรากถอนโคน” การศึกษาเราไม่ได้เตรียมเด็กเราที่จะเผชิญความท้าทายของศตวรรษที่ 21 นี้ เด็กในวันพรุ่งนี้จะต้องเกิดมามีชีวิตอยู่ในโลกที่ สงบสันติสุข ยุติธรรม อย่างยั่งยืน ที่เขาจะต้องมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น และตัวของตัวเองด้วย เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ พร้อมเผชิญกับความเสี่ยง และมี “สมารมย์” (Empathy) หรือความร่วมมือรู้สึกหรือเข้าใจตัวเอง เข้าใจผู้อื่น ที่ไม่ใช่เพียงกลุ่มเพื่อนสนิท แต่หมายรวมถึงมวลมนุษยชาติที่ท่านผู้อ่านอาจหาอ่านเพิ่มเติมได้จากเอกสารอ้างอิง

เรื่องที่เขียนให้ท่านอาจารย์ที่อ่านบทความนี้จะจัดการศึกษายุค New Normal ที่กล่าวมาแล้วเรื่องจะสอนอะไรควรมีประสบการณ์ในเรื่องนั้นอย่างแท้จริงและตัวอย่างของเรื่องที่จะสอนเมื่อทำไปแล้วควรจะถอดบทเรียนและหากสามารถถ่ายทำเป็นVDO Presentation สั้นๆ ก็จะเป็นประโยชน์ดังนั้นส่วนทำนี้ ผู้พูดจะพูดถึงงานที่ได้ดำเนินการสอนและไปทำมาทั้งหนังสือประกอบและวิดีโอด้วย พอสังเขปและควรจะยึดโยงกับเรื่องที่เป็นปัจจุบันที่ผู้ฟังจะได้นำไปใช้และอาจจะนำไปศึกษาต่อได้

ปัญหาการเมืองในประเทศไทยที่เกิดขึ้นจากแนวคิดของการเกิดประชาธิปไตยหรือการพัฒนาประชาธิปไตยที่แตกต่าง ซึ่งผู้เขียนได้รับมอบหมายจากท่าน ศ.ดร.ธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ อดีตประธานคณะกรรมการสภาพัฒนาการเมืองของสถาบันพระปกเกล้า ให้ไปอบรมเรื่อง **ประชาธิปไตยแห่งการสานเสวนาทางออก**ให้กับสมาชิกสภาพัฒนาการเมืองที่มาจากทั่วประเทศเมื่อสิงหาคม 2557 ที่ผู้เขียนได้นำหลักการที่ประชาธิปไตยไม่ได้หยุดอยู่ เพียงแค่ การเลือกตั้งผู้แทน และการมีส่วนร่วมแบบที่เรามักจะใช้คือ การทำประชาพิจารณ์ที่ขาดการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ที่มักจะนำไปสู่ความขัดแย้ง ดังนั้น new normal เพื่อสร้างประชาธิปไตยแห่งการสานเสวนาที่จะเป็นแม่บทของประชาธิปไตยที่รวมเอาทั้งประชาธิปไตยตัวแทน (Representative Democracy) และประชาธิปไตยแห่งการมีส่วนร่วม (Participatory Democracy) คือ มีการเลือกผู้แทนของประชาชนเข้ามาทำงานแทน แต่ต้องเข้าใจว่า ผู้แทนของประชาชน ก็คือ ผู้แทน ไม่ใช่ประชาชน หากจะต้องไปตัดสินใจอะไรที่ไปกระทบกับประชาชนอย่างสำคัญ ก็ยังจำเป็นต้องกลับมารับฟังเสียงของประชาชน ที่ไม่ใช่การให้ผู้แทนหรือแม้แต่ประชาชนลงมติโดยขาดกระบวนการทำความเข้าใจก่อนไปลงมติทันที แต่ต้องใช้กระบวนการสานเสวนาทางออก หรือ Deliberative Dialogue และการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนด้วยจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ในฐานะที่ผู้บรรยายได้รับมอบหมายให้เป็นนายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ตามพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ และตอนที่มียาคสั่ง คสช.ให้เปลี่ยนทั้งผู้บริหารและกรรมการสภาชุดเก่านั้นอาศัย ม 44 ด้วยคำสั่งว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิไม่มีธรรมาภิบาล จึงได้นำปรึกษากับท่านอธิการบดีที่ได้รับโปรดเกล้าฯ และผู้บริหารตลอดจนครูบาอาจารย์ เพื่อมาร่วมกันสร้างมหาวิทยาลัยที่เป็นมากกว่ามีธรรมาภิบาล คือ **สร้างให้เกิดความสุจริตทางวิชาการ (Academic Honesty)** ร่วมกับ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่โดยการสร้างบัณฑิตที่มีความสุจริตในการเรียน การสอบ และจบออกมาไปเป็นบัณฑิตที่มีธรรมาภิบาล มีความสุจริตอย่างยั่งยืนและเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันหมู่ ที่จะเหมือนการร่วมกันระหว่างอาจารย์และนักศึกษาที่จะกำหนด**เกณฑ์เกียรติยศหรือ Honor Code** เช่นเดียวกับวัคซีนที่จะมาสร้างภูมิคุ้มกันร่วมกัน ที่นอกจากจะสร้างบัณฑิตมีความสุจริตทางวิชาการแล้วจะไม่ทนต่อความทุจริตของผู้อื่น เป็นเหมือน Herd Immunity ร่วมกัน

ทั้งหมดนี้เป็น New Normal ที่นักรัฐศาสตร์หรือนักวิชาการจะเดินหน้าปรับการเรียนการสอนควรจะมีรูปแบบของหลักสูตรใหม่หรือ New Normal ทั้งกระบวนการวิธีและทิศทาง เรื่องสุดท้ายที่หากสนใจในการขับเคลื่อนใช้เครื่องมือเชิงบวกเดินไปข้างหน้าด้วย **Appreciative Inquiry**หรือ**สุนทรียปรีศณี** และใช้กระบวนการใหม่คือ SONEAR (Strength, Opportunity, Need, Empathy, Aspiration, Result) แทน SWOT(Strength, Weakness, Opportunity, Threat) ที่ผู้คิดเครื่องมือนี้คือ David Cooperrider ได้ถามผู้ที่ป็นต้นฉบับของ SWOT คือ Peter Drucker เขาบอกว่าในศตวรรษนี้ที่ศตวรรษนี้จะเอาเรื่อง **Weaknesses** มาใช้ไม่ได้แล้วจะทำให้หมดพลังจะต้องใช้วิธีการเครื่องมือที่ Cooperrider นำเสนอ ซึ่งผู้บรรยายนำมาถอดเป็นแนวทางของการพัฒนาผู้นำที่จะต้องปรับเปลี่ยนมองอนาคตในแนวคิดเชิงบวก ที่ผู้บรรยายได้นำมาเขียนในหนังสือ ผู้นำ นำการเปลี่ยนแปลง¹ที่ไม่มองอดีตที่เปลี่ยนไม่ได้และมักจะนำไปสู่การหาผู้ทำให้เกิดผลเสีย โดยกระบวนการใช้ Root Cause Analysis แบบเดิม นำไปสู่การตำหนิและหาผู้ผิด ส่วนการใช้เครื่องมือสุนทรียปรีศณีจะใช้เครื่องมือที่แม้แต่สหประชาชาติก็นำไปใช้อย่างได้ผล ที่อดีตเลขาธิการสหประชาชาติ โคฟี อันนัน ยังให้คำชมเชยต่อผู้ริเริ่มคือ Cooperrider สุดท้ายที่ผู้บรรยายขอลงเอกสารปกหน้า-หลัง หนังสือที่อ้างอิง หากมีผู้สนใจก็ติดต่อได้ที่โรงเรียนพัฒนาผู้นำและสร้างสันติธรรมรักสกุล ที่บทความนี้อาจจะไม่ครอบคลุมรายละเอียดและประสงค์จะอ่านเพิ่มเติม

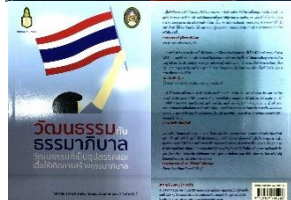
¹ วันชัย วัฒนศัพท์ (2561)หนังสือผู้นำการเปลี่ยนแปลง : คู่มือและเครื่องมือการพัฒนาด้วยกระบวนการสุนทรียปรีศณี และการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ ผู้สันติธรรม

หนังสืออ้างอิง

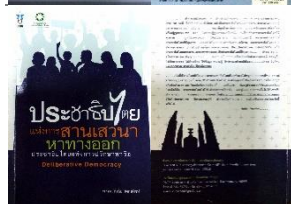
ปัญหาความขัดแย้ง แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง ที่เกิดจากการดำเนินการโครงการขนาดใหญ่

เขียนโดย : ศ.นพ.วันชัย วัฒนศัพท์ ดร.ถวิลวดี บุรีกุล และ ศุภณัฐ เพิ่มพูนวิวัฒน์

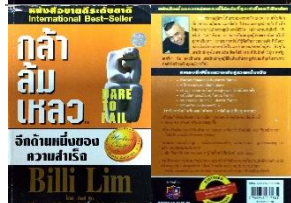
วัฒนธรรมกับธรรมาภิบาลวัฒนธรรมที่เป็นอุปสรรคและเอื้อให้เกิดการสร้างธรรมาภิบาล

เขียนโดย : ศ.นพ.วันชัย วัฒนศัพท์ และ สุจินันท์ หรสิทธิ์

ประชาธิปไตยแห่งการสานเสวนาทางออกประชาธิปไตยแห่งการปรึกษาหารือ
Deliberative Democracy

เขียนโดย : ศ.นพ.วันชัย วัฒนศัพท์

กล้าล้มเหลว

เขียนโดย : Billi Lim

แปลโดย : ศ.นพ.วันชัย วัฒนศัพท์ และ วันดี พงศ์ปรีดีเปรม

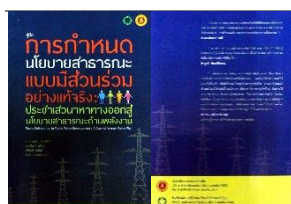

อารยะอุตสาหกรรมชุมชนกับโรงงานอุตสาหกรรมจะอยู่ด้วยกันได้อย่างไร

เขียนโดย : สุจินันท์ หรสิทธิ์ ผศ.ภัทรวุฒิ วัฒนศัพท์

รศ.พญ.เนสิณี ไชยเอื้อ ศุภณัฐ เพิ่มพูนสวัสดิ์ อนุชา เกตุเจริญ

ศ.นพ.วันชัย วัฒนศัพท์

คู่มือการกำหนดนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง : ประชาเสวนาทางออกสู่นโยบายสาธารณะด้านพลังงาน

เขียนโดย : ศ.นพ.วันชัย วัฒนศัพท์ ดร.ถวิลวดี บุรีกุล สุจินันท์ หรสิทธิ์ และ รัชวดี แสงหมะหมัด

คู่มือการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจของชุมชน

เขียนโดย : เจมส์ แอล เครตัน

แปลโดย : ศ.นพ.วันชัย วัฒนศัพท์

การกล่อมเกลາทางการเมืองของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ
ชัยภูมิ กรณีศึกษา : นักศึกษา ชั้นปีที่ 3 ภาคปกติ ภาคการศึกษาที่ 2
ปีการศึกษา 2563

ปวีณา ภูช่างทอง¹

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การกล่อมเกลาทางการเมืองของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ กรณีศึกษา : นักศึกษา ชั้นปีที่ 3 ภาคปกติ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2563 มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกล่อมเกลาทางการเมืองของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ 2) เพื่อศึกษาผลกระทบของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิและแนวทางการแก้ไข ระเบียบวิธีวิจัยรวบรวมจากข้อมูลจากแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จำนวน 248 ตัวอย่าง โดยใช้สูตรสุ่มตัวอย่างแบบสำเร็จของเครซีและมอร์แกน การวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติที่ใช้ในการประมวลผลของข้อมูล โดยการหาร้อยละและค่าเฉลี่ย (μ) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ดังนี้

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 20-30 ปี ระดับปริญญาตรี และส่วนใหญ่ทั้งเพศชายและหญิงใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการติดตามข่าวสารทางการเมืองเป็นประจำ

จากผลการศึกษาพบว่า 1. ปัจจัยที่มีผลต่อการกล่อมเกลาทางการเมืองของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ได้แก่ 1) พรรคการเมือง 2) ความเชื่อและทัศนคติทางการเมือง 3) ค่านิยมทางการเมือง 3) ชั่วโมงในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ จะเห็นได้ว่า พรรคการเมืองจะอาศัยสื่อสังคมออนไลน์ในการครอบงำทัศนคติของประชาชน โดยเฉพาะนักเรียน นักศึกษา ที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์เป็นประจำ เช่น เฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ ดิ๊กต็อก ซึ่งในเพจเฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ ดิ๊กต็อก จะมีกลุ่มพรรคการเมืองต่างๆที่ใช้สื่อเหล่านี้สร้างกระแสแรงจูงใจต่างๆที่ให้ประชาชน นักเรียน นักศึกษา เชื่อใจและไว้วางใจที่สุด โดยไม่รู้ว่่าสิ่งที่เผยแพร่ข้อมูลในสื่อเหล่านี้เป็นจริงหรือเท็จ 2. ผลกระทบของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิและแนวทางการแก้ไข ได้แก่ 1) ปัญหาทางความสัมพันธ์ของคนในสังคม ทำให้เกิดเป็นสังคมก้มหน้า และให้ความสำคัญหรือหมกมุ่นก้มหน้าก้มตา และจดจ่ออยู่กับการเสพข่าวสาร การติดต่อการพูดคุยกันผ่านสื่อออนไลน์ต่างๆตลอดเวลา 2) เป็นเครื่องมือทางการเมือง ทำให้ได้รับค่านิยมต่างๆทางการเมือง เป็นผล

¹ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ Corresponding author, E-mail: paweenaphoochangthong62@gmail.com

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

มาจากกลุ่มทางการเมืองที่ครอบงำทัศนคติทางการเมือง ได้รับข่าวสารที่เป็นเท็จ โดยไม่รู้จักแยกแยะข้อเท็จจริง ทำให้ตกเป็นเหยื่อของพรรคการเมืองต่างๆ ในยุคปัจจุบัน 3) เกิดความไม่คอยสนใจที่จะอ่านหนังสือทำให้เกิดความบกพร่องทางการเรียน แต่หันมาใช้สื่อออนไลน์เป็นเวลานาน และเมื่อเลิกใช้สื่อก็เกิดความกระวนกระวายและต้องการสื่อออนไลน์อยู่ตลอดเวลา ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อเสนอแนะในแนวทางการแก้ไขไว้ ดังนี้ 1) กำหนดระยะเวลาในการใช้สื่อออนไลน์ในแต่ละวันให้ชัดเจน หรือพัก 20 นาที ทุก 1 ชั่วโมง 2) ต้องเรียนรู้ข้อเท็จจริงหรือความเป็นมาที่แท้จริงของสื่อทางการเมืองนั้นๆ 3) กำหนดการใช้เวลาในการอ่านหนังสือให้มากขึ้น จนเกิดความเคยชิน

คำสำคัญ: การกล่อมเกลາทางการเมือง, สื่อสังคมออนไลน์, มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

Political Socialization of Social Media for Chaiyaphum Rajabhat University
Students A case study : Third year students, regular semester, second
semester, academic year 2020

ABSTRACT

Research study Social media politicalization towards students from Chaiyaphum Rajabhat University Case study: 3rd year students, regular semester, second semester, academic year 2020, aims 1) to study the factors affecting the political persuasion of social media. Online to Chaiyaphum Rajabhat University students 2) to study the impact of social media on Chaiyaphum Rajabhat University students and solutions. Research methodology was compiled from data from questionnaires. The samples used in the research were There were 248 samples of students from Chaiyaphum Rajabhat University using Crazy and Morgan's successful sampling formula. Data analysis uses a statistical package of computer programs used in the processing of the data. By finding the percentage and mean (μ), the standard deviation (σ) is as follows

The results of the study showed that Most of the respondents were female, 20-30 years old with a bachelor's degree. And most of the men and women use social media to keep up with political news on a regular basis.

From the results of the study, it was found that: 1. Factors affecting the political persuasion of social media on Chaiyaphum Rajabhat University students were 1) political parties 2) political beliefs and attitudes 3) political values 3) hours in Using social media, it can be seen that political parties rely on social media to dominate people's attitudes. Especially students who use social media on a regular basis such as Facebook, Twitter, Tik Tok, which in the Facebook page, Twitter, Tik Tok, there will be various political parties that use these media to generate various motivations. Which allows people, students and students to trust and trust the most They do not know whether the information disseminated in these media is true or false. 2. Impact of social media on Chaiyaphum Rajabhat University

students and solutions as follows: 1) Problems in relationships among people in society. Causing a society to bend forward And concentrating or obsessing over And focus on the news addiction Contact and chat through various online media all the time 2) as a political tool. Resulting in various political values It is the result of a political group that dominates political attitudes. Received false information Without knowing to distinguish the facts This makes it a victim of various political parties in the present time. 3) Has no interest in reading. Causing learning disabilities But turned to online media for a long time And when I stop using the media, I get anxious and want it online all the time. The respondents gave suggestions in the solution as follows. 1) Clearly set the time to use online media each day or take a 20-minute break every 1 hour. 2) You must learn the facts or the real history of the political media. 3) The spending time reading more books. Until getting used to

Keywords: Political Socialization, Social Media, Chaiyaphum Rajabhat University

บทนำ

ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงที่ทันสมัยด้านเทคโนโลยีที่สำคัญเกิดขึ้นทั่วโลก เรียกได้ว่าเป็นกระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้ามามีบทบาทสำคัญและผลกระทบที่ดีและร้ายอยู่ร่วมกัน รวมไปถึงเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่สามารถแพร่กระจายข้อมูลข่าวสารต่างๆได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งสาเหตุใหญ่ๆของโลกาภิวัตน์ที่ได้สร้างเงื่อนไขใหญ่ๆที่ทำให้องค์ประกอบ๔ประการของรัฐ ได้แก่ ดินแดน, อำนาจอธิปไตย, ประชาชน และรัฐบาล เช่น การไหลเวียนของเงิน สินค้า บริการ ที่เหนือการควบคุมของรัฐ รวมไปถึงประชาชนได้รับทัศนคติใหม่ๆจากสื่อออนไลน์ เช่น ดึงตอก ทวิตเตอร์ เฟซบุ๊ก ในปัจจุบันหลายคนรวมถึงนักเรียนนักศึกษาที่อยู่ในการเติบโตในด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัยและค่านิยมต่างๆที่สามารถโน้มเอียงไปตามๆกันทำให้ไม่ค่อยได้สนใจและฟังข่าวสารทางวิทยุและโทรทัศน์ ซึ่งได้สังเกตการณ์ในเรื่องของการเมืองว่า นักเรียน นักศึกษาหรือเยาวชนได้พูดเยอะมากขึ้น พูดแรงหรือก้าวร้าวเกินไปในบางส่วนบางคน ในขณะที่เขารู้สึกว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่สุด ซึ่งจะอธิบายให้เห็นว่าในปัจจุบันเยาวชน นักเรียน นักศึกษา ได้เติบโตมาพร้อมกับเทคโนโลยีที่ทันสมัย ทั้งเฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ ดึงตอก โดยมากเป็นการกล่อมเกลารายการทางการเมืองมากยิ่งขึ้น และในรุ่นผู้ใหญ่อายุ 30ขึ้นไป โดยมากจะไม่ค่อยสนใจหรือไม่คิดให้เป็นเรื่องใหญ่ เขาจะฟังข่าวจากวิทยุและโทรทัศน์ การเมืองเป็นเรื่องที่ไม่ควรจะไปสนใจหรือรู้มากนักของรุ่น 30ขึ้นไป จะเห็นได้ว่าสื่อโซเชียลต่างๆสามารถเป็นเครื่องมือของการจัดการเยาวชนได้ในเรื่องของทัศนคติ ค่านิยม และความโน้มเอียงของการเกลือกกลมทางการเมืองทั้งทางบวกและลบ จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนและเยาวชนที่ได้รับรู้ข่าวสารทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมือง เช่น การแสดงความคิดเห็นในคอมเมนต์เฟซบุ๊ก การออกไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตย ถ้าหากส่วนใหญ่มีวัฒนธรรมทางการเมืองที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย อันเกิดจากการกล่อมเกลารับรู้จากครอบครัว สถาบันการศึกษา โดยเฉพาะทางสื่อสังคมออนไลน์อย่างต่อเนื่องจะต้องทำให้ปลุกกระแสให้เกิดเป็นพลังสำคัญทางการเมืองที่มีต่อการพัฒนาระบบประชาธิปไตยในโลกยุคใหม่ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

การเกิดขึ้นของโซเชียลมีเดียหรือสื่อสังคมออนไลน์ทำให้เกิดเครือข่ายการสื่อสารแบบใหม่ ซึ่งกลุ่มผู้มีชื่อเสียง ผู้นำความคิดและผู้ทรงอิทธิพล สามารถชักนำกลุ่มฝูงชนออนไลน์ให้สนใจติดตามความเห็นของตนเองโดยตรงได้โดยไม่จำเป็นต้องฟังพา หรือเสนอเนื้อหาที่สอดคล้องกับสื่อมวลชนดั้งเดิม เสมอไป อยุ่อย่างไรก็ดี ผลที่เป็นคุณประโยชน์ของโซเชียลมีเดีย อย่างน้อย ๆ ประการแรก คือ การสร้างความมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของสังคม โดยเฉพาะหากเครือข่ายนั้นเป็นที่นิยมมากถึง ชั้นระดับประเทศดังเช่น เฟซบุ๊ก ไลน์ เป็นต้น การสื่อสารผ่านสื่อนี้จึงเป็นตัวเลือกที่ดีช่องทางหนึ่ง ประการต่อมา โซเชียลมีเดียยังช่วยให้ผู้ใช้ปลดปล่อยอิสระ (Emancipation) หมายถึง ทำให้หลุดพ้นจากเครื่องพันธนาการผูกมัดใดๆ ซึ่งเท่ากับว่าประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียง สามารถใช้วิจารณ์ถ้อยแถลงข่าวดูข่าว ข้อมูล ความรู้ ความเห็นได้มากมายหลากหลายผ่านการถกเถียง ก่อนจะลงคะแนน คุณประโยชน์ทั้งสองนี้ ทำให้โซเชียลมีเดียเป็นสื่อที่มีข้อดีมากกว่าข้อเสีย ในยุคสมัย

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564

“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ที่คนไทยส่วนใหญ่เข้าถึงอินเทอร์เน็ตและมีอัตราการใช้งานสูงมากจนติดอันดับโลก (อัศวิน เนตรโพธิ์แก้ว, 2561)

กลุ่มเกลตาทางการเมืองเป็นกระบวนการที่บุคคลได้มาซึ่งเจตคติและความรู้สึกต่อระบบการเมือง และต่อบทบาทของตนในระบบการเมือง ทั้งนี้รวมถึงการมีความรู้ ความเข้าใจ (Cognition) ความรู้สึก (Feeling) การมีความจงรักภักดีและความสำนึกผูกพันในฐานะเป็นพลเมือง (Sense of Civic Obligation) และความรู้สึกในความสามารถทางการเมือง (Sense of Political Competence) รู้ว่าตนเองมีบทบาททางการเมืองอย่างไรในฐานะที่ตนเป็นสมาชิกของสังคมการเมืองนั้น การอบรมกลุ่มเกลตาทางการเมืองเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกันระหว่างปัจเจกบุคคลกับหน่วยถ่ายทอดทางสังคม (Socializing agents) โดยการส่งสารทางการเมืองซึ่งประกอบด้วยความเชื่อ ค่านิยม ตลอดจนอุดมการณ์ทางการเมืองจากหน่วยถ่ายทอดทางสังคมไปสู่ปัจเจกบุคคล ซึ่งถ้ามองในภาพรวมจะเห็นว่าการอบรมกลุ่มเกลตาทางการเมืองเป็นกระบวนการพัฒนาการด้านการเมืองของปัจเจกบุคคลตั้งแต่วัยเด็ก เกิดอย่างค่อยเป็นค่อยไป กลายเป็นแนวความคิด ความเข้าใจ และพฤติกรรมซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละคน ซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการและค่านิยมทางการเมืองของตนเองและส่วนรวมได้ (พฤทธิสาส์น ชุมพล, 2527)

นักศึกษาในฐานะเป็นกลุ่มชนชั้นกลางเป็นกำลังสำคัญของชาติ ซึ่งมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม ต่างได้เกิดจากการกลุ่มเกลตาทางการเมืองในสถาบันการศึกษาในมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะในปัจจุบันมีเทคโนโลยีสื่อออนไลน์เข้ามามีผลกระทบต่อประชาชนและเยาวชน รวมไปถึงนักศึกษาที่เป็นชนชั้นกลางที่ควร จะเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองเพื่อทำหน้าที่เรียกร้องสิทธิประโยชน์แทนประชาชนทั้งคองถ่วงดุลอำนาจของ ผู้ปกครองประเทศในประเด็นปัญหาต่างๆ ซึ่งสื่อสังคมออนไลน์เป็นปัจจัยสำคัญในปัจจุบันที่ทำให้นักศึกษา ได้รับรู้ข่าวสารได้รวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นข่าวเท็จ สื่อเท็จที่สร้างจากนักการเมืองที่มีอิทธิพลที่ใช้เทคโนโลยีในการ ครอบงำทัศนคติทางการเมืองทั้งในแง่คิดที่ถูกและผิด เป็นบ่อเกิดแห่งการกลุ่มเกลตาทางการเมืองในเรื่อง ทัศนคติ ความโน้มเอียงต่างๆ (มยุรี ถนอมสุข, 2558)

การทำวิจัยครั้งนี้ จะทำการศึกษาวิจัยเฉพาะนักศึกษาปริญญาตรี ทุกคน ชั้นปี3 ภาคเรียนที่2 ปี การศึกษา2563 ในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เรื่องการกลุ่มเกลตาทางการเมืองของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยจะศึกษาปัจจัยที่มีต่อการกลุ่มเกลตาทางการเมืองของสื่อสังคม ออนไลน์ที่มีต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิและศึกษาผลกระทบของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ และแนวทางการแก้ไข น่าจะเป็นประโยชน์ต่อการมองภาพในปัจจุบันและแนวโน้ม ในอนาคตของนักศึกษาที่ได้มีการแสดงทัศนคติทางการเมืองตามกระแสสื่อสังคมออนไลน์ที่สามารถกระตุ้นให้ นักศึกษาได้มีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกล่อมเกลາทางการเมืองของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
2. เพื่อศึกษาผลกระทบของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ และแนวทางการแก้ไข

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ประโยชน์เชิงวิชาการ

ทำให้นักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิมีทัศนคติและแนวคิดที่กว้างไกลและสามารถใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองเอามาใช้ประโยชน์ในการมีส่วนร่วมทางการเมืองในมหาวิทยาลัยได้ดีที่สุด

2. ประโยชน์เชิงนโยบาย

เพื่อทราบถึงปัญหาจากผลกระทบที่เกิดจากการกล่อมเกลາทางการเมืองของสื่อสังคมออนไลน์และแนวทางการแก้ไขต่างๆ เพื่อช่วยปรับทัศนคติในแง่ลบให้เกิดทัศนคติในแง่ดีที่สามารถจะลดความวุ่นวายทางการเมืองที่รุนแรงในปัจจุบันและอนาคตให้เกิดความโปร่งใสและปรองดองกันได้

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยที่มีผลต่อการกล่อมเกลาทางการเมืองของสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิน่าจะเกิดจากพรรคการเมือง
2. ปัจจัยที่มีผลต่อการกล่อมเกลาทางการเมืองของสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิน่าจะเกิดจากความเชื่อและทัศนคติทางการเมือง
3. ปัจจัยที่มีผลต่อการกล่อมเกลาทางการเมืองของสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิน่าจะเกิดจากค่านิยมทางการเมือง
4. ปัจจัยที่มีผลต่อการกล่อมเกลาทางการเมืองของสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิน่าจะเกิดจากชั่วโมงในการใช้สื่อสังคมออนไลน์

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา ปัจจัยที่มีต่อการกล่อมเกลາทางการเมืองและศึกษาผลกระทบที่เกิดจากการกล่อมเกลາทางการเมืองของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยมุ่งหาคำตอบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิได้ใช้สื่อออนไลน์ในการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองอยู่เป็นประจำ และได้มีทัศนคติ ค่านิยม ความรู้ ความเข้าใจ ต่อการเมืองการปกครองไทยอย่างไรในทางสื่อสังคมออนไลน์ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ ดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหาที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน โดยตอนที่1 เกี่ยวกับข้อมูลของบุคคล ในตอนที่2 เกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ในเรื่องทัศนคติ ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับพรรคการเมือง การเลือกตั้ง ประชาธิปไตย และในตอนที่3 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม เป็นต้น

ขอบเขตด้านพื้นที่

ผู้วิจัยใช้พื้นที่ในการศึกษาคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ อำเภอเมือง ตำบลนาฝาย จังหวัดชัยภูมิ

ขอบเขตด้านเวลา

การวิจัยในครั้งนี้ได้เริ่มดำเนินการศึกษาในช่วงเดือนธันวาคม พ.ศ.2563-เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2564

ขอบเขตด้านประชากร

การวิจัยในครั้งนี้เป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ทุกคณะ ชั้นปีที่3 ภาคการศึกษาที่ 2 ในปีการศึกษา 2563 จำนวน 700 คน โดยใช้สูตรของเครซีและมอร์แกน ในการหากลุ่มตัวอย่าง ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 248 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้ทำการศึกษาเรื่อง “การกล่อมเกลາทางการเมืองของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ กรณีศึกษา : นักศึกษา ชั้นปีที่3 ภาคปกติ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2563” ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนและวิธีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับประชากรและกลุ่มตัวอย่าง โดยมีการดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ขอบเขตที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4. การตรวจสอบข้อมูล

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีทุกคณะ ทุกชั้นปีที่ 3 ภาคการศึกษา
ที่ 2 ปีการศึกษา 2563 รวมจำนวนทั้งหมด 700 คน โดยในการทำวิจัยครั้งนี้ใช้สุตรหากลุ่มตัวอย่างแบบสำเร็จ
ของเครซีและมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่าง 248 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ

-เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสังเกตพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม

2. การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ

- เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ทำการศึกษาได้ใช้เครื่องมือในการทำวิจัยที่สร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
เป็นแบบสอบถาม 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลบุคคลทั่วไปเกี่ยวกับ เพศ คณะที่สังกัด อายุ ที่อยู่อาศัย เป็น
แบบสอบถามลักษณะปลายเปิด ให้เลือกตอบ โดยใส่เครื่องหมายถูกต้องตามความเป็นจริง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการกล่อมเกลากิจการการเมือง
ของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อนักศึกษาทุกคณะ ในชั้นปีที่ 3 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

การตรวจสอบข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีต่อการกล่อมเกลากิจการการเมือง

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

2. กำหนดกรอบแนวคิดและเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย นำมาใช้เป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม ทั้งชนิดปลายปิดและปลายเปิด

รุนแรงในปัจจุบันและอนาคตให้เกิดความโปร่งใสและปรองดองกันได้

สรุปผลของการวิจัย

1. ปัจจัยที่มีผลต่อการกล่อมเกลາทางการเมืองของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิและผลกระทบของสื่อสังคมออนไลน์และแนวทางการแก้ไข ซึ่งดำเนินการหาค่าร้อยละจากข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งพบว่า เพศชาย 98 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 เพศหญิง 150 คน คิดเป็นร้อยละ 60.5 รวมทั้งหมดจำนวน 248 คน คณะรัฐศาสตร์ 64 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 คณะครุศาสตร์ 50 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2 คณะบริหารธุรกิจ 33 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 คณะพยาบาลศาสตร์ 44 คน คิดเป็นร้อยละ 17.7 คณะศิลปศาสตร์ 41 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 คณะวิศวกรรมศาสตร์ 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 รวมทั้งหมด 248 คน มีอายุ 20-30 ปี 248 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 รวมทั้งหมด จำนวน 248 คน มีสถานภาพโสด 248 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 รวมทั้งหมด จำนวน 248 คน มีระดับการศึกษาปริญญาตรี 248 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 รวมทั้งหมด จำนวน 248 คน การใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการติดตามข่าวสารทางการเมืองเป็นประจำ 232 คน คิดเป็นร้อยละ 93.5 ไม่ใช่เลย 16 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 รวมทั้งหมด จำนวน 248 คน อาศัยอยู่ต่างจังหวัดชัยภูมิ 152 คน คิดเป็นร้อยละ 61.3 ในจังหวัดชัยภูมิ 96 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7 รวมทั้งหมด จำนวน 248 คน คน มีการชอบแสดงความคิดเห็นทางการเมืองตามกระแสสื่อสังคมออนไลน์ด้วยทัศนคติต่างๆ 185 คน คิดเป็นร้อยละ 74.6 ไม่ชอบ 63 คน คิดเป็นร้อยละ 25.4 รวมทั้งหมด จำนวน 248 คน การใช้สื่อสังคมออนไลน์วันละ 2 ชั่วโมงต่อวัน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 วันละ 3-4 ชั่วโมงต่อวัน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 29.4 วันละมากกว่า 4 ชั่วโมงแต่ไม่เกิน 10 ชั่วโมง 157 คน คิดเป็นร้อยละ 63.3 รวมทั้งหมด จำนวน 248 คน

1.1 ปัจจัยที่มีผลต่อการกล่อมเกลาทางการเมืองของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ปัจจัยที่มีผลต่อการกล่อมเกลาทางการเมืองของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิคือ พรรคการเมือง ในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นใช่ 208 คน คิดเป็นร้อยละ 83.9 ไม่ใช่ 40 คน คิดเป็นร้อยละ 16.1 รวมทั้งหมด จำนวน 248 คน เมื่อพิจารณาการแสดงความคิดเห็นว่าใช่เป็นรายข้อพบว่า พรรคการเมือง เป็นอันดับที่4 เป็นลำดับสุดท้ายที่มีผู้ตอบว่าใช่มากกว่าไม่ใช่รวมทั้งหมด 208 คน

ปัจจัยที่มีผลต่อการกล่อมเกลาทางการเมืองของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิคือความเชื่อและทัศนคติทางการเมือง ในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นใช่ 245 คน คิดเป็นร้อยละ 98.8 ไม่ใช่ 3 คิดเป็นร้อยละ 1.2 รวมทั้งหมด จำนวน 248 คน เมื่อพิจารณาการแสดงความคิดเห็นว่าใช่เป็นรายข้อพบว่า ความเชื่อและทัศนคติทางการเมือง เป็นอันดับที่1 เป็นลำดับแรกที่มีผู้ตอบว่าใช่มากกว่าไม่ใช่รวมทั้งหมด 245 คน ของนักศึกษา 248 คน

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ค่านิยมทางการเมือง แสดงความคิดเห็นใช่ 241 คน คิดเป็นร้อยละ 97.2 ไม่ใช่ 7 คิดเป็นร้อยละ 2.8 รวมทั้งหมด จำนวน 248 คน เมื่อพิจารณาการแสดงความคิดเห็นว่าใช่เป็นรายข้อพบว่า ค่านิยมทางการเมืองเป็นอันดับที่2 เป็นลำดับที่รองลงมาจากอันดับแรกที่มีผู้ตอบว่าใช่มากกว่าไม่ใช้รวมทั้งหมด 241 คน ของนักศึกษา 248 คน

ชั่วโมงในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ แสดงความคิดเห็นใช่ 219 คน คิดเป็นร้อยละ 88.3 ไม่ใช่ 29 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 รวมทั้งหมด จำนวน 248 คน เมื่อพิจารณาการแสดงความคิดเห็นว่าใช่เป็นรายข้อพบว่า ชั่วโมงในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ เป็นลำดับที่3 รองลงมาจากอันดับที่2 เป็นอันดับที่สามที่มีผู้ตอบว่าใช่มากกว่าไม่ใช้รวมทั้งหมด219 คน ของนักศึกษา 248 คน

จะเห็นได้ว่า พรรคการเมืองจะอาศัยสื่อสังคมออนไลน์ในการรณรงค์ทัศนคติของประชาชน โดยเฉพาะนักเรียน นักศึกษา ที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์เป็นประจำ เช่น เฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ ตี๊กตอก ซึ่งในเพจ เฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ ตี๊กตอก จะมีกลุ่มพรรคการเมืองต่างๆที่ใช้สื่อเหล่านี้สร้างกระแสแรงจูงใจต่างๆที่ให้ประชาชน นักเรียน นักศึกษา เชื่อใจและไว้วางใจที่สุด โดยไม่รู้ว่่าสิ่งที่เผยแพร่ข้อมูลในสื่อเหล่านี้เป็นจริงหรือเท็จ

2. ผลกระทบของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

จากแบบสอบถามปลายปิดและเปิดพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของสื่อออนไลน์ตรงกัน คือ มีปัญหาทางความสัมพันธ์ของคนในสังคม ทำให้เกิดเป็นสังคมก้มหน้า และให้ความสำคัญหรือหมกมุ่นก้มหน้าก้มตา และจดจ่ออยู่กับการเสพข่าวสาร การติดต่อการพูดคุยกันผ่านสื่อออนไลน์ต่างๆตลอดเวลา ก่อให้เกิดผลลบต่อชีวิตประจำวัน และความสัมพันธ์ของคนในสังคมอย่างชัดเจนยิ่งขึ้น เป็นเครื่องมือทางการเมือง ทำให้ได้รับค่านิยมต่างๆทางการเมือง เป็นผลมาจากกลุ่มทางการเมืองที่รณรงค์ทัศนคติทางการเมือง ได้รับข่าวสารที่เป็นเท็จ โดยไม่รู้จักแยกแยะข้อเท็จจริง ทำให้ตกเป็นเหยื่อของพรรคการเมืองต่างๆในยุคปัจจุบัน การเกิดความไม่ค้อยสนใจที่จะอ่านหนังสือ ทำให้เกิดความบกพร่องทางการเรียน แต่หันมาใช้สื่อออนไลน์เป็นเวลานาน และเมื่อเลิกใช้สื่อก็เกิดความกระวนกระวายและต้องการสื่อออนไลน์อยู่ตลอดเวลา

แนวทางการแก้ไขผลกระทบของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ซึ่งนักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นตรงกันในการให้ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหา ดังนี้

1. กำหนดระยะเวลาในการใช้สื่อออนไลน์ในแต่ละวันให้ชัดเจน หรือพัก 20 นาที ทุก 1 ชั่วโมง หรือ หัดใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เช่น การไปวิ่งออกกำลังกายในตอนเย็น การไปสังสรรค์กับเพื่อนๆในเวลาว่าง เพื่อที่จะไม่เป็นสังคมก้มหน้าหรือหมกมุ่นกับสื่อออนไลน์มากเกินไป

2. ต้องเรียนรู้ข้อเท็จจริงหรือความเป็นมาที่แท้จริงของสื่อทางการเมืองนั้นๆ โดยฝึกตนเองให้รู้จักแยกแยะข้อเท็จจริงหรือรู้จักพูดคุยกับอาจารย์หรือผู้ใหญ่ที่มีความรู้ความเข้าใจในด้านการเมืองที่แท้จริง

3. กำหนดการใช้เวลาในการอ่านหนังสือให้มากขึ้น หรือตั้งเวลาในการอ่านหนังสือวันละครึ่งชั่วโมงต่อวัน เพื่อที่จะทำให้มีการเรียนไม่บกพร่องและหัดฝึกแบบนี้ในทุกวันจนเกิดความเคยชิน

3. การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยที่มีผลต่อการกล่อมเกลາทางการเมืองของสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิน่าจะเกิดจากพรรคการเมือง แสดงความคิดเห็นว่าใช่ จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 83.9 ไม่ใช่ 40 คน คิดเป็นร้อยละ 16.1 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการกล่อมเกลาทางการเมืองของสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิน่าจะเกิดจากความเชื่อและทัศนคติทางการเมือง แสดงความคิดเห็นว่าใช่ 245 คน คิดเป็นร้อยละ 98.8 ไม่ใช่ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการกล่อมเกลาทางการเมืองของสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิน่าจะเกิดจากค่านิยมทางการเมือง แสดงความคิดเห็นว่าใช่ 241 คน คิดเป็นร้อยละ 97.2 ไม่ใช่ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อการกล่อมเกลาทางการเมืองของสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิน่าจะเกิดจากชั่วโมงในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ แสดงความคิดเห็นว่าใช่ 219 คน คิดเป็นร้อยละ 88.3 ไม่ใช่ 29 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องการกล่อมเกลาทางการเมืองของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกล่อมเกลาทางการเมืองของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ และศึกษาผลกระทบของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ และแนวทางการแก้ไข ผู้วิจัยได้อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีผลต่อการกล่อมเกลาทางการเมืองของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ปัจจัยที่มีผลต่อการกล่อมเกลาทางการเมืองของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คือ ความเชื่อและทัศนคติทางการเมือง ค่านิยมทางการเมือง ชั่วโมงในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ และพรรคการเมือง ในภาพรวมมีผู้แสดงความเห็นด้วยว่าใช่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากในปัจจุบันมีเทคโนโลยีที่ทันสมัย เรียกได้ว่า เป็นยุคโลกาภิวัตน์ ที่มีการไหลบ่าข่าวสารข้อมูลต่างๆจากประเทศเพื่อนบ้านไม่ว่าจะใกล้หรือไกลก็สามารถรับรู้ได้รวดเร็ว ซึ่งทำให้เด็กหรือเยาวชน นักเรียน นักศึกษา ได้ใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ โดยเฉพาะโทรศัพท์ ในอดีตจะเห็นได้ว่าโทรศัพท์มีไว้เพื่อโทรสื่อสารกัน แต่ต่างจากปัจจุบันนี้ที่โทรศัพท์ไม่ได้มีไว้เพื่อโทรสื่อสารอย่างเดียว แต่สามารถหาข้อมูลข่าวสารต่างๆนานาได้อย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในกระแส

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ดึกตอกที่กำลังมาแรงจะมีข้อมูลที่เป็นสาระและข้อมูลฮาๆที่ไร้สาระและเชื่อมโยงมุกต่างๆไปโยงกับการเมือง โยงกับดาราบางคนที่มีข่าวซุบซิบออกมาอาจจะเท็จบ้างจริงบ้าง ซึ่งทำให้เยาวชนบางกลุ่มหมกมุ่นในสื่อโซเชียล โดยอาจจะไม่ทราบถึงข้อเท็จจริง และทำให้เกิดความโน้มเอียงเกี่ยวกับการรับรู้ ความเข้าใจ ความเชื่อของ บุคคล เกิดทัศนคติ ทัศนคติต่างกัน ความคิดเห็นก็ต่างกันไปด้วย หรือทัศนคติเป็นความรู้สึก ความคิดเห็น ซึ่งมี อารมณ์เป็นส่วนประกอบ และพร้อมที่จะมีปฏิกิริยาต่อสถานการณ์ภายนอก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ (สวัสดี สุคนธรังษี, 2517) ที่แบ่งองค์ประกอบของทัศนคติ แยกออกเป็น 3 ส่วน คือ 1. องค์ประกอบด้าน ความคิด ความเข้าใจ ทัศนคติทางด้านนี้จะแสดงออกมาในลักษณะที่เชื่อว่า อะไรถูกอะไรผิด ซึ่งประกอบด้วย เหตุผล 2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก ทัศนคติทางด้านนี้จะแสดงออกมาในลักษณะความชอบหรือไม่ชอบ สนับสนุนหรือไม่สนับสนุน โดยมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ 3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม ทัศนคติทางด้านนี้จะ แสดงออกในรูปของการยอมรับหรือปฏิเสธ ที่มีแนวโน้มในทางปฏิบัติ และสอดคล้องกับแนวคิดของ (สมบัติ อารังธัญวงศ์, 2540) ในแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมือง ที่ได้พิจารณาจากความโน้มเอียง 3 ลักษณะ คือ 1. ความโน้มเอียงเกี่ยวกับการรับรู้ เป็นความรู้ ความเข้าใจ และความเชื่อของบุคคลที่มีต่อ ระบบการเมือง และส่วนต่างๆ ของระบบการเมือง 2. ความโน้มเอียงเกี่ยวกับความรู้สึก เป็นความรู้สึกของ บุคคลที่มีต่อระบบการเมืองและส่วนต่างๆของระบบการเมือง 3. แนวโน้มเกี่ยวกับการประเมินค่า เป็นการใช้อยู่อาศัย และการตัดสินใจในการให้ความเห็นต่างๆ เกี่ยวกับกิจกรรมทางการเมืองและปรากฏการณ์ทางการเมือง

2. การอภิปรายผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยที่มีผลต่อการกล่อมเกลາทางการเมืองของสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิน่าจะเกิดจากพรรคการเมือง แสดงความคิดเห็นว่าใช่ จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 83.9 ไม่ใช่ 40 คน คิดเป็นร้อยละ 16.1 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องมาจากสื่อโซเชียลต่างๆ ในปัจจุบันเป็นสื่อที่สามารถรองรับในเรื่องทัศนคติของประชาชนโดยเฉพาะกลุ่มนักศึกษา ที่มีพรรคการเมือง ต่างๆที่ใช้สื่อออนไลน์เป็นเครื่องมือในการรองรับทัศนคติทางการเมืองในเรื่องเหตุการณ์บ้านเมืองในแง่ดีและร้ายทั้งจริงและเท็จตลอดเวลา

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการกล่อมเกลาทางการเมืองของสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิน่าจะเกิดจากความเชื่อและทัศนคติทางการเมือง แสดงความคิดเห็นว่าใช่ 245 คน คิดเป็นร้อยละ 98.8 ไม่ใช่ 3 คิดเป็นร้อยละ 1.2 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องมาจากประชาชน และกลุ่มนักศึกษาอาจมีความเชื่อส่วนตัวหรือความเชื่อจากสิ่งแวดล้อมที่พบเจอในปัจจุบันทำให้มีความเชื่อ ดั้งเดิมหรือความเชื่อที่เปลี่ยนแปลงไปจากการได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อโซเชียลต่างๆกันมา

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการกล่อมเกลาทางการเมืองของสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิน่าจะเกิดจากค่านิยมทางการเมือง แสดงความคิดเห็นว่าใช่ 241 คน คิดเป็นร้อยละ 97.2 ไม่ใช่ 7 คิดเป็นร้อยละ 2.8 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องมาจากในปัจจุบันมีสื่อโซเชียลที่

ทันสมัย ซึ่งโดยเฉพาะเยาวชนรุ่นใหม่และนักศึกษาที่ใช้โซเชียลเป็นประจำ ซึ่งในทั้งนี้จะมีกลุ่มที่มีค่านิยมทางการเมืองที่อยากให้มีผู้นำที่เก่ง ทำให้ประเทศชาติเจริญรุ่งเรืองไม่จำเป็นต้องมีคุณธรรม และจะมีทั้งกลุ่มคนดีมีค่านิยมความดี เป็นค่านิยมระหว่างความเก่งกับความดี ซึ่งในประเด็นนี้อันเป็นสาระที่นำมาถกเถียงกันในสื่อต่างๆทั้งในดีดตอก เฟซบุ๊ก อยู่ตลอดเวลา ทำให้เยาวชนและนักศึกษาเกิดความน่าสนใจมากในปัจจุบัน

สมมติฐานข้อที่ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อการกล่อมเกลາทางการเมืองของสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิน่าจะเกิดจากชั่วโมงในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ แสดงความคิดเห็นว่าใช่ 219 คน คิดเป็นร้อยละ 88.3 ไม่ใช่ 29 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องมาจากในปัจจุบันเป็นโลกแห่งเทคโนโลยีและสื่อต่างๆ ซึ่งทำให้เกิดผลดีและเสีย เช่น เรื่องสุขภาพจิตที่เป็นบ่อเกิดแห่งความหมกมุ่นทั้งในเรื่องการเมืองและสื่อต่างๆนานาและในเรื่องสุขภาพร่างกาย เช่น สายตา ที่จจจจอยู่หน้าจอมือถือตลอดเวลา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการนำผลวิจัยไปใช้

จากผลการศึกษาพบว่า เกิดปัญหาทางความสัมพันธ์ของคนในสังคม ทำให้เกิดเป็นสังคมก้มหน้า และให้ความสำคัญหรือหมกมุ่นก้มหน้าก้มตา และจจจจอยู่กับการเสพข่าวสาร การติดต่อการพูดคุยกันผ่านสื่อออนไลน์ต่างๆตลอดเวลา ก่อให้เกิดผลลบต่อชีวิตประจำวัน และความสัมพันธ์ของคนในสังคมอย่างชัดเจนยิ่งขึ้น จนกลายเป็นประเด็นทางสังคม โดยเฉพาะกับกลุ่มนักเรียนนักศึกษาที่ใช้เวลาไปกับสื่อออนไลน์วันละหลายชั่วโมง ซึ่งอาจนำไปสู่ความขัดแย้ง ทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกาย กำหนดระยะเวลาในการใช้สื่อออนไลน์ในแต่ละวันให้ชัดเจน หรือพัก 20 นาที ทุก 1 ชั่วโมง หรือหัดใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เช่น การไปวิ่งออกกำลังกายในตอนเย็น การไปสังสรรค์กับเพื่อนๆในเวลาว่าง เพื่อที่จะไม่เป็นสังคมก้มหน้าหรือหมกมุ่นกับสื่อออนไลน์มากเกินไป

2. ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการกล่อมเกลาทางการเมืองของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ นั้นมาจาก ชั่วโมงในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ผู้จัดทำวิจัย จึงได้ทำข้อเสนอแนะเพื่อเป็นประโยชน์ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 1.ควรมีการหาเวลาในการจะใช้สื่อสังคมออนไลน์ให้น้อยลงและไม่ใช้มากจนเกินไป
- 2.ควรเข้ากิจกรรมต่างๆในมหาวิทยาลัยให้มากขึ้นเพื่อเป็นการฝึกการมีแ่งคิดและได้มีข้อคิดดีๆในการรับรู้เรื่องราวต่างๆ

บรรณานุกรม

1. ภาษาไทย

- โกวิทย์ คุณรัตน์. (2541). การกล่อมเกลາทางการเมืองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชำนาญ จันทรเรือง. (2559). วัฒนธรรมทางการเมืองไทย. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ณรงค์ บุญสวยขวัญ. (2552). การเมืองภาคพลเมือง บทวิเคราะห์ แนวคิด และการปฏิบัติทำทนายอำนาจการเมืองในระบบตัวแทน. กรุงเทพมหานคร : บริษัท เอ็ดดิสันเพรส โปรดักส์ จำกัด.
- ดารณี พานทอง. (2542). ทฤษฎีการจูงใจ. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ดวงรัตน์ โกยกิจเจริญ. (2558). ผลกระทบจากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของนักเรียนนักศึกษาในจังหวัดภูเก็ต. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต, 11(1), 20-25.
- ถวิลวดี บุรีกุล. (2550). การมีส่วนร่วม แนวคิด ทฤษฎี และกระบวนการ. กรุงเทพมหานคร : บริษัทพานิช
- ไพบุลย์ โพธิ์หวังประสิทธิ์. (2559). การกล่อมเกลາทางการเมืองในสังคมการเมืองไทย. วารสารเทคโนโลยีภาคใต้, 6(1), 23-28.
- พฤทธิสาส์น ชุมพล. (2527). การอบรมการกล่อมเกลາทางการเมือง. เอกสารประกอบการบรรยาย. คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์.
- มานิตตา ชาลูนชัย. (2554). ผลกระทบของกระแสโลกาภิวัตน์ต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจการเมืองในประเทศไทย. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 7(1), 9-11.
- มยุรี ถนอมสุข. (2558). การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนิสิตภาคพลศึกษาและกีฬา. คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน.
- วรากรณ์ เทพสัมฤทธิ์พร. (2560). ทศนคติการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต, 3(2), 4-8.
- วัลลภ รัฐนัทรานนท์. (2562). พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ของประชาชนในเทศบาลปัตตานี. วารสารรัฐศาสตร์ปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 6(2), 9-15.
- สุนทร เฉลิมเกียรติ. (2540). ปัจจัยที่มีผลต่อการฝ่าฝืนกฎจราจรของผู้ใช้รถยนต์ส่วนบุคคลในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์.

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564

“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

สมบัติ ธำรงธัญวงศ์. (2540). **ทัศนคติทางการเมืองของเยาวชนไทยในเขตกรุงเทพมหานคร.**

กรุงเทพมหานคร : รายงานการวิจัย, สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ.

สวัสดี สุคนธรังษี. (2517). **การวัดในการจัดงานบุคคล.** สำนักพิมพ์. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.

อัมฤตา สารจิวงค์. (2552). **การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่หลังรัฐประหารวันที่ 19 กันยายน 2549 ถึง พ.ศ.2551.** เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อัศวิน เนตรโพธิ์แก้ว. (2561). **โซเชียลมีเดียกับการแข่งขันทางการเมือง.** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <https://www.matichon.co.th>. (วันที่สืบค้นข้อมูล : 8 มกราคม 2564)

2. ภาษาอังกฤษ

Almond and Verba. (1963). **The Civic Culture : Political Attitudes and Democracy in Five Nations.** London : SAGE Publications, p14.

Almond and Verba. (1980). **The Civic Culture.** Boston : Little Brown and Company.

Almond and Powell. (1966). **Aspect of Political Development.** Boston : Little.

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ของประชาชนบ้านโป่งเกต ตำบลซีลอง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ

พลอยไพลิน อิมกลาง (Ployphailin Imklang)¹

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิของประชาชนบ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ มีวัตถุประสงค์ เพื่อ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกตั้งตัดสินใจในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดประชาชนบ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ (2) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดประชาชนบ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิและหาแนวทางแก้ไข ได้ทำการศึกษาประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 254 คน โดยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

ผลการศึกษา พบว่าตอบแบบสัมภาษณ์เป็น เพศหญิงมากกว่าเพศชาย อายุ 46-60 ปี ประกอบ อาชีพเกษตรกรมากที่สุด ส่วนใหญ่ มีรายได้ 15,000-20,000 บาท/เดือน ส่วนมากจะไม่เรียนหนังสือมาก ท่านเลือกใครส่วนใหญ่จะเลือก นายอร่าม โลวีระ มากที่สุด

จากผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิของประชาชนบ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ ได้แก่ความสนิทสนม ส่วนตัว เพราะรู้จักกันสัใจคอกันมาก่อนไม่ต้องคิดมากเพราะรู้จักกันเป็นอย่างดี นโยบายของผู้สมัครส่วนใหญ่ ไม่ค่อยจะรู้เรื่อง ดูแล้วเป็นเรื่องที่น่าจะเป็นไปได้ แต่ก็ขอให้นโยบายเป็นประโยชน์กับหมู่บ้านของเรา และขอให้ทำได้จริงตามที่หาเสียงไว้ก็พอ หัวคะแนนมีผลกับการเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ เพราะเราอาจจะไม่รู้จักผู้สมัครเป็นการส่วนตัว แต่เรารู้จักกับหัวคะแนนเพราะเคยช่วยเหลือกันมาก่อนทำให้ตัดสินใจเลือกผู้สมัครง่ายขึ้นการเลือกผู้สมัครนั้นโดยส่วนตัว จะไม่ใช่เหตุผลในการตัดสินใจเลือก เพราะมีคนทีเลือก อยู่ในใจแล้ว ไม่มีอะไรที่จะมาเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจได้ จากกลุ่มตัวอย่างได้เสนอแนะว่าให้ภาครัฐหรือหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง ต้องให้การศึกษาและความรู้แก่ประชาชนในกลุ่ม ที่เลือกผู้สมัครที่ช่วยเหลืองานประเพณีต่างๆของชาวบ้าน

คำสำคัญ: นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ, การเลือกตั้ง, หัวคะแนน

¹ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ Corresponding author, E-mail: Ployphailin0640@gmail.com

Factors Affecting the Decision to Elect the President of the Provincial Administrative Organization of Chaiyaphum Province of the people of Ban Pong Ket, Cheelung Sub-district, Muang District, Chaiyaphum Province.

Abstract

Subject education Factors Affecting Candidate Decision Making: President of Chaiyaphum Provincial Administrative Organization, Ban Pong Ket Province, Cheelong District, Muang District, Chaiyaphum Province, aims to (1) to study the factors affecting the election. Election of the President of the People's Administrative Organization of Ban Pong Ket, Cheelong Sub-district, Muang District, Chaiyaphum Province (2) to study problems and obstacles in the exercise of the President of the People's Administrative Organization of Ban Pong Ket, Cheelong District, Muang District Chaiyaphum and find solutions A sample population of 254 people was studied by using questionnaires as a research tool.

The results of the study showed that the interviewed responses were More females than males aged 46-60 years old are most active in agriculture. Most earn 15,000-20,000 baht / month. Most of them do not study much. Who do you choose? Most will choose Mr. Aram Lo Veera the most.

From the results of the study, it was found that the factors affecting the decision of the candidate, the President of the Chaiyaphum Provincial Administrative Organization, Ban Pong Ket Province, Cheelong District, Muang District, Chaiyaphum Province were personal intimacy because they had known their quirks before You don't have to think too much, because you know each other very well. Most applicants' policies I don't know much about it. It seems that it is not possible. But let the policy benefit our village. And wish that he could actually do it as he did the campaign Hua Kan Finance affects the selection of Provincial Administrative Organization Division officers. Because we may not know the applicant personally But we know about finance because we have helped each other before making it easier to decide on the candidate Will not be a reason for making a choice Because there are people who make

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค **New Normal**” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

choices in their hearts, nothing can change their decisions. The sample group suggested that the government or various agencies involved.

Key words: President of Chaiyaphum Provincial Administrative Organization, election, election campaigner

1. บทนำ

ระบอบประชาธิปไตย (Democracy) หมายถึงระบบการปกครองที่ประชาชนเป็นใหญ่ดังนั้นการปกครองที่เป็นประชาธิปไตยก็คือการปกครองที่ยึดถืออำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนลักษณะสำคัญของการปกครองแบบประชาธิปไตยสามารถพิจารณาได้จากรัฐบาลการเลือกตั้งและการปกครองโดยเสียงข้างมาก ประเทศที่เป็นประชาธิปไตยจำเป็นต้องมีการเลือกตั้งเพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลสามารถเสนอตัวเข้ารับใช้ส่วนรวม โดยการรับสมัครเลือกตั้งและเปิดโอกาสให้ประชาชนใช้สิทธิในการที่จะเลือกบุคคลที่ตนต้องการให้เป็นผู้ปกครอง หรือเป็นผู้ใช้สิทธิเป็นปากเป็นเสียงแทนตนในสภาในระบอบประชาธิปไตยนั้นการมีสิทธิเลือกตั้งเพียงอย่างเดียวยังไม่เพียงพอต้องมีหลักประกันในการใช้สิทธินั้นด้วยว่าสามารถใช้ได้อย่างเสรีเต็มที่และมีโอกาสเลือกสรรตัวบุคคลที่ต้องการจริงๆ คือต้องเป็นการลงคะแนนลับ (Secret Ballot) การปกครองระบอบประชาธิปไตยมีลักษณะสำคัญ ดังนี้ 1. ลักษณะทางสังคม คือ ความเสมอภาคในการดำเนินชีวิต ทุกคนมีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน 2. ลักษณะทางเศรษฐกิจ คือ ประชาชนมีโอกาสที่จะได้รับประโยชน์สุขทางเศรษฐกิจ 3. ลักษณะทางการเมือง คือ ประชาชนมีสิทธิทางการเมือง เช่น การออกเสียงเลือกตั้ง (ประจักษ์ พันธุ์เพชร, 2543)

การปกครองที่เป็นประชาธิปไตย คือ รูปการณ์ปกครองที่ยึดอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนไม่ว่าจะเป็นระบบประชาธิปไตยแบบประธานาธิบดี (Presidential Democracy) หรือแบบรัฐสภา (Parliamentary Democracy) ถ้าอำนาจสูงสุดในการกำหนดการปกครองอยู่ที่ประชาชนแล้วก็เป็นกรปกครองแบบประชาธิปไตยทั้งสิ้น ประเทศที่เป็นประชาธิปไตยนั้นจำเป็นต้องมีรัฐธรรมนูญแบบลายลักษณ์อักษรหรือไม่เป็นลายลักษณ์อักษรก็ได้เพราะประชาธิปไตยคือการปกครองโดยกฎหมาย (Rule by law) อย่างไรก็ตามรัฐธรรมนูญนั้นเป็นเพียงกติกาการปกครองไม่ใช่เครื่องหมายแสดงความเป็นประชาธิปไตยเพราะฉะนั้นการที่ประเทศใดมีรัฐธรรมนูญจึงมิได้หมายความว่ารูปแบบการปกครองของประเทศนั้นเป็นประชาธิปไตยเพราะบางประเทศ เช่น สหภาพโซเวียตสาธารณรัฐประชาชนจีนซึ่งเป็นที่ยอมรับกันว่ามีระบบการปกครองแบบเบ็ดเสร็จต่างก็มีรัฐธรรมนูญเช่นเดียวกับประเทศเสรีนิยมอื่นๆ เหมือนกันการที่จะพิจารณาว่าประเทศใดเป็นประชาธิปไตยหรือไม่จึงต้องดูว่ารัฐธรรมนูญของประเทศนั้นกำหนดให้ประชาชนเป็นเจ้าของอธิปไตยหรือไม่ (โกวิท วงศ์วรวัฒน์, 2540)

การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นรูปแบบการปกครองตามหลักการกระจายอำนาจมีวัตถุประสงค์ให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีโอกาสตัดสินใจเรื่องในท้องถิ่นเองและมีอำนาจปกครองกันเองเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของชุมชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และตรงกับความต้องการของชุมชนนั้นๆ โดยไม่ต้องอาศัยองค์กรจากส่วนกลางเป็นผู้นำในการแก้ไขปัญหาทุกเรื่องรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประเทศไทยแบ่งออกเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) เทศบาลเมืองพัทยาและกรุงเทพมหานครซึ่งโดยหลักทุกองค์กรจะมีการเลือกตั้งตามวาระของตัวเองคือทุก 4 ปี แต่เนื่องจากการรัฐประหารของ คสช. ทำให้การเลือกตั้งท้องถิ่นต้องถูกและเว้นว่างไปนานกว่า 6 ปี หรือบาง

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

พื้นที่เป็นเวลากว่า 8 ปีเมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 2563 คณะกรรมการการเลือกตั้งได้ประกาศกำหนดให้มีการเลือกตั้ง อบจ. ทั่วประเทศขึ้นเป็นครั้งแรก โดยกำหนดให้วันที่ 20 ธันวาคม 2563 เป็นวันเลือกตั้ง อบจ. เป็นหน่วยงานของรัฐที่มีความเกี่ยวพันและสำคัญกับชีวิตของคนในท้องถิ่นมากที่สุด อบจ. เปรียบเสมือนหัวหน้าห้องที่คอยดูแล บำบัดทุกข์ บำรุงสุขให้กับเพื่อนนักเรียนในห้องทั้งความใกล้ชิดและสนิทสนมของคนในพื้นที่ ย่อมทำให้การบริการสาธารณะด้านต่างๆตรงกับความต้องการของคนในท้องถิ่นนั้นได้อย่างแท้จริงการได้มาซึ่งนายกอบจ.และ ส.อบจ. นั้นมาจากเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน โดยที่การเลือกนายกจะใช้จังหวัดเป็นเขตเลือกตั้งและ ส.อบจ. ใช้อำเภอเป็นเขตเลือกตั้งโดยแต่ละจังหวัดจะมี ส.อบจ. จำนวนเท่าใดขึ้นอยู่กับจำนวนราษฎรในจังหวัดนั้น (โกวิทย์ พวงงาม. 2550)

ภารกิจของอบจ. คือ การจัดทำบริการสาธารณะให้กับคนในท้องถิ่นเริ่มตั้งแต่การดูแลถนนเส้นทางคมนาคมต่างๆ สาธารณูปโภคทั้งการประปา ไฟฟ้า ไปจนถึงการสนับสนุนด้านการศึกษาและบำรุงรักษาศิลปประเพณีประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่นรวมทั้งมีหน้าที่จัดเก็บภาษีเพื่อเป็นรายได้ รายได้หลักของ อบจ. มาจากการเก็บภาษีต่างๆ ในจังหวัด เช่น ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย เป็นต้น รวมถึงเงินอุดหนุนที่ได้รับจากรัฐบาลในทุกปีงบประมาณโดยงบประมาณดังกล่าวจะต้องถูกนำมาจัดสรรเพื่อนำไปพัฒนาจังหวัดในด้านต่างๆ อย่างเท่าเทียมกัน นายกอบจ. มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปีนับแต่วันเลือกตั้งและจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน 2 วาระไม่ได้ในส่วนของ ส.อบจ. ก็มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปีนับแต่วันเลือกตั้งเช่นเดียวกัน (ยุทธพร อิศระชัย, ม.ป.ป.)

การเลือกตั้งเป็นวิธีที่ดีที่สุดหรือเลวร้ายที่สุดที่จะให้คนส่วนใหญ่ได้มีส่วนร่วมหรือบทบาทในการปกครองประเทศตามระบอบประชาธิปไตยที่ถือว่าอำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชนแต่ประชาชนทุกคนไม่อาจที่จะมีส่วนร่วมโดยตรงทั้งหมดเพราะแต่ละชาติแต่ละรัฐมีจำนวนประชากร มากเกินกว่าที่จะดำเนินการแบบประชาธิปไตยโดยตรงได้ จึงต้องกำหนดให้มีการเลือกผู้แทนราษฎรจำนวนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทนตนการเลือกตั้งเป็นกระบวนการสรรหาผู้ปกครองหรือรัฐบาลโดยสันติวิธีและมีคุณประโยชน์สองประการคือประการแรก สร้างความชอบธรรมให้กับอำนาจรัฐบาลหรือผู้ปกครองที่มาจากการเลือกตั้งสามารถระทำการต่างๆในนามประชาชนได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพเพราะได้รับอำนาจโดยความยินยอมจากประชาชนและประการต่อมาเป็นกลไกแห่งการสืบทอดอำนาจโดยสันติการเลือกตั้งแต่ละครั้งอาจทำให้มีการเปลี่ยนแปลงนายกรัฐมนตรีหรือเปลี่ยนกลุ่มการเมืองที่เข้าทำหน้าที่เป็นรัฐบาลแต่การเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากผลของการเลือกตั้งย่อมเป็นการเปลี่ยนตามครรลองและกระบวนการที่รัฐธรรมนูญกำหนดเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติที่เกิดขึ้นโดยสันติวิธี ไม่ทำให้มีปัญหาหรือวิกฤตการณ์ใดๆ เกิดขึ้น (สัญญา เคนงามภูมิ, ม.ป.ป.)

จากความสำคัญข้างต้นทำให้การเลือกตั้งเป็นกิจกรรมสำคัญในระบอบประชาธิปไตยสิ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับการเลือกตั้งก็คือใครบ้างที่ไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเพศชายหรือเพศหญิงอาศัยอยู่ในเขตใดมีอาชีพรายได้หรือระดับการศึกษาอย่างไรบุคคลที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมแตกต่างกันดังกล่าว มีปัจจัยอะไรในการเลือกใครพรรคใดแตกต่างกันหรือเหมือนกันตัดสินใจว่าจะเลือกใครเมื่อใดด้วยเหตุผลอย่างไรระหว่างบุคคลที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมแตกต่างกันมีกระบวนการตัดสินใจแตกต่างกันหรือไม่ มีปัจจัยสำคัญอะไรบ้าง

ที่เป็นตัวกำหนดต่อกระบวนการเหล่านั้นด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิจัยถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด การเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นส่วนหนึ่งของการให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมทางการเมืองตามอำนาจรัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ด้านสิทธิในการปกครองตนเองของประชาชนผ่านการเลือกตัวแทนมาใช้อำนาจในการปกครองแทน โดยการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิของประชาชนเทศบาลเมืองชัยภูมิเป็นการให้ความสนใจในด้านแนวความคิดของคนรุ่นใหม่ที่มีต่อการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในครั้งนี้ ซึ่งถือว่าเป็นครั้งแรกในการใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดของประชาชนบ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ จึงน่าสนใจในการศึกษาถึงความคิดส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกตั้งการตัดสินใจในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดประชาชนบ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ

เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดประชาชนบ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิและหาแนวทางแก้ไข

3. ประโยชน์ของการวิจัย

เพื่อให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิของประชาชนบ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ และแนวทางแก้ไขปัญหา

เพื่อที่จะส่งเสริมให้ประชาชนบ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ มีส่วนร่วมต่อการเลือกผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ โดยการเสนอให้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ เกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมมากขึ้น และแก้ไขปัญหากับการออกมาใช้สิทธิเลือกตั้ง

4. สมมติฐานของการวิจัย

1. การตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ของประชาชนบ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ น่าจะเกิดจาก ความสัมพันธ์ส่วนตัวกับผู้สมัคร

2. การตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ของประชาชนบ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ น่าจะเกิดจาก คุณสมบัติของผู้สมัคร

3. การตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ของประชาชนบ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ น่าจะเกิดจาก นโยบายของผู้สมัคร

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

4. การตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ของประชาชนบ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ น่าจะเกิดจาก ผลงานที่ผ่านมาของผู้สมัคร

5. การตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ของประชาชนบ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ น่าจะเกิดจาก หัวคะแนนของผู้สมัคร

5. ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านช่วงเวลาของการการศึกษา การทำวิจัยครั้งนี้ดำเนินการระหว่างเดือน ธันวาคม 2563 - กุมภาพันธ์ 2564

ขอบเขตในด้านพื้นฐาน เป็นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิของประชาชนบ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ

ขอบเขตในด้านเนื้อหาของการศึกษา การศึกษาเรื่องนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิของประชาชนบ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ

ขอบเขตด้านการศึกษาประชากร ประชากรที่ศึกษาเป็นประชาชนบ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิอายุ 18 ปีผู้มีสิทธิเลือกตั้งตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ จำนวนทั้งหมด 722 คน (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชัยภูมิและคณะกรรมการหมู่บ้าน 2563)

6. วิธีดำเนินการวิจัย

ประชาชนและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นประชาชน ที่มีสิทธิเลือกตั้งตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ กรณีศึกษาประชาชนบ้านโป่งเกต ต. ซีลอง อ. เมือง จ.ชัยภูมิ จำนวนทั้งสิ้น 722 คน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นประชาชน ที่มีสิทธิเลือกตั้งตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ กรณีศึกษาประชาชนบ้านโป่งเกต ต. ซีลอง อ. เมือง จ.ชัยภูมิ จำนวนทั้งสิ้น 722 คน โดยในการวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเปิดตารางสำเร็จของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) จากประชาชน จำนวน 722 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 254 คน และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก คือ เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอน ถือเอาความสะดวก หรือความง่ายในการเก็บข้อมูลหลักคือการเก็บข้อมูลกับใครก็ได้ที่อยู่ในขณะที่ผู้วิจัยกำลังเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

ผู้วิจัยทำการเก็บมูลจากประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในบ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ จำนวน 254 คน โดยการสร้างแบบสัมภาษณ์ขึ้นจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิดและปลายเปิด แบ่งออก 3 ตอน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามลักษณะแบบปลายปิด (Close – ended) และเลือกตอบ (Checklist) เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง หรือ ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ทำน เลือใคร ลักษณะแบบสัมภาษณ์เป็นแบบตรวจรายการ

- 1.) เพศ
 - ชาย, หญิง, และอื่นๆ
- 2.) อายุ หรือ ช่วงอายุ
 - 15-20 ปี, 21-25 ปี, และ 26-30 ปี
- 3.) การศึกษา
 - ไม่ได้เรียนหนังสือ, ปวส/อนุปริญญา, ประถมศึกษา, ปริญญาตรี, มัธยมศึกษา/ปวช, สูงกว่าปริญญาตรี
- 4.) อาชีพ
 - เกษตรกรรม, รับจ้างทั่วไป, ค้าขาย, รับราชการ/ลูกจ้างของราชการรัฐวิสาหกิจ, พนักงานเอกชน, ธุรกิจส่วนตัว, แม่บ้าน, อื่นๆ
- 5.) รายได้
 - 5,000-10,000 บาท, 10,000-15,000 บาท, 15,000-20,000 บาท, 20,000-25,000 บาท, 25,000-30,000 บาท, 30,000 บาทขึ้นไป
- 6.) ท่านเลือกใคร
 1. นาย อร่าม โลวีระ
 2. พ.ต.อ สรวัด มาอินทร์
 3. นางสาว ปารีชาติ ชาลีเครือ
 4. นาย สุชีพ เศวตกมล

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะปลายปิด (Close – ended) และเลือกตอบ (Check – list) เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิของประชาชนบ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ ประกอบด้วย ลักษณะแบบสัมภาษณ์จะเป็นแบบเลือกคำตอบ 2 คำตอบ ใช่ หรือ ไม่ใช่ ได้แก่

ด้านที่ 1 ความสัมพันธ์ส่วนตัวกับผู้สมัคร

ด้านที่ 2 คุณสมบัติของผู้สมัคร

ด้านที่ 3 นโยบายของผู้สมัคร

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ด้านที่ 4 ผลงานที่ผ่านมาของผู้สมัคร

ด้านที่ 5 หัวคะแนนของผู้สมัคร

ด้านที่ 6 ความสมเหตุสมผลในการเลือกผู้สมัคร

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามลักษณะปลายเปิด (Open – ended) แนวทางการส่งเสริม ข้อเสนอแนะ และข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

การตรวจสอบข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาจากตำรา เอกสารและงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งท้องถิ่น และปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้ง
2. กำหนดกรอบแนวคิด และเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม ทั้งคำถามชนิดปลายปิด (Close – ended) และคำถามชนิดปลายเปิด (Open – ended)
3. นำร่างแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาทำการตรวจสอบ วิเคราะห์ เสนอแนะ ปรับปรุง และแก้ไข เพื่อความเหมาะสมและความถูกต้องของแบบสอบถาม
4. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุง ตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) และความครอบคลุมของเนื้อหาไปสอบถามเก็บข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งแยกวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าร้อยละ (Percentage)
2. ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิของประชาชนบ้านโป่งเกต ต.ชีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ โดยการหาค่าร้อยละ (Percentage)

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถามทั้งหมด ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป ทั้งนี้สถิติที่ใช้ในการประมวลผล โดยการหาค่าร้อยละ (Percentage) ในส่วนของแบบสอบถาม ปลายเปิดนำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติมาใช้ในคำนวณสถิติและการหาเปอร์เซ็นต์ของแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ของประชาชนบ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ เพื่อให้ได้รู้ถึงปัญหาและนำมาวิเคราะห์ สรุปผลเพื่อในการทำวิจัยในครั้งนี้

7. สรุปผลการวิจัย

7.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกตั้งการตัดสินใจในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดประชาชนบ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ จำนวน 254 คน พบว่าเพศชายจำนวน 98 คน คิดเป็น 38.6% เพศหญิงจำนวน 156 คน คิดเป็น 61.4% อายุ 18-31 ปี จำนวน 62 คน คิดเป็น 24.4% 31-45 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็น 23.2% 46-60 ปี จำนวน 68 คน คิดเป็น 26.8% 61 ปี ขึ้นไป จำนวน 65 คน คิดเป็น 25.6% อาชีพเกษตรกรรวม จำนวน 110 คน คิดเป็น 43.3% รับจ้างทั่วไป จำนวน 36 คน คิดเป็น 14.2% ค้าขาย จำนวน 39 คน คิดเป็น 15.4% รับราชการ จำนวน 13 คน คิดเป็น 5.1% พนักงานเอกชน จำนวน 6 คน คิดเป็น 2.4% ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 35 คน คิดเป็น 13.8% แม่บ้าน จำนวน 12 คน คิดเป็น 4.7% อื่นๆ จำนวน 3 คน คิดเป็น 1.2% ระดับการศึกษาไม่ได้เรียน จำนวน 83 คน คิดเป็น 32.7% ปวส/อนุปริญญา จำนวน 23 คน คิดเป็น 9.1% ประถมศึกษา จำนวน 57 คน คิดเป็น 22.4% ปริญญาตรี จำนวน 8 คน คิดเป็น 3.1% มัธยมศึกษา/ปวช จำนวน 78 คน คิดเป็น 30.7% สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 5 คน คิดเป็น 2.0% รายได้ 5,000-10,000 บาท จำนวน 50 คน คิดเป็น 19.7% 10,000-15,000 บาท จำนวน 51 คน คิดเป็น 20.1% 15,000-20,000 บาท จำนวน 111 คน คิดเป็น 43.7% 20,000-25,000 บาท จำนวน 29 คน คิดเป็น 11.4% 25,000-30,000 บาท จำนวน 9 คน คิดเป็น 3.5% 30,000 บาท จำนวน 4 คน คิดเป็น 1.6% ท่านเลือกใคร นายอร่าม โล้วีระ จำนวน 157 คน คิดเป็น 61.8% พ.ต.อ สรวัด มาอินทร์ จำนวน 33 คน คิดเป็น 13.0% นางสาวปารีชาติ ชาลีเครือ จำนวน 27 คน คิดเป็น 10.6% นายสุชีพ เสวตกมล จำนวน 37 คน คิดเป็น 14.6%

7.1.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิมีปัจจัยใดบ้าง ได้แก่ปัจจัยใด

ความสัมพันธ์ส่วนตัวกับผู้สมัคร ใช่ จำนวน 168 คน คิดเป็น 66.1% ไม่ใช่ จำนวน 86 คน คิดเป็น 33.9% คุณสมบัติของผู้สมัคร ใช่ จำนวน 211 คน คิดเป็น 83.1% ไม่ใช่ จำนวน 43 คน คิดเป็น 16.9% นโยบายของผู้สมัคร ใช่ จำนวน 215 คน คิดเป็น 84.6% ไม่ใช่ จำนวน 39 คน คิดเป็น 15.4% ผลงานที่ผ่านมาของผู้สมัคร

ใช่ จำนวน 217 คน คิดเป็น 85.4% ไม่ใช่ จำนวน 37 คน คิดเป็น 14.6% หัวคะแนนของผู้สมัคร ใช่ จำนวน 202 คน คิดเป็น 79.5% ไม่ใช่ จำนวน 52 คน คิดเป็น 20.5% ความสมเหตุสมผลในการเลือกผู้สมัคร ใช่ จำนวน 182 คน คิดเป็น 71.7% ไม่ใช่ จำนวน 72 คน คิดเป็น 28.3%

7.1.2 ปัญหาและอุปสรรคในการใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิคืออะไรบ้าง และจะแนวทางแก้ไขปัญหายังไง

จะเลือกเพราะความสนิทสนม ส่วนตัว เพราะรู้จักกันเสียใจก่อนมาก่อน ไม่ต้องคิดมาก เพราะรู้จักกันเป็นอย่างดี นโยบายของผู้สมัครส่วนใหญ่ ไม่ค่อยจะรู้เรื่อง ดูแล้วเป็นเรื่องที่ไม่น่าจะเป็นไปได้ แต่ก็ขอให้นโยบายเป็นประโยชน์กับหมู่บ้านของเรา และขอให้ทำได้จริงตามที่หาเสียงไว้ก็พอ หัวคะแนนมีผลกับการเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ เพราะเราอาจจะไม่รู้จักผู้สมัครเป็นการส่วนตัว แต่เรารู้จักกับหัวคะแนน เพราะเคยช่วยเหลือกันมาก่อนทำให้ตัดสินใจเลือกผู้สมัครง่ายขึ้น การเลือกผู้สมัครนั้นโดยส่วนตัว จะไม่ใช่เหตุผลในการตัดสินใจเลือก เพราะมีคนให้เลือก อยู่ในใจแล้ว ไม่มีอะไรที่จะมาเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจได้ การทำงานของนายกหรือผู้ที่เข้ามาเป็นนายกฯ จะต้องทำงานด้วยความรวดเร็ว ไม่ใช่ ไปขอให้แก้ไขความเดือดร้อนของประชาชน กว่าจะมาแก้ไขได้ต้องรอนานเป็นเดือน พอไปถามก็อ้างว่าไม่มีงบประมาณ ไม่มีคนงาน หรือว่าจะหาตัวเจ๊ก็ยาก หรือพอได้เป็นนายกฯแล้ว ก็หายไป

- แนวทางแก้ไขปัญหาในการใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ภาครัฐหรือหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง ต้องให้การศึกษาและความรู้แก่ประชาชนในกลุ่ม ที่เลือกผู้สมัครที่ช่วยเหลืองานประเพณีต่างๆของชาวบ้าน และผู้สมัครที่สัญญาว่าจะทำสิ่งต่างๆ ให้ภายหลังจากรับเลือกไปแล้วให้มากขึ้น แนวทางในการเลือกตั้งที่ควรจะเป็น และการทำให้ ประชาชนได้มองเห็นถึงความสำคัญของการได้ตัดสินใจเลือกตั้งผู้สมัคร ที่ผู้สมัครนั้นได้เป็นผู้ให้ความรู้ ความเข้าใจกับประชาชนในท้องถิ่นเป็นเหตุผลหลักมากกว่าการได้รับการช่วยเหลืองานประเพณีต่างๆ ของชาวบ้าน และคำสัญญาภายหลังได้รับเลือกไปแล้ว

7.1.3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1 การตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ของประชาชนบ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ น่าจะเกิดจากความสัมพันธ์ส่วนตัวกับผู้สมัคร ใช่ จำนวน 168 คน คิดเป็น 66.1% ไม่ใช่ จำนวน 86 คน คิดเป็น 33.9% ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 2 การตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ของประชาชนบ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ น่าจะเกิดจากคุณสมบัติของผู้สมัคร ใช่ จำนวน 211 คน คิดเป็น 83.1% ไม่ใช่ จำนวน 43 คน คิดเป็น 16.9% ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

สมมติฐานข้อที่ 3 การตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ของประชาชนบ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ น่าจะเกิดจากนโยบายของผู้สมัคร ใช่ จำนวน 215 คน คิดเป็น 84.6% ไม่ใช่ จำนวน 39 คน คิดเป็น 15.4% ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 4 การตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ของประชาชนบ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ น่าจะเกิดจากผลงานที่ผ่านมาของผู้สมัคร ใช่ จำนวน 217 คน คิดเป็น 85.4% ไม่ใช่ จำนวน 37 คน คิดเป็น 14.6% ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 5 การตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ของประชาชนบ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ น่าจะเกิดจากหวัคະແນของผู้สมัคร ใช่ จำนวน 202 คน คิดเป็น 79.5% ไม่ใช่ จำนวน 52 คน คิดเป็น 20.5% ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 6 การตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ของประชาชนบ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ น่าจะเกิดจากความสมเหตุสมผลในการเลือกผู้สมัคร ใช่ จำนวน 182 คน คิดเป็น 71.7% ไม่ใช่ จำนวน 72 คน คิดเป็น 28.3% ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน

8. การอภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ของประชาชนบ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิมีปัจจัยใดบ้างได้แก่ปัจจัยใด และ ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการใช้สิทธิเลือกตั้งตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิคืออะไรบ้างและจะแนวทางแก้ไข ผู้วิจัยได้อภิปรายผลได้ดังนี้

8.1.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกตั้งการตัดสินใจในการเลือกตั้งตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดประชาชนบ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ

ความสัมพันธ์ส่วนตัวกับผู้สมัคร เช่น เป็นบุคคลในครอบครัว, เป็นผู้ที่เคยพบนับถือ, เป็นผู้ที่มิปัญญาคุณ คุณสมบัตินของผู้สมัคร เช่น มีวิสัยทัศน์ที่ดี, มีมนุษยสัมพันธ์ดี, มีความซื่อสัตย์ สุจริต - นโยบายของผู้สมัคร เช่น มีประโยชน์แก่ท้องถิ่น, ตรงกับความต้องการของประชาชน, มีความชัดเจนและเป็นไปได้สูง หวัคະແນของผู้สมัคร เช่น เคยช่วยเหลือคนในท้องถิ่น, มีความน่าเชื่อถือ ความสมเหตุสมผลในการเลือกผู้สมัคร เช่น มีการหาข้อมูลข่าวสารของผู้สมัคร, มีการเปรียบเทียบระหว่างผู้สมัคร

8.1.2 การอภิปรายผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1 การตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ของประชาชนบ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ น่าจะเกิดจากความสัมพันธ์ส่วนตัวกับผู้สมัคร ใช่ จำนวน 168 คน คิดเป็น 66.1%

ไม่ใช่ จำนวน 86 คน คิดเป็น 33.9% ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน จะเลือกเพราะความสนิทสนม ส่วนตัว เพราะรู้จักกันสัใจคอกันมาก่อน ไม่ต้องคิดมาก เพราะรู้จักกันเป็นอย่างดีนโยบายของผู้สมัครส่วนใหญ่

สมมติฐานข้อที่ 2 การตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ของประชาชน บ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ น่าจะเกิดจากคุณสมบัติของผู้สมัคร ใช่ จำนวน 211 คน คิดเป็น 83.1% ไม่ใช่ จำนวน 43 คน คิดเป็น 16.9% ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน ผู้สมัครเขามีคุณสมบัติมีความรับผิดชอบ ทำประโยชน์ต่างๆ

สมมติฐานข้อที่ 3 การตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ของประชาชน บ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ น่าจะเกิดจากนโยบายของผู้สมัคร ใช่ จำนวน 215 คน คิดเป็น 84.6% ไม่ใช่ จำนวน 39 คน คิดเป็น 15.4% ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่ค่อยจะรู้เรื่อง ดูแล้วเป็นเรื่องที่ไม่น่าจะเป็นไปได้ แต่ก็ขอให้นโยบายเป็นประโยชน์กับหมู่บ้านของเรา และขอให้ทำได้จริงตามที่หาเสียงไว้ก็พอ หัวคะแนนมีผลกับการเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

สมมติฐานข้อที่ 4 การตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ของประชาชน บ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ น่าจะเกิดจากผลงานที่ผ่านมาของผู้สมัคร ใช่ จำนวน 217 คน คิดเป็น 85.4% ไม่ใช่ จำนวน 37 คน คิดเป็น 14.6% ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน ช่วยเหลือกันมาก่อนทำให้ตัดสินใจเลือกผู้สมัครง่ายขึ้น และผู้สมัครเคยสร้างผลงานไว้ก็เลยเลือก

สมมติฐานข้อที่ 5 การตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ของประชาชน บ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ น่าจะเกิดจากหัวคะแนนของผู้สมัคร ใช่ จำนวน 202 คน คิดเป็น 79.5% ไม่ใช่ จำนวน 52 คน คิดเป็น 20.5% ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน รู้จักกับหัวคะแนนเพราะเคยช่วยเหลือกันมาก่อนทำให้ตัดสินใจเลือกผู้สมัครง่ายขึ้นการเลือกผู้สมัครนั้นโดยส่วนตัว จะไม่ใช่เหตุผลในการตัดสินใจเลือก เพราะมีคนที่เลือก อยู่ในใจแล้ว ไม่มีอะไรที่จะมาเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจได้

สมมติฐานข้อที่ 6 การตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ของประชาชน บ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ น่าจะเกิดจากความเหมาะสมผลในการเลือกผู้สมัคร ใช่ จำนวน 182 คน คิดเป็น 71.7% ไม่ใช่ จำนวน 72 คน คิดเป็น 28.3% ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน การทำงานของนายกฯ หรือผู้ที่เข้ามาเป็นนายกฯ จะต้องทำงานด้วยความรวดเร็ว ไม่ใช่ ไปขอให้แก้ไขความเดือดร้อนของประชาชน กว่าจะมาแก้ไขได้ต้องรอนานเป็นเดือน พอไปถามก็อ้างว่าไม่มีงบประมาณ ไม่มีคนงาน หรือกว่าจะหาตัวเจอก็ยาก หรือพอได้เป็นนายกฯแล้ว ก็หายไป

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาพบว่า จะเลือกเพราะความสนิทสนม ส่วนตัว เพราะรู้จักกันเสียใจก่อนมาก่อน ไม่ต้องคิดมาก เพราะรู้จักกันเป็นอย่างดีนโยบายของผู้สมัครส่วนใหญ่ ไม่ค่อยจะรู้เรื่อง ดูแล้วเป็นเรื่องที่ไม่น่าจะเป็นไปได้ แต่ก็ขอให้ให้นโยบายเป็นประโยชน์กับหมู่บ้านของเรา และขอให้ทำได้จริงตามที่หาเสียงไว้ก็พอ หัวคะแนนมีผลกับการเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ เพราะเราอาจจะไม่รู้จักผู้สมัครเป็นการส่วนตัว แต่เรารู้จักกับหัวคะแนนเพราะเคยช่วยเหลือกันมาก่อนทำให้ตัดสินใจเลือกผู้สมัครง่ายขึ้นการเลือกผู้สมัครนั้นโดยส่วนตัว จะไม่ใช่เหตุผลในการตัดสินใจเลือก เพราะมีคนให้เลือก อยู่ในใจแล้ว ไม่มีอะไรที่จะมาเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจได้ การทำงานของนายกฯหรือผู้ที่เข้ามาเป็นนายกฯ จะต้องทำงานด้วยความรวดเร็ว ไม่ใช่ ไปขอให้แก้ไขความเดือดร้อนของประชาชน กว่าจะมาแก้ไขได้ต้องรอนานเป็นเดือน พอไปถามก็อ้างว่าไม่มีงบประมาณ ไม่มีคนงาน หรือกว่าจะหาตัวเจอก็ยาก หรือพอได้เป็นนายกฯแล้ว ก็หายไป

9.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

หลังจากที่ได้ดำเนินการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิของประชาชนบ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการดำเนิน วิจัยหลังจากนี้คือ

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิของประชาชนบ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ เน้นการศึกษาภาพกว้างๆ แล้วนำไปสู่งานวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อนำ ปัจจัยที่ผู้วิจัยกำหนด ไปศึกษาแนวเชิงลึก ในแต่ละปัจจัยมีกระบวนการหรือมีปัจจัยทั้งด้านอย่างไร

2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ของประชาชนบ้านโป่งเกต ต.ซีลอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ ต่อยอดหัวข้อวิจัย การเปลี่ยนตัวแปรหรือเพิ่มตัวแปรอื่นๆ นอกเหนือจาก ภาคินพนธ์นี้ เช่น ด้านความรู้ความเข้าใจในการปกครองรูปแบบองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ด้านการ รณรงค้หาเสียง และกระบวนการตัดสินใจโดยใช้ความสมเหตุสมผลในการเลือกผู้สมัคร เป็นต้น

10.บรรณานุกรม

1. ภาษาไทย

โกวิท วงศ์สุรวัฒน์. (2540). หลักรัฐศาสตร์. กรุงเทพฯ: คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

โกวิท พวงงาม. (2550). การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพฯ : เอ็กสเปอร์เน็ท.

ประจักษ์ พันธุ์ชูเพชร. (2543). การเมืองและการปกครองไทย. : มิติทางประวัติศาสตร์และสถาบันทางการเมือง.

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

กรุงเทพฯ : มายด์ พับลิชชิ่ง.

(สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชัยภูมิและคณะกรรมการหมู่บ้าน 2563)

สัญญา เคนา. (ม.ป.ป.). การตัดสินใจทางการเมืองแบบวิถีประชาธิปไตย : แนวคิดและรูปแบบลักษณะ.

บทความวิจัย. คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ยุทธพร อิศระชัย. (ม.ป.ป.) แนวคิดการสื่อสารทางการเมือง. คณะรัฐศาสตร์ประจำวิชารัฐศาสตร์,

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการประปา ตำบลท่าหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ

อมรรัตน์ หาญสมิคร (Amonrat Hansamak)

บทคัดย่อ

จำนวนครัวเรือนผู้ใช้น้ำประปาภายในพื้นที่ตำบลท่าหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ มีปริมาณจนทำให้ชุมชนตำบลท่าหินโงมในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทำให้เกิดปัญหาในการบริหารจัดการการประปาและได้มีการประชุมหารือถึงความเดือดร้อนของประชาชนและได้ข้อสรุป คือ ชุมชนตำบลท่าหินโงม มีปัญหาในเรื่อง น้ำประปาไม่พอใช้ น้ำมีสีขุ่นและน้ำตกตะกอน ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของประชาชนในชุมชนตำบลท่าหินโงมโดยตรง จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการประปาพื้นที่ตำบลท่าหินโงม เพราะเป็นพื้นที่ราบลุ่มเชิงเขาและอยู่ใกล้แหล่งน้ำของเขื่อนลำปะทาว แต่มีปัญหาเรื่องการจัดการน้ำที่ไม่เพียงพอต่อการอุปโภคบริโภค คือ ระบบน้ำประปาที่ขุ่นและตกตะกอนน้ำไปใช้ประโยชน์ได้ไม่เต็มที่ ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาสภาพปัญหาดังกล่าว เพื่อทราบถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการประปาหมู่บ้าน เพื่อนำข้อมูลไปเสนอแนะเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาและเสนอต่อองค์การบริหารส่วนตำบลท่าหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนและเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดการประปาขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ มีวิธีการดำเนินการวิจัยโดยประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นประชากรในพื้นที่ ตำบลท่าหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ทั้งหมด 11 หมู่บ้าน จำนวน 5,897 คน ได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเปิดตารางสำเร็จของเคริชซีและมอร์แกน(Krejcie and Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่าง 357 คน จัดทำแบบสอบถามการมีส่วนร่วมของประชาชนแล้วนำข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถามทั้งหมด มาวิเคราะห์โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป โดยการหาค่าร้อยละในส่วนของแบบสอบถามปลายเปิดนำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อนำเอาผลที่ได้จากการศึกษาไปเสนอแนะ ปรับปรุงพัฒนาการประปาขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าหินโงม เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนตลอดจนเป็นข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าของผู้วิจัยรายอื่นต่อไป

คำสำคัญ: องค์การบริหารส่วนตำบล ;การมีส่วนร่วม ;ประชาชน

Public Participation in Plumbing Management, Tha Hin Ngom Sub-district, Mueang District, Chaiyaphum Province

Abstract

Number of households using water supply in Tha Hin Ngom Sub-district, Mueang District, Chaiyaphum Province The volume is steadily increasing, possibly due to the expansion of the tourism business. The changing of the community of Tha Hin Ngom district caused problems in the management of the water supply and a meeting was held to discuss the hot months of the people and concluded that the Community of Tambon Tha Hin Ngom had problems with insufficient water supply. The water is turquoise and the waterfall is sedimentary. As a result of the problems, researchers are interested in studying the public's participation in the management of water supply in Tha Hin Ngom sub-district. It is a lowland area at the foot of the river and is close to the water source of Lampatow Dam, but there are problems with water management that are not enough for consumption. The turbid and precipitated water supply system is not fully utility leaving researchers interested in studying the condition of the problem. To know the public's involvement in the management of the village water supply, to suggest a solution to the problem and to the Tha Hin Ngom Sub-District Administrative Organization. Muang District, Chai Province

Keyword:Subdistrict administrative organization ; Participation ; People

1. บทนำ

ในส่วนของท่านตำบลท่าหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ท่านตำบลท่าหินโงม ได้รับการจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2540 ตั้งอยู่บนภูเขาแล่นค่างจากอำเภอเมืองชัยภูมิไปทางทิศเหนือ ประมาณ 32 กิโลเมตรองค์การบริหารส่วนตำบลท่าหินโงม มีเนื้อที่ประมาณ 43 ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ 26,875 ไร่ ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นภูเขา หุบเขาและที่ลาดชันมีความสูงโดยเฉลี่ยประมาณ 280 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ราษฎรในตำบลท่าหินโงม มีอาชีพหลักในการประกอบอาชีพทางการเกษตร เช่น ทำไร่ มันสำปะหลัง, อ้อย, ยางพารา และให้ความสำคัญในการปลูกสับปะรดสำหรับส่งโรงงานและขายปลีก และทำสวนมะม่วง, ลำไย, มะนาว ส่วนอาชีพรองของราษฎรจะประกอบอาชีพค้าขาย และเลี้ยงสัตว์ เช่น ไก่เนื้อ ปลา และอาชีพหาปลาตามเขื่อนลำปะทาวเป็นอาชีพเสริม (องค์การบริหารส่วนตำบลท่าหินโงม, 2557) ซึ่งชุมชนตำบลท่าหินโงมในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทำให้เกิดปัญหาในการบริหารจัดการการประปา และได้มีการประชุมหารือถึงความเดือดร้อนของประชาชนและได้ข้อสรุป คือ ชุมชนตำบลท่าหินโงมมีปัญหาในเรื่องน้ำประปาไม่พอใช้ น้ำมีสีขุ่นและน้ำตกตะกอน ส่งผลกระทบต่อดำรงชีวิตของประชาชนในชุมชน ตำบลท่าหินโงมโดยตรง จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาพื้นที่ตำบลท่าหินโงม เพราะเป็นพื้นที่ราบลุ่มเชิงเขาและอยู่ใกล้แหล่งน้ำของเขื่อนลำปะทาว แต่มีปัญหาเรื่องการจัดการน้ำที่ไม่เพียงพอต่อการอุปโภคบริโภค คือ ระบบน้ำประปาที่ขุ่นและตกตะกอน นำไปใช้ประโยชน์ได้ไม่เต็มที่ ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาสภาพปัญหาดังกล่าว เพื่อทราบถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการประปาหมู่บ้าน เพื่อนำข้อมูลไปเสนอแนะเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาและเสนอต่อองค์การบริหารส่วนตำบลท่าหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการประปาขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ
2. เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการประปาของ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ

3. ประโยชน์ของการวิจัย

1. ประโยชน์เชิงวิชาการ

1. ทำให้ทราบถึงปัญหาและความต้องการของชาวบ้านในการจัดการการประปาขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ

2. ทำให้ทราบถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการการประปาขององค์การบริหารส่วน

ตำบลท่าหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ

2. ประโยชน์เชิงนโยบาย

สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปเสนอเพื่อ เป็นแนวทางในการปรับปรุง และพัฒนาการมีส่วนร่วมของ
ประชาชนการจัดการการประปาขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ

4. สมมติฐานของการวิจัย

1. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการประปา ตำบลท่าหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ
น่าจะเกิดจากความเพียงพอของน้ำประปา

2. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการประปา ตำบลท่าหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ
น่าจะเกิดจากความสะอาดของน้ำประปา

3. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการประปา ตำบลท่าหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ
น่าจะเกิดจากเวลาการเปิด/ปิดของน้ำประปา

4. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการประปา ตำบลท่าหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ
น่าจะเกิดจากอัตราค่าน้ำประปา

5. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการประปาของชุมชนตำบลท่า
หินโงม ที่บริหารจัดการโดยองค์การบริหารส่วนตำบลท่าหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ

1. ขอบเขตระยะเวลา

ห้วงเวลาทำการศึกษาคั้งแต่เดือนเมษายน 2564 ถึงเดือนมิถุนายน 2564

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการประปาของชุมชนตำบลท่าหินโงม
ที่บริหารจัดการโดยองค์การบริหารส่วนตำบลท่าหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในพื้นที่ตำบลท่าหินโงม
อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ

4. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรในเขตพื้นที่ตำบลท่าหินโงม อำเภอเมือง จังหวัด
ชัยภูมิ จำนวน 5,897 คน แบ่งออกเป็น 11 หมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่าง คือ สมาชิกผู้นำประปาของชุมชนตำบลท่าหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ

ทั้งสิ้นจำนวน 380 คน แบ่งออกเป็น 11 หมู่บ้าน

6. วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นประชากรในพื้นที่ ตำบลท่าหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ทั้งหมด 11 หมู่บ้าน จำนวน 5,897 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นประชากรในพื้นที่ ตำบลท่าหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ทั้งหมด 11 หมู่บ้าน จำนวน 5,897 คน โดยในการวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเปิดตารางสำเร็จของเคริชชีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) จากประชากรในพื้นที่ จำนวน 5,897 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 357 คน และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอนถือเอาความสะดวก หรือความง่ายในการเก็บข้อมูลหลักคือการเก็บข้อมูลกับใครก็ได้ที่อยู่ในขณะที่ผู้วิจัยกำลังเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อศึกษาเอกสารและวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการประปา ในพื้นที่ตำบลท่าหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ลักษณะแบบสัมภาษณ์ปลายเปิด แบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ อายุ รายได้ ระดับวุฒิ การศึกษา

ส่วนที่2 ข้อมูลการมีส่วนร่วมของกลุ่มตัวอย่างของผู้ตอบแบบสอบถาม ความเพียงพอของ น้ำประปา ความสะอาดของน้ำประปา เวลาการเปิด/ปิดของน้ำประปา อัตราค่าน้ำประปา

ส่วนที่3 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง ในพื้นที่ตำบลท่าหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ แบบสอบถามทั้งหมด 357 ชุด โดยได้นำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างกรอกข้อมูลและตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล แล้วนำแบบสอบถามทั้งหมดมาคำนวณเพื่อได้สถิติการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งแยกวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

1.ศึกษาข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าร้อยละ

2.ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการประปา ในพื้นที่ตำบลท่าหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ โดยการหาค่าร้อยละ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถามทั้งหมด ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป ทั้งนี้สถิติที่ใช้ในการประมวลผล โดยการหาค่าร้อยละในส่วนของแบบสอบถามปลายเปิดนำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหา

7. สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการประปา ในพื้นที่ตำบลท่าหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ คือ เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา การใช้น้ำในการอุปโภค/บริโภคของชาวบ้านประสบปัญหาน้ำไม่เพียงพอ มีสีขุ่น ซึ่งเกิดจากความไม่รับผิดชอบต่อน้ำที่จัดสรรน้ำให้เพียงพอต่อการใช้งานและความสะอาดของน้ำที่จะใช้ในการอุปโภค/บริโภค

2. แนวทางในการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการประปา ในพื้นที่ตำบลท่าหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ คือ การเปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่ได้แจ้งปัญหาที่พบ และองค์การบริหารส่วนตำบลท่าหินโงม นำปัญหามาแก้ไข พัฒนาให้ดีขึ้น

8. การอภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการประปา ในพื้นที่ตำบลท่าหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการประปาขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าหินโงมอำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ และเพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการประปาขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งมีกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ ตำบลท่าหินโงม รวมทั้งหมด 357 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจะเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ร่วมของประชาชนในการจัดการประปา ในพื้นที่ตำบลท่าหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ข้อมูลการมีส่วนร่วม ร่วมของกลุ่มตัวอย่างของผู้ตอบแบบสอบถาม ความเพียงพอของน้ำประปา ความสะอาดของน้ำประปา เวลา การเปิด/ปิดของน้ำประปา อัตราค่าน้ำประปา ส่วนที่ 3 ลักษณะแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นปลายเปิด และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จากนั้นเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการสำรวจการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการประปา ในพื้นที่ตำบลท่าหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ มีประชาชนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 357 คน พบว่าเป็น เพศชาย 170 คน คิดเป็นร้อยละ 47.7 เพศหญิง 187 คน คิดเป็นร้อยละ 52.3 ในช่วงอายุระหว่าง 18-30ปี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8, อายุ

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
 “การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ระหว่าง 31-40ปี จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 28.5,อายุระหว่าง 41-50ปี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 21.9อายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 37.9 รายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.9, รายได้เฉลี่ย 10,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.7, รายได้เฉลี่ย 20,001-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.7, รายได้เฉลี่ยมากกว่า 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.8 ระดับการศึกษาประถมศึกษาจำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 47.0, ระดับการศึกษามัธยมศึกษาจำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0, ระดับการศึกษานุปริญญาจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0, ระดับการศึกษาปริญญาตรีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 8.4, ระดับการศึกษาอื่นๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการประปาในพื้นที่ตำบลท่าหินโงม อำเภอ เมือง จังหวัดชัยภูมิ คือ ปัจจัยใด 4 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามจะเป็นแบบเลือกคำตอบ 2 คำตอบ คือ ใช่ หรือ ไม่ใช่

ผลการสำรวจการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการประปา ในพื้นที่ตำบลท่าหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ มีประชาชนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 357 คน พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการประปา ตำบลท่าหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ คือ ความเพียงพอของน้ำประปา ความสะอาดของน้ำประปา เวลาการเปิด/ปิดของน้ำประปา อัตราค่าน้ำประปา ดังนี้ ความเพียงพอของน้ำประปา ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นว่าเป็นใช่ 186 คน คิดเป็นร้อยละ 52.1, ไม่ใช่ 171 คน คิดเป็นร้อยละ 47.9 ความสะอาดของน้ำประปา แสดงความคิดเห็นใช่ 150 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0, ไม่ใช่ 207 คน คิดเป็นร้อยละ 58.0 เวลาทำการ เปิด/ปิดของน้ำประปา แสดงความคิดเห็นใช่ 164 คน คิดเป็นร้อยละ 46.0, ไม่ใช่ 193 คน คิดเป็นร้อยละ 54.0 อัตราค่าน้ำประปา แสดงความคิดเห็นใช่ 312 คน คิดเป็นร้อยละ 87.3, ไม่ใช่ 45 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการศึกษา พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการน้ำประปา อยากรให้ผู้บริหารมีความคิดที่สร้างสรรค์มีความรับผิดชอบมากยิ่งขึ้นในหน้าที่โดยจะต้องอยู่ในกรอบของความถูกต้องมากที่สุด และผู้บริหารนั้นควรมีส่วนรวมกับประชาชนให้มากยิ่งขึ้น โดยผู้บริหารนั้นจะต้องยึดหลักธรรมาภิบาลและเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามาตรวจสอบและมีส่วนรวมได้อย่างเต็มที่มากที่สุด

9.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการประปา ในพื้นที่ตำบลท่าหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ นั้นมาจากความเพียงพอของน้ำประปา ความสะอาดของน้ำประปา เวลาการเปิด/ปิดของน้ำประปา อัตราค่าน้ำประปา ผู้จัดทำวิจัย จึงได้ทำข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นประโยชน์ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1.ควรมีการศึกษาความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้ใช้น้ำประปาสาขาอื่นในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ เพื่อให้ได้

ข้อมูลที่หลากหลายนำมาเปรียบเทียบกับผลที่ได้ในครั้งนี้ และหาผลสรุปที่ดีที่สุดนำไปปรับปรุง พัฒนาในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าหินโงม ในอนาคต

2.ควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับอัตราการใช้น้ำและพฤติกรรมการใช้น้ำประปาของประชาชนในพื้นที่

ตำบลท่าหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ

3.อยากให้มีส่วนช่วยในการสอบถามมากยิ่งขึ้น

10. บรรณานุกรม

พีระ พรนวม. (2560). **ศรัทธาต่อหลักการการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนสังกัด สำนักงานการประถมศึกษา อำเภอแม่ท่า จังหวัดลำพูน**. วิทยานิพนธ์การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ไพรัตน์ ทศคร (2559). **การมีส่วนร่วม ความพึงพอใจ และความต้องการเทคโนโลยีในการบริหารจัดการการผลิตน้ำประปาของเทศบาลตำบลจี้วต่อน อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร**.

ค้นเมื่อ 21 กันยายน 2560, จาก <http://grad.snru.ac.th>

นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์. (2560). **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชนบท**. กรุงเทพฯ: ศักดิ์โสภา.

เมตต์ เมตต์การุณจิต. (2563). **การบริหารจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วม: ประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และราชการ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์.

เยาวภา บัวเวช (2563). **การพัฒนาระบบบริหารจัดการประปาหมู่บ้านแบบมีส่วนร่วม** : องค์การบริหารส่วนตำบลลำพญา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม. ค้นเมื่อ 6 ตุลาคม 2560, จาก <https://www.google.co.th>

โสภิตา สุรินทะ (2561). **การมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรน้ำของประชาชนมหาวิทยาลัยศิลปากร**. ค้นเมื่อ 27 สิงหาคม 2560, จาก <http://www.info.ms.su.ac.th>

อภิญา กังสนารักษ์ . (2559). **รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมในองค์กรที่มีประสิทธิผลระดับคณะของ สถาบันอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

สืบค้นเมื่อ วันที่ 14 มิถุนายน 2564, จาก

http://library.senate.go.th/document/Ext9/9936_0003.PDF

สืบค้นเมื่อ วันที่ 14 มิถุนายน 2564, จาก

<https://research-system.siam.edu/images/independent>

สืบค้นเมื่อ วันที่ 14 มิถุนายน 2564, จาก

<https://sites.google.com/site/biooelle/home/kar-cak-ar-thraphyagr-na>

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ตำบลเมืองยาง อำเภอชำนิ จังหวัดบุรีรัมย์

ฤทัยรัตน์ โกติรัมย์ (Ruethairat Kotiram)¹

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ตำบลเมืองยาง อำเภอชำนิ จังหวัดบุรีรัมย์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ของประชาชน ตำบลเมืองยาง อำเภอชำนิ จังหวัดบุรีรัมย์ 2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการใช้สิทธิ์เลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ของประชาชน ตำบลเมืองยาง อำเภอชำนิ จังหวัดบุรีรัมย์ และหาแนวทางแก้ไข กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ในเขตตำบลเมืองยาง อำเภอชำนิ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 13 หมู่บ้าน จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 5,810 คน ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรการคำนวณของ ตารางเครซีและมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 361 คน การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด แล้วนำมาคำนวณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS)

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ของประชาชน ตำบลเมืองยาง อำเภอชำนิ จังหวัดบุรีรัมย์ คือ 1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ของประชาชน ตำบลเมืองยาง อำเภอชำนิ จังหวัดบุรีรัมย์ คือ ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้สิทธิ์เลือกตั้ง คือเชื่อว่าควรออกมาใช้สิทธิ์ ทศนคดีและพฤติกรรมการใช้สิทธิ์เลือกตั้ง คือมีนโยบายที่น่าสนใจ, พรรคน่าสนใจ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน คือออกมาใช้สิทธิ์ตามหน้าที่ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยทางการ คือ มีญาติแนะนำ, รู้จัก ,เคยเห็นผลงาน, มีหัวหน้าแนะนำ, เป็นคนในพื้นที่ 2. ปัญหาและอุปสรรคในการใช้สิทธิ์เลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ของประชาชน ตำบลเมืองยาง อำเภอชำนิ จังหวัดบุรีรัมย์ และหาแนวทางแก้ไข

- ปัญหาและอุปสรรค คือ การเกิดโรคระบาด (โควิด19),ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง, ระยะทาง, ระยะเวลา,ไม่มีวันหยุด, การทำงานเป็นกะจึงไม่พอต่อวันหยุด, วันหยุดที่จำกัด, รถรับส่งหรือรถโดยสารมีจำนวนจำกัดต่อวัน,การงดเดินทางข้ามจังหวัดเพื่อป้องกันการเกิดโรคระบาด

¹ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ Corresponding author, E-mail: Peterart.2598@gmail.com

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

- แนวทางแก้ไข คือ แนวทางการขอใช้สิทธิ์เลือกตั้งนอกเขตพื้นที่หรือภูมิลำเนาของตน แนวทางการให้มีการเลือกตั้งล่วงหน้าสำหรับบุคคลที่อยู่นอกเขตพื้นที่หรือภูมิลำเนาของตน แนวทางการให้มีการเลือกตั้งออนไลน์เพื่อให้สะดวกต่อบุคคลที่ไม่สามารถมาเลือกตั้งในเขตของตนได้ แนวทางการเพิ่มจำนวนรชโดยสาร์ให้เพียงพอ แนวทางการให้สามารถเดินทางข้ามจังหวัดได้

คำสำคัญ: การเลือกตั้ง, องค์การบริหารส่วนจังหวัด, การปกครองส่วนท้องถิ่น

**Factors Affecting the Decision of the President of Buriram Provincial
Administrative Organization, Mueang Yang District, Chamni District,
Buriram Province.**

Abstract:

Research study Factors Affecting the Decision of the President of Buriram Provincial Administrative Organization, Mueang Yang Sub-district, Chamni District, Buriram Province. It is intended to study 1. To study the factors affecting the decision of the President of the Buriram Provincial Administrative Organization of the people of Muang Yang Subdistrict, Chamni District, Buriram Province. 2. To study problems and obstacles in exercising the right to elect the president of the Buriram Provincial Administrative Organization of the people of Muang Yang Subdistrict, Chamni District, Buriram Province. And find solutions The sample group in this research was people with voters aged 18 years and over in Muang Yang Sub-district, Chamni District, Buriram Province. 13 villages, with 5,810 voters. Samples were randomized. Using the calculation formula of Crazy and Morgan table A sample of 361 subjects was obtained. This research uses an interview questionnaire created by the researcher based on relevant studies, documents and research, which are open-ended questions. Then calculated by using a statistical package (SPSS).

The results of the research were as follows: Factors Affecting People's Decision Making on the President of Buriram Provincial Administrative Organization, Mueang Yang Subdistrict, Chamni District, Buriram Province. 1. Factors affecting the decision of the President of the Buriram Provincial Administrative Organization of the people of Muang Yang Sub-district, Chamni District, Buriram Province, is the understanding of the electoral rights. That is, he should come out and use the right Attitudes and Behavior of the Election There is an interesting policy, an interesting party, the political participation of the people. Is to come out to exercise the rights according to the duties Relationship between personal factors Social factor And the official factor is having relatives , Have seen work, have a financial advice, are people in the area 2. Problems and obstacles in exercising the right to elect the president of

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

the Buriram Provincial Administrative Organization of the people of Muang Yang Sub-district, Chamni District, Buriram Province. And find solutions.

- The barriers are the occurrence of the epidemic. (Covid 19), travel expenses, distance, duration, no days off, shift work is not enough on vacation, limited holiday, shuttle or buses are limited per day. , Refraining from traveling across provinces to prevent the occurrence of epidemics

- The solution is to apply for the right to vote outside your area or domicile. Pre-election guidelines for persons outside their territory or domicile Online electoral approaches to make it easier for people who cannot be elected in their respective districts. Guidelines for increasing the number of buses to be sufficient Guidelines for allowing travel across provinces

Keywords: election, provincial administrative organization, local government

บทนำ

องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีความสำคัญในระบอบประชาธิปไตยและเป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศไทย เป็นลักษณะการกระจายอำนาจลงมาที่แต่ละจังหวัดเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำงานของภาครัฐ โดยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นการปกครองเพื่อพัฒนาท้องถิ่นเพื่อประชาชนภายในท้องถิ่น ที่ใช้วิธีการในการแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาท้องถิ่นตามความต้องการของประชาชน และเพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะสามารถทำให้เกิดประสิทธิผล คือการส่งตัวแทนของประชาชนในชุมชนของพื้นที่นั้นๆ เพื่อเข้ามาทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชน โดยการที่ประชาชนสามารถแสดงความต้องการที่อยากให้เกิดขึ้นได้ภายในท้องถิ่นของตน เปรียบเสมือนประชาชนแสดงความต้องการผ่านตัวแทนถ้าหากตัวแทนเป็นคนภายในท้องถิ่นยิ่งทำให้เกิดการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาภายในท้องถิ่นที่เห็นได้ชัดกว่าตัวแทนที่เป็นคนภายนอก เพราะหากเป็นการมองของคนในท้องถิ่นมักจะเชื่อว่า คนในท้องถิ่นย่อมรู้ปัญหาในท้องถิ่นของตน จึงทำให้เกิดการส่งบุคคลเพื่อเป็นตัวแทน แต่ด้วยความที่ทุกคนไม่สามารถที่จะเข้ามาทำหน้าที่ได้ทั้งหมดจึงใช้วิธีการเพื่อให้ประชาชนตัดสินใจเพื่อเลือกตัวแทนที่เป็นการเข้ามาทำหน้าที่ได้ง่าย หรือที่เรียกว่าการเลือกตั้ง (อัษฎางค์ ปาณิกบุตร , 2539)

จะเห็นได้ว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสำคัญต่อการพัฒนาตำบล โดยมุ่งหวังให้การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการปกครองโดยประชาชนเพื่อประชาชนท้องถิ่นอย่างแท้จริง ผู้บริหารท้องถิ่น ให้มาจากการเลือกตั้ง หรือมาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่น ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ในบทบัญญัติมาตรา 252 ได้กล่าวถึงที่มาของสมาชิกสภาท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้ง เนื่องจากการเลือกตั้งส่งผลต่อประชาชน ประชาชนจึงมองว่าอาจจะส่งผลต่อความเป็นอยู่ของประชาชนและภายในท้องถิ่น จึงทำให้ประชาชนมีความสนใจต่อการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัด(อบจ.) เพราะมองว่าเป็นการเลือกตั้งที่ส่งผลต่อประชาชนโดยตรง และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นโดยตรงจึงทำให้ประชาชนให้ความสนใจเป็นจำนวนมาก

การเลือกตั้งโดยตรงขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทำให้เห็นถึงการกระจายอำนาจให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเพื่อเลือกบุคคลเข้ามาบริหารท้องถิ่นของตน อย่างไรก็ตามถึงแม้การเลือกตั้งจะเป็นการให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกบุคคลมาเป็นผู้บริหาร แต่ยังไม่ปรากฏว่าประชาชนมีความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้สิทธิ์เลือกตั้งมากนักน้อยเพียงใด และวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนเป็นอย่างไร จึงมีความประสงค์ และมีความสนใจปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ กรณีศึกษา ตำบลเมืองยาง อำเภอขามเฒ่า จังหวัดบุรีรัมย์

2 วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ของประชาชน ตำบลเมืองยาง อำเภอชำนิ จังหวัดบุรีรัมย์

2.2 เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการใช้สิทธิเลือกตั้งนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ของประชาชน ตำบลเมืองยาง อำเภอชำนิ จังหวัดบุรีรัมย์ และหาแนวทางแก้ไข

3. ประโยชน์ในการศึกษาวิจัย

1). ประโยชน์เชิงวิชาการ

เพื่อทราบปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ของประชาชน ตำบลเมืองยาง อำเภอชำนิ จังหวัดบุรีรัมย์

2). ประโยชน์เชิงนโยบาย

เพื่อทราบปัญหาและอุปสรรคในการใช้สิทธิเลือกตั้งนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ของประชาชน ตำบลเมืองยาง อำเภอชำนิ จังหวัดบุรีรัมย์ และแนวทางการแก้ไข

4. สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ของประชาชน ตำบลเมืองยาง อำเภอชำนิ จังหวัดบุรีรัมย์น่าจะเกิดจากความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้สิทธิเลือกตั้ง

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ของประชาชน ตำบลเมืองยาง อำเภอชำนิ จังหวัดบุรีรัมย์น่าจะเกิดจากทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สิทธิเลือกตั้ง

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ของประชาชน ตำบลเมืองยาง อำเภอชำนิ จังหวัดบุรีรัมย์น่าจะเกิดจากการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ของประชาชน ตำบลเมืองยาง อำเภอชำนิ จังหวัดบุรีรัมย์น่าจะเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยทางการเมือง

5. ขอบเขตของการวิจัย

เพื่อให้การศึกษาเป็นไปตามวัตถุประสงค์จึงกำหนดขอบเขตการวิจัยดังต่อไปนี้

1.ขอบเขตด้านประชากร คือ ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ในเขตตำบลเมืองยาง อำเภอขำนิ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 5,810 คน (สถิติประชากรงานทะเบียนองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองยาง ข้อมูล ณ เดือน ธันวาคม 2563) ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณของ ตารางเครซี และมอร์แกนได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 361 คน

2.ขอบเขตด้านเนื้อหา คือ การหาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ของประชาชน ตำบลเมืองยาง อำเภอขำนิ จังหวัดบุรีรัมย์

3.ขอบเขตด้านระยะเวลาในการศึกษา การศึกษาครั้งนี้ดำเนินการในช่วงระหว่างเดือน ธันวาคม พ.ศ. 2563 – กุมภาพันธ์ พ.ศ.2564

4.ขอบเขตด้านพื้นที่ คือ พื้นที่การศึกษาครอบคลุมเขตตำบลเมืองยาง ขนาด 46 ตารางกิโลเมตร จำนวน 13 หมู่บ้าน จำนวนประชากร 8,245 คน จำนวนหลังคาเรือน 1,827 หลังคาเรือน จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 5,810 คน (สถิติประชากรงานทะเบียนองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองยาง ข้อมูล ณ เดือน ธันวาคม 2563)

หมู่ที่ 1 บ้านเมืองยาง

หมู่ที่ 2 บ้านประคอง

หมู่ที่ 3 บ้านตาแก้ว

หมู่ที่ 4 บ้านตาเตน

หมู่ที่ 5 บ้านกระโดน

หมู่ที่ 6 บ้านกะลันทา

หมู่ที่ 7 บ้านส้มป่อย

หมู่ที่ 8 บ้านโคกขาม

หมู่ที่ 9 บ้านโนนสมบูรณ์

หมู่ที่ 10 ทุ่งมน

หมู่ที่ 11 บ้านราษฎร์พัฒนา

หมู่ที่ 12 ระดมสุข

หมู่ที่ 13 บ้านทุ่งเจริญ

6.วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ของประชาชน ตำบลเมืองยาง อำเภอขำนิ จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นการใช่วิธีการดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล หลังจากนั้นได้นำข้อมูลที่ได้นำวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางรัฐศาสตร์ โดยมีรายละเอียดของวิธีการดำเนินการศึกษา ดังนี้

3.1 ประชาชนและกลุ่มตัวอย่าง

3.2 ขอบเขตของการวิจัย

- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย
- 3.4 การสร้างและตรวจสอบเครื่องมือ
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษาครั้งนี้เป็นประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ในเขตตำบลเมืองยาง อำเภอขำนิ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 5,810 คน (สถิติประชากรงานทะเบียนองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองยาง ข้อมูล ณ เดือน ธันวาคม 2563) ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรการคำนวณของ ตารางเครชีและมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 361 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

- 1.ผู้วิจัยทำแบบสัมภาษณ์ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 361 ชุด
- 2.ขอความร่วมมือจากประชาชนเขตตำบลเมืองยางจำนวน 13 หมู่บ้าน
- 3.นำแบบสัมภาษณ์มาคำนวณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS)

เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา อาชีพ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ตำบลเมืองยาง อำเภอขำนิ จังหวัดบุรีรัมย์ ได้แก่อะไรบ้าง ใช้คำถามแบบปลายเปิด ตอบ ใช่/ไม่ใช่

1. ท่านคิดว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ตำบลเมืองยาง อำเภอขำนิ จังหวัดบุรีรัมย์ ได้แก่อะไรบ้าง
2. ท่านคิดว่าปัญหาและอุปสรรคในการใช้สิทธิ์เลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ตำบลเมืองยาง อำเภอขำนิ จังหวัดบุรีรัมย์ มีอะไรบ้าง
3. ท่านคิดว่าจะมีแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการใช้สิทธิ์เลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ตำบลเมืองยาง อำเภอขำนิ จังหวัดบุรีรัมย์ อย่างไร

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นได้แก่อะไรบ้าง

7.สรุปผลการวิจัย

7.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ของประชาชน ตำบลเมืองยาง อำเภอขำนิ จังหวัดบุรีรัมย์

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ของประชาชน ตำบลเมืองยาง อำเภอขำนิ จังหวัดบุรีรัมย์ คือ ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้สิทธิ์เลือกตั้ง คือเชื่อว่าควรออกมาใช้สิทธิ์ทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สิทธิ์เลือกตั้ง คือมีนโยบายที่น่าสนใจ, พรรคน่าสนใจ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน คือออกมาใช้สิทธิ์ตามหน้าที่ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยทางการ คือ มีญาติแนะนำ, รู้จัก, เคยเห็นผลงาน, มีหัวหน้าแนะนำ, เป็นคนในพื้นที่

7.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ตำบลเมืองยาง อำเภอขำนิ จังหวัดบุรีรัมย์

ผลสำรวจปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ตำบลเมืองยาง อำเภอขำนิ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 361 คน พบว่าความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้สิทธิ์เลือกตั้ง ใช่ จำนวน 361 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 ไม่ใช่ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 รวมทั้งหมด 361 คน คิดเป็น 100% ทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สิทธิ์เลือกตั้ง ใช่ จำนวน 359 คนคิดเป็นร้อยละ 99.4 ไม่ใช่ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 รวมทั้งหมด 361 คน คิดเป็น 100% การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ใช่ จำนวน 361 คนคิดเป็นร้อยละ 100.0 ไม่ใช่ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 รวมทั้งหมด 361 คน คิดเป็น 100% ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยทางการเมือง ใช่ จำนวน 354 คนคิดเป็นร้อยละ 98.1 ไม่ใช่ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9 รวมทั้งหมด 365 คน คิดเป็น 100%

7.3 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ของประชาชน ตำบลเมืองยาง อำเภอขำนิ จังหวัดบุรีรัมย์ น่าจะเกิดจากความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้สิทธิ์เลือกตั้ง จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 361 คน ใช่ จำนวน 361 คนคิดเป็นร้อยละ 100.0 ไม่ใช่ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ของประชาชน ตำบลเมืองยาง อำเภอขำนิ จังหวัดบุรีรัมย์ น่าจะเกิดจากทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สิทธิ์เลือกตั้ง จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 361 คน ใช่ จำนวน 359 คนคิดเป็นร้อยละ 99.4 ไม่ใช่ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ของประชาชน ตำบลเมืองยาง อำเภอขำนิ จังหวัดบุรีรัมย์ น่าจะเกิดจากการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 361 คน ใช้ จำนวน 361 คนคิดเป็นร้อยละ 100.0 ไม่ใช่ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ของประชาชน ตำบลเมืองยาง อำเภอขามันธ์ จังหวัดบุรีรัมย์ น่าจะเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยทางการเมือง จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 361 คน ใช้ จำนวน 354 คนคิดเป็นร้อยละ 98.1 ไม่ใช่ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน

8.อภิปรายผลของการวิจัย

ผลของการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ตำบลเมืองยาง อำเภอขามันธ์ จังหวัดบุรีรัมย์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ของประชาชน ตำบลเมืองยาง อำเภอขามันธ์ จังหวัดบุรีรัมย์ และเพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการใช้สิทธิ์เลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ของประชาชน ตำบลเมืองยาง อำเภอขามันธ์ จังหวัดบุรีรัมย์ และหาแนวทางแก้ไข ผู้วิจัยได้อภิปรายผลได้ดังนี้

8.1.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ของประชาชน ตำบลเมืองยาง อำเภอขามันธ์ จังหวัดบุรีรัมย์

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ของประชาชน ตำบลเมืองยาง อำเภอขามันธ์ จังหวัดบุรีรัมย์ คือ ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้สิทธิ์เลือกตั้ง คือเชื่อว่าควรออกมาใช้สิทธิ์ทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สิทธิ์เลือกตั้ง คือมีนโยบายที่น่าสนใจ, พรรคน่าสนใจ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน คือออกมาใช้สิทธิ์ตามหน้าที่ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยทางการเมือง คือ มีญาติแนะนำ, รู้จัก, เคยเห็นผลงาน, มีหัวหน้าแนะนำ, เป็นคนในพื้นที่

8.1.2 ปัญหาและอุปสรรคในการใช้สิทธิ์เลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ของประชาชน ตำบลเมืองยาง อำเภอขามันธ์ จังหวัดบุรีรัมย์ และหาแนวทางแก้ไข

ปัญหาและอุปสรรคในการใช้สิทธิ์เลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ของประชาชน ตำบลเมืองยาง อำเภอขามันธ์ จังหวัดบุรีรัมย์ คือ การเกิดโรคระบาด (โควิด 19), ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง, ระยะเวลา, ไม่มีวันหยุด, การทำงานเป็นกะจึงไม่พอดำเนินวันหยุด, วันหยุดที่จำกัด, รถรับส่งหรือรถโดยสารมีจำนวนจำกัดต่อวัน, การงดเดินทางข้ามจังหวัดเพื่อป้องกันการเกิดโรคระบาด

- แนวทางแก้ไข คือ แนวทางการขอใช้สิทธิ์เลือกตั้งนอกเขตพื้นที่หรือภูมิภาคของตนเอง แนวทางการให้มีการเลือกตั้งล่วงหน้าสำหรับบุคคลที่อยู่นอกเขตพื้นที่หรือภูมิภาคของตนเอง แนวทางการให้มีการเลือกตั้งออนไลน์

เพื่อให้สะดวกต่อบุคคลที่ไม่สามารถมาเลือกตั้งในเขตของตนได้ แนวทางการเพิ่มจำนวนรถโดยสารให้เพียงพอ
แนวทางการให้สามารถเดินทางข้ามจังหวัดได้

8.1.3 การอภิปรายผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานข้อที่1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ของ
ประชาชน ตำบลเมืองยาง อำเภอขำนิ จังหวัดบุรีรัมย์น่าจะเกิดจากความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้สิทธิเลือกตั้ง
จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 361 คน ใช้ จำนวน 361 คนคิดเป็นร้อยละ100.0 ไม่ใช่ จำนวน 0 คน คิด
เป็นร้อยละ 0 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องมาจากปัจจุบันประชาชนให้ความสนใจในการเลือกตั้ง
เป็นจำนวนมากจึงทำให้ทุกคนรู้ถึงสิทธิของตนที่ควรแสดงออกต่อการเลือกตั้ง

สมมติฐานข้อที่2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ของ
ประชาชน ตำบลเมืองยาง อำเภอขำนิ จังหวัดบุรีรัมย์น่าจะเกิดจากทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สิทธิเลือกตั้ง
จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 361 คน ใช้ จำนวน 359 คนคิดเป็นร้อยละ 99.4 ไม่ใช่ จำนวน 2 คน คิด
เป็นร้อยละ 0.6 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องมาจาก ประชาชนต้องการแสดงทัศนคติของตนมาก
ขึ้นจึงส่งผลต่อพฤติกรรมกาไปเลือกตั้ง

สมมติฐานข้อที่3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ของ
ประชาชน ตำบลเมืองยาง อำเภอขำนิ จังหวัดบุรีรัมย์น่าจะเกิดจากการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน
จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 361 คน ใช้ จำนวน 361 คนคิดเป็นร้อยละ100.0 ไม่ใช่ จำนวน 0 คน คิด
เป็นร้อยละ 0 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องมาจากประชาชนต้องการมีส่วนร่วมทางการเมืองมาก
ขึ้นจึงใช้ช่วงเวลานี้ในการมีส่วนร่วมของตน

สมมติฐานข้อที่4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ของ
ประชาชน ตำบลเมืองยาง อำเภอขำนิ จังหวัดบุรีรัมย์น่าจะเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล
ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยทางการเมือง จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 361 คน ใช้ จำนวน 354 คนคิด
เป็นร้อยละ 98.1 ไม่ใช่ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องมาจาก
ปัจจุบันปัจจัยหลายๆอย่างอาจส่งผลต่อการไปใช้สิทธิของประชาชนเพราะต้องการส่งเสริมปัจจัยส่วนบุคคลนั้น

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

จากผลการศึกษาพบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการใช้สิทธิ์เลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ของประชาชน ตำบลเมืองยาง อำเภอขำนิ จังหวัดบุรีรัมย์ มีแนวทางแก้ไข คือ แนวทางการขอใช้สิทธิ์เลือกตั้งนอกเขตพื้นที่หรือภูมิลำเนาของตน แนวทางการให้มีการเลือกตั้งล่วงหน้าสำหรับบุคคลที่อยู่นอกเขตพื้นที่หรือภูมิลำเนาของตน แนวทางการให้มีการเลือกตั้งออนไลน์เพื่อให้สะดวกต่อบุคคลที่ไม่สามารถมาเลือกตั้งในเขตของตนได้

9.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ตำบลเมืองยาง อำเภอขำนิ จังหวัดบุรีรัมย์ ควรสอบถามจากความคิดเห็นของผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งทุกคน จึงจะสามารถรู้ถึงความรู้สึกในการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้

บรรณานุกรม

1.ภาษาไทย

อัษฎางค์ ปาณิกบุตร. (2539). องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลสันผีเสื้อ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่. หน้า 2.

ทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2563

อัญชลีพร แดงสกุล (Aunchaleeporn Dangsakul)¹

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่องทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2563 มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้ 1. เพื่อศึกษาทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ และ 2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม ใช้ในการสอบถามนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ วิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูล คำนวณข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมทางสถิติมีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสำรวจโดยใช้สถิติค่าร้อยละเฉลี่ย

ผลวิจัยพบว่า ทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ พบว่านักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับหลักการของประชาธิปไตยที่ว่า ประชาชนทุกคนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย , ประเทศมีความเหมาะสมที่จะใช้รูปแบบการปกครองในแนวทางประชาธิปไตย , ผู้นำประเทศที่ดีควรเป็นผู้นำที่มีความรู้คู่คุณธรรม , มนุษย์ทุกคนควรมีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน , เราควรให้การยกย่องคนที่มีคุณธรรม , การปกครองระบอบประชาธิปไตยยินยอมให้บุคคลอื่นที่มีความคิดเห็นแตกต่างกับเราแสดงความคิดเห็นได้ , เราต้องเคารพเสียงส่วนใหญ่แม้จะเป็นเรื่องที่ไม่เห็นด้วย , การปกครองระบอบประชาธิปไตยประชาชนมีส่วนร่วมตัดสินใจทางการเมือง และปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยอาจเกิดจาก การปลูกฝังและส่งเสริมทัศนคติทางการเมืองตั้งแต่เด็กของแต่ละครอบครัว , การพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจในการทำงานของรัฐบาล , การเรียนการสอนตั้งแต่เด็กจนโตของแต่ละสถานศึกษา , การสนใจข่าวสารการเมืองการปกครอง ทั้งจากวิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 162 คน นักศึกษาส่วนใหญ่ตอบแบบสอบถามไปในทางเดียวกันว่าทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยเกิดจากปัจจัยข้างต้น ยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมดังนี้ ทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตย

¹ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ Corresponding author,
E-mail: unchaleeporn20002543@gmail.com

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564

“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

อาจจะมาจากปัจจัยอื่น เช่น การไม่ไว้วางใจในการบริหารงานของรัฐบาล ไม่มีประสิทธิภาพ ไม่มีความน่าเชื่อถือ ไม่มีความชอบธรรม จึงทำให้ประชากรมีความรู้สึกไม่พึงพอใจรัฐบาลชุดนี้และเห็นว่าประเทศไม่เป็นไปตามหลักประชาธิปไตย จึงมีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยไปในทางที่ไม่พึงพอใจและไม่ศรัทธาในรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ผู้นำประเทศสามารถนำทัศนคติของประชากรทุกคนในประเทศมาปรับปรุงแก้ไขในการบริหารพัฒนาประเทศ และรักษาความเป็นประชาธิปไตยของประเทศไทยสืบต่อไป

คำสำคัญ: ทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตย, มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ, นักศึกษา

Democratic political attitudes of students from the regular faculty of political science. Chaiyaphum Rajabhat University Semester 2, Academic Year 2020

Abstract

A Research Study on Democratic Political Attitudes of Students of Faculty of Political Science, Chaiyaphum Rajabhat University Semester 2, Academic Year 2020, have the following research objectives: 1. To study democratic political attitudes of students from Faculty of Political Science, Chaiyaphum Rajabhat University, and 2. To study factors affecting democratic political attitudes of students from Faculty of Political Science, Chaiyaphum Rajabhat University. The tool used is a questionnaire. Used when asking students from Faculty of Political Science, Chaiyaphum Rajabhat University Data analyzed by data analysis program The statistical data were calculated using statistical programs. The survey data were analyzed using mean percentage statistics.

The research found that democratic political attitudes among students of Faculty of Political Science, Chaiyaphum Rajabhat University. It was found that most of the students of the Faculty of Political Science agreed with the principle of democracy that All peoples own sovereignty, the country is appropriate to adopt a democratic regime, the good leaders should be knowledgeable leaders, moral leaders, all human beings should be equal, we should. To honor people with virtue, democracy allows others who have different opinions to express their opinions, we must respect the majority, even when it is disagreed, people's democracy is involved. Make political decisions And factors affecting democratic political attitudes of students of Faculty of Political Science, Chaiyaphum Rajabhat University. The study found that factors affecting democratic political attitudes may arise from Cultivating and promoting political attitudes from children of each family, satisfaction or dissatisfaction in the work of the government, teaching and learning from childhood to the age of each school, interest in political and political news both from radio, television and newspaper Based on a sample of 162 students, most students answered the questionnaire in the same way that democratic political attitudes were caused by the above factors. There are further suggestions as follows: Democratic political attitudes may come from other factors, such as distrust of government

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค **New Normal**” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

administration. Inefficient Not reliable There is no righteousness As a result, the population felt dissatisfied with this government and that the country was not compliant with democratic principles. Therefore have democratic political attitudes towards dissatisfaction and disbelief in the constitution. The leaders of the country can apply the attitude of every population in the country to improve in the administration and development of the country. And maintain the democracy of Thailand

Keyword: Democracy Attitude, Chaiyaphum Rajabhat University, Student

1. บทนำ

ประเทศไทยได้ปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมาตั้งแต่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองตั้งแต่วันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2475 โดยมีบุคคลคณะหนึ่ง ประกอบไปด้วย ทหารบก ทหารเรือ ข้าราชการพลเรือน อันมี พล.อ.พระยาพหลพลพยุหเสนาเป็นหัวหน้า เรียกตนเองว่าคณะราษฎร ใช้กำลังเข้ายึดอำนาจการปกครองจากรัฐบาลเพื่อเปลี่ยนแปลงการปกครองประเทศจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตย และคณะราษฎรสามารถทำการเปลี่ยนแปลงได้สำเร็จ ประเทศไทยจึงมีการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตั้งแต่บัดนั้น เป็นต้นมา การเมืองมีความสำคัญชีวิตการเป็นอยู่ของประชาชนทุกคน เพราะการเมืองเป็นการจัดการนโยบายสาธารณะให้ทุกคนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข การเมืองจะประสานผลประโยชน์และทรัพยากรในสังคม ดังนั้นประชาชนจึงต้องมีส่วนร่วมในการเมืองให้มากที่สุด เพราะการเมืองมีผลกระทบต่อวิถีชีวิตของประชาชน (พรภิรมณ์ ศรีทองคำ และ วัลลภ รัฐฉัตรานนท์, 2558)

การปกครองในระบอบประชาธิปไตย เป็นระบบการเมืองที่ให้ความสำคัญกับประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการปกครอง ให้เสรีภาพ ความเสมอภาคและความยุติธรรมกับประชาชนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน โดยใช้หลักเสียงข้างมากในการพิจารณาสิ่งต่างๆ แต่ต้องเคารพเสียงข้างน้อยด้วย ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพในการกระทำ และแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ภายใต้ขอบเขตของกฎหมายประชาธิปไตยจะเจริญหรือเสื่อมลงนั้น ขึ้นอยู่กับบทบาทและหน้าที่ของประชาชนภายในชาติเป็นสำคัญ ประชาชนจะต้องอยู่กับการเมืองตลอดไป จึงต้องช่วยกันทำให้การเมืองดีขึ้น โดยต้องให้ความสนใจการเมือง ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ติดตามข่าวสารการเมืองแสดงความคิดเห็นทางการเมือง ใช้สิทธิเลือกตั้งพรรคการเมืองที่มีนโยบายดี โปร่งใส ชัดเจน มีธรรมาภิบาล สิทธิในการออกเสียงเลือกตั้ง ซึ่งเป็นสิทธิเฉพาะตัว จะโอนให้ผู้อื่นไม่ได้และเมื่อมีกิจกรรมทางการเมืองเช่น มีการเลือกตั้งก็ต้องไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ทุกคนมีสิทธิเหมือนกันมีความสำคัญเท่าเทียมกันและต้องรู้จักรักษาสิทธิของตนด้วย กล่าวคือ ไม่ยอมให้บุคคลอื่นมาแอบอ้างใช้สิทธิในการเมืองของตน อนึ่งการใช้สิทธิเสรีภาพในระบอบประชาธิปไตยจะต้องอยู่ภายในขอบเขตของกฎหมาย และจะต้องไม่เป็นการก้าวก้าวหรือละเมิดสิทธิเสรีภาพของผู้อื่นและต้องรู้จักปฏิบัติตนตามหน้าที่คู่กับสิทธิในด้านการเมืองการปกครองประชาชนทุกคนมีหน้าที่ที่จะต้องเข้าไปมีส่วนร่วม เช่น แสดงความคิดเห็น และให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานตามกฎหมาย และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ใช้สิทธิในการถอดถอนและตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล รวมไปถึงการลงสมัครเข้ารับการเลือกตั้งในตำแหน่งทางการเมือง

ทัศนคติทางการเมืองที่ดีนั้นต้องเริ่มมาจากรากฐานตั้งแต่วัยเด็กและสั่งสมมากระทั่งถึงวัยผู้ใหญ่ สถานศึกษาเป็นอีกสถาบันที่สำคัญในการปลูกฝังทัศนคติทางการเมืองที่ดีต่อเยาวชนของชาติสร้างความเจริญเติบโตของประชาธิปไตยโดยยึดหลักความมีเหตุผลและยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างจากผู้อื่น ทัศนคติ

ทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของเยาวชนเหล่านี้ จะเป็นข้อมูลที่สำคัญในการนำมาพัฒนาความเป็นประชาธิปไตยของประเทศไทยให้ประสบผลสำเร็จได้อย่างสมบูรณ์และมั่นคงต่อไปในอนาคต

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิจัยถึงทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เหตุผลที่เลือกทำการวิจัยกับกลุ่มประชากรที่เป็นนักศึกษา เนื่องจากเป็นวัยที่กำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษาและตามกฎหมายได้บัญญัติให้ผู้ที่มิอายุ 18 ปี บริบูรณ์ มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งได้ อีกประการหนึ่งที่เลือกมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เนื่องจากเป็นมหาวิทยาลัยประจำจังหวัดที่มีการผสมผสานระหว่างสังคมเมืองและสังคมชนบท มีความหลากหลายของนักศึกษาที่มาจากที่ต่างกัน ซึ่งเป็นหนึ่งในตัวแปรอิสระที่ผู้วิจัยสนใจ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความเหมาะสมที่จะทำการวิจัยกลุ่มประชากรดังกล่าว โดยจะศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรที่มีความเกี่ยวข้องกับทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของกลุ่มตัวอย่างเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประเทศไทยให้มีความเจริญและมีเสถียรภาพอย่างยั่งยืน

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

3. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

3.1 ประโยชน์เชิงวิชาการ

- 1) เพื่อให้ทราบถึงทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

3.2 ประโยชน์เชิงนโยบาย

- 1) เพื่อนำแนวความคิดและทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ต่อผู้บริหารคณะรัฐศาสตร์ ในการส่งเสริมการเมืองแบบประชาธิปไตยให้กับนักศึกษา

4. สมมติฐานการวิจัย

1. ทศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิน่าจะเกิดจาก เพศ
2. ทศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิน่าจะเกิดจาก อายุ
3. ทศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิน่าจะเกิดจาก ระดับการศึกษา
4. ทศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิน่าจะเกิดจาก ทศนคติทางการเมือง
5. ทศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิน่าจะเกิดจาก ความสนใจข่าวสารการเมืองการปกครอง
6. ทศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิน่าจะเกิดจาก การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง

5. ขอบเขตของการวิจัย

5.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1) ประชากร คือ นักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิทั้งหมดที่มีสิทธิเลือกตั้งอายุ 18 ปีขึ้นไป ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1-4 จำนวนทั้งหมด 278 คน (งานบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ, 2563)
- 2) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จำนวน 162 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณของเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) โดยการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก

5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

- 1) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ และระดับการศึกษา
- 2) ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเมือง ได้แก่ การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองวัฒนธรรมทางการเมือง สภาพแวดล้อมทางการเมือง และการพัฒนาการเมือง
- 3) ปัจจัยด้านจิตวิทยา ได้แก่ ความสนใจทางการเมือง พฤติกรรมทางการเมืองการกล่อมเกลากองการเมือง ค่านิยมพื้นฐานทางการเมืองแบบประชาธิปไตย และอุดมการณ์ทางการเมืองแบบประชาธิปไตย

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

4) ปัจจัยด้านสังคมและเศรษฐกิจได้แก่ อาชีพ รายได้ต่อเดือน บทบาทหน้าที่ในครอบครัว บทบาทในชุมชน และการเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม

5.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

1) มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เนื่องจาก เป็นมหาวิทยาลัยประจำจังหวัดและเป็นสถานศึกษาที่มีประชากรมีสิทธิเลือกตั้งอายุ 18 ปีขึ้นไป

5.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

1) ตั้งแต่ เดือนธันวาคม พ.ศ.2563 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2564

6. วิธีดำเนินการวิจัย

6.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรศึกษาในครั้งนี้เป็นนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 ถึง 4 จำนวนทั้งหมด 278 ใช้จำนวนกลุ่มประชากรตัวอย่างทั้งหมด 162 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก

6.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

กระบวนการหรือแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ไปลงพื้นที่โดยการสัมภาษณ์และการทำแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 162 ชุด

6.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นำหลักสถิติประกอบการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ และใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

6.3.1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

6.3.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยกำหนดค่าคะแนนแบบสอบถามตามเกณฑ์

7. สรุปผลการวิจัย

7.1 สรุปผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย

1. จากการศึกษาทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ พบว่านักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ส่วนมากเห็นด้วยกับหลักการของประชาธิปไตยที่ว่า ประชาชนทุกคนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย , ประเทศมีความเหมาะสมที่จะใช้รูปแบบการปกครองในแนวทางประชาธิปไตย , ผู้นำประเทศที่ดีควรเป็นผู้นำที่มีความรู้คู่คุณธรรม , มนุษย์ทุกคนควรมีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน , เราควรให้การยกย่องคนที่มีคุณธรรม , การปกครองระบอบประชาธิปไตยยินยอมให้บุคคลอื่นที่มีความคิดเห็นแตกต่างกับเราแสดงความคิดเห็นได้ , เราต้องเคารพเสียงส่วนใหญ่แม้จะเป็นเรื่องที่ไม่เห็นด้วย , การปกครองระบอบประชาธิปไตยประชาชนมีส่วนร่วมตัดสินใจทางการเมือง

2. จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยเกิดจาก เพศ คิดเป็นร้อยละ 96.9 , อายุ คิดเป็นร้อยละ 100 , ระดับการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 97.5 , ทัศนคติทางการเมือง คิดเป็นร้อยละ 100 , ความสนใจข่าวสารทางการเมืองการปกครอง คิดเป็นร้อยละ 100 , การมีส่วนร่วมทางกิจกรรมทางการเมือง คิดเป็นร้อยละ 99.4

สมมติฐานที่ 1 ทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ น่าจะเกิดจากเพศ พบว่าจำนวนนักศึกษาที่ตอบใช่จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 96.9 ตอบไม่ใช่จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 162 คน **ดังนั้นจึงเป็นไปตามสมมติฐาน**

สมมติฐานที่ 2 ทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ น่าจะเกิดจากอายุ พบว่าจำนวนนักศึกษาตอบใช่ทั้งหมดจำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 100 **ดังนั้นจึงเป็นไปตามสมมติฐาน**

สมมติฐานที่ 3 ทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ น่าจะเกิดจากระดับการศึกษา พบว่าจำนวนนักศึกษาที่ตอบใช่จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 97.5 ตอบไม่ใช่จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 162 คน **ดังนั้นจึงเป็นไปตามสมมติฐาน**

สมมติฐานที่ 4 ทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ น่าจะเกิดจากทัศนคติทางการเมือง พบว่าจำนวนนักศึกษาตอบใช่ทั้งหมดจำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 100 **ดังนั้นจึงเป็นไปตามสมมติฐาน**

สมมติฐานที่ 5 ทักษะคิดทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ น่าจะเกิดจากความสนใจข่าวสารการเมืองการปกครอง พบว่าจำนวนนักศึกษาตอบใช้ทั้งหมดจำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ดังนั้นจึงเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 6 ทักษะคิดทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ น่าจะเกิดจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง พบว่าจำนวนนักศึกษาที่ตอบใช้จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 99.4 ตอบไม่ใช่จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 ดังนั้นจึงเป็นไปตามสมมติฐาน

8. การอภิปรายผลการวิจัย

ผลของการวิจัยเรื่อง ทักษะคิดทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2563 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ และเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

8.1.1 เพื่อศึกษาทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ผลสำรวจจากการศึกษาทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ พบว่านักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ส่วนมากเห็นด้วยกับหลักการของประชาธิปไตยที่ว่า ประชาชนทุกคนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย , ประเทศมีความเหมาะสมที่จะใช้รูปแบบการปกครองในแนวทางประชาธิปไตย , ผู้นำประเทศที่ดีควรเป็นผู้นำที่มีความรู้คู่คุณธรรม , มนุษย์ทุกคนควรมีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน , เราควรให้การยกย่องคนที่มีคุณธรรม , การปกครองระบอบประชาธิปไตยยินยอมให้บุคคลอื่นที่มีความคิดเห็นแตกต่างกับเราแสดงความคิดเห็นได้ , เราต้องเคารพเสียงส่วนใหญ่แม้จะเป็นเรื่องที่ไม่เห็นด้วย , การปกครองระบอบประชาธิปไตยประชาชนมีส่วนร่วมตัดสินใจทางการเมือง จึงสอดคล้องกับทฤษฎีประชาธิปไตย โดย ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช และ ชาญวิทย์ เกษตรศิริ(2518) กล่าวว่า ประชาธิปไตยหมายถึง สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาค สิทธิประกอบด้วย การรู้จักหน้าที่ เสรีภาพจะต้องไม่กระทบกระเทือนต่อบุคคลอื่นไม่ว่าจะเป็นทางใด ๆ ส่วนความเสมอภาคคือความเสมอภาคในโอกาสที่จะทำงานทุกชนิด ตลอดจนความเสมอภาคในการที่จะก้าวหน้าต่อไปในกิจการงานของตน

8.1.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ผลสำรวจจากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติทางการเมืองแบบ

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ประชาธิปไตยเกิดจาก เพศ คิดเป็นร้อยละ 96.9 , อายุ คิดเป็นร้อยละ 100 , ระดับการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 97.5 , ทศนคติทางการเมือง คิดเป็นร้อยละ 100 , ความสนใจข่าวสารทางการเมืองการปกครอง คิดเป็นร้อยละ 100 , การมีส่วนร่วมทางกิจกรรมทางการเมือง คิดเป็นร้อยละ 99.4 จึงสอดคล้องกับแนวคิดที่เกี่ยวกับ ทศนคติทางการเมือง โดย เดโซ สวานานท์ (2512) กล่าวว่า ทศนคติ คือ คุณลักษณะหนึ่งของบุคลิภาพที่สร้างขึ้นได้ เปลี่ยนแปลงได้ และเป็นแรงจูงใจที่กำหนดทิศทางของพฤติกรรมที่มีต่อสิ่งแวดล้อมต่างๆ ดังนั้น ทศนคติจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่ง ที่จะทำให้บุคคลประสบความสำเร็จ หรือล้มเหลวในหน้าที่การงาน หรืออาชีพของตน

8.1.3 การอภิปรายผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ทศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ น่าจะเกิดจากเพศ พบว่าจำนวนนักศึกษาที่ตอบใช่จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 96.9 ตอบไม่ใช่จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 162 คน ดังนั้นจึงเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องมาจากปัจจุบันนักศึกษาทุกเพศให้ความสำคัญต่อการเมืองเป็นอย่างมาก

สมมติฐานที่ 2 ทศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ น่าจะเกิดจากอายุ พบว่าจำนวนนักศึกษาที่ตอบใช่ทั้งหมดจำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ดังนั้นจึงเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องมาจากปัจจุบันนักศึกษาทุกช่วงอายุให้ความสำคัญต่อการเมืองเป็นอย่างมาก

สมมติฐานที่ 3 ทศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ น่าจะเกิดจากระดับการศึกษา พบว่าจำนวนนักศึกษาที่ตอบใช่จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 97.5 ตอบไม่ใช่จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 162 คน ดังนั้นจึงเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องมาจากระดับการศึกษาเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อทศนคติทางการเมือง

สมมติฐานที่ 4 ทศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ น่าจะเกิดจากทศนคติทางการเมือง พบว่าจำนวนนักศึกษาที่ตอบใช่ทั้งหมดจำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ดังนั้นจึงเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องมาจากทศนคติทางการเมืองของแต่ละคนไม่เหมือนกัน

สมมติฐานที่ 5 ทศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ น่าจะเกิดจากความสนใจข่าวสารการเมืองการปกครอง พบว่าจำนวนนักศึกษาที่ตอบใช่ทั้งหมดจำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ดังนั้นจึงเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องมาจากปัจจุบันข้อมูลข่าวสารแพร่กระจายมากขึ้นและนักศึกษาให้ความสนใจทางข่าวสารทางการเมืองการปกครอง

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

สมมติฐานที่ 6 ทศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ น่าจะเกิดจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง พบว่าจำนวนนักศึกษาที่ตอบใช่จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 99.4 ตอบไม่ใช่จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 ดังนั้นจึงเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อันเนื่องมาจากนักศึกษาให้ความสนใจกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

ทศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยอาจจะมาจากปัจจัยอื่น เช่น การไม่ไว้วางใจในการบริหารงานของรัฐบาล ไม่มีประสิทธิภาพ ไม่มีความน่าเชื่อถือ ไม่มีความชอบธรรม จึงทำให้ประชากรมีความรู้สึกไม่พึงพอใจรัฐบาลชุดนี้และเห็นว่าประเทศไม่เป็นไปตามหลักประชาธิปไตย จึงมีทศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยไปในทางที่ไม่พึงพอใจและไม่ศรัทธาในรัฐธรรมนูญ

9.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยอยากเพิ่มระยะเวลาในการทำวิจัยครั้งต่อไปเพื่อที่จะขยายเนื้อหาและศึกษาข้อมูลให้ชัดเจนยิ่งขึ้นไปอีก เพื่อที่จะทราบปัจจัยที่มีผลต่อทศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่หลากหลายมากกว่านี้ เพราะประชากรทุกคนมีสิทธิมีเสียงในประเทศนี้ที่เป็นหลักประชาธิปไตย สามารถนำทศนคติของประชากรทุกคนในประเทศมาปรับปรุงแก้ไขในการบริหารพัฒนาประเทศ และรักษาความเป็นประชาธิปไตยของประเทศไทยสืบต่อไป

บรรณานุกรม

1.ภาษาไทย

ศีกฤทธิ ปราโมช และชาญวิทย์ เกษตรศิริ (2518).ประวัติศาสตร์และการเมือง.กรุงเทพฯ:มูลนิธิโครงการ

ตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

งานบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ (2563). รายชื่อนักศึกษา. ออนไลน์. สืบค้นจาก

<https://regis.cpru.ac.th/2017/listName2017.php>

เดโช สวานานนท์ (2512).ปทานุกรมจิตวิทยา.กรุงเทพฯ:ไทยวัฒนาพาณิช.

พรภิรมณ์ ศรีทองคำ (2558). ประเทศไทยปกครองแบบประชาธิปไตย. รัฐสภาไทย.

ความคาดหวังของประชาชนต่อการเลือกตั้งท้องถิ่นการศึกษา

ชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ

กาญจนา ก่อกำลัง (Kanjana khokamlang)¹

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความคาดหวังของประชาชนต่อการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชัยภูมิ และสมาชิก สภาเมืองชัยภูมิของชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 1. เพื่อศึกษาความคาดหวังของประชาชนต่อการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชัยภูมิและสมาชิกสภาเมืองชัยภูมิ 2. เพื่อศึกษาความนิยมของของประชาชนต่อผู้สมัครนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองและสมาชิกเทศบาลเมืองชัยภูมิ และ 3. เพื่อศึกษาความต้องการของประชาชนในการพัฒนาชุมชนในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ รวมถึงการศึกษาค้นคว้าและอุปสรรค ในการดำเนินการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชัยภูมิและสมาชิกสภาเมืองชัยภูมิของชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ พร้อมทั้งหาแนวทางในการแก้ไข ผู้ทำการศึกษาวิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีเลือกสุ่ม และเลือกจากประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีเกณฑ์ที่แน่นอนคือเอาแบบสะดวก เพื่อความง่ายในการเก็บข้อมูลที่ดีที่สุดในตามวัตถุประสงค์การวิจัย และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคที่มุ่งเน้นไปยังการตีความหมายที่แท้จริงที่ผู้สัมภาษณ์ต้องการสื่อโดยอาศัยวิญญานของผู้ทำวิจัยเป็นหลักจากผลการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างตามประเด็นแบบสอบถาม

ผลการศึกษาพบว่า

ความคาดหวังของประชาชนต่อการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชัยภูมิและสมาชิก สภาเมืองชัยภูมิของชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ พบว่า ปัญหาในการเลือกตั้งท้องถิ่นในชุมชนเทศบาลชัยภูมิเกิดขึ้นเนื่องจากมีผู้ลงสมัครมากกว่า 1 คน ทำให้มีการใช้สิทธิขายเสียงของคนในชุมชน ผู้มาใช้สิทธิน้อย ผู้พิการ และผู้สูงอายุ ไม่ได้ได้รับความสะดวกในการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง และพบว่า มีปัญหาเรื่องไฟส่องสว่างบนถนนตามซอยในชุมชนทำให้หมู่บ้านไม่สว่างและเกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้งและอยากให้มีการขยายพื้นที่ในชุมชนให้ประชากรในชุมชนได้รับความสะดวกสบายในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนสามารถทำกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกอาคารบ้านเรือนได้เสมือนหนึ่งเป็นเวลากลางวันเพื่อตอบสนองความต้องการของประชากรในท้องถิ่นและชุมชนเมือง อีกปัญหาหนึ่ง เรื่องท่อระบายน้ำมีปัญหาที่อุดตันทำให้น้ำท่วมในชุมชน

¹ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ Corresponding author, E-mail: kanjana.2542bell@gmail.com

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

เกิดจากไปไม่หรือดินเข้าไปอุดตันตามท่อระบายน้ำมีขยะตามมาด้วยประชาชนอยากให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเข้ามาดูแลและพัฒนาในเรื่องนี้มากขึ้นเพื่อให้ประชาชนในชุมชนโคกน้อยลดปัญหานี้ลงเพื่อความสะดวกของประชาชน ความนิยมของของประชาชนต่อผู้สมัครนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองและสมาชิกเทศบาลเมืองชัยภูมิของชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ พบว่าการได้ผู้แทนเทศบาลที่มาจากข้อใช้สิทธิขายเสียงของประชาชน หรือได้มาโดยความไม่ชอบธรรม อาจทำให้เกิดการทุจริต ขาดความซื่อสัตย์ ไม่มีการพัฒนาในชุมชน โกงกินงบประมาณ เกิดความไม่ชอบธรรมในการดูแลคนในชุมชน และประชาชนอยากให้พัฒนาความคิดความเป็นอยู่ของประชาชนได้ดีกว่านี้ เช่น พัฒนาความเจริญด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของชุมชนปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ในชุมชนให้มีความเป็นปึกแผ่นและดำเนินงานไปในแนวทางที่ตนเองต้องการโดยอาศัยการรวมกำลังของประชาชนในชุมชนนั้นในการช่วยเหลือตนเองและร่วมมือกันดำเนินงาน และอยากให้หน่วยงานหรือผู้ใหญ่บ้านในชุมชนเข้ามาดูถนนในซอยที่ไม่ได้พัฒนาอยากให้มีการพัฒนาหรือสร้างถนนเพิ่มในชุมชนที่ขาดการเดินทางไม่สะดวกต่อชุมชนและต้องได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือทางด้านหน่วยงานภายนอกด้วย ความต้องการของประชาชนในการพัฒนาชุมชนในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิของชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ คือการให้ความรู้เกี่ยวกับประชาชนในการเลือกตั้ง การตรวจเข้มในเรื่องการซื้อสิทธิขายเสียง และการรณรงค์ในการเลือกตั้ง และอยากให้พัฒนารายได้ของประชาชนในเรื่องค้าขายของในชุมชนให้ได้ดีกว่านี้ และอีกด้านหนึ่งอยากให้หน่วยงานได้ช่วยในการส่งเสริมการศึกษาของเด็กในชุมชนที่ขาดแคลนในเรื่องทุนการศึกษาอยากให้หน่วยงานรัฐช่วยเหลือเพื่อให้เด็กมีกำลังใจในการเรียนและเป็นคนดีของสังคมให้รู้จักช่วยเหลือกันและกันสร้างให้เด็กและเยาวชนมีกำลังใจในการทำมาหากิน และปัญหาการสนับสนุนค่ารักษาพยาบาล เป็นปัญหาใหญ่ในชุมชนเพราะ คนแก่ หรือ คนพิการ ที่ทำงานช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ต้องรอเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและผู้พิการ ประชาชนเลยอยากให้แก้ไขปัญหานี้และอยากให้หน่วยงานเข้ามาแก้ไขดูแลและพัฒนาให้มากกว่านี้ เพราะจะได้ลดความเดือดร้อนและช่วยเหลือผู้สูงอายุกับผู้พิการที่ช่วยตัวเองไม่ได้

คำสำคัญ: การเลือกตั้ง, องค์การบริหารส่วนจังหวัด, จังหวัดชัยภูมิ

People's Expectations for Local Elections: A Case Study of Khok Noi Community, Muang District, Chaiyaphum Province

Abstract

Research study People's expectations of the mayor election Chaiyaphum Municipality and members Chaiyaphum City Council of Khok Noi Community, Muang District, Chaiyaphum Province Have research objectives 1. To study the expectations of the people in the election of mayors. Chaiyaphum Municipality and Member of Chaiyaphum City Council 2. To study the popularity of the people with the candidates for mayor. And 3. To study the needs of people in community development in Chaiyaphum Municipality. Including studying problems and obstacles In conducting the election of mayor Chaiyaphum Municipality and members Chaiyaphum City Council of Khok Noi Community, Muang District, Chaiyaphum Province Along with finding ways to fix The researcher determined the sample size. By random selection method And selected from people aged 18 years and over as a sample group with no certain criteria, which is convenient For the simplicity of the best data collection that is according to the research purpose. The data were analyzed by using techniques that focused on the true interpretation that the interviewer wanted to convey, based on the spirit of the researcher.

The study found that

People's expectations of the mayor election Chaiyaphum Municipality and members Chaiyaphum City Council of Khok Noi Community, Muang District, Chaiyaphum Province found that the problem in local elections in Chaiyaphum Municipality community arises because there are more than one candidate, causing the voting rights of people in the community Lesser, disabled and elderly It was not easy to vote and found that there was a problem with the illumination on the streets of the alley in the community causing the village to be ill-lit and frequent accidents and wanted to expand the area in the community to the people in the community. Convenience in carrying out various activities To enable people to do activities both inside and outside the building as a day to meet the needs of local population and urban communities. Another problem On the drain pipe, there is a clogged pipe problem

causing flooding in the community caused by leaves or soil to clog up the sewer pipe, with garbage followed by the people, wanting the responsible agency to take care and develop in this matter more in order to The people in the Khok Noi community reduce this problem for the convenience of the people. Popularity of the people of the mayor candidates City Municipality and Chaiyaphum Municipality Members of Khok Noi Community, Muang District, Chaiyaphum Province It was found that the acquisition of the municipal representatives from the purchase used the rights to sell the votes of the people. Or gained through unrighteousness May cause corruption Lack of integrity There is no development in the community. Corrupt budget Causing unrighteousness to care for the people in the community And people want to develop ideas of living of any people better, such as developing economic, social and cultural prosperity of the community, improving the living conditions in the community to be united and working in the way that they want By combining the strength of the people in that community in self-help and cooperation And want the organization or village headman to come to see the roads in the undeveloped alley, want to develop or build more roads in the community that lacked transportation, are inconvenient to the community and need to get support and help from the unit External work too The Needs of People in Community Development in Chaiyaphum Municipality of Khok Noi Community, Muang District, Chaiyaphum Province Is to educate people about the election Intensive examination on the purchase of sound sales rights And campaigning in elections And want to improve the income of the people in the business of the community for better And on the other hand, I would like the agency to help in promoting the education of children in the communities in need of scholarships, I would like the government agencies to help to encourage children to be encouraged to study and to be good people of society to help each other Create to give children and young people the strength to do good. And problems of supporting medical expenses It is a big problem in the community because the elderly or the disabled who are unable to help themselves have to wait for a living allowance for the elderly and disabled So people want to fix this problem and want more agencies to come in to fix, take care and develop. This will reduce the suffering and help the elderly and the disabled who cannot help themselves.

Keywords: election, Provincial Administrative Organization, Chaiyaphum

1. บทนำ

นับตั้งแต่ประกาศมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 กำหนดว่ารัฐต้องให้อิสระแก่ท้องถิ่น ต้องกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่น ให้ท้องถิ่นพึ่งตนเอง ตัดสินใจ ให้กิจการท้องถิ่นได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจ ระบบสาธารณสุข โภค ตลาดจนโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงเท่าเทียมกันทั่วประเทศ โดยจะต้องการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหารงานบุคคล การเงิน และการคลัง มีอำนาจหน้าที่ของตนเอง ดังกฎหมายกำหนด แผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจที่บัญญัติว่าต้องกำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ การจัดสัดส่วนภาษีและอากรให้ชัดเจนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 252 รัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าวยังได้กำหนดการเลือกตั้งผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้สมาชิกสภาท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้ง คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรงหรือมาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่นและได้กำหนดให้มีกระบวนการตรวจสอบการทำงานของผู้บริหารท้องถิ่น โดยผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนไม่น้อยกว่า 3 ใน 4 ของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มาลงคะแนนเห็นว่าสมาชิกสภาท้องถิ่นนั้นไม่สมควรดำรงตำแหน่งต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 มาตรา 284 มาตรา 285 และมาตรา 286 (ราชกิจจานุเบกษา, 2550, หน้า 112)

การบริหารกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากนักการเมืองท้องถิ่นแล้วประชาชนในท้องถิ่นจะต้องมีส่วนร่วมทางการเมืองในการปกครองตนเองด้วย เพราะว่าประชาชนรู้และเข้าใจของปัญหาของท้องถิ่นตนเองว่ามีปัญหาอะไร ดังนั้นจะต้องร่วมกันแก้ไขและพัฒนาท้องถิ่นของตนเองให้ตอบสนองความต้องการของประชาชน และยังเป็นการติดตามการบริหารงานของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจการพัฒนาและการบริหารกิจการขององค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นและผู้นำการเมืองท้องถิ่นซึ่งการเลือกตั้งผู้นำท้องถิ่นปัจจุบันนี้เป็นการเลือกตั้งโดยตรง ซึ่งในอดีตเป็นการเลือกตั้งโดยอ้อมเพราะว่ามีการแบ่งอำนาจหน้าที่อย่างชัดเจน ระหว่างสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือฝ่ายนิติบัญญัติกับฝ่ายบริหาร ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะที่เป็นนักการเมืองท้องถิ่น จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคาดหวังของประชาชนที่มีบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในอำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ เพื่อทราบความต้องการของประชาชนและนำมาพัฒนาปรับปรุงบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.1 เพื่อศึกษาความคาดหวังของประชาชนต่อการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชัยภูมิและสมาชิกสภาเมืองชัยภูมิ
- 1.2 เพื่อศึกษาความนิยมของของประชาชนต่อผู้สมัครนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองและสมาชิกเทศบาลเมืองชัยภูมิ
- 1.3 เพื่อศึกษาความต้องการของประชาชนในการพัฒนาชุมชนในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ

3. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.) ประโยชน์เชิงวิชาการ

เพื่อทราบถึง ความคาดหวังของประชาชนต่อการเลือกตั้งท้องถิ่นกรณีศึกษา ชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ และทราบถึงความต้องการของประชาชนให้ได้รับการแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชนให้ไปในทางที่ดี

2.) ประโยชน์เชิงนโยบาย

เพื่อนำความคาดหวังของประชาชนต่อการเลือกตั้งท้องถิ่นกรณีศึกษา ชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ไปเสนอต่อผู้นำชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ทำการแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชน

4. สมมติฐานงานวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือชาวบ้าน ชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 217 ตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อปัญหาการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชัยภูมิและสมาชิกสภาเมืองชัยภูมิของชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสัมภาษณ์ มีความคิดเห็นต่อการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชัยภูมิและสมาชิก สภาเมืองชัยภูมิ โดยแยกผลดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่ตอบแบบสัมภาษณ์โดยมีความคิดเห็นต่อปัญหาการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชัยภูมิและสมาชิก สภาเมืองชัยภูมิของชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิน่าจะเกิดการพัฒนาไฟส่องสว่าง

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่ตอบแบบสัมภาษณ์โดยมีความคิดเห็นต่อปัญหาการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชัยภูมิและสมาชิก สภาเมืองชัยภูมิของชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิน่าจะเกิดการพัฒนาที่อธิบายนี้

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่ตอบแบบสัมภาษณ์โดยมีความคิดเห็นต่อปัญหาการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชัยภูมิและสมาชิก สภาเมืองชัยภูมิของชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิน่าจะเกิดการพัฒนาคิดความเป็นอยู่

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่ตอบแบบสัมภาษณ์โดยมีความคิดเห็นต่อปัญหาการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชัยภูมิและสมาชิก สภาเมืองชัยภูมิของชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิน่าจะเกิดการพัฒนาระดับรายได้ของประชาชน

สมมติฐานที่ 5 ประชาชนที่ตอบแบบสัมภาษณ์โดยมีความคิดเห็นต่อปัญหาการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชัยภูมิและสมาชิก สภาเมืองชัยภูมิของชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิน่าจะเกิดการพัฒนาก่อสร้างถนนในชุมชน

สมมติฐานที่ 6 ประชาชนที่ตอบแบบสัมภาษณ์โดยมีความคิดเห็นต่อปัญหาการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชัยภูมิและสมาชิก สภาเมืองชัยภูมิของชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิน่าจะเกิดการส่งเสริมการศึกษา

สมมติฐานที่ 7 ประชาชนที่ตอบแบบสัมภาษณ์โดยมีความคิดเห็นต่อปัญหาการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชัยภูมิและสมาชิก สภาเมืองชัยภูมิของชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิน่าจะเกิดการสนับสนุนคำรักษาพยาบาล

5. ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง ความคาดหวังของประชาชนต่อการเลือกตั้งท้องถิ่นการศึกษา ชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ

1.ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับความคาดหวังของประชาชนที่มีคต่อบทบาทนักการเมืองท้องถิ่นชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ

2.ขอบเขตด้านพื้นที่ ชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ เพราะเป็นชุมชนใกล้เคียงเทศบาลเมืองชัยภูมิ (สถิติประชากร ชุมชนโคกน้อยข้อมูลของท้องถิ่นเทศบาลเมืองชัยภูมิ ณ เดือนตุลาคม พ.ศ.2560)

3.ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำนวนประชากรทั้งหมด 496 คน ชาย239 หญิง257

6. วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาความคาดหวังของประชาชนต่อการเลือกตั้งท้องถิ่นกรณีศึกษา ชุมชนโคกน้อย จังหวัดชัยภูมิ มีการดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำนวนประชากรทั้งหมด 496 คน ชาย239 หญิง257 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 217 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณของเครซีและมอร์แกน(Krejcie & Morgan) โดยการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยทำแบบสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 217ชุด
2. ขอความร่วมมือประชาชนชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ
3. นำแบบสอบถามมาคำนวณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS)

เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยมีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์แบ่งเป็น 3 ส่วนคือ

ส่วนที่1เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ได้แก่ 1.) เพศ 2.) อายุ 3.) อาชีพ 4.) รายได้ต่อเดือน 5.)ระดับการศึกษา

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังของประชาชนต่อการเลือกตั้งท้องถิ่นกรณีศึกษา ชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ

ส่วนที่ 3 แนวทางการส่งเสริม ข้อเสนอแนะ และข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

7. สรุปผลของการวิจัย

1.ความคาดหวังของประชาชนต่อการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชัยภูมิและสมาชิก สภาเมืองชัยภูมิของชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ พบว่า ปัญหาในการเลือกตั้งท้องถิ่นในชุมชนเทศบาลชัยภูมิเกิดขึ้นเนื่องจากมีผู้ลงสมัครมากกว่า 1 คน ทำให้มีการใช้สิทธิขายเสียงของคนในชุมชน ผู้มาใช้สิทธิน้อย ผู้พิการ และผู้สูงอายุ ไม่ได้รับความสะดวกในการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง และพบว่า มีปัญหาเรื่องไฟส่องสว่างบน

ถนนตามซอยในชุมชนทำให้หมู่บ้านไม่สว่างและเกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้งและอยากให้มีการขยายพื้นที่ในชุมชนให้ประชากรในชุมชนได้รับความสะดวกสบายในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนสามารถทำกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกอาคารบ้านเรือนได้เสมือนหนึ่งเป็นเวลากลางวันเพื่อตอบสนองความต้องการของประชากรในท้องถิ่นและชุมชนเมือง อีกปัญหาหนึ่ง เรื่องท่อระบายน้ำมีปัญหาที่อุดตันทำให้น้ำท่วมในชุมชนเกิดจากใบไม้หรือดินเข้าไปอุดตันตามท่อระบายน้ำมีขยะตามมาด้วยประชาชนอยากให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเข้ามาดูแลและพัฒนาในเรื่องนี้มากขึ้นเพื่อให้ประชาชนในชุมชนโคกน้อยลดปัญหานี้ลงเพื่อความสะดวกของประชาชน

2.ความนิยมของของประชาชนต่อผู้สมัครนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองและสมาชิกเทศบาลเมืองชัยภูมิของชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ พบว่าการได้ผู้แทนเทศบาลที่มาจากชื่อใช้สิทธิขายเสียงของประชาชน หรือได้มาโดยความไม่ชอบธรรม อาจทำให้เกิดการทุจริต ขาดความซื่อสัตย์ ไม่มีการพัฒนาในชุมชน โกงกินงบประมาณ เกิดความไม่ชอบธรรมในการดูแลคนในชุมชน และประชาชนอยากให้พัฒนาความคิดความเป็นอยู่ของประชาชนได้ดีกว่านี้ เช่น พัฒนาความเจริญด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของชุมชนปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ในชุมชนให้มีความเป็นปึกแผ่นและดำเนินงานไปในแนวทางที่ตนเองต้องการโดยอาศัยการรวมกำลังของประชาชนในชุมชนนั้นในการช่วยเหลือตนเองและร่วมมือกันดำเนินงาน และอยากให้หน่วยงานหรือผู้ใหญ่บ้านในชุมชนเข้ามาดูถนนในซอยที่ไม่ได้พัฒนาอยากให้มีการพัฒนาหรือสร้างถนนเพิ่มในชุมชนที่ขาดการเดินทางไม่สะดวกต่อชุมชนและต้องได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือทางด้านหน่วยงานภายนอกด้วย

3.ความต้องการของประชาชนในการพัฒนาชุมชนในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิของชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ คือการให้ความรู้เกี่ยวกับประชาชนในการเลือกตั้ง การตรวจเข้มในเรื่องการซื้อสิทธิขายเสียง และการรณรงค์ในการเลือกตั้ง และอยากให้พัฒนารายได้ของประชาชนในเรื่องค้าขายของในชุมชนให้ได้ดีกว่านี้ และอีกด้านหนึ่งอยากให้หน่วยงานได้ช่วยในการส่งเสริมการศึกษาของเด็กในชุมชนที่ขาดแคลนในเรื่องทุนการศึกษาอยากให้หน่วยงานรัฐช่วยเหลือเพื่อให้เด็กมีกำลังใจในการเรียนและเป็นคนดีของสังคมให้รู้จักช่วยเหลือกันและกันสร้างให้เด็กและเยาวชนมีกำลังใจในการทำมาหากิน และปัญหาการสนับสนุนค่ารักษาพยาบาล เป็นปัญหาใหญ่ในชุมชนเพราะ คนแก่ หรือ คนพิการ ที่ทำงานช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ต้องรอเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและผู้พิการ ประชาชนเลยอยากให้แก้ไขปัญหานี้และอยากให้หน่วยงานเข้ามาแก้ไขดูแลและพัฒนาให้มากกว่านี้ เพราะจะได้ลดความเดือดร้อนและช่วยเหลือผู้สูงอายุกับผู้พิการที่ช่วยตัวเองไม่ได้

7.3 สรุปสมมติฐานการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือชาวบ้าน ชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 217 ตัวอย่าง ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อปัญหาการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชัยภูมิและสมาชิกสภาเมืองชัยภูมิของชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสัมภาษณ์ มีความคิดเห็นต่อการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชัยภูมิและสมาชิก สภาเมืองชัยภูมิ โดยแยกผลดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่ตอบแบบสัมภาษณ์โดยมีความคิดเห็นต่อปัญหาการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชัยภูมิและสมาชิก สภาเมืองชัยภูมิของชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิน่าจะเกิดการพัฒนาไฟส่องสว่าง พบว่าประชาชนตอบ “ใช่” จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 91.9 ไม่ใช่ มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 217 คน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้นสมมติฐานเรื่องความคาดหวังของประชาชนต่อการเลือกตั้งท้องถิ่นการศึกษา ชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่ตอบแบบสัมภาษณ์โดยมีความคิดเห็นต่อปัญหาการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชัยภูมิและสมาชิก สภาเมืองชัยภูมิของชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิน่าจะเกิดการพัฒนาระบบระบายน้ำ พบว่าประชาชนตอบ “ใช่” จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 92.3 ไม่ใช่ มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 217 คน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้นสมมติฐานเรื่องความคาดหวังของประชาชนต่อการเลือกตั้งท้องถิ่นการศึกษา ชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่ตอบแบบสัมภาษณ์โดยมีความคิดเห็นต่อปัญหาการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชัยภูมิและสมาชิก สภาเมืองชัยภูมิของชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิน่าจะเกิดการพัฒนาคำคิดความเป็นอยู่ พบว่าประชาชนตอบ “ใช่” จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 92.3 ไม่ใช่ มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 217 คน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้นสมมติฐานเรื่องความคาดหวังของประชาชนต่อการเลือกตั้งท้องถิ่นการศึกษา ชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่ตอบแบบสัมภาษณ์โดยมีความคิดเห็นต่อปัญหาการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชัยภูมิและสมาชิก สภาเมืองชัยภูมิของชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิน่าจะเกิดการพัฒนาระดับรายได้ของประชาชน พบว่าประชาชนตอบ “ใช่” จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 92.3 ไม่ใช่ มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 217 คน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้นสมมติฐานเรื่องความคาดหวังของประชาชนต่อการเลือกตั้งท้องถิ่นการศึกษา ชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 5 ประชาชนที่ตอบแบบสัมภาษณ์โดยมีความคิดเห็นต่อปัญหาการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชัยภูมิและสมาชิก สภาเมืองชัยภูมิของชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิน่าจะเกิดการพัฒนาก่อสร้างถนนในชุมชน พบว่าประชาชนตอบ “ใช่” จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 92.3 ไม่ใช่ มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 217 คน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้น สมมติฐานเรื่องความคาดหวังของประชาชนต่อการเลือกตั้งท้องถิ่นการศึกษา ชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 6 ประชาชนที่ตอบแบบสัมภาษณ์โดยมีความคิดเห็นต่อปัญหาการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชัยภูมิและสมาชิก สภาเมืองชัยภูมิของชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิน่าจะเกิดการส่งเสริมการศึกษา พบว่าประชาชนตอบ “ใช่” จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 92.3 ไม่ใช่ มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 217 คน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้น สมมติฐานเรื่องความคาดหวังของประชาชนต่อการเลือกตั้งท้องถิ่นการศึกษา ชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 7 ประชาชนที่ตอบแบบสัมภาษณ์โดยมีความคิดเห็นต่อปัญหาการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชัยภูมิและสมาชิก สภาเมืองชัยภูมิของชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิน่าจะเกิดการสนับสนุนค่ารักษาพยาบาล พบว่าประชาชนตอบ “ใช่” จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 92.3 ไม่ใช่ มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 217 คน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้น สมมติฐานเรื่องความคาดหวังของประชาชนต่อการเลือกตั้งท้องถิ่นการศึกษา ชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ เป็นไปตามสมมติฐาน

8. อภิปรายผลการวิจัย

ผลของการวิจัยเรื่องความคาดหวังของประชาชนต่อการเลือกตั้งท้องถิ่นการศึกษา ชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาวิจัยเรื่องความคาดหวังของประชาชนต่อการเลือกตั้งท้องถิ่นการศึกษา ชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ และเพื่อศึกษาความนิยมของของประชาชนต่อผู้สมัครนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองและสมาชิกเทศบาลเมืองชัยภูมิ และเพื่อศึกษาความต้องการของประชาชนในการพัฒนาชุมชนในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ

8.1.1 ความคาดหวังของประชาชนต่อการเลือกตั้งท้องถิ่นการศึกษา ชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ

ความคาดหวังของประชาชนต่อการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชัยภูมิและสมาชิก สภาเมืองชัยภูมิของชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ พบว่า ปัญหาในการเลือกตั้งท้องถิ่นในชุมชนเทศบาล

ชัยภูมิเกิดขึ้นเนื่องจากมีผู้ลงสมัครมากกว่า 1 คน ทำให้มีการใช้สิทธิขายเสียงของคนในชุมชน ผู้มาใช้สิทธิน้อย ผู้พิการ และผู้สูงอายุ ไม่ได้ได้รับความสะดวกในการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง และพบว่า มีปัญหาเรื่องไฟส่องสว่างบนถนนตามซอยในชุมชนทำให้หมู่บ้านไม่สว่างและเกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้งและอยากให้มีการขยายพื้นที่ในชุมชนให้ประชากรในชุมชนได้รับความสะดวกสบายในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนสามารถทำกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกอาคารบ้านเรือนได้เสมือนหนึ่งเป็นเวลากลางวันเพื่อตอบสนองความต้องการของประชากรในท้องถิ่นและชุมชนเมือง อีกปัญหาหนึ่ง เรื่องท่อระบายน้ำมีปัญหาที่อุดตันทำให้น้ำท่วมในชุมชนเกิดจากไปไม่หรือดินเข้าไปอุดตันตามท่อระบายน้ำมีขยะตามมาด้วยประชาชนอยากให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเข้ามาดูแลและพัฒนาในเรื่องนี้มากขึ้นเพื่อให้ประชาชนในชุมชนโคกน้อยลดปัญหานี้ลงเพื่อความสะดวกของประชาชน

8.1.2 ความนิยมของของประชาชนต่อผู้สมัครนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองและสมาชิกเทศบาลเมืองชัยภูมิ

ความนิยมของของประชาชนต่อผู้สมัครนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองและสมาชิกเทศบาลเมืองชัยภูมิของชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ พบว่าการได้ผู้แทนเทศบาลที่มาจากชื่อใช้สิทธิขายเสียงของประชาชน หรือได้มาโดยความไม่ชอบธรรม อาจทำให้เกิดการทุจริต ขาดความซื่อสัตย์ ไม่มีการพัฒนาในชุมชน โกงกินงบประมาณ เกิดความไม่ชอบธรรมในการดูแลคนในชุมชน และประชาชนอยากให้พัฒนาความคิดความเป็นอยู่ของประชาชนได้ดีกว่านี้ เช่น พัฒนาความเจริญด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของชุมชนปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ในชุมชนให้มีความเป็นปึกแผ่นและดำเนินงานไปในแนวทางที่ตนเองต้องการ โดยอาศัยการรวมกำลังของประชาชนในชุมชนนั้นในการช่วยเหลือตนเองและร่วมมือกันดำเนินงาน และอยากให้หน่วยงานหรือผู้ใหญ่บ้านในชุมชนเข้ามาดูแลถนนในซอยที่ไม่ได้พัฒนาอยากให้มีการพัฒนาหรือสร้างถนนเพิ่มในชุมชนที่ขาดการเดินทางไม่สะดวกต่อชุมชนและต้องได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือทางด้านหน่วยงานภายนอกด้วย

8.1.3 ความต้องการของประชาชนในการพัฒนาชุมชนในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ

ความต้องการของประชาชนในการพัฒนาชุมชนในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิของชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ คือการให้ความรู้เกี่ยวกับประชาชนในการเลือกตั้ง การตรวจเข้มในเรื่องการซื้อสิทธิขายเสียง และการรณรงค์ในการเลือกตั้ง และอยากให้พัฒนารายได้ของประชาชนในเรื่องค้าขายของในชุมชนให้ดีกว่านี้ และอีกด้านหนึ่งอยากให้หน่วยงานได้ช่วยในการส่งเสริมการศึกษาของเด็กในชุมชนที่ขาดแคลนในเรื่องทุนการศึกษาอยากให้หน่วยงานรัฐช่วยเหลือเพื่อให้เด็กมีกำลังใจในการเรียนและเป็นคนดีของสังคมให้รู้จักช่วยเหลือกันและกันสร้างให้เด็กและเยาวชนมีกำลังในการทำมาหากิน และปัญหาการสนับสนุนค่ารักษาพยาบาล เป็นปัญหาใหญ่ในชุมชนเพราะ คนแก่ หรือ คนพิการ ที่ทำงานช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ต้องรอเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและผู้พิการ ประชาชนเลยอยากให้แก้ไขปัญหานี้และอยากให้หน่วยงานเข้ามา

แก้ไขดูแลและพัฒนาให้มากกว่านี้ เพราะจะได้ลดความเดือดร้อนและช่วยเหลือผู้สูงอายุกับผู้พิการที่ช่วยตัวเองไม่ได้

8.1.4 การอภิปรายผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่ตอบแบบสัมภาษณ์โดยมีความคิดเห็นต่อปัญหาการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชัยภูมิและสมาชิก สภาเมืองชัยภูมิของชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิน่าจะเกิดการพัฒนาไฟส่องสว่าง พบว่าประชาชนตอบ “ใช่” จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 91.9 ไม่ใช่ มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 217 คน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้นสมมติฐานเรื่องความคาดหวังของประชาชนต่อการเลือกตั้งท้องถิ่นการศึกษา ชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่ตอบแบบสัมภาษณ์โดยมีความคิดเห็นต่อปัญหาการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชัยภูมิและสมาชิก สภาเมืองชัยภูมิของชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิน่าจะเกิดการพัฒนาระบบน้ำ พบว่าประชาชนตอบ “ใช่” จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 92.3 ไม่ใช่ มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 217 คน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้นสมมติฐานเรื่องความคาดหวังของประชาชนต่อการเลือกตั้งท้องถิ่นการศึกษา ชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่ตอบแบบสัมภาษณ์โดยมีความคิดเห็นต่อปัญหาการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชัยภูมิและสมาชิก สภาเมืองชัยภูมิของชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิน่าจะเกิดการพัฒนาคำคิดความเป็นอยู่ พบว่าประชาชนตอบ “ใช่” จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 92.3 ไม่ใช่ มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 217 คน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้นสมมติฐานเรื่องความคาดหวังของประชาชนต่อการเลือกตั้งท้องถิ่นการศึกษา ชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่ตอบแบบสัมภาษณ์โดยมีความคิดเห็นต่อปัญหาการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชัยภูมิและสมาชิก สภาเมืองชัยภูมิของชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิน่าจะเกิดการพัฒนาระดับรายได้ของประชาชน พบว่าประชาชนตอบ “ใช่” จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 92.3 ไม่ใช่ มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 217 คน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้นสมมติฐานเรื่องความคาดหวังของประชาชนต่อการเลือกตั้งท้องถิ่นการศึกษา ชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 5 ประชาชนที่ตอบแบบสัมภาษณ์โดยมีความคิดเห็นต่อปัญหาการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชัยภูมิและสมาชิก สภาเมืองชัยภูมิของชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิน่าจะเกิดการพัฒนาก่อสร้างถนนในชุมชน พบว่าประชาชนตอบ “ใช่” จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 92.3 ไม่ใช่ มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 217 คน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้น สมมติฐานเรื่องความคาดหวังของประชาชนต่อการเลือกตั้งท้องถิ่นศึกษา ชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 6 ประชาชนที่ตอบแบบสัมภาษณ์โดยมีความคิดเห็นต่อปัญหาการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชัยภูมิและสมาชิก สภาเมืองชัยภูมิของชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิน่าจะเกิดการส่งเสริมการศึกษา พบว่าประชาชนตอบ “ใช่” จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 92.3 ไม่ใช่ มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 217 คน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้น สมมติฐานเรื่องความคาดหวังของประชาชนต่อการเลือกตั้งท้องถิ่นศึกษา ชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 7 ประชาชนที่ตอบแบบสัมภาษณ์โดยมีความคิดเห็นต่อปัญหาการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชัยภูมิและสมาชิก สภาเมืองชัยภูมิของชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิน่าจะเกิดการสนับสนุนค่ารักษาพยาบาล พบว่าประชาชนตอบ “ใช่” จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 92.3 ไม่ใช่ มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 217 คน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้น สมมติฐานเรื่องความคาดหวังของประชาชนต่อการเลือกตั้งท้องถิ่นศึกษา ชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ เป็นไปตามสมมติฐาน

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะแก้ไขและเพิ่มเติม

ควรมีการพัฒนาความปลอดภัยของประชาชน และเพิ่มลูกระนาดในชุมชนเพราะลดการขับรถเร็วของวัยรุ่นและเพิ่มถังขยะในชุมชนให้เพียงพอต่อประชาชน

9.2 ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองชัยภูมิและสมาชิก สภาเมืองชัยภูมิของชุมชนโคกน้อย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ หรือปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี ควรสอบถามความคิดเห็นจากประชาชนที่มีสิทธิรับเลือกตั้งทุกคน และไม่มีการเจาะจง

บรรณานุกรม

1. ภาษาไทย

ราชกิจจานุเบกษา. (2550). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา. คั่นหาราชกิจจานุเบกษา. หน้า 112.

การจัดการปัญหาขยะชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

สุรวุฒิ พิมพ์เมืองเก่า (Surawut Pimmuangkao)¹

บทคัดย่อ

การวิจัยในเล่มนี้ศึกษาเรื่อง การจัดการปัญหาขยะชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาสาเหตุปัญหาการจัดการขยะ 2) เพื่อศึกษาผลกระทบปัญหาการจัดการขยะบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนบ้านชีเหล็กใหญ่ จำนวน 340 คน เครื่องมือวิจัยได้แก่ ส่วนที่ 1) แบบสัมภาษณ์ ข้อมูลทั่วไป เกี่ยวกับเพศ อายุ อาชีพ รายได้ การศึกษา ส่วนที่ 2) ตอนที่ 1 สาเหตุปัญหาการจัดการขยะชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ตอนที่ 2 ผลกระทบที่เกิดจากปัญหาการจัดการขยะชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ มีอะไรบ้าง และ ส่วนที่ 3) ตอนที่ 1 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ (%)

คำสำคัญ : ขยะมูลฝอย, การจัดการขยะ, จังหวัดชัยภูมิ

¹ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ Corresponding author,

E-mail: king_surawut@hotmail.com

Waste Management of Choomchon Bankeelegyai Moo9, Nai Mueang Sub District,Muang District, Chaiyaphum Province

Abstract

Research in this book studies Waste management in the community of Baan Keeleg Yai, Village Moo.9, Nai Mueang Subdistrict, Mueang Chaiyaphum District Chaiyaphum Province Objective: 1) to study the causes of waste management problems 2) to study the impacts of waste management problems at Ban Keeleg Yai Village, Village Moo.9, Nai Mueang Subdistrict, Mueang Chaiyaphum District Chaiyaphum Province Which has a sample group 340 people of Ban Keeleg Yai, the research tool, including part 1) interview form, general information on gender, age, occupation, income, education, part 2) part 1, cause of waste management problems in Ban Keeleg Yai community, Village No. Chaiyaphum Chaiyaphum Province Part 2 Impacts from Waste Management Problems of Baan Keeleg Yai Community, Village Moo.9, Nai Mueang Subdistrict, Mueang Chaiyaphum District What is Chaiyaphum? And Part 3) Part 1 Suggestions and additional comments Satisfaction questionnaire Research statistics le percentage value (%)

Keyword: Solid Waste, Waste Management, Chaiyaphum Province

1. บทนำ

ขยะมูลฝอยเป็นปัญหาสิ่งแวดล้อมที่สำคัญอย่างยิ่ง จากการสำรวจข้อมูลภายในประเทศไทยพบว่า ขยะมูลฝอยเป็นปัญหาที่ก่อให้เกิดโรคร้ายไข้เจ็บตามมากับพนักงานที่เก็บขยะหรือประชาชนที่อาศัยอยู่ใกล้กับบริเวณที่ทิ้งขยะ อีกทั้งยังส่งกลิ่นเหม็นและส่งผลต่อระบบทางเดินหายใจได้ และบางครั้งอาจจะมีสัตว์มีพิษตามมาอีกด้วย รวมถึงพฤติกรรมของประชาชนคนไทยที่มักง่ายและปล่อยปะละเลยสุขอนามัยและพฤติกรรม การทิ้งขยะที่ไม่เป็นที่เป็นทาง การทิ้งขยะไม่ลงถัง การนำขยะไปทิ้งข้างทาง เป็นต้น กล่าวคือ ประเทศไทยมีประชากรที่มีคุณภาพชีวิตที่ต่ำหากเทียบกับต่างประเทศ การไม่เคารพกฎระเบียบของสังคม การสร้างขยะภายในประเทศโดยไม่คำนึงถึงผลที่จะตามมาในระยะยาว รวมถึงการกำจัดขยะมูลฝอยที่ไม่ได้มาตรฐานและถูกต้องตามหลักสากล สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยไม่เพียงพอกับขยะที่เกิดขึ้นภายในแต่ละวัน ประชาชนขาดความรู้เรื่องการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างถูกวิธี หน่วยงานของรัฐบาลบางแห่งแจกจ่ายถังขยะไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน ขาดรถเก็บขยะจำนวนมาก รวมถึงการขาดบุคลากรทางด้านนี้ จากปัญหาดังกล่าวของประเทศไทยที่สะสมมาอย่างยาวนาน และไม่สามารถแก้ปัญหาได้ในระยะยาว ทั้งปัญหาขยะภายในชุมชน ปัญหาขยะภายในเขตท่องเที่ยวที่มีมากกว่าชุมชนเสียอีก ทำให้ต่างประเทศมองระบบการจัดการปัญหาขยะมูลฝอยของประเทศว่าด้อย อีกทั้งยังมองถึงการศึกษาของไทยที่ไม่ปลูกฝังจิตสำนึกให้เด็กมีระเบียบวินัย ทิ้งขยะให้ถูกที่ถูกทาง ฉะนั้นการกำจัดขยะมูลฝอยจึงเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน

จากการสำรวจข้อมูลขยะมูลฝอย สำหรับปี 2562 ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น 1.92 ล้านตัน มีการจัดการขยะมูลฝอยถูกคัดแยก ณ ต้นทาง และนำกลับมาใช้ประโยชน์ 0.81 ล้านตัน (ร้อยละ 42.41) เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 36.64 ส่วนใหญ่เป็นการนำขยะรีไซเคิลไปใช้ประโยชน์ และการใช้ประโยชน์จากขยะอินทรีย์ การกำจัดขยะมูลฝอยอย่าง ถูกต้อง 0.79 ล้านตัน (ร้อยละ 41.52) ส่งผลให้มีการจัดการขยะมูลฝอยอย่างถูกต้อง 1.61 ล้านตัน (ร้อยละ 83.93) เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 20.29 แต่ยังคงมีขยะมูลฝอยอีกประมาณ 0.31 ล้านตัน (ร้อยละ 16.07) กำจัดอย่างไม่ถูกต้อง เช่นคร้วเรือนจัดการขยะด้วยการเผา การเทกองในสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย ซึ่งต้อง ดำเนินการจัดการให้ถูกต้องต่อไป จากรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทยปี 2556-2561 ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นมีค่า เท่ากับ 26.77 26.19 26.85 27.06 27.37 27.82 ล้านตัน/ปี จากข้อมูลข้างต้นปริมาณขยะมูลฝอยมีแนวโน้ม เพิ่มขึ้น โดยการคาดการณ์จำนวนประชากรในปี 2562 และ คำนวณปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น โดยใช้อัตราการเกิดขยะมูลฝอยตามระดับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามการศึกษาของกรมควบคุมมลพิษ พบว่าปี 2562 มีปริมาณขยะมูลฝอยเกิดขึ้นประมาณ 1.89 ล้านตันเมื่อ เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้นประมาณ 0.03 ล้านตัน (ร้อยละ 1.61) และคาดการณ์ว่า ปริมาณขยะมูลฝอยในอนาคตยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามการขยายตัวของเมือง การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรและประชากรแฝง การปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ไปเป็นชุมชนเมืองพฤติกรรมบริโภคของประชาชน รวมถึงการเติบโตของการท่องเที่ยว การจัดการขยะมูลฝอยและของ

เสียอันตราย มีกรอบแนวคิดมาจากการลดขยะมูลฝอยที่ต้นทาง ประกอบด้วยการใช้้อยการใช้ซ้ำและการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ใหม่ตามหลักการ 3Rs (Reduce, Reuse, Recycle) การกำจัดขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายแบบศูนย์รวมและการนำมาใช้ประโยชน์โดยแปรรูปผลิต พลังงานหรือปุ๋ยอินทรีย์โดยการจัดการขยะมูลฝอยต้องดำเนินการให้ครบวงจรตามหลักความรับผิดชอบต่อสังคม การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายกำหนดมาตรการในการจัดการ 3 มาตรการได้แก่มาตรการลดการเกิดขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่แหล่งกำเนิดมาตรการเพิ่มศักยภาพการ จัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย และมาตรการส่งเสริมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายโดยสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) (สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2562)

จากการสำรวจชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ พบว่าเกิดปัญหาการทิ้งขยะมูลฝอยไม่เป็นที่เป็นทางส่งผลให้เกิดผลเสียตามมา เช่น น้ำภายในลำคลองเสียส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศของสัตว์น้ำ การเดินทางผ่านบริเวณที่ทิ้งขยะเป็นไปอย่างยากลำบาก ส่งผลกระทบต่อระบบทางเดินหายใจของบ้านผู้คนที่อาศัยอยู่ใกล้กับบริเวณที่ทิ้งขยะมูลฝอย อีกทั้งยังมีสัตว์ที่มีพิษอาศัยใกล้กับบริเวณที่ทิ้งขยะ โดยมืองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง จังหวัดชัยภูมิ เป็นหน่วยงานที่ควบคุมการกำจัดขยะมูลฝอย จากการสำรวจบริเวณพื้นที่บ้านชีเหล็กใหญ่ พบว่ามีถังขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมืองไม่เพียงพอต่อปริมาณขยะต่อวันของชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ จากสภาพปัญหาขยะมูลฝอยดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญที่จะต้องศึกษาถึงการใช้ประโยชน์และการกำจัดขยะมูลฝอยของครัวเรือน ชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำข้อมูลไปวางแผนดำเนินงานบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมืองให้เป็นชุมชนที่สะอาดและน่าอยู่

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาสาเหตุปัญหาการจัดการขยะชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

2.2 เพื่อศึกษาผลกระทบปัญหาการจัดการขยะชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ และหาแนวทางแก้ไข

3. ประโยชน์ของการวิจัย

3.1 ประโยชน์เชิงวิชาการ

เพื่อศึกษาหาวิธีการและดำเนินการแก้ไขปัญหาการจัดการขยะของคนในชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ชุมชนได้วิธีการบริหารจัดการขยะมูลฝอยที่เหมาะสมตามบริบทของตนเองและสามารถดำเนินการพัฒนา ปรับปรุงการจัดการขยะมูลฝอย ให้มีความเข้มแข็งเพิ่มขึ้นโดยใช้กิจกรรมการสร้างจิตสำนึกและจิตอาสาให้ ต่อเนื่องและยั่งยืน นอกจากนี้ชุมชนยังสามารถบริหารจัดการขยะชุมชนที่เหมาะสมรวมทั้งมีการเลือกใช้ เทคโนโลยีในการจัดการขยะมูลฝอยที่เหมาะสมกับชุมชน

3.2 ประโยชน์เชิงนโยบาย

นำเสนอต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิและผู้ใหญ่บ้านในชุมชน เพื่อที่จะลดปัญหาการจัดการขยะของคนในชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

4. สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัญหาการจัดการขยะชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ น่าจะเกิดจากประชาชนผู้ที่อยู่อาศัยไม่มีความรู้เรื่องการจัดการปัญหาขยะในครัวเรือน
2. ปัญหาการจัดการขยะชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ น่าจะเกิดจากความมั่งง่ายของคนในชุมชน
3. ปัญหาการจัดการขยะชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ น่าจะเกิดจากถังขยะไม่เพียงพอต่อปริมาณขยะต่อรายวัน
4. ปัญหาการจัดการขยะชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ น่าจะเกิดจากการกำจัดขยะไม่ถูกวิธี

5. ขอบเขตของการวิจัย

5.1 ขอบเขตด้านพื้นที่

ในการศึกษารั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตกลุ่มประชากรเป้าหมาย คือ ประชาชนในเขตพื้นที่ บ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ โดยเลือกศึกษาจากประชาชนทั่วไป ทุกเพศ ทุกวัย ที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่

5.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ผู้นำชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ จำนวน 5 คน และประชาชนทั่วไปอีก จำนวน 2946 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 2951 คน (มนตรี สวงโท, ผู้นำชุมชน, 29 ธันวาคม 2563)

5.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ในการศึกษานี้ผู้วิจัยได้ศึกษาในหัวข้อ “การจัดการขยะในชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่” ซึ่งมีระยะเวลาในการศึกษาวิจัยในช่วงเวลาหนึ่งเท่านั้น คือตั้งแต่ช่วงเดือนธันวาคม 2563 – มีนาคม 2564

5.4 ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. ศึกษาสาเหตุปัญหาการจัดการขยะชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ
2. ศึกษาผลกระทบปัญหาการจัดการขยะชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ และหาแนวทางแก้ไข

6. วิธีการดำเนินวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ได้แก่ ประชาชนที่อยู่ในหมู่บ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบล ในเมือง อำเภอ เมืองชัยภูมิ จังหวัด ชัยภูมิ กรณีศึกษาในครั้งนี้ มีจำนวน 2951 คน โดยในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเปิดตัวอย่างสำเร็จของเคอร์ซีและมอร์แกน จากรายชื่อในทะเบียนประชากร 2951 คน จึงได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างง่ายๆ จำนวน 341 คน และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวกหรือความง่ายในการเก็บข้อมูลกับใครก็ได้ที่อยู่ขณะผู้วิจัยกำลังเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำแบบสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจำนวน 341 ชุด
2. ประชาสัมพันธ์คนภายในหมู่บ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ และเดินสัมภาษณ์คนในหมู่บ้าน
3. นำแบบสอบถามคำนวณโดยใช้โปรแกรม (SPSS)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

สำหรับกระบวนการหรือแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการปัญหาขยะในชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ ได้ไปลงพื้นที่โดยการสัมภาษณ์และการทำแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 341 ชุด

การตรวจสอบข้อมูล

ผู้วิจัยได้ออกแบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบจำนวน 4 ข้อ เพศ อายุ การศึกษา และอาชีพ

ลงพื้นที่เก็บข้อมูลวิจัยโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์กับประชาชนในชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติซึ่งแยกวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) และหาร้อยละ (Percentage)
2. ศึกษาข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับความคิดเห็นประชาชนที่มีความเกี่ยวข้องกับปัญหาขยะภายในชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

7. สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์

1. ปัจจัยที่ส่งผลการเกิดสาเหตุปัญหาการจัดการขยะชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ คือ ประชาชนขาดความรู้ในการกำจัดขยะให้ถูกต้องและถูกวิธี ประชาชนขาดจิตสำนึกในการทิ้งขยะให้ถูกต้อง อีกทั้งยังมีถังขยะไม่เพียงพอต่อปริมาณขยะต่อรายวัน การเผาขยะของคนภายในชุมชน ประชาชนควรมีความรู้การกำจัดขยะให้เพียงพอเพื่อที่จะไม่ได้เกิดปัญหาสะสมในระยะยาว
2. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปัญหาการจัดการขยะชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ คือ ประชาชนส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาที่ไม่สูงจึงเกิดการไม่มีความรู้ในการกำจัด

ขยะให้ถูกต้องกฎวิธีการ อีกทั้งยังเกิดจากความมั่งงายของคนในชุมชน การขาดถึงขยะที่ไม่เพียงพอต่อปริมาณขยะ

ผลการสำรวจประชากรกลุ่มตัวอย่างของบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ เกิดจากประชาชนผู้ที่อยู่อาศัยไม่มีความรู้เรื่องการจัดการปัญหาขยะในครัวเรือน เกิดจากความมั่งงายของคนในชุมชน เกิดจากถึงขยะไม่เพียงพอต่อปริมาณขยะต่อรายวัน เกิดจากการกำจัดขยะไม่ถูกวิธี ทั้งหมด 340 คน เกิดจากประชาชนผู้ที่อยู่อาศัยไม่มีความรู้เรื่องการจัดการปัญหาขยะในครัวเรือน แสดงความคิดเห็นใช่ จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 49.4 , ไม่ใช่ จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 50.6 เกิดจากความมั่งงายของคนในชุมชน แสดงความคิดเห็นใช่ จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5 , ไม่ใช่ จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5 เกิดจากถึงขยะไม่เพียงพอต่อปริมาณขยะต่อรายวัน แสดงความคิดเห็นใช่ จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 55.9 , ไม่ใช่ จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 44.1 เกิดจากการกำจัดขยะไม่ถูกวิธี แสดงความคิดเห็นใช่ จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 46.8 , ไม่ใช่ จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 53.2

8. การอภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่องการจัดการปัญหาขยะชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุปัญหาการจัดการขยะชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ และเพื่อศึกษาผลกระทบปัญหาการจัดการขยะชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ และหาแนวทางแก้ไข ซึ่งมีกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้คือ ประชาชนที่อาศัยในชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ รวมทั้งหมด 340 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจะเป็นแบบสัมภาษณ์การจัดการปัญหาขยะชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 1 ฉบับ แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไป ส่วนที่ 2 ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสาเหตุปัญหาการจัดการขยะชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ เกิดจากสาเหตุใด ตอนที่ 2 ท่านคิดว่าสาเหตุปัญหาการจัดการปัญหาขยะชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ เกิดจากสาเหตุใด และตอนที่ 3 ท่านคิดว่าผลกระทบที่เกิดจากปัญหาการจัดการขยะชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ มีอะไรบ้าง และจะมีแนวทางแก้ไขปัญหาอย่างไร และส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม จากนั้นเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้สถิติใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย() และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ()

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ผลการสำรวจแบบสัมภาษณ์การจัดการปัญหาขยะชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ มีประชาชนจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 340 คน พบว่ามีเพศชาย 180 คน

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

คิดเป็นร้อยละ 52.9 เพศหญิง 160 คน คิดเป็นร้อยละ 47.1 อายุต่ำกว่า 18 ปี จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 17.6 อายุ 19-25 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 12.6 อายุ 26-35 ปี จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 อายุ 36-45 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 อายุ 46-59 ปี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1 อายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1 อาชีพเกษตรกร จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 , อาชีพรับข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 , อาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 19.1 , อาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9 มัธยมต้น จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3 , มัธยมปลายหรือปวช. จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 32.6 , ปริญญาตรี จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2 , ไม่ได้รับการศึกษา จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 รวมทั้งหมด 340 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 %

ส่วนที่ 2 ตอนที่ 1 ท่านคิดว่าสาเหตุปัญหาการจัดการปัญหาขยะชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ เกิดจากสาเหตุใด

ผลการสำรวจประชากรกลุ่มตัวอย่างของบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ เกิดจากประชาชนผู้ที่อยู่อาศัยไม่มีความรู้เรื่องการจัดการปัญหาขยะในครัวเรือน เกิดจากความมั่งง่ายของคนในชุมชน เกิดจากถังขยะไม่เพียงพอต่อปริมาณขยะต่อรายวัน เกิดจากการกำจัดขยะไม่ถูกวิธี ทั้งหมด 340 คน เกิดจากประชาชนผู้ที่อยู่อาศัยไม่มีความรู้เรื่องการจัดการปัญหาขยะในครัวเรือน แสดงความคิดเห็น จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 49.4 , ไม่ใช่ จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 50.6 เกิดจากความมั่งง่ายของคนในชุมชน แสดงความคิดเห็น จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5 , ไม่ใช่ จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5 เกิดจากถังขยะไม่เพียงพอต่อปริมาณขยะต่อรายวัน แสดงความคิดเห็น จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 55.9 , ไม่ใช่ จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 44.1 เกิดจากการกำจัดขยะไม่ถูกวิธี แสดงความคิดเห็น จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 46.8 , ไม่ใช่ จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 53.2

สรุปผลการวิจัยตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัญหาการจัดการขยะชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ น่าจะเกิดจากประชาชนผู้ที่อยู่อาศัยไม่มีความรู้เรื่องการจัดการปัญหาขยะในครัวเรือน แสดงความคิดเห็น จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 49.4 , ไม่ใช่ จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 50.6 **ดังนั้นไม่เป็นไปตามสมมติฐาน**

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัญหาการจัดการขยะชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ น่าจะเกิดจากความมั่งง่ายของคนในชุมชน แสดงความคิดเห็น จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5 , ไม่ใช่ จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5 **ดังนั้นไม่เป็นไปตามสมมติฐาน**

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัญหาการจัดการขยะชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ น่าจะเกิดจากถังขยะไม่เพียงพอต่อปริมาณขยะต่อรายวัน แสดงความคิดเห็นใหม่ จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 55.9 , ไม่ใช่ จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 44.1 **ดังนั้นเป็นไปตามสมมติฐาน**

สมมติฐานข้อที่ 4 ปัญหาการจัดการขยะชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ น่าจะเกิดจากการกำจัดขยะไม่ถูกวิธี แสดงความคิดเห็นใหม่ จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 46.8 , ไม่ใช่ จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 53.2 **ดังนั้นไม่เป็นไปตามสมมติฐาน**

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาพบว่าปัญหาการจัดการขยะชุมชนบ้านชีเหล็กใหญ่ หมู่ที่ 9 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ นั้นมาจากประชาชนผู้ที่อยู่อาศัยไม่มีความรู้เรื่องการจัดการปัญหาขยะในครัวเรือน ความมักง่ายของคนในชุมชน การกำจัดขยะไม่ถูกวิธี ถังขยะไม่เพียงพอต่อปริมาณขยะต่อรายวัน ผู้จัดทำวิจัยจึงได้จัดทำข้อเสนอแนะ เพื่อประโยชน์

9.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรอธิบายถึงผลดีและผลเสียของการทิ้งขยะไม่เป็นที่ และการกำจัดขยะไม่ถูกวิธี รวมถึงผลกระทบที่จะเกิดกับชุมชนในระยะยาว และควรปลูกฝังจิตสำนึกในการทิ้งขยะให้กับประชาชนทุกคน
2. ควรมีระยะเวลาในการทำวิจัยครั้งนี้ที่นานกว่านี้และเพิ่มหัวข้อเพิ่มเติม

10. บรรณานุกรม

1. ภาษาไทย

(ชติมา อังภาภรณ์, 2539, น.3; สมพงษ์ บุรินทรธิกุล, 2540, น.2 และวันชัย นิลพัฒน์, 2546, น.14).

ปรีดา แยมเจริญวงศ์, 2532, น.14-138; พัฒนา มูลพฤกษ์. 2539, น.16; อติศักดิ์ ทองไข่มุกต์และคน

อื่นๆ, 2545, น.21; พัฒนา อนุรักษ์พงศธร, 2547, น.10; สุทธิรักษ์ สุจริตตานนท์, 2550).

ระเบียบ ชาญช่าง, 2541, น.21-22; ชนินทร์ เลิศคณาวนิชกุล, 2547).

วินัย วีระพัฒนานนท์, 2545, น.100; วุฒิวงศ์ โต๊ะทอง, 2548).

สุทธิรักษ์ สุจริตตานนท์, 2550; สมาคมพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม , 2551, น.1-2).

2. ภาษาอังกฤษ

Chutima Aungpaporn. (1996). p.3. Somphong Burintrathikul. p.2. and Wanchai Ninphat. (2003). p.14.

Preeda Yamjaruenwong. (1989). p.14-138. Phatthana Moonpruek. (1996). p.16. Adisak Thongkhaimook and another. (2002). p.21. Phatthana Anurakphongsatorn. (2004). p.10. Suthirak Sujittanon. (2007).

Rabiab ChanChang. (1998). p.21-22. Chanin Luedkanawanichkul. (2004).

Vinai Veerawatthananon. (2002). p.100. Wutthiwong Thoethong. (2005).

Suthirak Sujittanon. (2007). **Association for the Development Quality**. (2008). p.1-2.

ความคิดเห็นของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ต่อการชุมนุม
ทางการเมืองของมีอบคณะราษฎร พ.ศ.2563 ภาคการศึกษาที่ 2
ปีการศึกษา 2563

สุรศักดิ์ นาจะหมื่น (Surasak Nachamune)¹

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ต่อการชุมนุมทางการเมืองของมีอบคณะราษฎร พ.ศ. 2563 1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ต่อการชุมนุมทางการเมืองของมีอบคณะราษฎร พ.ศ. 2563 คือ ต้องการเรียกร้องประชาธิปไตย อยากให้มีการเลือกตั้งใหม่ เพื่อให้ได้รัฐบาลที่ดีมาพัฒนาสังคมให้ดีขึ้น เพราะคาดหวังว่าหากมีรัฐบาลดี ชีวิตและสิทธิขั้นพื้นฐานก็จะดีไปด้วย ทั้งความเป็นอยู่หรือการคมนาคม 2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมชุมนุมทางการเมืองของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เพราะเกิดความไม่พอใจของนักศึกษา เยาวชน และคิดว่าการเลือกตั้งจะนำไปสู่โอกาสในการใช้สิทธิ์ของพวกเขา เพื่อเปลี่ยนแปลงประเทศไปในทิศทางใหม่ แต่สิทธิและเจตนารมณ์ของพวกเขาถูกบิดเบือน ถูกโค่นล้มโดยฝ่ายที่ต้องการสืบทอดอำนาจ ความไม่พอใจนี้จึงถูกปะทุออกมา บวกกับพวกเขาเริ่มเห็นว่าการปล่อยให้ประเทศยังเป็นอยู่แบบนี้ ความไร้ประสิทธิภาพในการแข่งขันเพื่อรับมือกับเศรษฐกิจโลก เครื่องมือที่ใช้คือแบบสัมภาษณ์ ใช้ในการสัมภาษณ์นักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ วิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลคำนวณข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมทางสถิติมีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสำรวจโดยใช้สถิติค่าร้อยละเฉลี่ย

ความคิดเห็นของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิต่อการชุมนุมทางการเมืองของมีอบคณะราษฎร พ.ศ. 2563 พบว่านักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการเข้าร่วมชุมนุมทางการเมือง ประชาชนทุกคนมีสิทธิ์และเสรีภาพเป็นของตนเอง ประเทศมีความเหมาะสมที่จะใช้รูปแบบการปกครองในแนวทางประชาธิปไตย ผู้นำประเทศที่ดีควรเป็นผู้นำที่มีความรู้คู่คุณธรรม มนุษย์ทุกคนควรมีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน , เราควรให้การยกย่องคนที่มีคุณธรรม การปกครองระบอบประชาธิปไตยยินยอมให้บุคคลอื่นที่มีความคิดเห็นแตกต่างกับเราแสดงความคิดเห็นได้ เราต้องเคารพเสียงส่วนใหญ่แม้จะเป็นเรื่องที่ไม่

¹ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ Corresponding author, E-mail: Surasakza284@gmail.com

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564

“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

เห็นด้วย , การปกครองระบอบประชาธิปไตยประชาชนมีส่วนร่วมตัดสินใจทางการเมือง และปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมชุมนุมทางการเมืองของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมชุมนุมทางการเมืองอาจเกิดจาก สาขาที่ศึกษา กิจกรรมที่เข้าร่วมของมหาวิทยาลัย ที่ตั้งของภูมิลำเนา สื่อออนไลน์ กระแสต่อต้าน และข้อเรียกร้อง ล้วนแต่ส่งผลให้การตัดสินใจเข้าร่วมชุมนุมทางการเมืองที่แตกต่างกัน จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 165 คน นักศึกษาส่วนใหญ่ตอบแบบสัมภาษณ์ไปในทางเดียวกันว่าการตัดสินใจเข้าร่วมชุมนุมทางการเมืองเกิดจากปัจจัยข้างต้น ยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมดังนี้ การตัดสินใจเข้าร่วมชุมนุมทางการเมืองอาจจะมาจากปัจจัยอื่น เช่น การไม่ไว้วางใจในการบริหารงานของรัฐบาล ไม่มีประสิทธิภาพ ไม่มีความน่าเชื่อถือ จึงทำให้ประชากรมีความรู้สึกไม่พึงพอใจรัฐบาลชุดนี้และเห็นว่าประเทศไม่เป็นไปตามหลักประชาธิปไตย จึงมีความคิดเห็นทางการเมืองไปในทางที่ไม่พึงพอใจและไม่ศรัทธาในรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ผู้นำประเทศสามารถนำความคิดเห็นของประชากรทุกคนในประเทศมาปรับปรุงแก้ไขในการบริหารพัฒนาประเทศ และรักษาความเป็นประชาธิปไตยของประเทศไทยสืบต่อไป

คำสำคัญ: การชุมนุมทางการเมือง, มีอบคณะราษฎร, มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

Student opinions of the Faculty of Political Science, Chaiyaphum
Rajabhat University Towards the political rally of the People's Party 2020,
Semester 2 Academic Year 2020.

Abstract:

Research on opinions of students from Faculty of Political Science, Chaiyaphum Rajabhat University On the political rally of the People's Party 2020 1. To study the opinions of students from Faculty of Political Science, Chaiyaphum Rajabhat University To the mob's political rally, the People's Party in 2020 is to call for democracy. Want a new election In order to get a good government to develop a better society Because expecting that if there is a good government Life and basic rights will also be fine. 2. To study the factors affecting the decision to participate in political gatherings of students from Faculty of Political Science, Chaiyaphum Rajabhat University. Because of the dissatisfaction of the youth students and the thought that the election would lead to an opportunity to exercise our rights. To change the country in a new direction But our rights and our will have been perverted. Being overthrown by the side who wanted to inherit power This resentment was then erupted. Plus we are starting to see that letting the country remain like this. Inefficiency in the competition to cope with the global economy The tool used was interview form. Used in interviews with students from Faculty of Political Science, Chaiyaphum Rajabhat University. Data analyzed by data analysis program The statistical data were calculated using statistical programs. The survey data were analyzed using mean percentage statistics.

The opinions of students from Faculty of Political Science, Chaiyaphum Rajabhat University, on the political rally of the People's Party 2020, found that most students of the Faculty of Political Science agreed to participate in political gatherings. All people have their own rights and freedoms. The country is suitable to adopt a democratic way of governance. Good country leaders should be knowledgeable and moral leaders. All human beings should be equal, we should honor people who are virtuous. Democracy allows others who have different opinions. We have to respect the majority, even when it disagrees, the people's

democracy takes on political decisions. And factors affecting the decision to participate in a political gathering of students from Faculty of Political Science, Chaiyaphum Rajabhat University. Studies have shown that factors influencing the decision to participate in political gatherings may be due to the field of study of the university's participating activities. The location of the domicile, online media, trends and claims. All of them resulted in different decisions to join political rallies. Out of a sample of 165 students, the majority of the students responded to the interview in the same way that their decision to participate in political demonstrations was due to the above factors. There are further suggestions as follows: The decision to participate in political gatherings may come from other factors, such as a lack of trust in government administration. Inefficient Not reliable This makes the population feel dissatisfied with this government and that the country does not comply with democratic principles. Therefore, there are dissatisfied political views and disbelief in the constitution. The leaders of the country can use the opinions of every population in the country to improve in the administration and development of the country. And maintain the democracy of Thailand.

Keywords: political demonstration, Khana Ratsadon mob, Chaiyaphum Rajabhat University

บทนำ

นับตั้งแต่ประเทศไทยเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาสู่ระบอบประชาธิปไตยเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ.2475 ปัญหาหลักในการพัฒนาการปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้นนอกจากปัญหา ในด้านโครงสร้างและสถาบันทางการเมืองแล้วยังมีอุปสรรคในด้านการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนจนอาจกล่าวได้ว่าประชาธิปไตยของไต้หวันนั้นล้มลุกคลุกคลานมาเกือบตลอด เพื่อให้จะได้มีระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์นั้น ประชาชนจะต้องสนใจการเมือง ต้องติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวทางการเมืองและต้องมีความกระตือรือร้นที่จะมีบทบาทร่วมทางการเมือง ดังนั้นการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อประชาชน และโดยเฉพาะนิสิตนักศึกษาซึ่งได้รับสมญานามว่า “ปัญญาชน” เป็นผู้มีระดับความรู้และสติปัญญาสูงอันจะเป็นกำลังสำคัญของชาติและเป็นพลังที่สำคัญทางการเมืองที่มีต่อการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยทั้งในปัจจุบันและอนาคต (สุทธิมา สัจวงษ์, 2554 : 52)

สิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับปี 2560 หมวด 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย มาตรา 25 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย นอกจากที่บัญญัติคุ้มครองไว้เป็นการเฉพาะในรัฐธรรมนูญแล้วการใดที่มีได้ห้ามหรือจำกัดไว้ในรัฐธรรมนูญหรือในกฎหมายอื่นบุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพที่จะทำเช่นนั้นได้และได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ ตรีบทเท่าที่การใช้สิทธิหรือเสรีภาพ เช่น ว่านั้นไม่กระทบกระเทือนหรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนและไม่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น มาตรา 34 ความหมายโดยวิธีอื่น การจำกัดเสรีภาพดังกล่าวจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเฉพาะเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ เพื่อคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันสุขภาพของประชาชน (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560)

ทฤษฎีการเมืองอธิบายไว้ว่าการเมือง (Politics) คือ กระบวนการและวิธีการที่จะนำไปสู่การตัดสินใจของกลุ่มประชาชนนำไปประยุกต์ใช้กับรัฐบาล ซึ่งกิจกรรมทางการเมืองสามารถเกิดขึ้นได้ทั่วไปในทุกกลุ่มที่มีปฏิสัมพันธ์กัน Harold Lasswell (1948, p. 17) ได้นิยามการเมืองว่าเป็นการตัดสินใจว่าใครจะได้อะไร เมื่อใด และอย่างไร หากเกิดปัญหาขึ้นในระหว่างมนุษย์ด้วยกันหรือการจะทำให้สังคมมีความเจริญก้าวหน้าขึ้นไป หลีกเสี่ยงมิได้ที่จะต้องเกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจทางการเมืองและบริบทที่สะท้อนออกมาในเรื่องของการใช้อำนาจเพื่อการปกครองประชาชนการเมืองการปกครองซึ่งเป็นสภาพการณ์และ ผลที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ (Eulau Heinz, 1963, p. 3) ซึ่งการศึกษารัฐศาสตร์ คือ ศึกษาพฤติกรรมทางการเมืองวิเคราะห์การได้

มาซึ่งอำนาจและการนำอำนาจไปใช้เป็นความสามารถที่จะบังคับให้ผู้อื่นกระทำตามสิ่งที่ตนตั้งใจ (จรรยา สุภาพ, 2554, ออนไลน์)

หลักการมีส่วนร่วมของประชาชนในระบอบประชาธิปไตยแบบตัวแทน กำหนดไว้ว่าประชาชนจะเลือกผู้แทนทำหน้าที่แทนตนในรัฐสภาและเจตจำนงของรัฐสภาถือเป็นความต้องการของประชาชนในปัจจุบัน ประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกันด้วย จึงไม่สามารถควบคุมตรวจสอบการใช้อำนาจทางการเมืองของรัฐบาลได้เต็มที่โดยขอบเขตของการมีตัวแทนของปวงชนนั้นต้องเป็นไปอย่างกว้างขวาง ประชาชนทั่วไปต้องมีสิทธิที่จะมีตัวแทนสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งจะเป็นของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง และสิทธิพื้นฐานของประชาชนต้องได้รับการรับรอง เช่น สิทธิในการพูด สิทธิในการเขียน สิทธิในการประกอบอาชีพ สิทธิในการรับรู้ ข้อมูลข่าวสาร สิทธิในการนับถือศาสนา การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนมีหลายลักษณะ เช่น การลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง การพูดคุยนโยบาย การเมืองการช่วยพรรคการเมืองในการรณรงค์หาเสียง การเข้าร่วมประชุม การเป็นผู้สมัครเข้ารับเลือกตั้ง หรือแม้แต่การเดินทางขบวนประท้วงหรือสนับสนุนการดำเนินการของรัฐที่ยังผลให้ตนเองได้ประโยชน์หรือเสียประโยชน์ยอมถือว่าเป็นการมีส่วนร่วมในการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่เป็นหัวใจสำคัญของประชาธิปไตยแบบตัวแทน คือ การมีส่วนร่วมในกระบวนการเลือกตั้งผู้แทนที่ไม่มีการทุจริต เลยกต้องการนักการเมืองที่มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์คือ ด้าน บุคลิกภาพ ด้านคุณธรรมจริยธรรมและด้านภาวะผู้นำ (กัลยา ยศคำลือ, 2557)

ที่ผ่านมาได้มีการเรียกร้องสิทธิและเสรีภาพด้วยวิธีต่างๆ เช่น การเดินขบวนของกลุ่มพลังนิสิตนักศึกษาและประชาชนในเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 เหตุการณ์นองเลือดเมื่อ 6 ตุลาคม 2519 และพฤษภาทมิฬ 2535 ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าว ล้วนแล้วแต่เป็นเยาวชนและนิสิตนักศึกษา ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะมีอายุไม่ถึง 20 ปีบริบูรณ์ กระทั่งต่อมาได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ได้มีการเปลี่ยนแปลง ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจากเดิมคืออายุ 20 ปีมาเป็น 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ซึ่งในอดีตที่ผ่านมาชี้ให้เห็นว่าเยาวชนนิสิตนักศึกษาได้มีการแสดงออกถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบต่างๆ ซึ่งในปัจจุบันเรามักจะเห็นรูปแบบในการประท้วงชุมนุมของประชาชนที่ไม่เห็นด้วยในการบริหารงานในภาครัฐ ทำให้ประชาชนได้มีการออกมาเรียกร้องในเรื่องสิทธิและเสรีภาพทางการเมืองมากขึ้น ส่งผลให้มีเกิดการชุมนุมทางการเมืองของมีอบคณราษฎรที่มีการร่วมตัวกันของประชาชนและนักศึกษาทั่วประเทศที่ออกมาเรียกร้องสิทธิและเสรีภาพทางการเมืองกับรัฐบาล เพราะมีอบคณราษฎรไม่เห็นด้วยในการบริหารประเทศของรัฐบาลในยุคนี้ ปัจจุบันนักศึกษาและประชาชนหลายกลุ่มได้ออกมาแสดงความคิดเห็นทางการเมืองที่มีอยู่ในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ที่ประชาชนมีอำนาจอธิปไตยเป็นของตนเองมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้มีการเรียกร้องในหลายๆเรื่องกับรัฐบาล มีอบคณราษฎรได้มีการแสดงออกทางการเมืองเชิงสัญลักษณ์ไม่ค่อยมีความรุนแรงเหมือนกับสมัยในอดีต ส่วนมากจะเป็นนักศึกษาหลากหลายมหาวิทยาลัยที่ได้เข้าร่วม

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564

“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

การประชุมนี้เรียกว่าเรื่องสิทธิและเสรีภาพที่ตนมีกับรัฐบาล จึงอยากทราบความคิดเห็นของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ว่ามีความคิดเห็นอย่างไรต่อการชุมนุมของมีอบคณะราษฎร พ.ศ. 2563

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ต่อการชุมนุมทางการเมืองของมีอบคณะราษฎร พ.ศ.2563

2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมมีอบคณะราษฎร พ.ศ.2563 ของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

3. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.) ประโยชน์เชิงวิชาการ

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ต่อการชุมนุมทางการเมืองของมีอบคณะราษฎร พ.ศ.2563 และแนวทางการส่งเสริมให้นักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ได้มีส่วนร่วมทางการเมือง

2.) ประโยชน์เชิงนโยบาย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมมีอบคณะราษฎร พ.ศ.2563 ของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยการเสนอให้กับ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมมากขึ้น

4. สมมติฐานงานวิจัย

1. ความคิดเห็นของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คณะรัฐศาสตร์ ต่อการชุมนุมทางการเมืองของมีอบคณะราษฎร พ.ศ. 2563 น่าจะเกิดจาก สาขาที่ศึกษา

2. ความคิดเห็นของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คณะรัฐศาสตร์ ต่อการชุมนุมทางการเมืองของมีอบคณะราษฎร พ.ศ. 2563 น่าจะเกิดจาก กิจกรรมที่เข้าร่วมของมหาวิทยาลัย

3. ความคิดเห็นของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คณะรัฐศาสตร์ ต่อการชุมนุมทางการเมืองของมีอบคณะราษฎร พ.ศ. 2563 น่าจะเกิดจาก ที่ตั้งของภูมิลำเนา

4. ความคิดเห็นของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คณะรัฐศาสตร์ ต่อการชุมนุมทางการเมืองของมีอบคณะราษฎร พ.ศ. 2563 น่าจะเกิดจาก สื่อออนไลน์

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

5. ความคิดเห็นของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คณะรัฐศาสตร์ ต่อการชุมนุมทางการเมืองของมีอบคณะราษฎร พ.ศ. 2563 น่าจะเกิดจาก กระแสต่อต้าน

6. ความคิดเห็นของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คณะรัฐศาสตร์ ต่อการชุมนุมทางการเมืองของมีอบคณะราษฎร พ.ศ. 2563 น่าจะเกิดจาก ข้อเรียกร้อง

5. ขอบเขตของการวิจัย

เพื่อให้การศึกษาเป็นไปตามวัตถุประสงค์จึงกำหนดขอบเขตการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตด้านประชากร คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คณะรัฐศาสตร์ ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 ถึง 4 จำนวนทั้งหมด 290 คน (งานบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ, 2563)

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษานี้มุ่งเน้นศึกษาในเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ และปัจจัยในการเข้าร่วมในการชุมนุมทางการเมือง

3. ขอบเขตด้านระยะเวลาในการศึกษา การศึกษาในครั้งนี้ได้เริ่มดำเนินการศึกษาในช่วง เดือน ธันวาคม พ.ศ.2563 – กุมภาพันธ์ 2564

4. ขอบเขตด้านพื้นที่ เป็นการศึกษาเก็บข้อมูลในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

6. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็น หรือ ทศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คณะรัฐศาสตร์ ต่อการชุมนุมทางการเมืองของมีอบคณะราษฎร พ.ศ. 2563 มีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

3.1 ประชาชนและกลุ่มตัวอย่าง

3.2 ขอบเขตของการวิจัย

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย

3.4 การสร้างและตรวจสอบเครื่องมือ

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้เป็นนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 ถึง 4 จำนวนทั้งหมด 290 คน ใช้จำนวนกลุ่มประชากรตัวอย่างทั้งหมด 165 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยทำแบบสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 165 ชุด
2. ขอความร่วมมือจากนักศึกษาภาคปกติ คณะรัฐศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ถึง 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
3. นำแบบสอบถามมาคำนวณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS)

เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยมีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์แบ่งเป็น 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ได้แก่ 1.) เพศ 2.) อายุ 3.) ความรู้ความเข้าใจ 4.) ชั้นปีการศึกษา

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คณะรัฐศาสตร์เข้าร่วมการประชุมวิชาการเมืองของมีอบคณะราษฎร พ.ศ. 2563

- ชื่อเรียกร่อง
- กิจกรรมที่เข้าร่วมของมหาวิทยาลัย
- ที่ตั้งของภูมิลำเนา
- สื่อออนไลน์
- กระแสต่อต้าน

ส่วนที่ 3 แนวทางการส่งเสริม ข้อเสนอแนะ และข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

7. สรุปผลของการวิจัย

7.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ต่อการชุมนุมทางการเมืองของมีอบคณะราษฎร พ.ศ.2563

ความคิดเห็นของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ต่อการชุมนุมทางการเมืองของมีอบคณะราษฎร พ.ศ.2563 คือ ส่วนมากนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิได้เล่นสื่อออนไลน์ทุกคนและได้รับข้อมูลข่าวสารทางการเมืองในปัจจุบันอย่างมากและได้มีความคิดเห็นและแสดงออกทางเชิงสัญลักษณ์เป็นส่วนใหญ่ เช่น การชูสามนิ้ว กิจกรรมชุมนุมในมหาวิทยาลัย โพสต์สื่อออนไลน์ เป็นต้น นักศึกษาส่วนใหญ่ได้มีทัศนคติหรือความคิดไปในทางลบกับรัฐบาลที่มีการบริหารบ้านเมืองในปัจจุบัน มีการใช้สื่อออนไลน์เพื่อรับข่าวสารทางการเมืองและติดต่อพูดคุยกัน สื่อออนไลน์จึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการเคลื่อนไหวทางการเมืองของประชาชนและนักศึกษาจำนวนมากกับสถานการณ์แบบนี้ ที่ได้มีโรคระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID) 2019 ที่ทำให้คนในสังคมไม่สามารถออกมารวมชุมนุมกันได้ในช่วงหนึ่ง แต่ก็ยังคงเคลื่อนไหวทางการเมืองผ่านช่องทางสื่อออนไลน์จึงเป็นการแสดงความคิดเห็นทางเชิงสัญลักษณ์

7.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมมีอบคณะราษฎร พ.ศ.2563 ของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

จากผลสำรวจพบว่าความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คณะรัฐศาสตร์ ต่อการชุมนุมทางการเมืองของมีอบคณะราษฎร พ.ศ. 2563 จำนวน 165 คน พบว่าเกิดจากปัจจัยตัดสินใจเข้าร่วมชุมนุม สาขาที่ศึกษา ตอบใช่จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 ตอบไม่ใช่จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 กิจกรรมมหาลัย ตอบใช่จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 78.2 ตอบไม่ใช่จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 ภูมิภาเนาตอบใช่จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 85.5 ตอบไม่ใช่จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 สื่อออนไลน์ ตอบใช่จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 96.4 ตอบไม่ใช่จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 กระแสต่อต้าน ตอบใช่จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 97 ตอบไม่ใช่จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3 ข้อเรียกร้อง ตอบใช่จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 98.2 ตอบไม่ใช่จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8

7.2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมมีอบคณะราษฎร พ.ศ.2563 ของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมมีอบคณะราษฎร พ.ศ.2563 ของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คือ สาขาที่ศึกษา ในภาพรวมผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ได้แสดงความคิดเห็นตอบว่าใช่จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 ตอบไม่ใช่จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รวมทั้งหมด จำนวน 165

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564

“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

คน เมื่อพิจารณาการแสดงความคิดเห็นว่าเป็นรายข้อพบว่า สาขาที่ศึกษา เป็นอันดับที่ 6 เป็นลำดับสุดท้าย ที่มีผู้ตอบว่าใช่มากกว่าไม่ใช้รวมทั้งหมด 110 คน ของนักศึกษา 165 คน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมมีอบคณะราษฎร พ.ศ.2563 ของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คือ กิจกรรมที่เข้าร่วมของมหาวิทยาลัย ในภาพรวมผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ได้แสดงความคิดเห็นตอบว่าใช่จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 78.2 ตอบไม่ใช้จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 รวมทั้งหมด จำนวน 165 คน เมื่อพิจารณาการแสดงความคิดเห็นว่าเป็นรายข้อพบว่า กิจกรรมที่เข้าร่วมของมหาวิทยาลัย เป็นอันดับที่ 5 ที่มีผู้ตอบว่าใช่มากกว่าไม่ใช้รวมทั้งหมด 129 คน ของนักศึกษา 165 คน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมมีอบคณะราษฎร พ.ศ.2563 ของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คือ ที่ตั้งของภูมิลำเนา ในภาพรวมผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ได้แสดงความคิดเห็นตอบว่าใช่จำนวน 165 คน ตอบไม่ใช้จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 85.5 ตอบไม่ใช้จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 รวมทั้งหมด จำนวน 165 คน เมื่อพิจารณาการแสดงความคิดเห็นว่าเป็นรายข้อพบว่า ที่ตั้งของภูมิลำเนา เป็นอันดับที่ 4 ที่มีผู้ตอบว่าใช่มากกว่าไม่ใช้รวมทั้งหมด 141 คน ของนักศึกษา 165 คน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมมีอบคณะราษฎร พ.ศ.2563 ของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คือ สื่อออนไลน์ ในภาพรวมผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ได้แสดงความคิดเห็นตอบว่าใช่จำนวน 165 คน ตอบไม่ใช้จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 96.4 ตอบไม่ใช้จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 รวมทั้งหมด จำนวน 165 คน เมื่อพิจารณาการแสดงความคิดเห็นว่าเป็นรายข้อพบว่า สื่อออนไลน์ เป็นอันดับที่ 3 ที่มีผู้ตอบว่าใช่มากกว่าไม่ใช้รวมทั้งหมด 159 คน ของนักศึกษา 165 คน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมมีอบคณะราษฎร พ.ศ.2563 ของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คือ กระแสต่อต้าน ในภาพรวมผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ได้แสดงความคิดเห็นตอบว่าใช่จำนวน 165 คน ตอบไม่ใช้จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 97 ตอบไม่ใช้จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3 รวมทั้งหมด จำนวน 165 คน เมื่อพิจารณาการแสดงความคิดเห็นว่าเป็นรายข้อพบว่า กระแสต่อต้าน เป็นอันดับที่ 2 เป็นลำดับที่รองลงมาจากอันดับแรกที่มีผู้ตอบว่าใช่มากกว่าไม่ใช้รวมทั้งหมด 160 คน ของนักศึกษา 165 คน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมมีอบคณะราษฎร พ.ศ.2563 ของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คือ ข้อเรียกร้อง ในภาพรวมผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ได้แสดงความคิดเห็นตอบว่าใช่จำนวน 165 คน ตอบไม่ใช้จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 98.2 ตอบไม่ใช้จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 รวมทั้งหมด จำนวน 165 คน เมื่อพิจารณาการแสดงความคิดเห็นว่าเป็นรายข้อพบว่า ข้อเรียกร้อง เป็นอันดับที่ 1 เป็นอันดับแรกที่มีผู้ตอบว่าใช่มากกว่าไม่ใช้รวมทั้งหมด 162 คน ของนักศึกษา 165 คน

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

จะเห็นได้ว่า การเข้าร่วมชุมนุมทางการเมืองจะอาศัยสื่อสังคมออนไลน์ในการครบงำทัศนคติหรือความคิดของประชาชน โดยเฉพาะนักเรียน นักศึกษา ที่ใช้สื่อออนไลน์เป็นประจำ เช่น เฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ เพื่อติดต่อหรือส่งข้อมูลข่าวสารในการร่วมกลุ่มหรือนัดสถานที่ทำกิจกรรมทางการเมือง

7.3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1 ความคิดเห็นของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คณะรัฐศาสตร์ ต่อการชุมนุมทางการเมืองของมีอบคณะราษฎร พ.ศ. 2563 น่าจะเกิดจาก สาขาที่ศึกษา ตอบใช่จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 ตอบไม่ใช่จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คณะรัฐศาสตร์ ต่อการชุมนุมทางการเมืองของมีอบคณะราษฎร พ.ศ. 2563 น่าจะเกิดจาก กิจกรรมที่เข้าร่วมของมหาวิทยาลัย ตอบใช่จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 78.2 ตอบไม่ใช่จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 ดังนั้นเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 3 ความคิดเห็นของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คณะรัฐศาสตร์ ต่อการชุมนุมทางการเมืองของมีอบคณะราษฎร พ.ศ. 2563 น่าจะเกิดจาก ที่ตั้งของภูมิลำเนา ตอบใช่จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 85.5 ตอบไม่ใช่จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 4 ความคิดเห็นของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คณะรัฐศาสตร์ ต่อการชุมนุมทางการเมืองของมีอบคณะราษฎร พ.ศ. 2563 น่าจะเกิดจาก สื่อออนไลน์ ตอบใช่จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 96.4 ตอบไม่ใช่จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 5 ความคิดเห็นของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คณะรัฐศาสตร์ ต่อการชุมนุมทางการเมืองของมีอบคณะราษฎร พ.ศ. 2563 น่าจะเกิดจาก กระแสต่อต้าน ตอบใช่จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 97 ตอบไม่ใช่จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 6 ความคิดเห็นของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คณะรัฐศาสตร์ ต่อการชุมนุมทางการเมืองของมีอบคณะราษฎร พ.ศ. 2563 น่าจะเกิดจาก ข้อเรียกร้อง ตอบใช่จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 98.2 ตอบไม่ใช่จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน

8. อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ต่อการชุมนุมทางการเมืองของมีอบคณะราษฎร พ.ศ.2563 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ต่อการชุมนุมทางการเมืองของมีอบคณะราษฎร พ.ศ.2563 และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมมีอบคณะราษฎร พ.ศ.2563 ของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ผู้วิจัยได้อภิปรายผลได้ดังนี้

8.1.1 ความคิดเห็นของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ต่อการชุมนุมทางการเมืองของมีอบคณะราษฎร พ.ศ.2563

ความคิดเห็นของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ต่อการชุมนุมทางการเมืองของมีอบคณะราษฎร พ.ศ.2563 คือ สาขาที่ศึกษา กิจกรรมที่เข้าร่วมของมหาวิทยาลัย ที่ตั้งของภูมิลำเนา ข้อเรียกร้อง กระแสต่อต้าน และสื่อออนไลน์ ทั้งนี้เนื่องมาจากในปัจจุบันมีเทคโนโลยีที่ทันสมัย เรียกได้ว่า เป็นยุคโลกาภิวัตน์ ที่มีการไหลบ่าข่าวสารทางการเมืองข้อมูลต่างๆจากประเทศเพื่อนบ้านไม่ว่าจะใกล้หรือไกลก็สามารถรับรู้ข้อมูลหรือข่าวสารทางการเมืองได้รวดเร็ว ซึ่งทำให้เด็กหรือเยาวชน นักเรียน นักศึกษา ได้ใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ โดยเฉพาะโทรศัพท์ ในอดีตจะเห็นได้ว่าโทรศัพท์มีไว้เพื่อโทรสื่อสารกัน แต่ต่างจากปัจจุบันนี้ที่โทรศัพท์ไม่ได้มีไว้เพื่อโทรสื่อสารอย่างเดียว แต่สามารถหาข้อมูลข่าวสารต่างๆได้อย่างรวดเร็ว ในปัจจุบันการเมืองไทยได้มีความวุ่นวายมีความไม่พอใจกับการบริหารของรัฐบาลในยุคปัจจุบันมีการเคลื่อนไหวทางการเมืองโดยใช้สื่อออนไลน์ในการเคลื่อนไหวทางการเมืองและได้มีข้อมูลข่าวสารทางการเมืองในโซเชียลมีเดียทำให้ประชาชน นักศึกษา ได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการเมืองอย่างเต็มที่และรวดเร็วในการรับรู้ปัญหาทางการเมืองของไทยในปัจจุบัน ประชาชนและนักศึกษามีข้อเรียกร้องให้รัฐบาลยุบสภาและให้ร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมาใหม่ เพราะประชาชนและนักศึกษามีความไม่พอใจกับรัฐบาลจนเกิดความวุ่นทำให้มีการก่อกบฏล้มรัฐบาลในปัจจุบัน

8.1.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมมีอบคณะราษฎร พ.ศ.2563 ของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ผู้วิจัยได้อภิปรายผลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมมีอบคณะราษฎร พ.ศ.2563 ของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คือ การที่มีสื่อออนไลน์เข้ามามีบทบาทในเรื่องการกระจายข้อมูลข่าวสารทางการเมือง ประชาชนและนักศึกษาได้รับข้อมูลข่าวสารทางการเมืองจากสื่อออนไลน์เป็นส่วนใหญ่ทำให้มีทัศนคติทางการเมืองที่เปลี่ยนไปตามข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากสื่อออนไลน์ทำให้คนส่วนใหญ่มีทัศนคติหรือความคิดเห็นทางการเมืองที่มีความไม่พอใจกับการบริหารงานของรัฐบาลจนเกิดปัจจัยที่ส่งผลทำให้ประชาชนและ

นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดที่จะเข้าร่วมชุมนุมกับมือบคณะราษฎร พ.ศ.2563 จากการนัดสถานที่และรวมพลจนเกิดมีมือบขนาดใหญ่ในปี 2563

8.1.3 การอภิปรายผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1 ความคิดเห็นของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คณะรัฐศาสตร์ ต่อการชุมนุมทางการเมืองของมือบคณะราษฎร พ.ศ. 2563 น่าจะเกิดจาก สาขาที่ศึกษา ตอบใช่จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 ตอบไม่ใช่จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อันเนื่องมาจากกลุ่มนักศึกษาบางสาขาที่ได้เรียนเกี่ยวกับการเมืองมีความสนใจในด้านการเมืองปัจจุบันเป็นอย่างมากกับสถานการณ์ที่มีการชุมนุมทางการเมืองของมือบคณะราษฎร พ.ศ. 2563 ที่มีหน่วยภัยกับการเมืองในปัจจุบัน

สมมติฐานข้อที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คณะรัฐศาสตร์ ต่อการชุมนุมทางการเมืองของมือบคณะราษฎร พ.ศ. 2563 น่าจะเกิดจาก กิจกรรมที่เข้าร่วมของมหาวิทยาลัย ตอบใช่จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 78.2 ตอบไม่ใช่จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 ดังนั้นเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อันเนื่องมาจากกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นอาจจะมีส่วนกิจกรรมที่ให้นักศึกษาได้แสดงออกทางความคิดต่อการเมืองในปัจจุบันที่นักศึกษาสนใจในการเมืองของประเทศมีผลทำให้บางกิจกรรมกลุ่มออกมาหรือเปลี่ยนแปลงความคิดในทางการเมือง

สมมติฐานข้อที่ 3 ความคิดเห็นของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คณะรัฐศาสตร์ ต่อการชุมนุมทางการเมืองของมือบคณะราษฎร พ.ศ. 2563 น่าจะเกิดจาก ที่ตั้งของภูมิลำเนา ตอบใช่จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 85.5 ตอบไม่ใช่จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อันเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมพื้นที่ตั้งภูมิลำเนาของประชาชนและนักศึกษามีผลต่อการเมืองเป็นอย่างมากในการเลือกผู้แทนเข้าไปในสภา เช่น พรรคเพื่อไทยส่วนใหญ่จะได้จากพื้นที่ภูมิลำเนาจากภาคเหนือ และพรรคประชาธิปัตย์ส่วนใหญ่จะได้ผู้แทนในพื้นที่ภาคใต้ของประเทศ

สมมติฐานข้อที่ 4 ความคิดเห็นของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คณะรัฐศาสตร์ ต่อการชุมนุมทางการเมืองของมือบคณะราษฎร พ.ศ. 2563 น่าจะเกิดจาก สื่อออนไลน์ ตอบใช่จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 96.4 ตอบไม่ใช่จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อันเนื่องมาจากสื่อโซเชียลต่างๆในปัจจุบันเป็นสื่อที่สามารถขบงำในเรื่องทัศนคติของประชาชนโดยเฉพาะกลุ่มนักศึกษาที่มีมือบการเมืองต่างๆที่ใช้สื่อออนไลน์เป็นเครื่องมือในการขบงำทัศนคติทางการเมืองในเรื่องเหตุการณ์บ้านเมืองในแง่ดีและร้ายทั้งจริงและเท็จตลอดเวลา

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

สมมติฐานข้อที่ 5 ความคิดเห็นของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คณะรัฐศาสตร์ ต่อการชุมนุมทางการเมืองของมีอบคณะราษฎร พ.ศ. 2563 น่าจะเกิดจาก กระแสต่อต้าน ตอบใช้จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 97 ตอบไม่ใช้จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อันเนื่องมาจากในปัจจุบันเป็นโลกแห่งเทคโนโลยีและสื่อต่างๆ ซึ่งทำให้เกิดผลดีและเสีย เช่น กระแสต่อต้านรัฐบาลและสื่อต่างๆต่าง ๆ นานา และในเรื่องการเมือง

สมมติฐานข้อที่ 6 ความคิดเห็นของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คณะรัฐศาสตร์ ต่อการชุมนุมทางการเมืองของมีอบคณะราษฎร พ.ศ. 2563 น่าจะเกิดจาก ข้อเรียกร้อง ตอบใช้จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 98.2 ตอบไม่ใช้จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อันเนื่องมาจากประชาชนและนักศึกษาส่วนใหญ่มีการเรียกร้องกับรัฐบาล พ.ศ. 2563 และยังมีการประท้วงให้รัฐบาลยุบสภาเพื่อจะได้มีการเลือกตั้งครั้งใหม่

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

จากผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ต่อการชุมนุมทางการเมืองของมีอบคณะราษฎร พ.ศ. 2563 มีการแสดงออกทางความคิดเห็นต่อการชุมนุมทางการเมืองของมีอบคณะราษฎร พ.ศ. 2563 มีกระแสต่อต้านจากสื่อออนไลน์เป็นจำนวนมาก และข้อเรียกร้องของมีอบคณะราษฎร พ.ศ. 2563

9.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมมีอบคณะราษฎร พ.ศ.2563 ของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ นั้นมาจาก การตัดสินใจเข้าร่วมชุมนุมมีความคิดอยากเข้าร่วมเป็นจำนวนมาก จากกระแสต่อต้านการบริหารประเทศของรัฐบาล ผู้จัดทำวิจัยจึงได้ทำข้อเสนอแนะ เพื่อเป็น

ประโยชน์ที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ควรมีสื่อและเสรีภาพในการแสดงออกทางการเมืองมากขึ้น
2. ควรมีกิจกรรมแสดงออกทางด้านความคิดหรือเชิงสัญลักษณ์ทางการเมือง

บรรณานุกรม

1. ภาษาไทย

- กัลยา ยศคำลือ. (2557). การมีส่วนร่วมทางการเมือง. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนคร.
กิจวิภินันท์ ยศปัญญา. (2547). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน : ศึกษาเฉพาะกรณี ประชาชนใน
หมู่บ้านสินธนา 1 เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา รัฐ ประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารทั่วไป มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จันทนา สุทธิจारी. (2544). การเมืองการปกครองไทยตามรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์ วี.เจ. พรินติ้ง. หน้า 410.
- จรรยา สุภาพ. (2527). การมีส่วนร่วมทางการเมือง. โครงการการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ ประชาชน
และ
ความคิดเห็นต่อการทำงานของรัฐบาลและองค์กรอิสระ. หน้า 310.
- จรรยา สุภาพ. (2514). กลุ่มพฤติกรรมต่างๆ.โครงการการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน และ ความ
คิดเห็นต่อการทำงานของรัฐบาลและองค์กรอิสระ. หน้า 254-269.
- จรรยา สุภาพ. (2554). ความเป็นมาการมีส่วนร่วมทางการเมือง.ออนไลน์.
- จรรยา สุภาพ. (2514). หลักรัฐศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช หลักรัฐศาสตร์.
กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- จิรัชค บรรพต, วีระชัยและคณะ. (2542). กลุ่มพฤติกรรมต่างๆ. โครงการการมีส่วนร่วมทางการเมือง
เมืองของประชาชนและ ความคิดเห็นต่อการทำงานของรัฐบาลและองค์กรอิสระ. กลุ่ม พฤติกรรม
ต่างๆ. หน้า 460-465.
- ณรงค์ สิ้นสวัสดิ์. (2518). การมีส่วนร่วมทางการเมือง. รูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ ประชาชนใน
องค์การ บริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลขุนคอง อำเภอหางดง จังหวัด เชียงใหม่. หน้า117.
- ถวิลวดี บุรีกุลและคณะ. (2546). การมีส่วนร่วมทางการเมือง. กรุงเทพมหานคร : สถาบัน พระปกเกล้า.
หน้า 8.
- ถวิลวดี บุรีกุลและคณะ. (2547). โครงการการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนและ ความ
คิดเห็นต่อการทำงานของรัฐบาลและองค์กรอิสระ. ชุดโครงการวิจัยเรื่อง การ ติดตาม และ
ประเมินผลบังคับใช้รัฐธรรมนูญ สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุน การวิจัย (สกว.).
- ทิพาพร พิมพ์สุทธิ. (2521). การมีส่วนร่วมทางการเมือง. รูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ
ประชาชนในองค์การ บริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลขุนคอง อำเภอหางดง จังหวัด
เชียงใหม่. หน้า 204-205.

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564

“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

นันทวุฒิ บุญยะสิทธิ์. (2548). การมีส่วนร่วมทางการเมือง : ศึกษากรณีทหารในมณฑล ทหารบกที่

14อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์ มหาบัณฑิต (นโยบายสาธารณะ)

มหาวิทยาลัยบูรพา.

ปริญญา นวลเปียน. (2543). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของขบวนการชาวนาไทย : กรณีศึกษาสมัชชาคน

จน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

พุทธทาสภิกขุ. (2546). ความหมายการเมือง. หลักการมีส่วนร่วมของประชาชนในระบอบ

ประชาธิปไตยแบบตัวแทน. หน้า 21.

พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. (2523). การมีส่วนร่วมทางการเมือง. รูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ ประชาชนใน
องค์การ บริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลขุนคอง อำเภอหางดง จังหวัด เชียงใหม่. หน้า 23-24.

ภาวิณี โพธิ์มัน. (2543). รูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในองค์การ บริหาร ส่วนตำบล :

ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลขุนคอง อำเภอหางดง จังหวัด เชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตร์

มหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการ ปกครอง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. (2560). สิทธิและเสรีภาพของบุคคล. กรุงเทพฯ: รัฐธรรมนูญ.

สิทธิพันธ์ พุทธหุน. (2541). การมีส่วนร่วมทางการเมือง. การมีส่วนร่วมทางการเมืองของ ประชาชน :

ศึกษาเฉพาะกรณี ประชาชนในหมู่บ้านสินธนา 1 เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร. หน้า 156-157.

สิทธิพันธ์ พุทธหุน. (2541). กลุ่มพฤติกรรมต่างๆ. การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน :

ศึกษาเฉพาะกรณี ประชาชนในหมู่บ้านสินธนา 1 เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร. หน้า 166-

167.

สุจิต บุญบงการ. (2542). การมีส่วนร่วมทางการเมือง. การมีส่วนร่วมทางการเมืองของ ประชาชน :

ศึกษาเฉพาะกรณี ประชาชนในหมู่บ้านสินธนา 1 เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร. หน้า 36-38.

สุทธิมา สัญวงษ์. (2554). ความเป็นมาของการมีส่วนร่วม. จาก <http://www.truelookpanya.com>.

สืบค้น วันที่ 3 กันยายน 2557.

สมบัติ อารงธัญวงศ์. (2549). การมีส่วนร่วมทางการเมือง. รูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมือง ของ

ประชาชนในองค์การ บริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลขุนคอง อำเภอหางดง จังหวัด เชียงใหม่.

หน้า 570.

สมบัติ อารงธัญวงศ์. (2549). กลุ่มพฤติกรรมต่างๆ. รูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ ประชาชนใน

องค์การ บริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลขุนคอง อำเภอหางดง จังหวัด เชียงใหม่. หน้า 583-

595.

สมบัติ อารังธัญวงศ์. (2549). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง. รูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณี ตำบลขุนคอง อำเภอหางดง จังหวัด เชียงใหม่. หน้า595-604.

2. ภาษาอังกฤษ

Almond and Powell. (1976). **Model of political participation.** Participation model The politics of the people in the organization Sub-district administration: study only the case of Khun Khong Subdistrict Hang Dong District, Chiang Mai Province. p.145-146.

Barber J. David. (1972). **Model of political participation.** Participation model The politics of the people in the organization Sub-district administration: study only the case of Khun Khong Subdistrict Hang Dong District, Chiang Mai Province. p. 3.

Eulau Heinz. (1963). **The history of participation.** Public political participation: Case study People in Sinthana Village 1, Bueng Kum District, Bangkok. p.3.

Geoffrey K. Robert. (1971). **A dictionary of political analysis.** Great Britain : Longman. p.145.

Harold Lasswell. (1948). **The history of participation.** Public political participation: Case study People in Sinthana Village 1, Bueng Kum District, Bangkok. p. 17.

Herbert Mc Closky. (1968). **Political participation.** Participation model The politics of the people in the organization Sub-district administration: study only the case of Khun Khong Subdistrict Hang Dong District, Chiang Mai Province. P.252-253.

James R. Townsend. (1967). **Model of political participation.** Participation model The politics of the people in the organization Sub-district administration: study only the case of Khun Khong Subdistrict Hang Dong District, Chiang Mai Province. p. 25-29.

Lester W. Milbrath. (1965). **Political participation.** Political participation; how and why do people get involved in politics?, Chicago : Rand McNally political science series. p.2.

Lester W. Milbrath. (1971). **Level of political participation.** Political participation; how and why do people get involved in politics?, Chicago : Rand McNally political science series. p.12-16.

Myron Wiener. (1971). **Political participation.** Participation model The politics of the people in the organization Sub-district administration: study only the case of Khun Khong Subdistrict Hang Dong District, Chiang Mai Province. p.161-163.

Norman H. Nie and Sidney Verba. 1975. **Political participation**. Political Participation : in Handbook of Political Science. V. 4. edited by Fred I. Greenstein and Nelson W. Polsby : 9-12 Massachusetts : Addison Wesley.

Samuel Huntington and Joan Nelson. (1975) **Political participation**. Participation and Political Study. Cambridge : Cambridge University Press. P.33.

Samuel Huntington and Joan Nelson. 1982. **Political participation**. Participation and Political Study. Cambridge : Cambridge University Press. p. 5.

ทัศนคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ต่อการแต่งกายเครื่องแบบนักเรียน : กรณีศึกษา โรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ

ธีรวัฒน์ ประตาทะกัง (Theerawat Pratatakung)¹

บทคัดย่อ

การวิจัยในเล่มนี้ศึกษาเรื่อง ทัศนคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ต่อการแต่งกายเครื่องแบบนักเรียนกรณีศึกษา โรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาต่อการแต่งกายเครื่องแบบนักเรียน
- 2) เพื่อศึกษาแนวทางการปฏิบัติตนด้านการแต่งกายจากมุมมองของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนโรงเรียนสตรีชัยภูมิ จำนวน 346 คน เครื่องมือการวิจัย ได้แก่ ส่วนที่ 1) แบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับชั้นเรียน สังกัดโรงเรียน ส่วนที่ 2) ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ตอนที่ 2 ลักษณะแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นปลายเปิด และส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ (%)

ผลการวิจัย พบว่า 1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ คือ เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน สังกัดโรงเรียน การอบรมเลี้ยงดูจากผู้ปกครอง หรือจากคุณครู การเสพข่าวจากสื่อออนไลน์หรือข่าวในโทรทัศน์ในรายการข่าวต่างๆ ที่เห็นได้อย่างชัดเจน ในข่าวปัจจุบันนี้ และการถูกปลูกฝังในการแต่งตัวที่เหมาะสมและการถูกกาลเทศะ

2. แนวทางการปฏิบัติตนด้านการแต่งกายของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ คือ ให้นักเรียนแต่งกายตามกฎระเบียบของโรงเรียนที่มีแนวทางทิศทางไปทางด้านเดียวกัน เพื่อให้มองดูแล้วว่า มีความเป็นระบบระเบียบ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างนักเรียน การแต่งกายและโรงเรียน

คำสำคัญ: เครื่องแบบนักเรียน, ทัศนคติ, พฤติกรรม

¹ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ Corresponding author,
E-mail: theerawat13071999@gmail.com

Attitude of Secondary School Students for Student Uniform Dressing.
A Case Study of Satee Chaiyaphum School, Nai Mueang Sub-District, Mueang
District, Chaiyaphum Province.

ABSTRACT

Research studied Attitude of Secondary School Students for Student Uniform Dressing Case Study of Satee Chaiyaphum School, Nai Mueang Subdistrict, Mueang District, Chaiyaphum Province This study aimed: 1) To study the factors affecting the attitude of secondary school students towards the uniform. 2) To study the dress code from the perspective of secondary school students at Satee Chaiyaphum School, Nai Mueang Subdistrict, Mueang District, Chaiyaphum Province. The sample group was 346 students of Satee Chaiyaphum School. Study tools: 1) the checklist of gender, age, class level and school. 2) part 1, questionnaire on factors affecting the attitude of secondary school students. part 2, open-ended opinion questionnaire of Satee Chaiyaphum School, Nai Mueang Subdistrict, Mueang District, Chaiyaphum Province, part 3, additional suggestions and satisfaction questionnaire. The statistics for analyzing the data consisted of the percentage (%).

The study findings revealed that: 1. The factors affecting for attitude of secondary school students of Satee Chaiyaphum School, Nai Mueang Subdistrict, Mueang District, Chaiyaphum Province was gender, age, class level, school, training from parents or teachers, news addiction from various online media or news on television in various news programs, and cultivated in proper and gale-lying dressing.

2. Guidelines for dress code of secondary school students of Satee Chaiyaphum School, Nai Mueang Subdistrict, Mueang District, Chaiyaphum Province was students dressing according to the rules of the sorting house with a direction in the same direction, so that you can see that systematic, it is a unique harmony between students, dress and school.

Keywords: school uniform, attitude, behavior

1. บทนำ

ปัจจุบันค่านิยมเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายของวัยรุ่นวัยเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเครื่องแบบนักเรียนทั้งหญิงและชายตามสถาบันต่าง ๆ เป็นสิ่งที่สังคมไทยวิตกกังวลเนื่องจากนักเรียนมีพฤติกรรมความนิยมแต่งกายตามวัฒนธรรมจากต่างชาติ การแต่งกายตามแฟชั่น การแต่งกายที่ล่อแหลมของนักเรียน กระทรวงวัฒนธรรมและกระทรวงศึกษาธิการจึงให้ความสำคัญในการแก้ปัญหาอย่างจริงจังโดยได้ร่วมกันกำหนด “วาระแห่งชาติ” ว่าด้วยการจัดระเบียบการแต่งกายของนักเรียนถึงแม้จะมีการกระตุ้นผลักดันและ เสนอให้โรงเรียน ทบพวน การบังคับใช้กฎระเบียบการแต่งกายของนักเรียน โดยเฉพาะการ แต่งกายให้ถูกระเบียบของทางโรงเรียนอย่างจริงจังก็ตามแต่ การแก้ไขปัญหากลับไม่สามารถทำได้โดยง่าย ทั้งที่ทุกโรงเรียนต่างก็มีระเบียบของสถาบันว่าด้วยเรื่องเครื่องแบบและการแต่งกายของนักเรียนอย่างชัดเจนและชี้แจงระเบียบต่าง ๆ ที่นักเรียนควรรู้และต้องปฏิบัติตามเกี่ยวกับการแต่งกายที่ถูกระเบียบด้วย

จากผลการสำรวจเกี่ยวกับปัญหาพฤติกรรมการแต่งกายของนักเรียน (บุญสม ครีกครีน และ ชัยศักดิ์ คล้ายแดง, 2555) พบว่า การแต่งกายของนักศึกษาในปัจจุบันเป็นปัญหาที่ค่อนข้างน่าเป็นห่วงและ ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนรวมทั้งยังได้กล่าวถึงการแต่งกายที่ไม่เหมาะสมจะก่อให้เกิดปัญหา อาชญากรรม อาทิจرائمลักทรัพย์ การล้วงละเมิดทางเพศ การข่มขืน การจี้ปล้น วิวาททรัพย์สินรวมถึงทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง ของสถาบันและของตนเองไปจนถึงขัดกับวัฒนธรรมอันดีงามของไทย

จากประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการแต่งกายที่ผิดระเบียบของนักเรียนในยุคปัจจุบันนี้ มีงานวิจัยหลายงานได้พบว่า สื่อมีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบการแต่งกายของดาราดังที่ชื่นชอบ ดังนั้น สื่อจึงเป็นตัวแปรของการรับรู้และอาจก่อให้เกิดค่านิยมผิดๆตามมาได้ โดยเฉพาะในปัจจุบันที่มีสื่อให้ผู้รับ สารเลือกรับอย่างหลากหลายทั้งสื่อแบบดั้งเดิม (Traditional Media) หรือสื่อสมัยใหม่ (New Media) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นปัญหารวมถึงความจำเป็นและความสำคัญของการแต่งกายที่ถูกระเบียบ โดยมุ่งศึกษาว่าสื่อใดที่มีอิทธิพลต่อการแต่งกายหรือเป็นมูลเหตุจูงใจที่แท้จริงของการแต่งกายผิดระเบียบของนักเรียน เพื่อจะได้ นำมาเป็นแนวทางให้ได้ นำมาปรับใช้ในการวางแผนรณรงค์ให้นักเรียนเห็นถึง ความสำคัญของการแต่งกายที่ถูกระเบียบ เพื่อเป็นศักดิ์ศรีแก่สถาบันและประโยชน์ที่จะเกิดกับนักเรียนต่อไป

ในต่างประเทศเคยมีการถกเถียงเรื่องการกำหนดให้นักเรียนต้องสวมชุดนักเรียนไปโรงเรียนมาก่อน เช่น ในอังกฤษ มีการเรียกร้องหาหลักฐานสนับสนุนว่า ทำให้เรียนดีขึ้นหรือมีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนจริง และเมื่อปี 2015 เรเชล เฮสเคธ ผู้ช่วยนักวิจัยประจำ สถาบันนโยบาย (Policy Institute) แห่งมหาวิทยาลัยคิงส์คอลเลจ ลอนดอน ได้เขียนบทความเผยแพร่ทางเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยว่า หากสรุปจากผลศึกษาวิจัยที่มีอยู่อย่างจำกัด ไม่พบความสัมพันธ์ที่ชัดเจนระหว่างการใส่ชุดเครื่องแบบนักเรียนและผลการเรียน เธอระบุด้วยว่ามีการตั้งทฤษฎี มากมายในเรื่องนี้ แต่ยังมีหลักฐาน ที่เชื่อถือได้น้อย

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ขณะที่งานศึกษาโดย อีเลน จาร์ชาว ซึ่งตีพิมพ์ในวารสาร Phi Delta Kappan ในปี 1992 ในสหรัฐอเมริกา ระบุว่า เครื่องแบบนักเรียนเสริมสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และความภาคภูมิใจในหมู่เด็กนักเรียน ซึ่งช่วยพัฒนาในเรื่อง ความประพฤติได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ เดล สโตเวอร์ ซึ่งเคยเขียนไว้ในวารสาร American School Board Journal เมื่อปี 1990 ว่า การใส่ชุดเครื่องแบบนักเรียนสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ดี เพราะนักเรียนไม่ถูกรบกวน สมาธิจากการแต่งกาย และไม่ตกเป็นเหยื่อถูกเพื่อนล้อเลียนด้วย

อย่างไรก็ตาม ซิงฮี ฮาน จากมหาวิทยาลัยมิสซูรี ได้เขียนบทความลงในวารสาร International Journal of Education policy and Leadership ของมหาวิทยาลัยไมมอน เพอร์เซอร์ ในแคนาดาว่า มีความเป็นไปได้ว่าเครื่องแบบนักเรียน จะทำให้เกิดบรรยากาศที่ถูกควบคุมในลักษณะเผด็จการ ซึ่งอาจทำให้นักเรียนบางคนไม่พอใจได้ และเวลาที่ใช้ไปกับการ บังคับกฎระเบียบอาจทำให้เสียเวลาในการเรียนการสอนได้

เฮสเคธ ยกการศึกษาวิจัยโดย เดวิด แอล. บรินซ์มา และเคอร์รี่ เอ. ร็อคเคอมอร์ จากปี 1998 ซึ่งทั้งถูกอ้างอิงมากและถูก วิพากษ์วิจารณ์มากเช่นกัน งานวิจัยนี้สรุปว่า ไม่มีหลักฐานที่จะบอกว่าการใส่เครื่องแบบนักเรียนเชื่อมโยงกับปัญหาเรื่อง ความประพฤติ การใช้สารเสพติด หรือการเข้าชั้นเรียน ในปี 2010 งานวิจัยโดย เอลิซาเบตตา เจ็นไทล์ และ สก็อตต์ อิมเบอร์แมน จากมหาวิทยาลัยฮิวสตัน ในสหรัฐอเมริกา เสนอว่าแม้ว่าเครื่องแบบนักเรียน จะไม่มีผลต่อพฤติกรรมและผลการเรียนในระดับประถม เครื่องแบบนักเรียนมีผลดีเล็กน้อยต่อผลการเรียนภาษา และการเข้าชั้นเรียนในระดับ ม.ต้น และ ม.ปลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนหญิง เฮสเคธ สรุปไว้ว่า เป็นเรื่องยากที่เราจะแยกแยะออกมาว่าการใส่เครื่องแบบนักเรียนส่งผลอย่างไรต่อปัจจัยอื่น ๆ บ้าง (ข่าวสด : ออนไลน์) นอกจากนี้ ยังมีเรื่องทัศนคติ ที่เป็นอคติต้องพิจารณาด้วย เช่น โรงเรียนที่มีปัญหาเรื่องพฤติกรรมและผลการเรียนของ นักเรียน ก็อาจจะมีแนวโน้มบังคับใช้เครื่องแบบนักเรียนมากกว่า และจะไม่พูดถึงผลเชิงลบของการบังคับใส่ เครื่องแบบนักเรียน

ในจังหวัดชัยภูมิเป็นจังหวัดที่มีเด็กนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาอยู่ไม่น้อย และแต่ละโรงเรียนและนักเรียนที่มีทัศนคติหรือแนวทางการปฏิบัติตนด้านการแต่งกายเครื่องแบบชุดนักเรียนที่ต่างกัน ในปัจจุบันเหตุการณ์บ้านเมืองค่อนข้างจะมีการเปลี่ยนแปลงและมีผลกระทบต่อประชาชนหลายๆด้าน ส่งผลให้นักเรียนมีการชุมนุมประท้วงเรื่องการเมืองเป็นจำนวนมาก เมื่อมีการรวมตัวกันทำให้มีการเรียกร้องสิทธิเรียกร้องในสิ่งที่อยากให้เป็นไปได้ตามที่อยากให้เป็น ดังข่าวที่เป็นอยู่ ณ ปัจจุบันนี้ เป็นเหตุให้อยากทราบถึงทัศนคติและแนวทางการปฏิบัติตนด้านการแต่งกายจากมุมมองของนักเรียนโรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ที่มีต่อการแต่งเครื่องแบบนักเรียน

2.2 เพื่อศึกษาแนวทางการปฏิบัติตนด้านการแต่งกายจากมุมมองของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ

3. ประโยชน์ของการวิจัย

3.1 ประโยชน์เชิงวิชาการ

เป็นการรับฟังความคิดเห็นจากเด็กนักเรียน ในเรื่องทัศนคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ต่อการแต่งกายเครื่องแบบนักเรียน ซึ่งอาจนำไปสู่ความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างนักเรียนและสถานศึกษา เพื่อที่จะนำไปเป็นแนวทางเพื่อแก้ไขปัญหาในเรื่องการแต่งเครื่องแบบนักเรียนต่อไป

3.2 ประโยชน์เชิงนโยบาย

นำไปเสนอต่อผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีชัยภูมิ เพื่อเป็นการใช้ในการปรับปรุงกฎหมายหรือข้อระเบียบในโรงเรียนเกี่ยวกับการแต่งกาย

4. สมมติฐานการวิจัย

4.1 ปัจจัยและแนวทางการปฏิบัติตนด้านการแต่งกายจากมุมมองของนักเรียนโรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ น่าจะเกิดจากเพศ

4.2 ปัจจัยและแนวทางการปฏิบัติตนด้านการแต่งกายจากมุมมองของนักเรียนโรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ น่าจะเกิดจากอายุ

4.3 ปัจจัยและแนวทางการปฏิบัติตนด้านการแต่งกายจากมุมมองของนักเรียนโรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ น่าจะเกิดจากระดับชั้นเรียน

4.4 ปัจจัยและแนวทางการปฏิบัติตนด้านการแต่งกายจากมุมมองของนักเรียนโรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ น่าจะเกิดสังกัดจากโรงเรียน

5. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา ทศนคติและแนวทางการปฏิบัติตนด้านการแต่งกายจากมุมมองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง โดยมุ่งเน้นหาคำตอบว่า นักเรียนโรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ได้มีทัศนคติ ค่านิยม ความรู้ ความเข้าใจ ต่อการแต่งเครื่องแบบนักเรียนอย่างไร ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตเขตด้านประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ นักเรียนโรงเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 นักเรียนโรงเรียน สตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิจำนวนรวมทั้งสิ้น 3500 คน (ฝ่ายทะเบียนโรงเรียนสตรีชัยภูมิ, 2563 : ออนไลน์)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนโรงเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 นักเรียนโรงเรียน สตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ จำนวนรวม 346คน โดยการคำนวณจากสูตรเครซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 อ้างใน อธิรุทธิเอกะกุล, 2543)

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษานี้มุ่งเน้นศึกษาในเรื่องของทัศนคติ ปัจจัยและแนวทางการปฏิบัติตนด้านการแต่งกายจากมุมมองของนักเรียน

3. ขอบเขตด้านระยะเวลาในการศึกษา การศึกษาในครั้งนี้ได้เริ่มดำเนินการศึกษาในช่วงเดือนธันวาคม พ.ศ.2563 – กุมภาพันธ์ 2564

6. วิธีดำเนินการวิจัย

ในการประเมินผลการวิจัยการทัศนคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ต่อการแต่งกายเครื่องแบบนักเรียน กรณีศึกษา โรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

6.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนโรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ จำนวนทั้งสิ้น 3500 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนโรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ จำนวนทั้งสิ้น 3500 คน โดยในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเปิดตารางสำเร็จของเครซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) จากนักเรียน จำนวน 3500 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 346 คน และ

ใช้วิธีการสุ่มตัวแบบตามสะดวก คือ เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอนถือเอาความสะดวก หรือ ความง่ายในการเก็บข้อมูลหลักคือการเก็บข้อมูลกับใครก็ได้ที่อยู่ในขณะที่ผู้วิจัยกำลังเก็บข้อมูล

6.2 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา ทศนคติและแนวทางการปฏิบัติตนด้านการแต่งกายจากมุมมองของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง โดยมุ่งเน้นหาคำตอบว่า นักเรียนโรงเรียน สตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ได้มีทัศนคติ ค่านิยม ความรู้ ความเข้าใจ ต่อการแต่ง เครื่องแบบนักเรียนอย่างไร ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตเขตด้านประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ นักเรียนโรงเรียนที่กำลังศึกษาอยู่

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 นักเรียนโรงเรียน สตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัด ชัยภูมิจำนวนรวมทั้งหมดทั้งสิ้น 3500 คน (ฝ่ายทะเบียนโรงเรียนสตรีชัยภูมิ, 2563 : ออนไลน์)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนโรงเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2563 นักเรียนโรงเรียน สตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ จำนวนรวม 346คน โดยการคำนวณจากสูตรเครซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 อ้างใน อีรุฒิเอกะกุล,2543)

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษานี้มุ่งเน้นศึกษาในเรื่องของทัศนคติ ปัจจัยและแนวทางการปฏิบัติตน ด้านการแต่งกายจากมุมมองของนักเรียน

3. ขอบเขตด้านระยะเวลาในการศึกษา การศึกษาในครั้งนี้ได้เริ่มดำเนินการศึกษาในช่วง

เดือน ธันวาคม พ.ศ.2563 – กุมภาพันธ์ 2564

6.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดย ศึกษาใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง หลังจากนั้นผู้ศึกษาทำการเรียบเรียงและจัดแยกตรวจสอบ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการสร้างแบบสัมภาษณ์ขึ้นจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีลักษณะ เป็นคำถามปลายปิดและปลายเปิด แบ่งออก 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน สังกัดโรงเรียน ลักษณะแบบ สัมภาษณ์เป็นแบบตรวจรายการ

ส่วนที่ 2 แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ท่านคิดว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ คือปัจจัยใด จำนวน 4 ข้อ ลักษณะแบบสัมภาษณ์จะเป็นแบบเลือกคำตอบ 2 คำตอบคือ ใช่ หรือ ไม่ใช่ ได้แก่

1. เพศ/ใช่หรือไม่ใช่
2. อายุ/ใช่หรือไม่ใช่
3. ระดับชั้นเรียน/ใช่หรือไม่ใช่
4. สังกัดโรงเรียน/ใช่หรือไม่ใช่

ตอนที่ 2 และ ตอนที่ 3 ลักษณะแบบสัมภาษณ์จะคำถามปลายเปิด ได้แก่

ตอนที่ 2. ท่านคิดว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ คือปัจจัยใด

ตอนที่ 3. ท่านจะมีแนวทางการปฏิบัติตนด้านการแต่งกายของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ อย่างไร

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ที่มีต่อการแต่งกายเครื่องแบบนักเรียน โดยผู้วิจัยออกแบบเป็นคำถามปลายเปิดซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

6.4 การตรวจสอบข้อมูล

การตรวจสอบข้อมูลทางการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบข้อมูล ดังนี้

1. รวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม
2. ศึกษาจากตำรา เอกสารและงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ ปัจจัยและแนวทางการปฏิบัติตนด้านการแต่งกายจากมุมมองของนักเรียน
3. กำหนดกรอบแนวคิดและเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย นำมาใช้เป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม ทั้งชนิดปลายปิดและปลายเปิด
4. นำร่างแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาทำการตรวจ วิจารณ์ แก้ไข ข้อเสนอแนะ ปรับปรุง เพื่อความเหมาะสมและความถูกต้องของแบบสอบถาม

5. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุง เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) และความครอบคลุมของเนื้อหา

6.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งแยกวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าร้อยละ (Percentage)

2. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมโรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ที่มีต่อการแต่งเครื่องแบบนักเรียนโดยการหาค่าร้อยละ (Percentage)

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถามทั้งหมด ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป ทั้งนี้สถิติที่ใช้ในการประมวลผล โดยการหาค่าร้อยละ (Percentage) ในส่วนของแบบสอบถาม ปลายเปิดนำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติมาใช้ในคำนวณสถิติและการหาเปอร์เซ็นต์ของแบบสอบถามทัศนคติปัจจัยและแนวทางการปฏิบัติตนด้านการแต่งกายจากมุมมองของนักเรียน เพื่อให้ได้รู้ถึงปัญหาและนำมาวิเคราะห์ สรุปผลเพื่อในการทำวิจัยในครั้งนี้

7. สรุปผลของการวิจัย

ผลการสำรวจทัศนคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ต่อการแต่งกายเครื่องแบบนักเรียนกรณีศึกษาโรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ มีนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 346 คน พบว่าคนเพศชาย 40 คน คิดเป็นร้อยละ 11.6 เพศหญิง 306 คน คิดเป็นร้อยละ 88.4 ในช่วงอายุ 13 ปี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 อายุ 14 ปี จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 อายุ 15 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1 อายุ 16 ปี จำนวน 54 คน คิดเป็น 15.6 อายุ 17 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2 อายุ 18 ปี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 ในระดับชั้น ม.1 จำนวน คน 53 คิดเป็นร้อยละ 15.3 ระดับชั้น ม.2 จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1 ระดับชั้น ม.3 จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1 ระดับชั้น ม.4

จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 ระดับชั้น ม.5 จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2 ระดับชั้น ม.6 จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 สังกัดโรงเรียนสตรีชัยภูมิ จำนวน 346 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0

ผลการสำรวจทัศนคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ต่อการแต่งกายเครื่องแบบนักเรียนกรณีศึกษา โรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ มีนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 346 คน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ คือ เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน สังกัดโรงเรียน ดังนี้ เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นว่า ใช่ จำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 69.9 ไม่ใช่ 104 คน คิดเป็นร้อยละ 30.1

อายุ แสดงความคิดเห็นใช่ 243 คน คิดเป็นร้อยละ 70.3 ไม่ใช่ 103 คิดเป็นร้อยละ 29.8 ระดับชั้นเรียน แสดงความคิดเห็นใช่ 206 คน คิดเป็นร้อยละ 59.5 ไม่ใช่ 140 คิดเป็นร้อยละ 40.5 และสังกัดโรงเรียน แสดงความคิดเห็นใช่ 205 คน คิดเป็นร้อยละ 59.2 ไม่ใช่ 141 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8

ผลการทดสอบสมมติฐาน

7.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ คือ เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน สังกัดโรงเรียน การอบรมเลี้ยงดูจากผู้ปกครอง หรือ จากคุณครู การเสพข่าวจากสื่อออนไลน์ต่างๆ หรือข่าวในโทรทัศน์ในรายการข่าวต่างๆ ที่เห็นได้อย่างชัดเจน ในข่าวปัจจุบันนี้ การถูกปลูกฝังในสิ่งที่เหมาะสมในการแต่งตัวให้ถูกกาลเทศะ

7.2 แนวทางการปฏิบัติตนด้านการแต่งกายของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ คือ ให้นักเรียนแต่งกายตามกฎระเบียบของโรงเรียนที่มีแนวทาง ทิศทางไปในทางเดียวกัน เพื่อให้มองดูแล้วว่า มีความเป็นระบบระเบียบ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่าง นักเรียน การแต่งกาย และโรงเรียน ซึ่งยังสอดคล้องตามกฎระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ได้บัญญัติไว้ใน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2551

7.3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ต่อการแต่งกาย เครื่องแบบนักเรียนกรณีศึกษา โรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิน่าจะเกิดจากเพศ แสดงความคิดเห็นว่าใช่ จำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 69.9 ไม่ใช่ 104 คน คิดเป็นร้อยละ 30.1 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ต่อการแต่งกาย เครื่องแบบนักเรียนกรณีศึกษา โรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิน่าจะเกิดจากอายุ

แสดงความคิดเห็นว่าใช่ 243 คน คิดเป็นร้อยละ 70.3 ไม่ใช่ 103 คิดเป็นร้อยละ 29.8 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ต่อการแต่งกายเครื่องแบบนักเรียนกรณีศึกษา โรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิน่าจะเกิดจากระดับชั้นเรียนแสดงความคิดเห็นว่าใช่ จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 59.5 ไม่ใช่ 140 คิดเป็นร้อยละ 40.5 ดังนั้น ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ต่อการแต่งกายเครื่องแบบนักเรียนกรณีศึกษา โรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิน่าจะเกิดจากสังกัดโรงเรียนแสดงความคิดเห็นว่าใช่ จำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 59.2 ไม่ใช่ 141 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8 ดังนั้น ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

8. อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยทัศนคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ต่อการแต่งกายเครื่องแบบนักเรียน กรณีศึกษา โรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ที่มีต่อการแต่งกายเครื่องแบบนักเรียน และเพื่อศึกษาแนวทางการปฏิบัติตนด้านการแต่งกายจากมุมมองของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ผู้วิจัยได้อภิปรายผลได้ดังนี้

8.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ที่มีต่อการแต่งกายเครื่องแบบนักเรียน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ คือ เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน สังกัดโรงเรียน การอบรมเลี้ยงดูจากผู้ปกครอง หรือจากคุณครู การเสพข่าวจากสื่อออนไลน์ต่างๆ หรือข่าวในโทรทัศน์ในรายการข่าวต่างๆ ที่เห็นได้อย่างชัดเจน ในข่าวปัจจุบันนี้ การถูกปลุกฝังในสิ่งที่เหมาะสมในการแต่งตัวให้ถูกกาลเทศะ

8.2 แนวทางการปฏิบัติตนด้านการแต่งกายจากมุมมองของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ

แนวทางการปฏิบัติตนด้านการแต่งกายของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ คือ ให้นักเรียนแต่งกายตามกฎระเบียบของโรงเรียนที่มีแนวทางทิศทางไปในทางเดียวกัน เพื่อให้มองดูแล้วว่า มีความเป็นระบบระเบียบ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่าง

นักเรียน การแต่งกาย และโรงเรียน ซึ่งยังสอดคล้องตามกฎระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2551

8.3 การอภิปรายผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ต่อการแต่งกาย เครื่องแบบนักเรียนกรณีศึกษา โรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิน่าจะเกิดจากเพศ แสดงความคิดเห็นว่าใช่ จำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 69.9 ไม่ใช่ 104 คน คิดเป็นร้อยละ 30.1 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องจากเพศที่ต่างกันแต่ก็ยังมีทัศนคติที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ว่าเหมาะสมที่จะสวมใส่การแต่งกายเครื่องแบบนักเรียน

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ต่อการแต่งกาย เครื่องแบบนักเรียนกรณีศึกษา โรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิน่าจะเกิดจากอายุ แสดงความคิดเห็นว่าใช่ 243 คน คิดเป็นร้อยละ 70.3 ไม่ใช่ 103 คิดเป็นร้อยละ 29.8 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องจากถึงมีอายุที่แตกต่างกัน แต่ก็มี การแสดงทัศนคติที่คล้ายกัน เพราะว่าเป็นเครื่องแบบนักเรียนถึงบ่งบอกว่าตนนั้นเป็นนักเรียน

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ต่อการแต่งกาย เครื่องแบบนักเรียนกรณีศึกษา โรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิน่าจะเกิดจากระดับชั้นเรียนแสดงความคิดเห็นว่าใช่ จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 59.5 ไม่ใช่ 140 คิดเป็นร้อยละ 40.5 ดังนั้น ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อันเนื่องมาจากระดับชั้นเรียนที่ต่างกัน ทัศนคติและความนึกคิดต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ต่อการแต่งกาย เครื่องแบบนักเรียนกรณีศึกษา โรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิน่าจะเกิดจากสังกัดโรงเรียนแสดงความคิดเห็นว่าใช่ จำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 59.2 ไม่ใช่ 141 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8 ดังนั้น ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อันเนื่องมาจากสังกัดโรงเรียนที่นักเรียนเรียนอยู่อาจจะส่งผลต่อทัศนคติของนักเรียนได้

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งนี้

จากผลการศึกษาพบว่า ทศนคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ต่อการแต่งกายเครื่องแบบนักเรียน และมีแนวทางการทางการปฏิบัติตนด้านการแต่งกายของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ คือ ให้นักเรียนแต่งกายตามกฎระเบียบของโรงเรียนที่มีแนวทาง ทิศทางไปในทางเดียวกัน เพื่อให้มองดูแล้วว่า มีความเป็นระบบระเบียบ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่าง นักเรียน การแต่งกาย และโรงเรียน

9.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อทศนคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ต่อการแต่งกาย เครื่องแบบนักเรียนกรณีศึกษา โรงเรียนสตรีชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ นั้นมาจาก เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน สังกัดโรงเรียน ผู้จัดทำวิจัย จึงได้ทำข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นประโยชน์ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ควรอธิบายให้นักเรียนเข้าใจเป็นอย่างดีว่าการแต่งกายเครื่องแบบชุดนักเรียน คืออย่างไร ทำไมถึงต้องใส่ บ่ง บอกล้อสารถึงอะไร

2. อยากให้มีส่วนข้อในการสอบถามที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

1. ภาษาไทย

บุญสม ศรีกรรณ และ ชัยศักดิ์ คล้ายแดง. (2555). พฤติกรรมการแต่งกายชุดนักศึกษาของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ฝ่ายทะเบียนโรงเรียนสตรีชัยภูมิ. (2564). ข้อมูลนักเรียน. ออนไลน์, เข้าถึงเมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2564

จาก <http://satrichaiyaphum.ac.th>

Krejcie, R.V., & D.W. Morgan. (1970). “Determining Sample Size for Research Activities”.

Educational and Psychological Measurement. 30(3) : 607 – 610.

สาเหตุการติดยาเสพติดและการป้องกันของชาวบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมือง ชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

กรรณิการ์ คำท้วม (Kannika Khamthuum)¹

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง สาเหตุการติดยาเสพติดและการป้องกันของบ้านบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมกาเสพติดของคนในชุมชนบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ 2. เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดของคนในชุมชนบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ 3. ทำให้ทราบถึงสาเหตุการติดยาเสพติดและการป้องกันของคนในชุมชนบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ 4. เพื่อศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหาเสพติดและพฤติกรรมของคนในชุมชนบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ โดยศึกษาจาก บ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ จำนวนทั้งสิ้น 248 คน สำหรับกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนในชุมชนบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดกระบวนการหรือแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองผู้ศึกษาจึงสร้างแบบสอบถามขึ้นมาเพื่อนำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่ม โดยผู้ศึกษาลงพื้นที่ไปแจกแบบสอบถาม และให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ทำแบบสอบถามอย่างอิสระ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง หลังจากนั้นผู้ศึกษาทำการเรียบเรียงและจัดแยกตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูล

ผลรวมการเปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติดและการป้องกันของสาเหตุการติดยาเสพติดและการป้องกันของบ้านบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ดังนั้นจึงเป็นสมมติฐานการวิจัยและเมื่อเปรียบเทียบสาเหตุการติดยาเสพติดและการป้องกันของบ้านบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ พบว่าประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่บ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ดังนั้นจึงเป็นสมมติฐานการวิจัย

คำสำคัญ: 1.สาเหตุการติดยาเสพติด 2.การป้องกัน 3.แนวทางในการแก้ไขปัญหา 4.พฤติกรรม

¹ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

Causes of drug addiction and prevention of Na Si Nuan villagers, Na Siew Subdistrict, Mueang Chaiyaphum District Chaiyaphum Province

Abstract

research on Causes of drug addiction and prevention of Ban Na Si Nuan, Na Siew Subdistrict, Mueang Chaiyaphum District Chaiyaphum Province The objective of the research is to 1. To study the factors related to drug addiction behavior of people in Ban Na Si Nuan community, Na Siew sub-district, Mueang Chaiyaphum district. Chaiyaphum Province 2. To study knowledge Understanding of drugs among people in Ban Na Si Nuan Community, Na Siew Sub-district, Mueang Chaiyaphum District Chaiyaphum Province 3. To know the causes of drug addiction and prevention of people in Ban Na Si Nuan community, Na Siew sub-district, Mueang Chaiyaphum district. Chaiyaphum Province 4. To study the guidelines for solving drug problems and behavior of people in Ban Na Si Nuan community, Na Siew sub-district, Mueang Chaiyaphum district. Chaiyaphum Province by studying from Ban Na Si Nuan, Na Siew Sub-district, Mueang Chaiyaphum District Chaiyaphum Province A total of 248 people were collected for the data collection process from people in Ban Na Si Nuan Community, Na Siew Sub-district, Mueang Chaiyaphum District. Chaiyaphum Province Used in this research has defined the process or method for collecting data by themselves, so the students created a questionnaire to use the questionnaire to collect data from the group. The students went to the area to distribute questionnaires. and allow the respondents to do the questionnaire independently by collecting information manually After that, the students compiled and separated, examined and analyzed the data. by collecting information manually After that, the students compiled and separated, examined and analyzed the data. by collecting information manually After that, the students compiled and separated, examined and analyzed the data.

Comparison of drug addiction causes and prevention of drug addiction causes and prevention of Ban Na Sinuan Village, Na Siew Sub-district, Mueang Chaiyaphum District Chaiyaphum Province Therefore, it is a research hypothesis and when comparing the causes of drug addiction and prevention of Ban Na Si Nuan, Na Siew Sub-district, Mueang Chaiyaphum District. Chaiyaphum Province classified by gender, age, and status found that people

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค **New Normal**” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

participated in solving drug problem in Ban Na Sin Nuan, Na Siew Sub-district, Mueang Chaiyaphum District. Chaiyaphum Province So it's a research hypothesis.

Keywords: 1. Causes of drug addiction 2. Prevention 3. Guidelines for problem solving 4. Behavior

บทนำ

ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่สำคัญในระดับชาติของประเทศไทย และยังเป็นปัญหาการแพร่ระบาดทั่วโลก ส่วนใหญ่ประเทศเราจะต้องยกปัญหาเสพติดเป็นปัญหามาตรฐานใหญ่เพราะประชากรส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นและเยาวชนถือเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดเพราะวัยเยาวชนเป็นวัยที่ถูกรวมได้ง่ายเป็นวัยที่อยากรู้อยากลอง ถือเป็นภัยคุกคามกับประชากร โดยเฉพาะยาเสพติดส่งผลต่อ ภาวะสุขภาพ คุณภาพชีวิต และทรัพย์สิน ทั้งต่อตัวผู้เสพ ครอบครัว และสังคมรอบข้าง ยาเสพติดได้สร้างปัญหาใหญ่และเป็นภัยคุกคามกับประชากร โดยเฉพาะประชากรที่เป็นเยาวชน และทำให้เกิดผลเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจ สังคมและความมั่นคงของทุกประเทศในโลกประเทศไทยเราเองก็เช่นกัน ถึงแม้ทางรัฐบาลทุกรัฐบาลที่เข้ามาบริหารประเทศ มีนโยบายปราบปรามและป้องกันการแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างจริงจัง มีบทลงโทษรุนแรงต่อผู้ค้าหรือผู้จำหน่ายแต่ปัญหาเสพติดก็ไม่ได้หมดไปจากสังคม แต่ในปัจจุบันนี้ปัญหาเรื่องยาเสพติดยังไร้วิ้วแววที่จะมีตัวเลขเรื่องผู้ติดยาและผู้ค้ายาเสพติดจะลดลงไปเลย ปัจจุบันการแพร่ระบาดของยาเสพติดได้กลับมาสู่ภาวะที่มีความรุนแรงส่งผลกระทบต่อชุมชน การดำรงชีวิต ความปลอดภัยในทรัพย์สิน ความสงบสุขของประชาชนและสังคม รวมทั้งเป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศ การแพร่ระบาดของยาเสพติดจะทวีความรุนแรงต่อไป เพราะประเทศไทยเป็นพื้นที่ที่มีการผลิต การค้าการจำหน่ายการลำเลียงและการลักลอบขนย้ายยาเสพติดตามแนวชายแดน เมื่อยาเสพติดได้ระบาดเข้าสู่สังคม ชุมชนปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ ก็เกิดขึ้นตามมา นอกจากนี้ยาเสพติดยังได้สร้างปัญหาความรุนแรงและความแตกแยกในระดับครอบครัว เยาวชนจำนวนมากซึ่งเป็นกำลังสำคัญของชาติ ต้องตกเป็นทาสของยาเสพติดและนำไปสู่ปัญหาพฤติกรรมเบี่ยงเบนและก่อการทำความผิดต่อผู้อื่นส่งผลกระทบต่อตนเอง สังคม สุขภาพอนามัย และผลกระทบด้านความมั่นคงของประเทศในที่สุด ปัญหาเสพติดเป็นปัญหาสำคัญที่รัฐบาลทุกสมัยพยายามแก้ไขเพื่อให้หมดไปมีการกำหนดทั้งนโยบายและกลยุทธ์ที่จะป้องกันและปราบปรามไว้อย่างชัดเจนแต่ผลการดำเนินงานยังไม่สามารถเอาชนะยาเสพติดได้ โดยเฉพาะยาเสพติดที่แพร่ระบาดไปสู่สถานศึกษาและเยาวชน การรับมือตามนโยบาย แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด พ.ศ. 2563 – 2564 ประกอบด้วย 5 มาตรการ

1. มาตรการความร่วมมือระหว่างประเทศ มุ่งพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศในระดับนานาชาติ และในภูมิภาคอาเซียน โดยเฉพาะ ประเทศลาว เมียนมา เวียดนาม และกัมพูชา
2. มาตรการปราบปรามและบังคับใช้กฎหมายในการสกัดกั้นยาเสพติด สารตั้งต้นและเคมีภัณฑ์ปราบปรามกลุ่มการค้ายาเสพติด และอาชญากรรมยาเสพติดทางเทคโนโลยีรูปแบบใหม่ๆ
3. มาตรการป้องกันยาเสพติด เสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้าน/ชุมชน พัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนโดยเฉพาะแนวชายแดน และการป้องกันยาเสพติดในกลุ่มเสี่ยงกลุ่มเฉพาะ เยาวชน วัยรุ่น และวัยรุ่นแรงงาน กลุ่มเปราะบางรวมทั้งการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมเชิงบวก จัดระเบียบสังคม
4. มาตรการการบำบัดรักษายาเสพติด ถือเป็นมาตรการที่สำคัญและเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จหนึ่งของการแก้ไขปัญหาผู้ใช้ ผู้เสพ ผู้ติดยาเสพติดอย่างมีประสิทธิภาพ เน้นสร้างเสริมสุขภาพทางกาย และจิตใจ เป็นต้น

ซึ่งปัจจัยที่ได้กล่าวถึงข้างต้น ล้วนส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นของปัญหายาเสพติด ในขณะที่ ประมาณการผู้เสพยาเสพติดรายใหม่ ประมาณ 70,000คน และผู้ที่กลับไปมีพฤติกรรมซ้ำประมาณ 30,000-40,000 คน ซึ่งมีสัดส่วนของตัวเลขที่ไม่แตกต่างกันนักกับจำนวนที่ถูกจับกุมและบำบัดรักษา การที่จะหยุดยั้งและลดระดับปัญหาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องมีการปรับ กรอบความคิด ยุทธศาสตร์ กระบวนการบริหารจัดการ ให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายและเจตจำนง ทางการเมืองของรัฐบาล เพื่อให้ปัญหาเสพติดลดลงให้มากที่สุด (สำนักงาน ป.ป.ส. กระทรวง ยุติธรรม)

ยาเสพติดก็ยังคงแพร่ระบาดในเรือนจำและมีเครือข่ายการค้ายาเสพติดรายสำคัญก็ยังคงมีผู้นักค้าในเรือนจำ ถึงแม้จะได้มีมาตรการเข้มงวดในการตรวจค้นการลักลอบนำโทรศัพท์เข้าเรือนจำ การจับกุมตรวจค้นเรือนจำ การคัดย้ายนักโทษรายสำคัญไปคุมขังที่แดนความมั่นคงสูงสุด การตัดสัญญาณโทรศัพท์ แต่นักค้ายาเสพติดที่ถูกจับกุมแล้วและต้องโทษอยู่ในเรือนจำยังไม่หยุดพฤติกรรมการค้ายาเสพติด เจ้าหน้าที่ของภาครัฐหรือการสำรวจข้อมูลยาเสพติดของฝ่ายเอกชน พบว่าปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดได้ทวีความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง และเยาวชนยังคงเป็นเป้าหมายหลัก เนื่องจากเด็กและเยาวชน เป็นช่วงวัยที่มีลักษณะเอื้อต่อการเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดทั้งปัจจัยจากตนเองคือเป็นวัยที่ต้องการการเรียนรู้ อยากลอง เป็นวัยที่ต้องการเรียกร้องความสนใจ ต้องการค้นหา – สร้างตัวตน สร้างการยอมรับ มีแรงผลักดันทางอารมณ์สูงทำให้เกิดภาวะทางอารมณ์เช่น น้อยใจ เศร้าใจคับข้องใจ ฯลฯ ได้ง่ายขณะเดียวกันก็กล้าเสี่ยง กล้าทำ สิ่งทำทายนอกจากนี้บรรดานักค้ายาเสพติดต่างมองว่าเยาวชนส่วนใหญ่มีเงินซึ่งพ่อแม่และผู้ปกครองให้มาอยู่ใน กระเป๋าเสมอจากสถิติด้านยาเสพติด พบว่า เด็กและเยาวชนที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเริ่มมีอายุน้อยลง

จากความสำคัญปัญหาดังกล่าวมานั้นจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษา ทำความเข้าใจค้นคว้าเกี่ยวกับปัญหาเรื่องยาเสพติดและการรับมือป้องกันของบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ว่าประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องยาเสพติดมากน้อยเพียงใดและรู้โทษของการเสพยา และการติดยาเสพติดส่งผลต่อ ภาวะสุขภาพ คุณภาพชีวิต และทรัพย์สิน ทั้งต่อตัวผู้เสพ ครอบครัว และสังคมรอบข้างมากน้อยเพียงใดทั้งโทษทางกฎหมาย เพราะกลุ่มวัยรุ่นเหล่านี้ถือว่าเป็นกลุ่มเสี่ยงสูงต่อ การติดยาเสพติด และเพื่อศึกษาข้อมูลที่ได้รับมือป้องกันและนำความรู้ที่ได้เป็น กรณศึกษาต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเสพยาเสพติดของคนในชุมชนบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ
2. เพื่อศึกษาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดของคนในชุมชนบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ
3. ทำให้ทราบถึงสาเหตุการติดยาเสพติดและการป้องกันของคนในชุมชนบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ
4. เพื่อศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหายาเสพติดและพฤติกรรมของคนในชุมชนบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

3. ประโยชน์ของการวิจัย

3.1 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

3.1.1 ประโยชน์เชิงวิชาการ

1. ทำให้ทราบถึงการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของคนในชุมชนบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

2. ทำให้ทราบถึงผลกระทบการติดยาเสพติดสาเหตุการติดยาเสพติดของคนในชุมชนบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

3.1.2 ประโยชน์เชิงนโยบาย

1. กระบวนการที่ได้เสนอไปในชุมชนบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเสพยาเสพติดของบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

4. สมมติฐานของการวิจัย

1. สาเหตุการติดยาเสพติดและการป้องกันของบ้านบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ น่าจะเกิดจากความคึกคะนอง อยากรู้อยากลองของเยาวชน

2. สาเหตุการติดยาเสพติดและการป้องกันของบ้านบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ น่าจะเกิดจากวัยรุ่นเกิดจากการเครียดกับปัญหาต่างๆที่เข้ามา

3. สาเหตุการติดยาเสพติดและการป้องกันของบ้านบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ น่าจะเกิดจากวัยรุ่นที่อยู่ในครอบครัวที่พ่อแม่หย่าร้าง จึงขาดความอบอุ่น และขาดความดูแลจากพ่อแม่

4. สาเหตุการติดยาเสพติดและการป้องกันของบ้านบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ น่าจะเกิดจากพ่อแม่ทำงานหนักจนเกินไป จึงไม่มีเวลาเอาใจใส่ลูก

5. สาเหตุการติดยาเสพติดและการป้องกันของบ้านบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ น่าจะเกิดจากถูกชักจูงจากเพื่อนให้ลองเสพยาเสพติด และสภาพสังคม สภาพแวดล้อม

5. ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เพื่อศึกษาสาเหตุการติดยาเสพติดและการป้องกันของบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ มุ่งเน้นในศึกษาในชุมชนกลุ่มวัยรุ่น วัยเยาวชน และวัยทำงาน เพราะปัจจุบันมีจำนวนประชากรส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นและเยาวชนถือเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดเพราะถูกชักจูงง่ายเป็นวัยที่อยากรู้อยากลองและมีผู้ติดยาเสพติดเป็นจำนวนมากเป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโต ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตการศึกษาไว้ดังนี้

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

สำหรับตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- ความคึกคะนอง อยากรู้อยากรองของเยาวชน
- วัยรุ่นเกิดจากความเครียดเค้ามารุมเล่ากับปัญหาต่างๆที่เข้ามา
- วัยรุ่นที่อยู่ในครอบครัวที่พ่อแม่หย่าร้าง จึงขาดความอบอุ่น และขาดความดูแลจากพ่อแม่ดูแลจาก

พ่อแม่

- พ่อแม่ทำงานหนักจนเกินไป จึงไม่มีเวลาเอาใจใส่ลูก
- ถูกชักจูงจากเพื่อนให้ลองเสพยาเสพติดและสภาพสังคม สภาพสิ่งแวดล้อม

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ สาเหตุการติดยาเสพติดและการป้องกัน

1.4.1 ขอบเขตด้านเวลา

ในการวิจัยครั้งนี้ทำการวิจัยและเก็บข้อมูลในช่วงเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน พ.ศ 2564 ระยะเวลา 2 เดือน

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตด้านเนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดและการป้องกันของคนในชุมชนบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ เนื้อหาที่เกี่ยวข้องจึงประกอบด้วยแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวข้องกับสาเหตุการติดยาเสพติด

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ในการวิจัยครั้งนี้มีประชากรที่ใช้ในการการวิจัยคือประชากรบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ เพื่อให้การศึกษาเป็นไปตามวัตถุประสงค์จึงกำหนดขอบเขตในการวิจัย

1.4.4 ขอบเขตด้านประชากร

1. กลุ่มประชากร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

จำนวนทั้งสิ้น 700 คน

2. ด้านเนื้อหา คือ สาเหตุการติดยาเสพติดและการป้องกันของบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

6.1 ที่มาประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรที่อยู่อาศัยในชุมชนบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

จำนวนทั้งสิ้น 200 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือสาเหตุการติดยาเสพติดและการป้องกันของชุมชนบ้านบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ จำนวนทั้งสิ้น 248 คน โดยในการวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนด

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเปิดตารางสำเร็จของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ประชาชนกลุ่มตัวอย่าง คือ บ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 248 คน และใช้วิธีการสุ่มตัวแบบตามสะดวก คือ เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอนถือเอาความสะดวก หรือความง่ายในการเก็บข้อมูลหลักคือการเก็บข้อมูลกับใครก็ได้ที่อยู่ในขณะที่ผู้วิจัยกำลังเก็บข้อมูล

ระยะเวลาในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ทำการวิจัยและเก็บข้อมูลในช่วงเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน พ.ศ 2564 ระยะเวลา 2 เดือน

6.2 โดยใช้ตารางสำเร็จรูปสูตรเครซีและมอร์แกน(Krejcie & Morgan)

6.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยในครั้งนี้ คือ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) สาเหตุการติดยาเสพติดและการป้องกันของบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิดและปลายเปิด แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 3 ข้อ ลักษณะของคำถามเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 สอบถามข้อมูลความรู้เกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดและการป้องกันของบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งกำหนดไว้ 2 ด้าน จำนวน 11 ข้อโดย แบ่งระดับในการวัดออกเป็น ใช่/ ไม่ใช่

ตอนที่ 3 แบบสอบถามนี้เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาเรื่องยาเสพติดของชุมชนบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ/ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

6.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังนี้

1. สำหรับกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนในชุมชนบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดกระบวนการหรือแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองผู้ศึกษาจึงสร้างแบบสอบถามขึ้นมาเพื่อนำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ในเดือนพฤษภาคม - 28 มิถุนายน พ.ศ. 2564 โดยผู้ศึกษาลงพื้นที่ไปแจกแบบสอบถาม และให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ทำแบบสอบถามอย่างอิสระ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง หลังจากนั้นผู้ศึกษาทำการเรียบเรียงและจัดแยกตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูล

6.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถามทั้งหมด แล้วนำข้อมูลต่างๆ ที่ได้จัดหมวดหมู่ ตรวจสอบความถูกต้อง และได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ที่ใช้ในการประมวลผล ซึ่งแยกวิเคราะห์ ตามลำดับดังนี้

1. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา อาชีพ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาเพื่ออธิบายลักษณะข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) และหาร้อยละ (Percentage)

2. ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับสาเหตุการติดยาเสพติดและการป้องกันของชุมชนบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาเพื่ออธิบายลักษณะข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำโปรแกรมคำนวณสถิติสำเร็จรูป มาใช้ในคำนวณสถิติและการหาเปอร์เซ็นต์ ค่าความถี่ของแบบสอบถามพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับสาเหตุการติดยาเสพติดและการป้องกันของชุมชนบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ เพื่อให้ได้รู้ถึงปัญหาและนำมาวิเคราะห์ สรุปผลในการทำวิจัยในครั้งนี้

7. สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการเสพยาเสพติดของคนในชุมชนบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ
2. เพื่อศึกษาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดของคนในชุมชนบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ
3. ทำให้ทราบถึงสาเหตุการติดยาเสพติดและการป้องกันของคนในชุมชนบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ
4. เพื่อศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหาเสพยาเสพติดและพฤติกรรมของคนในชุมชนบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

1.สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการเสพยาเสพติดของคนในชุมชนบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ เกิดจากปัญหาเสพยาติดก่อให้เกิดประสาทหลอนหวาดระแวง ขโมยของ ทำร้ายร่างกายประชาชนที่เข้ามาใกล้ทำให้คนชุมชนเดือดร้อน เนื่องจากเกรงว่าบุตรหลานจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือถูกทำร้ายจากผู้เสพยาเสพติด ต้องดำเนิน ควบคุมกันทุกด้านทั้งป้องกันและปราบปราม ปัญหาเสพยาติดต้องอาศัยความร่วมมือกับทุกฝ่ายแก้ไขปัญหาไม่มี ใครสามารถแก้ไขได้โดยลำพัง

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

2. เพื่อศึกษาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดของคนในชุมชนบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ผู้เสพส่วนใหญ่รู้ละเอียดเข้าใจว่าเฮโรอีนเป็นยาเสพติดที่มีพิษร้ายแรงและมีอันตรายต่อร่างกายมากที่สุดและเป็นภัยอันตรายต่อผู้อื่นชุมชน ประเทศชาติ เพิ่มงบประมาณของประเทศในการป้องกันปราบปรามและบำบัดรักษา ส่งผลต่อเศรษฐกิจและวัฒนธรรมของประเทศ

3. ทำให้ทราบถึงสาเหตุการติดยาเสพติดและการป้องกันของคนในชุมชนบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ เกิดจาก ความอยากรู้อยากลอง การถูกชักชวน ถูกหลอกลวง ความคึกคะนอง สภาพแวดล้อมและความเจ็บปวดทาง กาย เช่น เป็นโรคทางประสาทได้รับความทรมานทางร่างกายมากผู้ช่วยต้องการบรรเทาอาการเจ็บป่วยมานาน จนหันเข้ายาเสพติดจนติดยาในที่สุดผู้ติดยาเสพติดส่วนใหญ่จะเกิดการครอบครัวที่แตกแยกมีปัญหาขาดความ รักความอบอุ่นเกิดความหว้าวุ่นหวาดที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจ

4. เพื่อศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหายาเสพติดและพฤติกรรมของคนในชุมชนบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ การให้ความรักความเข้าใจ แก่เด็กและเยาวชนบุตรหลานของท่าน อย่างมีเหตุมีผลที่ถูกต้องเหมาะสมก็จะเป็นการป้องกันปัญหาการติดยาเสพติดได้ และมีการอบรมแก่ทุกคนในชุมชนให้เห็นโทษหรืออันตรายจากสิ่งเสพติด และส่งเสริมกิจกรรมยามว่าง โดยการส่งเสริมอาชีพแก่ชุมชนยามว่างและตั้งศูนย์รับแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับสิ่งเสพติดเมื่อพบว่ามี การซื้อขาย หรือเสพสิ่งเสพติดในชุมชนและยังมีการเข้าร่วมโครงการชุมชนปลอดสิ่งเสพติดต่างๆที่ทางราชการจัดขึ้นและ พ่อแม่ควรเป็นแบบอย่างที่ดีและเป็น ที่ปรึกษาให้แก่ลูกท าให้ลูกไม่หันไปพึ่งยาเสพติดหรือสร้างความรักความ อบอุ่นและความสัมพันธ์อันดีระหว่าง สมาชิกในครอบครัวปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ไม่ให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ให้ก าลังใจและหาวิธีแก้ไขหากพบว่า คนในครอบครัวติดยาเสพติด ทางโรงเรียนให้ความรู้เกี่ยวกับโทษและ อันตรายของสิ่งเสพติดให้กับนักเรียน

8. การอภิปราย

1.8 อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสาเหตุการติดยาเสพติดและการป้องกันของบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ พบว่าเกิดการเห็นความสำคัญของปัญหายาเสพติด เกิดจากความคึกคะนอง อยากรู้อยากลองของเยาวชน และการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ การป้องกันซึ่งภายในชุมชนมีการให้ความรู้เกี่ยวกับโทษหรืออันตรายจากสิ่งเสพติดเมื่อพบว่ามี การซื้อขายหรือเสพสารเสพติดในชุมชนและการเข้าร่วมโครงการชุมชนปลอดสารเสพติดต่างๆที่ทางราชการจัดขึ้น

ดังนั้นการวิจัยเรื่องสาเหตุการติดยาเสพติดและการป้องกันของบ้านบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ เกิดจาก

- 1.ความคึกคะนอง อยากรู้อยากลองของเยาวชน
- 2.วัยรุ่นเกิดจากความเครียดกับปัญหาต่างๆที่เข้ามา
- 3.วัยรุ่นที่อยู่ในครอบครัวที่พ่อแม่หย่าร้าง จึงขาดความอบอุ่น และขาดความดูแลจากพ่อแม่ดูแลจากพ่อแม่
- 4.พ่อแม่ทำงานหนักจนเกินไป จึงไม่มีเวลาเอาใจใส่ลูก
- 5.ถูกชักจูงจากเพื่อนให้ลองเสพยาเสพติดและสภาพสังคม สภาพสิ่งแวดล้อม

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

จากผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้พบข้อควรปรับปรุงและพัฒนาแก้ไขอยู่หลายประการ ประชาชนชาวบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ บางสิ่งควรเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาตนเองให้มีศักยภาพที่เหมาะสมเกี่ยวกับการใช้ชีวิตให้มีคุณภาพมากขึ้นควรที่จะให้ความสำคัญกับปัญหาสาธารณสุขเสพติดมากกว่านี้

9.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการป้องกันการเสพยาเสพติดและศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาการเสพยาเสพติด
2. ศึกษาศึกษาปัญหาเสพติดของวัยรุ่นในชุมชนบ้านนาสีนวล ตำบลนาเสียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

10. บรรณานุกรม

จิระเดช กมลเพชร. (2562). สถานการณ์ยาเสพติดในพื้นที่ชายแดนด้านจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัด

เชียงราย มีความรุนแรงมาต่อเนื่องนับ ๒๐ ปี โดยเฉพาะห้วงปี ๒๕๖๐ – ๒๕๖๑. สำนักงานวิจัยแห่งชาติ (วช).

จรูญ จิตติวุฒิกการ. กลไกทางสมองของการติดยาและสารเสพติด. (กรุงเทพฯ : วัชรอินเตอร์ ปริ้นติง จำกัด, ๒๕๔๔).

เจริญ แฉกพิมาย, ปนัดดา ศรีธนสาร. (พ.ศ.2555). งานวิจัยพฤติกรรมกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

ชรัส บุญณสะ. (2562). ปัจจุบันสถานการณ์ปัญหาเสพติดกำลังเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ มีการแพร่ ระบาดอย่างรุนแรงทั้งที่รัฐบาลหลายยุคที่ผ่านมาให้ความสำคัญกับนโยบายแก้ไขปัญหาเสพติด มาอย่างต่อเนื่อง. สำนักงานวิจัยแห่งชาติ(วช).

นันทิ จิตสว่าง และสมุนทิพย์ ใจเหล็ก. เส้นทางผู้ต้องขังคดียาเสพติด. (กรุงเทพฯ: กรมราชทัณฑ์และสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2544).

ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง อำเภอเทพารักษ์ จังหวัดนครราชสีมา

กึ่งนาง พวดขุนทด (Kungnang Phuakhunthod)¹

บทคัดย่อ

การวิจัยในเล่มนี้มีศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา 2) เพื่อศึกษาผลกระทบที่เกิดจากปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา 3) เพื่อศึกษาหาแนวทางการแก้ไขปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา และเพื่อศึกษาผลกระทบที่เกิดจากปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ บุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 100 คน วิธีการเก็บข้อมูลใช้แบบสอบถาม โดยในการวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเปิดตารางสำเร็จของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) จากบุคลากร จำนวน 100 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 80 คน และใช้วิธีการสุ่มตัวแบบตามสะดวก คือ เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอนถือเอาความสะดวก หรือความง่ายในการเก็บข้อมูลหลักคือการเก็บข้อมูลกับใครก็ได้ที่อยู่ในขณะที่ผู้วิจัยกำลังเก็บข้อมูล

ผลการศึกษาพบว่า

1. ความเครียดเรื่องส่วนตัว เช่น ความเครียดด้านหนี้สิน ความเครียดด้านครอบครัว เป็นต้น
2. ปัจจัยทางด้านร่างกายหรือสุขภาพของแต่ละบุคคลที่ไม่เหมือนกัน
3. ปัจจัยด้านสังคมในที่ทำงานที่มีความเครียดมากเกินไปจนบางครั้งส่งผลต่อสุขภาพจิตหรือความสุขของบุคลากรได้เป็นอย่างมาก

คำสำคัญ: องค์การแห่งความสุข, ความสุขในการทำงาน, องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง

¹ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ Corresponding author, E-mail: kungmai2543@gmail.com

Factors Affecting the Happiness of Workers in Nong Waeng Sub-district Administrative Organization Thepharak District Nakhon Ratchasima Province.

ABSTRACT

Research in this book has studied Factors Affecting the Happiness of Workers in Nong Waeng Subdistrict Administrative Organization Nakhon Ratchasima Province The objectives are to 1) to study the factors affecting the happiness of work of personnel in Nong Waeng Subdistrict Administrative Organization Nakhon Ratchasima Province 2) To study the impact of factors affecting the happiness of work of personnel in Nong Waeng Subdistrict Administrative Organization Nakhon Ratchasima Province 3) to study and find solutions to factors affecting the happiness of work of the personnel in Nong Waeng Subdistrict Administrative Organization Nakhon Ratchasima Province. To study the effect of factors affecting work happiness of personnel in Nong Waeng Subdistrict Administrative Organization Nakhon Ratchasima Province The population used in the study was personnel in Nong Waeng Subdistrict Administrative Organization. Nakhon Ratchasima Province, number 100 people. Data collection method was used by questionnaires. In this research The sample size was determined by the opening method of Krejcie and Morgan from 100 personnel. 80 people were sampled and used a convenient sampling method. Of course, it equates to convenience. Or how easy it is to collect primary data is to collect information with anyone at the time the researcher was collecting the data.

The study found that

1. Stress on personal matters, such as debt stress Family stress, etc.
2. Physical or health factors of each person are not the same.

3. Social factors at work that are sometimes too stressful can greatly affect the mental health or happiness of the personnel.

Keywords: Happy Workplace, Happiness at Work, Nong Waeng Subdistrict Administrative Organization

1. บทนำ

จากสภาพเศรษฐกิจ สังคมและสภาพแวดล้อมต่างๆ ทั้งปัจจัยภายนอกและภายในของชีวิต มนุษย์ในปัจจุบัน ล้วนมีความเครียดและความกดดันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เสมอ ดังนั้นทุกคนจึง ต้องการแสวงหาสิ่งที่ทำให้ตนเองนั้นผ่อนคลายความกดดัน เกิดความรู้สึกภายในจิตใจที่เรียกว่า ความสุข ไม่ว่าจะเป็นความสุขในชีวิตส่วนตัว ความสุขในชีวิตการทำงาน หรือแม้แต่ชีวิตในสังคม ทั่วไปก็ตาม จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่12 (2560-2564) ในยุทธศาสตร์ หนึ่งในของแผนพัฒนาฯ ซึ่งมีความสุข เป็นเป้าหมายหลัก ได้กล่าวถึงยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ที่มา จากการพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทย เน้นคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา ซึ่งได้ให้ความสำคัญ กับการเสริมสร้างคนไทยให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติสุข มุ่งเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีของ คนในสังคมบนฐานของความเป็นเหตุมีผล ดำรงชีวิตอย่างมั่นคงทั้งในระดับครอบครัวและชุมชน ส่งเสริมการดำรงชีวิตที่มีความปลอดภัย น่าอยู่ บนพื้นฐานของความยุติธรรมในสังคม เสริมสร้าง จิตสำนึกด้านสิทธิและหน้าที่ของพลเมือง และความตระหนักถึงคุณค่าและเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เพื่อลดความขัดแย้ง เพื่อมุ่งสู่การสร้าง “ความสุข” ให้เกิดขึ้น ซึ่งเมื่อคนในระดับปัจเจกมี ความสุขแล้วก็จะส่งผลให้ชุมชนมีความสุข จากชุมชนก็จะขยายผลไปยังสถาบันต่าง ๆ และรวมไปถึง ระดับประเทศในที่สุด (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560)

ความสุขในการทำงานถือเป็นสิ่งที่น่าพึงประสงค์ของคนทุกระดับในองค์กร ตั้งแต่ ผู้บริหาร จนถึงพนักงาน เพราะในแต่ละวันนั้น คนส่วนใหญ่ใช้เวลาหมดไปกับการทำงานมีปัจจัย หลายประการที่เป็นปัจจัยที่สร้างให้คนในองค์กรมีความสุขได้ ซึ่งที่ผ่านมานั้นมีงานวิจัยในต่างประเทศได้สะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมในการมองความสุขในองค์กรที่ต่างกัน เช่น องค์กรแห่งสุขภาวะที่ดี (Healthy Organization) องค์กรแห่งความสุข (Happy Workplace) จิตวิญญาณแห่งองค์กร (Spirituality Organization) คุณภาพชีวิตในการทำงาน(Quality of Work life) ภาวะอยู่เย็นเป็นสุข (Well-being) การจัดการกับความเครียด (Stress Management) ความผูกพันของพนักงานที่มีต่อองค์กร (Employee Engagement) ความพึงพอใจในงาน (Job Satisfaction) องค์กรที่มีความยืดหยุ่น (Flexible Organization) และความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงาน(Work-life Balance) จากการศึกษาในอดีตนับตั้งแต่ Hawthorn studies ที่ Western electric เมืองชิคาโก ซึ่งเป็นช่วงเริ่มต้น ของการศึกษาแรงจูงใจในการทำงานของมนุษย์ มาจนถึงปัจจุบันซึ่งมีผลการศึกษา สํารวจและวิจัยของหลายสถาบัน เช่น การสำรวจของเอแบคโพลล์ ระหว่างวันที่ 1-18 สิงหาคม 2561 เรื่อง “ประเมิน ความสุขของทำงาน(Happiness at Workplace) : กรณีศึกษาประชาชนอายุ 18 - 60 ปีที่ทำงานใน สถานประกอบการ และองค์กรธุรกิจในเขตกรุงเทพมหานคร ล้วนสะท้อนให้เห็นว่า สิ่งที่ทำให้ คนทำงานมีความสุขหรือความทุกข์ จากการทำงานนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับ เงินเดือน รายได้ หรือสภาวะเศรษฐกิจ และปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตเพียงอย่างเดียว แต่ปัจจัย ด้านอื่น ๆ เช่นความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน มีหัวหน้าที่เข้าถึงได้ สุขภาพกาย ใจ และอารมณ์ รวมถึง สภาพแวดล้อมที่ทำงานที่ดีและยังมีปัจจัยด้านอื่นๆ อีก

ที่อาจจะเป็นปัจจัยที่สร้างความสุขให้กับคนใน องค์การได้ (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2562)

องค์กรที่ประสบความสำเร็จได้ปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่เป็นตัวผลักดันและมองข้ามไม่ได้ เลย ก็คือ ปัจจัยแห่งความสุข “ชีวิตคนทำงานไม่มีใครที่ไม่ต้องการความสุข เพราะความสุขที่เกิดขึ้น เป็นเสมือนน้ำหล่อเลี้ยงให้พฤติกรรมคนปรับเปลี่ยนและพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น อันนำไปสู่ผลการปฏิบัติงานตามที่องค์กรต้องการ ดังนั้นความสุขจึงเป็นสิ่งที่ทุกคนแสวงหา” (อาภรณ์ ภูวิทย์พันธ์ุ 2553) ดังนั้น องค์กรที่ต้องการจะประสบความสำเร็จก็ต้องสามารถบริหารและทราบถึงปัจจัยที่ทำให้ เกิดความสุขในการทำงานของคนทำงานที่อยู่ในองค์กรให้ได้ด้วย จะเห็นได้ว่า ถ้าบุคลากรในองค์กรมี ความสุขในการทำงานจะส่งผลดีต่อทั้งตนเอง ต่องานและต่อองค์กร กล่าวคือ บุคลากรที่มีความสุขทำ ให้มีสุขภาพจิตที่ดี ส่งผลให้มีความพร้อมและมีประสิทธิภาพในการทำงานนำไปสู่การพัฒนาของ องค์กรต่อไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา โดยผู้วิจัยได้เลือกศึกษาจากกรณีศึกษาของ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา ที่ทำงานอยู่ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา มีบุคลากรประมาณ 100 คน และต้องควบคุมดูแลและบริหารงานที่ตัวเองได้รับผิดชอบมาจากแต่ละอำเภอแต่ละท้องที่และต้องคอยตรวจความเรียบร้อยของงานที่แต่ละอำเภอส่งมาให้ อีกด้วย ดังนั้นบุคลากรในหน่วยงานย่อมต้องมีภาระหน้าที่รับผิดชอบในการทำงานมากขึ้นตามไปด้วยจึงทำให้บุคลากรของหน่วยงานนี้ม้งงานเพิ่มมากขึ้น จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อศึกษาผลกระทบที่เกิดจากปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา
3. เพื่อศึกษาหาแนวทางการแก้ไขปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา

3. ประโยชน์ของการวิจัย

1.4.1 ประโยชน์เชิงวิชาการ

ทำให้ประสิทธิภาพของหน่วยงานและผลงานออกมาดีเพราะบุคลากรมีความสุขในการทำงานและทำงานด้วยใจและสนุกกับงานที่ทำในทุกๆวัน

1.4.2 ประโยชน์เชิงนโยบาย

เพื่อทราบถึงปัญหาและหาทางต่างๆเพื่อช่วยลดความเครียดจากการทำงานของบุคลากรทำให้มีความสุขมากขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อหน่วยงานและต่อตัวบุคลากรเองด้วยเพราะหากบุคลากรมีความสุของค์กรหรือหน่วยงานก็จะมีคุณภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

4. สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์กรบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากเพศ
2. ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์กรบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากอายุ
3. ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์กรบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากการศึกษา
4. ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์กรบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากรายได้
5. ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์กรบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากครอบครัว
6. ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์กรบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากระยะเวลาการทำงาน
7. ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์กรบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากสายงานที่ปฏิบัติ

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

8. ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากการเป็นที่ยอมรับ

9. ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากการติดต่อสัมพันธ์

10. ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากความสำเร็จในงาน

5. ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขต การวิจัยไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตเขตด้านประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ บุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา มีจำนวนทั้งสิ้น 100 คน (ฝ่ายทะเบียนองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง, 2563) ผู้วิจัยเลือกประชากรทั้งหมดในการวิจัย

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษานี้มุ่งเน้นศึกษาในเรื่องของความสุขในการทำงานและปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา

3. ขอบเขตด้านระยะเวลาในการศึกษา การศึกษาในครั้งนี้ได้เริ่มดำเนินการศึกษาในช่วง เดือน ธันวาคม พ.ศ.2563 – กุมภาพันธ์ 2564

6. วิธีดำเนินการวิจัย

ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา มีการดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 ขอบเขตของการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การตรวจสอบข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา จำนวนทั้งสิ้น 100 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา จำนวนทั้งสิ้น 100 คน โดยในการวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเปิดตารางสำเร็จของเครซี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) จากบุคลากร จำนวน 100 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 80 คน และใช้วิธีการสุ่มตัวแบบตามสะดวก คือ เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอนถือเอาความสะดวก หรือความง่ายในการเก็บข้อมูลหลักคือการเก็บข้อมูลกับใครก็ได้ที่อยู่ในขณะที่ผู้วิจัยกำลังเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง อำเภอเทพารักษ์ จังหวัดนครราชสีมา โดยการสร้างแบบสัมภาษณ์ขึ้นจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิดและปลายเปิด แบ่งออก 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับ เพศ อายุ รายได้ การศึกษา ลักษณะแบบสัมภาษณ์เป็นแบบตรวจรายการ

ตอนที่ 2 แบ่งออกเป็น 4 ข้อ

ข้อ 1. ข้อมูลทัศนคติของบุคลากรที่มีท่านคิดปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 10 ข้อ ลักษณะแบบสัมภาษณ์จะเป็นแบบเลือกคำตอบ 2 คำตอบคือ ใช่ หรือ ไม่ใช่ ได้แก่

1. เพศ/ใช่หรือไม่ใช่
2. อายุ/ใช่หรือไม่ใช่
3. การศึกษา/ใช่หรือไม่ใช่
4. รายได้/ใช่หรือไม่ใช่
5. ครอบครัว/ใช่หรือไม่ใช่
6. ระยะเวลาการทำงาน/ใช่หรือไม่ใช่
7. สายงานที่ปฏิบัติ/ใช่หรือไม่ใช่
8. การเป็นที่ยอมรับ/ใช่หรือไม่ใช่
9. การติดต่อสัมพันธ์/ใช่หรือไม่ใช่
10. ความสำเร็จในงาน/ใช่หรือไม่ใช่

ข้อที่ 2 ถึงข้อที่ 4 ลักษณะแบบสัมภาษณ์จะคำถามปลายเปิด ได้แก่

-ท่านคิดว่าปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา มีอะไรบ้าง

-ท่านคิดว่าผลกระทบที่เกิดจากปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา มีอะไรบ้าง

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

- ท่านคิดว่าแนวทางการแก้ไขปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา มีอะไรบ้าง

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การตรวจสอบข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาจากตำรา เอกสารและงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยและความสุขของบุคลากรในการทำงาน
2. กำหนดกรอบแนวคิดและเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย นำมาใช้เป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม ทั้งชนิดปลายปิดและปลายเปิด
3. นำร่างแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาทำการตรวจ วิจารณ์ แก้ไขข้อเสนอแนะ ปรับปรุง เพื่อความเหมาะสมและความถูกต้องของแบบสอบถาม
4. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุง เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) และความครอบคลุมของเนื้อหา

7. สรุปผลของการวิจัย

ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา

7.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อศึกษาผลกระทบที่เกิดจากปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา
3. เพื่อศึกษาหาแนวทางแก้ไขปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา

7.1.1 ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา มีอะไรบ้าง

1. ความเครียดเรื่องส่วนตัว เช่น ความเครียดด้านหนี้สิน ความเครียดด้านครอบครัว เป็นต้น
2. ปัจจัยทางด้านร่างกายหรือสุขภาพของแต่ละบุคคลที่ไม่เหมือนกัน

3. ปัจจัยด้านสังคมในที่ทำงานที่มีความเครียดมากเกินไปจนบางครั้งส่งผลต่อสุขภาพจิตหรือความสุขของบุคลากรได้เป็นอย่างมาก

7.1.2 ผลกระทบที่เกิดจากปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา มีอะไรบ้าง

1. ทำให้เกิดความเครียดและยังอาจส่งผลกระทบต่อเรื่องอื่นๆด้วยนอกเหนือจากเรื่องงาน
2. ประสิทธิภาพของงานที่ทำหรือการใช้ชีวิตในแต่ละวันลดลงเนื่องจากขาดความร่าเริง
3. เสียบรรยากาศในที่ทำงานทำให้บุคลากรคนอื่นไม่มีความสุขในการทำงานไปด้วย

แนวทางการแก้ไขปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา มีอะไรบ้าง

1. ที่สำนักงานควรมีกิจกรรมนันทนาการที่ทำให้บุคลากรลดความเครียดจากเรื่องต่างๆได้
2. หัวหน้างานควรมีความเป็นกันเองมากกว่าที่จะคอยกดดันลูกน้องในที่ทำงาน
3. ที่หน่วยงานควรจัดกิจกรรมที่พบบุคลากรในหน่วยงานไปเที่ยวหรือดูงานที่ต่างๆบ้างเพื่อเปิดหาแนวทางในการทำงานที่แปลกใหม่มาปรับใช้กับหน่วยงานตัวเองและยังทำให้พนักงานผ่อนคลายอีกด้วย

7.1.3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1

1) ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากเพศ แบบสัมภาษณ์จะเห็นได้ว่า ใช่ จำนวน 53 คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 66.3% ไม่ใช่ จำนวน 27 คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 33.7% สรุปว่าเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 2

2) ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากอายุ แบบสัมภาษณ์จะเห็นได้ว่า ใช่ 53 คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 66.3% ไม่ใช่จำนวน 27 คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 33.7% สรุปว่าเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 3

3) ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากการศึกษา แบบสัมภาษณ์จะเห็นได้ว่า ใช่ 53 คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 66.3% ไม่ใช่จำนวน 27 คนคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 33.7% สรุปว่าเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 4

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

4) ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากรายได้ แบบสัมภาษณ์จะเห็นได้ว่า ใช่ 63 คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 78.8% ไม่ใช่จำนวน 17 คนคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 21.2% สรุปว่าเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 5

5) ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากครอบครัว แบบสัมภาษณ์จะเห็นได้ว่า ใช่ 68 คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 85.0% ไม่ใช่จำนวน 12 คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 15.0% สรุปว่าเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 6

6) ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากระยะเวลาการทำงาน แบบสัมภาษณ์จะเห็นได้ว่า ใช่ 53 คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 66.3% ไม่ใช่จำนวน 27 คนคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 33.7% สรุปว่าเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 7

7) ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากสายงานที่ปฏิบัติ แบบสัมภาษณ์จะเห็นได้ว่า ใช่ 68 คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 85.0% ไม่ใช่จำนวน 12 คนคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 15.0% สรุปว่าเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 8

8) ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากการเป็นที่ยอมรับ แบบสัมภาษณ์จะเห็นได้ว่า ใช่ 63 คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 78.8% ไม่ใช่จำนวน 17 คนคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 21.2% สรุปว่าเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 9

9) ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา จะเกิดจากการติดต่อสัมพันธ์ แบบสัมภาษณ์จะเห็นได้ว่า ใช่ 53 คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 66.3% ไม่ใช่จำนวน 27 คนคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 33.7% สรุปว่าเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 10

10) ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากความสำเร็จในงาน แบบสัมภาษณ์จะเห็นได้ว่า ใช่ 53 คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 66.3% ไม่ใช่จำนวน 27 คนคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 33.7% สรุปว่าเป็นไปตามสมมติฐาน

8. อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา บุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา มีปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงาน เป็นอย่างไรนั้น จากการศึกษาหลายอย่างไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านงานที่ปฏิบัติ ปัจจัยด้านการติดต่อสัมพันธ์ เป็นต้น พบว่าส่วนใหญ่แล้วปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อความสุขส่วนตัวและมีความสุขในการทำงานของบุคลากรในสำนักงานเป็นอย่างมากเพราะในการทำงานหรือในการใช้ชีวิตนั้นหากเราขาดความสุขแล้วไม่ทำอะไรก็ตามสิ่งที่ทำนั้นก็จะมีประสิทธิภาพลดลงตามไปด้วย เพราะฉะนั้นความสุขจึงเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับการใช้ชีวิตและการทำงานเป็นอย่างมาก

8.1.1 การอภิปรายผลการทดสอบ

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากเพศ แบบสัมภาษณ์จะเห็นได้ว่า ไซ้ จำนวน 53 คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 66.3% ไม่ใช่ จำนวน 27 คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 33.7% สรุปว่าเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้ปัจจัยด้านเพศกับความสุขในการทำงานพบว่าค่าเฉลี่ยระดับความสุขในการทำงานของเพศหญิง เพศชาย ต่างกัน เนื่องจากเพศหญิงที่มีบุคลิกอ่อนโยนจะมีความสุขในการทำงานที่ใช้ความละเอียดรอบคอบ ส่วนเพศชายมีบุคลิกเข้มแข็งลักษณะงานที่ต้องใช้กำลังกายเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นองค์กรควรมีการกำหนดตำแหน่งหน้าที่ การมอบหมายงาน ให้เหมาะสมกับบุคลิกของแต่ละเพศ ทั้งนี้เพื่อสร้างความสุขในการทำงานมากขึ้น

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากอายุ แบบสัมภาษณ์จะเห็นได้ว่า ไซ้ 53 คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 66.3% ไม่ใช่จำนวน 27 คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 33.7% สรุปว่าเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีความสัมพันธ์กับความสุขในการทำงานของบุคลากรและพบว่าช่วงอายุมีผลต่อระดับความสุขในการทำงานของบุคลากร แม้ช่วงอายุที่แตกต่างกันแต่ความสุขในการทำงานของบุคลากรไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากการศึกษา แบบสัมภาษณ์จะเห็นได้ว่า ไซ้ 53 คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 66.3% ไม่ใช่จำนวน 27 คนคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 33.7% สรุปว่าเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้ปัจจัยในการศึกษากับระดับความสุขในการทำงานการศึกษาสอนให้คนรู้จักคิด วิเคราะห์ และแสวงหาความรู้ใหม่ๆเสมอ ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงย่อมได้รับการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และความสามารถมากกว่า จึงเชื่อว่าระดับการศึกษาน่าจะมีผลต่อความสุขในการทำงาน

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

สมมติฐานข้อที่ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากรายได้ แบบสัมภาษณ์จะเห็นได้ว่า ไซ้ 63 คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 78.8% ไม่ไซ้จำนวน 17 คนคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 21.2% สรุปว่าเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้รายได้คือการตอบแทนที่บุคลากรทำงาน สวัสดิการ หรือผลประโยชน์ที่ได้รับเหมาะสมกับงานที่ทำ

สมมติฐานข้อที่ 5 ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากครอบครัว แบบสัมภาษณ์จะเห็นได้ว่า ไซ้ 68 คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 85.0% ไม่ไซ้จำนวน 12 คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 15.0% สรุปว่าเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้ครอบครัวมีการสนับสนุนพัฒนาสถาบันครอบครัวให้เข้มแข็งอยู่เสมอ ดำรงชีวิตตามหลักการที่เกื้อกูลกันส่งผลให้ครอบครัวดี มีความสุขอันนำไปสู่ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานได้เป็นอย่างดี

สมมติฐานข้อที่ 6 ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากระยะเวลาการทำงาน แบบสัมภาษณ์จะเห็นได้ว่า ไซ้ 53 คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 66.3% ไม่ไซ้จำนวน 27 คนคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 33.7% สรุปว่าเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้ระยะเวลาการทำงานองค์กรควรให้ความสนใจกับบุคลากรที่ทำงานทุกคนอย่างเท่าเทียมกันและควรจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงานสูง กับบุคลากรที่มีประสบการณ์น้อย เพื่อสร้างให้เกิดความสุขในการทำงานมากขึ้น

สมมติฐานข้อที่ 7 ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากสายงานที่ปฏิบัติ แบบสัมภาษณ์จะเห็นได้ว่า ไซ้ 68 คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 85.0% ไม่ไซ้จำนวน 12 คนคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 15.0% สรุปว่าเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้สายงานที่ปฏิบัติที่ตอบสนองต่อเป้าหมายและทิศทางขององค์กร เน้นการบริหารข้อตกลง มากกว่าการบริหารโดยคำสั่ง และเน้นพันธะความรับผิดชอบร่วมกันของบุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

สมมติฐานข้อที่ 8 ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากการเป็นที่ยอมรับ แบบสัมภาษณ์จะเห็นได้ว่า ไซ้ 63 คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 78.8% ไม่ไซ้จำนวน 17 คนคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 21.2% สรุปว่าเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้ปัจจัยที่ส่งเสริมความสุขในการทำงานด้านการเป็นที่ยอมรับ การที่ได้รับความเชื่อถือจากเพื่อนร่วมงาน หัวหน้างาน และเพื่อนร่วมงานยอมรับในความรู้ความสามารถและไว้วางใจในการทำงาน ได้รับการยกย่องชมเชยในผลงานที่ออกมาดี

สมมติฐานข้อที่ 9 ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จังหวัดนครราชสีมา จะเกิดจากการติดต่อสัมพันธ์ แบบสัมภาษณ์จะเห็นได้ว่า ไซ้ 53 คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 66.3% ไม่ไซ้จำนวน 27 คนคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 33.7% สรุปว่าเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้ปัจจัยที่เสริมความสุขในการทำงานด้านการติดต่อสัมพันธ์ การที่บุคลากรให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำงานมีความสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกันรับฟังและให้คำปรึกษา เปิดเผยความรู้ความคิดระหว่างกันได้

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

สมมติฐานข้อที่ 10 ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบลหนอง
แวง จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากความสำเร็จในงาน แบบสัมภาษณ์จะเห็นได้ว่า ใช้ 53 คน คิดเป็น
เปอร์เซ็นต์ 66.3% ไม่ใช่จำนวน 27 คนคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 33.7% สรุปว่าเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้ปัจจัยที่ส่งเสริม
ความสุขในการทำงานด้านความสำเร็จในงาน การรับรู้ว่าได้ปฏิบัติงานได้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้
โดยได้รับความสำเร็จในการทำงานและรู้สึกมีคุณค่าและเกิดความภาคภูมิใจในการปฏิบัติงานให้สำเร็จ

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะการนำผลวิจัยไปใช้

ทางสำนักงานหรือหน่วยงานควรเอาใจบุคลากรให้มากกว่านี้ไม่ควรมองบุคลากรเป็นแค่ลูกจ้างแต่ควร
มองว่าเป็นคนในครอบครัวเดียวกัน เพราะหากคิดว่าเป็นแค่ นายจ้างกับลูกจ้างแล้วละก็ความเอาใจกันใน
หน่วยงานก็จะหายไปไม่สนใจกันไม่แค่ว่าความรู้สึกกันไม่สนใจคนในหน่วยงานเดียวกันเพราะคิดว่างานใครงานมัน
จนลืมเหตุผลหลักว่างานที่ตนทำคือรับใช้แผ่นดินช่วยเหลือประชาชน ดังนั้นความสุขของแต่ละคนจะเกิดขึ้นได้
นั้นหัวหน้างานและบุคลากรควรเอาใจใส่กันให้มากกว่านี้

9.2 ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรใน องค์การบริหารส่วนตำบล
หนองแวง จังหวัดนครราชสีมา นั้นมาจากการปัจจัยส่วนบุคคลและการติดต่อสัมพันธ์กันในที่ทำงานเป็นต้น
ผู้จัดทำวิจัยจึงได้ทำข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นประโยชน์ที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ทางหน่วยงานควรจัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันภายในองค์กร
2. ควรหากิจกรรมนันทนาการให้บุคลากรเพื่อลดความเครียดที่เกิดจากการทำงาน
3. หัวหน้างานหรือเพื่อนร่วมงานควรเอาใจใส่กันเหมือนคนในครอบครัว

บรรณานุกรม

1. ภาษาไทย

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560 “ความสุขสถาบัน”

[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.ryt9.com/s/abc/p/413185>

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2562 “ส่งเสริมสุขภาพในการทำงาน”

[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <https://www.thaihealth.or.th/Books/list/8/>.

อาภรณ์ ภูวิทย์พันธ์ุ. 2553. “บริหารความสุขในการทำงาน,” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<http://www.peoplevalue.co.th/index.php?lay=show&ac=article&id=539104744&Ntype=10>.

พฤติกรรมการณ์ซื้อของออนไลน์ของนักศึกษาปี 1-4 สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

อัษฎาวุธ กุณา (Adsadawut Kuna)

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องพฤติกรรมการณ์ซื้อของออนไลน์ของนักศึกษาปี 1-4 สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เป็นการวิจัยที่มีวัตถุประสงค์ 1.เพื่อศึกษาสาเหตุของการซื้อสินค้าออนไลน์ และ 2.เพื่อศึกษาปัญหาในการซื้อสินค้าออนไลน์ และ แนวทางในการแก้ไขปัญหา ของนักศึกษาปี 1-4 สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา จำนวน 86 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมในการซื้อสินค้าออนไลน์ของนักศึกษาปี 1-4 สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เกิดจากแรงจูงใจในการซื้อสินค้าออนไลน์ คุณภาพและบริการในการซื้อสินค้าออนไลน์และมีคุณภาพของเว็บไซต์ ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าทางออนไลน์ของนักศึกษา และ ปัญหาที่เกิดขึ้นของการซื้อของออนไลน์ของนักศึกษาส่วนใหญ่บอกว่าเป็นการเกิดจากสินค้าไม่ตรงตามที่สั่งจากร้านค้าทางออนไลน์และการจัดส่งล่าช้าในบางครั้ง มีบางส่วนบอกว่าในการจัดส่งบางครั้งทำให้ของที่สั่งเกิดความเสียหายต่อสินค้าที่ตน แนวทางการแก้ไขก็คือควรเช็คร้านค้าในช่องทางออนไลน์ก่อนว่ามีการรีวิวและมีลูกค้ารายอื่นมารีวิวให้ร้านค้าที่เราจะซื้อหรือไม่ ถ้าไม่มีเราควรหาร้านใหม่ที่เชื่อถือได้ และในทางจัดส่งทางร้านควรหาบริษัทที่ไม่โยนสินค้าของลูกค้ามีการจัดส่งแบบว่องไวในการจัดส่งสินค้าเพื่อให้เกิดความพอใจของลูกค้ากับทางร้านเอง การวิจัยในครั้งนี้ใช้โปรแกรมสำเร็จนำข้อมูลไปประมวลผลเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามโดยหาค่าร้อยละ (Percentage) และหาค่าความถี่ (Frequency) เพื่อวัดหาค่าเฉลี่ย

คำสำคัญ : การซื้อของออนไลน์ ; ปัญหาในการซื้อสินค้าออนไลน์ ; แนวทางในการแก้ไขปัญหา

Online shopping behavior of year 1-4 students in Public Administration, Faculty of Political Science Chaiyaphum Rajabhat University

Abstract

Research on online shopping behavior of students in year 1-4 in Public Administration, Faculty of Political Science, Chaiyaphum Rajabhat University It is an objective research. 1.To study the causes of online shopping and 2.to study the problems in online shopping and guidelines for solving them. of students in years 1-4 in Public Administration, Faculty of Political Science, Chaiyaphum Rajabhat University The sample group was 86 students as a sample group.

research results It was found that online shopping behavior of students in Year 1-4 in Public Administration, Faculty of Political Science, Chaiyaphum Rajabhat University caused by the motivation to shop online quality and service in Shop online and have the quality of the website. Affects the decision to shop online among students and the problem of online shopping among students, most say that it is caused by the product that does not match. Ordered from an online store and delivery was sometimes delayed. Some say that sometimes the delivery of the ordered items damage their products. The solution is to check the online store first to see if there are reviews and if other customers have reviewed the store that we are going to buy. If not, we should find a new reliable store. And in the delivery way, the shop should find a company that does not throw the customer's product, has a quick delivery of goods, to ensure customer satisfaction with the store This research uses a successful program to process the data to analyze the data by using a computer statistical program to analyze the information about the respondents by finding the percentage (Percentage) and finding the frequency (Frequency) in order to average

Keyword: online shopping ; Trouble shopping online ; Solutions

1. บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ย้อนกลับไปราวปี 2005 กระแสการเป็น "ผู้ประกอบการออนไลน์" ขยายของในอินเทอร์เน็ต กำลังเป็นที่นิยมอย่างมากในประเทศไทย จากการที่มีเครื่องมือเครื่องมือในการสร้างเว็บไซต์ของตัวเองเกิดขึ้นมากมาย เช่น คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลราคาถูกลง, เกิดผู้ให้บริการเว็บสำเร็จรูป, เว็บตลาดกลางโพสต์ขายสินค้า และ การกระจายตัวของความรู้การทำตลาดออนไลน์บน Google เป็นต้น ทั้งหมดนี้ ทำให้การเริ่มต้นที่จะเป็น ผู้ประกอบการออนไลน์ ขยายของในอินเทอร์เน็ตได้ยากอีกต่อไป

ปัจจุบันนี้ต้องบอกเลยว่า “ออนไลน์” นั้นเข้ามาเป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ภายในสังคมเป็นอย่างมากเทคโนโลยีและโลกของอินเทอร์เน็ตสามารถที่จะเชื่อมต่อกันอย่างง่ายดายเพียงแค่การคลิกส่งผลให้มนุษย์เปลี่ยนแปลงลักษณะของการใช้ชีวิต มีความสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น นอกจากจะติดต่อสื่อสารผ่านทางออนไลน์ การค้นคว้าหาข้อมูลความรู้ต่าง ๆ สิ่งหนึ่งที่พบได้มากที่สุดเลยก็คือ การซื้อขายของออนไลน์ ธุรกิจออนไลน์ต่าง ๆ ที่เติบโตอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นการโฆษณา สั่งซื้อ จัดส่ง ชำระเงินได้อย่างสะดวกและรวดเร็วทันใจ และเมื่อยิ่งธุรกิจออนไลน์ขยายเพิ่มขึ้นแค่นั้นเจ้าของธุรกิจ และนักการตลาดก็ต้องหันมากลยุทธ์ต่าง ๆ เพื่อที่จะดึงดูดความสนใจจากลูกค้าให้สินค้าและแบรนด์ติดตลาดรวมถึงเพิ่มความมั่นคงและรากฐาน ป้องกันคู่แข่งที่เพิ่มสูงขึ้นทุกวันเมื่อมีการทำธุรกิจและขายสินค้าผ่านทางออนไลน์จึงต้องมีการทำตลาดออนไลน์ที่จะต้องปรับเปลี่ยนไปตามพฤติกรรมของลูกค้าและบุคคลทั่วไปในปัจจุบันและมีคู่แข่งมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด และเพื่อที่จะทำให้สินค้าและธุรกิจของคุณสามารถเป็นแบรนด์ที่ติดตลาดและได้รับความสนใจอย่างต่อเนื่อง มียอดขายและกำไรที่พุ่งสูงขึ้น ก็ต้องรู้จักใช้กลยุทธ์ในการทำตลาดออนไลน์ และนำคำว่า “ออนไลน์” มาใช้ให้เป็นประโยชน์มากที่สุดเรียกได้ว่าปัจจุบันนี้โลกออนไลน์เข้ามามีผลต่อการตัดสินใจและกระตุ้นยอดขายของธุรกิจเป็นอย่างมาก เพื่อสร้างรากฐานลูกค้า เพิ่มยอดขายและกำไร รวมไปถึงป้องกันคู่แข่งที่มีสูงขึ้นทุกวัน คุณจะต้องรู้จักตามกระแส ปรับเปลี่ยนและศึกษาหาข้อมูลความรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์ต่าง ๆ ในการทำตลาดออนไลน์ เน้นความสะดวกสบาย รวดเร็ว เต็มไปด้วยทางเลือกที่ดีและน่าสนใจ และที่สำคัญคือทันสมัยและเข้ากับไลฟ์สไตล์คนยุคใหม่ กลยุทธ์เหล่านี้จะทำให้ธุรกิจของคุณประสบความสำเร็จทั้งในโลกออนไลน์และโลกออฟไลน์แน่นอนด้วยเทคโนโลยีที่ก้าวหน้ามากขึ้นอย่างเช่นในปัจจุบัน จนส่งผลให้ทุกอย่างในการใช้ชีวิตรอบตัวล้วนแล้วแต่ต้องการความรวดเร็วในการใช้ชีวิตแทบทั้งสิ้น และเพราะเหตุนี้เองจึงทำให้ร้านค้าต่าง ๆ จึงได้นำสินค้าและบริการของตัวเองไปไว้บนโลกออนไลน์เพื่อเพิ่มช่องทางการเข้าถึงและซื้อขายสินค้าได้ง่าย สะดวก รวดเร็ว เพื่อให้กลุ่มลูกค้าทั้งหลายสามารถเข้าถึงตัวสินค้าและเลือกซื้อ สรรพมาจับจ่ายใช้สอยกันได้จากทุกที่ทุกเวลาถึงแม้ว่าการซื้อขายสินค้าบนโลกออนไลน์จะเป็นการซื้อขายสินค้าที่ได้รับ

ความนิยมอย่างมาก และเป็นช่องทางการซื้อขายที่เข้าถึงผู้บริโภคได้ทุกคนแบบง่าย ๆ แต่ในอีกแง่หนึ่ง การซื้อขายบนโลกออนไลน์ก็เปรียบเสมือนดาบสองคม

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุของการซื้อสินค้าออนไลน์ของนักศึกษา ปี 1-4 สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
2. เพื่อศึกษาปัญหาในการซื้อสินค้าออนไลน์ และ แนวทางการแก้ไขปัญหาของนักศึกษา ปี 1-4 สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

3. ประโยชน์ของการวิจัย

1. ประโยชน์เชิงวิชาการ นักวิชาการ นักวิจัย หรือผู้ที่สนใจและต้องการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยการซื้อสินค้าออนไลน์ที่ส่งผลต่อการซื้อสินค้าจากเว็บไซต์ทางออนไลน์ต่าง ๆ สามารถนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้เป็นแนวทางให้กับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาต่อไป
2. ประโยชน์เชิงนโยบาย ผลจากการวิจัยในครั้งนี้เป็นการสร้างองค์ความรู้ใหม่เพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยการซื้อสินค้าออนไลน์ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าจากเว็บไซต์

4. สมมติฐานของการวิจัย

- 4.1 พฤติกรรมการซื้อของออนไลน์ของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิน่าจะเกิดจากการมีความเป็นส่วนตัวในการเลือกซื้อสินค้า
- 4.2 พฤติกรรมการซื้อของออนไลน์ของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิน่าจะเกิดจากการไม่ต้องออกจากบ้านหรือออกจากหอ
- 4.3 พฤติกรรมการซื้อของออนไลน์ของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิน่าจะเกิดจากการสามารถซื้อสินค้าได้ตลอดเวลา
- 4.4 พฤติกรรมการซื้อของออนไลน์ของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิน่าจะเกิดจากการมีร้านค้าให้เลือกมากมาย
- 4.5 พฤติกรรมการซื้อของออนไลน์ของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิน่าจะเกิดจากการมีการรีวิวและการโฆษณาที่หน้าสนใจ

5. ขอบเขตของการวิจัย

- 5.1 ขอบเขตด้านเวลา การศึกษาครั้งนี้ดำเนินการตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึงเดือนมิถุนายน 2564
- 5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาถึงสาเหตุการการซื้อสินค้าออนไลน์ของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ และนำแนวทางในการแก้ไขปัญหาให้พฤติกรรมเหล่านั้นดีไปจากเดิม
- 5.3 ขอบเขตด้านพื้นที่ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
- 5.4 ขอบเขตด้านประชากร นักศึกษาสาขารัฐประศาสนศาสตร์ ปี 1-4 คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

6. วิธีดำเนินการวิจัย

- 6.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากร
นักศึกษา ชั้นปีที่ 1-4 สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
กลุ่มตัวอย่าง
ใช้การสุ่มตัวอย่างจากประชากร คือ นักศึกษา ชั้นปี 1-4 สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยการใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบสะดวกเพื่อความง่ายในการเก็บข้อมูล
- 6.2 เครื่องมือในการวิจัย
เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย พฤติกรรมการซื้อของออนไลน์ของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ครั้งนี้เป็นแบบสอบถามสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยได้สร้าง ขึ้นโดยแบ่งแบบสัมภาษณ์ดังนี้
 1. เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา
 2. เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการซื้อของออนไลน์ของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ แบบความคิดเห็นว่าใช่ไม่ใช่
 3. เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสาเหตุของการซื้อสินค้าออนไลน์ว่ามีปัญหาในการซื้อสินค้า และแนวทางในการแก้ไขปัญหา
 4. เป็นแบบสอบถามสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม
- 6.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามการรวบรวมข้อมูลของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ และรับกลับมาด้วยตนเอง

6.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การนำโปรแกรมสำเร็จรูปมาใช้ในการคำนวณสถิติและการหาเปอร์เซ็นต์ของแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการณ์ซื้อของออนไลน์ของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เพื่อให้รู้ถึงสาเหตุของปัญหาและนำมาวิเคราะห์ สรุปผลเพื่อในการทำวิจัยในครั้งนี้

7. สรุปผลการวิจัย

7.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อสาเหตุของการซื้อสินค้าออนไลน์ของนักศึกษาปี 1-4 สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คือ เกิดจากแรงจูงใจในการซื้อสินค้าออนไลน์ คุณภาพและบริการในการซื้อสินค้าออนไลน์และมีคุณภาพของเว็บไซต์ ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าทางออนไลน์ของนักศึกษา

7.2 ปัญหาในการซื้อสินค้าออนไลน์ของนักศึกษาปี 1-4 สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คือ ส่วนใหญ่บอกว่าเกิดจากสินค้าไม่ตรงตามที่สั่งจากร้านค้าทางออนไลน์และการจัดส่งล่าช้าในบางครั้ง มีบางส่วนบอกว่าในการจัดส่งบางครั้งทำให้ของเกิดความเสียหายต่อสินค้าที่ตนสั่ง

แนวทางการแก้ไขปัญหาการซื้อสินค้าออนไลน์ของนักศึกษาปี 1-4 สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คือ ควรเช็คร้านค้าในช่องทางออนไลน์ก่อนว่ามีการรีวิวและมีลูกค้ารายอื่นมารีวิวให้ร้านค้าที่เราจะซื้อหรือไม่ ถ้าไม่เราควรหาร้านใหม่ที่เชื่อถือได้ และในทางจัดส่งทางร้านควรหาบริษัทที่ไม่โยนสินค้าของลูกค้ามีการจัดส่งแบบว่องไวในการจัดส่งสินค้า

8. การอภิปรายผล

ผลของการวิจัยเรื่องพฤติกรรมการณ์ซื้อของออนไลน์ของนักศึกษา ปี 1-4 สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เพื่อศึกษาสาเหตุของการซื้อสินค้าออนไลน์และปัญหาในการซื้อสินค้าออนไลน์ และแนวทางในการแก้ไขปัญหา กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษา ปี 1-4 สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิรวมทั้งสิ้น 86 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจะเป็น แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการซื้อของออนไลน์ของนักศึกษา ปี 1-4 สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

สามารถระบุปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าผ่านทางแอปพลิเคชัน ออนไลน์ได้ อีกทั้งยังสามารถบอกถึงระดับความสำคัญในแต่ละปัจจัยว่าส่งผลกับการตัดสินใจมากน้อย เพียงใด ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ช่องทางการจัดจำหน่าย และการยอมรับ เทคโนโลยีส่งผลเชิงบวกต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าผ่านทางแอปพลิเคชันออนไลน์ของผู้บริโภค และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

9.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการทำการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาถึงรายละเอียดของกลุ่มประชากรที่ไม่เคยได้ใช้บริการซื้อสินค้าผ่านทางออนไลน์ โดยอาจจะใช้วิธีการสอบถามข้อมูลผ่านการสัมภาษณ์ให้ได้มากกว่านี้ในครั้งต่อไป
2. ควรศึกษาพฤติกรรมของผู้ประกอบการค้าขายสินค้าผ่านทางช่องทางออนไลน์

10. บรรณานุกรม

- เกวรินทร์ ละเอียดดีนันท์. (2557). การยอมรับเทคโนโลยีและพฤติกรรมผู้บริโภคออนไลน์ที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- จงจินต จิตรแจ้ง. (2552). ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการตัดสินใจซื้อสินค้าผ่านพาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์แบบผู้บริโภคกับผู้บริโภคบนเครือข่ายสังคมออนไลน์ : กรณีศึกษา: ผลลัพธ์เพื่อสุขภาพและความงาม. ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จิตติวัฒน์ จิตรวัตร. (2561). ปัจจัยการซื้อสินค้าออนไลน์และคุณภาพเว็บไซต์ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าจากเว็บไซต์ลาซาด้าของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- จุฑารัตน์ เกียรติศรีศรี. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการซื้อสินค้าผ่านทางแอปพลิเคชันออนไลน์ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชมพูนุช น้อยหลี่. (2562). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อเสื้อผ้าจากร้านค้าออนไลน์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- ชัยวัฒน์ พิทักษ์รัชธรรม. (2560). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าออนไลน์ของผู้บริโภค. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- นันทพร เขียนดวงจันทร์, ขนมกมล ดอนขวา และสรียา วิจิตรเสถียร. (2561). พฤติกรรมลูกค้าในการซื้อ

- สินค้าผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของคนในกลุ่มเจนเนอเรชันวาย (The generation Y consumer behavior of goods purchasing via social media). วารสารวิชาการ Veridian E-Journal บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ. เปรมกมล หงษ์ยนต์. (2562). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าผ่านทางแอปพลิเคชันออนไลน์ (ลาซาด้า) ของผู้บริโภคยุคดิจิทัลในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม.
- มนัสวี ลิมปเสถียรกุล. (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการตัดสินใจของผู้บริโภคสินค้าออนไลน์ : ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มนักศึกษาและกลุ่มวัยรุ่นเริ่มต้นทำงาน. ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- โยษิตา นันทิภาคย์,โยษิตา นันทิภาค. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าในร้านค้าปลีกแบรนด์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ประเภท Instagram ของผู้บริโภคเจนเนอเรชันวาย. ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วรรณรัตน์ ชันจิรา. (2558). พฤติกรรมการใช้แหล่งข้อมูลทางออนไลน์ และพฤติกรรมการเลือกซื้อสินค้าทางออนไลน์ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้ออาหารคสึนผ่านทางออนไลน์ของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร.ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- วรรณภา วันหมด. (2558). ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการตัดสินใจซื้อสินค้าทางอินเทอร์เน็ต. วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร. ปีที่ 10, ฉบับที่ 2 (เดือนกรกฎาคม-ธันวาคม): 132-141.
- วรรณญา โพธิ์ไพฑ่อง. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อเสื้อผ้าจากร้านค้าออนไลน์. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี , หลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต.
- วิกิพีเดีย. (2556). การซื้อของออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 23 พฤษภาคม 2564, จาก <https://www.th.wikipedia.org>
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2558). Online Shopping ช่องทางการตลาดยุคดิจิทัลอลูม จับตาผู้บริโภค Shop ผ่านโมบาย หรือ M-Shopping มากขึ้น (กระแสทรนส์ ฉบับที่ 2599). สืบค้นเมื่อ 2 มิถุนายน 2564, จาก <https://www.kasikornresearch.com>
- สุนันทา ตระกูลสิทธิศรี. (2556). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการซื้อสินค้าผ่านเฟซบุ๊กในประเทศไทย. ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุชาติพิทย์ ท้าวจบ. (2562). พฤติกรรมการซื้อสินค้าผ่านแอปพลิเคชันออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี.

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
อรวีสา งามสรรพ. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีการซื้อขายสินค้าออนไลน์ (Eshopping)

ของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร. ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

eCommerce business school. (2561). คุณลักษณะของพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E – Commerce)

สืบค้นเมื่อ 22 พฤษภาคม 2564, จาก <https://www.ecommerce.or.th>

SurveyCan. (2555). แบบสอบถามในการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยที่สร้างแรงจูงใจต่อผู้บริโภคในการตัดสินใจ

ซื้อสินค้าและบริการผ่านเว็บไซต์. สืบค้นเมื่อ 30 พฤษภาคม 2564,

จาก <https://www.surveycan.com>

การศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในการผลิตเกลือสินเธาว์โดยการใช้ภูมิปัญญา ท้องถิ่นของชุมชนบ้านโนนกกอก ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ

นพรุจ พงษ์โสภา (Noparuth Pongsopa)¹

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในการผลิตเกลือสินเธาว์โดยการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของประชาชนชุมชนบ้านโนนกกอก ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1. เพื่อศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่นกรรมวิธีการผลิตเกลือสินเธาว์ ของประชาชนในชุมชนบ้านโนนกกอก ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ 2. เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในการผลิตเกลือสินเธาว์ ของประชาชนในชุมชนบ้านโนนกกอก ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ประชากร คือ ประชากรในชุมชนบ้านโนนกกอก ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 800 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากรในชุมชนบ้านโนนกกอก ตำบลรอบเมืองอำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 260 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่แบบสัมภาษณ์ประกอบไปด้วย ตอนที่ 1 สอบถาม เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ซึ่งมีคำถามทั้งหมดจำนวน 5 ข้อ ตอนที่ 2 สอบถาม เกี่ยวกับขั้นตอนการผลิตเกลือสินเธาว์และปัญหาในการผลิตเกลือสินเธาว์โดยการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชนบ้านโนนกกอก ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ตอนที่ 3 สอบถาม เกี่ยวกับข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ ผู้จัดทำดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแจกและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเองจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 260 คน ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลช่วง วันที่ 9-10 มิถุนายน 2564 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ผลวิจัยพบว่า 1.ภูมิปัญญาท้องถิ่นกรรมวิธีการผลิตเกลือสินเธาว์ ของประชาชนในชุมชนบ้านโนนกกอก ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ พบว่า ประชาชนในชุมชนบ้านโนนกกอก ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ มีภูมิปัญญาท้องถิ่นกรรมวิธีการผลิตเกลือสินเธาว์โดยค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 97.3 มีภูมิปัญญาท้องถิ่นกรรมวิธีการผลิตเกลือสินเธาว์ดีเยี่ยม 2.ปัญหาในการผลิตเกลือสินเธาว์ ของประชาชนในชุมชน

บ้านโนนกกอก ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ พบว่า ประชาชนในชุมชนบ้านโนนกกอก ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ มีปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในการผลิตเกลือสินเธาว์โดยค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 98.1 ควรปรับปรุง และมีแนวทางในการแก้ไขคือ รัฐควรให้การสนับสนุนและหาตลาดมารับ

คำสำคัญ : การผลิตเกลือสินเธาว์ ; ปัญหาในการผลิตเกลือสินเธาว์ ; ภูมิปัญญาท้องถิ่น

¹ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ corresponding author,

E-mail: pium0887087414@gmail.com

A study of problems and solutions in the production of rock salt
by using local wisdom of Ban NonKok community, Rob Muang sub-district,
Muang district, Chaiyaphum province.

Abstract

A research study on problems and solutions in rock salt production by using landscapes. Local wisdom of the people of Ban Non Kok Community, Rob Mueang Subdistrict, Mueang District, Chaiyaphum Province The objectives of this research were: 1. To study local wisdom and process of producing rock salt. of people in Ban Non Kok Community, Rob Mueang Subdistrict, Mueang District, Chaiyaphum Province 2. To study problems and solutions in rock salt production Of the people in Ban Non Kok Community, Rob Mueang Subdistrict, Mueang District, Chaiyaphum Province, the population is the population of Ban Non Kok Community, Rob Mueang Subdistrict, Mueang District, Chaiyaphum Province, totaling 260 people The tools used in this study including the interview form consisting of Chapter 1 Asking about general information There were 5 questions in total. Part 2 asked about rock salt production process and problems in rock salt production by using local wisdom of Ban Non Kok community, Rob Muang sub-district, Muang district, Chaiyaphum province. Part 3 asked about suggestions. and additional comments The method of data collection was that the authors collected the data by handing out and collecting questionnaires by themselves from a total of 260 samples. The data collection period was June 9-10, 2021. The statistics used in the data analysis were percentage analysis and arithmetic mean. The results showed that 1. Local wisdom, rock salt production process. of people in Ban Non Kok Community, Rob Mueang Subdistrict, Mueang District, Chaiyaphum Province It was found that people in Ban Non Kok Community, Rob Mueang Subdistrict, Mueang District, Chaiyaphum Province There is local wisdom and rock salt production process by an average of 97.3%. There is an excellent local wisdom and rock salt production process. 2. Problems in the production of rock salt It was found that the people in Ban Non Kok Community, Rob Mueang Sub-district, Mueang District, Chaiyaphum Province There are problems and solutions in the production of rock salt, with an average of 98.1 percent, should be improved. and there is a way to fix it. The state should provide support and find a market to support it.

Keyword: rock salt production ; Problems in the production of rock salt ; local wisdom.

1. บทนำ

ภูมิปัญญาท้องถิ่นจัดเป็นพื้นฐานความรู้ความสามารถและประสบการณ์ดั้งเดิมของประชาชนในท้องถิ่นที่ได้รับการถ่ายทอดต่อกันมาจากสติปัญญา ความคิด และประสบการณ์ด้วยตนเอง และจากผู้อาวุโสหรือจากบรรพบุรุษ ทั้งนี้ พบว่าในทุกภูมิภาคของประเทศไทยนั้นมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม บนความหลากหลายทางชีวภาพของแต่ละพื้นที่ จึงทำให้มีความหลากหลายของภูมิปัญญาชาวบ้าน เกิดการเชื่อมโยงบูรณาการความรู้ และนำมาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพและการดำเนินชีวิตในท้องถิ่น โดยเฉพาะในพื้นที่ชุมชนบ้านโนนกก ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ อีกทั้งมีการถ่ายทอดภูมิปัญญาการผลิตเกลือสินเธาว์จากดินที่มีส่วนผสมของเกลือ เรียกเป็นภาษาท้องถิ่นว่า “ดินซึ่กะทา หรือ ดินเอียด” โดยเรียนรู้ประสบการณ์จากบรรพบุรุษจนถึงปัจจุบัน (เนตรนภรัตน์โพธานนท์, 2556 : 74) ข้อมูลทางโบราณคดีการผลิตเกลือสินเธาว์พบว่า เกลือผลิตจากคราบความเค็มบนเนื้อดินโดยการใช้น้ำแยกความเค็มจากดิน แล้วนำน้ำเค็มมาต้มในหม้อดินเผา จนได้เกลือแล้วทุบหม้อทิ้งเอาเกลือไปใช้ เพื่อประกอบอาหารและประโยชน์อื่นๆ (บำเพ็ญ ไชยรักษ์, 2554 : 85) ปัจจุบันการผลิตเกลือสินเธาว์ด้วยกรรมวิธีนี้ลดน้อยลงไปมาก แต่ก็ยังมีปรากฏให้เห็นอยู่บ้าง ในบางพื้นที่ เพราะการต้มเกลือแบบพื้นบ้านถือเป็นอาชีพเสริมที่สร้างรายได้ให้กับชาวบ้านหลังฤดูกาลทำนา และยังเป็นทรัพยากรที่สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับชุมชนท้องถิ่น (รติสมัย พิมัยสถาน, 2546 : 22) ดังนั้นการศึกษาเรียนรู้ภูมิปัญญาการผลิตเกลือสินเธาว์ เพื่อศึกษาบริบทแนวคิดและกระบวนการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์ จากภูมิปัญญาท้องถิ่นกรรมวิธีการผลิตเกลือในชุมชนบ้านโนนกก ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ จึงมีความสอดคล้องกับหลักการอนุรักษ์ฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการผลิตเกลือสินเธาว์ที่มีเอกลักษณ์ได้

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่นกรรมวิธีการผลิตเกลือสินเธาว์ ของประชาชนในชุมชนบ้านโนนกก ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ

1.2.2 เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในการผลิตเกลือสินเธาว์ ของประชาชนในชุมชนบ้านโนนกก ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ

3. ประโยชน์ของการวิจัย

3.1 ประโยชน์เชิงวิชาการ

แสดงให้เห็นถึงการใช้ประโยชน์จากดินเพื่อการผลิตเกลือสินเธาว์

3.2 ประโยชน์เชิงนโยบาย

ส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาการผลิตเกลือสินเธาว์จากชุมชนบ้านโนนกก

4. สมมติฐานของการวิจัย

- 1) ขั้นตอนการผลิตเกลือสินเธาว์โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ของประชาชนในชุมชนบ้านโนนกก ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ วัสดุอุปกรณ์ในการผลิตอาจจะเปลี่ยนไปตามยุคสมัย
- 2) ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในการผลิตเกลือสินเธาว์โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ของประชาชนในชุมชนบ้านโนนกก ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ อาจเกิดจากสภาพภูมิอากาศมีการเปลี่ยนแปลง ดินจะต้องแห้งเท่านั้น ปริมาณ เชื้อเพลิงสำหรับการต้มเกลือสินเธาว์มีน้อยและผู้ผลิตเกลือเป็นเพศหญิงและมีอายุมากทำให้มีผลกระทบต่อ สุขภาพความแข็งแรงของร่างกาย

5. ขอบเขตของการวิจัย

5.1 ขอบเขตด้านเวลา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัญหาในการผลิตเกลือสินเธาว์โดยใช้ภูมิปัญญา

ท้องถิ่นของชุมชนบ้านโนนกก ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ 20 พฤษภาคม 2564 – 20 มิถุนายน 2564

5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาระบบการเรียนรู้ออนไลน์ทางวิทยาศาสตร์จากภูมิปัญญาการผลิตเกลือสินเธาว์ , การผลิตเกลือด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น , ความเดิมและสภาพปัญหา , แนวทางแก้ไขปัญหา

5.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ชุมชนบ้านโนนกก ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ

5.4 ขอบเขตด้านประชากร

ประชาชนชาวบ้าน และสมาชิกกลุ่มผลิตเกลือสินเธาว์ ในชุมชนบ้านโนนกก ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ

6. วิธีดำเนินการ

6.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

6.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชากรในชุมชนบ้านโนนกก ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 800 คน

6.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรศึกษาในครั้งนี้เป็นประชาชนในชุมชนบ้านโนนกก ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 800 คน ใช้จำนวนกลุ่มประชากรตัวอย่างทั้งหมด 260 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก

6.2 กระบวนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน

สำหรับตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ตารางนี้ใช้ในการประมาณค่าสัดส่วนของประชากรเช่นเดียวกันและกำหนดให้สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร เท่ากับ 0.5 ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% และระดับความเชื่อมั่น 95% สามารถคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างกับประชากรที่มีขนาดเล็กได้ตั้งแต่ 10 ขึ้นไป

6.3 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ (Questionnaire) ข้อมูลทั่วไป ปัญหาในการผลิตเกลือสินเธาว์ ของประชากรในชุมชนบ้านโนนกกอก ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ คณะผู้จัดทำสร้างขึ้นมาจากการศึกษาแนวความคิดทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถาม เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ซึ่งมีคำถามทั้งหมดจำนวน 5 ข้อ เป็นแบบเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียง 1 ตัวเลือก ดังนี้

- (1) เพศ
- (2) อายุ
- (3) อาชีพ
- (4) รายได้/เดือน
- (5) การศึกษา

ตอนที่ 2 สอบถาม เกี่ยวกับขั้นตอนการผลิตเกลือสินเธาว์ ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในการผลิตเกลือสินเธาว์โดยการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชนบ้านโนนกกอก ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ เกิดจากสาเหตุใด ซึ่งมีคำถามทั้งหมด 10 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบ 2 ตัวเลือก ตอบใช่ 1 คะแนน ตอบไม่ใช่ 0 คะแนน ดังนี้

(1) “สำเกลือ” เพื่อนำไปทำเป็นน้ำเกลือ ด้วยการนำดินที่ขุดได้ไปผสมกับน้ำเพื่อให้ดินละลาย ก่อนนำไปกรองและต้มให้เดือด

(2) การทำหลุมสำหรับการกรองเพื่อนำน้ำเกลือ 2 หลุม (หลุมใหญ่กับหลุมเล็ก)

(3) นำดินเทลงในหลุมใหญ่ให้เต็ม แล้วจึงใส่น้ำลงในหลุมให้ท่วมดิน เพื่อให้

น้ำเกลือผ่านการกรองจากเกลือ และไหลผ่านมาตามท่อไม้ไผ่ ลงไปยังภาชนะในหลุมเล็ก จะได้น้ำเกลือเพื่อนำไปทำการต้มต่อไป

(4) กระดาษที่ใช้เป็นภาชนะในการต้มเกลือทำมาจากสังกะสีหรือถักปืบ ตัดแต่งให้มีรูปร่างสี่เหลี่ยมผืนผ้า

(5) จัดเก็บเมื่อเกลือ มีลักษณะแห้งสนิท โดยเก็บใส่ในภาชนะต่างๆ ที่เตรียมไว้อย่างเหมาะสม เช่น ไห กระสอบ

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

- (6) ผลิตขายเป็นอาชีพรองเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจาก มีอาชีพหลักคือการทำนาข้าว
- (7) มีข้อจำกัดของเวลา สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง
- (8) ดิน ต้องมีลักษณะแข็งเท่านั้น จึงจะได้เกลือสินเธาว์คุณภาพดีและมีปริมาณมาก
- (9) ปริมาณ เชื้อเพลิงสำหรับการต้มเกลือสินเธาว์มีน้อย ซึ่งส่วนใหญ่ได้มาจาก พรรณไม้ในพื้นที่ป่าชุมชน และพื้นที่ทางการเกษตรของตนเอง
- (10) ผู้ผลิตเกลือเป็นเพศหญิงและมีอายุมากทำให้มีผลกระทบต่อ สุขภาพความแข็งแรงของร่างกาย ส่งผลให้การต่อยอดภูมิปัญญา การผลิตเกลือไม่ต่อเนื่อง และคนรุ่นใหม่ไม่สนใจเนื่องจากมีผลตอบแทนจากการผลิตน้อย
- (11) ท่านมีขั้นตอนในการผลิตเกลือสินเธาว์อย่างไรบ้าง
- (12) ท่านพบปัญหาในการผลิตเกลือสินเธาว์มีอะไรบ้าง และจะมีแนวทางแก้ไขปัญหาในการผลิตเกลือสินเธาว์อย่างไร

ตอนที่ 3 สอบถาม เกี่ยวกับข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

6.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้จัดทำดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแจกและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเองจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 260 คน ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลช่วง วันที่ 9 – 10 มิถุนายน 2564

6.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้จัดทำนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ วิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อคำนวณหาค่าสถิติต่อไปนี้

- 1) การวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าร้อยละ (Percentage)
- 2) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Average)

7. สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่นในการผลิตเกลือสินเธาว์ ของประชาชนในชุมชนบ้านโนนกกอก ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ในครั้งนี้พบว่า

- 1. ภูมิปัญญาท้องถิ่นกรรมวิธีการผลิตเกลือสินเธาว์ ของประชาชนในชุมชนบ้านโนนกกอก ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ได้แก่
 - (1) “สำเกลือ” เพื่อนำไปทำเป็นน้ำเกลือ ด้วยการนำดินที่ขุดได้ไปผสมกับน้ำเพื่อให้ดินละลาย ก่อนนำไปกรองและต้มให้เดือด
 - (2) การทำหลุมสำหรับการกรองเพื่อนำน้ำเกลือ 2 หลุม (หลุมใหญ่กับหลุมเล็ก)
 - (3) นำดินเทลงในหลุมใหญ่ให้เต็ม แล้วจึงใส่น้ำลงในหลุมให้ท่วมดิน เพื่อให้

น้ำเกลือผ่านการกรองจากเกลือ และไหลผ่านมาตามท่อไม้ไผ่ ลงไปยังภาชนะในหลุมเล็ก จะได้น้ำเกลือเพื่อนำไปทำการต้มต่อไป

(4) กระดาษที่ใช้เป็นภาชนะในการต้มเกลือทำมาจากสังกะสีหรือถึงปีบ ตัดแต่งให้มีรูปร่างสี่เหลี่ยมผืนผ้า

(5) จัดเก็บเมื่อเกลือ มีลักษณะแห้งสนิท โดยเก็บใส่ในภาชนะต่างๆ ที่เตรียมไว้ พบว่า ประชาชนในชุมชนบ้านโนนกกอก ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ มีภูมิปัญญาท้องถิ่นกรรมวิธีการผลิตเกลือสินเธาว์โดยค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 97.3 มีภูมิปัญญาท้องถิ่นกรรมวิธีการผลิตเกลือสินเธาว์ดีเยี่ยม

2. ปัญหาในการผลิตเกลือสินเธาว์ ของประชาชนในชุมชนบ้านโนนกกอก ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ได้แก่

- (1) ผลิตขายเป็นอาชีพรองเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจาก มีอาชีพหลักคือการทำนาข้าว
- (2) มีข้อจำกัดของเวลา สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง
- (3) ดิน ต้องมีลักษณะแห้งเท่านั้น จึงจะได้เกลือสินเธาว์คุณภาพดีและมีปริมาณมาก
- (4) ปริมาณ เชื้อเพลิงสำหรับการต้มเกลือสินเธาว์มีน้อย ซึ่งส่วนใหญ่ได้มาจากพรรณไม้ในพื้นที่ป่าชุมชน และพื้นที่ทางการเกษตรของตนเอง

(5) ผู้ผลิตเกลือเป็นเพศหญิงและมีอายุมากทำให้มีผลกระทบต่อสุขภาพความแข็งแรงของร่างกาย ส่งผลให้การต่อยอดภูมิปัญญา การผลิตเกลือไม่ต่อเนื่อง และคนรุ่นใหม่ไม่สนใจเนื่องจากมีผลตอบแทนจากการผลิตน้อย

พบว่า ประชาชนในชุมชนบ้านโนนกกอก ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ มีปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในการผลิตเกลือสินเธาว์โดยค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 98.1 ควรปรับปรุง และมีแนวทางในการแก้ไขคือ รัฐควรให้การสนับสนุนและหาตลาดมารับ

8. การอภิปรายผล

ผลการศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่นในการผลิตเกลือสินเธาว์ ของประชาชนในชุมชนบ้านโนนกกอก ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ มีประเด็นที่จะนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนในชุมชนบ้านโนนกกอก ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ มีภูมิปัญญาท้องถิ่นกรรมวิธีการผลิตเกลือสินเธาว์ ระดับดีเยี่ยม ซึ่งตรงกับงานวิจัยของภูสิทธิ์ ภูคำชะโนด (2560: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาสังคมแห่งความสุขตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียงบนพื้นที่ผลกระทบนาข้าวและนาเกลือด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนอำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจภูมิสังคมปัญหาเดิมและปัญหาใหม่ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบตลอดเส้นทางสายน้ำ 3 สาย ได้แก่ ลำห้วยหลวง ลำห้วยสงคราม ลำห้วยทวน และ 2 นา ได้แก่ นาข้าวและนาเกลือ วิเคราะห์การมีส่วนร่วม ในการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาการรุกคืบของน้ำเค็มจากการผลิตนาเกลือสินเธาว์ และการประยุกต์ใช้หลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิตของประชาชน รวมถึงเพื่อสร้างภาพใน

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

อนาคต รูปแบบและแนวทางการพัฒนา สังคมแห่งการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขของการอยู่ร่วมกันของประชาชนผู้ทำนาข้าวและนาเกลือโดยผลจากการศึกษา พบว่า ผู้คนมีความผูกพันต่อชุมชนที่อาศัยอยู่ ณ ปัจจุบันมากทั้งเรื่องความผูกพันในสถานที่ที่มีความรู้สึกว่าเป็นบ้าน และความรู้สึกรักชุมชนซึ่งสามารถสร้างความกลมเกลียวเหนียวแน่นของคนในชุมชนได้เป็นอย่างดี เมื่อต้องการแก้ไข ปัญหาการรुक้าของน้ำเค็มจากการผลิตนาเกลือสินเธาว์ ประชาชนให้ความร่วมมือดีมีส่วนร่วมมาก โดยเฉพาะด้าน การร่วมรับรู้และเข้าใจ ด้านการร่วมคิดและแสดงความคิดเห็น แต่ขาดการลงมือทำ การร่วมดำเนินการอยู่เพียงใน ระดับปานกลางหย่อนลงมาในระดับน้อย และพบว่าปัญหาเชิงพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากการทำนาเกลือยังคงอยู่โดย ประชาชนต้องปรับตัวตามสภาวะที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา พร้อมกับต้องปรับตัวที่จะต้องค้นหานวัตกรรมหรือผลผลิต หรือผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ สำหรับการนำเกลือมาสร้างมูลค่าเพิ่ม

2. ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนในชุมชนบ้านโนนกกอก ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ มีปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในการผลิตเกลือสินเธาว์ควรปรับปรุง ซึ่งตรงกับงานวิจัยของสุทธิดา สุนทรโชติ , สาวิตรี รตโนภาส สุวรรณลี และไพบุลย์ บุญไชย (2560: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา กระบวนการผลิตและเส้นทางการค้าเกลือสินเธาว์บ่อภูหิน จังหวัดขอนแก่น พบว่า พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีแอ่งเกลือรองรับอยู่ใต้ดินเป็นโดมเกลือขนาดใหญ่ ทำให้มี การผลิตเกลือในระดับชุมชนโบราณมาตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงกระบวนการผลิตและเส้นทางการค้าขายเกลือสินเธาว์ในอดีตและ ปัจจุบัน บริเวณบ่อภูหิน จังหวัดขอนแก่น ผู้รู้ประวัติความเป็นมาการผลิตเกลือ จำนวน 9 คน และผู้ผลิตเกลือสินเธาว์ จำนวน 8 คราวเรือน โดยใช้วิธีแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบ สัมภาษณ์เชิงลึกแบบไม่มีโครงสร้าง วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วม และการสนทนากลุ่ม ทำการ รวบรวมข้อมูลตำแหน่งเส้นทางการค้าเกลือจากเครื่องกำหนดตำแหน่งทั่วโลก ผลการวิจัย พบว่า ผลการเปลี่ยนแปลงกระบวนการเปลี่ยนแปลงการผลิต คือ การทำพิธีบอกกล่าวเจ้าที่โรงเรือน ฮางเกลือ ภาชนะต้มเกลือและตะกร้าใส่เกลือ กระบวนการผลิตที่ไม่เปลี่ยนแปลง คือ ฤดูกาล เชื้อเพลิง และตัดทา และผลเส้นทางการค้าขายเกลือสินเธาว์ในอดีตมี 7 เส้นทางอยู่ใกล้กับแหล่ง ผลิต มีระยะทางประมาณ 97 กิโลเมตร ยานพาหนะเป็นเกวียน ราคาเกลือ 1 ปี๊บ 12 กิโลกรัม เท่ากับ 3 – 5 บาท ปัจจุบันมีเส้นทางเพิ่มขึ้นเป็น 10 เส้นทาง มีระยะทางประมาณ 237 กิโลเมตร ยานพาหนะเป็นรถบรรทุก ราคาซื้อขายเกลือ 1 ปี๊บ ราคา 150 – 200 บาท และแลกข้าวสาร 1 ปี๊บ งานวิจัยเป็นการส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองจากทรัพยากร ท้องถิ่น และการผลิตเกลือสินเธาว์สามารถดำรงอยู่คู่กับชุมชนได้อย่างยั่งยืน

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้ประกอบการควรคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดจากการผลิตเกลือสินเธาว์
2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเข้ามาแก้ไขปัญหาต่างๆ
3. ภาครัฐควรให้การสนับสนุนในการทำโรงเรือนให้
4. ภาครัฐควรหาตลาดไว้รองรับผลผลิตเกลือสินเธาว์จากชาวบ้าน

9.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยทางด้านของผลกระทบการแผ่กระจายดินเค็ม เนื่องจากการสลายตัวตามธรรมชาติของหินอมเกลือ
2. ควรมีการศึกษากระบวนการปรับปรุงดินเค็มหลังจากการผลิตเกลือสินเธาว์

10. บรรณานุกรม

เนตรนภา รัตนโพธานันท์. (2556). ภูมิปัญญาการผลิตเกลือในแอ่งดินโคราช.(ออนไลน์). แหล่งที่มา :

<file:///C:/Users/Administrator/Downloads/92097-ไฟล์บทความ-228122-1-10-20170707%20> .

(วันที่สืบค้นข้อมูล : 5 มิถุนายน 2564).

ประจักษ์ เพ็ญนภา ปาละปิ่น. (2563). แบบแผนการพัฒนาเกลือสินเธาว์อำเภอบ้านดุงเพื่อเป็นต้นแบบการบริหารจัดการที่ดีอย่างเป็นรูปธรรมผ่านกระบวนการ. (ออนไลน์).

แหล่งที่มา : <file:///C:/Users/Administrator/Downloads/225277.pdf>. (วันที่สืบค้นข้อมูล : 5 มิถุนายน 2564).

บำเพ็ญ ไชยรักษ์. (2554 : 85). บทบาทของเกลือที่มีต่อนิเวศวัฒนธรรมและสุขภาพของชุมชนในลุ่มน้ำสงคราม. (ออนไลน์). แหล่งที่มา :

https://doi.nrct.go.th/ListDoi/listDetail?Resolve_Doi=10.14457/SU.the.2011.622.

(วันที่สืบค้นข้อมูล : 5 มิถุนายน 2564).

รติสมัย พิมัยสถาน. (2546 : 22). ภูมิปัญญาการผลิตเกลือในแอ่งดินโคราช. (ออนไลน์).

แหล่งที่มา : [file:///C:/Users/Administrator/Downloads/92097-1-228122-1-10-](file:///C:/Users/Administrator/Downloads/92097-1-228122-1-10-20170707%20(3).pdf)

[20170707%20\(3\).pdf](20170707%20(3).pdf). (วันที่สืบค้นข้อมูล : 12 มิถุนายน 2564).

รพีวรรณ พิมพ์จันทร์. (2557). ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม.(ออนไลน์). แหล่งที่มา :

<https://sites.google.com/site/bb24559r/khnad-khxng-klum-tawxyang-thi-hemaa-sm>. (วันที่สืบค้น

ข้อมูล : 26 มิถุนายน 2564).

เพ็ญนภา ปาละปิ่น. (2560). การศึกษาปัญหาผลกระทบจากการรुक้าของน้ำเค็มในมิติทางสังคม เศรษฐกิจ

และสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่ของอำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี. มหาวิทยาลัยราชภัฏ

สวนสุนันทา. (วันที่สืบค้นข้อมูล : 5 มิถุนายน 2564).

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

เพียงตา สাত্রักษ์. (2546). การทำนาเกลือสินเธาว์ : สภาพปัญหาที่ยืดเยื้อในภาคอีสาน. (ออนไลน์).

แหล่งที่มา : <https://home.kku.ac.th/peangta/peangta-salt.htm>. (วันที่สืบค้นข้อมูล : 12 มิถุนายน 2564).

ภูสิทธิ์ ภูคำชะโนด. (2560). การพัฒนาสังคมแห่งความสุขตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงบนพื้นที่ ผลกระทบนาข้าวและนาเกลือด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชน อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี.

มหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนสุนันทา. (วันที่สืบค้นข้อมูล : 5 มิถุนายน 2564).

สุทธิดา สุนทรโชติ , สาวิตรี รตโนภาส สุวรรณลี และไพบุลย์ บุญไชย. (2560). กระบวนการผลิตและเส้นทางการค้าเกลือสินเธาว์บ่อภูหิน จังหวัดขอนแก่น. (ออนไลน์). แหล่งที่มา :

<file:///C:/Users/Administrator/Downloads/199268-Article%20Text-605927-1-10-20190629%20.pdf>. (วันที่สืบค้นข้อมูล : 12 มิถุนายน 2564).

อภิชาติ บัวงาม, ไพศาล พากเพียร และประสิทธิ์ กุลบุญญา. (2564:). แนวทางการฟื้นฟูอนุรักษ์ปลาร้าบ้านปากน้ำ ตำบลกุดลาด อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี. (ออนไลน์). แหล่งที่มา :

<file:///C:/Users/Administrator/Downloads/247003-871285-1-10-20210227.pdf>

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏนครศรีธรรมราช

ณรงค์ สุขเพ็ชร์ (Narong Sookpech)¹

จิตรลดา อินทรสุวรรณ (Jitlada Intharasuwan)²

ชนิกานต์ ไสยเกื้อ (Chanikarn Saikuea)³

สมพงษ์ เรือนสูง (Sompong Ruansoong)⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช 2) เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำนวน 329 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานสำหรับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม และทดสอบค่าเอฟ (f-test) ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA สำหรับกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ส่วนคำถามปลายเปิดในแบบสอบถามจะทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีส่วนร่วมทางการเมืองในด้านการให้ข้อมูลและรับข้อมูล มากที่สุด รองลงมามีส่วนร่วมในด้านการณรงค์ทางการเมือง ส่วนในด้านการแสดงความสนใจต่อกิจกรรมทางการเมืองการมีส่วนร่วม น้อยที่สุด 2) เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศ และอายุ ที่แตกต่างกัน การมีส่วนร่วมทางการเมือง

¹ นักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

E-mail : 6111224114@nstru.ac.th

² นักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

E-mail : 6111224096@nstru.ac.th

³ อาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

E-mail : Chanikan_jorn@hotmail.com

⁴ อาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

E-mail : sompong.uan@gmail.com

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564

“การจัดการศึกษาไทยในยุค **New Normal**” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ของนักศึกษาไม่แตกต่างกัน ส่วนประเภทนักศึกษา ชั้นปี สาขาที่เรียน และเกรดเฉลี่ย ที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 3) ปัญหาและอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช คือ การมีส่วนร่วมบางรูปแบบเช่น การชุมนุมประท้วงตามพื้นที่สาธารณะต่างๆนักศึกษาไม่กล้าแสดงตัวตนเนื่องจากกลัวกระทบต่อสถานภาพนักศึกษา หรือกลัวว่าขัดต่อระเบียบสถาบันการศึกษา รวมถึงเกรงว่าจะมีปัญหากับอาจารย์และเพื่อนที่มีความคิดแตกต่างกันจากตนเอง

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วม; การเมือง; นักศึกษา

Political Participation of Nakhon Si Thammarat Rajbhat University Faculty of Humanities and Social Sciences’ Students

Abstract

The research aimed to 1) Study the political participation levels of Nakhon Si Themmarat Rajabhat University Faculty of Humanities ane Socail Sciences’ students 2) Compare the political participation of tne NSTRU Faculty of Humanities ane Socail Sciences’ students classified by individual factors 3) Find out the problems and obstacles towards the political participation of NSTRU Faculty of Humanities ane Socail Sciences’ students

The samplings were those 329 students of NSTRU Faculty of Humanities ane Socail Sciences. The research tool was a questionnaire. The statistics employed/were percentage,mean,standard deviation, t-test and f-test one way ANOVA. The open-ended questions were content analyzed.

The study findings were 1) The political participation of the students ; in general, was moderate. When considering from each domain, the political providing and receiving participation was the most ; the political campaign participation the second ; and the political activities interests the least 2) the comparison of the levels in political participation of different ; whereas , different types of stdents , years of study and fields of study and GPA were statistically significant 3) The students’ gatherings for the political protest participation especially in public areas were the constraints and problems of the students due to the prone offended to the University’s rules of laws as well as to the lectures’ penalty and fellow friends’ disapproved

Keyword: participation; politics; student

1. บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560 ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยได้มากขึ้นตามที่รัฐบาลกลางได้กระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนมีส่วนร่วมในทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยได้ถูกบรรจุไว้ในมาตรา 247 ถึง 254 ในหมวด 14 ของรัฐธรรมนูญฉบับปีพุทธศักราช 2560 ซึ่งนับว่าเป็นการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปสู่ท้องถิ่นที่เอื้อต่อการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยได้เป็นอย่างดีอีกทั้งเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนรับผิดชอบและการเรียนรู้การปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อร่วมกันคิดร่วมกันทำพัฒนาท้องถิ่นของตนเองการพัฒนาประชาธิปไตยของประเทศไทยขึ้นกับการพัฒนาชุมชนในการปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างน้อยจะต้องมี 4 มิติที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันโดยการมีการเมืองเป็นฝ่ายบริหารจัดการประเทศตั้งแต่ชุมชนท้องถิ่นถึงระดับชาติการเมืองเป็นเรื่องอำนาจจัดสรรผลประโยชน์ในสังคมเป็นตัวกำหนดกิจกรรมของสังคมนั้น ๆ ในทุกแง่มุมโดยอำนาจจัดสรรผลประโยชน์ในสังคมนั้น ๆ จะต้องเป็นธรรมและยั่งยืนการเมืองไทยในระบอบประชาธิปไตยได้เลือกรูปแบบการควบอำนาจ (Fusion of Power) โดยทั่วไปเรียกว่าระบบรัฐสภา (Parliamentary System) เป็นประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมาจากประเทศอังกฤษโดยที่มนุษย์เป็นสัตว์สังคมและเป็นสัตว์การเมือง “ไม่ว่าคุณจะเกี่ยวข้องกับการเมืองหรือไม่ แต่การเมืองจะเกี่ยวข้องกับชีวิตคุณแน่นอน” นั่นก็คือการเมืองจะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับชีวิตและการดำรงชีวิตทุกด้านทุกมิติเศรษฐกิจสังคมและทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมการเมืองจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาท้องถิ่นซึ่งเป็นรากฐานสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในภาพรวม (สถาบันพระปกเกล้า, 2560 : 73-75)

อย่างไรก็ตามเป็นที่ยอมรับกันว่าการปกครองในระบอบประชาธิปไตยเป็นรูปแบบการปกครองที่ดีที่สุดเนื่องจากเป็นการปกครองโดยถือว่าอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนการมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาระบบการเมืองให้เป็นประชาธิปไตยเพราะการมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญประการหนึ่งของระบอบประชาธิปไตยสังคมใดที่จะมีระดับความเป็นประชาธิปไตยสูงหรือต่ำพิจารณาได้จากการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนสังคมที่ประชาชนมีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองสูงย่อมมีระดับความเป็นประชาธิปไตยสูงในทางตรงกันข้ามสังคมใดประชาชนมีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองต่ำแสดงว่าสังคมนั้นมีระดับความเป็นประชาธิปไตยต่ำรัฐธรรมนูญฉบับต่างๆของไทยในอดีตที่ผ่านมาเปิดโอกาสให้ทุกคนที่มีอายุ 20 ปีบริบูรณ์เป็นผู้มีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนของตน แต่ในความเป็นจริงแล้วจะเห็นว่าผู้ที่อายุต่ำกว่า 20 ปีที่อยู่ในวัยกำลังศึกษาได้แสดงออกถึงความเคลื่อนไหวทางการเมืองก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงระดับชาติหลายครั้งเป็นต้น (สุจิต บุษงการ, 2551 : 14)

การมีส่วนร่วมทางการเมืองในประเทศไทย พ.ศ. 2563 เป็นการประท้วงที่กำลังดำเนินอยู่ต่อรัฐบาลนายกรัฐมนตรีและอดีตหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา แรกเริ่มเกิดจากคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญให้ยุบพรรคอนาคตใหม่ในวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2563 การประท้วงเกิดขึ้นในพื้นที่สถานศึกษาทั้งหมด และหยุดไปช่วงหนึ่งจากการระบาดทั่วของโควิด-19 ในประเทศไทย การประท้วงกลับมาอุบัติขึ้นอีกครั้งในวันที่ 18 กรกฎาคม 2563 ในรูปแบบการเดินขบวนซึ่งจัดระเบียบภายใต้กลุ่ม "เยาวชนปลด

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

แอก” ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร นับเป็นการชุมนุมใหญ่สุดในรอบ 6 ปี มีการยื่นข้อเรียกร้อง 3 ประการต่อรัฐบาล ได้แก่ ให้อยุบสภาผู้แทนราษฎร ยุติคุกคามประชาชน และร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ (วิกิพีเดีย, 2563)

จะเห็นได้ว่า บริบทสังคมการเมืองไทย เยาวชน นิสิต นักศึกษา ในระดับอุดมศึกษาได้มี บทบาทสำคัญมีส่วนร่วมเป็นหลักเป็นแนวหน้าและเป็น “กลุ่มพลังทางการเมือง” ที่ช่วยกระตุ้นให้ การมีส่วนร่วมพัฒนาทางการเมืองและพัฒนาประชาธิปไตยมาโดยตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชน นิสิต นักศึกษา ที่มาจากสถาบันอุดมศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนการกล่อมเกลากิจกรรมทางการเมือง ซึ่งมหาวิทยาลัยเหล่านี้ มีการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชารัฐศาสตร์เพื่อ ปลุกฝังให้เยาวชน นิสิต นักศึกษา ได้เรียนรู้วัฒนธรรมทางการเมืองโดยเฉพาะอย่างยิ่ง วัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วมเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาการเมืองการปกครองของไทยให้มีความเป็น ประชาธิปไตยที่แท้จริง

นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักเรียน นักศึกษา และประชาชนในจังหวัดนครศรีธรรมราช ยังออกมาร่วมชุมนุมที่บริเวณสนามหน้าเมืองนครศรีธรรมราช มีการจัดกิจกรรมการเมือง ใช้ชื่อว่า “คนคอนไม่ทน” โดยมีกลุ่มเยาวชน จากสถาบันอุดมศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดนครศรีธรรมราช นัดกันแต่งชุดดำ ชุมนุมเรียกร้องขับไล่รัฐบาล พร้อมชูป้ายข้อความต่างๆ จำนวนมาก โดยยื่นข้อเรียกร้องให้รัฐบาลยุบสภา ยุติคุกคามประชาชน และร่างรัฐธรรมนูญใหม่ อย่างไรก็ตาม การชุมนุมครั้งนี้ไม่มีแกนนำ แต่มีการสลับตะโกนด่ารัฐบาลต่างๆ นานา และส่งเสียงโห่ขับไล่รัฐบาลเผด็จการตลอดเวลา โดยมีกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทั้งในและนอกเครื่องแบบหลายสิบนาย คอยสังเกตการณ์รักษาความสงบบริเวณชุมนุมประท้วงตลอดเวลา นอกจากนี้ ส่วนหนึ่งของกลุ่มผู้ชุมนุมประท้วงยังตะโกนว่าตำรวจ คุกคามข่มขู่เด็กนักเรียนมัธยมโรงเรียนแห่งหนึ่ง ที่ออกมาเคลื่อนไหวเชิญชวนให้ประชาชน และเยาวชนออกมาชุมนุมขับไล่รัฐบาลครั้งนี้ด้วย โดยเหตุการณ์ชุมนุมเป็นไปด้วยความสงบเรียบร้อย

ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เพื่อศึกษาว่านักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีส่วนร่วมทางการเมืองมากน้อยเพียงใด และเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามากยิ่งขึ้น อีกทั้งส่งเสริมให้นักศึกษามีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม อันเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของไทย ขณะเดียวกันสถาบันสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อกระตุ้นส่งเสริม หรือสนับสนุนให้นักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองและสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับสถาบันอื่นๆ ในการส่งเสริมการเข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมืองมากยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้ทำการกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

3.ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้ทราบถึงระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

2. ได้ทราบถึงผลเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาว่ามีความแตกต่างในการมีส่วนร่วมทางการเมืองหรือไม่อย่างไร

3. ได้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

4. นำผลวิจัยไปเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามากยิ่งขึ้น อีกทั้งส่งเสริมให้นักศึกษามีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม อันเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของไทย

4.สมมติฐานของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ตั้งข้อสมมติฐานไว้ดังนี้

1.การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช อยู่ในระดับปานกลาง

2.การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มีความแตกต่างกันตามปัจจัยส่วนบุคคล

5.ขอบเขตของการวิจัย

5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

5.2 ขอบเขตด้านตัวแปร

ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรที่วิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย ตัวแปรต้นและตัวแปรตาม

1 ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

2 ตัวแปรตาม คือ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์

และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

5.3 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1 ประชากร คือ นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำนวน 2,277 คน (สำนักงานส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 2563)

2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำนวน 329 คน ได้มาโดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรเครจซี่และมอร์แกน (อ้างถึงใน มุครินทร์ สงคง, 2556 : 57)

5.4 ขอบเขตด้านพื้นที่

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาในพื้นที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

5.5 ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษางานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาไว้ตั้งแต่เดือน มกราคม - เมษายน พ.ศ. 2564

6.วิธีดำเนินการวิจัย

6.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ดังนั้นผู้วิจัยได้ใช้ประชากรทั้งหมดมาทำการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง (simple size) โดยใช้สูตรเครจซี่และมอร์แกน (krejcie and Morgan) (อ้างถึงใน มุครินทร์ สงคง,2556 : 57) ดังนี้

$$\frac{x^2NP(1 - P)}{e^2(N - 1) + x^2P(1 - P)}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้

x^2 = ค่าไคสแควร์ที่df เท่ากับ 1 และระดับความเชื่อมั่น 95% ($x^2=3.841$)

P = สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร (ถ้าไม่ทราบให้กำหนด P = 0.5

ประชากรที่กำหนดข้างต้นมี จำนวน 2,277 คน ดังนั้นแทนจำนวนสมาชิกในสูตรข้างต้นจะได้กลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{จากสูตร} \quad n &= \frac{x^2 NP(1-P)}{e^2(n-1)+x^2 P(1-P)} \\
 \text{แทนค่าจากสูตร} &= \frac{3.841 \times (2,277 \times 0.5) \times (1-0.5)}{[(0.05^2) \times (2,277-1)] + [(3.841 \times 0.5)(1-0.5)]} \\
 &= \frac{3.841 \times 1,138.5 \times 0.5}{(0.0025 \times 2,276) + (1.9205 \times 0.5)} \\
 &= \frac{2,186.48925}{5.69 + 0.96025} \\
 &= \frac{2,186.48925}{6.65025} \\
 &= 328.7830 \approx 329 \\
 &= 329 \text{ คน}
 \end{aligned}$$

ดังนั้น ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จากการคำนวณหากลุ่มตัวอย่างของสูตรเครจซีและมอร์แกน (krejcie and Morgan) คำนวณได้ 328.843 ผู้วิจัยจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็น 329 คน

6.2 เครื่องที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่นำมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ส่วนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ในการตอบแบบสอบถามผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

1. ลักษณะคำถามแบบประมาณค่า (Rating Scale) ในคำถามแต่ละข้อจะมีคำถาม-ตอบ ให้เลือกในลักษณะการประเมินค่า 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5	หมายถึง	มีส่วนร่วมทางการเมืองมากที่สุด
4	หมายถึง	มีส่วนร่วมทางการเมืองมาก
3	หมายถึง	มีส่วนร่วมทางการเมืองปานกลาง
2	หมายถึง	มีส่วนร่วมทางการเมืองน้อย
1	หมายถึง	มีส่วนร่วมทางการเมืองน้อยที่สุด

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
 “การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

การแปลความหมายโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อใช้จัดกลุ่มระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และความคิดเห็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช แล้วนำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามมาจัดกลุ่ม โดยแบ่งระดับออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{การหาค่าพิสัย} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนกลุ่ม}} \\ &= \frac{5-1}{3} \\ &= 1.33 \end{aligned}$$

ดังนั้น ได้ค่าพิสัยเท่ากับ 1.33

การจัดกลุ่มคะแนนตามค่าพิสัยดังกล่าว ได้รับคะแนนการมีส่วนร่วม 3 ระดับ

ระดับคะแนน	มีส่วนร่วม
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 2.33	มีส่วนร่วมน้อย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34 - 3.67	มีส่วนร่วมระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.68 - 5.00	มีส่วนร่วมระดับมาก

6.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้ศึกษาใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนดไว้แบบสอบถาม ประกอบไปด้วยข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช แบบสอบถาม มีขั้นตอนดังนี้

1.1 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง

1.3 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

1.4 ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ในคำตอบในแบบสอบถามและรับแบบสอบถามกลับคืนหลังจากกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว

1.5 นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาใช้ในการวิเคราะห์ สรุปผลการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากเอกสาร หนังสือ งานวิจัย บทความ วารสาร สื่อสารสนเทศ รายละเอียดของโครงการ ตลอดจนเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการสนับสนุนการวิจัยครั้งนี้

6.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ SPSS for Windows Version 24 (Statistical Product for the Social Science) โดยหาค่าข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. วิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)
2. การหาค่าเฉลี่ย (Mean) สำหรับวิเคราะห์การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และการหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย
3. ค่า T-test และค่า F-test (One-way Anova) สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปร หากพบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ผู้วิจัยทำการเปรียบเทียบรายคู่
4. ส่วนคำถามปลายเปิดในแบบสอบถามจะทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

7. สรุปผลการวิจัย

1. ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีส่วนร่วมทางการเมืองในด้านการให้ข้อมูลและรับข้อมูล มากที่สุด รองลงมามีส่วนร่วมในด้านการณรงค์ทางการเมือง ส่วนในด้านการแสดงความคิดเห็นต่อกิจกรรมทางการเมืองการมีส่วนร่วม น้อยที่สุด

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยภาพรวม

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช	การมีส่วนร่วมทางการเมือง		
	\bar{x}	S.D.	แปลค่า
1. ด้านการให้ข้อมูลและรับข้อมูล	3.11	0.837	ปานกลาง
2. ด้านการร่วมรณรงค์ทางการเมือง	2.98	0.903	ปานกลาง
3. ด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง	2.86	1.000	ปานกลาง
4. ด้านการแสดงความสนใจต่อกิจกรรมทางการเมือง	2.59	0.953	ปานกลาง
5. ด้านการมีบทบาทเคลื่อนไหวทางการเมือง	2.80	0.675	ปานกลาง
รวม	2.87	0.874	ปานกลาง

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
 “การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

2. เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมทางเมืองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศ และอายุ ที่แตกต่างกัน การมีส่วนร่วมทางเมืองของนักศึกษาไม่แตกต่างกัน ดังตารางข้างล่างนี้

ตาราง เพศ

เพศ	N	\bar{x}	S.D.	T	Sig.
ชาย	161	2.85	0.666	0.309	0.757
หญิง	168	2.87	0.732		

ตาราง อายุ

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	2.031	1.016	2.086	0.126
ภายในกลุ่ม	326	158.741	0.487		
รวม	328	160.773			

ส่วนประเภทนักศึกษา ชั้นปี สาขาที่เรียน และเกรดเฉลี่ย ที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมทางเมืองของนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังตารางตัวอย่าง ประเภทนักศึกษา ชั้นปี และสาขา

ตาราง ประเภทนักศึกษา

ประเภทนักศึกษา	N	\bar{x}	S.D.	T	Sig.
ภาค ปกติ	284	2.90	0.729	2.682	0.008**
ภาค กศ.บป.	45	2.60	0.482		

ตาราง ชั้นปี

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	4.523	2.261	4.718	0.010**
ภายในกลุ่ม	326	156.250	0.479		
รวม	328	160.773			

ตาราง สาขา

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	9	74.466	8.274	30.582	0.000***
ภายในกลุ่ม	319	86.306			
รวม	328	160.773			

3. ปัญหาและอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช คือ การมีส่วนร่วมบางรูปแบบเช่น การชุมนุมประท้วงตามพื้นที่สาธารณะต่างๆ นักศึกษาไม่กล้าแสดงตัวตนเนื่องจากกลัวกระทบต่อสถานภาพนักศึกษา หรือกลัวว่าขัดต่อระเบียบสถาบันการศึกษา รวมถึงเกรงว่าจะมีปัญหากับอาจารย์และเพื่อนที่มีความคิดแตกต่างกันจากตนเอง

8. อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย เรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยอภิปรายผลตามสมมติฐาน มีรายละเอียดดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช อยู่ในระดับปานกลาง ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยอยู่ในระดับปานกลาง เป็นไปตามสมมติฐาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สำราญ วิเศษ (2555) ศึกษาเรื่อง กระบวนการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเรียงลำดับ ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือด้านการแสดงความคิดเห็นรองลงมาได้แก่ ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านการประเมินผล และด้าน การตัดสินใจตามลำดับ

สมมติฐานข้อที่ 2 การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มีความแตกต่างกันตามปัจจัยส่วนบุคคล ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้าน ประเภทนักศึกษา ชั้นปี สาขา เกรดเฉลี่ย แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สำราญ วิเศษ (2555) ศึกษาเรื่อง กระบวนการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม ผลการศึกษพบว่านักศึกษาที่มีเพศ ชั้นปี ที่กำลังศึกษาและระบบการเรียนต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา และลดปัญหาอุปสรรคในการเข้าไปมีส่วนร่วมทุกด้านของนักศึกษา อันได้แก่ ด้านการให้ข้อมูลและรับข้อมูล ด้านการร่วมรณรงค์ทาง

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

การเมือง ด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง ด้านการแสดงความสนใจต่อกิจกรรมทางการเมือง และด้านการมีบทบาทเคลื่อนไหวทางการเมือง ทางสถาบันทางศึกษาควรส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวเพราะเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานทางการเมืองตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ตามที่ มาตราตรา 34 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ระบุไว้ว่า บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น การจำกัดเสรีภาพดังกล่าวจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ

แห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเฉพาะเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ เพื่อคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันสุขภาพของประชาชน เสรีภาพทางวิชาการย่อมได้รับความคุ้มครอง แต่การใช้เสรีภาพนั้นต้องไม่ขัดต่อหน้าที่ของปวงชนชาวไทยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และต้องเคารพและไม่ปิดกั้นความเห็นต่างของบุคคลอื่น

9. ข้อเสนอแนะการวิจัย

9.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ผลจากการศึกษา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งใช้เป็นแนวทางในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

1. สถาบันทางการศึกษาควรส่งเสริมและเปิดโอกาสให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองทุกด้าน ทุกรูปแบบทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ
2. นักศึกษาควรตระหนักในสิทธิ เสรีภาพทางการเมืองของตนเอง และตระหนักรู้ว่าการเมืองเป็นเรื่องของทุกคน และเกี่ยวข้องกับตัวเราตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย

9.2 ข้อเสนอแนะสำหรับวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ครอบคลุมทุกคณะ เพื่อที่จะได้รับข้อมูลที่ครบถ้วนและถูกต้องมาปรับใช้ในงานวิจัยครั้งต่อไป
2. ควรศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
3. ควรศึกษาเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาในเครือข่ายมหาวิทยาลัยในจังหวัดนครศรีธรรมราช

10. บรรณานุกรม

บวศักดิ์ อูรรโรณ และถวิลลวดี บุรีกุล. (2555). ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม (Participatory Democracy). กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

วรรณีย์ ปังสกุลยานนท์. (2561). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ของ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วิกิพีเดีย. (2563). การประท้วงในประเทศไทย. ค้นเมื่อ กุมภาพันธ์ 8, 2564. จาก

<https://th.wikipedia.org/wiki/>

สมบัติ ชำรงธัญวงศ์. 2549. นโยบายสาธารณะ :แนวความคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ.

(พิมพ์ครั้งที่14). กรุงเทพฯ : เสมาธรรม.

สถาบันพระปกเกล้า. (2560). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560.

(พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ.

สำราญ วิเศษ. (2555). กระบวนการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัย

นครพนม. คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยนครพนม.

สุจิริต บุญบงการ. (2551). วัฒนธรรมทางการเมืองของนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพฯ : สมาคม

สังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย.

พฤติกรรม การสูบบุหรี่ของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ สาขา รัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

สิริวารรณ ดัชนีแสง

บทคัดย่อ

การศึกษาเชิงสำรวจภาคตัดขวางนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การสูบบุหรี่ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ สาขา รัฐประศาสนศาสตร์ใน จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 100 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามพฤติกรรม การสูบบุหรี่ของวัยรุ่น วิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนาและ Chi – Square ผลการวิจัยพบว่า ปัจจุบันกลุ่มตัวอย่างสูบบุหรี่ ร้อยละ 12.15 เพศชายสูบบุหรี่ร้อยละ 10.03 เพศหญิงร้อยละ 2.79 เคยสูบบุหรี่ ร้อยละ 38.08 เหตุผลที่ลองสูบบุหรี่ ส่วนมากร้อยละ 26.39 สูบเพราะอยากลอง อายุเฉลี่ยที่สูบบุหรี่ 13.43 ปี (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.22) ค่าใช้จ่ายในการสูบบุหรี่ต่อเดือนเฉลี่ย 309.08 บาท (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.77) สถานที่สูบบุหรี่ ส่วนมาก ร้อยละ 48.78 สูบที่บ้าน ในครอบครัวมีพ่อสูบบุหรี่ร้อยละ 36.08 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การสูบบุหรี่ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา พื้นที่ของโรงเรียน เพื่อนสนิทชักชวนให้สูบ และมีคนสูบบุหรี่มาอยู่ใกล้มี ความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การสูบบุหรี่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p < .05$)

คำสำคัญ พฤติกรรม, การสูบบุหรี่ ,ปัจจัย

Abstract

This cross-sectional survey study aimed to examine factors related to smoking behavior among students at Chaiyaphum Rajabhat University. The sample group was students of the Faculty of Political Science, branch of public administration in 100 people in Chaiyaphum Province. Data were collected using the adolescent smoking behavior questionnaire. Data were analyzed using descriptive statistics and Chi-Square.

keyword behavior, smoking, factors

บทนำ

บุหรีเป็นยาเสพติดที่ถูกกฎหมายที่ส่งผล กระทบทั้งผู้สูบและบุคคลใกล้ชิด เป็นสาเหตุทำให้เสียชีวิตก่อนวัยอันควร นิโคตินสามารถเข้าสู่ สมองภายใน 7 วินาทีเร็วกว่าการฉีดโคเคนเข้า หลอดเลือด การสูบบุหรี 1 มวนทำให้ชีวิตสั้นลง 7 นาที และมีผลทำให้เกิดโรคต่าง ๆ ถึง 25 โรค โดยเฉพาะโรคมะเร็ง 10 ชนิด จากการประมาณ ความสูญเสียทางเศรษฐศาสตร์จากโรคที่เกิดจาก การสูบบุหรี ในปี พ.ศ.2552 พบว่า ค่าใช้จ่ายทั้งหมดเท่ากับ 74,884 ล้านบาท หรือ 0.78% ของGDP (Pitayarangsarit, Chotbenjamaporn & Pankrajang, 2016) จากข้อมูลการะโรคในปีพ.ศ. 2552 พบว่า บุหรีเป็นสาเหตุที่ทำให้เสียชีวิตมากกว่ายาเสพติด ทุกชนิดรวมกัน 27.9 เท่า แอลกอฮอล์ทำให้ เสียชีวิตสูงกว่า 13.7 เท่า การเริ่มสูบบุหรีหรือดื่ม สุราจะนำชีวิตไปสู่ความเสี่ยงต่าง ๆ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุของการสูบบุหรีของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
2. เพื่อการศึกษาผลกระทบจากการสูบบุหรีของนักศึกษา
3. เพื่อศึกษาหาแนวทางแก้ไขพฤติกรรมกรรมการสูบบุหรีให้มีจำนวนน้อยลง

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทราบถึงพฤติกรรมกรรมการสูบบุหรีของนักศึกษา
2. ทราบถึงผลกระทบจากการสูบบุหรีของนักศึกษา
3. ทราบถึงแนวทางการแก้ไขของปัญหา

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัญหาการสูบบุหรีของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ น่าจะมาจาก: การอยากรู้อยากลอง
2. ปัญหาการสูบบุหรีของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ น่าจะมาจาก:สังคมรอบข้าง
3. ปัญหาการสูบบุหรีของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ น่าจะมาจาก: ปัญหาครอบครัว
4. ปัญหาการสูบบุหรีของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ น่าจะมาจาก:ภาวะการเครียด

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยมุ่งศึกษาถึงพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ สาขารัฐประศาสนศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

ในการศึกษารั้งนี้มีขอบเขตด้านพื้นที่คือคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

3. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้คือ นักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ สาขารัฐประศาสนศาสตร์ ทุกชั้นปี มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ทุกชั้นปี จำนวน 100 คน

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย การสูบบุหรี่ของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ สาขา รัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิส่วนครั้งนี้เป็น แบบสอบถามพร้อมแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยได้ สร้างขึ้น

โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 สาเหตุของการสูบบุหรี่ของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ สาขา รัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ทุกชั้นปี

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม ตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) สำหรับ ตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ตารางนี้ใช้ในการประมาณค่า สัดส่วนของประชากร เช่นเดียวกัน และกำหนดให้สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร เท่ากับ 0.5 ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% และระดับความเชื่อมั่น 94% สามารถคำนวณหาขนาดของกลุ่ม ตัวอย่างกับประชากรที่มีขนาดเล็ก ได้ตั้งแต่ ขึ้นไป 10

สรุปผลการวิจัย

สรุปได้ดังนี้ นักศึกษากลุ่มตัวอย่างคณะรัฐศาสตร์ สาขารัฐประศาสนศาสตร์ ทั้งหมด 100 คน เพศชาย 70 คน คิดเป็นร้อยละ 87.5 เพศหญิง 30 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 รวมทั้งหมดจำนวน 100 คน คิดเป็น 125 %

การอภิปรายผล

พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของเยาวชนในจังหวัดชัยภูมิ

การสูบบุหรี่ของนักศึกษา จากผลการศึกษา พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักศึกษาในจังหวัดชัยภูมิ พบว่า มีอัตราการสูบบุหรี่แม่เพียง 1 หรือ 2 ครั้ง ร้อยละ 32.4 และเมื่อพิจารณาอัตราการสูบบุหรี่ ในช่วง 30 วันที่ผ่านมาลดลงเหลือร้อยละ 18.2 อายุของเยาวชนเมื่อสูบบุหรี่ครั้งแรกเฉลี่ย 14.3 ปี น้อยที่สุด 15 ปี ใกล้เคียงกับงานวิจัยของจันทนา จันทรไพจิตร (2541) ที่พบว่าเด็กนักเรียนเริ่มสูบบุหรี่อายุระหว่าง 13 – 16 ปี และงานวิจัยของอัจฉราวรรณ สร้อยทอง (2542)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการสรุปการวิจัยนั้นขึ้นอยู่กับกลุ่มตัวอย่างที่นำมาเป็นตัวอย่างในการวิจัย ควรคำนึงให้ตีว่าตรงตามที่ตั้งเป้าไว้หรือไม่

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยขึ้นอยู่กับปริมาณของกลุ่มตัวอย่างและการคำนวณหาข้อเท็จจริง

บรรณานุกรม

จันทนา/ จันทรไพจิตร.//เหตุผลในการสูบบุหรี่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดเชียงใหม่.// (2541) เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

อัจฉราวรรณ /สร้อยทอง.//ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ในกลุ่มวัยรุ่น.// (2542)
ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ชุตติกาญจน์ วงศ์ตะลา

บทคัดย่อ

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ 2) เพื่อศึกษาผลกระทบและหาแนวทางแก้ไขจากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2564 จำนวน 48 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก ตามการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซี่และมอร์แกน (Kreycie. And Morgan. D.W.) เครื่องมือที่ใช้การวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}), ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เกิดจากกลุ่มเพื่อน โทรศัพท์มือถือ แอปพลิเคชัน ความดึงดูดของเว็บไซต์ และอาจารย์ ตามลำดับ

2. ผลกระทบและหาแนวทางแก้ไขจากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ซึ่งจากความคิดเห็นของนักศึกษา ต้องการมีความรู้ ความเข้าใจและเพิ่มพูนความรู้จากแอปพลิเคชันทางการศึกษา

คำสำคัญ : ปัจจัย ; พฤติกรรม ; เครือข่ายสังคมออนไลน์

The study of factors affecting the behavior of using social networks of
students of the Faculty of Education Mathematics, 4th year,
Chaiyaphum Rajabhat University

Abstract

The study of factors affecting the behavior of using social networks of students of the Faculty of Education Mathematics, 4th year, Chaiyaphum Rajabhat University Objectives 1) to study the factors affecting the behavior of using social networks of students of the Faculty of Education Mathematics, 4th year, Chaiyaphum Rajabhat University 2) to study the impact and find solutions from using social networks of students of the Faculty of Education Mathematics 4th year, Chaiyaphum Rajabhat University The population used in the research was students of the Faculty of Education. Mathematics, 4th year, Chaiyaphum Rajabhat University The sample group used in the research were students of the Faculty of Education. Education, Mathematics, Year 4, Chaiyaphum Rajabhat University A total of 48 students studying in the academic year 2021 were obtained by convenient randomized sampling. According to the sample size of Kreycie and Morgan (Kreycie. And Morgan. D.W.), the research instrument was a questionnaire that was verified by an advisor. The statistics used in the research were statistical packages, mean (\bar{x}), standard deviation (S.D.).

The results of the research showed that:

1. Factors affecting the behavior of using social networks of students of the Faculty of Education Mathematics, 4th year, Chaiyaphum Rajabhat University from a group of friends mobile phone Applications, website attraction and teachers, respectively.

2. Effects and solutions from using social networks of students Education, Mathematics, Year 4, Chaiyaphum Rajabhat University which from the opinions of students who want to have knowledge Understanding and gaining knowledge from educational applications

Keyword : Factors ; Behavior ; social networks

บทนำ

ในยุคปัจจุบันโลกของเรามีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอยู่ตลอดเวลา ดังที่ ชัชวพันธ์ สันติเดช (2554, หน้า 11) กล่าวไว้ว่า ในสังคมโลกยุคปัจจุบัน ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology หรือ ICT) ได้เข้ามามีบทบาทในการดำเนินชีวิตและการปฏิบัติงาน โดยช่วยให้เกิดความรวดเร็ว ทำให้ข้อมูลข่าวสารสามารถส่งผ่านถึงกันทั่วโลกเกิดสังคมที่เรียกว่า “สังคมข้อมูลข่าวสาร” (Information Society) ซึ่งเป็นสังคมที่มีการใช้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานด้านต่าง ๆ มีการกระจายภาพ เสียง และข้อมูล ไม่ว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดขึ้นที่ใดในโลก และได้ถูกนำมาใช้ในการปฏิบัติงาน การผลิตและการบริการ เพื่อให้นำไปสู่ระบบเศรษฐกิจและสังคม แห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ (Knowledge – based economy/ society) ซึ่งในยุคนี้ข้อมูล (Information) เป็นสิ่งล้ำค่าที่แสดงถึงพลังอำนาจอย่างยิ่งยวด ถึงขนาดมีคำกล่าวที่ว่า ทุกวันนี้ผู้ใดมีข้อมูล ผู้นั้นมีอำนาจ ต่างจากสมัยที่โลกยังอยู่ในยุคอุตสาหกรรม (Industrial Age) ซึ่งอำนาจขึ้นอยู่กับกำลังการผลิต (Production Force) เป็นสำคัญ จากการที่ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกแข่งขันกันด้วยข้อมูล ทำให้มีคำเรียกสังคมโลกทุกวันนี้ว่าเป็นสังคมที่อยู่บนพื้นฐานของข้อมูลข่าวสารหรือสังคมที่อยู่บนพื้นฐานของความรู้ เช่นเดียวกับคำว่าวิถีชีวิตแบบเว็บ ที่กลายเป็นคำนิยามใหม่ของรูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้คนในยุคนี้

นวัตกรรมทางเทคโนโลยีซึ่งเอื้อต่อการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ง่ายและสะดวกรวดเร็วมากขึ้น จากปัจจัยการสนับสนุนทางด้านของอุปกรณ์ปลายทางต่าง ๆ โดยผ่านเครือข่ายของคอมพิวเตอร์ที่โยงใยไปทั่วโลก หรือที่เรียกว่าอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นเครือข่ายที่ทำให้คนทั้งโลกสามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างเท่าเทียมกัน จากเทคโนโลยีการรับส่งข้อมูลที่ได้พัฒนาขึ้นจากการเชื่อมต่อผ่านโมเด็ม สามารถเชื่อมต่อผ่านบอร์ดแบรด์หรืออินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ทั้งยังสามารถใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์มือถือ จากการพัฒนาเทคโนโลยี 4G เพื่อให้เครือข่ายโทรศัพท์มือถือและคอมพิวเตอร์พกพาสามารถรองรับการให้บริการภาพและเสียง และการรับส่งข้อมูลต่าง ๆ ผ่านเทคโนโลยีได้หลายช่องทางมากขึ้นด้วยสัญญาณต่าง ๆ เช่น WAP ที่เป็นอุปกรณ์ไร้สายที่ใช้เชื่อมต่อกับโทรศัพท์มือถือที่ทำให้ผู้ใช้โทรศัพท์มือถือใช้งานด้านอินเทอร์เน็ตทั่ว ๆ ไปได้ เหมือนกับใช้งานผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์ GPRS การใช้งานผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ EDGE และ Bluetooth ซึ่งเป็นเทคโนโลยีของอินเทอร์เน็ตเฟสทางคลื่นวิทยุที่สามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตไร้สายได้ทุกที่ทุกเวลา (เศรษฐพงศ์ มะลิสวรรณ และคณะ, 2553, หน้า 11) ซึ่งเทคโนโลยีในปัจจุบันมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทำให้สร้างสิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ มีการพัฒนาโทรศัพท์มือถือ สมาร์ทโฟน ให้ใช้งานง่ายและสะดวกขึ้น ทั้งในระบบ Android และ ios มีการรองรับการใช้งานต่าง ๆ ไม่ว่าจะ เป็นกล้องคุณภาพสูง รองรับเครือข่าย 4G หรือแม้แต่แอปพลิเคชันต่าง ๆ มีการพัฒนาอยู่เสมอ และเป็นยุคที่สามารถซื้อสมาร์ตโฟนที่มีรุ่นตั้งแต่ถูกที่สุดหลักพันถึงแพงที่สุดหลักหมื่นทำให้ผู้บริโภคจับต้องได้ง่าย เลือกตามศักยภาพและกำลังของตนเอง ทั้งวัยรุ่น หรือผู้ใหญ่ต่างมีโทรศัพท์มือถือไว้ครอบครอง จึงส่งผลให้เครือข่ายสังคมออนไลน์มีการขยายตัวมากขึ้นตามไปด้วย

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากผลการวิจัยไปเผยแพร่และนำข้อมูลไปปรับใช้ในการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
2. เพื่อศึกษาผลกระทบและหาแนวทางแก้ไขจากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ประโยชน์ของการวิจัย

1 ประโยชน์เชิงวิชาการ

การศึกษาค้นคว้าที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เพื่อเป็นการรับรู้พฤติกรรมการใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์ ซึ่งจะนำไปสู่การใช้ได้อย่างถูกวิธีและได้ประโยชน์สูงสุด

2 ประโยชน์เชิงนโยบาย

นำแนวทางในการแก้ไขจากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เสนออาจารย์เพื่อนำไปสู่การรณรงค์การใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ให้ได้ประโยชน์สูงสุด

สมมติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ น่าจะเกิดจากแอปพลิเคชัน
2. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ น่าจะเกิดจากโทรศัพท์มือถือ
3. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ น่าจะเกิดจากความดึงดูดของเว็บไซต์
4. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ น่าจะเกิดจากอาจารย์
5. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ น่าจะเกิดจากกลุ่มเพื่อน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งเน้นศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 ภาคปกติ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2564 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

2. ขอบเขตด้านประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 ภาคปกติ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2564 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

3. ขอบเขตด้านพื้นที่และระยะเวลา

การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงเดือนตุลาคม 2564

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ใช้การสุ่มจากจำนวนนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2564 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ รวมทั้งสิ้นจำนวน 55 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 48 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก ตามการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อศึกษาเอกสารวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้กำหนดคำถามให้กับประชากรกลุ่มตัวอย่างแล้วเปิดโอกาสให้ผู้ตอบได้อย่างเสรีเพื่อทราบข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่ต้องการสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยผู้วิจัยออกแบบเป็นคำถามปลายเปิดซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการและทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยทำแบบสอบถามจำนวน 48 ชุด

2. ขอความอนุเคราะห์จากนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เพื่อเข้าทำการเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

3. นำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ เพื่อนำกรอกข้อมูลและคำนวณ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อทำสถิติการวิจัย หากข้อมูลในข้อแบบสอบถามใดไม่สมบูรณ์ จะทำการสอบถามเพิ่มเติม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งแยกวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยการหาค่าร้อยละ
2. ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2564 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เกิดจากการเข้าถึงเครือข่ายสังคมผ่านการชักชวนของกลุ่มเพื่อน การค้นหาข้อมูลหรือการใช้สื่อต่าง ๆ และเข้าถึงแอปพลิเคชันผ่านโทรศัพท์มือถือ รวมไปถึงความดึงดูดของเว็บไซต์ที่ผู้พัฒนาเว็บไซต์สร้างขึ้นเพื่อเรียกยอดของผู้ใช้งาน อีกทั้งการใช้งานเมื่อเรียนภายในห้องเรียนแล้วไม่เข้าใจในเนื้อหาที่อาจารย์อธิบายจึงต้องศึกษาข้อมูลผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์เพิ่มเติม

2. ผลกระทบและหาแนวทางแก้ไขจากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิควรจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในการสืบค้นข้อมูล เพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุด และการเปิดใช้งานแอปพลิเคชันทางการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพในการใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น แอปพลิเคชัน Trainflix รวมไปถึงการพร้อมของอาจารย์ผู้สอน และสิ่งอำนวยความสะดวกทางเทคโนโลยีภายในห้องเรียนเพื่อที่จะให้เรียนรู้ผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ได้เต็มศักยภาพ และการปรับปรุงพัฒนาแหล่งเรียนรู้ให้เข้าถึงและครอบคลุมในด้านเนื้อหาผ่านเว็บไซต์ทางมหาวิทยาลัย

การอภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ในด้านการชักชวนผ่านกลุ่มเพื่อน เนื่องจากการรู้จักเครือข่ายสังคมออนไลน์ผ่านกลุ่มเพื่อนย่อมเป็นที่ยอมรับและตอบสนองความต้องการได้ดีที่สุด อีกทั้งการเติบโตของเครือข่ายสังคมออนไลน์ในยุคปัจจุบันที่เติบโตอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมที่ปรับเปลี่ยนและพัฒนาตนเพื่อเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อนและสังคมของตน

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ในปัจจุบันเป็นยุคของการใช้สื่อสังคมออนไลน์เข้ามามีบทบาทในการใช้ชีวิตประจำวันและการศึกษามีการติดต่อสื่อสารผ่านแอปพลิเคชันต่าง ๆ ผ่านสื่อสารสนเทศ เช่น โทรศัพท์มือถือ คอมพิวเตอร์ส่วนตัว เว็บไซต์ต่าง ๆ เนื่องจากเครือข่ายสังคมออนไลน์ในปัจจุบันมีบทบาทและเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการพัฒนาการศึกษาที่จัดระบบการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ ซึ่งตรงกับที่ บุปผชาติ หัฟหิกรณ์ และคณะ (2544, หน้า 34) กล่าวไว้ว่า การบริการต่าง ๆ ในอินเทอร์เน็ตที่รู้จักกันและนิยมใช้กันอย่างกว้างขวาง แยกออกเป็นประเภท คือ บริการค้นคืนสารสนเทศ ได้แก่ การถ่ายโอนแฟ้มจากแหล่งข้อมูลที่เข้าถึงได้และการเรียกค้นในระบบเมนูที่นำข้อมูลต่าง ๆ มาจัดเรียงเป็นระดับของหัวข้อ การโอนแฟ้มผ่านโปรแกรมสำหรับการติดต่อสื่อสารที่รวมทั้งการสนทนาและการส่งแฟ้มไว้ด้วยกัน การบริการสืบค้นสารสนเทศด้วยโปรแกรมค้นหาซึ่งมีอยู่มากมาย เช่น Yahoo, Google เป็นต้น การบริการติดต่อสื่อสารเป็นบริการส่งข้อมูลให้แก่กันระหว่างบุคคล ได้แก่ การส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การติดต่อใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ที่อยู่ระยะไกล การใช้กระดานข่าว การสนทนากับบุคคลหลายคนในเวลาเดียวกัน การสนทนาโดยการโทรศัพท์และการประชุมทางไกลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

1 ข้อเสนอแนะการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ พบว่าเพศและระดับชั้นการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เนื่องจากชี้ให้เห็นการเลือกใช้ รวมไปถึงบรรทัดฐานทางสังคมรูปแบบใหม่

1.2 ศึกษาข้อมูลเชิงลึกในส่วนของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มากน้อยเพียงใด

1.3 ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักศึกษาคณะอื่น

2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักศึกษาคณะอื่นร่วมด้วย

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ในส่วนตัวแปรที่มีลักษณะเชิงลึกมากขึ้น

บรรณานุกรม

เกศรา ชั่งชวลิต.(2544).การแสวงหาข่าวสาร การรับรู้ประโยชน์ และความพึงพอใจในการสื่อสารผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

คณาจารย์ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์.(2548).ทักษะการรู้สารสนเทศ.

กรุงเทพมหานคร.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ชัชวรินทร์ สันติเดช.(2554).พฤติกรรมในการแสวงหาข้อมูล ความสามารถในการใช้ และประโยชน์ที่ได้จากเทคโนโลยีสารสนเทศของประชาชนที่เข้ารับการอบรมหลักสูตร

คอมพิวเตอร์.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน ภาควิชาการสื่อสารมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เนติมา กมลเลิศ.(2549).ปัจจัยที่ส่งผลพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเครือคณะเซนต์คาเบรียล เขตกรุงเทพมหานคร.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
สาขาวิชาพัฒนศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.

นนทรรัฐ ไผ่เจริญ.(2557).การศึกษาการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์(Social Network)เพื่องานข่าว.
การศึกษาเฉพาะบุคคลปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเนชั่น.

น้ำทิพย์ วิภาคิน.(2558).สรุปความหมาย เครือข่ายสังคมออนไลน์. วารสารวิจัย สมาคมห้องสมุด
ประเทศไทยฯ.

ปาริชาติ สถาปิตานนท์และคณะ.(2546).สื่อสารกับสังคมเครือข่าย.กรุงเทพมหานคร: สถาบันชุมชน
ท้องถิ่นพัฒนา.

พบรัก แยมฉิม.(2548).พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวน
ดุสิต.วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.

พรทิพย์ พัฒนานุสรณ์.(2546).การแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับประเด็นทางเพศของวัยรุ่นไทยที่
นำเสนอผ่านทางอินเทอร์เน็ต.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์
พัฒนาการบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พระมหาสุทิตย์ อาภากร.(2547).เครือข่ายธรรมชาติ ความรู้ และการจัดการ. กรุงเทพมหานคร.
โครงการเสริมสร้างการเรียนรู้เพื่อชุมชนเป็นสุข.

ยุบล เบ็ญจรงค์กุล.(2542).การวิเคราะห์ผู้รับสาร. กรุงเทพมหานคร: ที.ที.พรินท์.

ยุ้มยลา หล้าสุบ.(2542).การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยี
และการสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ระวี แก้วสุกใส.(2556). ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในการสื่อสาร.มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราชนนทบุรี.

ศุภักษร สุจินพรหม.(2547).พฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา และทัศนคติเกี่ยวกับอิน
เทอร์เน็ตของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์
บัณฑิต(เทคโนโลยีการศึกษา) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ศุภชัยเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ.(2562).รายงานผลการสำรวจกลุ่มผู้ใช้
อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย.กรุงเทพมหานคร: ฝ่ายวิจัยกลยุทธ์และอุตสาหกรรม.

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

เศรษฐพงศ์ มะลิสวรรณ และคณะ.(2553).เครือข่ายสังคม(Socail Networking) ที่นั้กการตลาด
ต้องเรียนรู้.กรุงเทพมหานคร.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.(2553).ICT for Education นโยบายและยุทธศาสตร์
การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาของประเทศไทย.กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดี จำกัด.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ.(2553).ข้อมูลการใช้อินเทอร์เน็ต. กรุงเทพมหานคร.

สุพรรณิกา อีรพงศ์.(2551).พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ของนักศึกษา
ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ.วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา
ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุรศักดิ์ หลาบมาลา.(2545).เทคโนโลยีการเรียนรู้ของไทยในปี 2553.กรุงเทพมหานคร: สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

อมิกา เหมมินทร์.(2556).พฤติกรรมการใช้และความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้จากการใช้เครือข่าย
สังคมออนไลน์.

องอาจ ฤทธิ์ทองพิทักษ์.(2548).พฤติกรรมการสื่อสารผ่านระบบเว็ลต์ไวล์เว็บของนักศึกษาในเขต
กรุงเทพมหานคร.วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศ
ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรรธยา เลวีจันทร์.(2549).ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาปริญญาตรี
และนักศึกษาปริญญาโท ในเขตกรุงเทพมหานคร.การศึกษาตามหลักสูตรปริญญา

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ประวัติความเป็นมาของหมู่บ้านหนองบัวน้อย หมู่ที่ 9 ตำบลบ้านเตือ อำเภอกเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ

เฉลิมราช เสมเทพ¹

บทคัดย่อ

บ้านหนองบัวน้อย หมู่ที่ 9 เป็นหมู่บ้านหนึ่งของตำบลบ้านเตือ อำเภอกเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ ชาวบ้านได้ลงความเห็นกันว่า บ้านหนองบัวน้อยเป็นหมู่บ้านที่มีประวัติศาสตร์ที่ยาวนานและสืบเนื่องกันมา ตั้งแต่รุ่นสู่รุ่นและเล่าต่อกันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน แต่เดิมตั้งถิ่นฐานอยู่ที่บ้านกุด หรือ (โรงเรียนบ้านเตือวิทยาคมในปัจจุบัน) ต่อมานายชูลู ขตภูเขียว กับพรรคพวกจำนวน 6 มี นายลวด นายชูลู นายจุม นายอุม นายเต็ง และนายคำแก้ว ได้นำวัวควายมาเลี้ยงบริเวณสระน้ำซึ่งมีน้ำเต็มตลอดปีกับทั้งมีดอกบัวนาๆพันธุ์อยู่เต็มสระ มีสองสระติดกัน และได้ทำการสำรวจพื้นที่บริเวณโดยรอบๆมีความอุดมสมบูรณ์ จึงได้ปรึกษากันอพยพมาจากบ้านกุดมาอยู่ที่บริเวณรอบๆสระบัวจำนวน ครอบครัวยได้ก่อตั้งหมู่บ้าน พร้อมกับตั้งชื่อหมู่บ้านว่าบ้านหนองบัวน้อย พ.ศ.2478 มีนายชูลู ขตภูเขียว เป็นผู้ใหญ่บ้านคนแรก ต่อจากนั้นชาวบ้านในบ้านกุดก็อพยพตามจนหมด ทำให้บ้านกุดบ้านร้างไม่มีใครอยู่อาศัยต่อมาภายหลังได้จัดตั้งโรงเรียนบ้านเตือวิทยาคมขึ้นบริเวณนั้นแล้วตั้งชื่อหมู่บ้านว่าบ้านเตือ ต่อมาในสมัยของหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรี พ.ศ.2518 ได้มีการขุดลอกสระหนองบัวจากสองสระให้เป็นสระเดียวพร้อมกับจัดตั้งศาลปู่ตาหมู่บ้าน โดยนายเหลียม ป้อมอุ้นเรือน เป็นประธานจัดตั้งต่อมา พ.ศ.2529 จำนวนประชากรมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทำให้การปกครองยาก จึงแยกหมู่บ้านออกเป็นหมู่ที่ 14ชื่อบ้านหนองบัวพัฒนา อยู่ทางทิศตะวันออก พ.ศ.2534 แยกเป็นหมู่ที่ 15 ชื่อบ้านหนองบัว อยู่ทางทิศใต้ และแยกเป็นหมู่ที่ 19 พ.ศ.2539 อยู่ทางทิศเหนือ บ้านหนองบัวน้อย หมู่ที่ 9 ตำบลบ้านเตือ อำเภอกเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิมีจำนวน 267 ครัวเรือน ประชากร 534 คน มีวัด 1 วัดชื่อวัดสระแก้ว มีศาลากลางบ้าน(SML)1 แห่ง ศูนย์ศาลาประชาคม 1แห่ง ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน 1 แห่งมีแหล่งน้ำธรรมชาติอยู่ 2 แห่ง คือสระหนองบัว และสระหนองปลาตุก เป็นหมู่บ้านที่ตั้งอยู่บนเนินสูงไม่เคยมีประวัติน้ำท่วมขัง พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ไร่นาดอน อาศัยน้ำฝน และน้ำบาดาล ดินส่วนใหญ่เป็นดินร่วนปนทราย ภูมิอากาศค่อนข้างร้อนและร้อนมากในฤดูร้อน ชาวบ้านมีอาชีพทำไร่ ทำนา เลี้ยงสัตว์ พืชที่ปลูก ข้าวนาปี มันสำปะหลัง ปลูกอ้อย อื่นๆ ปศุสัตว์ วัว ควาย หมู เป็ด ไก่ ปลา หนุณา ปูนา อื่นๆ

คำสำคัญ: ประวัติความเป็นมา , ปัจจัยการตั้งถิ่นฐาน , สภาพชีวิตความเป็นอยู่

¹ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ correspondingauthor,

History of Nong Bua Noi Village, Village No. 9, Ban Dua Subdistrict Kasetsomboon District Chaiyaphum Province

Abstract

Ban Nong Bua Noi, Village No. 9, is a village in Ban Dua Subdistrict. Kasetsomboon District Chaiyaphum Province The villagers agreed that Ban Nong Bua is a village that has a long history and has been passed down from generation to generation and has been passed down from the past to the present. Originally, they settled in Ban Kut or (currently Ban Dua Wittayakom School). Later, Mr. Khu Lu Khod Phu Khieo and his group of 6, including Mr. Lod, Mr. Khu Lu, Mr. Joom, Mr. Um, Mr. Teng and Mr. Khamkaew, brought cattle. Come to feed the pond area which is full of water all year round and there are many lotus species in the pool. There are two pools next to each other. And have surveyed the surrounding area that is fertile therefore consulted to migrate from Ban Kut to live in the area around the lotus pond. 6 families have established a village Along with naming the village Ban Nong Bua Noi in 1935, Mr. Khu Lu Khod Phu Khiao was the first village headman. Subsequently, the villagers in Ban Kut were all gone, causing Ban Kut to be abandoned and uninhabited. Later, Ban Dua Wittayakhom School was established in that area and named the village Ban Dua. Later, in the reign of Mom Rajawongse Kukrit Pramoj as Prime Minister, in 1975, the Nong Bua pond was dug out from two ponds into one pool, along with the establishment of the Village Grandfather Shrine. by Mr. Liam warm fort was established in 1986 as the president, the number of population has increased, making it difficult to govern Therefore, the village was divided into 14 villages named Ban Nong Bua Phatthana. In the east, 1991, divided into 15 villages named Ban Nong Bua. in the south and split into 19 groups in 1996 in the north

Ban Nong Bua Noi, Village No. 9, Ban Dua Subdistrict Kasetsomboon District Chaiyaphum Province has 267 households with a population of 534 people. There is one temple named Wat Sa Kaeo. There is a town hall (SML) 1 place, 1 community hall center, 1 village headman's office, 2 natural water sources, Nong Bua pond. and Nong Pladuk pond It is a village located on a high hill that has never had a history of flooding. Most of the area is paddy fields and relies on rainwater and groundwater. Most of the soil is sandy loam. The climate is subtropical and very hot in summer. The villagers have a career in farming, farming,

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค **New Normal**” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

raising animals, crops grown, rice, cassava, sugarcane planting, other livestock, cattle, buffaloes, pigs, ducks, chickens, fish, rice rats, crabs, etc.

Keyword: History , settlement factor , iving conditions

บทนำ

ตั้งเป็นหมู่บ้านเมื่อ พ.ศ.2478 จัดตั้งชื่อหมู่บ้านตามสะพานองบัว ซึ่งในสมัยนั้นเป็นสะพานสองสะพานอยู่ติดกันซึ่งมีน้ำเต็มตลอดปี แต่เดิมตั้งถิ่นฐานอยู่ที่บ้านกุด หรือ (โรงเรียนบ้านเดื่อวิทยาคมในปัจจุบัน) ต่อมานายชูลู ขตภูเขียว กับพรรคพวกจำนวน 6 มี นายลวด นายชูลู นายจุม นายอุม นายเต็ง และนายคำแก้ว ได้นำวัวควายมาเลี้ยงบริเวณสระน้ำซึ่งมีน้ำเต็มตลอดปีกับทั้งมีดอกบัวนาๆพันธุ์อยู่เต็มสระมีสองสระติดกัน และได้ทำการสำรวจพื้นที่บริเวณโดยรอบๆมีความอุดมสมบูรณ์ จึงได้ปรึกษากันอพยพมาจากบ้านกุดมาอยู่ที่บริเวณรอบๆสระบัวจำนวน 6ครอบครัว มีนายชูลู ขตภูเขียว เป็นผู้ใหญ่บ้านคนแรก ต่อจากนั้นชาวบ้านในบ้านกุดก็อพยพตามจนหมดทำให้บ้านกุดบ้านร้างไม่มีคนอยู่อาศัยต่อมาภายหลังได้จัดตั้งโรงเรียนบ้านเดื่อวิทยาคมขึ้นบริเวณนั้นแล้วตั้งชื่อหมู่บ้านว่าบ้านเดื่อ ต่อมาในสมัยของหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรี พ.ศ.2518 ได้มีการขุดลอกสะพานองบัวจากสองสระให้เป็นสระเดียวพร้อมกับจัดตั้งศาลปู่ตาหมู่บ้าน โดยนายเหลี่ยม ป้อมอุ้นเรือน เป็นประธานจัดตั้งต่อมา พ.ศ.2529 จำนวนประชากรมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทำให้การปกครองยาก จึงแยกหมู่บ้านออกเป็นหมู่ที่ 14 ชื่อบ้านหนองบัวพัฒนา อยู่ทางทิศตะวันออก พ.ศ.2534 แยกเป็นหมู่ที่ 15 ชื่อบ้านหนองบัว อยู่ทางทิศใต้ และแยกเป็นหมู่ที่ 19 พ.ศ.2539 อยู่ทางทิศเหนือบ้านหนองบัวน้อย หมู่ที่ 9 ตำบลบ้านเดื่อ อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ มีจำนวน 267 ครัวเรือน ประชากร 534 คน มีวัด 1 วัดชื่อวัดสระแก้ว มีศาลากลางบ้าน(SML)1 แห่ง ศูนย์ศาลาประชาคม 1 แห่ง ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน 1 แห่งมีแหล่งน้ำธรรมชาติอยู่ 2 แห่ง คือสะพานองบัว และสะพานองปลาตุก เป็นหมู่บ้านที่ตั้งอยู่บนเนินสูงไม่เคยมีประวัติน้ำท่วมขัง พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ไร่นาดอน อาศัยน้ำฝน และน้ำบาดาล ดินส่วนใหญ่เป็นดินร่วนปนทราย ภูมิอากาศค่อนข้างร้อนและร้อนมากในฤดูร้อน ชาวบ้านมีอาชีพทำไร่ ทำนา เลี้ยงสัตว์ พืชที่ปลูก ข้าวนาปี มันสำปะหลัง ปลูกอ้อย อื่นๆ ปศุสัตว์ วัว ควาย หมู เป็ด ไก่ ปลา หนุนา ปูนา อื่นๆ บ้านหนองบัวจึงมี 4 หมู่บ้านจนถึงปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาของหมู่บ้านหนองบัวน้อย หมู่ที่ 9 ตำบลบ้านเดื่อ อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ
- 2.เพื่อศึกษาปัจจัยการตั้งถิ่นฐานของบ้านหนองบัวน้อย หมู่ที่ 9 ตำบลบ้านเดื่อ อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ
- 3.เพื่อศึกษาสภาพความเป็นอยู่ของชาวบ้าน บ้านหนองบัวน้อย หมู่ที่ 9 ตำบลบ้านเดื่อ อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ

ประโยชน์ของการวิจัย

- 1.ทราบถึงประวัติความเป็นมาของหมู่บ้านหนองบัวน้อย หมู่ที่ 9 ตำบลบ้านเดื่อ อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

- 2.ทราบถึงปัจจัยการตั้งถิ่นฐานของบ้านหนองบัวน้อย หมู่ที่ 9 ตำบลบ้านเตือ อำเภอกะษตรสมบูรณ จังหวัดชัยภูมิ
- 3.ทราบถึงสภาพความเป็นอยู่ของชาวบ้าน บ้านหนองบัวน้อย หมู่ที่ 9 ตำบลบ้านเตือ อำเภอกะษตรสมบูรณ จังหวัดชัยภูมิ

สมมติฐานของการวิจัย

- 1.บ้านหนองบัวน้อย หมู่ที่ 9 อาจจะเป็นหมู่บ้านเก่าแกที่มีประวัติความเป็นมายาวนานกว่าหลายร้อยปี
- 2.ชาวบ้านอาจจะเป็นผู้คนที่อพยพมาจากที่อื่น
- 3.ชาวบ้านอาจจะมาอาศัยเพราะต้องการพื้นที่เพื่ออยู่อาศัยและทำการเกษตร

ขอบเขตของการวิจัย

- 1.ขอบเขตด้านพื้นที่ของการศึกษา
-บ้านหนองบัวน้อย หมู่ที่ 9 ตำบลบ้านเตือ อำเภอกะษตรสมบูรณ จังหวัดชัยภูมิ
- 2.ขอบเขตด้านเนื้อหาของการศึกษา
-ประวัติความเป็นมาของหมู่บ้านหนองบัวน้อย หมู่ที่ 9 ตำบลบ้านเตือ อำเภอกะษตรสมบูรณ จังหวัดชัยภูมิ
- 3.ขอบเขตด้านประชากร
-ประชากรที่มีอายุ 50-80 ปีทั้งหมด 50 คน
-ประชากรกลุ่มตัวอย่างจำนวน 45 คน
- 4.ขอบเขตด้านระยะเวลา
-ระยะเวลาที่ใช้ทำการวิจัยตั้งแต่ พฤษภาคม พ.ศ.2564 - ถึง มิถุนายน พ.ศ.2564

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ประวัติความเป็นมาบ้านหนองบัวน้อย หมู่ที่ 9 ตำบลบ้านเตือ อำเภอกะษตรสมบูรณ จังหวัดชัยภูมิ” ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเป็นแบบผสมผสาน (Mixed Method) โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเป็นการวิจัยแบบสำรวจ และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยเป็นการศึกษาข้อมูลการสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) เป็นวิธีในการเก็บข้อมูล เนื่องจากเป็นวิจัยที่ศึกษาประวัติความเป็นมา ปัจจัยการตั้งถิ่นฐานและสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยสามารถค้นหาและรวบรวมความรู้เชิงลึกตามประเด็นที่ต้องศึกษาได้อย่างลึกซึ้ง

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ ประชากรในชุมชนบ้านหนองบัวน้อย หมู่ที่ 9 ตำบลบ้านเตือ อำเภอกเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ ที่มีอายุ 50-80 ปีทั้งหมดจำนวน 50 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง และสุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 44 คน โดยได้กำหนดขนาดตัวอย่างของกลุ่มประชากรตามแบบเครซี (Krejcie) และมอร์แกน (Morgan)

3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

3.1 ผู้วิจัยได้เตรียมการด้านความรู้เกี่ยวกับทฤษฎี แนวคิด และจากเอกสารต่างๆโดยเฉพาะงานวิจัยที่มาก่อนหน้านี้

3.2 ผู้วิจัยได้เตรียมความรู้ด้านระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ จรรยาบรรณของนักวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลจากตำรา และขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้เข้าใจในระเบียบวิธีวิจัยอันจะนำไปสู่การศึกษาที่ถูกต้องและครอบคลุมประเด็นที่ต้องการศึกษาให้มากที่สุด

3.3 แนบคำถามในการสอบถาม และสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยการศึกษาประเด็นคำถามจากการทบทวนวรรณกรรมและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง โดยสร้างเป็นคำถามให้มีการครอบคลุมตามขอบเขตของการวิจัยอันเป็นสิ่งที่จะต้องศึกษาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้มี ลักษณะของแบบสอบถาม มีลักษณะปลายปิด และปลายเปิด แบ่งออกเป็น 2 ตอนได้แก่

-ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ วุฒิการศึกษา อาชีพ รายได้ของชาวบ้านหนองบัวน้อย หมู่ที่ 9 ตำบลบ้านเตือ อำเภอกเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ

-ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถาม ความเป็นมา ปัจจัยการตั้งถิ่นฐาน และสภาพความเป็นอยู่ของชาวบ้านหนองบัวน้อย หมู่ที่ 9 ตำบลบ้านเตือ อำเภอกเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ

4. วิธีเข้าถึงข้อมูลและการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งการเข้าถึงข้อมูลและการรวบรวมข้อมูลเป็น 2 ส่วนคือ การเก็บรวบรวมข้อมูลด้านเอกสาร (Review Data) และการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบภาคสนาม (Field Data)

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลด้านเอกสาร (Review Data)

- ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ศึกษาจากตำรา เอกสาร บทความ ทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตของการวิจัยและสร้างเครื่องมือวิจัย ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย

- ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากเอกสารงานวิจัย เพื่อกำหนดขอบเขตและเนื้อหา จะได้มีความชัดเจนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบภาคสนาม ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) เพื่อเปิดเผยแรงจูงใจ ความเชื่อ ทัศนคติของผู้ตอบ โดยเตรียมคำถามกึ่งโครงสร้างลักษณะการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ โดยการกำหนดคำถามออกเป็นประเด็นให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับ

เรื่องที่ทำวิจัย ก่อนเริ่มทำการแจกสอบถาม และสอบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มเพื่อแจกแบบสอบถามเกี่ยวกับเป็นแบบสอบถามประวัติความเป็นมา ปัจจัยการตั้งถิ่นฐาน และสภาพความเป็นอยู่ของชาวบ้านหนองบัวน้อย หมู่ที่ 9 ตำบลบ้านเตือ อำเภอกเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ

ความเชื่อถือได้ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

หลังจากที่ได้เก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ได้นำมาตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลให้ครบถ้วนทั้งด้านความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของข้อมูลดังนี้

1. ผู้สัมภาษณ์สร้างความสัมพันธ์อันดีต่อผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อให้เกิดความไว้วางใจในตัวผู้วิจัย ซึ่งจะมีผลต่อความถูกต้องและแม่นยำของข้อมูล ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมภาคสนามด้วยวิธีการสังเกต การสัมภาษณ์ ควรที่จะมีความถูกต้อง แม่นยำและเที่ยงตรงที่สุด ไม่มีการบิดเบือนไปจากความเป็นจริง
2. การยืนยันความถูกต้องต้องของข้อมูล โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ จดบันทึกอย่างละเอียดและอธิบายอย่างชัดเจนนำกลับไปให้ผู้สัมภาษณ์ยืนยันความถูกต้องของข้อมูล พิจารณาข้อมูลเป็นตรงตรงกับความรู้สึกของผู้ให้สัมภาษณ์หรือไม่
3. ตรวจสอบความไว้วางใจได้ของข้อมูล โดยการนำข้อมูลไปตรวจสอบกับอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยเพื่อยืนยันความถูกต้องตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา
4. ความสารถในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ โดยการเขียนระเบียบวิธีการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลและบริบทที่ต้องการศึกษาอย่างชัดเจน เพื่อเป็นการเพิ่มความน่าเชื่อถือของการวิจัยที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ในบริบทที่ใกล้เคียงกัน
5. การยืนยันผลการวิจัย โดยการที่ผู้วิจัยจะเก็บเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกังงานวิจัยไว้เป็นอย่างดี พร้อมสำหรับการตรวจสอบ เพื่อยืนยันว่าข้อมูลที่ได้ไม่มีความลำเอียงหรือเกิดจากการคิดขึ้นของผู้วิจัยเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม จำนวน 44 ชุดมาวิเคราะห์ความถี่ และหาค่าร้อยละโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป คือ สถานภาพทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ วุฒิการศึกษา อาชีพ รายได้ของชาวบ้าน บ้านหนองบัวน้อย หมู่ที่ 9 ตำบลบ้านเตือ อำเภอกะษตรสมบูรณ จังหวัดชัยภูมิ

2. เขียนบรรยายสิ่งที่ค้นพบอย่างละเอียดและชัดเจน โดยจะไม่มีการนำทฤษฎีไปควบคุมปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งยกตัวอย่างคำพูดประกอบหลักความสำคัญที่ได้ เพื่อแสดงความชัดเจนของปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น

ระยะเวลาในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการระหว่างเดือน พฤษภาคม พ.ศ.2564 – มิถุนายน พ.ศ.2564

สรุปผลการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1 บ้านหนองบัวน้อย หมู่ที่ 9 ตำบลบ้านเตือ อำเภอกะษตรสมบูรณ จังหวัดชัยภูมิ เริ่มก่อตั้งเป็นตำบลหมู่บ้านเมื่อปี พ.ศ.2478 ปัจจุบันเป็นเวลา 86 ปี สรุปสมมติฐานข้อที่ 1 เป็นไปตามสมมติฐาน

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

สมมติฐานข้อที่ 2. เมื่อปี พ.ศ.2478 มีคนอพยพมาจากบ้านกุด (บ้านเตี้ยตอนกลางในปัจจุบัน) คือ นายชูลู กับพรรคพวกประมาณ 6 ครอบครัว ได้พักอยู่บริเวณรอบๆสระหนองบัว และได้ก่อตั้งหมู่บ้านขึ้น สรุปสมมติฐานข้อที่ 2 เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 3. เมื่อปี พ.ศ.2479 มีชาวบ้านหนองบัวน้อย จำนวน 7 ครัวเรือนมีอาชีพทำนา และมีพื้นที่นา อยู่ห่างออกไปจากหมู่บ้าน จึงอพยพมาอยู่ตามพื้นที่นาและได้มองเห็นแหล่งน้ำ ซึ่งเป็นหนองน้ำที่ใช้ดื่มกินได้ตลอดปี ต่อมาเพื่อนบ้านอพยพตามมาเพิ่มจำนวนขึ้นตามลำดับ ชาวบ้านที่มาอาศัยเพราะต้องการพื้นที่เพื่อทำการเกษตร สรุปสมมติฐาน ข้อที่ 3 เป็นไปตามสมมติฐาน

การอภิปรายผล

จากการสำรวจกลุ่มประชากรจำนวน 44 คน เพศของกลุ่มประชากรเพศชาย จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 50% เพศหญิง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 50% อายุของกลุ่มประชากร อายุ 41-55 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 40.9% อายุ 56-70 ปี จำนวน 14 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.8 % อายุ 71 ปีขึ้นไป จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3% สถานภาพของกลุ่มประชากร โสด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5% สมรส จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 63.6% หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8% การศึกษาของกลุ่มประชากรไม่ได้เรียน จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0% ประถมศึกษา จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4% มัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6% มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8% ปริญญาตรีขึ้นไปจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2% อาชีพของกลุ่มประชากร รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2% พนักงานบริษัทเอกชนจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1% ลูกจ้างประจำ/ชั่วคราว จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6% ค้าขาย/อาชีพอิสระ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9% อื่นๆ(ทำไร่ ทำนา ทำสวน) จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 43.2% รายได้ของกลุ่มประชากร รายได้ 10,000 บาทลงมาจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 70.5% รายได้ 10,001-20,000 บาท จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9% รายได้ 20,001-30,000 บาท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1% รายได้ 30,000 ขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5%

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

การศึกษาประวัติความเป็นมาของบ้านหนองบัวน้อย หมู่ที่ 9 ตำบลบ้านเตี้ย อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ สามารถนำไปใช้ในการศึกษาประวัติศาสตร์ของหมู่บ้านตลอดจน ผู้ที่สนใจได้นำไปเป็นข้อมูลในการศึกษาต่อไป

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาประวัติความเป็นมาของบ้านหนองบัวน้อย หมู่ที่ 9 ตำบลบ้านเตี้ย อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ ครั้งต่อไปควรมีการศึกษาวัฒนธรรมของหมู่บ้าน และคนในหมู่บ้านนับถือศาสนาใดบ้าง โดยอาจขยาย

พื้นที่ในการศึกษา เช่น การส่งเสริมประวัติศาสตร์ของหมู่บ้านเชิงวัฒนธรรมในหมู่บ้าน ซึ่งทำให้เกิดการพัฒนา ส่งเสริมวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของบ้านหนองบัวน้อยให้ชัดเจนยิ่งขึ้นและเป็นประโยชน์ในวงกว้างต่อไป

บรรณานุกรม

กระทรวงการต่างประเทศ (แปล).2535 . แผนปฏิบัติการ ๒๑ เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (แปล จาก AGENDA 21) .กรุงเทพมหานคร : กระทรวงการต่างประเทศ , 73.

งามพิศ สัตย์สงวน. 2542 . การวิจัยทางมนุษยวิทยา . กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,36.

ฉัตรทิพย์นาถสุภา. 2544. แนวคิดเศรษฐกิจชุมชนข้อเสนอทางทฤษฎีในบริบททางสังคม . กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิสิทัศน์ , 42 .

ชนิศา กล่อมทอง . 2559 . เรื่องประวัติศาสตร์ชุมชนเมืองพุนิน . กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์ ขนตติ จาตุรนต์รัศมี . 2561 . ภูมิวัฒนธรรมกับแนวทางการอนุรักษ์วิถีชีวิตริมคลองข้าวเม่าจังหวัด พระนครศรีอยุธยา . พระนครศรีอยุธยา : ราชภัฏพระนครศรีอยุธยา .

ธิดา สาระยา . 2525 . ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : เมืองโบราณ , 26-28นิธิ

เอี้ยวศรีวงศ์ . 2527 . “ ประวัติศาสตร์และการวิจัยทางประวัติศาสตร์ ” . ปรัชญาประวัติศาสตร์. ชาญ วิทย์ เกษตรศิริ และสุชาติ สวัสดิ์ศรี , บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร:

นราวัลย์ พูลพิพัฒน์ . 2557 . การศึกษา ความหมายและคุณค่าของภูมินามจากตำนานพื้นบ้านใน ชุมชนอำเภอแม่ทาจังหวัดลำพูน . เชียงใหม่ : ราชภัฏเชียงใหม่ .

“ พยัพแดด ” (นามแฝง) . 2528 ปรัชญาและแนวคิดการศึกษาสานตักิเกตุัน แนวคิดการศึกษาที่แสดงออก ถึงวิถึญาณแท้จริงของมนุษย์ . กรุงเทพมหานคร : ฉับแกะ, 107 – 109 .

พรชัย ปรีชาปัญญา . 2544 . ภูมิปัญญาพื้นบ้านเกี่ยวกับระบบนิเวศวนเกษตรแหล่งต้นน้ำลำธารใน ภาคเหนือ. เชียงใหม่ : หจก.ธนบรรณการพิมพ์ , 15 .

พิมพ์อุมา ธัญธนกุล . 2558. ประวัติศาสตร์ชุมชนบ้านสันคู อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ . นครสวรรค์ : ราชภัฏนครสวรรค์ .

ระพี สาคริก . 2547 . “ คำกล่าวเปิดงาน ” . สานสรรค์ความรู้สู่เกษตรยั่งยืน . กรุงเทพมหานคร : เกษตรกรรมยั่งยืน (ประเทศไทย) , 10 -11 .

วิฑูรย์ ปัญญากุล (แปล) . 2547 . เกษตรยั่งยืน วิธีการเกษตรเพื่ออนาคต . กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิสายใยแผ่นดิน , 153

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

สนิท สมัครการ . 2518 . วิธีการศึกษาสังคมมนุษย์กับตัวแบบสำหรับการศึกษาสังคมไทย .

กรุงเทพมหานคร : สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย , 77 .

สาโรช บัวศรี . 2535 . “ปรัชญาการศึกษาตามแนวพุทธธรรม” . สารานุกรมศึกษาศาสตร์ .

กรุงเทพมหานคร : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , 443 – 444 .

พฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุ บ้านใหม่แสนสุข หมู่ 8 ตำบลกุดพิมาน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา

ภัสรา พิบขุนทด (Patsara Phuekhunthod)¹

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุบ้านใหม่แสนสุข หมู่ 8 ตำบลกุดพิมาน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุบ้านใหม่แสนสุข หมู่ 8 ตำบลกุดพิมาน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา และ 2. เพื่อศึกษาปัญหาในการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุ และหาแนวทางแก้ไขของผู้สูงอายุบ้านใหม่แสนสุข หมู่ 8 ตำบลกุดพิมาน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา กระบวนการสังเกตและสัมภาษณ์ชาวบ้านใหม่แสนสุข หมู่ 8 ตำบลกุดพิมาน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา มีความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตนเองเป็นอย่างมาก และนำข้อมูลองค์ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุบ้านใหม่แสนสุข หมู่ 8 ตำบลกุดพิมาน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยโดยใช้วิธีการค้นคว้าข้อมูลจากการสัมภาษณ์ชาวบ้านใหม่แสนสุข หมู่ 8 ตำบลกุดพิมาน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 97 คน โดยสรุปได้ว่าพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุบ้านใหม่แสนสุข หมู่ 8 ตำบลกุดพิมาน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุโดยพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุคือ เกิดจากอายุที่เยอะขึ้นเลยทำให้หันมาดูแลสุขภาพออกกำลังกาย และรับประทานอาหาร สุขอนามัยและสิ่งแวดล้อม พักผ่อนที่เพียงพอ ดูแลตนเองด้านอารมณ์เพราะวัยผู้สูงอายุนั้นเป็นวัยที่ดูแลเอาใจใส่และระมัดระวังเรื่องโรคประจำตัว ปัญหาในการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุ และหาแนวทางแก้ไขของ ปัญหาในการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุคือ เรื่องโรคประจำตัว ร่างกายไม่แข็งแรง อายุเยอะขึ้น การลุกเดินลำบาก และแนวทางแก้ไขคือ ต้องมีคนดูแลเอาใจใส่ ช่วยหยิบจับสิ่งของเวลาต้องการ และกินยาให้ตรงตามที่แพทย์สั่ง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือแบบสัมภาษณ์ ใช้ในการสัมภาษณ์ชาวบ้านใหม่แสนสุข หมู่ 8 ตำบลกุดพิมาน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา โดยใช้โปรแกรมคำนวณ SPSS คำนวณข้อมูลด้วยโปรแกรมทางสถิติการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติค่าร้อยละเฉลี่ย

คำสำคัญ: พฤติกรรม, ผู้สูงอายุ, สุขภาพ

¹ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ corresponding author, E-mail: patsara2693@gmail.com

Self-Care Behavior of the elderly at Ban Mai Saensuk Village,Village No. 8, kut Phiman sub- district, Dankhun Thot District Nakhon Ratchasima Province.

Abstract

Research on self-care behaviors of the elderly at Ban Mai Saen Suk Village, Moo 8, Kutpiman Sub-district, Dan Khun Thot District Nakhon Ratchasima Province have a purpose

1. To study the factors affecting self-care behaviors of the elderly at Ban Mai Saen Suk Village, Village No. 8, Kutpiman Sub-district, Dan Khun Thot District. Nakhon Ratchasima Province
2. to study problems in self-care of the elderly and find solutions for the elderly in Ban Mai Saen Suk Village, Village No. 8, Kut Phiman Sub-district, Dan Khun Thot District Nakhon Ratchasima Province

The process of observing and interviewing the villagers of Mai Saen Suk, Village No. 8, Kut Phiman Subdistrict, Dan Khun Thot District Nakhon Ratchasima Province They have a lot of knowledge about self-care. and used the body of knowledge about self-care behaviors of the elderly at Ban Mai Saen Suk Village, Village No. 8, Kutpiman Sub-district, Dan Khun Thot District Nakhon Ratchasima Province This research was a research by using data from interviews with Mai Saen Suk villagers, Village No. 8, Kut Phiman Sub-district, Dan Khun Thot District. In conclusion, the self-care behaviors of the elderly at Ban Mai Saen Suk Village, Village No. 8, Kutpiman Sub-district, Dan Khun Thot District Nakhon Ratchasima Province was the factors affecting the self-care behavior of the elderly. It was found that the factors affecting the self-care behavior of the elderly were Caused by an older age, so turned to take care of yourself and exercise. and eating Hygiene and environment enough rest Take care of yourself emotionally because the elderly are the age that takes care and is careful about underlying diseases. Problems in caring for the elderly's self-care and find solutions for Problems in caring for the elderly's self-care is about congenital disease The body is not strong, old age, difficult to get up and walk. and the solution is need someone to take care of Help pick up things when you need them. and take medication exactly as prescribed by the doctor The tool used to collect data was the interview form. Used to interview the villagers of Mai Saen Suk, Village No. 8, Kut Phiman Subdistrict, Dan Khun Thot District Nakhon Ratchasima Province Using the SPSS computation program, the data were calculated with a statistical program. The data were analyzed using the average percentage statistics.

Keyword: behavior, elderly, health

บทนำ

ประเทศไทยก้าวเข้าสู่สังคมสูงอายุ (Aging Society) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 ตามคำนิยามขององค์การสหประชาชาติที่กำหนดสัดส่วนของประชากรที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ 10 ของประชากรทั้งประเทศ ซึ่งจะเข้าสู่สังคมสูงอายุโดยสมบูรณ์ (Complete - Aging Society) เมื่อมีสัดส่วนของประชากรที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปเกินร้อยละ 20 และเข้าสู่สังคมสูงอายุระดับสุดยอด (Super- Aging Society) เมื่อมีสัดส่วนของประชากรที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปเกินร้อยละ 28 ตามลำดับ สำหรับสถานการณ์ผู้สูงอายุไทย ในปี พ.ศ. 2563 มีประชากรผู้สูงอายุสูงถึงร้อยละ 18.24 ของประชากรทั้งประเทศ และมีแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของประชากรผู้สูงอายुर้อยละ 3.6 ต่อปี (คิดเป็น 400,000 คนต่อปี) ซึ่งตามการคาดประมาณการประชากรประเทศไทยของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2562) คาดการณ์ว่า ในปี พ.ศ. 2566 จะมีประชากรผู้สูงอายุสูงถึงร้อยละ 20.66 ของประชากรทั้งประเทศ และคาดว่าในปี พ.ศ. 2578 จะมีประชากรผู้สูงอายุสูงถึงร้อยละ 28.55 ของประชากรทั้งประเทศ ทั้งนี้ การเตรียมการเพื่อรองรับสถานการณ์สังคมสูงอายุจึงเป็นประเด็นที่สำคัญ เนื่องจากผู้สูงอายุเป็นกลุ่มเสี่ยงด้านสุขภาพ ซึ่งกระทบต่องบประมาณด้านการรักษาพยาบาล โดยสำนักงานวิจัยเพื่อการพัฒนาหลักประกันสุขภาพไทย ได้คาดการณ์การด้านงบประมาณในการดูแลระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง เฉลี่ยประมาณ 15,000 ล้านบาทต่อปี ดังนั้น การส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุให้มีพฤติกรรมสุขภาพที่พึงประสงค์จึงเป็นประเด็นสำคัญ เพื่อลดภาระด้านเศรษฐกิจของประเทศ สังคม และครอบครัว

กระทรวงสาธารณสุข ได้ดำเนินงานโดยมีเป้าหมาย “ประชาชนสุขภาพดี เจ้าหน้าที่มีความสุข ระบบสุขภาพยั่งยืน” อีกทั้งได้มีการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (ด้านสาธารณสุข) ให้มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals : SDGs) โดยแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ ประกอบด้วย สถานการณ์และปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ สถานะสุขภาพ ยุทธศาสตร์ความเป็นเลิศ 4 ด้านของกระทรวงสาธารณสุข คือ 1) ส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค และคุ้มครองผู้บริโภคเป็นเลิศ (Promotion, Prevention & Protection Excellence) 2) บริการเป็นเลิศ (Service Excellence) 3) บุคลากรเป็นเลิศ (People Excellence) และ 4) บริหารเป็นเลิศด้วยธรรมาภิบาล (Governance Excellence) ซึ่งมีเป้าหมาย ตัวชี้วัด และมาตรการสำคัญในแต่ละโครงการ ตลอดจนแนวทางการขับเคลื่อน การ

กรมอนามัย โดยสำนักอนามัยผู้สูงอายุ เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทและภารกิจหลักในการดูแลส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุและอนามัยสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อผู้สูงอายุในทุกๆระดับ บนฐานข้อมูลและองค์ความรู้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย (GOAL) “ผู้สูงอายุสุขภาพดี ดูแลตนเองได้ และมีคุณภาพชีวิตที่ดี” พร้อมทั้ง กำหนดตัวชี้วัด และมาตรการสำคัญ ทั้งนี้ ในการขับเคลื่อนการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ บุคลากรที่รับผิดชอบงานผู้สูงอายุในระดับส่วนกลางและส่วนภูมิภาคจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจยุทธศาสตร์ และแนวทางขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการดูแลส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ โดยบูรณาการร่วมกันให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน รวมทั้งพัฒนาบุคลากรให้มีความรอบรู้ทางด้านการส่งเสริมป้องกันสุขภาพผู้สูงอายุ สำนักอนามัยผู้สูงอายุตระหนักถึง

ความสำคัญดังกล่าว จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ ปี 2564 เพื่อสร้างความเข้าใจการดำเนินงานส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ

จากความเป็นมาและปัญหาดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษา “พฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุ” ในบ้านใหม่แสนสุข ตำบลกุดพิमान อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา โดยศึกษาว่า กลุ่มตัวอย่างของผู้สูงอายุ ในบ้านใหม่แสนสุข ตำบลกุดพิमान อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา มีพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองเป็นอย่างไร มีปัจจัยอะไรบ้างที่มีผลต่อพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุบ้านใหม่แสนสุข หมู่ 8 ตำบลกุดพิमान อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อศึกษาปัญหาในการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุ และหาแนวทางแก้ไขของผู้สูงอายุบ้านใหม่แสนสุข หมู่ 8 ตำบลกุดพิमान อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ประโยชน์เชิงวิชาการ

- 1.1 เพื่อจะได้ทราบปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุ
- 1.2 เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนารูปแบบการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุ

2. ประโยชน์เชิงนโยบาย

ผลของการวิจัยสามารถนำไปปรับปรุงแก้ไขปัญหาในการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุ ในบ้านใหม่แสนสุข หมู่ 8 ตำบลกุดพิमान อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา และช่วยในการปรับพฤติกรรมเหล่านั้นให้ดีขึ้นกว่าเดิม

สมมติฐานของการวิจัย

1. พฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุ บ้านใหม่แสนสุข หมู่ 8 ตำบลกุดพิमान อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากการดูแลสุขภาพตนเองด้านการออกกำลังกาย
2. พฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุ บ้านใหม่แสนสุข หมู่ 8 ตำบลกุดพิमान อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากการดูแลสุขภาพตนเองด้านการรับประทานอาหาร
3. พฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุ บ้านใหม่แสนสุข หมู่ 8 ตำบลกุดพิमान อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากการดูแลสุขภาพตนเองด้านสุขอนามัยและสิ่งแวดล้อม
4. พฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุ บ้านใหม่แสนสุข หมู่ 8 ตำบลกุดพิमान อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากการดูแลสุขภาพตนเองด้านการพักผ่อนที่เพียงพอ

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

5. พฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุ บ้านใหม่แสนสุข หมู่ 8 ตำบลกุดพิมาน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากการดูแลสุขภาพตนเองด้านอารมณ์

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเวลา

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการตั้งแต่เดือน 20 พฤษภาคม ถึงเดือน 30 มิถุนายน 2564

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษานี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุ และปัญหาในการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุ และหาแนวทางแก้ไขของผู้สูงอายุ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ผู้สูงอายุ บ้านใหม่แสนสุข หมู่ 8 ตำบลกุดพิมาน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่าง ใช้การสุ่มจากตัวอย่างจากประชากรทั้งหมด 134 คน ใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 97 ชุด เป็นการใช้วิธีสุ่มตัวอย่างตารางของเครซีและมอร์แกน (krejcie & Morgan)

2. โดยใช้ตารางสำเร็จรูปสูตรเครซีและมอร์แกน (krejcie & Morgan)

3. เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย พฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุ บ้านใหม่แสนสุข หมู่ 8 ตำบลกุดพิมาน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา ครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยแบ่งแบบสัมภาษณ์ออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อปี สถานะ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุ บ้านใหม่แสนสุข หมู่ 8 ตำบลกุดพิมาน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา

ตอนที่ 3 แบบสอบถามคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับสาเหตุ, และแนวทางในการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

4. การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากชาวบ้าน บ้านใหม่แสนสุข หมู่ 8 ตำบลกุดพิมาน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมาโดยจำนวน 134 คน กลุ่มตัวอย่าง 97 คน เพื่อให้ข้อมูลในการศึกษาข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้

2. ผู้วิจัยได้ออกแบบสอบถาม

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจกให้กับชาวบ้านในพื้นที่ตามสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วนำข้อมูลไปประมวลผลและวิเคราะห์ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งแยกวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequency) เพื่อวัดค่าเฉลี่ยและการกระจายข้อมูล

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแบบสอบถามพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุ บ้านใหม่แสนสุข หมู่ 8 ตำบลกุดพิมาน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา โดยหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequency) เพื่อวัดค่าเฉลี่ยและการกระจายข้อมูล

3. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแบบสอบถามคำถามปลายเปิดพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุ บ้านใหม่แสนสุข หมู่ 8 ตำบลกุดพิมาน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา โดยหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequency) เพื่อวัดค่าเฉลี่ยและการกระจายข้อมูล

4. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแบบสัมภาษณ์ข้อคิดและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุ บ้านใหม่แสนสุข หมู่ 8 ตำบลกุดพิมาน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา โดยหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequency) เพื่อวัดค่าเฉลี่ยและการกระจายข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุบ้านใหม่แสนสุข หมู่ 8 ตำบลกุดพิมาน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา เกิดจากการที่ผู้สูงอายุมีอายุเพิ่มมากขึ้นเลยทำให้หันมาออกกำลังกาย และรับประทานอาหาร สุขอนามัยและสิ่งแวดล้อม พักผ่อนที่เพียงพอ ดูแลตนเองด้านอารมณ์ และการมีโรคประจำจึงทำให้ต้องหันมาดูแลตนเองเป็นอย่างมาก เพราะตั้งแต่อายุ 60 ปีขึ้นไปก็ต้องดูแลสุขภาพตนเอง

2. ปัญหาในการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุของผู้สูงอายุบ้านใหม่แสนสุข หมู่ 8 ตำบลกุดพิมาน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา ประชาชนบ้านใหม่แสนสุข หมู่ 8 ส่วนใหญ่ให้คำตอบว่าปัญหาในการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุเกิดจาก เรื่องโรคประจำตัว ร่างกายไม่แข็งแรง อายุเพิ่มมากขึ้น การลุกเดินลำบาก การเคลื่อนไหวลำบาก กระดูกไม่ดีเหมือนแต่ก่อน และแนวทางแก้ไขคือ ต้องมีคนดูแลเอาใจใส่ และกินยาให้ตรงตามที่แพทย์สั่ง ต้องระวังการลื่นล้ม และต้องระวังการออกกำลังกายหนักเกินไป

การอภิปรายผล

อภิปรายผลการวิจัย

ผลของการวิจัยเรื่องพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุบ้านใหม่แสนสุข หมู่ 8 ตำบลกุดพิมาน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุบ้านใหม่แสนสุข หมู่ 8 ตำบลกุดพิมาน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา เพื่อศึกษาปัญหาในการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุ และหาแนวทางแก้ไขของผู้สูงอายุบ้านใหม่แสนสุข หมู่ 8

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ตำบลกุดพิमान อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ทำการวิจัยในครั้งนี้คือ ชาวบ้านบ้านใหม่แสนสุข หมู่ 8 ตำบลกุดพิमान อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 97 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจะเป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุบ้านใหม่แสนสุข หมู่ 8 ตำบลกุดพิमान อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 4 ตอน ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 พฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุ บ้านใหม่แสนสุข หมู่ 8 ตำบลกุดพิमान อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา ใช่หรือไม่ใช่ ตอนที่ 3 คำถามปลายเปิด ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม จากนั้นเก็บรวบรวมข้อมูลและใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ข้อเสนอแนะ

1 ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้ จากผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนบ้านใหม่แสนสุข หมู่ 8 ตำบลกุดพิमान อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นตรงกันว่าอยากให้หน่วยงานเข้ามาดูแลเรื่องตรวจสุขภาพประจำปี อยากให้ให้โรงพยาบาลนำยามาฝากไว้ที่ศูนย์อนามัยตำบล อยากให้หน่วยงานเข้ามาอากรมณ์การดูแลสุขภาพตนเอง

2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป จากผลการศึกษาพบว่าพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุบ้านใหม่แสนสุข หมู่ 8 ตำบลกุดพิमान อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา นั้นมาจากประสบการณ์การดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุ ผู้จัดทำวิจัยจึงได้ทำข้อเสนอแนะเพื่อเป็นประโยชน์ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1.ควรศึกษาเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุบ้านใหม่แสนสุข หมู่ 8 ตำบลกุดพิमान อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา

2.ควรศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการมีโรคประจำตัวของผู้สูงอายุเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและครอบครัว

บรรณานุกรม

กองแผนงานกรมอนามัย. (2559). **ศูนย์ปฏิบัติการกรมอนามัย**. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://gg.gg/urkv2>. (วันที่สืบค้นข้อมูล : 5 มิถุนายน 2564).

มูลนิธิสถาบันวิจัยและการพัฒนาผู้สูงอายุไทย. (2551). **รายงานสถานการณ์ผู้สูงอายุไทยปี พ.ศ. 2550** กรุงเทพฯ. (วันที่สืบค้นข้อมูล : 5 มิถุนายน 2564).

ยุทธศาสตร์กรมกิจการผู้สูงอายุ 20 ปี (2561 – 2580). **กรมกิจการผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์** (พิมพ์ครั้งที่ 1) กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สามลดา. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://gg.gg/uroow>. (วันที่สืบค้นข้อมูล : 5 มิถุนายน 2564).

start.txt · Last modified. (2564). **คลังกลางความรู้ด้าน HR**. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://gg.gg/uro1p>. (วันที่สืบค้นข้อมูล : 5 มิถุนายน 2564).

ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความสนใจในการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองของชาวบ้านคุณ หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์

ปทิตตา คงศัตรา¹

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความสนใจในการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองของชาวบ้านคุณ หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลในการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองของชาวบ้านคุณ หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ 2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองของชาวบ้านคุณ หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ 3. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาสายพันธุ์และนำไปปรับปรุงในการเลี้ยงจากอาชีพเสริมให้เป็นอาชีพหลักของชาวบ้านคุณหมู่ที่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ กระบวนการสังเกตและสัมภาษณ์ชาวบ้านคุณ หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์มีความรู้เกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้สนใจเลี้ยงโคกันเป็นอย่างมาก และนำข้อมูลองค์ความรู้เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความสนใจในการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองซึ่งการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยโดยใช้วิธีการค้นคว้าข้อมูลจากการสัมภาษณ์ชาวบ้านคุณ หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 186 คน โดยสรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความสนใจในการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองของชาวบ้านคุณ หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์คือ จากเลี้ยงเพื่อเป็นรายได้เสริมจากการทำนาแต่พอเลี้ยงนานไปมันได้ผลกำไรดีต้นทุนไม่สูงแต่สามารถต่อเป็นกำไรได้อย่างมากเลยหันมาเลี้ยงโคจำนวนมากขึ้นจนบางครั้งอครวักรเลี้ยงโคกลายเป็นอาชีพหลักปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากการเลี้ยงโคนั้นคือปัจจุบันเลยที่ตอนนี้อยู่โรคลัมปีสกินที่ระบาดหนักกับโคทำให้ประชาชนที่เลี้ยงโคได้รับผลกระทบเป็นจำนวนมากเพราะต้องใช้เวลารักษานานบางตัวรักษาไม่หายก็ตายที่ผ่านมามีปัญหาและอุปสรรคกับโคที่เกิดขึ้นอีกก็คือหน้าแล้งน้ำตามคลองและสระน้ำตามทุ่งนาแห้งแล้งวัวไม่มีน้ำกินและโคเป็นโรคมือเท้าเปื่อยแต่ที่หนักและเป็นปัญหาแลอุปสรรคหนักปัจจุบันคือโรคลัมปีสกินตลอดจนแนวทางในการแก้ไขปัญหาคือคนเลี้ยงโคต้องดูแลเอาใจใส่กับการเลี้ยงโคและศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมใหม่ๆอยู่เสมอในการเลี้ยงโคเพื่อเวลาโคเจ็บป่วยจะได้รู้จักวิธีดูแลรักษาเบื้องต้นไปก่อนปัญหาอุปสรรคด้านอาหารและหญ้าไม่เพียงพอเราจะต้องแก้ไขปัญหาด้านการปลูกหญ้าสายพันธุ์ต่างๆที่สำหรับให้โคปัญหาพื้นที่แออัดในการเลี้ยงแนวทางในแก้ไขปัญหาคือต้องหาพื้นที่

¹ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขารัฐประศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ Corresponding author, E-mail: Kongsatra@11gmail.com

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564

“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

เหมาะในการเลี้ยงและต้องหมั่นทำความสะอาดคอกอยู่บ่อยๆและเมื่อเราอยากที่จะพัฒนาสายพันธุ์โคให้มีประสิทธิภาพและผลผลิตนั้นก็คือลูกโคที่สวยงามมีคุณภาพเราจะต้องหาและศึกษาเกี่ยวกับพ่อพันธุ์และแม่พันธุ์ที่ดีเพื่อจะได้นำมาเป็นน้ำเชื้อในการผสมพันธุ์เพื่อจะได้ผลผลิตที่ดีและได้น้ำเชื้อที่มีประสิทธิภาพเพื่อจะได้พัฒนาสายพันธุ์โคต่อไป จึงระดมความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องเรื่องนี้เพื่อเป็นแนวทางในการที่จะตัดสินใจเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองอยู่ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือแบบสัมภาษณ์ ใช้ในการสัมภาษณ์ชาวบ้านคุณ หมู่ที่8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยใช้โปรแกรมคำนวณ SPSS คำนวณข้อมูลด้วยโปรแกรมทางสถิติการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติค่าร้อยละเฉลี่ย

คำสำคัญ: โคพื้นเมือง; โรคล้มปัสกน; สายพันธุ์

Factors affecting the raising of native cattle of Koon villagers Village No. 8 Ban Pao Sub-district Phutthaisong District Buriram Province.

Abstract

Research on factors affecting interest in raising native cattle of Koon villagers, Village No. 8, Ban Pao Sub-district, Phutthaisong District, Buriram Province. The objectives of this study were: 1. To study the factors affecting the raising of native cattle of Koon villagers, Village No. 8, Ban Pao Sub-district, Phutthaisong District, Buriram Province. 2. To study the problems and obstacles in raising native cattle of Koon Moo villagers. No. 8, Ban Pao Subdistrict, Phutthaisong District, Buriram Province To study the guidelines for the development of the breed and to apply the results to improve in raising from supplementary occupation to be the main occupation of villagers in Village No. 8, Ban Pao Sub-district, Phutthaisong District, Buriram Province. The process of observing and interviewing villagers Koon, Village No. 8, Ban Pao Subdistrict, Phutthaisong District, Buriram Province, was very knowledgeable about the factors that made them interested in raising cattle. and bring knowledge about the factors that result in interest in raising native cattle This research was a research by using research data from interviews with 186 villagers in Village No. 8, Ban Pao Sub-district, Phutthaisong District, Buriram Province, with a total of 186 people. Factors resulting in interest in raising native cattle of Koon villagers, Village No. 8, Ban Pao Subdistrict, Phutthaisong District, Buriram Province The solution to this problem is to find a suitable area for raising and to clean the pen frequently. And when we want to develop an efficient breeding cow and the yield is beautiful quality calves, we must find and Study about good breeders and sowers so that they can be used as semen for breeding for good yields and effective semen for further breeding of cattle. Therefore, opinions from people who are interested in this issue are brainstormed as a guideline in making decisions about raising native cattle. The tool used to collect data was the interview form. It was used in interviews with villagers Koon, Village No. 8, Ban Pao Subdistrict, Phutthaisong District, Buriram Province. Using the SPSS computation program, the data were calculated with a statistical program. The data were analyzed using the average percentage statistic.

Keyword: Native cattle; Lumpyskin; Speies

บทนำ

การทำวิจัยเรื่องนี้เกิดขึ้นเพื่อศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความสนใจในการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองและเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการเลี้ยงโคในพื้นที่ให้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นและโคมีประสิทธิภาพมีราคาสร้างรายได้ให้กับชาวบ้านในการเลี้ยงสัตว์ของชาวบ้านเปรียบเสมือนการฝากเงินไว้กับธนาคาร เช่น การเลี้ยงปลาเลี้ยงไก่ ซึ่งสัตว์เหล่านี้สามารถเลี้ยงเอาไว้กินในครัวเรือนหรือขายได้เงินจำนวนไม่มาก 100-200 บาท พอสำหรับกินสำหรับใช้ได้ไม่มากนักหรือถ้าเป็นแบบฝาก ประจำอย่างการเลี้ยงสุกร 4-6 เดือน ก็ขายออกแล้วแต่ถ้าเป็นการเลี้ยงโคเปรียบเสมือนเป็นการฝากเงินรายปี เป็นต้น รวมทั้งการเลี้ยงสัตว์ในชุมชนยังสามารถก่อเกิดเป็นวัฒนธรรมประเพณีขึ้น เช่น การทำพิธีแลกนาขวัญ แต่อย่างไรก็ตามระบบการเลี้ยงสัตว์ในชุมชนหรือในวิถีของชาวบ้านได้มีวิถีบางอย่างที่ขาดหายไปคือ ภาวะที่ต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การฝากสัตว์ไปเลี้ยงด้วยกันการไปเลี้ยงสัตว์ด้วยกันเป็นกลุ่ม เก็บไข่ ผัก ผลไม้ไป ฝากกันและกัน ซึ่งพบว่าภูมิปัญญาชาวบ้านหลายข้อที่กำลังจะสูญหายไปพร้อมกับความเจริญทางวัตถุที่เข้ามาแทนที่ดังนั้นเราควรจะตระหนักว่าเราจะรักษาความรู้ความเข้าใจอย่างไรดีที่จะเก็บความรู้เหล่านี้และถ่ายทอดข้อมูลให้กับคนรุ่นหลังต่อไป เพราะแต่ก่อนจะเลี้ยงโคเพื่อเป็นอาชีพเสริมไม่ได้เป็นรายได้หลัก แต่ปัจจุบันโดยเฉพาะ การเลี้ยงโคเนื้อเลี้ยงเพื่อเป็นเงินออมเมื่อถึงเวลาจำเป็นก็ขายเพื่อนำเงินมาจุนเจือครอบครัวครอบครัวแต่ปัจจุบันนี้การเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองในประเทศไทยได้มีการพัฒนาจากการเลี้ยงโดยเกษตรกรรายย่อยไปสู่การเลี้ยงเชิงธุรกิจมากขึ้นเลี้ยงสัตว์จำนวนมาก ซึ่งรายได้ส่วนมากจะมาจากผลผลิตของสัตว์เพราะโคให้ผลผลิตดี การศึกษาหาความรู้ในแง่มุมด้านต่างๆ รวมทั้งปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงโคและการจัดการโคให้เข้าใจ จะช่วยในการลดผลกระทบจากการโคลงได้บ้าง โดยเฉพาะถ้าในการเลี้ยงโคที่เป็นระบบแบบ ชาวบ้าน วิถีชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่นอาจจะมีปัญหาในการเลี้ยงสัตว์อยู่บ้าง ดังนั้นในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความสนใจในการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองจากวิถีชาวบ้าน ภูมิปัญญาดั้งเดิม คาดว่าจะทำให้รู้ปัจจัยที่ส่งผลและรวมทั้งปัญหาเพื่อจะเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาและผลักดันให้การ เลี้ยงสัตว์ในชุมชนประสบผลสำเร็จ และส่งเสริมให้เกิดอาชีพในชุมชนได้อย่างยั่งยืน ดังนั้นวิจัยนี้จะเป็นการสำรวจปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองของกลุ่มเป้าหมายบ้านคุณ หมู่ที่ 8 ต.บ้านเป้า อ.พุทไธสง จ. บุรีรัมย์ เกี่ยวกับระบบการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองวิถีชาวบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้ได้กำไรสูงและเป็น แนวทางในการขยายโอกาสให้การเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองเป็นอาชีพหลักให้คนในชุมชนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลในการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองของชาวบ้านคุณ หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านเป้า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองของชาวบ้านคุณ หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านเป้า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์

3. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาและนำผลไปปรับปรุงในการเลี้ยงจากอาชีพเสริมให้เป็นอาชีพหลัก
ของชาวบ้านคุณหมู่ที่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์

ประโยชน์ของการวิจัย

ประโยชน์เชิงวิชาการ

1. ได้ทราบถึงผลปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความสนใจในการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองของชาวบ้านคุณ หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์
2. ได้ทราบปัญหาและอุปสรรคในการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองของชาวบ้านคุณ หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์
3. ได้ทราบถึงแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขในการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองของชาวบ้านคุณ หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์

ประโยชน์เชิงนโยบาย

ผลของการวิจัยสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาของผู้เลี้ยงโคทั้งในการดูแลวิธีการเลี้ยงโค เพื่อให้ได้ลูกโคหลากหลายสายพันธุ์ขึ้นเพื่อจะได้เพิ่มมูลค่าราคาโคที่สูงขึ้นและนำข้อมูลไปช่วยปรับปรุงการพัฒนาการส่งเสริมการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองของชาวบ้านคุณ หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ ให้มีประสิทธิภาพและเป็นรายได้หลักของคนในหมู่บ้านต่อไป

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความสนใจในการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองของชาวบ้านคุณ หมู่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ น่าจะเกิดจากสามารถสร้างรายได้เสริม
2. ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความสนใจในการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองของชาวบ้านคุณ หมู่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ น่าจะเกิดจากเพื่อพัฒนาสายพันธุ์
3. ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความสนใจในการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองของชาวบ้านคุณ หมู่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ น่าจะเกิดจากประหยัดต้นทุน
4. ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความสนใจในการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองของชาวบ้านคุณ หมู่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ น่าจะเกิดจากขายได้ราคาดี
5. ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความสนใจในการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองของชาวบ้านคุณ หมู่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ น่าจะเกิดจากลดปัญหาการว่างงานของประชาชน

ขอบเขตของการวิจัย

- 1 ขอบเขตด้านเวลา ระยะเวลา 6 เดือน ที่จะศึกษาข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองของชาวบ้านคุณ หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์
- 2 ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษาในครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความสนใจการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมือง และเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงในการเลี้ยงโคให้มีประสิทธิภาพเพื่อในอนาคตจะกลายเป็นอาชีพหลักของชาวบ้านของชาวบ้านคุณ หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์
- 3 ขอบเขตด้านพื้นที่ บ้านคุณ หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์
- 4 ขอบเขตด้านประชากร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนในพื้นที่บ้านคุณ หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรศึกษาในครั้งนี้เป็นชาวบ้านคุณ หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวนทั้งหมด 356 คน ใช้จำนวนกลุ่มประชากรตัวอย่างทั้งหมด 186 คน โดยใช้การสุ่มแบบตัวอย่าง

2. โดยใช้ตารางสำเร็จรูปสูตรเครจซี่และมอร์แกน (Kreicic & Morgan)

3 .เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองของชาวบ้านคุณ หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อปี สถานะ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองของชาวบ้านคุณ หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์

ตอนที่ 3 แบบสอบถามคำถามปลายเปิด

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

- 1 ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากชาวบ้านคุณ หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์จำนวน 290 คน เพื่อให้ข้อมูลในการศึกษาข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้
- 2 ผู้วิจัยได้ออกแบบสัมภาษณ์
- 3 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจกให้กับชาวบ้านในพื้นที่ตามสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ได้แล้วนำข้อมูลต่างๆที่ได้จัดหมวดหมู่ตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS For Window (Statistical Product and Service Solutions) เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

6.5 วิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequency) เพื่อวัดค่าเฉลี่ยและการกระจายของข้อมูล

6.5 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองของชาวบ้านคุณ หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequency) เพื่อวัดค่าเฉลี่ยและการกระจายของข้อมูล

6.5 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแบบสอบถามคำถามปลายเปิดปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองของชาวบ้านคุณ หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequency) เพื่อวัดค่าเฉลี่ยและการกระจายของข้อมูล

6.5 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแบบสัมภาษณ์ข้อคิดและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองของชาวบ้านคุณ หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequency) เพื่อวัดค่าเฉลี่ยและการกระจายของข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความสนใจในการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองของชาวบ้านคุณ หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์การเลี้ยงโคเกิดจากเลี้ยงเพื่อเป็นรายได้เสริมจากการทำนาแต่พอเลี้ยงนานไปมันได้ผลกำไรที่สูงเลยหันมาเลี้ยงโคเสริมมากขึ้นจนบางครั้งรวมการเลี้ยงโคกลายเป็นอาชีพหลักการเลี้ยงโคต้นทุนไม่สูงมากแต่ต้องใช้เวลาในการเลี้ยงดูเพื่อที่จะได้ผลผลิตก่อนโตและการเลี้ยงโคยังเกิดจากการว่างงานของคนและทำให้หันมาสนใจการเลี้ยงโคเป็นจำนวนมากในหมู่บ้าน

2. ปัญหาและอุปสรรคในการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองของชาวบ้านคุณ หมู่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ ประชาชนบ้านคุณ หมู่ที่ 8 ส่วนใหญ่ให้คำตอบว่าปัญหาที่เกิดจากการเลี้ยงโคนั้นคือปัจจุบันเลยที่ตอนนี้โรคคัลัมปีสกินที่ระบาดหนักกับโคทำให้ประชาชนที่เลี้ยงโคได้รับผลกระทบเป็นจำนวนมากเพราะต้องใช้เวลารักษานานบางตัวรักษาไม่หายก็ตายที่ผ่านมามีผลกระทบกับโคที่เกิดขึ้นน้อยเช่นหน้าแล้งน้ำตามห้วย, คลองสระน้ำตามทุ่งนาแห้งแล้งวัวไม่มีน้ำกินและโคเป็นโรคมือเท้าเปื่อยแต่ที่หนักและผลกระทบหนัก ณ ปัจจุบัน เลยก็คือโรคคัลัมปีสกิน

3. แนวทางในการที่จะพัฒนาโคสายพันธุ์พื้นเมืองอย่างไรให้ประสิทธิภาพและผลผลิตที่ดีขึ้นเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองของชาวบ้านคุณ หมู่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ ประชาชนบ้านคุณหมู่ที่ 8 ส่วนใหญ่ให้คำตอบว่าแนวทางในการที่จะพัฒนาโคคือคนเลี้ยงโคต้องดูแลเอาใจใส่และศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการเลี้ยงโคเพื่อเวลาโคป่วยจะได้รู้จักวิธีดูแลรักษาเบื้องต้นได้และด้านอาหารและหญ้าต้องมีให้

เพียงพอเพื่อจะได้เติบโตอย่างสมบูรณ์และเรื่องพื้นที่แออัดในการเลี้ยงคือต้องมีพื้นที่เหมาะสมในการเลี้ยงและต้องหมั่นทำความสะอาดคอกอยู่บ่อยๆและสำหรับวิธีที่จะพัฒนาสายพันธุ์โคคนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นส่วนมากว่าเราจะต้องนำพ่อพันธุ์และแม่พันธุ์ที่ดีเพื่อที่จะเอาน้ำเชื้อมาใช้ในการผสมพันธุ์เพื่อที่จะได้ผลผลิตที่ดีและได้น้ำเชื้อที่มีประสิทธิภาพเพื่อจะได้พัฒนาสายพันธุ์โคต่อไป

การอภิปราย

ผลของการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองของชาวบ้านคุณ หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลในการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองของชาวบ้าน ปัญหาและอุปสรรคในการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองและแนวทางในการพัฒนาและนำไปปรับปรุงในการเลี้ยงจากอาชีพเสริมให้เป็นอาชีพหลักของชาวบ้านคุณ หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ทำการวิจัยในครั้งนี้คือ ชาวบ้านคุณ หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 186 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจะเป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองของชาวบ้านคุณ หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 4 ตอน ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความสนใจในการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองของชาวบ้านคุณ หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ ใช่หรือไม่ใช่ ตอนที่ 3 คำถามปลายเปิด ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม จากนั้นเก็บรวบรวมข้อมูลและใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่หาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนชาวบ้านคุณ หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นตรงกันว่าอยากให้ปศุสัตว์ออกมาให้ความรู้แก่ประชาชนคนเลี้ยงโคอย่างน้อย 3 เดือน 1 ครั้งก็ยิ่งดี ทั้งยังอยากให้ปศุสัตว์ออกมาฉีดวัคซีนป้องกันโรคให้แก่โคและอยากให้ปศุสัตว์ออกมาดูแลเรื่องสัตว์ที่ป่วยและให้ความรู้และหาแนวทางวิธีป้องกันโรคล้มปัสกิน ทั้งยังอยากให้มีวัคซีนป้องกันโรคต่างๆที่เกิดขึ้นกับโคมาสนับสนุนให้แก่ประชาชน

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความสนใจในการเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมืองของชาวบ้านคุณ หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์นั้น มาจากประสบการณ์การสนใจเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมือง ผู้จัดทำวิจัยจึงได้ทำข้อเสนอแนะเพื่อเป็นประโยชน์ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ควรศึกษาเกี่ยวกับการเลี้ยงโคสายพันธุ์ต่างๆในหมู่บ้านของชาวบ้านคุณ หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์

2. ควรศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคให้ได้หลากหลายสายพันธุ์มากที่สุดเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง
และคนรอบข้าง

บรรณานุกรม

- คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (2562). โครงการระบบการเลี้ยงโคเนื้อ. (ออนไลน์).
แหล่งที่มา : <https://rms.msu.ac.th>. (วันที่สืบค้น 21 พฤษภาคม 2564).
- บริษัท เอ็นบี ดิสทริบิว ชัน จำกัด. (2558). ประวัติความเป็นมาโคเนื้อในไทย. (ออนไลน์). แหล่งที่มา :
<https://nbdcthailand.com> (วันที่สืบค้นข้อมูล 22 พฤษภาคม 2564).
- รพีวรรณ. (2557). ตารางใช้สูตรเครจซี่และมอร์แกน. (ออนไลน์). แหล่งที่มา :
<https://sites.google.com>. (วันที่สืบค้นข้อมูล : 21 พฤษภาคม 2564).
- Apple. (2558). โคพื้นเมือง. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://breeding.did.go.th>. (วันที่สืบค้น 29
พฤษภาคม 2564).
- Copyright. (2021). ประวัติความเป็นมาของโคเนื้อในไทย. (ออนไลน์). แหล่งที่มา :
<https://www.farmsteadinc.com>. (วันที่สืบค้น 26 พฤษภาคม 2564).

การศึกษาความพึงพอใจและแนวทางการพัฒนาของผู้เข้าร่วมโครงการคนละครึ่งเฟส 1 จังหวัดอุดรธานี

นราพร กลัดจิตร¹

อาริมา ทองปิน²

ยุพิน เกื่อนศรี^{3*}

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจ แนวทางการพัฒนาของผู้เข้าร่วมโครงการ และเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการคนละครึ่งเฟส 1 ในจังหวัดอุดรธานี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ ประชากรคือผู้เข้าร่วมโครงการคนละครึ่งเฟส 1 จังหวัดอุดรธานี กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ใช้การสุ่มแบบบังเอิญ เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า T-test ส่วนกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้เข้าร่วมโครงการ จำนวน 10 คน ใช้วิธีการคัดเลือกแบบบอกต่อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการภาพรวมอยู่ในระดับมาก แนวทางการพัฒนาโครงการคนละครึ่งเฟส 1 มีดังนี้ ด้านความสะดวก ควรมีช่วงเวลาเปิดรับลงทะเบียนที่เหมาะสม ร้านค้าที่ร่วมโครงการมีเพียงพอ มีช่องทางการชำระเงินที่สะดวก ด้านสิทธิประโยชน์ ควรมีระบบการตรวจสอบสิทธิ์ของผู้เข้าร่วมโครงการชัดเจน ควรขยายช่วงเวลาการใช้สิทธิ์จาก 06.00-23.00 น. เป็น 24 ชั่วโมง ด้านเงื่อนไขโครงการ ควรกำหนดวงเงินให้เพียงพอต่อการใช้จ่ายในแต่ละวัน ควรระบุสิทธิ์การลงทะเบียนให้เหมาะสม ด้านขั้นตอนการลงทะเบียน ควรมีแนวทางสำหรับผู้ที่ไม่สามารถโทรในการลงทะเบียน มีระบบการลงทะเบียนที่รองรับผู้สมัครจำนวนมากได้ และเข้าใจง่าย ด้านการประชาสัมพันธ์ ควรมีการแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับการใช้งานแอปพลิเคชันที่รวดเร็ว หลากหลายช่องทาง และทั่วถึง

คำสำคัญ : โครงการคนละครึ่งเฟส 1 ความพึงพอใจ แนวทางการพัฒนา

¹นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

²นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

³อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

A study of satisfaction and development guidelines of half-person participants in Phase 1, Uttaradit Province

Abstract

The purpose of this research was to study satisfaction. Development guidelines of project participants and compare the satisfaction of the participants in the half phase 1 project in Uttaradit Province. It is a quantitative and qualitative research. The population is half a participant in Phase 1, Uttaradit Province. The sample consisted of 400 people using random random sampling. The tools used were questionnaires and interview forms. The data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, and T-test. The target group were 10 participants in the project, using a word-of-mouth selection method. Analyze the data by analyzing the content. The tools used were questionnaires and interview forms. The data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, and T-test. The target group were 10 participants in the project, using a word-of-mouth selection method. Analyze the data by analyzing the content.

The results showed that Overall project participants' satisfaction was at a high level. The development guidelines for the half-person project phase 1 are as follows: There should be an appropriate registration opening period. There are enough shops participating in the project. There are convenient payment methods Benefits There should be a clear authentication system for project participants. The privilege period should be extended from 06.00-23.00 to 24 hours. in terms of project conditions Should set a limit that is enough to spend each day. Registration rights should be specified appropriately. The registration process There should be a guideline for those who do not have a smartphone to register. There is a registration system that can accommodate a large number of applicants and is easy to understand. public relations Should be informed about the use of fast applications. through a variety of channels.

Keywords : Half-person project Phase 1, Satisfaction, Development guidelines.

บทนำ

การบริหารระบบเศรษฐกิจของประเทศ ในทุกรัฐบาลต่างก็มุ่งหวังที่จะเพิ่มตัวเลขการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และเพิ่มรายได้ประชาชาติหรือผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ให้สูงขึ้น โดยวิธีการเพิ่มตัวเลขดังกล่าวนี้สามารถกระทำได้โดยการกระตุ้นเศรษฐกิจในด้านต่างๆ ซึ่งวิธีการกระตุ้นเศรษฐกิจโดยทั่วไปนั้นมี 3 แนวทาง อาทิ แนวทางกระตุ้นทางด้านอุปสงค์และอุปทาน แนวทางการกระตุ้นเศรษฐกิจโดยใช้นโยบายการเงินและนโยบายการคลัง และแนวทางกระตุ้นเศรษฐกิจโดยการดำเนินนโยบายของรัฐบาลโดยตรง สำหรับประเทศไทยได้นำมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจมาใช้ในสมัยนายกรัฐมนตรีพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ตั้งแต่ปี พ.ศ.2562 คือ มาตรการบรรเทาค่าครองชีพผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐและกองทุนหมู่บ้าน มาตรการเพื่อบรรเทาค่าครองชีพสำหรับเกษตรกรผู้ประสบภัยแล้งปี พ.ศ. 2562 และเกษตรกรรายย่อย และมาตรการเพื่อกระตุ้นการบริโภคและการลงทุนภายในประเทศเพื่อกระตุ้นการใช้จ่ายในภาคการท่องเที่ยวและส่งเสริมการลงทุน SMEs และภาคเอกชนผ่านมาตรการทางการเงินและมาตรการทางภาษี (พระราชบัญญัติธุรกิจ. 2563) สำหรับโครงการคนละครึ่งเฟส 1 ซึ่งเริ่มดำเนินโครงการตั้งแต่วันที่ 23 ตุลาคม ถึง 31 ธันวาคม พ.ศ. 2563 เป็นโครงการที่รัฐบาลนำออกมาใช้เพื่อกระตุ้นให้เกิดกระแสเงินในระบบเศรษฐกิจของประเทศในทุกระดับ เพราะสิทธิของผู้ที่จะเข้าร่วมโครงการได้ในกลุ่มผู้ขาย จะต้องเป็นร้านค้าขนาดเล็กที่อยู่ตามชุมชน ตลาดนัด แผงลอย หาบเร่ เป็นต้น ในส่วนของประชาชนเงื่อนไขการเข้าร่วมโครงการ คือ ไม่เป็นผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ปัจจุบันได้มีมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจคือโครงการคนละครึ่ง เสนอโดยกระทรวงการคลัง มุ่งเน้นไปเพื่อแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจที่เกิดจากวิกฤตโควิดโดยเฉพาะ และมีกลุ่มเป้าหมายอยู่ที่ประชาชนระดับกลางถึงล่าง โครงการคนละครึ่ง ภาครัฐช่วยออกค่าใช้จ่ายให้ครึ่งหนึ่ง แต่ไม่เกิน 150 บาทต่อคนต่อวัน หรือไม่เกิน 3,000 บาท ตลอดระยะเวลาโครงการ ภายใต้วงเงินอุดหนุน 30,000 ล้านบาท ซึ่งโครงการคนละครึ่งเฟส 1 สิทธิที่สามารถลงทะเบียนเข้าร่วมโครงการได้มี 10 ล้านคน (คนละครึ่ง. 2564) โดยมีผู้ลงทะเบียนใช้สิทธิรวมทั้งสิ้น 10 ล้านสิทธิ (พระราชบัญญัติธุรกิจ. 2563)

จากการศึกษาเอกสารโครงการคนละครึ่งเฟส 1 ในจังหวัดอุดรธานี ภายหลังจากได้ดำเนินการมาตั้งแต่ 23 ตุลาคม 2563 พบปัญหาสำคัญและอุปสรรคหลายประการ อาทิ บางรายสแกนใบหน้าเพื่อยืนยันตัวไม่ผ่านทำให้เสียเวลาในการติดต่อกับธนาคารกรุงไทย การคั้นหาร้านค้าที่ร่วมรายการใช้เวลานาน ระบบอินเทอร์เน็ตล่มบ่อยครั้ง และเครือข่ายสัญญาณมือถือไม่เสถียร เป็นต้น และจากการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจโครงการคนละครึ่งเฟส 1 ในจังหวัดอุดรธานีเพิ่มเติม (เทียม สุกใส, คมเพชร อ่อนวงษ์. 13 กุมภาพันธ์ 2564) สรุปได้ว่า โครงการคนละครึ่งเฟส 1 มีประโยชน์ในด้านช่วยให้ประชาชนมีรายได้เพื่อนำมาใช้จ่ายในชีวิตประจำวันมากขึ้น โดยร้านค้าที่เข้าร่วมโครงการจะได้รับผลประโยชน์ในด้านมีรายได้เพิ่มขึ้นและมีผู้ที่มาใช้บริการรู้จักร้านค้าเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการค้าขายก่อนนำโครงการคนละครึ่งเฟส 1 มาใช้พบว่ารายได้จากการค้าขายมีน้อย จนกระทั่งเมื่อมีโครงการคนละครึ่งเฟส 1 ทำให้ร้านค้ามีรายได้จากการค้าขายเพิ่มมากขึ้น อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาสำคัญประการหนึ่งคือระบบแอฟริเคชันไม่สามารถใช้งานได้ตลอดเวลา ทำให้เกิดความล่าช้าในการชำระเงินให้แก่ร้านค้า

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

จากข้อมูลสถานการณ์และปัญหาการดำเนินโครงการดังกล่าว คณะผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาความพึงพอใจและแนวทางการพัฒนาของผู้เข้าร่วมโครงการคนละครึ่งเฟส 1 ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดอุดรดิตถ์ เพื่อให้ทราบถึงความพึงพอใจของประชาชนและได้ข้อมูลแนวทางในการพัฒนาโครงการคนละครึ่งเฟส 1 ในจังหวัดอุดรดิตถ์ และนำเสนอข้อมูลจากการวิจัยต่อผู้บริหารของจังหวัดอุดรดิตถ์อันนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาโครงการต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการคนละครึ่งเฟส 1 ในจังหวัดอุดรดิตถ์
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาของผู้เข้าร่วมโครงการคนละครึ่งเฟส 1 ในจังหวัดอุดรดิตถ์
3. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการโดยจำแนกตามเพศ และอาณาเขตที่อยู่อาศัยในจังหวัดอุดรดิตถ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อมูลความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการของผู้เข้าร่วมโครงการคนละครึ่งเฟส 1 ในจังหวัดอุดรดิตถ์
2. ได้ข้อมูลแนวทางการพัฒนาโครงการคนละครึ่งเฟส 1 จากผู้เข้าร่วมโครงการในจังหวัดอุดรดิตถ์
4. สามารถนำข้อมูลสารสนเทศที่ได้จากการวิจัยไปเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดทำโครงการคนละครึ่งเฟส 1 ในระดับประเทศต่อไป

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้เข้าร่วมโครงการที่อยู่ในเขตเทศบาลเมืองและนอกเขตเทศบาลเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์มีความพึงพอใจต่อโครงการคนละครึ่งเฟส 1 ไม่แตกต่างกัน
2. ผู้เข้าร่วมโครงการเพศชายและเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อโครงการคนละครึ่งเฟส 1 ในจังหวัดอุดรดิตถ์ไม่แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการและแนวทางการพัฒนา โครงการคนละครึ่งเฟส 1 ในจังหวัดอุดรดิตถ์ ได้กำหนดขอบเขตดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษาความพึงพอใจ แนวทางการพัฒนาโครงการคนละครึ่งเฟส 1 ในจังหวัดอุดรดิตถ์ และเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการคนละครึ่งเฟส 1 โดยจำแนกตามเพศ และอาณาเขตที่อยู่ในเทศบาลเมืองและนอกเขตเทศบาลเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์

ขอบเขตด้านประชากร ประชากรที่ใช้ศึกษาได้แก่ ผู้ลงทะเบียนเข้าร่วมโครงการคนละครึ่งเฟส 1 ในจังหวัดอุดรดิตถ์ ในปี พ.ศ. 2563

ขอบเขตด้านตัวแปร การศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการและแนวทางการพัฒนาโครงการคนละครึ่งเฟส 1 ในจังหวัดอุดรดิตถ์ ผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาตัวแปร ดังนี้ **ตัวแปรอิสระ** (Independent Variables) ได้แก่ ผู้เข้าร่วมโครงการคนละครึ่งเฟส 1 ในจังหวัดอุดรดิตถ์ ซึ่งจำแนกตามเพศ และเขตที่อยู่อาศัย **ตัวแปรตาม** (Dependent Variable) ได้แก่ ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการคนละครึ่งเฟส 1 ในจังหวัดอุดรดิตถ์ ซึ่งจำแนกตามด้านความสะดวก ด้านสิทธิประโยชน์ ด้านเงื่อนไขโครงการ ด้านขั้นตอนการลงทะเบียน ด้านการประชาสัมพันธ์

ขอบเขตด้านระยะเวลา การวิจัยครั้งนี้ศึกษาในช่วงภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ตั้งแต่เดือนธันวาคม พ.ศ. 2563 ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2564 รวมระยะเวลา 4 เดือน

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คณะผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชากรที่เข้าร่วมมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจโครงการคนละครึ่งเฟส 1 จังหวัดอุดรดิตถ์ ในปี 2563 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าวิจัยเชิงปริมาณ คือ ผู้เข้าร่วมมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจโครงการคนละครึ่งเฟส 1 จังหวัดอุดรดิตถ์ ในปี 2563 จำนวน 400 คน โดยใช้วิธีการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของทาร์ยามานัน ประเภทที่ไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) และกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ ผู้เข้าร่วมโครงการคนละครึ่งเฟส 1 ในจังหวัดอุดรดิตถ์ จำนวน 10 คน ใช้วิธีเลือกกลุ่มเป้าหมายแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากร้านค้าที่ร่วมโครงการคนละครึ่งเฟส 1 จำนวน 5 ราย และใช้วิธีการบอกต่อ (Snow-Ball Sampling) จากผู้ที่เข้าร่วมโครงการฯ จำนวน 5 คน โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกคือ เป็นผู้ที่สมัครใจให้ข้อมูลและมีเวลาเพียงพอในการตอบสัมภาษณ์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามแบบสัมภาษณ์ การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามคณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ (Google Form) ซึ่งจะนำไปมอบให้ตามร้านค้าที่เข้าร่วมโครงการคนละครึ่งเฟส 1 ในจังหวัดอุดรดิตถ์เพื่อใช้ในการสแกนสำหรับการตอบแบบสอบถามโดยใช้ QR code ส่วนการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์คณะผู้วิจัยได้สัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายด้วยตนเองเป็นรายบุคคลและบันทึกข้อมูลลงในแบบสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการแจกแจงความถี่ การหาค่าร้อยละ การหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test) ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอข้อมูลแบบพรรณนาความ

สรุปผลการวิจัย

ในการศึกษาความพึงพอใจและแนวทางการพัฒนาของผู้เข้าร่วมโครงการคนละครึ่งเฟส 1 จังหวัดอุดรดิตถ์ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
 “การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 56.2 ส่วนเพศชายมีจำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 43.8 อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลจำนวน 272 คน คิดเป็นร้อยละ 68 อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาลจำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 32

2. ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการคนละครึ่ง เฟส 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = 0.47) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านความสะดวก ($\bar{X} = 3.21$, S.D. = 0.43) ด้านสิทธิประโยชน์ ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = 0.46) ด้านเงื่อนไขโครงการ ($\bar{X} = 3.15$, S.D. = 0.47) ด้านขั้นตอนการลงทะเบียน ($\bar{X} = 3.17$, S.D. = 0.48) และด้านการประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.17$, S.D. = 0.49) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ด้านความสะดวก พบว่า ความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.21$, S.D. = 0.43) เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อ 2 ร้านค้าที่เข้าร่วมโครงการมีจำนวนเพียงพอ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = 0.66) ข้อ 4 ขั้นตอนการใช้งานเข้าใจง่าย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = 0.63) ข้อ 1 ช่วงเวลาที่เปิดรับลงทะเบียนมีความเหมาะสม (16 ตุลาคม เวลา 06.00-23.00 น.) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = 0.60) ข้อ 4 มีระบบการชำระเงินรวดเร็ว อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = 0.67) และข้อ 3 การชำระเงินมีความสะดวก อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.16$, S.D. = 0.63) ตามลำดับ

ด้านสิทธิประโยชน์ พบว่า ความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = 0.46) เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อ 2 ระบบการตรวจสอบสิทธิ์ของผู้เข้าร่วมโครงการมีความชัดเจน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.29$, S.D. = 0.68) ข้อ 1 มีการกำหนดสิทธิได้รับอย่างชัดเจน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = 0.59) ข้อ 5 ช่วงระยะเวลาการใช้สิทธิ์มีความเหมาะสม (23 ตุลาคม 2563 ถึง 31 มีนาคม 2564) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = 0.67) ข้อ 3 ประเภทสินค้าที่ร่วมรายการตรงกับความต้องการของผู้เข้าร่วมโครงการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.17$, S.D. = 0.65) ข้อ 4 จำนวนวงเงินที่กำหนดให้เพียงพอต่อการใช้จ่ายในแต่ละวัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.10$, S.D. = 0.78) และข้อ 6 จำนวนสิทธิ์ที่ได้รับเพียงพอต่อความต้องการ (10 ล้านสิทธิ์) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.10$, S.D. = 0.78) ตามลำดับ

ด้านเงื่อนไขโครงการ พบว่า ความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.15$, S.D. = 0.47) เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อ 4 การกำหนดเงื่อนไขโครงการมีความเข้าใจง่าย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = 0.63) ข้อ 2 จำนวนเงินที่รัฐบาลให้ความเพียงพอต่อการใช้จ่าย (150 บาทต่อวัน) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = 0.77) ข้อ 5 การกำหนดอายุผู้เข้าร่วมโครงการมีความเหมาะสม (18 ปีบริบูรณ์) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.17$, S.D. = 0.64) ข้อ 3 เงื่อนไขด้านเวลาการใช้สิทธิ์มีความเหมาะสม (06.00-23.00 น.) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.12$, S.D. = 0.66) และข้อ 1 การจำกัดสิทธิ์ การลงทะเบียนที่เหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.06$, S.D. = 0.65) ตามลำดับ

ด้านขั้นตอนการลงทะเบียน พบว่าความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.17$, S.D. = 0.48) เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อ 2 ระบบการลงทะเบียนสามารถเข้าใจได้ง่าย

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.24$, S.D. = 0.68) ข้อ 4 ช่วงเวลาเหมาะสมกับการเปิดรับลงทะเบียน (16 ตุลาคม 2563 เวลา 06.00-23.00 น.) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.21$, S.D. = 0.64) ข้อ 1 ขั้นตอนในการลงทะเบียนเข้าใจง่าย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.15$, S.D. = 0.58) ข้อ 3 ระยะเวลาการยืนยันตัวตนที่เหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.14$, S.D. = 0.66) และข้อ 5 ระบบการลงทะเบียนมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.11$, S.D. = 0.73) ตามลำดับ

ด้านการประชาสัมพันธ์ พบว่า ความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.17$, S.D. = 0.49) เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อ 4 การแจ้งข่าวสารมีความเข้าใจง่าย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = 0.68) ข้อ 2 มีการแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้งานแอปพลิเคชันที่รวดเร็ว อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.21$, S.D. = 0.74) ข้อ 5 มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบอย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.18$, S.D. = 0.68) ข้อ 3 การกระจายข่าวสารเกี่ยวกับโครงการมีหลายช่องทาง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.17$, S.D. = 0.65) และข้อ 1 มีการแจ้งข่าวสารให้ประชาชนรับรู้อย่างทั่วถึง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.07$, S.D. = 0.63) ตามลำดับ

3. แนวทางการพัฒนาโครงการคนละครึ่ง เฟส 1 จังหวัดอุดรดิตต์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ด้านความสะดวก โดยพิจารณาความถี่จากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อ 1 ควรมีช่วงเวลาที่เปิดรับลงทะเบียนที่มีความเหมาะสม (F = 204) ข้อ 2 ควรมีร้านค้าที่ร่วมโครงการมีจำนวนเพียงพอ (F = 180) ข้อ 3 ควรมีการชำระเงินที่สะดวก (F = 179) ข้อ 4 ควรมีขั้นตอนในการใช้งานเข้าใจง่าย (F = 174) และข้อ 5 ควรมีระบบการชำระเงินที่รวดเร็ว (F = 148)

ด้านสิทธิประโยชน์ โดยพิจารณาความถี่จากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อ 2 ควรมีระบบการตรวจสอบสิทธิ์ของผู้เข้าร่วมโครงการที่ชัดเจน (F = 219) ข้อ 3 สินค้าควรมีหลากหลายประเภทที่เข้าร่วมรายการให้ตรงกับความต้องการของผู้เข้าร่วม (F = 205) ข้อ 4 ควรมีช่วงระยะเวลาการใช้สิทธิที่มากกว่าเดิม (F = 183) ข้อ 5 ควรมีจำนวนสิทธิ์ที่ได้รับให้มีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน (F = 172) และข้อ 1 ควรมีการกำหนดสิทธิที่ได้รับอย่างชัดเจน (F = 157)

ด้านเงื่อนไขโครงการ โดยพิจารณาความถี่จากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อ 3 ควรขยายเงื่อนไขด้านเวลาการใช้สิทธิให้มีความเหมาะสมจากเวลา 06.00-23.00 น. เป็น 24 ชั่วโมง (F = 217) ข้อ 2 การกำหนดวงเงินที่รัฐบาลจัดสรรให้มีความเพียงพอ ต่อการใช้จ่ายในแต่ละวัน (F = 216) ข้อ 1 ควรมีการจำกัดสิทธิ์การลงทะเบียนที่เหมาะสม (F = 170) ข้อ 4 ควรกำหนดเงื่อนไขโครงการที่มีความเข้าใจง่าย (F = 152) และข้อ 5 ควรกำหนดเงื่อนไขด้านอายุผู้เข้าร่วมโครงการตั้งแต่อายุ 15 ปีขึ้นไป (F = 141)

ด้านขั้นตอนการลงทะเบียน โดยพิจารณาความถี่จากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อ 4 รัฐบาลควรมีแนวทางแก้ไขสำหรับผู้ที่ไม่สามารถโทรในการลงทะเบียน (F = 215) ข้อ 3 ควรมีระบบการลงทะเบียนที่รองรับผู้สมัครจำนวนมากได้ (F = 209) ข้อ 2 ควรมีระบบการลงทะเบียนที่สามารถเข้าใจได้ง่าย (F = 178) ข้อ 1 ควรมีขั้นตอนการลงทะเบียนที่เข้าใจง่าย (F = 170) และข้อ 5 ควรมีระบบการลงทะเบียนที่มีประสิทธิภาพ (F = 156)

ด้านการประชาสัมพันธ์ โดยพิจารณาความถี่จากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อ 2 ควรมีการแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้งานแอปพลิเคชันที่รวดเร็ว ($F = 234$) ข้อ 1 ควรมีการแจ้งข่าวสารให้ประชาชนรับรู้อย่างทั่วถึง ($F = 193$) ข้อ 3 ควรมีการกระจายข่าวสารเกี่ยวกับโครงการที่มีหลากหลายช่องทาง ($F = 183$) ข้อ 5 ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบอย่างต่อเนื่อง ($F = 171$) และข้อ 4 ควรมีการแจ้งข่าวสารที่เข้าใจง่าย ($F = 170$)

ทั้งนี้จากการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมโครงการฯ จำนวน 5 คน และร้านค้าที่เข้าร่วมโครงการฯ จำนวน 5 ราย เกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการคนละครึ่งเฟส 1 และแนวทางในการพัฒนาโครงการฯ ในจังหวัดอุดรดิตถ์ สรุปได้ดังนี้

ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการคนละครึ่ง เฟส 1 ในจังหวัดอุดรดิตถ์

ด้านความสะดวก พบว่า application สามารถสแกนจ่ายเงินได้ง่ายขึ้น ขั้นตอนการลงทะเบียนของโครงการ และการชำระเงินมีความสะดวกรวดเร็วมากขึ้น เนื่องจากการสแกนทำได้ง่ายและช่วยลดรายจ่ายให้แก่ผู้ได้รับสิทธิมากขึ้น สำหรับร้านค้าที่เข้าร่วมโครงการจะทำให้มีลูกค้าเข้ามาจับจ่ายซื้อของมากขึ้น ช่วยลดปัญหาเรื่องความแออัดในการมาใช้บริการซื้อของรวมทั้งยังลดความเสี่ยงในการติดเชื้อโควิด-19 อย่างไรก็ตาม พบว่าระบบการชำระเงินมักจะล่มบ่อยครั้ง

ด้านสิทธิประโยชน์ พบว่า จำนวนวงเงินกำหนดมีความเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของลูกค้า มีการกำหนดสิทธิสำหรับผู้เข้าร่วมโครงการอย่างชัดเจน ทำให้ช่วยลดค่าใช้จ่ายโดยไม่ต้องจ่ายเต็มราคาของสินค้า

ด้านเงื่อนไขโครงการ พบว่า การจำกัดสิทธิ การกำหนดอายุ จำนวนเงิน และการกำหนดเวลาให้ใช้สิทธิของผู้เข้าร่วมโครงการมีความเหมาะสม

ด้านขั้นตอนการลงทะเบียน พบว่า เข้าใจได้ง่าย การลงทะเบียนมีความยุ่งยากทำให้เสียเวลางานต้องรอลงทะเบียน วิธีการลงทะเบียนค่อนข้างเข้าใจยาก การลงทะเบียนบางขั้นตอนมีปัญหาคือส่วนมากการสแกนใบหน้าไม่ผ่าน หากมีผู้เข้าใช้งานจำนวนมากพร้อมกันจะทำให้ระบบไม่เสถียรอยู่เสมอ

ด้านการประชาสัมพันธ์ พบว่า ได้รับรู้ข่าวสารจากสื่อต่างๆ เช่น โทรศัพท์ Facebook โทรศัพท์เคลื่อนที่ อย่งสม่ำเสมอ แต่ยังขาดการประชาสัมพันธ์ในกรณีที่แอปพลิเคชันใช้การไม่ได้หรือเครือข่ายไม่เสถียร

แนวทางการพัฒนาโครงการคนละครึ่งเฟส 1 ในจังหวัดอุดรดิตถ์

ด้านความสะดวก พบว่า ควรแก้ไขเรื่องของการสแกนจ่ายเงิน เนื่องจากเครือข่ายไม่เสถียร การแจ้งเตือนจำนวนเงินที่เข้าจึงล่าช้า ทำให้เกิดการเสียเวลาในการสแกนจ่ายพอสมควร

ด้านสิทธิประโยชน์ พบว่า ควรมีการกำหนดสิทธิที่ได้รับอย่างชัดเจน ควรที่จะขยายสิทธิเพิ่มจาก 10 ล้านคน และเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน การตรวจสอบสิทธิ์ควรให้มีความถูกต้องและเป็นปัจจุบัน ควรขยายเวลาในการใช้สิทธิให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

ด้านเงื่อนไขโครงการ พบว่า ควรมีการขยายเวลาในการใช้สิทธิให้มากกว่าเดิมจาก 6.00 ถึง 23:00 น เป็นให้สามารถใช้งานได้ 24 ชั่วโมง

ด้านขั้นตอนการลงทะเบียน พบว่า ควรมีระบบการลงทะเบียนสามารถเข้าใจง่าย รัฐบาลควรมีแนวทางแก้ไขปัญหาสำหรับผู้ที่ไม่สามารถโทรในการลงทะเบียนและระบบการลงทะเบียนที่รองรับผู้สมัครจำนวนมากได้

อย่างทั่วถึง ควรมีแนวทางแก้ไขสำหรับผู้ที่ไม่สามารถโทรศัพท์ในการลงทะเบียนที่มีประสิทธิภาพ ควรขยายเวลาในการลงทะเบียนและประชาชนที่สามารถลงทะเบียนได้ทุกคน ควรมีการแก้ปัญหาการระบบสแกนใบหน้าไม่ผ่านด้านการประชาสัมพันธ์ พบว่า ควรมีการประชาสัมพันธ์เมื่อแอปพลิเคชันล่ม ควรกระจายข่าวสารที่เกี่ยวกับโครงการหลากหลายช่องทาง ควรมีการแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาการใช้งานแอปพลิเคชันให้กับประชาชนอย่างรวดเร็ว

จากผลการวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพมีข้อค้นพบที่สอดคล้องกันอย่างชัดเจน ได้แก่ แนวทางด้านสิทธิประโยชน์ โดยควรขยายระยะเวลาการใช้งาน จากเดิม 06.00-23.00 น. เป็น 24 ชั่วโมง แนวทางด้านขั้นตอนการลงทะเบียน รัฐบาลควรแก้ไขปัญหากับผู้ที่ไม่สามารถโทรศัพท์ในการลงทะเบียน และแนวทางการประชาสัมพันธ์เมื่อแอปพลิเคชันไม่สามารถใช้งานได้ ควรมีการแจ้งล่วงหน้าเพื่อให้ทราบกันโดยทั่วกัน

4. ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

ประชาชนเพศชายและเพศหญิง มีความพึงพอใจในโครงการคนละครึ่ง เฟส 1 ในจังหวัดอุดรดิตถ์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล มีความพึงพอใจในโครงการคนละครึ่ง เฟส 1 จังหวัดอุดรดิตถ์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจและแนวทางการพัฒนาของผู้เข้าร่วมโครงการคนละครึ่งเฟส 1 ในจังหวัดอุดรดิตถ์ มีประเด็นที่น่าสนใจพอที่จะนำมาอภิปรายเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการคนละครึ่งเฟส 1 ในจังหวัดอุดรดิตถ์

ผลการวิจัยพบว่า ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการคนละครึ่งเฟส 1 ในจังหวัดอุดรดิตถ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งห้าด้านได้แก่ ด้านความสะดวก ด้านสิทธิประโยชน์ ด้านเงื่อนไขโครงการ ด้านขั้นตอนการลงทะเบียน และด้านประชาสัมพันธ์ ซึ่งแต่ละด้านมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ด้านความสะดวก พบว่า ผู้เข้าร่วมโครงการคนละครึ่งเฟส 1 ในจังหวัดอุดรดิตถ์ ส่วนใหญ่ความพึงพอใจในปริมาณร้านค้าที่เข้าร่วมโครงการมีจำนวนเพียงพอ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล จึงสามารถหาร้านค้าที่เข้าร่วมโครงการคนละครึ่งเฟส 1 ได้อย่างสะดวก ช่วงเวลาที่เปิดรับลงทะเบียนมีความเหมาะสม (16 ตุลาคม 2563 เวลา 06.00-23.00 น.) มีระบบการชำระเงินรวดเร็ว การชำระเงินมีความสะดวก ขั้นตอนการใช้งานเข้าใจง่าย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกล้าณรงค์ วชิรมานิต (2563) ที่ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อโครงการ ช้อปดีมีคืนเพื่อลดหย่อนภาษี ปี 2563 ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่พบว่า ด้านความสะดวก ความคิดเห็นของประชาชนต่อโครงการช้อปดีมีคืน เขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก คือ มีช่องทางการให้บริการที่หลากหลาย สถานที่ที่มีความสะดวกต่อการให้บริการ และสินค้ามีปริมาณเพียงพอต่อผู้ใช้บริการ

ด้านสิทธิประโยชน์ พบว่า ผู้เข้าร่วมโครงการคนละครึ่งเฟส 1 ในจังหวัดอุดรดิตถ์ ส่วนใหญ่ความพึงพอใจในระบบการตรวจสอบสิทธิ์ของผู้เข้าร่วมโครงการมีความชัดเจน มีการกำหนดสิทธิ์ที่ได้รับอย่างชัดเจน ประเภทสินค้าที่ร่วมรายการตรงกับความต้องการของผู้เข้าร่วมโครงการ จำนวนวงเงินที่กำหนดให้เพียงพอต่อการใช้จ่ายในแต่ละวัน ช่วงระยะเวลาการใช้สิทธิ์มีความเหมาะสม จำนวนสิทธิ์ที่ได้รับเพียงพอต่อความต้องการ จ่ายซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กล้าณรงค์ วชิรมานิต (อ่างแล้ว.2563) ที่ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อโครงการช้อปดีมีคืนเพื่อลดหย่อนภาษี ปี 2563 ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่พบว่า ด้านสิทธิประโยชน์ความคิดเห็นของประชาชนต่อโครงการช้อปดีมีคืน ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า ชื่อที่มีระดับการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก คือ สามารถนำค่าใช้จ่ายในการซื้อสินค้าและบริการมาลดหย่อนภาษีได้สูงสุดสามหมื่นบาท ผู้ขายสินค้าและบริการที่สามารถนำมาลดหย่อนภาษีได้ ต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มและออกใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปแบบ โครงการช้อปดีมีคืนมีเพื่อการลดหย่อนภาษี

ด้านการประชาสัมพันธ์ พบว่า ผู้เข้าร่วมโครงการคนละครึ่งเฟส 1 ในจังหวัดอุดรดิตถ์ ส่วนใหญ่ความพึงพอใจในการแจ้งข่าวสารมีความเข้าใจง่าย มีการแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้งานแอปพลิเคชันที่รวดเร็ว มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบอย่างต่อเนื่อง มีการกระจายข่าวสารเกี่ยวกับโครงการที่หลายช่องทาง และมีการแจ้งข่าวสารให้ประชาชนรับรู้อย่างทั่วถึง จากการสัมภาษณ์พบว่า ด้านการประชาสัมพันธ์ของโครงการคนละครึ่งเฟส 1 ในจังหวัดอุดรดิตถ์ พบว่า ส่วนใหญ่กล่าวว่า มีการแจ้งข่าวสารได้หลายช่องทาง เช่น ทวี วิทยุ สื่อโซเชียล เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรพันธ์ ธีรสังจรรย์ (2563) จากการศึกษาเรื่อง การศึกษาการดำเนินนโยบายโครงการชิมช้อปใช้ในประเทศไทยสอดคล้องกับความต้องการของภาครัฐภาคเอกชนและภาคประชาชนอย่างแท้จริง ผลการศึกษาพบว่า ด้านการประชาสัมพันธ์ของโครงการชิมช้อปใช้จากคำสัมภาษณ์ของผู้แทนจากภาครัฐทั้งสองคน สามารถสะท้อนการประชาสัมพันธ์ของภาครัฐผ่านการจัดการทำสื่อช่องทางที่หลากหลาย ช่องทางของภาครัฐผ่านกระทรวงการคลัง ผ่านคลังจังหวัด ธนาครกรุงไทย และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย การประชาสัมพันธ์ของเอกชนจากคำสัมภาษณ์ของผู้แทนจากภาคเอกชนทั้งสามคน พบว่า มีการผ่านการจัดโปรโมชันการสื่อสารทางการตลาด และมีการประชาสัมพันธ์โครงการทั้งในรูปแบบออฟไลน์และรูปแบบออนไลน์ เนื่องจากบางร้านเป็นร้านที่มีการรับบัตรสวัสดิการแห่งรัฐในพื้นที่จังหวัดนั้นอยู่แล้ว การประชาสัมพันธ์แบบบอกต่อปากต่อปาก จากประชาชนที่เคยได้ใช้สิทธิ์แล้วจึงเป็นเรื่องง่ายแล้วยังอยู่ในปัจจุบัน การสื่อสารทางออนไลน์ผ่านเพจของร้านว่ายินดีรับชิมช้อปใช้ ยิ่งได้ผลทำให้เกิดการสื่อสารที่ดีแก่ประชาชน การประชาสัมพันธ์ที่ประชาชนได้รับจากคำสัมภาษณ์ ของผู้แทนภาคประชาชนทั้งห้าคน สามารถสะท้อนให้เห็นว่าเป็นการสื่อสารและรับทราบโครงการจากการบอกต่อปากต่อปากของผู้ที่มีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้อง จากการศึกษา พบว่า ผู้เข้าร่วมโครงการคนละครึ่งเฟส 1 ในจังหวัดอุดรดิตถ์ ซึ่งมีความพึงพอใจต่อโครงการภาพรวมในระดับมาก เนื่องจากสามารถช่วยลดรายจ่ายได้มาก อีกทั้งการใช้งานที่ง่ายด้วยการจ่ายผ่านสมาร์ตโฟน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจโครงการคนละครึ่งเฟส 1 (...)คือ ช่วยลดรายจ่ายผู้ซื้อกระตุ้นเศรษฐกิจร้านค้าขนาดเล็กและใช้งานง่าย

อย่างไรก็ตามยังพบปัญหาบางประเด็น คือ ประชาชนได้รับสิทธิ์อย่างไม่ทั่วถึง ซึ่งสิทธิ์มีจำนวนจำกัด 10 ล้านสิทธิ์ประชาชนจำนวนมากจึงไม่ได้รับสวัสดิการจากโครงการที่รับจัดสรรให้ โดยเฉพาะประชาชนที่ไม่มีสมาร์ต

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

โฟนในการลงทะเบียน ทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมโครงการได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐ รมังทอง และ วิจิตร ศรีสอน (2563) ที่ศึกษาเรื่อง โครงการลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐ กรณีศึกษา ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ โดยผลการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรค และข้อเสนอแนะที่มีต่อโครงการลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐ พบว่า ผู้ลงทะเบียนโครงการลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐ ในเขตพื้นที่ ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ มีทัศนคติต่อโครงการลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐในระดับทัศนคติมาก โดยมีความคิดเห็นว่า โครงการลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐยังมีปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินการโครงการในหลายด้าน เช่น ประชาชนยังได้รับบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไม่ทั่วถึง การพิจารณาให้บัตรสวัสดิการแห่งรัฐยังมีความไม่โปร่งใส ขั้นตอนการลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐมีความยุ่งยาก

2. แนวทางการพัฒนาโครงการคนละครึ่งเฟส 1 ในจังหวัดอุดรธานี

ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนาโครงการคนละครึ่งเฟส 1 ในจังหวัดอุดรธานี มีจำนวน 5 ด้าน คือ ด้านความสะดวก ด้านสิทธิประโยชน์ ด้านเงื่อนไขโครงการ ด้านขั้นตอนการลงทะเบียน และด้านการประชาสัมพันธ์ ดังนี้

ด้านความสะดวก มีผลต่อแนวทางการพัฒนานโยบายสาธารณะโครงการคนละครึ่งเฟส1 จากการศึกษา พบว่า ควรมีช่วงเวลาที่เปิดรับลงทะเบียนที่มีความเหมาะสม มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาแนวทางการพัฒนาควรมีร้านค้าที่ร่วมรายการที่มีจำนวนเพียงพอ ส่วนควรมีระบบการชำระเงินที่รวดเร็ว มีผู้แสดงความคิดเห็นในจำนวนที่น้อยที่สุด

ด้านสิทธิประโยชน์ มีผลต่อแนวทางการพัฒนาโครงการคนละครึ่งเฟส1 จากการศึกษา พบว่า แนวทางพัฒนาควรมีระบบการตรวจสอบสิทธิ์ของผู้เข้าร่วมโครงการที่ชัดเจน อยู่ในจำนวนมากที่สุด รองลงมาเป็นเรื่องสินค้าที่คร่ำมีความหลากหลายประเภทที่เข้าร่วมรายการให้ตรงกับความต้องการของผู้เข้าร่วม ส่วนการมีกำหนดสิทธิ์ที่ได้รับอย่างชัดเจน มีผู้แสดงความคิดเห็นในจำนวนที่น้อยที่สุด

ด้านเงื่อนไขโครงการ มีผลต่อแนวทางการพัฒนาโครงการคนละครึ่งเฟส1 จากการศึกษา พบว่า ควรขยายเงื่อนไขด้านเวลาการใช้สิทธิให้มีความเหมาะสมจากเวลา 06.00 – 23.00 น. เป็น 24 ชั่วโมง รองลงมาเป็นแนวทางการกำหนดวงเงินที่รัฐบาลจัดสรรให้มีความเพียงพอต่อการใช้จ่ายในแต่ละวัน ส่วนควรมีกำหนดเงื่อนไขด้านอายุผู้เข้าร่วมโครงการตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป มีผู้แสดงความคิดเห็นในจำนวนที่น้อยที่สุด

ด้านขั้นตอนการลงทะเบียน มีผลต่อแนวทางการพัฒนานโยบายสาธารณะโครงการคนละครึ่งเฟส1 จากการศึกษา พบว่า รัฐบาลควรมีแนวทางแก้ไขสำหรับผู้ที่ไม่สามารถโทรในการลงทะเบียนอยู่ในจำนวนมากที่สุด รองลงมาควรมีระบบการลงทะเบียนที่รองรับผู้สมัครได้จำนวนมากได้ ส่วนควรมีระบบการลงทะเบียนที่มีประสิทธิภาพ มีผู้แสดงความคิดเห็นในจำนวนที่น้อยที่สุด

ด้านประชาสัมพันธ์ มีผลต่อแนวทางการพัฒนานโยบายสาธารณะโครงการคนละครึ่งเฟส1 จากการศึกษา พบว่า ควรมีการแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้งานแอปพลิเคชันอย่างรวดเร็ว รองลงมาควรมีการแจ้งข่าวสารให้ประชาชนรับรู้อย่างทั่วถึง ส่วนควรมีการแจ้งข่าวสารที่เข้าใจง่าย มีผู้แสดงความคิดเห็นในจำนวนที่น้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำวิจัยไปใช้

1. ด้านความสะดวก โครงการคนละครึ่งเฟส 1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการปรับปรุงระบบการชำระเงินให้มีความเสถียรทุกช่วงเวลา เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงการบริการได้อย่างทั่วถึง
2. ด้านสิทธิประโยชน์ โครงการคนละครึ่งเฟส 1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการขยายสิทธิ์ที่ได้รับเพิ่มมากขึ้นให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนในประเทศ
3. ด้านเงื่อนไขโครงการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการกำหนดสิทธิ์การลงทะเบียนให้ครอบคลุมประชาชนทุกคนโดยไม่มีเงื่อนไข
4. ด้านขั้นตอนการลงทะเบียน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีระบบการลงทะเบียนที่สามารถรองรับการเข้าใช้งานในจำนวนปริมาณที่มากได้ เช่น ขั้นตอนการลงทะเบียนที่สั้น กระชับ สามารถเข้าใจได้ง่าย และรัฐบาลควรมีการจัดทำ Credit Card ให้ผู้ที่ไม่มี สมาร์ทโฟนหรือทุกคนเพื่อไม่ให้เกิดความเหลื่อมล้ำ
5. ด้านการประชาสัมพันธ์ โครงการคนละครึ่งเฟส 1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการแจ้งข่าวสารในประชาชนรับรู้อย่างทั่วถึงอย่างต่อเนื่อง และหลากหลายช่องทาง เนื่องจากประชาชนบางส่วนไม่มีสื่อโซเชียลในการติดตามข่าว ทำให้ประชาชนกลุ่มนี้ขาดการรับรู้ข่าวสารที่จำเป็น เช่น ผู้ด้อยโอกาสในสังคม ได้แก่ ผู้สูงอายุ คนพิการ คนชายขอบ คนเร่ร่อน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งในเฟส 1 เฟส 2 และ เฟส 3
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบโครงการคนละครึ่งของประเทศไทยกับโครงการของต่างประเทศ เช่น โครงการ Eat Out to Help Out ของประเทศอังกฤษ ที่มีลักษณะคล้ายกับโครงการคนละครึ่งของประเทศไทย
3. ควรมีการศึกษาวิจัยการประเมินผลโครงการคนละครึ่งในระดับประเทศ เพื่อนำผลการวิจัยไปปรับปรุงแก้ไขการดำเนินโครงการคนละครึ่งในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และเกิดผลลัพธ์ตรงตามเป้าหมายที่กำหนด

บรรณานุกรม

กรุงเทพธุรกิจ. (2563). 'คนละครึ่ง' เฟส 1-2 15 ล้านคน รับสิทธิ 'คนละครึ่งเฟส 3' ทันที ไม่ต้องลงทะเบียนใหม่. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก

https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/941903?fbclid=IwAR1bYlQvUDYDCe7PT4u_wd7206PwM_rDj8a6KICzZq-oDUHx-3soM9U98Cah0.

กล้าณรงค์ วชิรมานิต. (2563). ความคิดเห็นของประชาชนต่อโครงการช้อปดีมีคืน. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

<https://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:crhc1Dma6vIJ:https://mm.m.ru.ac.th/MMM/IS/vlt15-1/6114993059.pdf+&cd=1&hl=th&ct=clnk&gl=th>.

คนละครึ่ง. (2564). ระยะเวลาการเข้าร่วมและใช้สิทธิในโครงการคนละครึ่งเฟส 3. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <https://www.xn--42caj4e6bk1f5b1j.com/?fbclid=IwAR1GBOEn12D0DsdHO2u-eRgJqpELVre0rTUCKls61ztfOne4o8uSkw41yhA>.

ณัฐ รมังทอง, วิจิตรา ศรีสอน. (2563). โครงการลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐกรณีศึกษา ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/jsa-journal/article/download/238771/164222/>.

ประชาชาติธุรกิจ. (2563). “ประยุทธ์” แก่เศรษฐกิจ 1 ปี จ่าย 1.5 ล้านล้าน ถมแพ็กเกจ “ประชารัฐ” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก

https://www.prachachat.net/politics/news490049?fbclid=IwAR3SViS3qQ7IO77ldlq7Gp5E3c_hJF1BjGi413YvcGOysl9G9JC1kuKER494.

เมกาลีล่าข่าว. (2563). ส่องโครงการ "คนละครึ่ง" ของรัฐบาลอังกฤษ กระตุ้นคนกินดีมอกบ้านช่วงโควิด-19. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<https://www.thairath.co.th/news/foreign/1980909?fbclid=IwAR0bGD3RWGDL2ZyNJwf53cbSe92cH-zzwSQn7i2umTvpHw4KTyP5GGQWJI>.

สุรพันธ์ อีร์สัจจามันท์. (2563). การศึกษาการดำเนินนโยบายโครงการ ชิม ซ้อป ใช้ในประเทศไทย. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก

<https://rsujournals.rsu.ac.th/index.php/jrgbs/article/download/1637/1580/>

สำนักข่าวอินโฟเควสท์ (IQ). (2563). ศบศ.รับทราบความคืบหน้า 5 มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ จากผลกระทบโควิด-19. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก

https://www.ryt9.com/s/iq03/3165289?fbclid=IwAR0OcDYaVzjzzShUpXNeUlsIDA1stjXzlgJzx_qlJ6UrzNx_RKlIFxrQjwk.

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล. (2562). มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.thaigov.go.th/news/contents/details/22383>

การศึกษาปัญหาและแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย ราชภัฏอุตรดิตถ์ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19

นาตาลี กัลยาณมิตร¹,
จุฬา ม่วงกล้า^{2*},
สมพร อุปนันท์³
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัญหาในการเรียนการสอนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19 และเพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19 ใช้รูปแบบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ด้วยเครื่องมือแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จำนวน 380 คน และเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกจากตัวแทนอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จำนวน 6 คน ผลการศึกษาพบว่า ระดับปัญหาการเรียนการสอนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60, S.D. = 0.36$)

จากผลการศึกษา นำมาสู่การสร้างแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19 คือ ด้านสัญญาณการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ได้แก่ ควรมีการจัดระบบอินเทอร์เน็ตในมหาวิทยาลัยให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ด้านอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ ได้แก่ ผู้สอนบันทึกวีดิโอการสอนย้อนหลัง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถทบทวนเนื้อหาการเรียนได้ เช่น การตั้ง Unlisted ใน YouTube หรือการตั้งบันทึกใน Microsoft Teams ด้านผู้เรียน ได้แก่ ผู้เรียนมีการสะท้อนปัญหาการเรียนการสอนต่อผู้บริหารผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ และด้านการรับรู้และตอบสนองของผู้เรียน ได้แก่ ผู้สอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมระหว่างเรียนในการตอบคำถาม และให้ข้อเสนอแนะเข้าใจที่ถูกต้องชัดเจน

คำสำคัญ: แนวทางพัฒนา, ปัญหาการเรียนการสอนออนไลน์, นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

¹นักศึกษารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์, E-mail: Lilpeanatalie@gmail.com ²อาจารย์ประจำสาขาวิชา
รัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์, E-mail: ajulauru@gmail.com², ³นักศึกษารัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์, E-mail: pangew@gmail.com³

A study of problems and guidelines for developing online teaching and learning of Uttaradit Rajabhat University students during the Covid-19

Abstract

This research study aims to study the problems in teaching online students Rajabhat Uttaradit University during the outbreak Covid - 19, and to study the development of online teaching students Rajabhat Uttaradit University during the outbreak Covid - 19. This research use quantitative research methods with a questionnaire from a sample of university students 380 people and qualitatively research methods with in-depth interviews of a representative Rajabhat Uttaradit University's professor , 6 people. The results of the study found that the problem of online teaching course of university students Studies during the outbreak Covid - 19 overall **at a high level ($\bar{X} = 3.60$, the SD = 0.36).**

The study led to the creation of guidelines for the development of online teaching his students Rajabhat Uttaradit University during the outbreak Covid - 19 is the signal connections including Internet. There should be an internet system in the university to cover all areas. Information technology equipment, for example, the teacher recorded the teaching video retrospectively for the students to review. Learning content, for example, setting up Unlisted on YouTube or setting a record in Microsoft Teams. On the part of learners, students are able to reflect on teaching problems to administrators through an online platform. and the perception and response of the learners, i.e., the instructor allows the learners to participate during the course in answering questions and giving suggestions for clear understanding.

Keywords : Development Guidelines, Online Teaching Problems, Student of Rajabhat Uttaradit University.

บทนำ

การระบาดของโควิด-19 เป็นการระบาดทั่วโลกที่กำลังดำเนินไปของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19; โควิด-19) โดยมีสาเหตุมาจากไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ เริ่มต้นขึ้นในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2562 โดยพบครั้งแรกในนครอู่ฮั่น เมืองหลวงของมณฑลหูเป่ย์ ประเทศจีน องค์การอนามัยโลกได้ประกาศให้การระบาดนี้เป็นภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุขระหว่างประเทศ ในวันที่ 30 มกราคม 2563 และประกาศให้เป็นโรคระบาดทั่ว ในวันที่ 11 มีนาคม 2563 UNESCO. (2020) ซึ่งจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา - 19 ส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอนในชั้นเรียนเป็นอย่างมาก จึงทำให้เกิดการปฏิรูปการศึกษาขึ้น (Marketingoops, 2563) โดย “UNESCO” ได้คาดการณ์ว่าขณะนี้มียุโรปกว่า 363 ล้านคนทั่วโลกซึ่งได้รับผลกระทบจากวิกฤตการระบาดของเชื้อไวรัส “Covid-19” และประมาณการว่ามีสถาบันการศึกษาใน 15 ประเทศ ทั้งในภูมิภาคเอเชีย ตะวันออกกลาง ยุโรป และอเมริกาเหนือ ได้ปิดการเรียนการสอนที่โรงเรียน และมหาวิทยาลัย ขณะที่สถาบันการศึกษาในหลายประเทศนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ เพื่อเปิดการเรียนการสอนผ่านออนไลน์ สำหรับมหาวิทยาลัยในประเทศไทยหลายแห่งเริ่มออกประกาศการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ นับตั้งแต่เกิดวิกฤตการณ์ไวรัส “Covid- 19” ส่งผลกระทบในทุกภาคส่วนอย่างรวดเร็วและรุนแรง หนึ่งในนั้นคือ “ภาคการศึกษา” อย่างไรก็ตามถึงแม้ไวรัส Covid-19 จะส่งผลกระทบต่อภาคการศึกษา แต่ถ้ามองในอีกมุมหนึ่งได้สร้างอัตราเร่งในการปฏิรูป “วงการการศึกษา” ทั่วโลกครั้งใหญ่เช่นกัน โดยเฉพาะมิติของการนำ “เทคโนโลยี” มาใช้กับระบบการเรียนการสอนมากขึ้น เพื่อให้ภาคการศึกษาทั่วโลกยังคงดำเนินต่อไปได้อย่างไม่สะดุด และไม่ว่าผู้สอน – ผู้เรียนจะอยู่ในที่แห่งใดก็สามารถเข้าถึงการศึกษาได้ (สิริพร อินทสนธิ, 2563)

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ เป็นมหาวิทยาลัยระดับอุดมศึกษา ซึ่งมีจำนวนนักศึกษาประจำปีการศึกษา 2563 จำนวนทั้งหมด 6,788 คน (กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.2564: ออนไลน์) โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ได้ประกาศ เรื่อง มาตรการและการเฝ้าระวังการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ฉบับที่ 6 ด้านการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมของนักศึกษา คือ ให้คณะ/วิทยาลัย สนับสนุนและส่งเสริมให้ทุกรายวิชาจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ รายวิชากลุ่มใหญ่ที่มีจำนวนนักศึกษามากกว่า 200 คน ให้จัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ รายวิชาที่มีจำนวนนักศึกษาน้อยกว่า 25 คน อาจจัดการเรียนการสอนแบบชั้นเรียนปกติได้ ทั้งนี้ จากการสัมภาษณ์ตัวแทนนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จำนวน 7 คน (11 กุมภาพันธ์ 2564) สรุปได้ว่า ปัญหาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา คือ ไม่สะดวกสบายในการสื่อสารกับอาจารย์ผู้สอน รู้สึกไม่ค่อยมีสมาธิเรียนเนื่องจากสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่ไม่เหมาะสม เช่น ไม่ถูกกระตุ้นจากอาจารย์ผู้สอน รู้สึกว่าการเรียนออนไลน์สามารถประหยัดเวลาในการเข้าเรียนแต่เรียนไม่ค่อยเข้าใจ รู้สึกไม่เข้าใจเนื้อหาการเรียน รู้สึกว่ามันยังปรับตัวยังไม่ค่อยเข้าที่เท่าไร เรียนไม่ค่อยรู้เรื่องเหมือนในห้อง สภาพแวดล้อมไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ ง่วง ไม่กระตือรือร้นและเรียนรู้ได้ไม่เต็มที่ ง่วงนอนเป็นพิเศษ เนื่องจากการเรียนที่ไม่ค่อยได้โต้ตอบระหว่างกันสักเท่าไร ทำให้มีความสนใจในการเรียนน้อยกว่าในห้องเรียน อินเทอร์เน็ตไม่เสถียรทำให้ยากต่อการรับฟังและเข้าใจ

ด้วยเหตุนี้ คณะผู้วิจัยจึงตระหนักถึงปัญหาการเรียนการสอนออนไลน์ที่เกิดขึ้น จึงได้ดำเนินการวิจัยการศึกษาปัญหาและแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19 เพื่อนำข้อมูลที่ได้นำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์ของนักศึกษาและอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19
2. เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19

ประโยชน์ของการทำวิจัย

1. ได้ทราบปัญหาในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19
2. ได้ข้อมูลแนวทางพัฒนาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา
การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาปัญหาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19 เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาเพศหญิงและเพศชายมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19 และศึกษาแนวทางพัฒนาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19
2. ขอบเขตด้านพื้นที่
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ เลขที่ 27 ถ.อินใจมี อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์
3. ขอบเขตด้านประชากร
 - 3.1 เชิงปริมาณ คือ ตัวแทนนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ 6 คณะ 1 วิทยาลัย ได้แก่ คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิทยาการจัดการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะเกษตรศาสตร์ และวิทยาลัยนานาชาติ จำนวน 6,788 คน
 - 3.2 เชิงคุณภาพ คือ การสัมภาษณ์ตัวแทนอาจารย์ จำนวน 6 คน
4. ขอบเขตด้านระยะเวลา
คณะผู้วิจัยดำเนินการวิจัยระหว่างเดือนธันวาคม – มีนาคม 2564 ระยะเวลา 4 เดือน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประเภทของการวิจัย

การศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19 เป็นการศึกษาวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed – Methodology Research) ระหว่างวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เชิงปริมาณคือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ 6 คณะ 1 วิทยาลัย ได้แก่ คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิทยาการจัดการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะเกษตรศาสตร์ และวิทยาลัยนานาชาติ จำนวน 6,788 คน กลุ่มตัวอย่างที่เลือกใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ตัวแทนนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จำนวน 380 คน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยด้วยการใช้สูตรของ Yamane (1973)

โดยการสุ่มตัวอย่าง คณะผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างโดยใช้เทคนิคการกำหนดโควตาหรือแบบสัดส่วน (Quota Sampling)

2. กลุ่มตัวอย่างเชิงคุณภาพใช้ในการดำเนินงานวิจัย คือ ตัวแทนอาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จำนวน 6 คน ซึ่งการกำหนดกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบจงใจหรือแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จากอาจารย์ที่มีการเรียนการสอนแบบออนไลน์ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

3.1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) จำนวน 1 ชุด มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการศึกษา โดยเนื้อหาของเครื่องมือแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปี คณะ โดยให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามตามรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับตนเอง มีลักษณะเป็นแบบสอบถามเช็ครายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับปัญหาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19 ซึ่งประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ปัญหาด้านสัญญาณอินเทอร์เน็ต ปัญหาด้านอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ ปัญหาด้านผู้สอน ปัญหาด้านผู้เรียน ปัญหาด้านการรับรู้และตอบสนองของผู้เรียน ในแต่ละด้านมีข้อคำถามด้านละ 5 ข้อ รวม 25 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อมูลแนวทางการพัฒนาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19 เป็นคำถามแบบเช็ครายการ (Checklist) ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ในขอบข่ายปัญหาทั้ง 5 ด้าน ดังที่กล่าวแล้วข้างต้น

3.2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19 มีลักษณะปลายเปิด เป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่อาศัยการสนทนาซักถามจากปัญหาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณการวิจัยครั้งนี้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 1 เดือน คณะผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยประสานงานกับตัวแทนนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ทั้ง 6 คณะ 1 วิทยาลัย เพื่อขออนุญาตในการทำแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาโดยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลโดยตรงด้วยตนเอง พร้อมทั้งชี้แจงรายละเอียด และวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้มีความเข้าใจตรงกัน

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

4.2. การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลประมาณ 1 เดือน ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยประสานงานกับตัวแทนอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จำนวน 6 คน เพื่อขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์และเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย พร้อมกำหนดวัน เวลา และสถานที่ในการสัมภาษณ์

2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการดำเนินงานวิจัยโดยนำแบบสัมภาษณ์ไปเก็บข้อมูลโดยตรงด้วยตนเอง พร้อมทั้งชี้แจงรายละเอียดและวัตถุประสงค์ของการวิจัย ให้มีความเข้าใจตรงกัน

3. ผู้วิจัยไปรับแบบสัมภาษณ์มาตรวจสอบความสมบูรณ์จากการเก็บรวบรวมข้อมูล

4. ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ที่ได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยกระบวนการสังเคราะห์เนื้อหา

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ คณะผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนทุกฉบับมาตรวจสอบความสมบูรณ์ ดำเนินการหาค่าทางสถิติ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบคำบรรยายตามขั้นตอนดังนี้

1. ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และการหาค่าร้อยละ (Percentage)

2. ระดับปัญหาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19 วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. ข้อมูลแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19 เป็นแบบเลือกตอบ (Checklist) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ คณะผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และพรรณนาข้อมูลเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยศึกษาสภาพความเป็นจริง และแบบสัมภาษณ์ เพื่อความสมบูรณ์ และความถูกต้องของข้อมูล โดยสร้างข้อสรุปประเด็นตามหัวข้อที่ศึกษาจากข้อมูลจริง และการสัมภาษณ์ในการวิจัยเป็นข้อความบรรยาย (Descriptive) และนำมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ปัญหาการเรียนการสอนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19

ปัญหาการเรียนการสอนออนไลน์ของนักศึกษา	\bar{x}	S.D.	ระดับปัญหา
1. ด้านสัญญาณอินเทอร์เน็ต	3.60	0.44	มาก
2. ด้านอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.65	0.53	มาก
3. ด้านผู้สอน	3.42	0.57	มาก
4. ด้านผู้เรียน	3.63	0.54	มาก
5. ด้านการรับรู้และตอบสนองของผู้เรียน	3.69	0.64	มาก
รวม	3.60	0.36	มาก

จากตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการเรียนการสอนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19 พบว่า ภาพรวมของปัญหาการเรียนการสอนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19 อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.60$, S.D. = 0.36) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีปัญหามากที่สุด คือ ด้านการรับรู้และตอบสนองของผู้เรียน ($\bar{x} = 3.69$, S.D. = 0.64) รองลงมา คือ ด้านอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ ($\bar{x} = 3.65$, S.D. = 0.53) และด้านที่เป็นปัญหาน้อยที่สุดคือ ข้อที่ 3 ด้านผู้สอน ($\bar{x} = 3.42$, S.D. = 0.57) ตามลำดับ

จากผลการศึกษาแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19 ด้วยกระบวนการแบบเลือกตอบ (Checklist) ผลการศึกษาพบว่า ด้านการรับรู้และตอบสนองของผู้เรียนพบว่า แนวทางพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19 คือ ผู้สอนควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมระหว่างเรียนอยู่เสมอ เช่น ตอบคำถาม ชักถามข้อสงสัย เป็นต้น มีจำนวน 285 คน ด้านอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศพบว่า แนวทางพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19 คือ ผู้ดูแลระบบการเรียนการสอนออนไลน์ควรเพิ่มช่องทางการส่งเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ กรณีให้คำปรึกษาแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะในการใช้งาน มีจำนวน 260 คน

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ด้านผู้เรียนพบว่า แนวทางพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19 คือ ผู้เรียนมีการสะท้อนปัญหาการเรียนการสอนต่อผู้บริหารของมหาวิทยาลัย โดยการสร้างแพลตฟอร์มเพื่อรวบรวมปัญหาการเรียนออนไลน์ มีจำนวน 272 คน ด้านสัญญาณการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต แนวทางพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19 คือ ควรมีการจัดระบบอินเทอร์เน็ตในมหาวิทยาลัยให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ มีจำนวน 308 คน ด้านผู้สอนพบว่า แนวทางพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19 คือ ผู้สอนควรบันทึกวิดีโอการสอนย้อนหลัง ทำให้ผู้เรียนสามารถกลับมาทบทวนได้ เช่น เช่น การตั้ง Unlisted ใน YouTube หรือการตั้งบันทึกใน Microsoft Teams มีจำนวน 258 คน

เพื่อเป็นการยืนยันข้อค้นพบจากการศึกษาเชิงปริมาณ จากแบบสอบถามจากปัญหาและแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19 จากกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการขบวนการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-dept Interview) ถึงแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19 โดยอาศัยฐานข้อมูลพื้นฐานจากปัญหาที่เกิดขึ้นจากการศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากการตอบคำถามของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จากตัวแทนอาจารย์แต่ละคณะที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนออนไลน์ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19 จำนวน 6 คน โดยผู้ให้สัมภาษณ์ให้ข้อเสนอแนะแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19 ดังนี้

ด้านการรับรู้และตอบสนองของผู้เรียน อาจารย์ควรเสริมสร้างทักษะในการสอนเพื่อเป็นประโยชน์แก่นักศึกษาซึ่งปัญหาการเรียนออนไลน์นั้นเกิดจากนักศึกษาไม่สนใจที่จะเข้าเรียนอย่างจริงจัง เช่น การสอนในแต่ละครั้งนักศึกษามีการปิดกล้องในการเรียนทำให้ไม่สามารถรับรู้ได้ว่าคุณภาพในการเรียนของนักศึกษามีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด

ด้านอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยควรมีการซัพพอร์ตทั้งผู้สอนและนักศึกษาในด้านการเชื่อมต่ออุปกรณ์ ควรมีการปรับปรุงอุปกรณ์เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องและควรมีการให้ยืมอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศด้วย

ด้านผู้เรียน เนื่องจากนักศึกษาบางคนยังขาดแคลนทุนทรัพย์ มหาวิทยาลัยควรสนับสนุนปัจจัยต่างๆที่นักศึกษาขาดแคลนซึ่งจะช่วยให้ศึกษามีคุณภาพการเรียนมากยิ่งขึ้น

ด้านสัญญาณการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ควรพัฒนาเป็นด้านแรก อาจารย์เห็นด้วยที่มหาลัยควรมีการปรับปรุงสัญญาณให้ทั่วถึง ถ้ามหาลัยพัฒนาสัญญาณอินเทอร์เน็ตให้ดีขึ้น จะส่งผลให้บุคลากรและหน่วยงานในมหาลัยมีคุณภาพในการทำงาน อยากให้มหาลัยหาเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพกับบริษัทเพื่อจะครอบคลุมสัญญาณอินเทอร์เน็ตได้ทุกพื้นที่ของมหาลัย

ด้านผู้สอน มหาลัยควรมีการจัดอบรมเพราะอาจารย์บางท่านที่มีอายุมากไม่สามารถใช้ระบบได้ มีการเรียนสลับกลุ่มเรียนในห้องและออนไลน์ และควรมีสื่อที่ดึงดูดผู้เรียนและมีการเปิดให้ได้แสดงความคิดเห็น

การอภิปรายผล

จากการศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนการสอนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19 และเพื่อศึกษาแนวทางการเรียนการสอนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19

ผลการศึกษาปัญหาการเรียนการสอนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19 ปัญหาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านสัญญาณอินเทอร์เน็ต ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่า สัญญาณอินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัยไม่เสถียร โปรแกรมสำหรับการเรียนไม่สามารถตอบสนองต่อการเรียนออนไลน์ได้ทุกครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริพร อินทสนธิ : 2563 เรื่อง โควิด-19 : กับการเรียนการสอนออนไลน์ กรณีศึกษารายวิชาการเขียนโปรแกรมเว็บ ผลการวิจัยที่พบ คือ ความเสถียรของสัญญาณอินเทอร์เน็ตทั้งของผู้สอนและผู้เรียนอาจเกิดปัญหาได้

ด้านอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่า อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาไม่สามารถเชื่อมต่อโปรแกรมสำหรับการเรียนออนไลน์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริพร อินทสนธิ : 2563 เรื่อง โควิด-19 : กับการเรียนการสอนออนไลน์ กรณีศึกษารายวิชาการเขียนโปรแกรมเว็บ ผลการวิจัยที่พบ คือ เมื่อผู้เรียนในรายวิชาการเขียนโปรแกรมเว็บเกิดปัญหาการเขียนโปรแกรมขัดข้องขึ้นในระหว่างเรียน

ด้านผู้สอน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ผู้สอนไม่พร้อมในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ เพราะมีข้อจำกัดด้านระยะเวลาในการจัดเตรียมการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิทศน์ ผีกเจริญผล และคณะ : 2563 เรื่อง ความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ภายใต้สถานการณ์ระบาดไวรัส Covid-19 ผลการวิจัยที่พบ คือ ผู้สอนบางส่วนไม่พร้อมในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์

ด้านผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่า สภาพแวดล้อมของผู้เรียนไม่เอื้อต่อการเรียนออนไลน์ ซึ่งสอดคล้องกับจิริกิติ์ ทองปรีชา (2563) ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการการเรียนการสอน ภายใต้สถานการณ์ COVID - 19 ระดับมัธยมศึกษาพื้นที่โรงเรียนวชิรธรรมสาธิต เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า บรรยากาศการเรียนการสอนออนไลน์ไม่เอื้ออำนวยให้สอบถามข้อสงสัยระหว่างเรียนจากผู้สอน หรือเพื่อนที่นั่งอยู่ข้าง ๆ ได้แบบที่เรียนในห้องเรียนจากการศึกษา

ด้านสัญญาณอินเทอร์เน็ต ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่า สัญญาณอินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัยไม่เสถียร โปรแกรมสำหรับการเรียนไม่สามารถตอบสนองต่อการเรียนออนไลน์ได้ทุกครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริพร อินทสนธิ : 2563 เรื่อง โควิด-19 : กับการเรียนการสอนออนไลน์ กรณีศึกษารายวิชาการเขียนโปรแกรมเว็บ ผลการวิจัยที่พบ คือ ความเสถียรของสัญญาณอินเทอร์เน็ตทั้งของผู้สอนและผู้เรียนอาจเกิดปัญหาได้

ด้านอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่า อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาไม่สามารถเชื่อมต่อโปรแกรมสำหรับการเรียนออนไลน์ ซึ่ง

สอดคล้องกับงานวิจัยของสิริพร อินทสนธิ : 2563 เรื่อง โควิด-19 : กับการเรียนการสอนออนไลน์ กรณีศึกษา รายวิชาการเขียนโปรแกรมเว็บ ผลการวิจัยที่พบ คือ เมื่อผู้เรียนในรายวิชาการเขียนโปรแกรมเว็บเกิดปัญหา การเขียนโปรแกรมขัดข้องขึ้นในระหว่างเรียน

ด้านผู้สอน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ผู้สอนไม่พร้อมในการจัดการ เรียนการสอนออนไลน์ เพราะมีข้อจำกัดด้านระยะเวลาในการจัดเตรียมการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิทศน์ พิกเจริญผล และคณะ : 2563 เรื่อง ความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ภายใต้สถานการณ์ ระบาดไวรัส Covid-19 ผลการวิจัยที่พบ คือ ผู้สอนบางส่วนไม่พร้อมในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์

ด้านผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่า สภาพแวดล้อมของผู้เรียนไม่ เอื้อต่อการเรียนออนไลน์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดธนพรรณ ทรัพย์ธนาดล. (2554) ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มี ผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนบทเรียนออนไลน์ของ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ผลการศึกษา พบว่า บรรยากาศการเรียนการสอนออนไลน์ไม่เอื้ออำนวยให้สอบถามข้อสงสัยระหว่างเรียนจากผู้สอน หรือ เพื่อนที่นั่งอยู่ข้าง ๆ ได้แบบที่เรียนในห้องเรียน

แนวทางพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ในช่วงการเกิด โรคระบาด Covid-19 พบว่า แนวทางพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ อุดรดิตถ์ในช่วงการเกิดโรคระบาด Covid-19 เมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสัญญาณอินเทอร์เน็ต มหาวิทยาลัยควรมีการจัดระบบอินเทอร์เน็ตในมหาวิทยาลัยให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ และมหาวิทยาลัยควรมีการ สอบถามความคิดเห็นผู้เรียนต่อการใช้ระบบอินเทอร์เน็ตในมหาวิทยาลัยทุกเดือน ซึ่งสอดคล้องกับการ สัมภาษณ์อาจารย์คนที่ 2 ว่า มหาวิทยาลัยควรเลือกเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพกับบริษัทเพื่อจะครอบคลุม สัญญาณอินเทอร์เน็ตได้ทุกพื้นที่ของมหาวิทยาลัย รองลงมาคือ ด้านการรับรู้และตอบสนองของผู้เรียน ทั้งนี้ เนื่องจาก ผู้สอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมระหว่างเรียนอยู่เสมอ เช่น ตอบคำถาม ชักถามข้อสงสัย ซึ่งสอดคล้องกับ การสัมภาษณ์อาจารย์คนที่ 6 ว่า อาจารย์ควรมีการให้นักศึกษาได้สอบถามในสิ่งที่ไม่เข้าใจในระหว่างการเรียน การสอนออนไลน์ และด้านอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งนี้เนื่องจาก มหาวิทยาลัยควรมีบริการให้ยืม อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ของอาจารย์คนที่ 1 ว่า ทางมหาวิทยาลัยควรมี การสนับสนุนทั้งผู้สอนและนักศึกษาในด้านการเชื่อมต่อด้านอุปกรณ์ และอาจารย์คนที่ 2 ว่า มหาวิทยาลัยควรมี การสนับสนุนทางด้านวัสดุอุปกรณ์ต่างๆให้แก่อาจารย์ เช่น ไมโครโฟน กล้อง ไฟ ห้องเรียนที่ใช้ในการสอน และอาจารย์คนที่ 5 ว่า ผู้ดูแลระบบควรมีการปรับปรุงอุปกรณ์เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องและควรมีการให้ยืม อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ นอกจากนี้แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์ของนักศึกษาในระดับ มหาวิทยาลัย ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546) คือการจัดการเรียนการสอนควรมี การเรียนการสอนที่นักศึกษาสามารถศึกษาได้เองในรูปแบบของ “E-Learning” ซึ่งจะมีประโยชน์สำหรับผู้ ที่ต้องการเข้าถึงข้อมูลความรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา เพียงแค่มีคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊กหรือแล็ปท็อปเท่านั้น ซึ่งทำให้ต้นทุน ในการเข้าถึงข้อมูลความรู้ลดลงอีก อีกทั้งยังทำให้ห้องสมุดสามารถจัดเก็บหนังสือได้มากขึ้นช่วยให้ประเทศไทย มีสถาบันการศึกษาในอุดมศึกษาหลายแห่งให้ความสนใจและเริ่มต้นพัฒนาระบบการเรียนรู้ผ่านสื่อ อิเล็กทรอนิกส์โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการค้นหาเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการความสะดวกและรวดเร็วความคงทนของ

ข้อมูลรวมทั้งความสามารถในการทำข้อมูลให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ เสถียร พูลผล และปฏิพล อรรถนพ บริบูรณ์ (2563) จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การสำรวจความคิดเห็นของ นักศึกษาเภสัชศาสตร์ที่มีต่อการเรียนการสอนออนไลน์ในช่วงโควิด 19 เพื่อออกแบบแนวทางการจัดการเรียนรู้ รูปแบบใหม่ของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม ที่กล่าวว่าแนวทางการจัดการเรียนรู้รูปแบบใหม่ 3 รูปแบบดังนี้ 1) การสอนในชั้นเรียนโดยอัดคลิปไว้ให้ทบทวนบทเรียน 2) การเรียนแบบผสมผสาน 3) การใช้ รูปแบบของการสอนผ่านแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ออนไลน์ในระบบเปิดคำสำคัญ : การเรียนการสอน ออนไลน์, การสอบออนไลน์, นักศึกษาเภสัชศาสตร์, การจัดการเรียนรู้ และ เมธาวิ จำเนียร และกรกฎ จำเนียร (2561) จากการศึกษาวิจัย เรื่อง ประโยชน์ ปัญหา และแนวทางแก้ไขการใช้สื่อออนไลน์ ในการเรียน อย่างมีประสิทธิภาพของโรงเรียนในจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่กล่าวไว้ว่าแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อแก้ไข ปัญหาการใช้สื่อออนไลน์ในการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ คือ การจัดทำสื่อที่สามารถดึงดูดความสนใจของ นักเรียนและนักเรียนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการผลิตได้ โดยส่วนใหญ่เห็นว่าควรจัดทำคลิปวิดีโอขนาดสั้น ให้ความรู้เรื่องการใช้สื่อออนไลน์ในการเรียนที่ถูกต้อง การจัดทำเป็นหนังสืออัดในสื่อสังคมออนไลน์ การ จัดอบรมนิทรรศการ การใช้สื่ออย่างเหมาะสมเล่นเกม เสี่ยงตามสาย จัดรายการวิทยุกระจายเสียง และจัดทำ สื่อการสอนออนไลน์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การวิจัยในครั้งนี้ควรจะมีการแยกประเด็นข้อคำถามในแบบสอบถามที่ชัดเจน
2. ควรคำนึงถึงความแตกต่างทางฐานะของนักศึกษาในด้านความพร้อมของอุปกรณ์ใช้งานต่อ การศึกษา
3. ควรมีการสนับสนุนทางด้านอุปกรณ์การสื่อสารเพื่อกระบวนการศึกษาของนักศึกษาให้เกิดความ พร้อมมากยิ่งขึ้น
4. ผู้สอนควรมีแหล่งข้อมูลการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อให้นักศึกษาเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว
5. ควรมีการพัฒนาบทเรียนออนไลน์ ให้ความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น มีการเพิ่มเทคนิคต่างๆ เพื่อสร้างการมี ส่วนร่วมระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนมากยิ่งขึ้น เช่น มีการยกตัวอย่างเพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำวิจัยเพื่อวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อกำหนดเนื้อหาที่เหมาะสม โดยพิจารณาถึงระดับความรู้ของผู้เรียน ลำดับเนื้อหา และระยะเวลาในการสอน และนำมาปรับปรุงแก้ไข แผนการเรียนการสอนดังกล่าวให้เหมาะสมกับผู้เรียนมากขึ้น
2. ควรมีการศึกษาเรื่องรูปแบบของการเรียนออนไลน์ที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่ เหมาะสมกับความต้องการของนักศึกษา

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

3. การแจกแบบสอบถามควรมีความพร้อมมากกว่านี้ ควรทำแบบสอบถามไว้ทั้งแบบสอบถามที่เป็นกระดาษและแบบฟอร์มสอบถามที่เป็นออนไลน์ เพื่อป้องกันและรับมือเมื่อเกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน ในกรณีที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่มีเวลาว่างพบเจอตรงกัน

บรรณานุกรม

กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์. จำนวนนักศึกษาทั้งหมดประจำปีการศึกษา 2563.

สืบค้นเมื่อ 12 กุมภาพันธ์ 2564.

เกียรติกดิ์เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546). ภาพอนาคตและคุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์.

กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

จิรศักดิ์ ทองปรีชา. (2563). การบริหารจัดการการเรียนการสอน ภายใต้สถานการณ์ COVID - 19 ระดับ

มัธยมศึกษาพื้นที่โรงเรียนวชิรธรรมสาธิต เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร. สืบค้นเมื่อ 16

กุมภาพันธ์ 2564. [ออนไลน์] จาก <http://www3.ru.ac.th/mpa-abstract>

ธนพรรณ ทรรศน์นาดล. (2554). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อจัดการเรียนการสอนบทเรียนออนไลน์ของ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, 4(1), 652-666.

เมธาวี จำเนียร และกรกฎ จำเนียร (2561) จากการศึกษาวิจัย เรื่อง ประโยชน์ ปัญหา และแนวทางแก้ไขการ

ใช้สื่อออนไลน์ ในการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของโรงเรียนในจังหวัดนครศรีธรรมราช. วารสารราช

พฤกษ์. 16 (3), 121.

วิทศน์ ฝึกเจริญผล และคณะ. (2563). ความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ภายใต้สถานการณ์

ระบาดไวรัส Covid-19. วารสารมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 4(1), 44-61.

สิริพร อินทสนธิ์. (2563). โควิด - 19 : กับการเรียนการสอนออนไลน์ กรณีศึกษา รายวิชาการเขียน

โปรแกรมเว็บ. วารสารวิทยาการจัดการปริทัศน์, 22(2), 203-214.

เสถียร พูลผล และปฏิพล อรรถนพ บริบูรณ์. (2563). การสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ที่มี

ต่อการเรียนการสอนออนไลน์ในช่วงโควิด-19 เพื่อออกแบบแนวทางการจัดการเรียนรู้รูปแบบใหม่

ของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม. วารสารมหาวิทยาลัยสยาม กรุงเทพฯ, 15(2563), 1-12.

‘COVID-19’ ปฏิรูปการศึกษาทั่วโลก! ใช้เทคโนโลยีเรียนรูปแบบใหม่ – ‘มหาวิทยาลัยไทย’ สอนผ่าน

ออนไลน์. (2563). สืบค้นเมื่อ 11 กุมภาพันธ์ 2564. [ออนไลน์]. จาก

<https://www.marketingoops.com/exclusive/business-case/covid-19-reinvent-global-education-system->

Taro Yamane(1973).*Statistics: An Introductory Analysis*.3rdEd.New York.Harper and Row Publications.

UNESCO. (2020). *Coronavirus impacts education*. Retrieved February 11, 2021, from

<https://en.unesco.org/covid19/educationresponse>

อิทธิพลทางการเมืองภาคประชาชนต่อบทบาทในการขับเคลื่อนการพัฒนาขบวนองค์กรชุมชน

ท้องถิ่นจัดการตนเอง

สุพัฒพงศ์ แยมอิม¹

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้ต้องการศึกษาและอธิบายให้เห็นถึงอิทธิพลทางการเมืองภาคประชาชนต่อบทบาทในการขับเคลื่อนการพัฒนาขบวนองค์กรชุมชนท้องถิ่นจัดการตนเอง ในการพัฒนาของการเมืองและการปกครองส่วนท้องถิ่นของประเทศไทยของภาคประชาชน ในการร่วมกันออกแบบการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเชิงพื้นที่ชุมชน ตำบล ในระบบการเมืองการปกครองท้องถิ่น ให้มีความสอดคล้อง ในการขับเคลื่อนงานพัฒนาสังคมของประเทศไทยตามนโยบายการขับเคลื่อนแผนพัฒนายุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ตามนโยบายการบริหารประเทศไทย ผู้เขียนจึงให้ความสำคัญกับรูปแบบการพัฒนาชุมชน สังคม ท้องถิ่น การเมือง และการปกครองท้องถิ่น ตำบล ชุมชน โดยการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ที่ควรส่งเสริมและสนับสนุนอย่างแท้จริง ที่มาชุมชน ท้องถิ่น ในการมีบทบาทการพัฒนาและการขับเคลื่อนพื้นที่เป็นตัวตั้งโดยให้ชุมชนท้องถิ่นจัดการตนเองอย่างแท้จริง รวมถึงการพัฒนาแบบมีส่วนร่วมของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ในการให้ความสำคัญกับการพัฒนา แบบ Down up คือ การพัฒนาจากฐานราก หรือรูปแบบการศึกษาผลกระทบจากนโยบายรัฐต่อสิทธิ หน้าที่ และวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่ รวมถึงศึกษาถึงความซับซ้อนของปัญหาและสภาพการเปลี่ยนแปลง ข้อจำกัดของกลไกภาครัฐ ที่ไม่สามารถตอบสนองปัญหาความต้องการ แก้ไขปัญหาได้ครอบคลุมและทันทั่วถึง สุดท้ายผู้เขียนเสนอแนะว่าอิทธิพลทางการเมืองภาคประชาชนต่อบทบาทในการขับเคลื่อนการพัฒนาขบวนองค์กรชุมชนสู่ท้องถิ่นจัดการตนเอง เป็นการส่งเสริมประชาธิปไตยของภาคประชาชนอย่างแท้จริง รวมถึงการขยายการพัฒนาการรวมศูนย์อำนาจจากเดิมที่ส่วนกลางสู่การพัฒนาชุมชน สังคม ท้องถิ่น โดยใช้ภาคประชาชน เป็นตัวหนุนเสริมระดับพื้นที่ฐานรากให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น และการตื่นตัวจากภาคประชาชน สู่การกระจายอำนาจทางการเมืองการปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริง

คำสำคัญ : การเมืองภาคประชาชน , ขบวนองค์กรชุมชน , ท้องถิ่นจัดการตนเอง

¹ อาจารย์ ดร.หลักสุตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองการปกครอง
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

* E-mail : Supatpong2525@gmail.com

The Influence of People's Political Sector on their role in Driving the Development of Community Organization Movements Local Self-Management.

Abstract

This academic paper wants to study and explain the political influence of the people's sector on the role in driving the development of self-organizing local community organizations.in the development of politics and local government in Thailand of the people's sector in jointly designing participation in the development of spatial communities, sub-districts in the local political system; To be consistent in driving the social development of Thailand according to the policy of driving the 20-year National Strategic Development Plan, According to the Thai administration policy The author therefore pays attention to the model of community development, local society, politics and local governance, sub-districts, communities through participation of the people's sector. that should be genuinely promoted and supported at the local community.

To play a role in the development and mobilization of the area by allowing the local community to truly manage themselves. Including the development with the participation of government agencies and the private sector to focus on the down-up development, which is the development from the foundation. or a model for studying the impact of government policies on the rights, duties and way of life of people in the area Including studying the complexity of problems and changing conditions, constraints of government mechanisms that can't answer the needs to solve problems in a comprehensive and timely manner.

Finally, the author suggested that the political influence of the people's sector on the role in driving the development of the community organization movement towards local self-management It is truly promoting democracy of the people's sector. including expanding the development of centralization of power from the former central location to the development of communities, local communities, by using the people's sector It is a support to strengthen the foundation area level for all sectors to participate in the use of the area as a foundation for the development of the local community and awakening from the public sector to the real decentralization of political power and local governance.

Keywords: Civil society politics , Local government, local community ,development

บทนำ

อิทธิพลทางการเมืองภาคประชาชนต่อบทบาทในการขับเคลื่อนการพัฒนาขบวนองค์กรชุมชนท้องถิ่น จัดการตนเอง ดังที่ทราบกันรูปแบบในการพัฒนาของการเมืองและการปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย พร้อมกับการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ ในการขับเคลื่อนงานประเทศในแผนพัฒนายุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ของประเทศไทย ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาชุมชน สังคม ท้องถิ่น การเมืองการปกครองท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมของประชาชน และภาคประชาชน ภาคประชาสังคม ที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีบทบาทในการ บริหารการพัฒนาและการขับเคลื่อนพื้นที่ท้องถิ่นเป็นตัวตั้ง ในชุมชนท้องถิ่นอย่างแท้จริง รวมถึงการพัฒนามี ส่วนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ในการให้ความสำคัญกับการพัฒนา แบบ Down up การพัฒนา จากฐานราก คือ การศึกษาผลกระทบจากนโยบายรัฐต่อสิทธิ หน้าที่ และวิถีชีวิตการเป็นอยู่ของประชาชนใน พื้นที่ ความซับซ้อนของปัญหาและสภาพการเปลี่ยนแปลง ข้อจำกัดของกลไกรัฐ ที่ไม่สามารถตอบปัญหาความ ต้องการ แก้ไขปัญหาได้ครอบคลุมและทันทั่วถึง รวมถึงการขยายการพัฒนาการรวมศูนย์อำนาจจากเดิมที่ ส่วนกลางสู่การพัฒนาชุมชน ขบวนองค์กรชุมชน สังคม ท้องถิ่น การเมืองการปกครองท้องถิ่น โดยใช้การเมือง ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาและการใช้พื้นที่ตำบลในชุมชนเป็นตัวตั้งในการพัฒนาท้องถิ่นในการ จัดการตนเอง

บทความวิชาการนี้ มีจุดมุ่งหมายที่จะเสนออิทธิพลภาคประชาชนต่อการพัฒนาชุมชน ขบวนองค์กร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงอิทธิพลทางการเมืองของภาคประชาชนที่ผ่านมา มีการตั้งข้อสังเกตว่าการศึกษา การเมืองภาคประชาชน กับแนวทางการพัฒนามีบทบาทการขับเคลื่อนงานการทำงานเชิงพื้นที่ เน้นชุมชน ท้องถิ่นเป็นแกนหลักในการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้ชุมชนเป็นตัวขับเคลื่อนเป็นพลวัตการเปลี่ยนแปลงในฐานะ ฐานรากของการพัฒนาประชาธิปไตยการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งสนับสนุนการเข้ามามี บทบาทการทำงานในชุมชน ท้องถิ่น จากนั้นจะอธิบายความสำคัญของการเมืองภาคประชาชนและขบวน องค์กรชุมชน สู่การพัฒนาการเมืองภาคพลเมือง ให้มีความเข้มแข็งที่เป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ชุมชน ท้องถิ่นจัดการตนเอง

วัตถุประสงค์

- 1.ศึกษาอิทธิพลการเมืองภาคประชาชนในการขับเคลื่อนการพัฒนาขบวนองค์กรชุมชนท้องถิ่น
- 2.ศึกษาผลกระทบจากนโยบายรัฐต่อสิทธิ หน้าที่ และวิถีชีวิตการเป็นอยู่ของประชาชน
- 3.ศึกษาบทบาทการเมืองภาคประชาชนกับกระบวนการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นจัดการตนเอง

อิทธิพลทางการเมืองภาคประชาชนกับแนวทางการพัฒนาขบวนองค์กรชุมชนท้องถิ่น

ภาคประชาชน (Civil Society) ถือว่าเป็นปรากฏการณ์ใหม่ที่มีพัฒนาการทางประวัติศาสตร์มายาวนาน ในฐานะเป็นพื้นที่ทางสังคมซึ่งอยู่ฝ่ายเดียวกับรัฐและตรงกันข้ามกับภาครัฐ ที่มีความเชื่อกันว่าประชาชน คือรูปแบบการเมืองเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ ที่ประชาชนเข้ามามีบทบาทในการมีส่วนร่วมในกิจการพัฒนาเชิงพื้นที่ การเมืองภาคประชาชนเป็นทั้งแนวความคิดและยุทธวิธีที่ถูกเสนอขึ้นมา เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิรูปสังคม โดยมีสมมติฐานว่าจุดเริ่มต้นที่จะต้องดำเนินการเสียก่อนก็คือ ระบบการเมือง ทั้งนี้เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้สูญเสียผลประโยชน์สูญเสียอำนาจทั้งหลาย ใช้ระบบการเมืองมาทำให้การปฏิรูปถูกบิดเบือนไป

การเมืองภาคประชาชนจะเป็นจริงขึ้นมาได้นั้นเมื่อยุทธศาสตร์ในทางสังคมถูกกำหนด ก็คือ จะทำอย่างไรที่จะทำให้คำว่า“ภาคประชาชน”ไม่ได้มีความหมายแต่เพียงนามธรรมจับต้องไม่ได้ และมักจะถูกนำคำว่า“เพื่อส่วนรวม”หรือ“เพื่อประชาชน”ไปใช้อ้างเพื่อตัวเองประมาด ดึงเอาทรัพยากรต่างๆ ไปใช้ประโยชน์เฉพาะกลุ่ม

ไพสิฐ พาณิชนกุล กล่าวว่า การจะทำให้คำว่า“ภาคประชาชน”เป็นจริงขึ้นมาทางหนึ่งที่จะเป็นไปได้ก็ต้องเปิดโอกาสให้เกิดการแสดงออกในรูปแบบต่างๆการแสดงออกดังกล่าวจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความพร้อมในด้านต่างๆไม่ว่าจะเป็นทุน ข้อมูล เครือข่าย การจัดองค์กร ความรู้ ฯลฯ ทั้งหมดเหล่านี้จะเกิดขึ้นมาได้นั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องอาศัยความเป็นกลุ่ม ความเป็นชุมชน การเกิดขึ้นของคำว่า“ภาคประชาชน”ทั้งในแง่ของความรู้และในแง่ของปฏิบัติการจริง นับว่าเป็นจังหวะและการมีเงื่อนไขในแง่ของความพร้อม ทั้งในทางสำนักทางการเมือง และวุฒิภาวะในทางการเมืองของสังคม บนลักษณะเฉพาะของสังคมไทยเอง ซึ่งอาจจะถือได้ว่าเป็นข้อได้เปรียบเมื่อเทียบกับพัฒนาการทางการเมืองการปกครองท้องถิ่น ในปัจจุบันต่อการพัฒนาประเทศที่สำคัญก็คือการเมืองภาคประชาชนจะทำให้เกิดระบบการเมือง ระบบกฎหมาย และที่สำคัญก็คือจะสร้างระบบกฎหมายที่ตั้งอยู่บนความเป็นธรรม ให้เกิดขึ้นได้อย่างไร มีนักวิชาการหลายท่านที่ให้ความสำคัญกับภาคประชาชน หรือภาคประชาสังคม

ชัยอนันต์ สมุทวณิช เห็นว่าในกรณีของประเทศไทย เนื่องจากรัฐเข้าไปจัดตั้งประชาชนมาตลอด ถ้าจะให้คำจำกัดความประชาสังคมก็ย่อมหมายถึงทุกๆ ส่วนของสังคม โดยรวมถึงภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชนด้วย ถือว่าทั้งหมดเป็น Civil Society แต่ถ้าถือแบบตะวันตก แยก Civil Society คือส่วนที่อยู่นอก State นอกภาครัฐ

ชูชัย ศุภวงศ์ ได้สรุปการให้ความหมายและแนวคิดของนักวิชาการในสังคมไทยได้ว่าประชาสังคม หมายถึง การที่ผู้คนในสังคมเห็นวิกฤติการณ์ หรือสภาพปัญหาที่สลัดข้อขัดแย้งที่ยากแก่การแก้ไข มีวัตถุประสงค์ร่วมกัน ซึ่งจะนำไปสู่การก่อจิตสำนึกร่วมกัน มารวมตัวกันเป็นกลุ่มองค์กร ไม่ว่าจะภาครัฐ ภาคธุรกิจ หรือภาคสังคม(ประชาชน) ในลักษณะที่เป็นหุ้นส่วนกัน เพื่อร่วมกันแก้ปัญหาหรือกระทำการบางอย่างให้บรรลุ

วัตถุประสงค์ทั้งนี้ ด้วยความรัก ความสมานฉันท์ ความเอื้ออาทรต่อกัน ภายใต้ระบบการจัดการ โดยการเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย

ทศพล สมพงษ์ ได้ให้ความหมายไว้ว่า ภาคประชาชน หรือ การเมืองภาคประชาสังคม คือ การเมืองเพื่อการพัฒนา การเมืองจึงไม่ใช่เรื่องสกปรก แต่เป็นการเมืองที่ประชาชนรากหญ้าเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาคุณภาพชีวิต สิ่งแวดล้อม สุขภาพ สิทธิของชุมชน รวมทั้งการปรับปรุงคุณภาพการดำรงอยู่ให้ดีขึ้น

เอนก เหล่าธรรมทัศน์ เชื่อว่าภาคประชาชนคือกระบวนการประชาสังคมเป็นเรื่องสมานฉันท์ ความกลมเกลียว ความกลมเกลียวมากกว่าความแตกต่าง การเมืองภาคประชาสังคม มีความหมายใกล้เคียงกับความชุมชน แต่ความเป็นชุมชนนั้นเน้นในเรื่องการสร้างชนบทที่มีความเข้มแข็ง ตลอดจนการภาคประชาสังคมมีขนาดใหญ่กว่าเป็นชุมชน ลักษณะแบบนี้เป็นอารยะสังคมที่ครอบคลุมกระบวนการทางสังคมทุกชนชั้น รวมถึงชั้นกลางในเมืองที่มีความผูกพันของผู้คนที่หลากหลายบนพื้นฐานแห่งความร่วมมือด้วยสำนึกที่มีต่อความเป็นพลเมืองของประชาชนที่เข้ามามีบทบาทร่วมกัน

ไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม ให้ความหมายของภาคประชาสังคมว่าหมายถึงสังคมที่ประชาชนทั่วไป เข้ามามีบทบาทสำคัญในการจัดการเรื่องราวต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของประชาชน โดยอาศัยองค์กร กลไก กระบวนการและกิจกรรมอันหลากหลายที่ประชาชนจัดขึ้นมาเพื่อผลักดันการดำเนินงานของประชาชนในรูปแบบกระบวนการหรือกิจกรรมที่มีความหลากหลายที่ประชาชนจัดขึ้นมาในรูปแบบ องค์กร กลุ่ม ชมรม สมาคม เพื่อที่จะต้องการเปลี่ยนสังคม ชุมชน เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของระบบสังคมที่ไม่ใช่ภาครัฐและภาคเอกชน

ประเวศ วะสี ได้ให้ความหมายว่า ประชาสังคม คือสังคมที่เต็มไปด้วยความเป็นชุมชน ความเป็นชุมชนในที่นี้หมายถึง การที่ประชาชนเข้ามามีบทบาทหรืออุดมคติความเชื่อที่เหมือนกันในบางเรื่อง มีการติดต่อสื่อสารกัน หรือการรวมกลุ่มที่มีเอื้ออาทรกันด้วยความรักและการมีมิตรภาพต่อกัน รวมทั้งมีการกระทำ และการจัดการแก้ไขร่วมกัน

ธีรยุทธ บุญมี ให้ความหมายของภาคประชาสังคมว่ามีความหมายอันเดียวกับคำว่าสังคมเข้มแข็งที่ประชาชนมีจิตสำนึกทางสังคมและการแสดงออกซึ่งจิตสำนึกในรูปแบบการเคลื่อนไหวของภาคประชาชน องค์กรเอกชน และองค์กรวิชาชีพอิสระ

การเมืองภาคประชาชนกับพัฒนาการทางการเมืองในประเทศไทย

บทบาทฐานะของการเมืองภาคประชาชนมีความเกี่ยวข้องกับเส้นทางพัฒนาการทางการเมืองของสังคมโดยรวม และเกี่ยวข้องของอย่างยิ่งกับการเพิ่มมิติระบอบประชาธิปไตยให้เป็นทางตรงมากขึ้น การเมืองภาคประชาชนเกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางการเมืองคือ พัฒนาการทางการเมือง เป็นการค้นหาความสมดุลในความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับสังคม ซึ่งสามารถเคลื่อนจุดความพอดีได้ตามเงื่อนไขที่เปลี่ยนไป รัฐบาลที่มาจาก

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564

“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

พรรคการเมืองและการเลือกตั้ง เนื่องจากเป็นตัวแทนกลุ่มผลประโยชน์ที่ผูกพันอยู่กับนโยบายพัฒนาอันมีมาแต่เดิมภายใต้ระบอบอำนาจนิยม และต่อมายังเป็นตัวแทนกลุ่มผลประโยชน์ที่เชื่อมโยงกับระบบทุนโลกาภิวัตน์ จึงมีแนวโน้มที่จะคงความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับสังคมไว้เพียงเท่านี้ เพราะเป็นความสัมพันธ์ที่ยังประโยชน์ให้แก่พวกเขามาตั้งแต่ช่วงฟักตัว แล้วยังต่อยอดให้อีกด้วยการเปิดโครงสร้างให้เข้าไปกุมอำนาจรัฐรัฐโดยตรง

สถานการณ์ปัจจุบัน ทั้งระบบรัฐสภาและรัฐบาลที่มาจาก การเลือกตั้งไม่เพียงรวมศูนย์อำนาจปกครองไว้ แต่ยังมีแนวโน้มที่จะขยายการรวมศูนย์ออกไปอีก และอาศัยโครงสร้างอำนาจดังกล่าวควบคุมสังคม เสกสรรค ประเสริฐกุล สรุปว่ารัฐที่ดีคือรัฐที่ปกครองน้อยที่สุดและในข้อนี้สามารถสรุปได้อีกว่า ถ้าจะมี จุดมุ่งหมายปลายทางอะไรสักอย่างของพัฒนาการทางการเมือง จุดหมายดังกล่าวน่าจะเกี่ยวข้องกับ ความสามารถของมนุษย์ในการดูแลตัวเองได้โดยไม่ต้องผ่านรัฐ และเมื่อกล่าวถึงพัฒนาการทางการเมือง ไม่ว่า ในประเทศไทยหรือที่ใดก็ตามสิ่งที่ต้องจับตามองเป็นเบื้องต้นแรกน่าจะเป็นความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับสังคมว่า กำลังมุ่งไปสู่ทิศทางนั้นหรือไม่

การเคลื่อนไหวของกลุ่มประชาชนต่างๆ นั้นเกิดจากประเด็นที่หลากหลายมาก แม้รูปแบบการต่อสู้จะ คล้ายกันเป็นบางส่วน เช่น ชุมนุม แสดงกำลังและยื่นข้อเรียกร้องต่อรัฐบาล แต่ที่จริงทิศทางการเคลื่อนไหว ไม่ได้เหมือนกันเสียทีเดียว การที่ถนนทุกสายมุ่งตรงมายังผู้นำรัฐบาลนั้นเป็นผลมาจากระบบการปกครองที่ รวมศูนย์อำนาจเข้าสู่ส่วนกลาง และความไม่พอเพียงของเวทีรัฐสภาในการดูแลประชาชน มากกว่าความเป็น เอกภาพของการเมืองภาคประชาชนเอง

การเมืองภาคประชาชนเป็นการเคลื่อนไหวอย่างมีจิตสำนึกทางการเมืองของกลุ่มประชาชนเพื่อลด ฐานะครอบงำของรัฐ รวมทั้งเพื่อโอนอำนาจบางส่วนมาให้ประชาชนใช้ดูแลชีวิตตนเองโดยตรง การเมืองภาค ประชาชนคือปฏิกิริยาตอบโต้การใช้อำนาจของรัฐ และเป็นกิจกรรมถ่วงดุลอิทธิพลการครอบงำของระบบตลาด เสรีในภาคประชาสังคม การเคลื่อนไหวทางการเมืองของประชาชนแบ่งออกเป็น 4 ทิศทางด้วยกันได้แก่

- 1) การเคลื่อนไหวร้องทุกข์ หรือเรียกร้องให้รัฐเข้ามาแก้ปัญหาที่ไม่ได้รับการเหลียวแล
- 2) การเคลื่อนไหวที่มุ่งตรวจสอบกระบวนการใช้อำนาจรัฐ
- 3) การประท้วงอำนาจรัฐและเรียกร้องให้ถ่ายโอนอำนาจที่รัฐเคยมีมาเป็นของประชาชน
- 4) การร่วมมือเชิงวิพากษ์กับรัฐ หรือความผูกพันในทางสร้างสรรค์เพื่อเบียดแย่งพื้นที่ในกระบวนการ ใช้อำนาจมาเป็นของประชาสังคม

ในบรรดาความเคลื่อนไหวทั้งหมดของกลุ่มประชาชนนั้น การรวมตัวเรียกร้องให้รัฐบาลมาช่วย แก้ปัญหาจะเป็นกรณีที่มีมากที่สุด เช่นในกรณีของ นกน. สกยอ. และสมัชชาคนจน นอกจากนี้ก็ยังมีกลุ่ม ประชาชนเล็กๆ ในท้องถิ่นต่างๆ ที่ได้รับผลกระทบจากการกระทำของรัฐหรือการขยายตัวของทุนอีกเป็น

จำนวนมหาศาล กล่าวสำหรับการเคลื่อนไหวในแนวตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐโดยตรงนั้น โดยพื้นฐานแล้วมักเป็นทิศทางการเคลื่อนไหวของปัญญาชนสาธารณะและองค์กรประชาชนในเมืองมากกว่าประชาชนในระดับรากหญ้า คนเหล่านี้มักไม่ใช่เจ้าของปัญหาโดยตรง แต่เคลื่อนไหวในลักษณะของผู้ตื่นรู้ทางการเมือง การตรวจสอบกระบวนการใช้อำนาจของรัฐไม่จำเป็นต้องจำกัดอยู่เฉพาะปัญหาทุจริตเท่านั้น แต่ยังมีเรื่องอื่นๆ ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการใช้ความรุนแรงและการละเมิดสิทธิมนุษยชน

ดังนั้นความหมายของคำว่าภาคประชาชน หรือ ภาคประชาสังคม หรือ Civil Society iva เป็นแนวคิดที่มีเป้าหมายเพื่อการมีสังคมและชุมชนที่เข้มแข็ง ด้วยเป็นแนวคิดที่กว้าง จึงมีผู้ให้คำนิยามไว้หลากหลายโดยทั่วไปแล้วภาคประชาสังคม จึงหมายถึง พื้นที่หรือส่วนของสังคมที่มีประชาชนเป็นผู้แสดงบทบาทหลัก พื้นที่ดังกล่าวจึงไม่ใช่ภาครัฐซึ่งปฏิบัติหน้าที่โดยมีกฎหมายรองรับ และภาครัฐกิจเอกชนที่เน้นดำเนินงานโดยมุ่งแสวงหาผลกำไรในพื้นที่ประชาสังคม ประชาชนทั่วไปเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการดำเนินการที่เป็นอิสระจากภาครัฐและภาคเอกชน และอยู่นอกบริบทการแข่งขันทางการเมือง แต่พอจะสรุปได้ว่าการเมืองภาคประชาสังคม ภาคประชาชน ภาคพลเมือง คือบุคคลที่ต้องแสดงบทบาทในกิจกรรมที่สรรค์สร้างสังคม เช่นเดียวกับสังคมการเมืองสมัยใหม่ ก็ยังมีการใช้คำว่า “การเมืองภาคประชาสังคม” กันมากและมีแนวคิดที่แยกแตกต่างกันออกไป ทำให้คำนี้จึงถูกใช้ควบคู่หรือบางครั้งก็ทดแทนกับคำว่า “ภาคพลเมือง” แม้ว่าจะมีความแตกต่างในรายละเอียดเชิงแนวคิดทฤษฎีจนทำให้การพัฒนา ชุมชน ท้องถิ่น ท้องที่ จากการมีส่วนร่วมจากภาคประชาสังคมและการเข้ามามีบทบาททำงานชุมชนท้องถิ่นของประชาชน ภาคประชาสังคม ภาคพลเมือง โดยมีการจัดกลุ่มเป้าหมายเพื่อตั้งและสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกัน ในการออกแบบ การทำงานในเชิงพื้นที่ ชุมชน ตำบล อำเภอ จังหวัด โดยประชาชน ภาคประชาสังคม ภาคพลเมือง หน่วยงานองค์กรต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกันในการออกแบบแสดงความคิดเห็นต่างๆในการสร้างนวัตกรรมการทำงานร่วมกันแล้ว งานหลาย ๆ ชิ้นใช้ทดแทนกัน เช่น งานของ เอนก เหล่าธรรมทัศน์ ได้กล่าวถึงภาคประชาสังคม คือ กลุ่มองค์กรที่รวมขึ้นมาจากพลเมือง ทำให้ประชาสังคม คือ ความเป็นพลเมืองที่มีใช้เน้นปัจเจกชนนิยม เช่นเดียวกับการตีความของ กฤติยา อาชวนิจกุล และคณะ ที่ว่าประชาสังคมคือการเมืองภาคประชาชนที่กล่าวเช่นนี้เพราะต้องการจะสะท้อนให้เห็นถึงการยอมรับนิยามความหมาย คำอธิบายพลเมืองในมิติการวิจัยและวิชาการในสังคมวิชาการไทยในระยะสองทศวรรษที่ผ่านมาที่กล่าวถึงพลเมืองสัมพันธ์กับประชาสังคมอยู่เสมอ เมื่อกล่าวถึงการเมืองภาคพลเมือง คือ การใช้อำนาจของพลเมืองในกิจกรรมทางสังคม กิจกรรมทางการเมืองตามสิทธิของพลเมือง เกิดขึ้นได้ในระดับชุมชนหรือระดับชาติในประชาธิปไตยไทยที่มีตั้งแต่ทศวรรษ 2510 การแสดงออกนี้ในมิติการมีส่วนร่วมทางการเมืองของภาคประชาสังคม และภาคพลเมือง ที่ส่งผลต่อการจัดความสัมพันธ์เชิงอำนาจกับรัฐใหม่ ได้พัฒนามาสู่กิจกรรมทางการเมือง สิทธิเสรีภาพ สิ่งแวดล้อม ความรู้ภูมิปัญญา สุขภาพอนามัย สิทธิทางเพศ หรืออาจจะกล่าวโดยรวมคือภาคประชาสังคม หรือภาคพลเมือง ได้ใช้

อำนาจของตนในกระบวนการพัฒนาคุณภาพชีวิตจัดการชุมชนท้องถิ่นของตนเอง ด้วยการไปหนุนเสริมกับรัฐบาล บางกิจกรรมอาจจะทำทาบกับอำนาจรัฐ

ตลอดหลายปีที่ผ่านมาการเมืองการปกครองของประเทศไทย ถือว่าเป็นที่น่าติดตามเป็นอย่างมาก ในห้วงการเปลี่ยนแปลงและการเปลี่ยนผ่านการเมืองของประเทศไทย การติดตามข่าวสารด้านการเมืองการปกครองท้องถิ่นและการบริหารประเทศของรัฐบาล จนมีกลุ่มองค์กรเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาด้านการเมืองการปกครองของไทย และการปกครองท้องถิ่นไทยรวมทั้งบางกลุ่ม บางองค์กรแต่ละฝ่ายตั้งและสร้างวาทกรรมทางเมืองในสังคมในการสร้างกระแสการเคลื่อนไหวทางสังคมว่าเป็นฝ่ายประชาธิปไตย ฝ่ายเผด็จการ ล้วนแล้วแต่เป็นวาทกรรมทางการเมือง เพื่อเรียกความโดดเด่น ความสนใจทางการเมืองการปกครอง ให้ประชาชนบางกลุ่มชื่นชอบ ชื่นชม กันการเมืองภาคประชาสังคม จึงเป็นตัวกระทำทางการเมืองใหม่ในรัฐพหุนิยมที่เน้นบทบาทของกลุ่มองค์กรทางสังคมในกระบวนการทางนโยบายสาธารณะ ซึ่งแนวคิดการเมืองภาคประชาสังคม สู่ชุมชนท้องถิ่นจัดการตนเอง โดยใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการจัดการชุมชนท้องถิ่น ในเมื่อชุมชนท้องถิ่นในสังคมไม่สามารถหลีกเลี่ยงการเมืองได้ ดังนั้นแล้วจึงจำเป็นต้องมาร่วมออกแบบการเมืองสมัยใหม่ๆ การทำงานการเมืองแบบมีส่วนร่วมในการนำพาการเมืองภาคประชาชน หรือการเมืองภาคประชาสังคมในการพัฒนาชาติบ้านเมือง และการพัฒนาประเทศไปพร้อมๆกับการเมืองควบคู่กับการพัฒนาการเมืองแบบมีส่วนร่วมร่วมกันจากประชาชนอย่างแท้จริงนั่นก็คือ การเมืองจากการมีส่วนร่วม ของประชาชน ในการออกแบบการทำงานร่วมกัน ในเชิงพื้นที่ คือ ชุมชน ตำบล เมือง จังหวัด จากการมีส่วนร่วมของประชาชนฐานราก ในการออกแบบเป็นเครือข่ายทางการเมืองในการทำงานร่วมกันในเชิงพื้นที่ตำบล สู่ชุมชนท้องถิ่นจัดการตนเอง

แนวทางการพัฒนาขบวนองค์กรชุมชนท้องถิ่นจัดการตนเอง

การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ประชาชน เข้ามามีบทบาทในการทำงานและการขับเคลื่อนการเมืองในเชิงพื้นที่มากขึ้นไม่ว่าทางชุมชนท้องถิ่น มี พระราชบัญญัติสภาองค์กรชุมชน พ.ศ. 2551 ซึ่งเป็นเครื่องมือให้ภาคประชาชน ภาคประชาสังคม เข้ามามีบทบาทการมีส่วนร่วมและมีเวทีการทำงานการพัฒนาการออกแบบ การเมืองภาคประชาชนร่วมกันเป็นเวทีแสดงความคิดเห็นในการทำงานร่วมกัน ซึ่งเป็นเครื่องมือในการทำงานอย่างบูรณาการของประชาชนในพื้นที่ หน่วยงานท้องถิ่น ท้องถิ่น และองค์กรภาคประชาสังคม ซึ่งเป็นเวทีรับฟังความคิดเห็นของประชาชนจากฐานราก จากการแสดงความคิดเห็น ในการร่วมกันออกแบบการทำงานร่วมกันในการทำงานการพัฒนา ทางการเมือง การปกครอง อย่างแท้จริง

ซึ่งไม่ว่าจะเป็นการเมืองภาคประชาชนในรูปแบบใด การเคลื่อนไหวภาคประชาสังคม (civil society movement) หรือภาคพลเมือง ดังกล่าวมีองค์ประกอบสำคัญ คือพลเมืองที่กระตือรือร้น (Active citizen) มุ่งปกป้องคุ้มครองสิทธิและมุ่งประโยชน์สาธารณะ (common good) เป็นพลังสำคัญ นับโดยทั่วไปของ

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

“พลเมือง”(citizen) กำหนดไว้ 2 ระดับคือ ระดับของการเป็นพลเมืองตามสภาพทางกฎหมายและการเมือง ซึ่งเป็นความหมายพื้นฐานที่ว่าพลเมืองคือฐานะสมาชิกของรัฐและชุมชน มีสิทธิและความรับผิดชอบตามกำหนดในกฎหมาย เช่น การเคารพกฎหมาย การออกเสียงเลือกตั้ง การชำระภาษี และการเป็นทหาร ระดับของการมีส่วนร่วมในกิจการสาธารณะ (Public life) ซึ่งหมายถึงพฤติกรรมที่แสดงออกต่อกิจการสาธารณะที่มุ่งให้ชีวิตสาธารณะหรือชีวิตส่วนรวมดีขึ้น มีการแสดงความคิดเห็นและวิพากษ์วิจารณ์อย่างสร้างสรรค์ต่อสภาพส่วนรวมและการเมือง มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพทางการเมืองและชีวิตสาธารณะซึ่งสามารถปฏิบัติได้ตั้งแต่การออกเสียงเลือกตั้ง การวิพากษ์วิจารณ์ การกำหนดนโยบายสาธารณะ หรือกฎหมาย การเคลื่อนไหวสังคมทางการเมือง การยื่นหยัดทางการเมืองในประเด็นต่างๆ หรือการแสดงพลังในการผลักดันทิศทางทางการเมือง แรงบันดาลใจของพลเมืองกับการมีส่วนร่วมในกิจการสาธารณะพลเมืองจะเกิดจากความต้องการ 3 ประการ คือ 1. ความต้องการควบคุมความไม่แน่นอนในอนาคต 2. ความต้องการแก้ปัญหาหรือทำให้ดีขึ้นของชีวิตสาธารณะของตนซึ่งรัฐหรือการเมืองในแบบที่คุ้นเคยแก้ไขไม่ได้หรือไม่เคยแก้ไข 3. ความต้องการเยียวยาความสัมพันธ์ที่อ่อนแอของชุมชนและความส่อถ่วงทางการเมืองด้วยการสร้างชุมชนที่เข้มแข็งพลเมืองในการเมืองภาคพลเมืองจะครอบคลุมทั้ง 2 ระดับของการเป็นพลเมือง ด้วยสำนักพื้นฐานของการเป็นพลเมืองในการเมืองภาคพลเมืองเป็นดังนี้ 1. การมีเสรีภาพในการปกครองตนเอง ตระหนักในอำนาจอธิปไตยของตนเอง 2. ความรับผิดชอบต่อหน้าที่พลเมือง ตระหนักได้ว่าการทำหน้าที่ของตนอย่างตื่นตัว รู้เท่าทันและใช้ปัญญาและมีส่วนร่วมคือการกำหนดชีวิตสาธารณะของตนเอง (self-determination) 3. พลเมืองต้องทำงานร่วมกับรัฐและการเมืองระบบตัวแทนเป็นหุ้นส่วนที่สนับสนุนและเกื้อกูลกัน ไม่ล้มล้างหรืออยู่คนละฝ่าย เพราะพลเมืองต้องอาศัยการทำงานเชิงโครงสร้างโดยภาครัฐ เพื่อประโยชน์ต่อบ้านเมืองและสังคม ดังนั้น การทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐและภาคประชาสังคม จึงเป็นของคู่กัน 4. การเป็นพลเมืองไม่มีความหมายเพียงพลเมืองแห่งประเทศใด แต่ในระบบประชาธิปไตยเสรี (Liberal democracy) ที่เปิดกว้างในความเท่าเทียมและสิทธิเสรีภาพระดับโลก พลเมืองจึงต้องตระหนักในระบอบสากลร่วมด้วย การเมืองภาคพลเมืองในที่นี้จึงเป็นการรวมตัวของพลเมืองที่เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยปกครองตนเอง (self-government) มีความเชื่อมั่นในการกำหนดอนาคตประเทศชาติ (self-determination) มีอำนาจในการถ่วงดุลการใช้อำนาจของตัวแทนที่ได้รับการเลือกเข้าไปโดยชอบธรรมสู่การพัฒนาท้องถิ่น ท้องถิ่น จากฐานราก สู่ความเข้มแข็ง ถึงโครงสร้างของประเทศชาติ แม้วาระบบการเมือง โครงสร้างทางการเมืองการปกครองของไทย จะไปในทิศทางไหนก็ตาม ล้วนแล้วแต่ต้องมีส่วนร่วมจากประชาชน กลุ่มองค์กร ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน ในการเข้ามามีบทบาทและการนำพาประเทศชาติ ร่วมกันถือเป็นเป้าหมายสำคัญ ชุมชน สังคม ท้องถิ่น และประเทศชาติบ้านเมืองก็จะเจริญก้าวหน้าและเข้มแข็งต้องมาจากชุมชนท้องถิ่นจัดการตนเอง โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน ภาคพลเมืองในเชิงพื้นที่อย่างแท้จริง

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน ท้องถิ่น สู่เป้าหมายความมั่นคงของประเทศชาติ การที่จะทำให้ประเทศชาติบ้านเมืองเข้มแข็งก็ต้องทำให้รากแก้ว แข็งแรง แม้เจอกภัยพิบัติ ก็สามารถคงอยู่ได้ เปรียบเสมือนสังคมในประเทศขณะนี้ ที่พยายามสร้างความเข้มแข็ง จากการเมืองภาคประชาชน ภาคประชาสังคม ภาคพลเมือง เข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานออกแบบการพัฒนางานด้วยกัน ให้ชุมชน ท้องถิ่น เข้มแข็งพื้นที่ชุมชน ท้องถิ่นเป็นฐาน แนวความคิดการพัฒนาท้องถิ่นโดยการใช้พื้นที่เป็นตัวตั้ง คือ การรวมศูนย์อำนาจไว้ที่ส่วนกลาง การพัฒนาแบบ Top Down การศึกษาผลกระทบจากนโยบายรัฐต่อสิทธิ และวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่ความซับซ้อนของปัญหาและสภาพการเปลี่ยนแปลง และข้อจำกัดของกลไกรัฐ ที่ไม่สามารถตอบปัญหาความต้องการ แก้ไขปัญหาได้ครอบคลุมและทันทั่วทั้ง

ดังนั้นการพัฒนาแนวทางการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นโดยใช้พื้นที่เป็นตัวตั้ง คือต้องการพัฒนาแบบ Down Up ศึกษาผลกระทบจากนโยบายรัฐต่อสิทธิ การปลูกสร้างพลัง ปลูกกระแสการพัฒนาจากล่างสู่บน โดยการใช้พื้นที่เป็นตัวตั้ง การสื่อสาร แสดงรูปธรรมชุมชนท้องถิ่นจัดการตนเอง เพื่อการเรียนรู้และขยายผล การสร้างพื้นที่กลางให้ทุกภาคส่วนมาเชื่อมร้อย และสนับสนุนการขับเคลื่อนงานร่วมกัน และการสร้างและพัฒนาผู้นำการเปลี่ยนแปลงทุกระดับอย่างต่อเนื่อง และหลากหลายแนวทาง รวมทั้งการวิเคราะห์ศักยภาพพื้นที่ ตำบล จังหวัด ภูมิภาค จัดระดับการพัฒนาให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของพื้นที่ การกำหนดทิศทางการพัฒนาโดยการใช้พื้นที่เป็นตัวตั้ง ชุมชนเป็นศูนย์กลาง จัดทำแผนและเชื่อมโยงกับหน่วยงานภาคีพัฒนาที่เกี่ยวข้องกระแสนยอมรับของขบวนการองค์กรชุมชน รวมทั้งชุมชนท้องถิ่นจัดการตนเอง และเชื่อมโยงกันเป็นขบวนการทั้งประเทศ ขบวนการพื้นที่รูปธรรมการจัดการตนเองของพื้นที่ และประเด็นงานความร่วมมือกับภาคีพัฒนาที่เกี่ยวข้องยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูป กฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องและระบบการบริหารราชการแผ่นดิน และแผนงบประมาณเชิงพื้นที่ ที่ประชาชนมีความคิดความสามารถเพิ่มขึ้น องค์กรชุมชนเข้มแข็งมีความสามารถในการบริหารจัดการคุณภาพชีวิตคนในชุมชนดีขึ้นและปรับเปลี่ยนความสัมพันธ์โครงสร้างและนโยบายของรัฐ ต่อการการเมืองภาคประชาชนหรือภาคประชาสังคมที่มีอิทธิพลต่อการจัดการชุมชนท้องถิ่นในการจัดการตนเอง

สรุป

การเมืองภาคประชาชน คือรูปแบบการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยที่จะมุ่งสนใจและให้ความสำคัญการพัฒนาและตัวแปรการขับเคลื่อนทางสังคมที่มีความสำคัญกับแนวทางการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น โดยการใช้พื้นที่เป็นตัวตั้ง ในกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการพัฒนาและการเคลื่อนไหวทางการเมือง ภาคพลเมือง ภาคประชาชน ในการแสดงออกในเชิงสัญลักษณ์ทางสังคม รวมถึงบทบาททางสาธารณะและการเมืองภาคประชาสังคมที่เข้มแข็งก็จะนำพาสังคม ชุมชน และองค์กร ที่จุดหมายปลายทางตามเป้าหมายในการพัฒนา การปฏิบัติการในการมีส่วนร่วมพื้นที่ทางการเมือง สังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ตามระบอบวิถีระบอบประชาธิปไตยจากฐานราก สู่ชุมชนท้องถิ่นจัดการตนเองที่เป็นประโยชน์และอำนาจการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนตามวิถีทางการเมือง ที่แท้จริงไม่ใช่เรื่องของ การปลีกตัวให้พ้นอำนาจรัฐเท่านั้น แต่เป็นการค้นหาความสมดุลในความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับสังคม ซึ่งสามารถเคลื่อนจุดความพอดีได้ตามเงื่อนไขที่เปลี่ยนไป กล่าวอีกแบบหนึ่งก็คือจากนี้ไปในยุคพลวัตที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่การปกครองที่น้อยลง หรือการรับผิดชอบตนเองมากขึ้นของภาคสังคมจะไม่ได้อยู่ที่การเปลี่ยนแปลงจากเบื้องบนเป็นหลัก แต่มาจากการเคลื่อนไหวของประชาชนเบื้องล่าง มาจากการเมืองภาคประชาชน ทุกวันนี้รัฐไทยมีบทบาทน้อยลงอยู่แล้ว เนื่องจากได้ออนอำนาจบางส่วนที่มีมาแต่เดิมให้แก่กลไกตลาดหรือกลุ่มทุน ซึ่งในแง่นี้อาจถือได้ว่าเป็นการเติบโตของประชาสังคมด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากยึดถือคำจำกัดความดั้งเดิมของตะวันตกที่เห็นว่าการธุรกิจเป็นองค์ประกอบสำคัญของประชาสังคมมาตั้งแต่แรก

แนวคิดดังกล่าวข้างต้นหากพิจารณาตามกรอบทฤษฎีเสรีนิยมล้วนๆ ก็นับว่ามีเหตุผล และที่จริงแล้วก็เป็นนโยบายข้อหนึ่งของลัทธิเสรีนิยมใหม่ที่จะให้ตลาดอยู่เหนือรัฐ แต่ประเด็นสำคัญคือแนวคิดนี้ไม่ได้ช่วยให้เกิดการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอะไรในกรณีของประเทศไทย ก่อนวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจปี 2540 และก่อนการผูกพันระบอบประเทศไทยไว้กับเงื่อนไขไอเอ็มเอฟ โดยผ่านกฎหมาย 11 ฉบับ กลุ่มธุรกิจใหญ่ก็มีส่วนร่วมกับการกำหนดนโยบายเศรษฐกิจอยู่แล้ว และมีบทบาทมากขึ้นหลังเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 จนเข้าไปกุมอำนาจรัฐอย่างเบ็ดเสร็จเด็ดขาดในการเลือกตั้งปี 2544 เพราะฉะนั้นถ้าเราจะนับการเติบโตของบทบาทและอิทธิพลของกลุ่มธุรกิจเอกชนเป็นการเติบโตของประชาสังคม ประเทศไทยก็คงไม่ต้องทำอะไรเพิ่ม และอาจต้องถือว่าปัจจุบัน “ประชาชน” ได้กุมอำนาจรัฐแล้ว การมองประชาสังคมเป็นองค์รวมเอกภาพจึงไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง แต่ต้องพิจารณาให้เห็นว่าแม้ในปีกภาคประชาชน หรือภาคประชาสังคมเองก็มีกระบวนการครอบงำของทุนและมีความเหลื่อมล้ำของอำนาจอิทธิพลในบรรดาองค์ประกอบต่างๆ สถานการณ์โลกาภิวัตน์ยังทำให้องค์ประกอบในประชาสังคมเองมีความขัดแย้งกันอยู่โดยมูลฐาน ระหว่างพลังตลาดกับประชาชนผู้เสียเปรียบการเมืองภาคประชาชนจึงไม่ได้มีฐานะเป็นตัวแทนภาคประชาชนในการจำกัดขอบเขตการใช้อำนาจของรัฐเท่านั้น แต่ยังมีฐานะถ่วงดุลอำนาจของพลังตลาดซึ่งสังกัดภาคสังคมด้วย การพัฒนาการเมืองภาคประชาสังคมด้วยแนวทางการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นโดยใช้พื้นที่เป็นตัวตั้ง นั้นจำเป็นต้องศึกษาผลกระทบจากนโยบายรัฐต่อสิทธิ การปลูกสร้างพลัง ปลูกกระแสการพัฒนาจากล่างสู่บนโดยการใช้พื้นที่เป็นตัวตั้ง การสื่อสาร แสดงรูปธรรมชุมชนท้องถิ่นจัดการตนเอง เพื่อการเรียนรู้และขยายผล การสร้างพื้นที่กลางให้ทุกภาคส่วนมาเชื่อมร้อยโยงกันเพื่อการสนับสนุนการขับเคลื่อนงานร่วมกัน และการสร้างและพัฒนาผู้นำการเปลี่ยนแปลงทุกระดับอย่างต่อเนื่องในการสังเคราะห์หลากหลายแนวทางการพัฒนา การวิเคราะห์ศักยภาพพื้นที่ ตำบล จังหวัด ภูมิภาค วิเคราะห์ระดับการพัฒนาให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของพื้นที่ที่กำหนดทิศทางพัฒนาโดยการใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งสู่ชุมชนท้องถิ่นจัดการตนเอง

บรรณานุกรม

กฤติยา อาชวนิจกุล. (2542). ขบวนการประชาสังคมไทย : ความเคลื่อนไหวภาคพลเมือง. นครปฐม : โครงการวิจัยและพัฒนาประชาสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.

ชัยอนันต์ สมุทรวณิช. (2527). “ระบบราชการกับการมีส่วนร่วมของประชาชน : พิจารณาในแง่มหภาค” การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา กรุงเทพฯ : ศักดิ์โสภณาการพิมพ์

ถวิลวดี บุรีกุล. (2557). พลเมืองไทย : การสร้างความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ : สำนักวิจัยและพัฒนา สถาบันพระปกเกล้า.

ทศพล สมพงษ์. (2555). การสังเคราะห์บทเรียนเพื่อการพัฒนาประชาธิปไตยชุมชน. กรุงเทพฯ สำนักงานพัฒนาการเมือง

ธเนศวร์ เจริญเมือง. (2547). รัฐศาสตร์ที่ยังมีลมหายใจ แนวคิดประชาธิปไตย การเมืองไทย และแผ่นดินแม่ กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์พิราบ

ธีรยุทธ บุญมี. (2536). สังคมเข้มแข็ง. กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์มิ่งมิตร.

ประเวศ วะสี. (2560). ตำบล คือจุดยุทธศาสตร์ของการพัฒนาประเทศไทย. บทความ.

ไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม. (2557). การเมืองภาคประชาชน. กรุงเทพฯ สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน.

ไพสิฐ พาณิชยกุล. (2564). การเมืองภาคประชาชน ความเป็นธรรมทางสังคมกับความเป็นธรรมทางกฎหมาย. สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา สืบค้นวันที่ 23 มิถุนายน 2564 <https://www.parliament.go.th/>

สุพัฒพงศ์ แยมอิม. (2563). พลวัตการเปลี่ยนแปลง ชุมชน สังคม การเมือง. กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์ณภัทร ก้อปปี จำกัด.

เสกสรรค์ ประเสริฐกุล. (2548). การเมืองภาคประชาชนในระบอบประชาธิปไตยไทย กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อมรินทร์.

เอนก เหล่าธรรมทัศน์. (2539). มองเศรษฐกิจการเมืองไทย. กรุงเทพฯ โครงการจัดพิมพ์คปไฟ.

การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาและบุคลากรต่อการดำเนินงานมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บุษกร บุรี¹

รุ่งอรุณ ฉิมสอาด²

และยุพิน เกื่อนศรี³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจ เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจ และเพื่อศึกษาแนวทางในการดำเนินงานมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาและบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จำนวน 400 คน กำหนดสัดส่วนกลุ่มละ 200 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t - test)

ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาและบุคลากร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาและบุคลากรต่อการดำเนินงานมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ด้านการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 มีค่าเฉลี่ยสูงสุดโดยอยู่ในระดับมากเท่ากัน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาและบุคลากร พบว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยแนวทางในการดำเนินงานมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 พบว่า ด้านการเฝ้าระวัง คือ มหาวิทยาลัยควรเพิ่มความถี่ในการฉีดพ่นฆ่าเชื้อบริเวณภายในและรอบอาคารทุกสัปดาห์ ด้านการจัดการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยควรเพิ่มความเร็วอินเทอร์เน็ตทุกอาคารให้นักศึกษาและบุคลากร ด้านการช่วยเหลือ มหาวิทยาลัยควรมีการมอบเงินช่วยเหลือเยียวยาให้กับนักศึกษาและบุคลากรที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ; มาตรการป้องกัน; แนวทาง; ไวรัสโคโรนา 2019

¹นักศึกษาระดับปริญญาตรี, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
E-mail : nootty15623@gmail.com

²นักศึกษาระดับปริญญาตรี, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

³อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

A study of satisfaction of students and staff towards operations. Measures to prevent the spread of Coronavirus 2019 in Uttaradit Rajabhat University.

Abstract

The purpose of this research was to study satisfaction. to compare satisfaction and to study the guidelines for the implementation of measures to prevent the spread of Coronavirus in Uttaradit Rajabhat University The sample group consisted of 400 students and staffs at Uttaradit Rajabhat University, with a proportion of 200 people per group. Random sampling was used. The research instrument was a questionnaire which was a 5-level estimation scale. The statistics used for data analysis were percentage value, standard deviation. and t-test (t - test)

The results showed that Satisfaction of students and staffs The overall level is at a high level. When considering each aspect, it was found that the satisfaction of students and staffs towards the implementation of Coronavirus prevention measures in the field of Coronavirus epidemic surveillance having the highest mean at the same level. The results of the data analysis comparing the satisfaction of students and staffs It was found that the mean opinions differed statistically at the .05 level. The results of the research on the guidelines for implementing measures to prevent the spread of the Coronavirus found that the surveillance aspect is that universities should increase the frequency of spraying disinfectants inside and around the building every week. in teaching and learning management The university should increase the internet speed in every building for students and staffs. Help Universities should provide remedial assistance to students and staffs affected by the Coronavirus outbreak.

Keywords: Satisfaction; Preventive Measures; Guidelines; Corona Virus

บทนำ

ไวรัสโคโรนา 2019 (Coronavirus 2019) เป็นไวรัสที่ถูกพบครั้งแรกในปี 2019 แต่ยังไม่ทราบแหล่งที่มาอย่างชัดเจนว่ามาจากที่ใด แต่เป็นไวรัสที่สามารถติดเชื้อได้ทั้งในมนุษย์และสัตว์ ปัจจุบันมีการค้นพบไวรัสสายพันธุ์นี้แล้วทั้งหมด 6 สายพันธุ์ ส่วนสายพันธุ์ที่กำลังแพร่ระบาดหนักทั่วโลกตอนนี้เป็นสายพันธุ์ที่ยังไม่เคยพบมาก่อน คือ สายพันธุ์ที่ 7 จึงถูกเรียกว่าเป็น “ไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่” และในภายหลังถูกตั้งชื่ออย่างเป็นทางการว่า “โควิด-19” (COVID-19) ศูนย์การแพทย์กาญจนาภิเษก มหาวิทยาลัยมหิดล (2563 : ออนไลน์)

จุดกำเนิดของโคโรนาไวรัสสายพันธุ์ใหม่ ผู้ป่วยกลุ่มแรกที่พบ ส่วนใหญ่มีแหล่งสัมผัสจากตลาดสดที่มีการขายอาหารทะเล และสัตว์สิ่งมีชีวิต โคโรนาเป็นไวรัสสายพันธุ์ใหม่เช่นเดียวกับไวรัสที่ทำให้เกิดโรคทางเดินหายใจอักเสบ มีได้ทั้งแบบมีอาการและไม่มีอาการ โดยแบบมีอาการนั้นจะทำให้ทางเดินหายใจอักเสบแบบเฉียบพลัน จนถึงปอดบวมและมีโรคแทรกซ้อน ซึ่งระยะฟักตัวของโรคโคโรนาไวรัสทั่วไป จะมีระยะฟักตัวประมาณ 2 ถึง 7 วัน ในทางปฏิบัติการเฝ้าสังเกตอาการหลังสัมผัสโรค หรือมาจากแหล่งระบาดของโรค จะต้องใช้เวลา 2 เท่า คือ 14 วัน อาการที่ต้องสงสัย คือ ผู้ที่มาจากแหล่งระบาดของโรค ร่วมกับอาการมีไข้และอาการระบบทางเดินหายใจ เช่น มีน้ำมูก ไอ เจ็บคอ หายใจลำบาก ในรายที่รุนแรง จะมีปอดอักเสบหรือปอดบวมเกิดขึ้น และทำให้ระบบหายใจล้มเหลวถึงกับเสียชีวิตได้ โรคนี้สามารถติดต่อระหว่างคนสู่คนได้ จึงเกิดการแพร่กระจายได้ การยืนยันผลการวินิจฉัย จำเป็นต้องใช้การตรวจทางห้องปฏิบัติการตรวจหาพันธุกรรมของไวรัส ความรุนแรงของโรคไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ จะมีความรุนแรงน้อยกว่า MERS และ SARS อัตราตายของ MERS อยู่ที่ 30% ของ SARS อยู่ที่ประมาณ 10% แต่ของโคโรนาไวรัสสายพันธุ์ใหม่อยู่ที่น้อยกว่า 3% ดังนั้น ผู้ที่ติดเชื้ออีกจำนวนมาก ที่อาจไม่มีอาการ หรือมีอาการน้อย ไม่ได้เป็นปอดบวมทุกราย ดังนั้นผู้ป่วยจึงสามารถเดินทางไปได้ไกล และสามารถแพร่โรค ทำให้เกิดการระบาดในวงกว้าง และสามารถระบาดได้ทั่วโลก ยง กุวัชรธรรม (2563 : ออนไลน์)

ผลกระทบจากการแพร่ระบาดไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้ห้องเรียนส่วนใหญ่ต้องถูกปิด แม้จะเปลี่ยนมาทำการเรียนการสอนแบบออนไลน์ แต่ก็ไม่มีประสิทธิภาพเท่ากับการเรียนในห้องเรียนได้ ทำให้เด็กมีปัญหาทั้งการเรียนที่ต้องหยุดชะงัก ไปจนถึงความไม่พร้อมของผู้ปกครอง การขาดแคลนอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ การเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ทำให้นักศึกษาหลายคนตัดสินใจพักการเรียนมหาวิทยาลัยหลายแห่งประสบปัญหารายได้ลดลง ทำให้ต้องปิดตัวหรือชะลอการเปิดหลักสูตร หรือยกเลิกการรับนักศึกษาในระดับบัณฑิตในบางสาขา นับเป็นปรากฏการณ์ที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ภูมิศรัณย์ ทองเลี่ยมนาค (2563 : ออนไลน์)

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ด้วยสถานการณ์ดังกล่าว จึงนำมาสู่การที่มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ได้มีการกำหนดมาตรการต่างๆ เช่น มาตรการการเฝ้าระวังการระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ทางด้านการเฝ้าระวัง ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 เพื่อใช้ในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 หรือแม้แต่การป้องกันผลกระทบต่างๆ ที่เกิดจากการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ดังนั้นผู้จัดทำจึงได้มีความสนใจในการที่จะศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาและบุคลากรต่อการดำเนินงาน มาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จึงเป็นที่มาของการทำวิจัยเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาและบุคลากรต่อการดำเนินงานมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ นี้ขึ้นมา โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการดำเนินงานมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาและบุคลากรต่อการดำเนินงานมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 และเพื่อศึกษาแนวทางในการดำเนินงานมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ให้มีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาและบุคลากรต่อการดำเนินงานมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาและบุคลากรต่อการดำเนินงานมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
3. เพื่อศึกษาแนวทางในการดำเนินงานมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ให้มีประสิทธิภาพ

ประโยชน์ของงานวิจัย

1. ได้รับข้อมูลความพึงพอใจของนักศึกษาและบุคลากรต่อการดำเนินงานมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ซึ่งสามารถนำข้อมูลดังกล่าวพัฒนาในสารสนเทศ เพื่อใช้ประกอบการวางแผนปรับปรุงมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

2. ได้ข้อมูลแนวทางในการดำเนินงานมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ที่สามารถนำมาเป็นสารสนเทศสำหรับการตัดสินใจของผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ในการกำหนดมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ให้มีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

สมมุติฐานทางวิจัย

นักศึกษาและบุคลากรมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ไม่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ด้านเนื้อหา

ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาและบุคลากรต่อการดำเนินงานมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 เปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาและบุคลากรต่อการดำเนินงานมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 และศึกษาแนวทางในการดำเนินงานมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ให้มีประสิทธิผล

2. ด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ นักศึกษา ชั้นปีที่ 1-5 จากฐานข้อมูลปีการศึกษากองบริการการศึกษา 2561 จำนวน 8,404 คน (ไม่รวมวิทยาลัยน่าน) และบุคลากร จำนวน 976 คน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จังหวัดอุดรดิตถ์ รวมทั้งสิ้น 9,380 คน

3. ตัวแปร

3.1 ตัวแปรอิสระ

3.1.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบไปด้วยนักศึกษา บุคลากร และมาตรการด้านการเฝ้าระวัง ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของไวรัสโคโรนา 2019

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจและแนวทางการดำเนินงานมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019

3.2.1 ด้านการเฝ้าระวังการแพร่ระบาด

3.2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน

3.2.3 ด้านการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของไวรัสโคโรนา 2019

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ขอบเขตด้านระยะเวลาในการทำวิจัยครั้งนี้ ศึกษาในช่วงภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2563 ถึงเดือน มีนาคม 2564 รวมระยะเวลา 5 เดือน

5. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ อยู่ภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ 27 ถนนอินใจมี ตำบลท่าอิฐ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาและบุคลากร ที่ปฏิบัติงานและกำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ในปีการศึกษา พ.ศ. 2561 โดยจำนวนประชากรของนักศึกษา 8,404 (ไม่รวมวิทยาลัยนานาชาติ) และจำนวนประชากรของบุคลากรมีจำนวน 976 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 9,380 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาและบุคลากร ที่ปฏิบัติงานและกำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ในปีการศึกษา พ.ศ. 2561 หาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณขนาดตัวอย่างของ Taro Yamane คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้น้อย 384 คน ผู้วิจัยป้องกันการตอบคำถามไม่ครบและไม่สมบูรณ์ของข้อมูล จึงเพิ่มกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 400 คน เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างสามารถเป็นตัวแทนที่ดีของประชากรมากขึ้น

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 1 ฉบับ ซึ่งแบ่งออกเป็นออกเป็น 4 ตอน ประกอบด้วย

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ได้แก่ เพศ และสถานภาพ

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักศึกษาและบุคลากรต่อการดำเนินงานมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

ตอนที่ 3 แนวทางในการดำเนินงานมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ให้มีประสิทธิภาพ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยเป็นนักศึกษาและบุคลากรที่กำลังศึกษาและดำรงตำแหน่งอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ซึ่งสามารถให้ข้อมูลที่เราต้องการได้ เป็นกลุ่มตัวอย่างที่พบเจอโดยบังเอิญบริเวณอาคารเรียน หรือสถานที่อื่นๆภายในมหาวิทยาลัย เช่น สำนักงานของคณะต่างๆ และสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้น จนครบตามจำนวนที่กำหนด และดำเนินการติดตามและรวบรวมเพื่อส่งแบบสอบถามคืนกลับ

2. ผู้วิจัยตรวจสอบจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาพร้อมทั้งติดตามแบบสอบถามส่วนที่ไม่ส่งกลับเพื่อติดตามอีกครั้งและถ้าไม่สามารถเก็บข้อมูลได้จะยุติการติดตามแบบสอบถาม ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ได้รับแบบสอบถามคืนกลับมาจำนวน 400 ฉบับ

3. เมื่อรวบรวมแบบสอบถามคืนจนครบแล้ว นำมาวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาและบุคลากรต่อการดำเนินงานมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า เป็นนักศึกษาและบุคลากร เพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยที่กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีจำนวนทั้งหมด 213 คน คิดเป็นร้อยละ 53.25 ส่วนกลุ่มตัวอย่างเพศชายมีจำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 46.75 และสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาและบุคลากรมีจำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 เท่ากัน

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
 “การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

2. ผลวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาและบุคลากรต่อการดำเนินงานมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.43) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาและบุคลากรมีความพึงพอใจในแต่ละด้านดังนี้

2.1 ด้านการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 พบว่า นักศึกษาและบุคลากรมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.44) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกประเด็น

2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษาและบุคลากรมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกประเด็น

2.3 ด้านการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 พบว่า นักศึกษาและบุคลากรมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกประเด็น

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาและบุคลากรต่อการดำเนินงานมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ระหว่างนักศึกษาและบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ซึ่งวิเคราะห์ด้วยสถิติ t-test แบบสองกลุ่มอิสระกัน พบว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาและบุคลากรต่อการดำเนินงานมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

การเปรียบเทียบ	N	\bar{X}	S.D.	t	p
นักศึกษา	200	4.1859	.48716	4.507	.000
บุคลากร	200	4.3762	.34527	(df = 358.63)	

4. แนวทางในการดำเนินงานมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษาและบุคลากร ในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ดังนี้

4.1 แนวทางในการดำเนินงานมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษาและบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 คือ มหาวิทยาลัยควรเพิ่มความถี่ในการฉีดพ่นฆ่าเชื้อบริเวณภายในและรอบอาคารทุกสัปดาห์

4.2 แนวทางในการดำเนินงานมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษาและบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการจัดการเรียนการสอน คือ มหาวิทยาลัยควรเพิ่มความเร็วอินเทอร์เน็ตทุกอาคารให้นักศึกษาและบุคลากร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนและการปฏิบัติงาน

4.3 แนวทางในการดำเนินงานมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษาและบุคลากร ในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 คือ มหาวิทยาลัยควรมีการมอบเงินช่วยเหลือเยียวยาให้กับนักศึกษาและบุคลากรที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาและบุคลากรต่อการดำเนินงานมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ สามารถอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ในการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาและบุคลากรต่อการดำเนินงานมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จากการศึกษาพบว่ามีค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด แสดงให้เห็นว่านักศึกษาและบุคลากรเห็นว่าผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์สามารถกำหนดมาตรการการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ไปอย่างเหมาะสมและทันต่อสถานการณ์ ส่งผลให้นักศึกษาและบุคลากรพึงพอใจเพราะมีความมั่นใจว่ามาตรการดังกล่าวจะทำให้ปลอดภัยในการเรียนและการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการของอับราฮัม มาสโลว์ (Maslow's hierarchy of needs) ที่ได้กล่าวถึงลำดับขั้นของความต้องการของมนุษย์ ว่ามนุษย์ล้วนมีความต้องการตามลำดับขั้นโดยขั้นที่ 1 ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological needs) ขั้นที่ 2 ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs)

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ มักถูกนำเสนอโดยรูปพีระมิด ที่ความต้องการที่มากที่สุด พื้นฐานที่สุดจะอยู่ข้างล่างและความต้องการความสมบูรณ์ของชีวิต (self-actualization) จะอยู่บนสุด เมื่อพิจารณาจากทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการดังกล่าวทำให้ค้นพบว่า มนุษย์ล้วนมีความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จและการยอมรับนับถืออย่างสูงสุด ถ้าความเคารพนับถือมิตรภาพและรัก หรือความมั่นคงปลอดภัย ขาดพร่องไปแม้ร่างกายจะไม่ได้แสดงอาการใด ๆ ออกมาแต่บุคคลนั้น ๆ รู้สึกกระวนกระวายและเกร็งเครียด ทฤษฎีของมาสโลว์ยังบอกด้วยว่า ชั้นของความต้องการที่พื้นฐานมากกว่าหรืออยู่ข้างล่างของพีระมิด จะต้องได้รับการตอบสนองก่อนที่บุคคลจะเกิดความปรารถนาอย่างแรงกล้าต่อความต้องการในระดับที่สูงขึ้นได้ วิศิษฐ์ ศรีพิบูลย์ (2558) โดยเฉพาะด้าน ห้องเรียนและห้องทำงานที่เหมาะสม ในการเรียน และปฏิบัติงานภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดไวรัสโคโรนาและสนองต่อความต้องการความปลอดภัย Safety needs เป็นความต้องการที่เหนือกว่าความต้องการ เพื่อความอยู่รอดเป็นความต้องการในด้านความปลอดภัยจากอันตราย

สำหรับด้านการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 พบว่ามีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ น้อยที่สุด ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากข้อจำกัดด้านงบประมาณของมหาวิทยาลัย ด้านระเบียบของส่วนราชการ และด้านโครงสร้างการบริหารที่เป็นระบบราชการ จึงทำให้ไม่สามารถให้ความช่วยเหลือได้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาและบุคลากร และดำเนินได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ในการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาและบุคลากรต่อการดำเนินงานมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ พบว่าผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจระหว่างนักศึกษาและบุคลากร ที่วิเคราะห์ด้วยสถิติ t-test แบบสองกลุ่มอิสระกัน มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นแตกต่างกัน มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ นปภา พิสิฐมุกดา (2551) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสินเชื่อบุคคลของธนาคาร สแตนดาร์ด ชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน) และธนาคารซีทีแบงก์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ลูกค้ำที่มีสถานภาพการสมรสและรายได้ต่างกันมีความพึงพอใจการใช้บริการสินเชื่อบุคคลของธนาคารซีทีแบงก์ในด้านคุณค่าการให้บริการโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกรียงไกร ธนากรไพศาล (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อการซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิตผ่านตัวแทนและผ่านธนาคารพาณิชย์ พบว่าในด้านช่องทางการติดต่อกับ บริษัท กระบวนการประเด็นความรวดเร็วในการซื้อกรมธรรม์และความสะดวกในการจ่ายเบี้ยกรมธรรม์ในการต่ออายุในด้านการส่งเสริมการตลาด ประเด็นการแจ้งโปรโมชั่นที่จูงใจลูกค้าและมีของสมนาคุณตามโอกาส ในด้านบุคลากรประเด็นพนักงานมีการแต่งกายและมารยาทที่ดีและความเอาใจใส่ต่อลูกค้ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 อีกทั้ง มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยรัตน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง สิริกร กาญจนสุนทร และพรเทพ พัฒนานุรักษ์ (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การ

เปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้นอกสถานที่ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครปากเกร็ด พบว่าผู้ปกครองของนักเรียนที่มีการขาดเรียนต่างก็มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้นอกสถานที่ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครปากเกร็ดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ. 05

ผลงานวิจัยทั้งหมดที่เปรียบเทียบความพึงพอใจของกลุ่มที่ศึกษาจะเห็นได้ว่ามีความแตกต่างด้านสถานภาพ เช่น สถานภาพสมรส รายได้ ดังนั้นจึงทำให้เห็นว่าสถานภาพของกลุ่มที่ศึกษาต่างกัน จะมีส่งผลต่อความพึงพอใจ เช่นเดียวกับงานวิจัยในครั้งนี้ ที่กลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพเป็นนักศึกษาและบุคลากร จึงย่อมมีประสบการณ์และการรับรู้ที่ต่างกัน จึงส่งผลให้พึงพอใจต่อมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดไวรัสโคโรนา 2019 ในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์เท่ากัน จึงยอมรับสมมุติฐานที่กำหนดไว้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาและบุคลากรต่อการดำเนินงานมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดไวรัสโคโรนา 2019 ในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ควรกำหนดมาตรการในด้านการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 เป็นลำดับแรกโดย

1.1 มหาวิทยาลัยควรมีการมอบเงินช่วยเหลือเยียวยาให้กับนักศึกษาและบุคลากรที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019

1.2 มหาวิทยาลัยควรมอบสิ่งของจำเป็นในชีวิตประจำวันให้กับนักศึกษาและบุคลากรที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019

1.3 มหาวิทยาลัยควรจัดทำโครงการรับอาหารฟรีสำหรับนักศึกษาและบุคลากร ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019

2. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ควรกำหนดมาตรการในด้านการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

2.1 มหาวิทยาลัยควรเพิ่มความเร็วอินเทอร์เน็ตทุกอาคาร ให้แก่นักศึกษาและบุคลากร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนและการปฏิบัติงาน

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

2.2 มหาวิทยาลัยควรจัดอบรมและทีมช่วยเหลือนักศึกษาและบุคลากรในการออกแบบการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์อย่างต่อเนื่อง

2.3 มหาวิทยาลัยควรจัดหาอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน การปฏิบัติงาน ให้กับนักศึกษาและบุคลากร เช่น คอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต

3. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ควรกำหนดมาตรการในด้านการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ดังนี้

3.1 มหาวิทยาลัยควรเพิ่มความถี่ในการฉีดพ่นฆ่าเชื้อบริเวณภายในและรอบอาคารทุกสัปดาห์

3.2 มหาวิทยาลัยควรจัดให้มีจุดตรวจคัดกรองวัดอุณหภูมิร่างกายของนักศึกษาและบุคลากรพร้อมติดสติ๊กเกอร์แสดงสัญลักษณ์ก่อนเข้าอาคารทุกครั้ง

3.3 มหาวิทยาลัยควรมีการแจกหน้ากากอนามัยพร้อมเจลแอลกอฮอล์ให้กับนักศึกษาและบุคลากรก่อนเข้าใช้อาคารทุกวัน

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษามาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ด้านการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ที่มีประสิทธิผลโดยเปรียบเทียบมหาวิทยาลัยภายในและต่างประเทศ

2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ให้มีประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

3. ควรทำวิจัยแบบมีส่วนร่วมเพื่อหารูปแบบในการนำมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติให้มีประสิทธิผลในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บรรณานุกรม

เกรียงไกร ธนากรไพศาล. (2555). การเปรียบเทียบความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อการซื้อกรรมธรรม์ประกันชีวิตผ่านตัวแทนและผ่านธนาคารพาณิชย์. สืบค้นเมื่อ 2 เมษายน 2564, จาก <http://libdcms.nida.ac.th/thesis6/2555/b175693.pdf>.

คณะกรรมการวิจัยสถาบันมหาวิทยาลัยรามคำแหงสาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติจังหวัดนครศรีธรรมราช.

(2554). ความพึงพอใจในการใช้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงสาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติจังหวัดนครศรีธรรมราช. สืบค้นเมื่อ 2 เมษายน 2564, จาก <http://www.nst.ru.ac.th/file/Research/Reseach54/ast.pdf>.

ชัยรัตน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง สิริกร กาญจนสุนทร และพรเทพ พัฒนานุรักษ์. (2557). การเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้นอกสถานที่ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครปากเกร็ด. สืบค้นเมื่อ 2 เมษายน 2564, จาก <https://www.lib.ku.ac.th/KU/2561/KC5510002.pdf>.

ธารินี แก้วจันทร์. (2556). ความพึงพอใจของลูกค้าต่อการให้บริการ ของธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขารัชดาภิเษก (ท่าพระ-ตากสิน). สืบค้น 29 กุมภาพันธ์ 2564, จาก http://research-system.siam.edu/images/independent/Customers_Satisfactions_Toward_The_Service_Of_Bank_Of_Ayudhya_RatchadapisekThapra-Taksin_Branch/.

นปภา พิสิษฐมุกดา. (2551). การเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสินเชื่อบุคคลของธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน) และธนาคารซีทีแบงก์ในเขตกรุงเทพฯ. สืบค้นเมื่อ 2 เมษายน 2564, จาก http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Man/Napapha_P.pdf.

วิศิษฐ์ ศรีพิบูลย์. (2555). Law of Attraction พลั้งเนรมิต. (พิมพ์ครั้งที่ 17). กรุงเทพฯ:บานานาสวีท, บจก. สนพ.

ภูมิศรีณย์ ทองเลี่ยมนาค. (2563). สสำรวจผลกระทบหลังโควิด-19 จุดเปลี่ยนการศึกษาโลก. สืบค้น 9 กุมภาพันธ์ 2563, จาก <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/915221>.

ยง ภู่วรรณ. (2563). ความจริง 20 ประการ เกี่ยวกับโรคปอดบวม อู่ฮั่น โควิดไวรัสสายพันธุ์ใหม่. สืบค้น 9 กุมภาพันธ์, จาก <http://doh.hpc.go.th/bs/issueDisplay.php?id=349&category=B10&issue=CoronaVirus2019>.

ศูนย์การแพทย์กาญจนาภิเษก มหาวิทยาลัยมหิดล. (2563). โควิด-19 คืออะไร. สืบค้น 9 กุมภาพันธ์, จาก <https://www.gj.mahidol.ac.th/main/covid19/covid19is/>.

ศูนย์การแพทย์กาญจนาภิเษก มหาวิทยาลัยมหิดล. (2563). โควิด-19 คืออะไร. สืบค้น 9 กุมภาพันธ์, จาก <https://www.gj.mahidol.ac.th/main/covid19/covid19is/>.

การพัฒนารูปแบบกิจกรรมเสริมสร้างสุขภาวะแบบบูรณาการของผู้สูงอายุ
ในเขตเมืองภายใต้บริบทพื้นที่ชายแดนใต้ ศึกษากรณี เทศบาลนครยะลา
จังหวัดยะลา

สุปรียา นุ่นเกลี้ยง¹,
ศิริลักษณ์ คัมภีรานนท์²,
วารินทร์ ศรีพงษ์พันธุ์กุล³,
จันทนา มีชัยชนะ⁴,
และ ลภัสรดา วรอัศวกุล⁵

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้เป็นวิจัยแบบผสมผสาน ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือผู้สูงอายุ ตัวแทนที่ดูแลผู้สูงอายุ และกลุ่มบุคคลที่มีหน้าที่ดูแลและสนับสนุนงานด้านผู้สูงอายุ เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม 2 ชุด คือชุดที่ 1 เป็นผู้ให้ข้อมูลแทนผู้สูงอายุ กลุ่มตัวอย่าง 394 คน และแบบสอบถามชุดที่ 2 เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่สนับสนุนงานเกี่ยวกับผู้สูงอายุ กลุ่มตัวอย่าง 176 คน วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพใช้การประชุมปฏิบัติการและการสนทนากลุ่ม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนวิจัยเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เชิงตรรกะ

ผลการวิจัย พบว่า องค์ความรู้การดูแลสุขภาวะผู้สูงอายุในเขตเมืองแบบบูรณาการภายใต้บริบทพื้นที่ชายแดนใต้ โดยส่วนใหญ่มีองค์ความรู้มากกว่าไม่ม้องค์ความรู้ โดยเฉพาะด้านโภชนาการ และด้านออกกำลังกาย ส่วนปัญหาการดูแลสุขภาวะของผู้สูงอายุในเขตเมืองแบบบูรณาการภายใต้บริบทพื้นที่ชายแดนใต้ ฯ โดยภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.56$, S.D. = 0.86) ความต้องการ การดูแลสุขภาวะของผู้สูงอายุฯ โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{x} = 4.35$, S.D. = 0.56) และการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการเสริมสร้างสุขภาวะแบบบูรณาการของผู้สูงอายุฯ โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{x} = 4.17$, S.D. = 0.44)

คำสำคัญ: การพัฒนา ; กิจกรรมเสริมสร้างสุขภาวะ; บูรณาการ; ผู้สูงอายุ

¹ อาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

Corresponding author, E-mail: supreeya.n@yru.ac.th

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์, ประจำสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

⁴ ผู้ช่วยศาสตราจารย์, ประจำสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

⁵ นักบริหารงานสวัสดิการสังคม ระดับต้น กองสวัสดิการและสังคม เทศบาลนครยะลา

Development of Integrated Wellness Enhancement Activities for the Elderly in Urban Areas in the Context of the for Southern Border Provinces: A Case Study of Yala Municipality, Yala Province

Abstract

This was an integrated research which targeted the elderly, representatives of the elderly care takers, and the elderly affairs officers and supporters. Research instruments consisted of two forms of questionnaires. The first questionnaire was for 394 elderly people's information givers, while the second questionnaire was for 176 people who worked on and supported the elderly affairs. These people were selected through multi-stage samplings. For qualitative data, workshops and focus-group discussions were held. After that, the quantitative data were analyzed to find out means, percentages, and standard deviations, when the qualitative data were analyzed by logical analysis.

Results of the study found that most of the subjects were knowledgeable about the integrated wellness enhancement for the elderly in urban areas in the southern border provinces, particularly the issues of nutrition and exercises. However, the problems about the integrated wellness enhancement for the elderly in the area were in a moderate level ($\bar{x} = 2.56$, S.D. = 0.86). Moreover, the elderly's needs of wellness enhancement was in a high level ($\bar{x} = 4.35$, S.D. = 0.56); in addition, the development of integrated wellness enhancement activities for the elderly were, overall, in a high level ($\bar{x} = 4.17$, S.D. = 0.44).

Key words: development; wellness enhancement activities; integration; the elderly

บทนำ

ประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ โดยในปี 2560 ประเทศไทยมีประชากรผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป 11 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 17 ของประชากรทั้งหมด 65.5 ล้านคน ประเทศไทยก็จะกลายเป็นสังคมสูงอายุอย่างสมบูรณ์ ทั้งนี้ ปัญหาการเพิ่มจำนวนผู้สูงอายุถือเป็นกลุ่มประชากรที่อยู่ในวัยต้องพึ่งพิง (Dependency Population) ซึ่งจากสถานการณ์ผู้สูงอายุไทยในปี 2560 มีรายงานข้อมูลว่าประชากรผู้สูงอายุไทยมีปัญหาเรื่องสุขภาพ ผู้สูงอายุอยู่ในภาวะช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ (ไม่สามารถประกอบกิจวัตรพื้นฐาน คือ กินอาหารเอง เข้าห้องน้ำเอง แต่งตัวได้เอง) มากถึงร้อยละ 5 โดยเฉพาะผู้สูงอายุวัยปลาย ที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้มีมากถึงร้อยละ 19 ของผู้สูงอายุในวัยเดียวกัน (บรรลุ ศิริพานิช, 2560) และมีความจำเป็นที่จะต้องดูแลให้ผู้สูงอายุมีสุขภาพที่ดี คือ การมีสุขภาพอนามัยที่ดี ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ปัญหาสุขภาพจิต และการจัดการสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพผู้สูงอายุที่ส่งผลต่อการมีครอบครัวมีความสุข ไม่เป็นภาระของลูกหลานในการดูแล ตลอดไปถึงการเอาใจใส่ ดูแลของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และผู้ที่เกี่ยวข้องในการสร้างเสริมสุขภาพผู้สูงอายุที่เหมาะสมและตรงกับความต้องการของผู้สูงอายุ โดยทั้งนี้ การเปลี่ยนแปลงของสภาพร่างกายของผู้สูงอายุเป็นไปในทางเสื่อมสมรรถภาพ การทำงานของอวัยวะต่าง ๆ ลดลง ทำให้เกิดปัญหาทางด้านสุขภาพจากการศึกษาภาวะเจ็บป่วยของผู้สูงอายุ พบว่า ผู้สูงอายุมีโอกาสเกิดโรคมามากกว่าถึง 4 เท่า และผู้สูงอายุร้อยละ 40 เป็นโรคเรื้อรังอย่างน้อย 1 โรค ซึ่งปัญหาของผู้สูงอายุมีความซับซ้อนทั้งในด้านสุขภาพและสังคม และมีลักษณะเรื้อรัง ทำให้การบริการที่มีความเหมาะสมแก่ผู้สูงอายุ จึงต้องเป็นการบริการที่สามารถดูแลจัดการให้ได้ครบถ้วน และจะต้องสามารถเข้าถึงชุมชนอย่างทั่วถึง โดยมีลักษณะในเชิงรุก และมีการประสานงานการบริการทั้งด้านสุขภาพและสังคมไปพร้อมกัน ดังนั้น สภาพการณ์ของกลุ่มเปราะบางในสังคมไทยที่เป็นผู้สูงอายุมีปริมาณสูงขึ้น จำเป็นที่องค์กรภาครัฐ และภาคส่วนต่าง ๆ จะต้องร่วมมือในการวางแผนเตรียมการสร้างความพร้อม ในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ แต่ทว่าปัจจุบัน ศักยภาพของกลุ่มคนและชุมชนมีความแตกต่างกัน กลุ่มผู้สูงอายุมีประสบการณ์การใช้ชีวิตและมีทักษะองค์ความรู้ หรือภูมิปัญญาที่จะใช้ฐานของการเรียนรู้ ไม่เท่ากัน ส่งผลให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมด้วย

สำหรับเทศบาลนครยะลาเป็นชุมชนเมือง มีประชากรในเขตเทศบาลนครยะลา จำนวน 60,746 คน ความหนาแน่นของประชากร 3,131 คนต่อตารางกิโลเมตร จำนวนบ้าน 27,923 หลัง จำนวนครัวเรือน 25,476 ครัวเรือน ซึ่งมีสมาชิกกลุ่มผู้สูงอายุเป็นสัดส่วนประเภทเข้าสังคมและกลุ่ม ติดบ้านมากกว่าชุมชนอื่น ๆ อย่างไรก็ตาม กลุ่มผู้สูงอายุในเขตเมืองนครยะลา มีภูมิหลังด้านความรู้และประสบการณ์หลากหลาย ทั้งนี้เขตเทศบาลนครยะลาเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรม โดยเทศบาลนครยะลามีพื้นที่และการจัดกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการคือมีสนามกีฬา 14 แห่ง สวนสาธารณะ 7 แห่ง ห้องสมุด 7 แห่ง ชมรม 17 ชมรม ด้านสาธารณสุขมีหน่วยบริการคือศูนย์บริการสาธารณสุขของเทศบาลนครยะลา 6 แห่ง และศูนย์สุขภาพชุมชนเมือง 2 แห่ง และด้านสังคม เทศบาลนครยะลาได้จัดแบ่งโซนพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อให้สามารถดูแลและให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึง โดยแบ่งพื้นที่ออกเป็นชุมชน แต่ละชุมชนจะมีคณะกรรมการชุมชนบริหารจัดการภายในชุมชน และมีเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือชุมชนติดต่อประสานงาน แจ้งข่าวสารต่าง ๆ ระหว่างเทศบาลกับประชาชน โดยมีชุมชน 40 ชุมชน ดังนั้น จึงเป็นที่ท้าทายและน่าสนใจที่จะหาคำตอบใน

ประเด็นการพัฒนารูปแบบกิจกรรมเสริมสร้างสุขภาวะแบบบูรณาการของผู้สูงอายุในเขตเมืองภายใต้บริบทพื้นที่ชายแดนใต้ ศึกษากรณี เทศบาลนครยะลา จังหวัดยะลา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ความรู้การดูแลสุขภาวะผู้สูงอายุในเขตเมืองแบบบูรณาการภายใต้บริบทพื้นที่ชายแดนใต้: ศึกษากรณี เทศบาลนครยะลา จังหวัดยะลา
2. ศึกษาปัญหาและความต้องการดูแลสุขภาวะของผู้สูงอายุในเขตเมืองแบบบูรณาการภายใต้บริบทพื้นที่ชายแดนใต้: ศึกษากรณี เทศบาลนครยะลา จังหวัดยะลา
3. เพื่อพัฒนารูปแบบกิจกรรมการเสริมสร้างสุขภาวะแบบบูรณาการของผู้สูงอายุในเขตเมืองภายใต้บริบทพื้นที่ชายแดนใต้: ศึกษากรณี เทศบาลนครยะลา จังหวัดยะลา

ประโยชน์ของการวิจัย

1. เกิดชุดองค์ความรู้การดูแลสุขภาวะผู้สูงอายุในเขตเมืองแบบบูรณาการภายใต้บริบทพื้นที่ชายแดนใต้: ศึกษากรณี เทศบาลนครยะลา จังหวัดยะลา
2. ได้ทราบปัญหาและความต้องการดูแลสุขภาวะของผู้สูงอายุในเขตเมืองแบบบูรณาการภายใต้บริบทพื้นที่ชายแดนใต้: ศึกษากรณี เทศบาลนครยะลา จังหวัดยะลา
3. ได้รูปแบบกิจกรรมที่เหมาะสมในการเสริมสร้างสุขภาวะแบบบูรณาการของผู้สูงอายุ ในเขตเมืองภายใต้บริบทพื้นที่ชายแดนใต้: ศึกษากรณี เทศบาลนครยะลา จังหวัดยะลา

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา กล่าวคือ ประเด็นองค์ความรู้การดูแลสุขภาวะผู้สูงอายุในเขตเมืองแบบบูรณาการจะมุ่งเน้นองค์ความรู้ด้านสุขภาวะของผู้สูงอายุแบบองค์รวมที่พึ่งตนเองจาก 4 มิติ คือ ด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และปัญญา ส่วนประเด็นปัญหาและความต้องการของผู้สูงอายุในเขตเมืองแบบบูรณาการจะครอบคลุมด้านร่างกาย ด้านครอบครัวและเศรษฐกิจ ด้านจิตใจและด้านสังคม และการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการเสริมสร้างสุขภาวะแบบบูรณาการของผู้สูงอายุในเขตเมืองจะเน้นนโยบายสาธารณะเพื่อผู้สูงอายุ สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพของผู้สูงอายุ การมีส่วนร่วมของชุมชน ในการดูแล ส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ พัฒนาทักษะในการดูแลส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ และปรับเปลี่ยนบริการทางด้านสาธารณสุขโดยเน้นทางด้านสุขภาพในเชิงรุก

2. ขอบเขตด้านพื้นที่ คือ ชุมชนในเขตเทศบาลนครยะลา จำนวน 40 ชุมชน
3. ขอบเขตด้านประชากร คือ ผู้ให้ข้อมูลแทนผู้สูงอายุ และผู้มีบทบาทหน้าที่สนับสนุนงานเกี่ยวกับผู้สูงอายุ

วิธีดำเนินการวิจัย

1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้สูงอายุที่ขึ้นทะเบียนรับเงินเบี้ยยังชีพกับเทศบาลนครยะลา จำนวน 5,806 คน (ข้อมูล ณ สิงหาคม 2562) โดยกระทำการผ่านกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ให้ข้อมูลแทนผู้สูงอายุ ขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้สูตรคำนวณยามาเน่ จำนวน 374 คน แต่เก็บแบบสอบถามเกินจำนวนเพื่อป้องกันความผิดพลาด โดยได้แบบสอบถามกลับคืนที่สมบูรณ์นำมาใช้วิเคราะห์ จำนวน 394 ชุด

2 วิธีการสุ่มตัวอย่าง

วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน คือขั้นที่ 1 สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่มตามชุมชน โดยคัดเลือกชุมชนแบบเจาะจง จำนวน 10 ชุมชน คือ 1) ชุมชนการเคหะ 2) ชุมชนหน้าศูนย์แม่และเด็ก 3) ชุมชนหลังวัดเมืองยะลา 4) ชุมชนมุสลิมสัมพันธ์ 5) ชุมชนบ้านร่ม 6) ชุมชนเบญจมิตรสัมพันธ์ 7) ชุมชนสามัคคี 8) ชุมชนฝั่งเมือง 4 9) ชุมชนคูหามุข และ 10) ชุมชนคูปตาสา และขั้นที่ 2 สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม โดยจำแนกเป็นประเภทต่าง ๆ คือ กรรมการชุมชน ชมรมผู้สูงอายุ อสม. และเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือชุมชน รวมทั้ง ครอบครัวของผู้สูงอายุ และตัวแทนคนในชุมชน และขั้นที่ 3 สุ่มตัวอย่างแบบง่ายโดยคำนึงถึงความหลากหลายของกลุ่มตัวอย่าง

3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยนี้เป็นวิจัยแบบผสมผสาน โดยแยกรายละเอียดของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ

1) วิธีวิจัยเชิงปริมาณ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม มี 2 ชุด คือ ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามปลายปิด เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อ 1 และ 2 โดยใช้กรอบแนวความคิดการวิจัย โดยทำการรวบรวมและสังเคราะห์จากแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้การดูแลสุขภาพผู้สูงอายุในเขตเมืองแบบบูรณาการ ซึ่งครอบคลุมสุขภาพกาย จิต สังคม และปัญญา และปัญหาและความต้องการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุ จะครอบคลุมด้านร่างกาย ด้านครอบครัวและเศรษฐกิจ ด้านจิตใจและ ด้านสังคม เป็นต้น โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 394 ชุด

สำหรับ แบบสอบถามชุดที่ 1 ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป จำนวน 15 ข้อ

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับองค์ความรู้การดูแลสุขภาพผู้สูงอายุในเขตเมืองแบบบูรณาการภายใต้บริบทพื้นที่ชายแดนใต้ : ศึกษากรณี เทศบาลนครยะลา จังหวัดยะลา จะมีคำถาม 3 ด้าน จำนวนรวม 18 ข้อ โดยมีคำตอบให้เลือก 2 คำตอบ ได้แก่ ใช่ และ ไม่ใช่

ทั้งนี้ คำถามในส่วนที่ 2 มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตอบถูก ให้คะแนนเป็น 1

ตอบผิด ให้คะแนนเป็น 0

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุในเขตเมืองแบบบูรณาการภายใต้บริบทพื้นที่ชายแดนใต้ แยกเป็น 2 ส่วน คือ

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
 “การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ส่วนที่ 3.1 คำถามเกี่ยวกับปัญหาการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุในเขตเมืองแบบบูรณาการภายใต้บริบทพื้นที่ชายแดนใต้ เป็นคำถามแบบ rating scale มีคำถาม 5 ด้าน จำนวนรวม 19 ข้อ มีคำตอบให้เลือก 5 คำตอบ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3.2 คำถามเกี่ยวกับความต้องการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุในเขตเมืองแบบบูรณาการภายใต้บริบทพื้นที่ชายแดนใต้ เป็นคำถามแบบ rating scale มีคำถาม 4 ด้าน จำนวนรวม 21 ข้อ คำตอบให้เลือก 5 คำตอบ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ชุดที่ 2 แบบสอบถาม (สำหรับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง) การพัฒนารูปแบบกิจกรรมเสริมสร้างสุขภาพแบบบูรณาการของผู้สูงอายุในเขตเมืองภายใต้บริบทพื้นที่ชายแดนใต้ ศึกษากรณี เทศบาลนครยะลา จังหวัดยะลา ใช้การสำรวจกลุ่มตัวอย่างคือตัวแทนกรรมการชุมชน กรรมการชมรมผู้สูงอายุ ตัวแทนอสม. ตัวแทนครอบครัวผู้สูงอายุจากชุมชนต่างๆ และตัวแทนหน่วยงานที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุคือศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุบ้านทักษิณ จังหวัดยะลา และตัวแทนเทศบาลนครยะลาคือกองสวัสดิการสังคม และสำนักงานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมตลอดจน จำนวน 176 ชุด

สำหรับ แบบสอบถาม ชุดที่ 2 แยกเป็น

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป จำนวน 11 ข้อ

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการเสริมสร้างสุขภาพแบบบูรณาการของผู้สูงอายุในเขตเมืองภายใต้บริบทพื้นที่ชายแดนใต้ เป็นคำถามแบบ rating scale มีคำถาม 5 ด้าน จำนวนรวม 26 ข้อ มีคำตอบให้เลือก 5 คำตอบ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และ น้อยที่สุด

สำหรับ คำถามในแบบสอบถามทั้งชุดที่ 1 และ ชุดที่ 2 ส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนนเป็น	5
มาก	ให้คะแนนเป็น	4
ปานกลาง	ให้คะแนนเป็น	3
น้อย	ให้คะแนนเป็น	2
น้อยที่สุด	ให้คะแนนเป็น	1

สำหรับ การแบ่งระดับคะแนน ในแบบสอบถามชุดที่ 1 และ ชุดที่ 2 ส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 มีดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	แปลความหมาย
ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายความว่า ระดับความเห็นมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายความว่า ระดับความเห็นมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายความว่า ระดับความเห็นปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายความว่า ระดับความเห็นน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายความว่า ระดับความเห็นน้อยที่สุด

2) วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ

วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้การประชุมปฏิบัติการกับตัวแทนกรรมการชุมชน กรรมการชมรมผู้สูงอายุ ตัวแทนอสม. ตัวแทนครอบครัวผู้สูงอายุจากชุมชนต่าง ๆ จำนวน 22 คน และการสนทนากลุ่มกับตัวแทนเจ้าหน้าที่ของเทศบาล จำนวน 4 คน คือ กองสวัสดิการสังคม และสำนักงานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมในประเด็นองค์ความรู้การดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุแบบบูรณาการ และประเด็นการพัฒนารูปแบบกิจกรรมเสริมสร้างสุขภาพแบบบูรณาการของผู้สูงอายุในบริบทพื้นที่ชายแดน

4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ประสานหน่วยงานและขอความอนุเคราะห์ในการจัดเก็บข้อมูลกับกลุ่มประชากรเป้าหมายที่ให้ข้อมูล โดยเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจะมอบหมายผู้ช่วยวิจัยภาคสนาม โดยคณะผู้วิจัยได้ติดต่อประสานงานและทำความเข้าใจเบื้องต้นกับผู้ช่วย และตัวแทนในชุมชน ส่วนเทคนิคเชิงคุณภาพจะใช้การเก็บข้อมูลผ่านการจัดกิจกรรมทั้งประชุมปฏิบัติการ การสนทนากลุ่มกับกลุ่มเป้าหมายดังกล่าว

5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิจัยเชิงปริมาณ คณะผู้วิจัยจะใช้สถิติเชิงพรรณนา คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยในข้อ 1-2 ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพใช้การสังเคราะห์ข้อมูลจากการประชุมปฏิบัติการ การสนทนากลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์เชิงตรรกะในการตอบวัตถุประสงค์ข้อ 3

สรุปผลการวิจัย

1 สรุปผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากแบบสอบถามชุดที่ 1 กับกลุ่มเป้าหมายที่ให้ข้อมูลแทนผู้สูงอายุ จำนวน 394 คน มีผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปคือส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 54.1 ส่วนใหญ่อายุตั้งแต่ 60ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 68.5 ส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 57.9 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่ ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 35.8 สถานภาพโดยส่วนใหญ่เป็นสมรส คิดเป็นร้อยละ 65.5 การประกอบอาชีพหลักส่วนใหญ่เป็นอาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 26.14 รายได้รวมต่อเดือนส่วนใหญ่ มีรายได้ประมาณ 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 39.85 สำหรับกิจกรรมหรืองานอดิเรกส่วนใหญ่ มีกิจกรรมดูแลหลาน /เด็กเล็ก คิดเป็นร้อยละ 48.6 ส่วนตำแหน่งในชุมชนส่วนใหญ่เป็นตำแหน่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 36.8 สำหรับการไปใช้บริการตรวจสุขภาพประจำปี ส่วนใหญ่ใช้สถานที่โรงพยาบาลรัฐ คิดเป็นร้อยละ 78.9 ประเด็นโรคประจำตัว ส่วนใหญ่ตอบไม่มี คิดเป็นร้อยละ 55.6 และปัจจุบัน ส่วนใหญ่จะมีรายได้จากแหล่งเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คิดเป็นร้อยละ 55.2 โดยส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่กับลูกหรือหลาน คิดเป็นร้อยละ 65.99 และกลุ่มตัวอย่างจะอาศัยอยู่ในชุมชนในเขตเทศบาลนครยะลาคือชุมชนศูนย์แม่และเด็ก หลังวัดเมือง บ้านร่ม เบญจมิตรสัมพันธ์ สามัคคี ฟังเมือง 4 คุปตาสา คูหามุข มุสลิมสัมพันธ์ และการเคหะในสัดส่วนใกล้เคียงกัน

นอกจากนี้ จากแบบสอบถามชุดที่ 2 เก็บข้อมูลกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จำนวน 176 คน มีผลการศึกษาข้อมูลทั่วไป คือ ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง คิดเป็นร้อยละ 67 ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 40.3 การนับถือศาสนาส่วนใหญ่เป็นศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 61.3 การศึกษาส่วนใหญ่อยู่ระดับปริญญา

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
 “การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ตรี คิดเป็นร้อยละ 31.3 สถานภาพส่วนใหญ่เป็นสมรสคิดเป็น ร้อยละ 63.1 ส่วนรายได้รวมต่อเดือน อยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.9 ส่วนใหญ่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับผู้สูงอายุซึ่งมีสังกัดเป็นครอบครัว ผู้สูงอายุ คิดเป็นร้อยละ 29.1 ส่วนใหญ่ลักษณะ การทำงานดูแลผู้สูงอายุจะเป็นลักษณะปฏิบัติตนดูแลผู้สูงอายุ ในบ้าน คิดเป็นร้อยละ 43.3 และมีการทำงานในตำแหน่งเกี่ยวกับผู้สูงอายุที่มากที่สุด คือสมาชิกในครอบครัว ผู้สูงอายุ คิดเป็นร้อยละ 41.4 ทั้งนี้ ส่วนใหญ่มีประสบการณ์หรือหน้าที่ดูแลผู้สูงอายุมาเป็นระยะเวลา 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.0 โดยส่วนใหญ่เคยอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้สูงอายุในหัวข้อการดูแลผู้สูงอายุที่ป่วยโรค พื้นฐานคิดเป็น ร้อยละ 37.2 และส่วนใหญ่มีที่อยู่อาศัย/ชุมชนอยู่ในชุมชนมุสลิมสัมพันธ์ ชุมชนสามัคคีและ ชุมชน คุปตาสา

2 สรุปผลการวิจัยองค์ความรู้การดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุในเขตเมืองแบบบูรณาการภายใต้บริบท พื้นที่ชายแดนใต้ : ศึกษากรณี เทศบาลนครยะลา จังหวัดยะลา

จากประเด็นองค์ความรู้ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าการมีองค์ความรู้การดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุในเขตเมืองแบบ บูรณาการภายใต้บริบทพื้นที่ชายแดนใต้ พิจารณาจากด้านโภชนาการ ด้านร่างกาย และด้านการออกกำลังกาย สรุปว่ามีองค์ความรู้มากกว่าไม่มีองค์ความรู้ โดยมีรายละเอียดคือ

ด้านโภชนาการ มีประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีองค์ความรู้ระดับมากที่สุดคือควรได้รับโปรตีนจากเนื้อสัตว์ที่ไม่ติดมัน และนุ่ม จำพวกเนื้อปลาและถั่วเมล็ดต่างๆ และควรบริโภคผักและผลไม้ทุกวัน เน้นผักใบเขียว ผักเนื้อเหลือง และผลไม้จำพวกส้มจะช่วยเพิ่มภูมิต้านทาน และป้องกันมะเร็ง และช่วยระบบขับถ่าย

ด้านร่างกาย มีประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีองค์ความรู้ระดับมากที่สุด คือกระดูกร่างกายสูญเสียแคลเซียม มีการเปลี่ยนแปลงข้อต่อกระดูกสันหลังเกิดการเสื่อมสลายกระดูกและกล้ามเนื้อลดความยืดหยุ่น

ด้านการออกกำลังกาย มีประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีองค์ความรู้ระดับมากที่สุด คือการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ ได้แก่ การยืดแขน ขางอตัว บิดหมุนร่างกาย เป็นการเตรียมร่างกายเพื่อสร้างความอบอุ่น ประมาณ 10-20 นาที

3 สรุปผลปัญหาและความต้องการการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุในเขตเมืองแบบ บูรณาการ ภายใต้บริบทพื้นที่ชายแดนใต้ : ศึกษากรณี เทศบาลนครยะลา จังหวัดยะลา

1) สรุปผลวิจัยปัญหาการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุในเขตเมืองแบบบูรณาการภายใต้บริบทพื้นที่ ชายแดนใต้ฯ ภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.56, S.D. = 0.86$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีปัญหา ด้านเศรษฐกิจมากที่สุด ($\bar{x} = 3.08, S.D. = 1.15$) รองลงมาคือปัญหาด้านร่างกาย ($\bar{x} = 2.80, S.D. = 1.09$) ปัญหาด้านสังคม ($\bar{x} = 2.59, S.D. = 1.17$) ปัญหาด้านสภาพจิตใจ ($\bar{x} = 2.26, S.D. = 1.16$) และปัญหาด้าน ครอบครัวน้อยสุด ($\bar{x} = 2.06, S.D. = 1.22$)

เมื่อพิจารณาปัญหาเป็นรายด้านโดยเรียงตามลำดับ พบว่า

ปัญหาด้านเศรษฐกิจ กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุในเขตเมืองเกี่ยวกับด้าน เศรษฐกิจโดยภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.08, S.D. = 1.15$) โดยเฉพาะประเด็นเศรษฐกิจไม่ดี ค่าครองชีพสูงขึ้น ทำให้ผู้สูงอายุดูแลตนเองลำบากเป็นปัญหาที่มีค่ามากที่สุด ($\bar{x} = 3.21, S.D. = 1.22$)

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ปัญหาด้านร่างกาย กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุในเขตเมืองเกี่ยวกับด้านร่างกายโดยภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.80$, S.D. = 1.09) โดยเฉพาะประเด็นท่าน มีโรคประจำตัว ต้องการหมอและทานยาเป็นประจำเป็นปัญหาค่ามากที่สุด ($\bar{x} = 3.42$, S.D. = 1.35)

ปัญหาด้านสังคม กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุในเขตเมืองเกี่ยวกับด้านสังคม โดยภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.59$, S.D. = 1.17) โดยเฉพาะประเด็นปัญหามากที่สุดคือการเดินทางเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนทำได้ลำบาก เช่น วันสำคัญทางศาสนาวันสงกรานต์ วันปีใหม่ วันมาฆิลิต เป็นต้น ($\bar{x} = 2.73$, S.D. = 1.31)

ปัญหาด้านสภาพจิตใจ กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุในเขตเมืองเกี่ยวกับด้านสังคม โดยภาพรวมอยู่ระดับน้อย ($\bar{x} = 2.26$, S.D. = 1.16) โดยเฉพาะประเด็นปัญหามากที่สุดคือผู้สูงอายุไม่สามารถเข้าถึงการใช้เทคโนโลยีเพื่อการดูแลสุขภาพได้และชมรมผู้สูงอายุในชุมชนมีสมาชิกจำนวนน้อย ขาดความเข้มแข็ง ($\bar{x} = 2.38$, S.D. = 1.30 และ S.D. = 1.27) ตามลำดับ

ปัญหาด้านครอบครัว กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุในเขตเมืองเกี่ยวกับด้านครอบครัวโดยภาพรวมอยู่ระดับน้อย ($\bar{x} = 2.06$, S.D. = 1.22) โดยเฉพาะประเด็นลูกหลานของท่านไม่สนใจขาดการเอาใจใส่ ดูแล เป็นปัญหามากที่สุด ($\bar{x} = 2.11$, S.D. = 1.31)

2) สรุปผลวิจัยความต้องการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุในเขตเมืองแบบบูรณาการภายใต้บริบทพื้นที่ชายแดนใต้: ศึกษากรณี เทศบาลนครยะลา จังหวัดยะลา

สรุปผลความต้องการการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุในเขตเมืองแบบบูรณาการภายใต้บริบทพื้นที่ชายแดนใต้ ฯ โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{x} = 4.35$, S.D. = 0.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความต้องการด้านสุขภาวะทางจิต มีค่ามากที่สุด ($\bar{x} = 4.48$, S.D. = 0.61) รองลงมาคือด้านสุขภาวะทางสังคม ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.62) ด้านสุขภาวะทางกาย ($\bar{x} = 4.40$, S.D. = 0.62) และด้านสุขภาวะทางปัญญา (จิตวิญญาณ) มีค่าน้อยสุด ($\bar{x} = 4.05$, S.D. = 1.09)

เมื่อพิจารณาปัญหาเป็นรายด้านโดยเรียงตามลำดับ พบว่า

ด้านสุขภาวะทางจิต กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุในเขตเมืองเกี่ยวกับด้านสุขภาวะทางจิตโดยภาพรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{x} = 4.48$, S.D. = 0.61) โดยเฉพาะประเด็นท่านคาดหวังให้จิตใจแจ่มใสเป็นสุขมีค่ามากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.72)

ด้านสุขภาวะทางสังคม กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุในเขตเมืองเกี่ยวกับด้านสุขภาวะทางสังคมโดยภาพรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.62) โดยเฉพาะประเด็นท่านอยากให้ระบบการให้บริการทางสังคมดีตามเกณฑ์มาตรฐาน และท่านคาดหวังว่าจะอยู่ร่วมกับสมาชิกในครอบครัวด้วยความสงบสุข มีค่ามากที่สุดเท่ากัน ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.69 และ S.D. = 0.74)

ด้านสุขภาวะทางกาย กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุในเขตเมืองเกี่ยวกับด้านสุขภาวะทางกายโดยภาพรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{x} = 4.40$, S.D. = 0.62) โดยเฉพาะประเด็นท่านต้องการอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี ไม่มีโรคภัย และภัยอันตราย มีค่ามากที่สุด ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.73)

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
 “การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ด้านสุขภาวะทางปัญญา (จิตวิญญาณ) กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการการดูแลสุขภาวะของผู้สูงอายุ ในเขตเมืองเกี่ยวกับด้านสุขภาวะทางปัญญา (จิตวิญญาณ) โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{x} = 4.05$, S.D. = 1.09) โดยเฉพาะประเด็นที่ว่าปรารถนาให้ตนเองมีความสุขภายในจิตใจและเข้าถึง สัจธรรม/ความจริง มีค่ามากที่สุด ($\bar{x} = 4.15$, S.D. = 1.14)

4 สรุปผลวิจัยการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการเสริมสร้างสุขภาวะแบบบูรณาการของผู้สูงอายุในเขตเมืองภายใต้บริบทพื้นที่ชายแดนใต้ : ศึกษากรณี เทศบาลนครยะลา จังหวัดยะลา

สรุปผลวิจัยการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการเสริมสร้างสุขภาวะแบบบูรณาการของผู้สูงอายุ ในเขตเมืองภายใต้บริบทพื้นที่ชายแดนใต้ฯ โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{x} = 4.17$, S.D. = 0.44) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านปรับเปลี่ยนบริการทางด้านสาธารณสุขโดยเน้นทางด้านสุขภาพในเชิงรุกมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 4.21$, S.D. = 0.56) รองลงมาคือด้านสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพของผู้สูงอายุ ($\bar{x} = 4.18$, S.D. = 0.57) และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ ($\bar{x} = 4.16$, S.D. = 0.58) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ ด้านนโยบายสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุ ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = 0.48) รองลงมาคือด้านพัฒนาทักษะการดูแลส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ ($\bar{x} = 4.15$, S.D. = 0.50)

แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและน้อยสุด มีดังนี้

ด้านปรับเปลี่ยนบริการทางด้านสาธารณสุขโดยเน้นทางด้านสุขภาพในเชิงรุก ภาพรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{x} = 4.21$, S.D. = 0.56) โดยเฉพาะประเด็นย่อยที่องค์กรเป็นแกนกลางสร้างรูปแบบกิจกรรมการดูแลทางสังคมกับผู้สูงอายุทั้งระดับครอบครัว ชุมชน และสถาบัน เช่น ประสานการดูแลของสถานพยาบาลกับสม.อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด

ด้านสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพของผู้สูงอายุ โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{x} = 4.18$, S.D. = 0.57) โดยเฉพาะประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท้องถิ่นควรจัดสถานที่สาธารณะในชุมชนให้เป็นสถานที่ออกกำลังกายที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ ($\bar{x} = 4.31$, S.D. = 0.72)

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{x} = 4.16$, S.D. = 0.58) โดยเฉพาะประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท้องถิ่นต้องเปิดโอกาสให้ชุมชนรวมกลุ่มเพื่อรวบรวมปัญหาวิเคราะห์วางแผนและส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุให้แสดงศักยภาพได้ และท้องถิ่นควรพัฒนาชุมชนนำร่องด้านผู้สูงอายุเพื่อเป็นต้นแบบพื้นที่ในการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุแบบองค์รวม มีค่าเฉลี่ยกัน ($\bar{x} = 4.18$, S.D. = 0.69 และ S.D. = 0.81)

ด้านพัฒนาทักษะการดูแลส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{x} = 4.15$, S.D. = 0.50) โดยเฉพาะประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ต้องเชื่อมโยงกิจกรรม และพฤติกรรมสร้างสุขภาพดีด้านต่าง ๆ เช่น การออกกำลังกาย การรับประทานอาหารที่เหมาะสมกับอายุ การใช้ชีวิตแบบไม่เครียด ($\bar{x} = 4.28$, S.D. = 0.69)

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
 “การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ด้านนโยบายสาธารณะเพื่อผู้สูงอายุ โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{x} = 4.13, S.D. = 0.48$) โดยเฉพาะประเด็นที่ค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ความมีการจัดทำนโยบายของท้องถิ่นไม่ให้เกิดการทอดทิ้งผู้สูงอายุในชุมชน และส่งเสริมนโยบายสร้างบ้านอบอุ่น ($\bar{x} = 4.26, S.D. = 0.65$)

นอกจากนี้ ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ สามารถสรุปการพัฒนา รูปแบบกิจกรรมการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุในชุมชนแบบบูรณาการในเขตเมือง ภายใต้บริบทพื้นที่ชายแดนใต้ ความมีรายละเอียดดังนี้

- ด้านออกกำลังกาย ควรมีโครงการออกกำลังกายที่ถูกต้องวิธี
- ด้านดูแลสุขภาพ ควรดูแลสุขภาพชีวิต โครงการเยี่ยมวยาอุปโภคบริโภคและสนับสนุนอุปกรณ์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
 - ด้านนันทนาการ ควรจัดกิจกรรมร้องเพลงคาราโอเกะเหมาะสมกับวัยเพื่อให้ผู้สูงอายุมีความสุข และอยู่ร่วมกัน
 - ด้านประเพณี ศาสนา และวัฒนธรรม เช่น ควรจัดกิจกรรมศาสนาและประเพณี และโครงการสมาธิบำบัดแก่ผู้สูงอายุในชุมชน และการปฏิบัติธรรม
 - ด้านส่งเสริมอาชีพ ควรมีกิจกรรมเสริมรายได้ให้คนในชุมชนเพราะมีครอบครัวยากจน ขาดแคลน

การอภิปรายผล

1.องค์ความรู้การดูแลสุขภาพผู้สูงอายุในเขตเมืองแบบบูรณาการภายใต้บริบทพื้นที่ชายแดนใต้ : ศึกษารณีย์ เทศบาลนครยะลา จังหวัดยะลา สามารถอภิปรายผลได้ว่า

องค์ความรู้การดูแลสุขภาพผู้สูงอายุในเขตเมืองแบบบูรณาการภายใต้บริบทพื้นที่ชายแดนใต้ ในมุมมองการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าประเด็นควรรับประทานอาหารที่มีไขมันจากสัตว์เพราะมีโคเรสเตอรอลในเลือดสูงขึ้นและเสี่ยงต่อการเป็นโรคหัวใจมีองค์ความรู้ปานกลางซึ่งน้อยกว่าประเด็นอื่น ๆ และหากพิจารณาการมีองค์ความรู้แต่ละด้าน จะพบว่าด้านโภชนาการมีองค์ความรู้ประเด็นที่ว่าควรได้รับโปรตีนจากเนื้อสัตว์ที่ไม่ติดมันและนุ่ม จำพวกเนื้อปลาและถั่วเมล็ดต่างๆ และควรบริโภคผักและผลไม้ทุกวัน เน้นผักใบเขียว ผักเนื้อเหลือง และผลไม้จำพวกส้มจะช่วยเพิ่มภูมิต้านทาน และป้องกันมะเร็ง และช่วยระบบขับถ่าย ส่วนประเด็นที่มีองค์ความรู้น้อยคือควรรับประทานอาหารที่มีไขมันจากสัตว์เพราะมีโคเรสเตอรอลในเลือดสูงขึ้นและเสี่ยงต่อการเป็นโรคหัวใจ เหตุผลเป็นเพราะว่าสาระของโภชนาการที่ควรมีในกลุ่มผู้สูงอายุเป็นสิ่งที่แสวงหาและรับรู้ได้ง่าย รวมทั้ง มีการประชาสัมพันธ์รณรงค์ทำโครงการส่งเสริมผ่านสื่อและหน่วยงานของรัฐด้านสาธารณสุขพอสมควร โดยเฉพาะปัจจุบันมีกระแสความนิยมอาหารสะอาด ปลอดภัย หรือ Green Food รวมทั้ง ด้านการออกกำลังกายพบว่ามีองค์ความรู้ในประเด็นการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ ได้แก่ การยืดแขนขา งอตัว บิดหมุนร่างกายเป็นการเตรียมร่างกายเพื่อสร้างความอบอุ่น ประมาณ 10 - 20 นาที ซึ่งที่เป็นเช่นนี้ เพราะว่า การออกกำลังกายเป็นรูปแบบกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพที่ใช้ต้นทุนไม่สูงนักสามารถทำกิจกรรมร่วมกันมีส่วนร่วมในการส่งเสริมสุขภาพแบบกลุ่ม เช่น การตั้งชมรมออกกำลังกายประเภทต่าง ๆ ตามความสนใจ เช่น ชมรมไทเก๊ก ชมรมลีลาศ และชมรมซี้จักรยาน เป็นต้น ส่วนประเด็นที่มีองค์ความรู้น้อยคือในการจัดการ

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
 “การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ความเครียด ควรหลีกเลี่ยงการออกกำลังกายเช่นเดียวกับ ด้านร่างกายที่รับรู้ว่ามีองค์ความรู้ในประเด็นกระดูก ร่างกายสูญเสียแคลเซียม มีการเปลี่ยนแปลงข้อต่อกระดูกสันหลังเกิดการเสื่อมสลาย กระดูกและกล้ามเนื้อลด ความยืดหยุ่น ส่วนประเด็นที่รับรู้ว่ามีองค์ความรู้น้อยคือข้อต่อและเนื้อเยื่อยึดข้อต่อจะมีแคลเซียมมาเกาะทำให้ข้อแข็ง และเคลื่อนไหวลำบาก เหตุผลที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าปัจจัยภูมิหลังส่วนบุคคล หรือสภาพแวดล้อมของ บุคคลย่อมแตกต่างกันและอาจส่งผลกระทบต่อสภาพร่างกาย และจิตใจได้ จึงเป็นพฤติกรรมที่อาจเกิดขึ้นกับ ผู้สูงอายุที่ไม่สามารถควบคุมได้ โดยประเด็น องค์ความรู้การดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุก็มีความสอดคล้องกับ งานวิจัยของภาวดี ทะไกรราช และคณะ (2558) ในด้านบริบท สถานการณ์ และสถานภาพองค์ความรู้และ สิทธิของผู้สูงอายุ พบว่าการดูแลตนเองของผู้สูงอายุมีรูปแบบกิจกรรมที่เน้นในการดูแลสุขภาพทางด้านกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม รวมถึงการสร้างคุณค่าของตัวเองและการถ่ายทอด โดยผู้สูงอายุมีองค์ความรู้และภูมิ ปัญญาในหลายๆ ด้าน และมีแนวความคิดการนำองค์ความรู้และภูมิปัญญาต่างๆ มาถ่ายทอดให้เด็ก เยาวชน บุคคล ทั่วไปได้เรียนรู้

2. ปัญหาและความต้องการการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุในเขตเมืองแบบบูรณาการภายใต้ บริบทพื้นที่ชายแดนใต้: ศึกษากรณี เทศบาลนครยะลา จังหวัดยะลา สามารถอภิปรายได้ว่า

1) ปัญหาการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุในเขตเมืองแบบบูรณาการภายใต้บริบทพื้นที่ ชายแดนใต้ สรุปว่า

จากผลการศึกษาปัญหาการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุในเขตเมืองแบบบูรณาการภายใต้บริบท พื้นที่ชายแดนใต้ ๓ ภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง มีประเด็นที่น่าสนใจคือปัญหาด้านเศรษฐกิจในประเด็น เศรษฐกิจไม่ดี ค่าครองชีพสูงขึ้นทำให้ผู้สูงอายุดูแลตนเองลำบาก และปัญหาด้านร่างกาย ในประเด็นมีโรค ประจำตัว ต้องหาหมอและทานยาเป็นประจำ ปัญหาด้านสังคมในประเด็นการเดินทางเข้าร่วมกิจกรรมของ ชุมชนทำได้ลำบาก เช่น วันสำคัญทางศาสนา วันสงกรานต์ วันปีใหม่ วันเมอลิด เป็นต้น ปัญหาด้านสภาพจิตใจ ในประเด็นผู้สูงอายุไม่สามารถเข้าถึงการใช้เทคโนโลยีเพื่อการดูแลสุขภาพได้ และชมรมผู้สูงอายุในชุมชนมี สมาชิกจำนวนน้อย ขาดความเข้มแข็ง และปัญหาด้านครอบครัวในประเด็นลูกหลานของท่านไม่สนใจขาดการ เอาใจใส่ดูแล ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่าการใช้ชีวิตของผู้สูงอายุ ผูกโยงสภาพและฐานะเศรษฐกิจกับมิติด้าน สุขภาพ ด้านร่างกาย ด้านสังคมอย่างชัดเจน กล่าวคือ หากผู้สูงอายุขัดสนรายได้ ไม่สามารถประกอบอาชีพ เนื่องจากสุขภาพไม่แข็งแรง มีโรคประจำตัว และสมาชิกครอบครัวไม่มีความพร้อมดูแลก็จะขาดโอกาสการเข้า ร่วมกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งก็สอดคล้องกับงานวิจัยของฤทธิชัย แกมนาถ และ สุภัชชา พันเลิศพาณิชย์ (2559) พบว่า ผู้สูงอายุจัดลำดับความสำคัญของสภาพปัญหาดังนี้ 1) ปัญหาด้านสุขภาพของ สูงอายุคือมีโรคประจำตัวสุขภาพไม่แข็งแรง 2) ปัญหาด้านจิตใจของสูงอายุ คือเหงา และเครียด และ 3) ปัญหา ด้านการประกอบอาชีพของสูงอายุ เป็นต้น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวิไล ตาปะสี, ประไพวรรณ ตาน ประดิษฐ์ และ สีนวล รัตนวิจิตร (2560) พบว่า ปัญหาการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุคือ ขาดความรู้ในการ รับประทานยา มีความเชื่อในการใช้ยาไม่ถูกต้อง ญาติผู้ดูแลขาดความรู้ในการประกอบอาหารให้กับผู้สูงอายุ และผู้สูงอายุไม่สามารถเข้าถึงบริการทางการแพทย์ได้สะดวกเนื่องจากไม่มีญาติพาไป เช่นเดียวกับงานวิจัยของ กาญจนา ปัญญาธร (2557) พบว่าปัญหาของผู้สูงอายุคือมีความเสื่อมของร่างกายทุกระบบ และมีโรคประจำตัว

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ร้อยละ 9.38 ต้องพึ่งพาครอบครัวในการดำเนินชีวิต ร้อยละ 54.7 ต้องใช้อุปกรณ์ช่วยเหลือ ได้แก่ แวนสายตา ร้อยละ 26.6 ฟันปลอมร้อยละ 14.4 และไม้เท้าร้อยละ 14 รวมทั้ง สอดคล้องกับงานวิจัยของพิชาย รัตนดิถก ณ ภูเก็ต (2556) พบว่า ผู้สูงอายุมีปัญหาหลัก 4 ประการคือ 1) การลดคุณค่า และบทบาทผู้สูงอายุในครอบครัว 2) การถูกทอดทิ้งและความโดดเดี่ยว 3) ความยากลำบากในการเข้าถึงบริการและสิทธิ และ 4) ปัญหาองค์กรหรือชมรมผู้สูงอายุยังมีจำนวนน้อยและขาดความเข้มแข็ง

2) ความต้องการดูแลสุขภาวะของผู้สูงอายุในเขตเมืองแบบบูรณาการภายใต้บริบทพื้นที่ชายแดนใต้: ศึกษากรณี เทศบาลนครยะลา จังหวัดยะลา สรุปว่า

จากผลการศึกษาความต้องการดูแลสุขภาวะของผู้สูงอายุในเขตเมืองแบบบูรณาการภายใต้บริบทพื้นที่ชายแดนใต้โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก มีความน่าสนใจในความต้องการด้านสุขภาวะทางจิตในประเด็น ความคาดหวังให้จิตใจแจ่มใสเป็นสุข รวมทั้งการปรารถนาให้มีอารมณ์ผ่อนคลาย และไม่เครียดกับสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว และด้านสุขภาวะทางสังคม มีประเด็นน่าสนใจว่าอยากให้ระบบ การให้บริการทางสังคมติดตาม เกณฑ์มาตรฐาน และการคาดหวังว่าจะอยู่ร่วมกับสมาชิกในครอบครัว ด้วยความสงบสุข ที่เป็นเช่นนี้ เป็นเพราะว่าเป็นชุมชนเมืองผู้สูงอายุมักมีฐานะทางเศรษฐกิจ ที่พึ่งพาตนเองได้มากกว่าชุมชนชนบท และมีความรอบรู้ในการดูแลตนเองได้ระดับหนึ่ง และได้รับบริการดูแลสวัสดิการและบริการสังคมที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี แต่เนื่องจากกลุ่มผู้สูงอายุในเขตเมืองมักมีแนวคิดแบบแผนการใช้ชีวิตที่รวมกลุ่ม และมีรสนิยมชอบกิจกรรมนันทนาการ และกิจกรรมประเพณีและศิลปวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิไล ตาปะสี, ประไพวรรณ ด้านประดิษฐ์ และสินวล รัตนวิจิตร (2560) พบว่าความต้องการได้รับการบริการสุขภาพของผู้สูงอายุคือการมีบริการการตรวจรักษาที่บ้าน การมีผู้ช่วยเหลือพาเข้าห้องน้ำ พาเดินไปตรวจที่โรงพยาบาล การได้รับความรู้เรื่องผลข้างเคียงของยา การออกกำลังกาย การให้มีแพทย์ประจำมารักษาที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และการมีองค์การบริหารส่วนตำบลวังตะกวนเยี่ยมผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพาผู้อื่นและให้มีพระ มาโปรดที่บ้าน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุวรรณ เตชะธีระปริดา (2557) พบว่าผู้สูงอายุมีความพึงพอใจ และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่ชุมชนและหน่วยงานราชการจัดให้ทั้ง 4 ด้านคือกิจกรรมทางสังคม มีความพึงพอใจและความต้องการเข้าร่วมงานเทศกาลงานบุญ งานประเพณี งานเทศกาลต่าง ๆ กิจกรรมออกกำลังกาย ความพึงพอใจและความต้องการทำกายบริหาร กิจกรรมการท่องเที่ยวมีความพึงพอใจและความต้องการเข้าร่วมเดินทางการท่องเที่ยวตามโบราณสถานต่าง ๆ และกิจกรรมงานอดิเรกมีความพึงพอใจและความต้องการเข้าร่วมเป็นวิทยากรในการเป็นการอบรมวิชาการ และวิชาชีพแก่สังคม และการละเล่นพื้นบ้าน เช่นเดียวกับงานวิจัยของกาญจนา ปัญญาธร และชลการ ทรงศรี (2563) พบว่า ผู้สูงอายุต้องการการดูแลและการช่วยเหลือด้านต่าง ๆ จากบุคลากรด้านสุขภาพ บุตรหลาน และเพื่อนบ้าน เช่น สิ่งอำนวยความสะดวกการจัดกิจกรรมที่เหมาะสม การพาไปซื้ออาหาร/ช่วยปรุงอาหารให้มีผู้ดูแลเมื่อเจ็บป่วย และการดูแลด้านความปลอดภัย

3. การพัฒนารูปแบบกิจกรรมการเสริมสร้างสุขภาวะแบบบูรณาการของผู้สูงอายุในเขตเมือง ภายใต้บริบทพื้นที่ชายแดนใต้ : ศึกษากรณี เทศบาลนครยะลา จังหวัดยะลา สามารถอภิปรายได้ว่า

การพัฒนารูปแบบกิจกรรมการเสริมสร้างสุขภาวะแบบบูรณาการของผู้สูงอายุในเขตเมืองภายใต้บริบทพื้นที่ชายแดนใต้ ฯ โดยภาพรวมอยู่ระดับมากและมีความน่าสนใจด้านปรับเปลี่ยนบริการทางด้านสาธารณสุขโดยเน้นด้านสุขภาพเชิงรุกในประเด็นว่าท้องถิ่นควรเป็นแกนกลางสร้างรูปแบบกิจกรรมการดูแลทางสังคมกับผู้สูงอายุทั้งระดับครอบครัว ชุมชน และสถาบัน เช่น ประสานการดูแลของสถานพยาบาลกับสมาคมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ส่วนด้านสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพของผู้สูงอายุพบความน่าสนใจในประเด็นท้องถิ่นควรจัดสถานที่สาธารณะในชุมชนให้เป็นสถานที่ออกกำลังกายที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุมีความน่าสนใจในประเด็นท้องถิ่นต้องเปิดโอกาสให้ชุมชนรวมกลุ่มเพื่อรวบรวมปัญหาวิเคราะห์วางแผนและส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุให้แสดงศักยภาพได้ และท้องถิ่นควรพัฒนาชุมชนนำร่องด้านผู้สูงอายุเพื่อเป็นต้นแบบพื้นที่ในการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุแบบองค์รวม เหตุผลเพราะว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรระดับชุมชนที่มีความเป็นทางการ มีความพร้อมด้านการบริหารงบประมาณ และมีความสัมพันธ์แบบพึ่งพากันอย่างใกล้ชิดกับคนกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชน และมีความชอบธรรมในการกระทำบทบาทหน้าที่เป็นแกนกลางที่จะบูรณาการภาคส่วนต่าง ๆ ให้มาร่วมทำงานส่งเสริมดูแลคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน โดยเฉพาะผู้สูงอายุที่ต้องพิจารณาในหลายมิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รณรงค์ จันใด (2561) พบว่า แนวทางการพัฒนาระบบการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุแบบองค์รวมในเขตเทศบาลนครนนทบุรีให้ความสำคัญกับสุขภาวะอย่างรอบด้านทั้งสุขภาวะทางกาย จิต สังคม จิตวิญญาณ เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม ตลอดจน ปัจจัยการส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุระบบบริการสุขภาพ และการมีส่วนร่วมจากชุมชน ประกอบด้วย 1) การเสริมสร้างสุขภาวะองค์รวมของผู้สูงอายุในชุมชน โดยมีแนวทางในการเสริมสร้างสุขภาวะองค์รวมทุกมิติ 2) การลดปัญหาหรืออุปสรรคที่ส่งผลต่อการสร้างเสริมสุขภาวะองค์รวมของผู้สูงอายุ โดยให้ความสำคัญกับความรู้เรื่องสุขภาพเพื่อให้ผู้สูงอายุตระหนักและสามารถจัดการสุขภาพของตนเอง 3) การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของผู้สูงอายุ ในระดับชุมชน โดยการกระจายกิจกรรมให้ทั่วถึงในทุกตำบล ทุกชุมชนและให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมที่เกิดจากพื้นที่หรือชุมชนต่างๆ และ 4) การพัฒนาชุมชนนำร่องที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุเพื่อเป็นต้นแบบสำหรับพื้นที่อื่นๆ ในการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุแบบองค์รวม และสอดคล้องกับงานวิจัยของวิไลลักษณ์ พรหมแสน และ อัจฉริยา ครุฑาโรจน์ (2560) พบว่าการส่งเสริมการมีงานทำและการสร้างรายได้แก่ผู้สูงอายุมีปัจจัยและเงื่อนไขหลักในการส่งเสริมการดำเนินงานสำหรับแนวทางการพัฒนาศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น ประสานความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนโดยบูรณาการด้านงบประมาณ บุคลากร หรือการทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพขององค์กรให้บรรลุผล รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของวัชรินทร์ เสมามอญ (2556) ที่มีข้อเสนอแนะว่า 1) ควรมีหน่วยงานสนับสนุนอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน และควรเพิ่มเติมในการจัดหาบุคลากรที่มีความรู้มาในช่วงของกิจกรรมนันทนาการวรรณกรรม (กิจกรรมการพูดคุย) เนื่องจากผู้สูงอายุต้องการกำลังใจ ต้องการความรู้โดยเฉพาะในเรื่องการดูแลสุขภาพร่างกายและจิตใจ โดยการจัดกิจกรรมนันทนาการผู้สูงอายุที่จะได้ผลดีมากที่สุดคือมีกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยและสภาพร่างกายของผู้สูงอายุ รวมทั้งสอดคล้องกับบริบทของ

พื้นที่และความต้องการของผู้สูงอายุ หรืออาจเป็นกิจกรรมนันทนาการที่ช่วยสร้างรายได้หรือสร้างอาชีพเสริมไปด้วยจะยิ่งดีมาก และ 2) ต้องการความยั่งยืนในการจัดกิจกรรม และต้องการให้ขยายชมรมผู้สูงอายุให้มีครบทุกตำบลเพื่อความสะดวกในการเข้าร่วมกิจกรรม และต้องการจัดกิจกรรมตามความต้องการและเหมาะสมกับสภาพร่างกาย นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนวัตน์ ไชวมภู, รัตติภรณ์ บุญทัศน์ และ นภชา สิงห์วีรธรรม (2562) เสนอว่าควรมีการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุตามหลัก 3 อ ประกอบด้วย อ: อาหาร อ: ออกกำลังกาย และ อ: อารมณ์ เพื่อเป็นแนวทางการสร้างสุขภาพโดยประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมสุขภาพให้กับผู้สูงอายุ

ข้อเสนอแนะ

1 ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยมีประเด็นว่าผู้สูงอายุมีปัญหาค่าครองชีพดูแลตนเองลำบากมีโรคประจำตัวมีอุปสรรคการเข้าร่วมกิจกรรม และเข้าไม่ถึงการใช้เทคโนโลยีเพื่อการดูแลสุขภาพ รวมทั้ง มีความต้องการดูแลสุขภาพจิตใจและมีระบบการบริการทางสังคมตามเกณฑ์มาตรฐาน และอยู่ในสภาพแวดล้อมดี ไม่มีโรคภัย รวมทั้งเสนอแนะให้ท้องถิ่นเป็นแกนกลางสร้างกิจกรรมการดูแลสุขภาพสังคมกับผู้สูงอายุ และจัดหาสถานที่สำหรับออกกำลังกายแก่ผู้สูงอายุ คณะผู้วิจัยจึงประมวลสังเคราะห์เป็นข้อเสนอแนะ ดังนี้

- 1) ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมในระดับชุมชนผ่านการใช้ ICT ของกลุ่มผู้สูงอายุ
- 2) สนับสนุนการทำงานเครือข่ายด้านผู้สูงอายุ โดยทำข้อตกลงหรือประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐและไม่ใช่ภาครัฐมาช่วยจัดกิจกรรมพัฒนาผู้สูงอายุตามความต้องการของชุมชนภายใต้สภาพแวดล้อมและวิถีวัฒนธรรมในพื้นที่
- 3) ควรจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจเพื่อสังคม โดยสนับสนุนการรวมกลุ่มอาชีพของผู้สูงอายุตามความสนใจและวางระบบสวัสดิการชุมชนบนฐานการแบ่งปันช่วยเหลือและเอื้ออาทรในชุมชน
- 4) ควรส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุบนพื้นฐานศาสตร์ และสนับสนุนระบบบริการสุขภาพแบบองค์รวม
- 5) ควรจัดตั้งศูนย์บริการและพัฒนาผู้สูงอายุและแบ่งโซนกิจกรรมการส่งเสริมสุขภาพให้หลากหลายครบวงจร ตามประเภทศักยภาพของกลุ่มผู้สูงอายุ
- 6) ออกแบบและปรับปรุงการจัดสภาพแวดล้อมในพื้นที่สาธารณะ และสภาพแวดล้อมในชุมชนให้เอื้อต่อสังคมผู้สูงอายุ

2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

จากการวิจัยเรื่องนี้ ควรเพิ่มประเด็นศึกษาเกี่ยวกับต้นแบบชุมชนส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมในวิถีชุมชนเขตเมืองและการใช้นวัตกรรมกิจกรรมดูแลสุขภาพผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงเพื่อรองรับการพัฒนาชุมชนแบบยั่งยืน

บรรณานุกรม

กาญจนา ปัญญาธร. (2557). พฤติกรรมการดูแลสุขภาพของผู้ดูแลและความพึงพอใจของผู้สูงอายุ

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ต่อการศึกษาที่ได้รับ: กรณีศึกษา บ้านหนองตะไกร อำเภอมือง จังหวัดอุดรธานี. อุดรธานี:
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุดรธานี.

กาญจนา ปัญญาธร และ ชลกร ทรงศรี. (2563, พฤษภาคม-สิงหาคม). การดูแลสุขภาพ
และปัจจัยที่เกี่ยวข้องของผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ตามลำพัง ตำบลบ้านตาด อำเภอมือง
จังหวัดอุดรธานี. *วารสารการพยาบาลและสุขภาพ สสอท.* 2(2): 41-52.

นวรรตน์ ไวมกฎ, รัตติภรณ์ บุญทัศน์ และนงษา สิงห์วีระธรรม. (2562, พฤษภาคม-สิงหาคม).
การส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุตามหลัก 3 อ. *วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและ
การสาธารณสุขภาคใต้.* 6(2): 262-269.

บรรลุ ศิริพานิช. (2560). *สถานการณ์ผู้สูงอายุไทย 2560*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนา
ผู้สูงอายุไทย.

ภาวดี ทะไกรราช และคณะ. (2558, มกราคม-มิถุนายน). การพัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุเพื่อเพิ่มมูลค่า
ทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ. *วารสารวิชาการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.* 7(1): 39-61.

ธรรรงค์ จันใด. (2561, มกราคม-เมษายน). แนวทางการพัฒนาระบบการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ
แบบองค์รวมในเขตเทศบาลนครนทบุรี. *วารสารสถาบันพระปกเกล้า.* 6(1): 96-110.

ฤทธิชัย แกมภาค และ สุภัชชา พันเลิศพาณิชย์. (2559, สิงหาคม). รูปแบบการมีส่วนร่วมในการ
สร้างเสริมสุขภาพผู้สูงอายุของโรงเรียนผู้สูงอายุวัดหัวฝาย ตำบลสันกลาง อำเภอมือง
จังหวัดเชียงราย. *วารสารวิชาการและวิจัยทางสังคมศาสตร์.* 11(33 ฉบับพิเศษ): 47-62.

วิไล ตาปะสี, ประไพวรรณ ต่านประดิษฐ์ และ สีนวล รัตนวิจิตร (2560, มกราคม - มิถุนายน).
รูปแบบการจัดบริการการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
ตำบลวังตะกูจังหวัดนครปฐม. *วารสารเกื้อการุณย์.* 24(1): 42-54.

วิไลลักษณ์ พรหมเสน และ อัจฉริยา ครุฑาโรจน์. (2560, เมษายน-มิถุนายน). บทบาทขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดลำปางต่อการส่งเสริมการมีงานทำและการสร้างรายได้
แก่ผู้สูงอายุ. *วารสารการบริหารท้องถิ่น.* 10(2): 70-91.

วัชรินทร์ เสมามอญ. (2556). *การมีส่วนร่วมในการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมนันทนาการ
สำหรับผู้สูงอายุในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและจังหวัดอ่างทอง*. พระนครศรีอยุธยา:
มหาวิทยาลัยพระนครศรีอยุธยา.

สุวรรณา เตชะธีระปริดา. (2557, กรกฎาคม-ธันวาคม). การบริหารจัดการกิจกรรมนันทนาการ
สำหรับผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลหนองน้ำใส อำเภอสี่คิ้ว จังหวัดนครราชสีมา.
วารสารวิชาการบริหารธุรกิจ. 3(2): 89-100.

พิชาย รัตนดิถก ณ ภูเก็ต. (2556, มิถุนายน-กันยายน). จากปัญหาสู่นโยบาย : ศึกษากรณีผู้สูงอายุ
ในจังหวัดชายแดนภาคใต้. *วารสารร่วมพฤษภ มหาวิทยาลัยเกริก.* 31(3): 1-26.

การบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด นครศรีธรรมราช

นางสาวประภัสสร สุขแสน¹
นางสาวอมรรัตน์ จินวรรณ¹
นางพิมพ์ลภัส จิตต์ธรรม²
และนางสาววิมล รอดเจริญ^{2*}

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ เพื่อศึกษาการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่และปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงาน และความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ กลุ่มผู้บริหารจำนวน 5 คน และบุคลากรจำนวน 237 คน ใช้แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า การบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1. ด้านการจัดการโดยมีอาชีพที่มุ่งปฏิบัติ ปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ 2. ด้านมีมาตรฐานและวัดผลงานอย่างชัดเจนโดยยึดระบบการบริหารผลงาน 3. ด้านเปลี่ยนเป็นการแยกหน่วยงานในภาครัฐ มีการกระจายอำนาจหน้าที่ 4. ด้านเปลี่ยนเป็นการแข่งขันในภาครัฐมีการปรับเปลี่ยนการผสมการบริหารโดยการจัดการภาครัฐแนวใหม่ 5. ด้านเน้นการมีวินัยและประหยัดในการใช้ทรัพยากร ปลุกฝังนิสัยของบุคลากรให้มีวินัยในตนเอง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานประกอบด้วย 7 ปัจจัยคือ 1.ด้านโครงสร้างองค์กร 2. ด้านกลยุทธ์ 3. ด้านการจัดการบุคคลเข้าทำงาน 4. ด้านรูปแบบ 5. ด้านระบบ 6. ด้านค่านิยมร่วม 7. ด้านทักษะ และ ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริหารงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเป็น 4.37

คำสำคัญ: การบริหาร; การจัดการภาครัฐแนวใหม่; ปัจจัย

¹ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

² อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช Corresponding author, E-mail: pimlapas.j@hotmail.com

Administration according to the new public management of the Nakhon Si Thammarat Provincial Administrative Organization

Abstract

The objective of this research is to study the administration according to the new public management. To study the administration according to the new public management and factors affecting the administration and opinions of personnel towards the administration according to the new public management of the Nakhon Si Thammarat Provincial Administrative Organization. The sample group used in the research was a group of 5 executives and 237 personnel. Use interview forms and questionnaires to collect data. The statistics used to analyze the data were mean and standard deviation.

The results of the research revealed that the administration according to the new public management consists of 5 aspects: 1. Management by professionals who aim to practice. Practice to achieve the goals of the organization. 2. There are standards and clearly measure the performance based on the performance management system. 3. The side has changed to separate agencies in the government sector. There is a decentralization of authority. 4. The transition to competition in the government sector has changed the management mix by the new public management. 5. Focusing on discipline and saving resources Cultivate the habit of personnel to have self-discipline. Factors affecting the management consisted of 7 factors: 1. Organizational structure 2. Strategic aspect 3. Personnel management aspect 4. Form aspect 5. System aspect 6. Shared values aspect 7. Skills and personnel opinions towards management Overall, it is at a high level. has an average of 4.37

Keyword: Administration; New Public Management ; Factors

บทนำ

กระแสแห่งการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ของโลกยุคปัจจุบันที่ทุกสิ่งทุกอย่างพลิกผันและขับเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว พร้อมกับความเปลี่ยนแปลงในเรื่องต่างๆที่เกิดขึ้น ทั้งในส่วนของปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยี ซึ่งผลจากพลวัตของความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ทำให้ไม่สามารถจะทำการคาดการณ์เหตุการณ์ต่างๆที่จะเกิดขึ้นได้ การบริหารงานขององค์กรก็เช่นกัน ความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ย่อมมีผลกระทบต่อองค์กรทั้งทางตรงและทางอ้อมทั้งนี้เนื่องจากปัจจัยและตัวแปรที่เกิดขึ้น ในปัจจุบันทำให้องค์กรต่างๆได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานไม่เพียงแต่เฉพาะในองค์กรภาครัฐเท่านั้น ในส่วนขององค์กรภาคธุรกิจ ก็ได้มีการปรับปรุง และดำเนินการปฏิรูประบบการปฏิบัติงานราชการตามแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ความเปลี่ยนแปลงและการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ในระยะเวลา 2 ทศวรรษที่ผ่านมาเป็นยุคสมัยแห่งการปฏิรูปการบริหารงานภาครัฐ ดังนั้น การบริหารราชการไทยมีแนวโน้มในการปรับเปลี่ยนไปจากการพัฒนาระบบบริหารราชการแบบดั้งเดิมมาสู่การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ได้มีการบูรณาการเทคนิคในการบริหารที่หลากหลายเป็นการบูรณาการแนวคิดในเรื่องของการบริหารจัดการองค์กรสมัยใหม่ องค์กรที่นำแนวคิดดังกล่าวมาใช้มากที่สุด คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งได้นำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานขององค์กรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในองค์กร (ศุภชัย คล่องขยัน และคณะ, 2560 : 3)

องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เป็นหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็งทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง จึงจำเป็นต้องมีหลักการในการบริหารงานจัดการที่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานในองค์กรบริหารส่วนจังหวัด เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน และสามารถบริหารจัดการทรัพยากรท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์สูงสุด และเป็นธรรมต่อภาคประชาชนในท้องถิ่น แต่ด้วยความแตกต่างหลากหลายทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองของท้องถิ่นส่งผลทำให้องค์กรบริหารส่วนจังหวัดเผชิญกับกระแสความท้าทายในการนโยบายนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผล และประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรของท้องถิ่น ในการบริหารราชการ เพื่อให้องค์กรของรัฐสามารถขับเคลื่อนภารกิจหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล การนำแนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่มาใช้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง และช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สูงขึ้นได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ และผลสัมฤทธิ์ของการนำเทคนิคการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่เข้ามาประยุกต์ใช้ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมุ่งเน้นไปที่การศึกษาองค์กรบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) เพื่อนำไปสู่แนวทางในการปรับปรุงการบริหารราชการในองค์กรบริหารส่วนจังหวัดต่อไป (ศิรินันท์ ทิพย์เจริญ, 2555 : 2)

องค์กรบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ที่มีอำนาจหน้าที่ให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในด้านการบริหารจัดการองค์กร และการบริการสาธารณะ โดยจะมีการกำหนดโครงสร้างภารกิจตามกำลังงบประมาณที่มี ซึ่งทำให้การปฏิบัติงานมีความคล่องตัวสูง และสามารถ

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราชได้ตระหนักถึงความจำเป็นในการนำหลักการจัดการภาครัฐแนวใหม่มาประยุกต์ใช้ในหน่วยงานเพื่อปรับปรุงการจัดการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐานในรูปแบบการบริหารที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มุ่งเน้นปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงานภาครัฐไปสู่การทำงานเพื่อประชาชน มีการวัดผลผลิตอย่างเป็นรูปธรรม มีความโปร่งใสในการตัดสินใจ มีวิธีการทำงานที่มีความรวดเร็ว และคล่องตัว ตอบสนองต่อการให้บริการสาธารณะต่อสังคมและประชาชน (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช, 2563 : 49)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่ศึกษาการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช และศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปเป็นแนวทางในการบริหารงานขององค์กรหรือหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช
2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช
3. ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่มีต่อการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช
4. เพื่อสามารถนำผลวิจัยไปเป็นแนวทางในการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

สมมติฐานของการวิจัย

1. บุคลากรมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1 **ตัวแปรต้น** คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช 1. โครงสร้างองค์กร 2. กลยุทธ์ 3. การจัดการบุคคลเข้าทำงาน 4. รูปแบบ 5. ระบบ 6. ค่านิยมร่วม 7. ทักษะ

2 **ตัวแปรตาม** การบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช 1. การจัดการโดยมีอาชีพที่มุ่งปฏิบัติ 2. มีมาตรฐานและวัดผลงานอย่างชัดเจน 3. เปลี่ยนเป็นการแยกหน่วยงานในภาครัฐ 4. เปลี่ยนเป็นการแข่งขันในภาครัฐมากขึ้น 5. เน้นการมีวินัยและประหยัดในการใช้ทรัพยากรมากขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร การศึกษาครั้งนี้ประชากรที่ศึกษาแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

- 1) ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 12 คน
- 2) บุคลากรในองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 619 คน (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช, 2561)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย

1) ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 5 คน เพราะเป็นผู้บริหารระดับหัวหน้าส่วนราชการที่มีความชำนาญและมีประสบการณ์ในการทำงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช สอดคล้องกับการวิจัยและสามารถเป็นผู้ให้ข้อมูลในระดับลึกได้

2) บุคลากรขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 237 คน โดยใช้สูตรคำนวณแบบเครซีและมอร์แกน จากประชากรทั้งหมดในองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช

2 เครื่องมือรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามชนิดให้ผู้ตอบตนเอง และแบบสัมภาษณ์เพื่อสอบถามข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในเรื่องการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 2 ชุด ดังนี้

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

2.1 เครื่องมือเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ และการสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม จะเป็นการบันทึกคำให้สัมภาษณ์ผู้บริหารและหัวหน้าฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ได้มีการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัย โดยผู้วิจัยจะใช้เครื่องมือเชิงคุณภาพเป็นหลัก และใช้เครื่องมือเชิงปริมาณสนับสนุนเพื่อให้งานวิจัยมีรายละเอียดที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี จากหนังสือ ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์

2) สร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยอาศัยการกำหนดกรอบแนวคิดการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในแต่ละประเด็นมาใช้ในการตั้งเป็นลักษณะคำถามปลายเปิด เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึกทั้งนี้แบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช

3) แบบสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม ผู้วิจัยจะเข้าไปมีส่วนร่วมในการสังเกตการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ รวมถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช

4) นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ 5 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity)

2.2 เครื่องมือเชิงปริมาณ ที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามชนิดให้ผู้ตอบ เพื่อสอบถามข้อมูลจากบุคลากรขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช

1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี จากหนังสือ ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2) สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามปลายเปิดในรูปแบบตรวจรายการ โดยเป็นคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือกผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งมีลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และนำมาจัดกลุ่มคะแนนตามค่าพิสัย 3 ระดับ

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.21 - 5.00 หมายถึง เห็นด้วยระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.41 - 4.20 หมายถึง เห็นด้วยระดับมาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.61 - 3.40 หมายถึง เห็นด้วยระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.81 - 2.60 หมายถึง เห็นด้วยระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 1.80 หมายถึง เห็นด้วยระดับน้อยที่สุด

การจัดกลุ่มคะแนนตามค่าพิสัยดังกล่าวได้ระดับ 3 ระดับ ดังนี้

ระดับคะแนน

ระดับความความคิดเห็น

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.68-5.00

ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.67

ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33

ความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

3) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ 3 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และความเป็นปรนัย (Objectivity)

4) ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้เครื่องมือเชิงปริมาณในการสนับสนุนข้อมูลเพิ่มเติมจากเชิงคุณภาพ ทำการสอบถามข้อมูลจากบุคลากรขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลในเชิงปริมาณ ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง นำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำตอบในแบบสอบถามและรับแบบสอบถามกลับคืนหลังจากกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว และนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาใช้ในการวิเคราะห์และสรุปผล

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลในเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยสร้างแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสังเกตโดยการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำตอบในแบบสัมภาษณ์และรับแบบสัมภาษณ์กลับคืนหลังจากกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสัมภาษณ์เรียบร้อยแล้ว นำผลการศึกษาจากแบบสัมภาษณ์มาทำการวิเคราะห์พรรณนาและสรุปผล

4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลในไปวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สำหรับการวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์ เพื่อให้เหมาะสมสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้รวบรวมในส่วนนี้จะเป็นการวิเคราะห์การบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยหาค่าข้อมูลที่ได้มาสรุปผลการวิจัย ดังนี้

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ จากค่าเฉลี่ย (Mean) สำหรับวิเคราะห์ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) สำหรับการกระจายข้อมูล

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ นำเสนอข้อมูลในรูปแบบพรรณนา มาวิเคราะห์ ประกอบการบรรยาย ชี้แนะ หรือวิธีการต่างๆโดยการนำเสนอข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. การบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า การบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการจัดการโดยมีอาชีพที่มุ่งปฏิบัติ ด้านมีมาตรฐานและวัดผลงานอย่างชัดเจน ด้านเปลี่ยนเป็นการแยกหน่วยงานในภาครัฐ ด้านเปลี่ยนเป็นการแข่งขันในภาครัฐมากขึ้น และด้านเน้นการมีวินัยและประหยัดในการใช้ทรัพยากรมากขึ้น ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1) ด้านการจัดการโดยมีอาชีพที่มุ่งปฏิบัติ องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราชมีการมุ่งปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ โดยพัฒนาส่วนราชการสู่องค์การแห่งความเป็นเลิศ โดยเน้นการจัดโครงสร้างองค์การที่มีความทันสมัย มีระบบการทำงานที่คล่องตัว รวดเร็ว เน้นการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Creativity) พัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากรในองค์การ เน้นการทำงานที่มีประสิทธิภาพสร้างคุณค่าในการปฏิบัติภารกิจของรัฐ และสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมตามกรอบการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (Public Sector Management Quality Award PMQA) เพื่อยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการให้เทียบเท่ามาตรฐานสากล โดยมุ่งเน้นให้หน่วยงานราชการปรับปรุงองค์การอย่างรอบด้าน รวมถึงมีเทคนิควิธีการทำงานใหม่ๆที่เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน และมีการปฏิบัติงานด้วยความพยายาม เพื่อให้้องค์การประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย โดยเน้นการทำงานร่วมกันเป็นทีม โดยการทำงานด้วยความรู้ ความสามารถ ความตั้งใจจริง และทำงานให้เกิดผลงานที่ดีที่สุดการทำงานจะมุ่งผลสำเร็จมากกว่ามุ่งกระบวนการ ด้วยความคิดสร้างสรรค์ และมีทักษะในการวิเคราะห์ปัญหา แก้ปัญหา และตัดสินใจ โดยอาศัยความรู้ ความสามารถ และความร่วมมือของบุคลากรในองค์การ

2) ด้านมีมาตรฐานและวัดผลงานอย่างชัดเจน องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช มีมาตรฐานในการวัดผลงานโดยยึดระบบการบริหารผลงาน (Performance MGT) โดยมีกระบวนการดำเนินการอย่างเป็นระบบเพื่อผลักดันให้ผลการปฏิบัติราชการในระดับองค์กร หน่วยงาน และระดับบุคคลเข้าด้วยกัน โดยจะมีการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์การเป็นรายบุคคล และจะมีการจัดทำ การประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง โดยมีการเปิดโอกาสให้ผู้ถูกประเมินชี้แจงและขอคำปรึกษาจาก ผู้ประเมินสำหรับการประเมินกำหนดสัดส่วนคะแนนทั้งสิ้นร้อยละ 100 และตัวชี้วัดประกอบไปด้วย (1) ผลสัมฤทธิ์ของงาน สัดส่วนคะแนน ร้อยละ 70 โดยประเมินจากปริมาณผลงาน คุณภาพของงาน ความรวดเร็ว หรือตรงตามเวลาที่กำหนด หรือความประหยัด หรือความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากร (2) พฤติกรรม

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

การปฏิบัติราชการ สัดส่วนคะแนน ร้อยละ 30 โดยประเมินจากสมรรถนะหลัก และสมรรถนะตามสายงาน ตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง

3) ด้านเปลี่ยนเป็นการแยกหน่วยงานในภาครัฐ องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช มีการกระจายอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบให้แก่หน่วยงานย่อยอย่างเหมาะสม โดยมีการดำเนินการตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายโอนภารกิจตามที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจ โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช มีส่วนราชการในสังกัดจำนวน 11 ส่วนราชการ

4) ด้านเปลี่ยนเป็นการแข่งขันในภาครัฐมากขึ้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราชมีการปรับเปลี่ยนวิธีการปฏิบัติงานจากระบบการบริหารงานแบบธรรมาภิบาลมาสู่การผสมการบริหารโดยการจัดการภาครัฐแนวใหม่มาใช้ร่วมด้วยโดยยึดหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ทั้ง 4 หลักการสำคัญ และ 10 หลักการย่อย

5) ด้านเน้นการมีวินัยและประหยัดในการใช้ทรัพยากรมากขึ้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราชได้ส่งเสริมให้ข้าราชการ ลูกจ้างและพนักงานจ้างในการสร้างมีจิตสำนึกความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปอย่างมีศีลธรรมคุณธรรม โดยพยายามปลูกฝังนิสัยของบุคลากรให้มีวินัยในตนเอง รวมทั้งยึดมั่นในค่านิยมหลักของมาตรฐานจริยธรรม ตลอดจนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของระบบราชการไทย 8 ประการ ได้แก่ ซื่อสัตย์และกล้ายืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง, ทำงานเชิงรุกคิดเชิงบวกและมีจิตบริการ, มีศีลธรรมคุณธรรมและจริยธรรม, คำนึงถึงประโยชน์สุขของประชาชนเป็นที่ตั้ง, มุ่งเน้นประสิทธิภาพ, ตรวจสอบได้ และมีการเพิ่มวินัยในการทำงานของเจ้าหน้าที่ในเรื่องของการรักษาระเบียบวินัยในการทำงาน เพื่อให้สามารถปฏิบัติตามคำสั่ง ระเบียบ หรือข้อบังคับขององค์การเกี่ยวกับการทำงานอย่างเคร่งครัดในส่วนของการตรวจสอบการใช้ทรัพยากรขององค์การจะมีการประเมินการใช้ทรัพยากรว่าเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และคุ้มค่า

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช

จากการสัมภาษณ์พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งออกเป็น 7 ด้าน ประกอบด้วย 1. ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร 2. ปัจจัยด้าน กลยุทธ์ 3. ปัจจัยด้านการจัดการบุคคลเข้าทำงาน 4. ปัจจัยด้านรูปแบบ 5. ปัจจัยด้านระบบ 6. ปัจจัยด้านค่านิยมร่วม 7. ปัจจัยด้านทักษะ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1) ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ เนื่องจากมีการจัดโครงสร้างบ่งบอกลักษณะงานขององค์การที่มีการจัดแบ่งย่อยจัดรวมกลุ่ม และประสานงาน มีการระบุบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรในองค์การทำให้สามารถมอบหมายภารกิจ ติดตามการทำงาน และประเมินผลงานได้ทั้งในระดับบุคคล ระดับกลุ่ม หน่วยงาน และทีมงานได้

2) ปัจจัยด้านกลยุทธ์ กลยุทธ์ในการวางแผนขององค์การเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช ช่วยให้การดำเนินงานเกิดความสอดคล้องในการปฏิบัติหน้าที่ เนื่องจากมีการกำหนดกลยุทธ์การประยุกต์ใช้ และการตรวจสอบควบคุมไว้อย่างชัดเจนทำให้เกิดความเข้าใจตรงกัน และเกิดความร่วมมือโดยเฉพาะความเข้าใจในวัตถุประสงค์ขององค์การ อีกทั้งจะช่วยให้มีการจัดสรร

ทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับการบริหารองค์การ ช่วยให้ผู้บริหาร หัวหน้าส่วนราชการในส่วนต่างๆ และองค์กรเกิดความเข้าใจในภาพรวม และศักยภาพขององค์การ

3) ปัจจัยด้านการจัดการบุคคลเข้าทำงาน การจัดบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ความถนัดในงาน ลงสู่ตำแหน่งต่างๆอย่างเหมาะสมตามลักษณะงานที่กำหนดไว้ (put the right man in the right job) เป็นปัจจัยส่งผลต่อการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราชในการจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวมถึงการจัดหาบุคคลเข้าทำงาน ยังเป็นกระบวนการดำเนินการเพื่อให้ได้บุคคลที่มีคุณสมบัติตรงตามความต้องการขององค์การเข้ามาทำงานในองค์การ หากมีการจัดบุคคลที่ดีก็จะได้บุคคลที่ดีมีความรู้ ความสามารถ เหมาะสมกับงานขององค์การจะสามารถใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลดความสิ้นเปลืองของวัสดุ อุปกรณ์ งบประมาณ และเวลา และก่อให้เกิดการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลงานที่ได้ก็จะมีประสิทธิภาพ

4) ปัจจัยด้านรูปแบบ รูปแบบและวิธีการจัดการในการบริหารงานเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช เนื่องจากเป็นรูปแบบการบริหารจัดการซึ่งเป็นลักษณะที่เฉพาะในแต่ละองค์การ หรือเป็นแบบแผนพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของผู้บริหาร ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของสภาพแวดล้อมภายในองค์การ และมีความสัมพันธ์กับวัฒนธรรมขององค์การ หากองค์การมีการจัดการที่มีรูปแบบวิธีที่เหมาะสมกับลักษณะองค์การ ก็จะทำให้้องค์การมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน้าที่ที่จะสร้างและรักษาไว้ซึ่งสถานะที่จะเอื้ออำนวยต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ เพื่อให้มีประสิทธิภาพพามากยิ่งขึ้น ตลอดจนได้ผลผลิตที่มีประสิทธิภาพไปพร้อมกัน

5) ปัจจัยด้านระบบ ระบบและกระบวนการตามลำดับขั้นการปฏิบัติงานเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช เนื่องจากการบริหารงานอย่างเป็นระบบตามกระบวนการ และลำดับขั้นการปฏิบัติงานทุกอย่างที่เป็นระบบจะทำให้การบริหารงานภายในองค์การมีความต่อเนื่อง และสอดคล้องประสานกันทุกระดับ อีกทั้งยังช่วยให้้องค์การสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นระบบอย่างต่อเนื่อง เช่น ระบบการจัดซื้อ ระบบบริการ ระบบงบประมาณ

6) ปัจจัยด้านค่านิยมร่วม ค่านิยมร่วมกันระหว่างบุคลากรในองค์กรเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช เนื่องจากค่านิยมและบรรทัดฐานที่ยึดถือร่วมกันโดยบุคลากรขององค์การเป็นรากฐานของระบบการบริหาร และวิธีการปฏิบัติของบุคลากร วัฒนธรรมองค์กร ้องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช จะมีการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีในการปฏิบัติงาน บุคลากรในองค์กรมีการปฏิบัติงานในหน้าที่อย่างมีความรับผิดชอบ เสียสละ เพื่อประโยชน์ส่วนรวม บุคลากรในองค์กรจะมีการปฏิบัติงานอย่างมุ่งมั่น พุ้มเท และมีค่านิยมร่วมขององค์การเพื่ออำนวยความสะดวก และนำไปสู่การปฏิบัติทำให้ผู้บริหาร และบุคลากรมีเป้าหมายเดียวกัน การดำเนินงานที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน คือ การให้บริการประชาชน

7) ปัจจัยด้านทักษะทักษะความสามารถในการทำงานของบุคลากรเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช เพราะทักษะ ความสามารถ และองค์ความรู้ใหม่ๆ อาจทำให้้องค์การสามารถค้นพบศักยภาพใหม่ๆ ของบุคลากร ตลอดจนทำให้บุคลากรพัฒนาขีด

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
 “การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ความสามารถให้เพิ่มขึ้นจนเหนือความคาดหมาย หากบุคลากรมีทักษะ ความสามารถ และมีความรู้ในการทำงานก็จะทำให้สามารถทำงานได้อย่างคล่องแคล่ว ว่องไว รวดเร็ว ถูกต้อง แม่นยำ และเกิดความชำนาญในการปฏิบัติงานจนเป็นที่เชื่อถือและยอมรับ เมื่อบุคลากรมีความชำนาญในงานที่รับผิดชอบเป็นอย่างดี ก็จะสามารถนำความรู้ประสบการณ์มาพัฒนาและปรับปรุงการทำงานได้ รวมไปถึงทำให้องค์การประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

3. ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม

ข้อที่	การบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.	การจัดการโดยมืออาชีพที่มุ่งปฏิบัติ	4.46	0.412	มาก
2.	มีมาตรฐานและวัดผลงานอย่างชัดเจน	4.35	0.391	มาก
3.	เปลี่ยนเป็นการแยกหน่วยงานในภาครัฐ	4.34	0.690	มาก
4.	เปลี่ยนเป็นการแข่งขันในภาครัฐมากขึ้น	4.34	0.461	มาก
5.	เน้นการมีวินัยและประหยัดในการใช้ทรัพยากรมากขึ้น	4.36	0.410	มาก
รวม		4.37	0.329	มาก

พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเป็น 4.37 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการจัดการโดยมืออาชีพที่มุ่งปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยเป็น 4.46 รองลงมา คือ ด้านเน้นการมีวินัยและประหยัดในการใช้ทรัพยากรมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยเป็น 4.36 และด้านเปลี่ยนเป็นการแยกหน่วยงานในภาครัฐ และด้านเปลี่ยนเป็นการแข่งขันในภาครัฐมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยเป็น 4.34 ตามลำดับ

การอภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้อภิปรายผลในแต่ละประเด็น ดังนี้

1. การบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1. ด้านการจัดการโดยมืออาชีพที่มุ่งปฏิบัติ องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช มีการบริหารงานที่มีการจัดการแบบมืออาชีพที่มุ่งปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ โดยพัฒนาส่วนราชการสู่องค์กรแห่งความเป็นเลิศ โดยเน้นการจัดโครงสร้างองค์การที่มีความทันสมัย มีระบบการทำงานที่คล่องตัว รวดเร็ว 2. ด้านมีมาตรฐานและวัดผลงานอย่างชัดเจน องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช มีมาตรฐานในการวัดผลงานโดยยึดระบบการบริหารผลงาน โดยมีกระบวนการ

ดำเนินการอย่างเป็นระบบเพื่อผลักดันให้ผลการปฏิบัติราชการในระดับองค์กร หน่วยงาน และระดับบุคคลเข้าด้วยกัน โดยจะมีการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กรเป็นรายบุคคล และจะมีการจัดทำ การประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างน้อยปีละ 2 ครั้งสำหรับการประเมินกำหนดสัดส่วนคะแนนทั้งสิ้นร้อยละ 100 และตัวชี้วัดประกอบไปด้วย 1) ผลสัมฤทธิ์ของงาน 2) พฤติกรรมการปฏิบัติราชการ 3. ด้านเปลี่ยนเป็นการ แยกหน่วยงานในภาครัฐ องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช มีการกระจายอำนาจหน้าที่ความ รับผิดชอบให้แก่หน่วยงานย่อย ๆ อย่างเหมาะสม โดยมีการกระจายอำนาจตามหน้าที่ความรับผิดชอบให้กับ หัวหน้าส่วนราชการ หัวหน้าสำนักและผู้อำนวยการของแต่ละส่วนราชการเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดให้ สามารถกระจายอำนาจในการอนุมัติ อนุญาตการให้ความเห็นต่อการบริหารงานภายในส่วนราชการ เช่น การ มอบหมายงาน การประเมินผลการปฏิบัติงานการลา เป็นต้น 4. ด้านเปลี่ยนเป็นการแข่งขันในภาครัฐมากขึ้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราชมีการปรับเปลี่ยนวิธีการปฏิบัติงานจากระบบการบริหารงานแบบ ธรรมาภิบาลมาสู่การผสมการบริหารโดยการจัดการภาครัฐแนวใหม่มาใช้ร่วมด้วยโดยยึดหลักธรรมาภิบาล 5. ด้านเน้นการมีวินัยและประหยัดในการใช้ทรัพยากรมากขึ้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราชได้ ส่งเสริมให้ข้าราชการ ลูกจ้างและพนักงานจ้างในการสร้างมีจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อในการปฏิบัติหน้าที่ให้ เป็นไปอย่างมีศีลธรรมคุณธรรม โดยพยายามปลูกฝังนิสัยของบุคลากรให้มีวินัยในตนเอง รวมทั้งยึดมั่นใน ค่านิยมหลักของมาตรฐานจริยธรรม ตลอดจนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของระบบราชการไทย 8 ประการ ได้แก่ ซื่อสัตย์และกล้ายืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง, ทำงานเชิงรุกคิดเชิงบวกและมีจิตบริการ, มีศีลธรรมคุณธรรม และจริยธรรม, คำนึงถึงประโยชน์สุขของประชาชนเป็นที่ตั้ง, มุ่งเน้นประสิทธิภาพ, ตรวจสอบได้

สอดคล้องกับแนวคิดของฮูด (Hood, 1991 อ้างถึงใน เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ, 2556 : 5) ประกอบด้วย 7 ประการ ได้แก่ 1) การจัดการโดยมีอาชีพที่มุ่งปฏิบัติ 2) มีมาตรฐานและวัดผลงานอย่างชัดเจน 3) เน้นการ ควบคุมผลผลิตให้มากขึ้น 4) เปลี่ยนเป็นการแยกหน่วยงานในภาครัฐ 5) เปลี่ยนเป็นการแข่งขันในภาครัฐมากขึ้น 6) เน้นการจัดการโดยการแปรรูป 7) เน้นการมีวินัยและประหยัดในการใช้ทรัพยากรมากขึ้น แต่ผู้วิจัยได้ ศึกษาจำนวน 5 ประการ ได้แก่ 1) การจัดการโดยมีอาชีพที่มุ่งปฏิบัติ 2) มีมาตรฐานและวัดผลงานอย่าง ชัดเจน 3) เปลี่ยนเป็นการแยกหน่วยงานในภาครัฐ 4) เปลี่ยนเป็นการแข่งขันในภาครัฐมากขึ้น 5) เน้นการมี วินัยและประหยัดในการใช้ทรัพยากรมากขึ้น เนื่องจากมีความสอดคล้องกับการบริหารงานตามแนวทางการ จัดการภาครัฐแนวใหม่

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารจังหวัด นครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า 1. ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร ส่งผลต่อการบริหารงานตามแนวทางการ จัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารจังหวัดนครศรีธรรมราช เนื่องจากโครงสร้างขององค์การบริหารส่วน จังหวัดนครศรีธรรมราชมีโครงสร้างในแนวดิ่งมีสายบังคับบัญชาที่ยาว ซึ่งทำให้การบริหารจัดการในบางเรื่องมี ความล่าช้า อีกทั้งบางเรื่องมีส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการอยู่หลายส่วนราชการจึงมีผลการ บริหารตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ 2. ปัจจัยด้านกลยุทธ์ กลยุทธ์ในการวางแผนขององค์การเป็น ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด นครศรีธรรมราช ช่วยให้การดำเนินงานเกิดความสอดคล้องใน การปฏิบัติหน้าที่ เนื่องจากมีการกำหนดกลยุทธ์

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
 “การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

การประยุกต์ใช้ และการตรวจสอบควบคุมไว้อย่างชัดเจนทำให้เกิดความเข้าใจตรงกัน และเกิดความร่วมมือ โดยเฉพาะความเข้าใจในวัตถุประสงค์ขององค์การ อีกทั้งจะช่วยให้มีการจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการบริหารองค์การ 3. ปัจจัยด้านการจัดการบุคคลเข้าทำงาน การจัดบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ความถนัดในงาน ลงสู่ตำแหน่งต่างๆอย่างเหมาะสมตามลักษณะงานที่กำหนดไว้ (put the right man in the right job) เป็นปัจจัยส่งผลต่อการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราชในการจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และตอบสนอง ต่อความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 4. ปัจจัยด้านรูปแบบ รูปแบบและวิธีการ จัดการในการบริหารงานเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช เนื่องจากเป็นรูปแบบการบริหารจัดการเป็นลักษณะที่เฉพาะในแต่ละ องค์การ หรือเป็นแบบแผนพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของผู้บริหาร ซึ่งเป็นองค์ประกอบ ที่สำคัญอย่างหนึ่งของสภาพแวดล้อมภายในองค์การ และมีความสัมพันธ์กับวัฒนธรรมขององค์การ 5. ปัจจัยด้านระบบ ระบบ และกระบวนการตามลำดับขั้นการปฏิบัติงานเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานตามแนวทางการจัดการ ภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช เนื่องจากการบริหารงานอย่างเป็นระบบตาม กระบวนการ และลำดับขั้นการปฏิบัติงานทุกอย่างที่เป็นระบบจะทำให้การบริหารงานภายในองค์การมีความ ต่อเนื่อง และสอดคล้องประสานกันทุกระดับ 6. ปัจจัยด้านค่านิยมร่วม ค่านิยมร่วมกันระหว่างบุคลากรใน องค์การเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วน จังหวัดนครศรีธรรมราช เนื่องจากค่านิยมและบรรทัดฐานที่ยึดถือร่วมกันโดยบุคลากรขององค์การเป็นรากฐาน ของระบบการบริหาร และวิธีการปฏิบัติของบุคลากร และผู้บริหารภายในองค์การหรืออาจเรียกว่า วัฒนธรรม องค์การ 7. ปัจจัยด้านทักษะ ทักษะความสามารถในการทำงานของบุคลากรเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการ บริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช เพราะ ทักษะ ความสามารถ และองค์ความรู้ใหม่ๆ อาจทำให้องค์การสามารถค้นพบศักยภาพใหม่ๆของบุคลากร ตลอดจนทำให้บุคลากรพัฒนาขีดความสามารถให้เพิ่มขึ้นจนเหนือความคาดหมาย หากบุคลากรมีทักษะ ความสามารถ และมีความรู้ในการทำงานก็จะทำให้สามารถทำงานได้อย่างคล่องแคล่ว ว่องไว รวดเร็ว ถูกต้อง แม่นยำ และเกิดความชำนาญในการปฏิบัติงานจนเป็นที่เชื่อถือ และยอมรับ

สอดคล้องกับแนวคิด 7’s ของแมคคินซีร์ (ดุขฎิ นาคเรือง : 2557) ประกอบด้วย 7 ประการ ดังนี้ 1) โครงสร้างองค์กร 2) กลยุทธ์ 3) การจัดการบุคคลเข้าทำงาน 4) รูปแบบ 5) ระบบ 6) ค่านิยมร่วม 7) ทักษะ

3. ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่มีต่อการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของ องค์การบริหารจังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่มีต่อการบริหารงานตาม แนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มี ค่าเฉลี่ยเป็น 4.37 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการจัดการโดยมีอาชีพที่มุ่งปฏิบัติ มีสัดส่วนมากที่สุด มี ค่าเฉลี่ยเป็น 4.46 รองลงมา ด้านเน้นการมีวินัยและประหยัดในการใช้ทรัพยากรมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยเป็น 4.36 รองลงมา ด้านมีมาตรฐานและวัดผลงานอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเป็น 4.35 รองลงมาด้านเปลี่ยนเป็นการแยก หน่วยงานในภาครัฐ และด้านเปลี่ยนเป็นการแข่งขันในภาครัฐมากที่สุด มีสัดส่วนน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเป็น 4.34

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่กำหนดว่า ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่มีต่อการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารจังหวัดนครศรีธรรมราช อยู่ในระดับมาก พบว่า ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่มีต่อการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารจังหวัดนครศรีธรรมราช อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเป็น 4.37

สอดคล้องกับแนวคิดของฮูด (Christopher Hood 1991, อ้างถึงใน ปกรณ์ ศิริประกอบ, 2559 : 59 - 60) ประกอบด้วย 7 ประการ ได้แก่ 1) การจัดการองค์การสาธารณะแบบมืออาชีพ 2) มาตรฐานที่ชัดเจน และมีตัวชี้วัดผลงาน 3) เน้นการเน้นที่การควบคุมผลลัพธ์ 4) การเปลี่ยนไปสู่การแยกย่อยหน่วยงานในระบบราชการ 5) การเปลี่ยนไปสู่การแข่งขันที่มากขึ้นในระบบราชการ 6) เน้นรูปแบบการบริหารจัดการที่ใช้ในภาคเอกชน 7) เน้นวินัยและความมั่งคั่งในการใช้ทรัพยากรในระบบราชการ

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัย

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งใช้เป็นแนวทางที่ส่งผลต่อการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารจังหวัดนครศรีธรรมราช

1) องค์การบริหารจังหวัดนครศรีธรรมราช ควรส่งเสริมให้มีการพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนให้มากขึ้น

2) องค์การบริหารจังหวัดนครศรีธรรมราช ควรมีการปรับโครงสร้างองค์กรเพื่อให้การบริหารจัดการและการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะงานวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาการบริหารงานตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือหน่วยงานภาครัฐอื่นๆเพื่อนำมาปรับใช้ในงานวิจัยในครั้งต่อไป

2) ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้ ความเข้าใจ การจัดการภาครัฐแนวใหม่ของบุคลากรในหน่วยงานอื่นๆ

บรรณานุกรม

ดุชฎี นาคเรือง. (2557). **การจัดการเชิงกลยุทธ์**. ยะลา : มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

ปกรณ์ ศิริประกอบ. (2559). **3 พาราไดม์ทางรัฐประศาสนศาสตร์ : แนวคิด ทฤษฎี และการนำไปปฏิบัติจริง**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. (2556). **การจัดการภาครัฐแนวใหม่**. กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์.

ศุภชัย คล่องขยัน และคณะ. (2560). **ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการภาครัฐแนวใหม่กับการพัฒนา**

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564

“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ทรัพยากรมนุษย์ของเทศบาลในจังหวัดเพชรบูรณ์. เอกสารการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาครั้งที่ 2. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. สืบค้นเมื่อวันที่ 22 กันยายน 2563 จาก <http://gs.rmu.ac.th/grc2017/fullpaper/file/HS-P-14.pdf>

ศิริพันธ์ ทิพย์เจริญ. (2555). ธรรมชาติกับการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทย. วารสารสหวิทยาการวิจัย : ฉบับบัณฑิตศึกษา, 1, 1-7. สืบค้นเมื่อวันที่ 22 กันยายน 2563, จาก <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/JIRGS/article/view/225364>

องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช. (2563) .แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา. สืบค้นเมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2563 จาก <http://www.nakhonsi.go.th/home>

องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช. (2561). แผนอัตรากำลังคนแผนอัตรากำลัง 3 ปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 – 2563 .องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช.

เจตคติของนักศึกษาผู้ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

พิชญ ศรีพิชิต¹

อนุวัฒน์ แสงสว่าง¹

ชนิกันต์ ไสยเกื้อ²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับเจตคติของนักศึกษาผู้ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช 2) เพื่อเปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษาผู้ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยแยกตามคุณลักษณะของบุคคล 3) เพื่อเสนอแนะแนวทางให้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ประชากรวิจัยที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาผู้กู้ยืมซึ่งได้รับการอนุมัติกู้ยืมทั้งหมดจำนวน 3,721 คน กลุ่มตัวอย่าง 348 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานสำหรับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม และทดสอบค่าเอฟ (f-test) ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA สำหรับกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป

ผลการวิจัยพบว่า 1) เจตคติของนักศึกษาผู้ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) การเปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษาผู้ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศ ผลการเรียนเฉลี่ย ผู้กู้รายเก่าและผู้กู้รายใหม่ มีเจตคติ ไม่แตกต่างกัน ส่วนอายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา และคณะที่กำลังศึกษาที่แตกต่างกันมีเจตคติที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 3) ข้อเสนอแนะแนวทางให้บริการของหน่วยงานที่รับผิดชอบกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช คือ ควรกำหนดขั้นตอนการให้บริการที่กระชับ และชัดเจน เพื่อช่วยลดระยะเวลาในการมาใช้บริการของนักศึกษา รวมถึงเพิ่มช่องทางการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ ข้อมูลเกี่ยวกับการบริการกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาให้นักศึกษาเข้าถึงข้อมูลได้ทั่วถึงและครบถ้วน

คำสำคัญ: เจตคติของนักศึกษา, กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

Attitudes of students who use the Student Loan Fund Service towards the Responsible Unit of Nakhon Si Thammarat Rajabhat University

Abstract

The research aimed to 1) study the Nakhon Si Thammarat Rajabhat University 's students attitudes levels towards the educational loan unit 2) compare the student's attitudes towards the educational loan unit individually 3) seek for and provide the suggestions to the NSTRU's educational loan unit.

The sampling included 3,721 students (updated 16 September 2020) with totally 348 people. The research tool was a questionnaire. The statistics employed / were percentage, mean, standard deviation, t-test, f-test and one way ANOVA.

The findings were 1) in general; the NSTRU's students 'attitudes levels towards the educational loan unit were moderate 2) the comparison of the students' attitudes towards the educational loan unit classified individually in terms of the students ' gender, GPA and status found no different; whereas, age, year of study and faculty affected the levels of the students' attitudes differently. In order to yield the students ' time, the NSTRU's educational loan unit should provide more concise and clearer service steps together with monitoring more channels for thoroughly accessible communication and complete information

Keyword: Nakhon Si Thammarat Rajabhat University 's Students 'Attitudes towards the Educational Loan Service Unit

บทนำ

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) จัดตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2538 โดยกระทรวงการคลัง กระทรวงศึกษาธิการและทบวงมหาวิทยาลัย ได้ร่วมพิจารณาและเล็งเห็นความสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและเพื่อแก้ปัญหาทางสังคมเรื่องความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาจึงได้มีมติร่วมกันในหลักการโครงการจัดตั้งกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาโดยที่กระทรวงการคลัง กระทรวงศึกษาธิการและทบวงมหาวิทยาลัยเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลและ บมจ.ธนาคารกรุงไทยทำหน้าที่บริหารจัดการเงินให้กู้ยืมคณะรัฐมนตรีได้มีมติในคราวประชุมเมื่อวันที่ 16 มกราคม พ.ศ.2539 อนุมัติให้เริ่มดำเนินการกองทุนในลักษณะเงินทุนหมุนเวียนตามนัยมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ.2491 กองทุนฯจึงเริ่มเปิดให้กู้ยืมตั้งแต่ปีการศึกษา 2539 ด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปีจำนวนกว่า 3,652 ล้านบาท และได้รับการจัดสรรงบประมาณสมทบเป็นรายปีตามความจำเป็น โดยมีหลักการพื้นฐานว่า“เพื่อให้เงินกู้ยืมแก่นักเรียน นักศึกษา ซึ่งมาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อย สำหรับศึกษาต่อตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย(ทั้งสายสามัญและสายอาชีวะ) จนถึงระดับปริญญาตรีในประเทศ รวมทั้งศึกษานอกระบบต่อเนื่องจากระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตามหลักสูตรและประเภทที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดโดยนักเรียน นักศึกษาจะต้องชำระคืนพร้อมดอกเบี้ยอัตราต่ำเมื่อจบการศึกษาแล้ว” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นแก่ผู้ที่มีรายได้น้อยซึ่งด้อยโอกาสทางการศึกษาอันจะมีส่วนสำคัญในการยกฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนและเป็นการสนองตอบต่อนโยบายการกระจายรายได้และ เพื่อสนับสนุนการพัฒนากระบวนการศึกษาทางด้านอุปสงค์โดยการเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระ ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของประชาชน (สำนักงบประมาณรัฐสภา, 2558 : 1)

จะเห็นว่ารัฐบาลเห็นว่าการเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษานั้นเอื้อประโยชน์แก่นักเรียน นักศึกษา ที่ด้อยโอกาสอย่างแท้จริงจึงประกาศใช้พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ.2541 มีผลให้กองทุนฯ มีฐานะเป็นนิติบุคคลอยู่ภายใต้การกำกับดูแลรับผิดชอบของกระทรวงการคลังมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 25 มีนาคม พ.ศ.2541 แต่เนื่องจากขณะนั้นกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาอยู่ในช่วงเวลาของการเตรียมการกำหนดระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการเงินและการบัญชีให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวและเพื่อให้การปฏิบัติงานกองทุนเป็นไปด้วยความเรียบร้อย คณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาจึงได้มีมติเมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2541 มอบอำนาจให้อธิบดีกรมบัญชีกลางในฐานะกรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน การพัสดุการตรวจสอบและการสอบบัญชีภายใน ตามระเบียบของทางราชการโดยอนุโลมไปพลางก่อนจนกว่าข้อบังคับเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวจะสำเร็จและมีผลบังคับใช้ (สำนักงบประมาณรัฐสภา, 2558 : 38)

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ปัจจุบันพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2560 ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 27 มกราคม 2560 และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2560 มีผลให้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาอยู่ในการกำกับดูแลของรัฐมนตรีและมีฐานะเป็นนิติบุคคลที่ไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น เนื่องจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาตามพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2541 และกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ผูกกับรายได้ในอนาคตตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการบริหารกองทุนเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2549 ที่ออกตามพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. 2491 มีการบริหารจัดการและการดำเนินการที่มีข้อจำกัดและไม่สอดคล้องกับนโยบายการผลิตกำลังคนและการพัฒนาประเทศสมควรบูรณาการการบริหารจัดการและการดำเนินการของกองทุนยศ. และกองทุน กรอ. ให้เป็นเอกภาพอยู่ภายใต้กฎหมายเดียวกัน และเพิ่มมาตรการในการบริหารจัดการกองทุนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น(คู่มือกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา, 2560 : 1)

ทางมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชได้เข้าร่วมโครงการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ในปี พ.ศ. 2538 โดยที่ปัจจุบันนักศึกษาผู้กู้ยืมซึ่งได้รับการอนุมัติกู้ยืม ทั้งหมดจำนวน 3,721 คน (ข้อมูลนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ข้อมูล ณ วันที่ 16 กันยายน 2563) เพราะได้เห็นความสำคัญจึงเข้าร่วมโครงการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเพื่อให้เงินกู้ยืมแก่นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์เพื่อเป็นค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายเกี่ยวเนื่องกับการศึกษาและค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการครองชีพระหว่างการศึกษาก่อให้เกิดโอกาสทางการศึกษาที่สูงขึ้นอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมเป็นการแบ่งเบาภาระทางการเงินของผู้ปกครองรวมทั้งเป็นการพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ของชาติโดยรวม โดยกองทุนมีความมุ่งหวังว่าผู้กู้จะศึกษาเล่าเรียนได้สำเร็จตามหลักสูตรมีความรับผิดชอบตนเองและสังคมมีจิตสำนึกในการชำระเงินคืนหลังจากสำเร็จการศึกษาเพื่อนำมาเป็นทุนหมุนเวียนให้รุ่นน้องได้มีโอกาสกู้ยืมเรียนต่อไป

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเจตคติของนักศึกษาผู้ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนการดำเนินงานจัดการของกองทุนให้กู้ยืมหน่วยงานที่รับผิดชอบรวมถึงปรับปรุงแก้ไขการให้บริการของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่องเจตคติของนักศึกษาผู้ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ 3 ประการ ดังนี้

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

1. เพื่อศึกษาระดับเจตคติของนักศึกษาผู้ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษาผู้ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยแยกตามคุณลักษณะของบุคคล
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางให้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้ทราบถึงระดับเจตคติของนักศึกษาผู้ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
2. ได้ทราบถึงการเปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษาผู้ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยแยกตามคุณลักษณะของบุคคล
3. ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้สามารถเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขการให้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

สมมติฐานของการวิจัย

1. ระดับเจตคติของนักศึกษาผู้ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช อยู่ในระดับมาก
2. นักศึกษาผู้ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่มีคุณลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกันมีเจตคติต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

- 1). เพื่อศึกษาระดับเจตคติของนักศึกษาผู้ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
- 2) เพื่อเปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษาผู้ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยแยกตามคุณลักษณะของบุคคล
- 3) เพื่อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขการให้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรวิจัย คือ นักศึกษาผู้กู้ยืมซึ่งได้รับการอนุมัติกู้ยืม ทั้งหมดจำนวน 3,721 คน (ข้อมูลนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ข้อมูล ณ วันที่ 16 กันยายน 2563) กลุ่มตัวอย่าง 348 คน โดยใช้สูตร Krejcie and Morgan

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา ผลการเรียน คณะที่กำลังศึกษา สถานะ ผู้กู้

ตัวแปรตาม เจตคติของนักศึกษาผู้ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบของ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ได้แก่ ด้านกระบวนการหรือขั้นตอนการบริการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ด้านคุณภาพของการบริการที่ได้รับ ด้านข้อมูลที่ได้รับจากการบริการ

4. ขอบเขตด้านพื้นที่

คือมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

5. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาวิจัยเรื่องเจตคติของนักศึกษาผู้ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบของ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านระยะเวลาที่จะศึกษาไว้ นับตั้งแต่เดือน กรกฎาคม-พฤศจิกายน พ.ศ.2563

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาผู้กู้ยืมซึ่งได้รับการอนุมัติกู้ยืมทั้งหมด จำนวน 3,721 คน (ข้อมูล ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช พ.ศ.2563) ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีหากกลุ่มตัวอย่างใช้สูตร Krejcie and Morgan วิธีการสุ่มตัวอย่างตามสูตร Krejcie and Morgan ดังนี้

$$n = \frac{x^2 Np(1 - P)}{e^2 (N - 1) + x^2 P(1 - P)}$$

เมื่อ	n	=	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	N	=	จำนวนประชากร
	e	=	ค่าความเชื่อมั่น (ส่วนใหญ่มักจะอยู่ที่ 95% = 0.05)
	x^2	=	ค่าไคสแควร์ที่ df เท่ากับ 1 และระดับความเชื่อมั่น 95% ($x^2 = 3.841$)
	P	=	สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร (ถ้าไม่ทราบให้กำหนด p = 0.5)

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
 “การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า} &= n \frac{3.841 \times (3,721 \times 0.5) \times (1-0.5)}{0.05^2 \times (3,721-1) + (3.841 \times 0.5) \times (1-0.5)} \\ &= \frac{3.841 \times 1,860.5 \times 0.5}{(0.0025 \times 3,721) + (1.9205 \times 0.5)} \\ &= \frac{3,573.09025}{9.3025 + 0.96025} \\ &= \frac{3,573.09025}{10.26275} \\ &= 348.1610923 \\ &\approx 348 \text{ คน} \end{aligned}$$

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มแบบง่ายโดยจากจำนวนประชากรทั้งหมด 3,721 คน โดยผู้วิจัยจึงได้คำนวณหากลุ่มตัวอย่างที่ใช้การตอบแบบสอบถามจำนวน 348 คน

ตัวอย่างการคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างของประชากร

$$\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่าง} = \frac{\text{จำนวนประชากร} \times \text{จำนวนกลุ่มตัวอย่าง}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

ในการคำนวณกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยวิธีการเทียบสัดส่วนจำนวนนักเรียนในกลุ่มแต่ละชั้นปีเพื่อให้ได้จำนวนที่ต้องการของทุกคณะจะใช้การเข้าสู่วิธีการคำนวณ ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างคณะครุศาสตร์} &= \frac{1,247}{3,721} \times 348 \\ &= 116.62 \\ &\approx 117 \end{aligned}$$

ดังนั้น จำนวนกลุ่มตัวอย่างคณะครุศาสตร์ มาจากจำนวนนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำนวน 117 คน ส่วนคณะอื่น ๆ ใช้วิธีการคำนวณในทำนองเดียวกันได้จำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม ดังนี้

ตาราง แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

คณะ	จำนวนนักศึกษา	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
ครุศาสตร์	1,247	117
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	909	85
วิทยาการจัดการ	722	67
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	466	44
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	377	35
รวม	3,721	348

ข้อมูล ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช พ.ศ.2563

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม

แบบสอบถามเจตคติของนักศึกษาผู้ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาผู้กู้ยืมซึ่งได้รับการอนุมัติ กู้ยืมเกี่ยวกับการให้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป โดยเป็นคำถามปลายปิดในรูปแบบตรวจรายการโดยเป็น คำถามหลายคำตอบให้เลือก

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการวัดระดับเจตคติของนักศึกษาผู้ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อ การศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

แบบสอบถามเจตคติของนักศึกษาผู้ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบ มี เกณฑ์กำหนดค่าคะแนนคือ 5 ระดับ ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเพื่อเสนอแนะแนวทางให้บริการของหน่วยงานที่รับผิดชอบกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อ การศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยเป็นคำถามปลายเปิด

การแปลความหมายโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อใช้จัดกลุ่มของมาตรฐานการดำเนินงานการศึกษาเจ ตคติของนักศึกษาผู้ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช แล้วนำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามมาจัดกลุ่มโดยแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 3 ระดับ

$$\begin{aligned} \text{การหาค่าพิสัย} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนกลุ่ม}} \\ &= \frac{5-1}{3} \\ &= 1.33 \end{aligned}$$

ดังนั้น ได้ค่าพิสัยเท่ากับ 1.33

การจัดกลุ่มคะแนนตามพิสัยดังกล่าว ได้รับคะแนนระดับเจตคติของนักศึกษาผู้ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช แบ่งเป็น 3 ระดับดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.68-5.00 หมายถึง มาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.67 หมายถึง ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง น้อย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษา ค้นคว้า และเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ดังนี้

1. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารวิทยานิพนธ์ หนังสืองานวิจัยตลอดเอกสารอื่นๆที่เกี่ยวข้อง สื่อออนไลน์ เป็นต้น
2. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ผู้ศึกษาได้ใช้แบบสอบถาม เก็บข้อมูลกับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
3. ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยให้ผู้ตอบกรอกแบบสอบถามด้วยตนเอง (Self - questionnaires) โดยผู้วิจัยร่วมรับฟังอยู่ด้วยเพื่อชี้แจงกรณีมีปัญหา
4. ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำตอบในแบบสอบถามและรับแบบสอบถามกลับคืนทันทีหลังจากกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว
5. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์สรุปผล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS for Windows Version 24) เพื่อให้เหมาะสมสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้รวบรวมในส่วนนี้จะเป็นการวิเคราะห์ เจตคติของนักศึกษาผู้ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยหาค่าข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. การหาค่าร้อยละ (Percentage) สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป
2. การหาค่าเฉลี่ย สำหรับวิเคราะห์เจตคติของนักศึกษาผู้ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
3. การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับการกระจายข้อมูล
4. ส่วนคำถามปลายเปิดในการตอบแบบสอบถามจะทำการวิเคราะห์เนื้อหา
5. เปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษาผู้ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชของกลุ่มตัวอย่าง โดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานสำหรับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ได้แก่ เพศ และทดสอบค่า ANOVA สำหรับกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป

ได้แก่ ชั้นปีที่กำลังศึกษา ผลการเรียนรู้ ขณะที่กำลังศึกษา และหากพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นำไปทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีแอล เอส ดี (LSD) นำเสนอ ในรูปตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 348 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน มีอายุระหว่าง 20-21 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 สังกัดคณะครุศาสตร์ และเป็นผู้กู้รายเก่า

ผลการศึกษาวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า ระดับเจตคติของนักศึกษาผู้ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเป็น 3.24 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านกระบวนการหรือขั้นตอนการให้บริการ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเป็น 3.30 รองลงมาคือด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ยเป็น 3.26 ส่วนและ ด้านคุณภาพของการบริการที่ได้รับและด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่น้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเป็น 3.23 ตามลำดับ

ระดับเจตคติของนักศึกษาต่อการให้บริการของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา	\bar{x}	S.D	ระดับเจตคติ
1. ด้านกระบวนการหรือขั้นตอนการให้บริการ	3.31	0.741	ปานกลาง
2. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.26	0.746	ปานกลาง
3. ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่	3.23	0.670	ปานกลาง
4. ด้านคุณภาพของการบริการที่ได้รับ	3.23	0.645	ปานกลาง
5. ด้านข้อมูลที่ได้รับจากการบริการ	3.24	0.671	ปานกลาง
รวม	3.24	0.611	ปานกลาง

วัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการเปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษาผู้ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศ ผลการเรียนรู้เฉลี่ย ผู้กู้รายเก่าและผู้กู้รายใหม่ มีเจตคติ ไม่แตกต่างกัน

เพศ	N	\bar{x}	SD	t	Sig.
ชาย	145	3.29	0.58571	1.057	0.291
หญิง	203	3.22	0.62777		

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
 “การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ผลการเรียนเฉลี่ย	\bar{x}	S.D
น้อยกว่า 2.00	-	-
2.00-2.50	3.36	0.559
2.51-3.00	3.27	0.642
3.01-3.50	3.24	0.612
3.51-4.00	3.23	0.608

สถานะผู้กู้	N	\bar{x}	SD	t	Sig.
ผู้กู้รายเก่า	250	2.99	0.461	-16.097	0.181
ผู้กู้รายใหม่	98	3.88	0.466	-16.012	

ส่วนอายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา และคณะที่กำลังศึกษาที่แตกต่างกันมีเจตคติที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

อายุ	\bar{x}	18-19	20-21	22-23
18-19	3.72	-	0.63172***	0.79911***
20-21	3.10		-	0.16738*
22-23	2.94			-

***p<0.001,*p<0.05

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	\bar{x}	ปี 1	ปี 2	ปี 3	ปี 4	ปี 5
ปี 1	3.72	-	0.52504***	0.70555***	0.81290***	0.67006***
ปี 2	3.10		-	0.18051*	0.28786*	0.14502**
ปี 3	3.02			-	0.10735	0.3549
ปี 4	3.91				-	0.14284
ปี 5	3.05					-

*p<0.05,**p<0.01,***p<0.001

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
 “การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

คณะที่กำลังศึกษา	\bar{x}	ครู ศาสตร์	มนุษยศาสตร์ และ สังคมศาสตร์	วิทยาการ จัดการ	วิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยี	เทคโนโลยี อุตสาหกรรม
ครุศาสตร์	3.21	-	0.08055	0.14672	0.00408	0.23739*
มนุษยศาสตร์ และ สังคมศาสตร์	3.13		-	0.22727*	0.7646	0.31794*
วิทยาการ จัดการ	3.36			-	0.15081	0.9067
วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	3.21				-	0.24148
เทคโนโลยี อุตสาหกรรม	3.45					-

*p<0.05

วัตถุประสงค์ที่ 3 ข้อเสนอแนะแนวทางให้บริการของหน่วยงานที่รับผิดชอบกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอแนะว่า 1) ด้านกระบวนการหรือขั้นตอนการให้บริการ ควรมีขั้นตอนที่กระชับรัด มีความชัดเจน และมีความสะดวก รวดเร็ว ในการให้บริการเพื่อช่วยลดระยะเวลา ในการลงนาม และส่งเอกสารสำหรับนักศึกษาเพราะแต่ละคณะมีตารางเวลาเรียนไม่เหมือนกัน 2) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ควรจัดสถานที่ให้เหมาะสมและเพียงพอกับจำนวนนักศึกษาที่ใช้บริการ 3) ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่กลุ่ม ควรมีความเอาใจใส่ในการตอบข้อซักถามและให้คำแนะนำแก่ผู้รับบริการอย่างเต็มที่ 4) ด้านคุณภาพของการบริการที่ได้รับ ควรมีความละเอียดกระชับและเข้าใจง่าย และ 5) ด้านข้อมูลที่ได้รับจากการบริการ ควรมีการประชาสัมพันธ์หลากหลายช่องทางและหน่วยงาน ควรมีช่องทางรับฟังความคิดเห็นอย่างทั่วถึง

การอภิปรายผล

การศึกษาวิจัย เรื่อง เจตคติของนักศึกษาผู้ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้
 วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เจตคติของนักศึกษาผู้ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ผลการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากการให้บริการในหลายประเด็นยังมีข้อควรปรับปรุง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องขั้นตอนการ

ให้บริการที่ไม่มีความชัดเจน สิ่งอำนวยความสะดวกในการไปใช้บริการยังไม่เพียงพอ และเจ้าหน้าที่ยังขาด
น้ำใจในการให้บริการ นอกจากนี้ช่องทางการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานที่รับผิดชอบยังไม่ทั่วถึง

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษาผู้ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงาน
ที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ผลการศึกษาวิจัยพบว่า
จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศ ผลการเรียนเฉลี่ย ผู้กู้รายเก่าและผู้กู้รายใหม่ มีเจตคติ ไม่แตกต่างกัน
เนื่องจากวิธีการปฏิบัติต่อนักศึกษาที่ผู้ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมของหน่วยงานที่รับผิดชอบจะใช้วิธีการ
เดียวกันกับทุกคนที่มาใช้บริการไม่ว่าจะเป็นเพศหญิง หรือ ชาย หรือผู้กู้รายใหม่หรือรายเก่า ดังนั้นทำให้เจต
คติจึงไม่แตกต่างกัน แต่ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา และคณะที่กำลังศึกษาที่แตกต่างกันมีเจต
คติที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเนื่องจากนักศึกษาที่อายุมากมักจะกล้าที่แสดงความรู้สึกหรือเจตคติในลบมากกว่า
นักศึกษาที่อายุน้อย เช่นเดียวกับชั้นปีที่กำลังศึกษาพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 หรือปีที่ 2 จะแสดงเจตคติลบน้อย
กว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 และปีที่ 5 ส่วนคณะที่สังกัดก็ส่งผลต่อความแตกต่างด้านเจตคติเช่นเดียวกับ โดยที่
นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ที่ใช้บริการกองทุนกู้ยืมจะมีเจตคติต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคณะ
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เนื่องจากนักศึกษา

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ข้อเสนอแนะแนวทางให้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบ
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอแนะว่า 1) ด้านกระบวนการหรือขั้นตอน
การให้บริการ ควรมีขั้นตอนที่กระชับรัด มีความชัดเจน และมีความสะดวก รวดเร็ว ในการให้บริการเพื่อช่วย
ลดระยะเวลา ในการลงนาม และส่งเอกสารสำหรับนักศึกษาเพราะแต่ละคณะมีตารางเวลาเรียนไม่เหมือนกัน
2) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ควรจัดสถานที่ให้เหมาะสมและเพียงพอกับจำนวนนักศึกษาที่ใช้บริการ 3) ด้าน
การให้บริการของเจ้าหน้าที่กลุ่ม ควรมีความเอาใจใส่ในการตอบข้อซักถามและให้คำแนะนำแก่ผู้รับบริการ
อย่างเต็มที่ 4) ด้านคุณภาพของการบริการที่ได้รับ ควรมีความละเอียดกระชับและเข้าใจง่าย และ 5) ด้านข้อมูล
ที่ได้รับจากการบริการ ควรมีการประชาสัมพันธ์หลากหลายช่องทางและหน่วยงานควรมีช่องทางรับฟังความ
คิดเห็นอย่างทั่วถึง ข้อเสนอแนะดังกล่าว ถือว่า เป็นหลักการพื้นฐานในการให้บริการ ไม่ว่าจะเป็นการบริการใน
หน่วยงานภาครัฐและเอกชนก็ต้องใช้หลักการเหล่านี้ หากสามารถดำเนินการได้มาตรฐานก็จะสร้างเจตคติที่ดี
ต่อผู้ใช้บริการได้ เช่นเดียวกับเจตคติของนักศึกษาผู้ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อ หน่วยงานที่
รับผิดชอบของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ข้อเสนอแนะ

1) ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. หน่วยงานที่รับผิดชอบกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชควรพัฒนาช่องทางการติดต่อสื่อสารและประชาสัมพันธ์ของกองทุนฯ
2. หน่วยงานที่รับผิดชอบกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ควรปรับปรุงคู่มือสำหรับสถานศึกษาให้มีความกระชับ ชัดเจน เข้าใจง่าย มีรูปแบบที่หลากหลาย
3. หน่วยงานที่รับผิดชอบกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ควรจัดสถานที่ให้เหมาะสมกับ จำนวนนักศึกษาที่ใช้บริการ
4. เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ควรมีความเอาใจใส่ในการตอบข้อซักถามและให้คำแนะนำแก่ผู้รับบริการอย่างเต็มที่

2) ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษาผู้ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัย ในมหาวิทยาลัยอื่น ๆ
2. ควรศึกษาในเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกจากนักศึกษาผู้ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบ
3. ควรศึกษาถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจจะผลต่อเจตคติของนักศึกษาผู้ใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบ

บรรณานุกรม

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.). (25 กันยายน 2563). เข้าถึงได้จาก ช่องทางการชำระเงิน: <https://epayslf.rd.go.th/>

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา. (15 กันยายน 2554). ประวัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา. เข้าถึงได้จาก <http://www.studentloand.or.th/>

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา. (26 กันยายน 2560). ข้อมูลกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา. เข้าถึงได้จาก <http://www.studentloan.or.th/>

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา. (25 สิงหาคม 2563). เข้าถึงได้จาก คู่มือกองทุนเงินให้กู้ยืม 2560: <https://www.studentloan.or.th/>

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช. (26 กันยายน 2563). เข้าถึงได้จาก กองพัฒนานักศึกษา: <https://student.nstru.ac.th/>

การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีกับท้องถิ่น

ชลิตา แยมศรีสุข¹

บทคัดย่อ

การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีกับท้องถิ่นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการงานของหน่วยงาน ด้วยการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล พร้อมทั้งหน่วยงานได้รับการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อก่อให้เกิดดำเนินงานเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน คือ 1. เกิดประโยชน์สุขของประชาชน 2. เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ 3. มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ 4. ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น 5. มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อเหตุการณ์ 6. ประชาชนได้ร้องเรียนความอานวยสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ 7. มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ เพื่อก่อให้เกิดการส่งเสริมการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีนำไปสู่การปฏิบัติ

คำสำคัญ: การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี; ท้องถิ่น; ดัชนีการรับรู้การทุจริต(3-5 คำ)

Local Good Governance

Abstract

Good Governance is a very important to the organization. It is operating in accordance with the principles of Good Governance as well as the department have been assessed on the integrity and transparency of government agencies operations. To course work for the benefit of the people such as 1. Benefit the people happiness 2.Achieve results in the mission of the state. 3. Efficient and worthwhile in terms of the mission of the state. 4.It’s not necessary operation 5.There is an improvement in the mission of government agencies to keep up with the events. 6.The people have nested the facilities and the needs are met. 7.There is a regular evaluation of government performance in order to promote the implementation of good public administration principle into practice.

Keywords : Good public affairs management, Local, Corruption Perceptions Index

คำนำ

การศึกษาเรื่องหลักธรรมาภิบาล ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มุ่งเน้นการพัฒนาให้สัมพันธ์กับหลักธรรมาภิบาล โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของภาคประชาชน ตลอดถึงเรื่องการตรวจสอบอำนาจรัฐโดยภาคประชาชนและองค์กรที่เกี่ยวข้อง โดยใน พ.ศ.2542 คณะรัฐมนตรีได้ออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ.2542 เพื่อนำหลักธรรมาภิบาลไปปรับใช้ในองค์การภาครัฐและภาคเอกชนซึ่งมีการพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง และใน พ.ศ.2545 ได้มีการตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2545 โดยเพิ่มมาตรา 3/1 ซึ่งมีหลักการเพื่อมุ่งเน้นให้ส่วนราชการใช้วิธีการบริหารบ้านเมืองที่ดีมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการ อีกทั้ง ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545 - 2549) ซึ่งได้มีการกำหนดเกี่ยวกับเรื่องการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี รวมทั้งได้กำหนดแนวทางเพื่อการพัฒนาสร้างระบบบริหารจัดการที่ดี ให้มีประสิทธิภาพ ปราศจากการทุจริต

ทั้งนี้ ในปี พ.ศ.2546 ได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 ขึ้น ซึ่งมีหลักการเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการปฏิบัติราชการและการสั่งการที่ส่วนราชการและข้าราชการจะต้องปฏิบัติราชการเพื่อให้เกิดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี จากหลักการของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ.2542 มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย ประกอบกับไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนในการใช้บังคับกฎหมาย จึงได้ยกเลิกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ.2542 และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2549 เห็นชอบวาระแห่งชาติด้านจริยธรรม ธรรมาภิบาล และการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำให้ประชาชนเกิดความมั่นใจ ศรัทธา และไว้วางใจในการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลและหน่วยงานภาครัฐและการใช้จ่ายเงินของแผ่นดิน ซึ่งประกอบด้วย การสร้างผู้นำและองค์การแห่งสุจริตธรรมต้นแบบ การปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ วัฒนธรรม ค่านิยมและการพัฒนาข้าราชการ การให้คำปรึกษา แนะนำ และการจัดการความรู้เพื่อส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาล

แนวคิดเรื่องธรรมาภิบาล หรือการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หรือธรรมรัฐ ธรรมาภิบาลมาจากคำว่า “ธรรม + อภิบาล” มาจากคำภาษาอังกฤษว่า good governance ซึ่ง บวรศักดิ์ อุวรรณโณ อธิบายว่า อภิบาล หมายถึง วิธีการใช้อำนาจเพื่อบริหารทรัพยากรขององค์การ ดังนั้นคำว่า “ธรรมาภิบาล” หมายถึง วิธีการที่ดีในการใช้อำนาจเพื่อบริหารจัดการทรัพยากรขององค์การ (บวรศักดิ์ อุวรรณโณ, 2545)

การศึกษาเรื่ององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการบริหารราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้หลักธรรมาภิบาลมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาความเป็นประชาธิปไตยของชุมชน ด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการมีส่วนร่วมกับท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ การลดช่องว่างและกระชับการบริหารให้

ท้องถิ่นเกิดความโปร่งใส มีการตรวจสอบระบบภายใน มีกลไกในการจัดการ เพื่อตอบสนองการบริหารที่ดี อีกทั้งการบริหารของผู้บริหารจำเป็นต้องมีธรรมะสำหรับการบริหารงาน โดยท้องถิ่นเป็นหน่วยที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด โดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ที่มีอยู่ จำนวน 5,300 แห่ง (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, 2563)

ธรรมาภิบาล หรือ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หรือ ธรรมรัฐ ธรรมาภิบาลมาจากคำว่า “ธรรม” + “อภิบาล” มาจากคำภาษาอังกฤษว่า good governance ซึ่งบวรศักดิ์ อุวรรณโณ อธิบายว่า อภิบาล หมายถึง วิธีการใช้อำนาจเพื่อบริหารทรัพยากรขององค์กร ดังนั้น คำว่า “ธรรมาภิบาล” หมายถึง วิธีการที่ดีในการใช้อำนาจเพื่อบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กร (บวรศักดิ์ อุวรรณโณ, (2545)

UNESCAP ให้คำจำกัดความว่า การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกับการจัดการโครงสร้างและความสัมพันธ์ของสถาบันทางการเมืองซึ่งครอบคลุมทั้งในส่วนของสถาบันทางการเมืองที่มีลักษณะอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ การตัดสินใจจัดสรรทรัพยากรเพื่อบริหารกิจการของบ้านเมือง และแก้ไขปัญหาของสังคม ตลอดจนกระบวนการเข้ามีส่วนร่วมของภาคส่วนหรือฝ่ายต่างๆ ในการกำหนดนโยบายสาธารณะและการนำนโยบายสาธารณะไปสู่การปฏิบัติภายใต้กรอบและกระบวนการทางกฎหมายอันชอบธรรม (UNESCAP, 2557)

การบังคับใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มุ่งเน้นการพัฒนาให้สัมพันธ์กับหลักธรรมาภิบาล โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของภาคประชาชน ตลอดจนเรื่องการตรวจสอบอำนาจรัฐโดยภาคประชาชนและองค์กรที่เกี่ยวข้อง โดยใน พ.ศ.2542 คณะรัฐมนตรีได้ออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ.2542 เพื่อนำหลักธรรมาภิบาลไปปรับใช้ในองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนซึ่งมีการพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง และใน พ.ศ.2545 ได้มีการตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2545 โดยเพิ่มมาตรา 3/1 ซึ่งมีหลักการเพื่อมุ่งเน้นให้ส่วนราชการใช้วิธีการบริหารบ้านเมืองที่ดีมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการ อีกทั้งในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545 - 2549) ได้มีการกำหนดเกี่ยวกับเรื่องการบริหารบ้านเมืองที่ดี รวมทั้งได้กำหนดแนวทางเพื่อการพัฒนาสร้างระบบบริหารจัดการที่ดี ให้มีประสิทธิภาพ ปราศจากการทุจริต อีกทั้งในปี พ.ศ.2546 พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 ซึ่งมีหลักการเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการปฏิบัติราชการและการสั่งการที่ส่วนราชการและข้าราชการจะต้องปฏิบัติราชการเพื่อให้เกิดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี อันเป็นการครอบคลุมหลักการของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ.2542 และยกเลิกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ.2542 เพื่อให้เกิดการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาล การปรับปรุงระบบบริหารงานบุคคลให้เอื้อต่อการส่งเสริมคุณธรรม และจริยธรรม การพัฒนาระบบบริหารงานจัดการด้านคุณธรรม และจริยธรรม

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ธรรมาภิบาล การวัดผลและตรวจสอบด้านจริยธรรม และการวางระบบสนับสนุนและปัจจัยพื้นฐานด้าน
จริยธรรม และธรรมาภิบาล

การประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร พุทธศักราช 2550 ได้บัญญัติหลักธรรมาภิบาลไว้ใน
หมวด 4 หน้าที่ของชนชาวไทยโดยบัญญัติไว้ในมาตรา 74 กำหนดให้ บุคคลผู้เป็นข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง
ของหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐมีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตาม
กฎหมายเพื่อรักษาผลประโยชน์รวมตลอดจนอำนวยความสะดวก และให้บริการแก่ประชาชนตามหลักธรรมาภิ
บาลของการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีในการปฏิบัติหน้าที่และในการปฏิบัติภารกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน

อีกทั้ง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 บัญญัติหลักธรรมาภิบาลไว้ในหมวดที่
6 แนวนโยบายแห่งรัฐ มาตรา 65 ได้บัญญัติไว้ว่า

“รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาล
เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่
เป้าหมายดังกล่าว”

ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับหลักธรรมาภิบาลซึ่งได้บัญญัติไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญซึ่งเป็น
กฎหมายสูงสุดของประเทศ นอกจากนั้น ได้นำมาบรรจุไว้ในส่วนที่ 4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ และ
ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพตมิชอบ และหลักธรรมาภิบาล ซึ่งได้
บรรจุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 - 2564) ซึ่งรัฐบาลเป็นผู้นำในการ
วางนโยบายขับเคลื่อนประเทศ การดำเนินนโยบายด้านต่างๆภายใต้กฎหมายเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ได้กำหนดหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการ
บ้านเมืองที่ดี ซึ่งประกอบด้วย 4 หลักการสำคัญ และ 10 หลักการย่อย ดังนี้

1. หลักการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management) ประกอบด้วย 3 หลักการ
ย่อย คือ 1.1 ประสิทธิภาพ (Efficiency) 1.2 ประสิทธิผล (Effectiveness) และ 1.3 การตอบสนอง
(Responsiveness)

2. หลักการค่านิยมประชาธิปไตย (Democratic Value) ประกอบด้วย 2.1 ภาระรับผิดชอบ/
สามารถตรวจสอบได้ (Accountability) 2.2 เปิดเผย/ โปร่งใส (Transparency) 2.3 หลักนิติธรรม (Rule of
Law) 2.4 ความเสมอภาค (Equity)

3. หลักการประชารัฐ (Participatory State) ประกอบด้วย 3.1 การมีส่วนร่วม / การหาฉันทามติ
(Participation / Consensus Oriented) 3.2 การกระจายอำนาจ (Decentralization)

4. หลักการความรับผิดชอบทางการบริหาร (Administration Responsibility) ประกอบด้วย
คุณธรรม / จริยธรรม (Morality / Ethics)

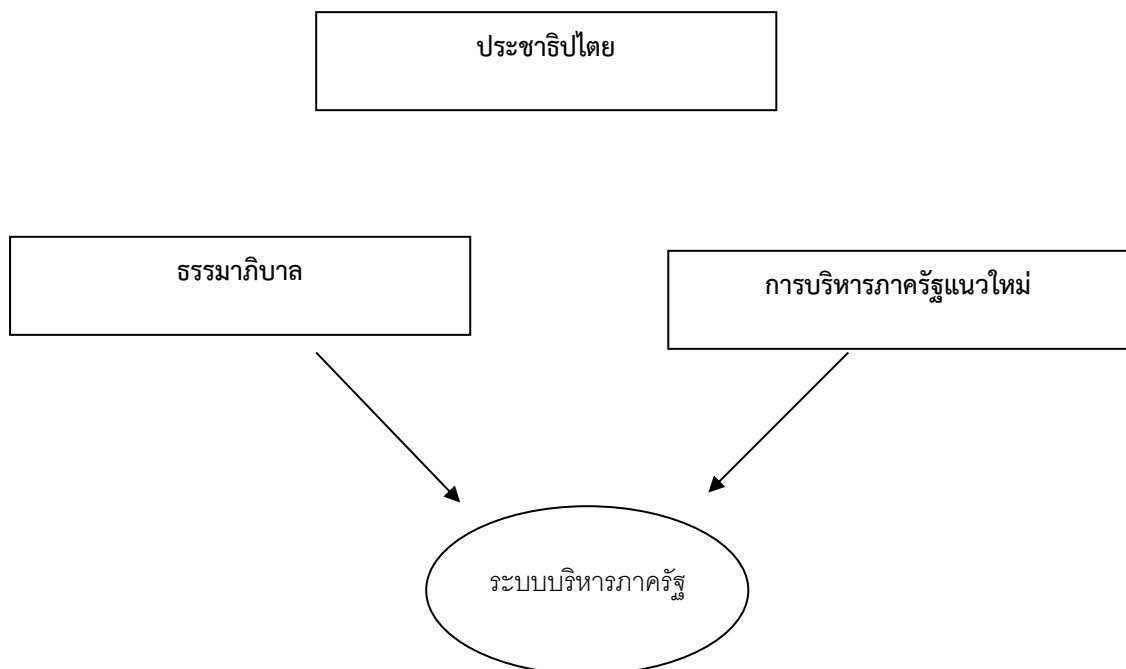

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
 “การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 ซึ่งออกตามกฎหมายการบริหารราชการแผ่นดิน มาตรา 3/1 ของ ก.พ.ร. ถือเป็นกฎหมายปกครองที่ให้ทุกส่วนราชการรวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องถือปฏิบัติเพื่อบรรลุเป้าหมาย ดังต่อไปนี้

1. เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
2. เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
3. มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
4. ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น
5. มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อเหตุการณ์
6. ประชาชนได้ร้องเรียนความอเนกสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ
7. มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

ซึ่งการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารกิจการของรัฐ จากกระแสแนวความคิดการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management หรือ NPM) ซึ่งเป็นแนวคิดที่มีผลกระทบต่อการบริหารภาครัฐโดยตรง การบริหารภาครัฐแนวใหม่มุ่งเน้นความสำเร็จมากกว่าเน้นกระบวนการให้ความสำคัญกับคุณภาพการบริการแก่ประชาชน การลดการควบคุมและกระจายอำนาจการบริหารให้แก่หน่วยงานบริการมากขึ้น การให้ความสำคัญกับการแข่งขันระหว่างหน่วยงานของรัฐเพื่อให้บริการประชาชนรวมถึงการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารของภาครัฐเพิ่มขึ้น

รูปภาพที่ 1 กระแสแนวคิดหลักกับระบบบริหารภาครัฐ (ปธาน สุวรรณมงคล, 2558)

การบริหารงานท้องถิ่นกับโครงสร้างอำนาจในชุมชน

ท้องถิ่นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาความเป็นเมือง ซึ่งการจัดการและการเมืองในท้องถิ่นย่อมเกี่ยวข้องกับ โครงสร้างอำนาจในชุมชน เช่น อิทธิพล อุปถัมภ์ อาวุธ ฯลฯ ในการสะท้อนความเป็นโครงสร้างอำนาจชุมชนให้เห็นค่านิยม และสภาพแวดล้อมท้องถิ่น กับการเมืองท้องถิ่น ประกอบกับการบริหารงานท้องถิ่นของนักบริหารท้องถิ่นในการใช้หลักธรรมของพระพุทธศาสนา การมีหลักยึดเหนี่ยวจากหลักธรรมของพระพุทธศาสนาให้ ผู้บริหาร และ ประชาคมท้องถิ่น มีธรรมะสำหรับการเป็นผู้บริหารท้องถิ่นที่ดี โดยการใช้ อำนาจอย่างเหมาะสม

การใช้อำนาจกับการบริหารองค์การ

Edgar Schein (1965, หน้า 13-14) กล่าวว่า อำนาจ หมายถึง ความสามารถของบุคคลหนึ่งบุคคลใด หรือกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดที่ทำให้บุคคลอื่นหรือกลุ่มอื่นเปลี่ยนแปลงทางปฏิบัติ หรือวิถีชีวิตได้ ซึ่งอำนาจปรากฏขึ้นเมื่อบุคคลหนึ่งสามารถทำให้บุคคลอื่นกระทำหรือไม่กระทำบางอย่าง ดังที่ Herber A. Simon (1957, หน้า 5) กล่าวว่า “การที่ เอ มีอำนาจเหนือ บี นั้น เราอาจกล่าวได้ว่าอีกนัยหนึ่งว่า พฤติกรรมของ เอ ก่อให้เกิดหรือเป็นผลต่อพฤติกรรมของ บี”

David McChanic (1962, หน้า 349) เขียนไว้ว่า อำนาจเป็น “พลังอะไรก็ตามที่มีผลทำให้เกิดพฤติกรรมซึ่งจะไม่เกิดถ้าไม่มีพลังเช่นนั้น”

ประเภทของอำนาจ

โดยพิจารณาจากแหล่งของอำนาจเป็นเกณฑ์ ดังนี้

1. อำนาจหน้าที่ (Authority) หรือ อำนาจโดยชอบธรรม (Legitimate power) หรืออำนาจตามกฎหมาย (legalistic power) เป็นอำนาจที่เกิดจากกฎเกณฑ์ ข้อบังคับ กฎหมายสถาบัน ขนบธรรมเนียม ค่านิยม หรือวัฒนธรรม
2. อำนาจบังคับ (Coercive Power) เป็นอำนาจที่เกิดจากกำลังไม่ว่าจะเป็นกำลังกาย กำลังอาวุธ กำลังทางใจ เช่น การทำให้เจ็บปวด การจอบังคับ กักขัง เป็นต้น
3. อำนาจในการให้รางวัลหรือลงโทษ (Reward and Punishment Power) ต้นกำเนิดของอำนาจชนิดนี้อยู่ที่ทรัพยากร สิทธิพิเศษ เงิน ความสะดวกสบาย ซึ่งอาจจะเรียกสั้นๆว่า สิ่งที่มีค่า (values) ในสายตาของผู้ถูกใช้อำนาจ อนึ่ง อำนาจในการให้รางวัล หมายถึง ความสามารถที่จะแจกจ่ายแบ่งปันสิ่งที่มีค่าให้กับผู้อื่นไม่ว่าสิ่งมีค่านั้นจะเป็นเงิน (การให้โบนัส การขึ้นเงินเดือน การให้รางวัลพิเศษ) สิ่งของ (ตัวเครื่องบิน แหวนเพชร เกียรติ การยกย่องชมเชย) ความก้าวหน้า (การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูง)
4. อำนาจอ้างอิง (Referent Power) เป็นอำนาจที่ขึ้นกับบุคลิกลักษณะของตัวบุคคล (วุฒิชัย จานงค์, 2517) อำนาจอ้างอิง เป็นการใช้เสน่ห์ดึงดูด และพื้นฐานของอำนาจนี้อยู่ที่ผู้ถูกใช้อำนาจ “ชอบ” หรือมีความรู้สึก “ใกล้ชิด” และมีความชื่นชมศรัทธาในตัวผู้ใช้อำนาจ

5.อำนาจในฐานะผู้เชี่ยวชาญ (Expert Power) อำนาจประเภทนี้เป็นความสามารถที่เกิดจากคุณวุฒิ ความเชี่ยวชาญ ความรู้ ของผู้ใช้อำนาจ

การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA)

การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ได้ถูกกำหนดเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญของยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 3 (พ.ศ.2560-2564) ซึ่งถือเป็นการยกระดับให้การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐให้เป็น “มาตรการป้องกันการทุจริตเชิงรุก” ที่หน่วยงานภาครัฐทั่วประเทศจะต้องดำเนินการ โดยมุ่งหวังให้หน่วยงานภาครัฐที่เข้ารับการประเมิน ได้รับทราบผลการประเมินและแนวทางในการพัฒนา และยกระดับหน่วยงานในด้านคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม ซึ่งหลายหน่วยงานนำการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐไปเป็นกรอบในการพัฒนาและยกระดับการบริหารจัดการให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล เกิดการปรับปรุงประสิทธิภาพในการให้บริการและการอำนวยความสะดวกต่อประชาชนให้เข้าถึงการบริการสาธารณะด้วยความเป็นธรรมผ่านการปฏิบัติงานอย่างมีมาตรฐาน มีการประกาศขั้นตอนและระยะเวลาในการให้บริการอย่างชัดเจน รวมทั้งมีการบูรณาการเครื่องมือส่งเสริมด้านคุณธรรมและความโปร่งใสจากหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียว ลดความซ้ำซ้อนของการดำเนินการ และมุ่งเน้นการร่วมดำเนินการขับเคลื่อนด้านธรรมาภิบาลในภาพรวมของประเทศ โดยมีหลักการพื้นฐานในการออกแบบกรอบการประเมิน ดังนี้

- ITA จะต้องสอดคล้องกับหลักการประเมินที่ดี ได้แก่ Sensitive, Measurable, Precise, Simple and Measurable at Low Cost, Practical และ Comparable
- ITA จะต้องมีส่วนตอบแบบสอบถามที่หลากหลาย ทั้งภายในและภายนอก แนวตั้งและแนวราบ ได้แก่ ข้าราชการและบุคลากรภายในที่คลอบคลุมตั้งแต่ระดับล่างจนถึงระดับบน ผู้ใช้บริการที่เป็นประชาชนทั่วไปจนถึงผู้บริหารระดับสูง และกลุ่มสาขาอาชีพต่างๆ
- ITA จะต้องเป็นการประเมินทั้งการทุจริตทางตรง (Hard Corruption) การทุจริตทางอ้อม (Soft Corruption) และการเปลี่ยนแปลงของการทุจริตในช่วงเวลาที่ผ่านมา โดยเฉพาะการประเมินเกี่ยวกับประสิทธิภาพการแก้ไขปัญหาการทุจริตของหน่วยงาน ที่จะต้องทำให้การทุจริตในหน่วยงานลดลงหรือไม่มีเลย (Improvement) รวมถึงบริบทแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตด้วย
- ITA จะต้องช่วยให้ค่าดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perception Index: CPI) ของประเทศไทยดีขึ้นในระยะยาว โดยดัชนีต้องชัดเจนและเข้าใจง่าย เพื่อให้้องคัพพพในหน่วยงานมีเป้าหมายร่วมกันในการพัฒนาหน่วยงานของตน

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

- ITA จะต้องสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาหน่วยงานในเชิงบวกมากกว่าทำให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานรู้สึกกังวล

- ITA ควรให้แนวทางการพัฒนาที่ชัดเจนให้กับหน่วยงานไปในตัว

- หน่วยงานราชการที่ได้เข้าร่วมการประเมิน ได้ประโยชน์จากการประเมิน และนำผลการประเมินไปปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และได้รับประโยชน์ในมุมมองของการสื่อสาร ภาพลักษณ์องค์กร โดยเฉพาะการแสดงให้เห็นสังคมและสาธารณชนรับรู้ว่าหน่วยงานให้ความสำคัญกับการเปิดเผยข้อมูล และการป้องกันการทุจริตในหน่วยงานอย่างไร และการดำเนินการดังกล่าวมาเป็นต้นทุนหรือภาระของหน่วยงานมากเกินไป รวมทั้งต้องไม่เป็นภาระกับบุคคลที่เข้าร่วมกระบวนการประเมินด้วย

ซึ่ง การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2562 สำนักงาน ป.ป.ช. ได้พัฒนา “ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศรองรับการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ” (Integrity and Transparency Assessment System : ITAS) เพื่อเป็นศูนย์กลางในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ทันสมัย สามารถบริหารจัดการข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะทำให้การดำเนินการประเมินสามารถทำได้อย่างรวดเร็วและมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ อีกทั้งยังสามารถกำกับติดตามการประเมินได้อย่างทันสถานการณ์ รวมไปถึงสามารถวิเคราะห์และประมวลผลการประเมินได้อย่างอัตโนมัติ ตอบสนองต่อการนำข้อมูลไปสู่การปรับปรุงหน่วยงานที่รับการประเมิน และการวางแผนในการป้องกันการทุจริตต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ส่วนสรุป

การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีกับท้องถิ่น มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยให้กับคนในท้องถิ่น จากการส่งเสริมวัฒนธรรมที่ดีของท้องถิ่น การจัดระเบียบทางสังคม โดยการแบ่งบทบาทหน้าที่ขององค์การภาครัฐต่อการให้บริการกับประชาชน การใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารองค์การด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม ประกอบการมีการประเมินระดับค่าคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perception Index : CPI) เพื่อส่งเสริมการบริหารงานของหน่วยงานรัฐอย่างมีธรรมาภิบาล อีกทั้งเครื่องมือสำหรับการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ช่วยให้เกิดการศึกษา ทบทวนเกี่ยวกับรูปแบบการประเมินให้มีประสิทธิภาพเพื่อตอบสนองต่อการนำข้อมูลไปปรับปรุงและการวางแผนการป้องกันการทุจริตต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการประเมินจากการปฏิบัติหน้าที่ การใช้งบประมาณ การใช้อำนาจ การใช้ทรัพย์สินของราชการ การแก้ไขปัญหาการทุจริต คุณภาพการดำเนินงาน ประสิทธิภาพการสื่อสาร การปรับปรุงระบบการทำงาน การเปิดเผยข้อมูล และการป้องกันการทุจริต

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ทั้งนี้ การมีส่วนร่วมของประชาชนจึงมีความสำคัญต่อการให้ข้อเสนอแนะต่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของท้องถิ่น ด้วยการให้ข้อมูลที่ช่วยให้เกิดการปรับปรุงและพัฒนาท้องถิ่นให้ดีขึ้น และท้องถิ่นมีช่องทางให้ประชาชนเข้าถึงการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารราชการให้กับประชาชน

บรรณานุกรม

กรมการปกครองส่วนท้องถิ่น. (2563). สรุปข้อมูลจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. สืบค้นเมื่อ 14 กรกฎาคม 2564, จาก

<http://www.dla.go.th/work/abt/summarize.jsp#:~:text=%E0%B8%A3%E0%B8%A7%E0%B8%A1%E0%B8%97%E0%B8%B1%E0%B9%89%E0%B8%87%E0%B8%AA%E0%B8%B4%E0%B9%89%E0%B8%99,%E0%B8%82%E0%B9%89%E0%B8%AD%E0%B8%A1%E0%B8%B9%E0%B8%A5%20%E0%B8%AD%E0%B8%9B%E0%B8%97.%20%E0%B8%97%E0%B8%B1%E0%B9%88%E0%B8%A7%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%A8>

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. (2545). ธรรมนูญในองค์กรอิสระ. เอกสารประกอบการบรรยาย วันที่ 8 มิถุนายน 2545, นนทบุรี สถาบันพระปกเกล้า.

ปธาน สุวรรณมงคล. (2558). การบริหารงานภาครัฐกับการสร้างธรรมาภิบาล. กรุงเทพฯ : สถาบันพระปกเกล้า.

UNESCAP, GOVENANCE จาก <http://www.unescap.org>. สืบค้นวันที่ 11 ธันวาคม 2557.

วุฒิชัย จำนงค์. (2517). อำนาจจากเบื้องล่าง, วารสารพัฒนบริหารศาสตร์ ปีที่ 14 ฉบับที่ 2 (เมษายน 2517).

David McChanic. (1962). “Sources of Power of Lower Participants in Complex Organization”, Administrative Science Quaterly, (7) 1962.

Edgar Schein. (1965). *Organization Psychology*. New YORK : Prentice – Hall.

Herber A. Simon. (1957). *Administrative Behavior*. New York : McMillan, 1957 ; Model of Man (New York : Wiley, 1957).

ปัญหาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

วิไลวรรณ บัวจันทร์ (Wilaiwan Buachan)

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง ปัญหาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสาเหตุการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา และเพื่อศึกษาปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อ การเรียนออนไลน์ของนักศึกษา และเพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา กลุ่ม ตัวอย่างได้แก่ นักศึกษากลุ่มตัวอย่างในพื้นที่คณะรัฐศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีจำนวน 66 คน โดยใช้เครื่องมือแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ได้แก่ ปัจจัยด้านนักศึกษาไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการเรียนในรายวิชา มีค่าเฉลี่ยใน ระดับสูงที่สุด รองลงมาคือ ปัจจัยด้านเนื้อหาการเรียนออนไลน์ไม่ครอบคลุมทั้งหมดของเนื้อหาในรายวิชาที่ นักศึกษาได้ลงทะเบียนเรียน และปัจจัยด้านไม่มีความพร้อมด้านอุปกรณ์การเรียน เช่น สมาร์ทโฟน , คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ตามลำดับ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ปัจจัยด้านไม่มีความรู้ที่เพียงพอใน การใช้เทคโนโลยี ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ พบว่า นักศึกษามีรายได้ที่ต่างกัน มีปัญหาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ไม่แตกต่างกันในขณะที่นักศึกษาที่มี ระดับชั้นปีการศึกษา อายุ เพศ ที่ต่างกัน มีปัญหาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เหมือนกัน

คำสำคัญ : การเรียนออนไลน์ ; ปัญหา ; นักศึกษา

Problems online learning of 4th year students, Faculty of Political Science, Chaiyaphum Rajabhat University

Abstract

Research on online learning problems of 4th year students at Faculty of Political Science, Chaiyaphum Rajabhat University aims to study the causes of online learning and to study problems that affect students' online learning and to learn how to solve problems in online learning. The samples are: Sample students in the Faculty of Political Science area In year 4, Chaiyaphum Rajabhat University has 66 students using questionnaire tools on the factors that contribute to students' online learning problems. 4th Year, Faculty of Political Science, Chaiyaphum Rajabhat University The statistics used are percentage, average, and standard deviation.

The results showed that the factors contributing to students' online learning problems were: Year 4: Faculty of Political Science, Chaiyaphum Rajabhat University: Student factors rarely participate in subjects. Let's down to the content factors that do not cover all of the subject content that students have enrolled in, and the factors that do not have the availability of school supplies such as smartphones, computers and the Internet respectively, and the lowest average aspects are those that do not have sufficient knowledge to use the technology. Comparison of student online learning problems Year 4, Faculty of Political Science, Chaiyaphum Rajabhat University found that students have different incomes. There are problems with online learning of 4th year students, Faculty of Political Science, Chaiyaphum Rajabhat University. It's no different when students with different academic year classes, ages, genders, and other students are not affected. There are problems with online learning of 4th year students, Faculty of Political Science, Chaiyaphum Rajabhat University as well.

Keyword : Online learning ; problem ; students

1. บทนำ

การทำวิจัยเรื่องปัญหาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 คณะรัฐศาสตร์ ภาควิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ การทำวิจัยเรื่องนี้เกิดขึ้นเพื่อศึกษาถึงสาเหตุการเรียนออนไลน์และผลกระทบต่อการเรียนออนไลน์และเพื่อศึกษาถึงแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาให้ตรงจุดของปัญหานั้นๆ เนื่องจากปัจจุบัน ได้มีการแพร่ระบาดของเชื้อโควิด 2019 จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 หรือโควิด-19 ตั้งแต่ปี 2563 ต่อเนื่องระลอก 2 และระลอก 3 ตั้งแต่ต้นปี 2564 เกิดผลกระทบทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมในวงกว้าง รวมถึงภาคการศึกษาที่ต้องปรับตัว จัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ทั้งระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปจนถึงระดับอุดมศึกษา เพื่อเป็นการป้องกันและลดการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ซึ่งแน่นอนว่าทุกความเปลี่ยนแปลงย่อมเกิดปัญหา เสี่ยงสะท้อนสารพัดปัญหาการเรียนออนไลน์ของนักเรียนมีจำนวนมาก ทั้งหลักสูตรที่ต้องปรับให้เข้ากับสถานการณ์ ปัญหาความพร้อมด้านอุปกรณ์ ทั้ง คอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ก แท็บเล็ต สมาร์ทโฟนและอินเทอร์เน็ต ส่งผลให้นักเรียนบางส่วนได้รับความรู้ไม่เต็มที่เท่าที่ควร

ปัญหาสำคัญที่พบจากการเรียนออนไลน์ คือเรื่องประสิทธิภาพของการเรียนการสอนและการเรียนรู้ของนักเรียนและครู ที่ลดลงค่อนข้างมาก ทั้งบรรยากาศ ที่ไม่ส่งเสริมกับการเรียนรู้ เด็กบางคนไม่มีห้องส่วนตัว ทำให้ไม่มีสมาธิในการเรียน รวมถึงสื่อการสอนและวิธีการสอนของครูที่ยังปรับตัวไม่ทันกับเทคโนโลยี ส่งผลให้นักเรียนได้รับความรู้ไม่เต็มที่เท่าที่ควร

ประสิทธิภาพของการเรียนออนไลน์ในช่วงโควิด-19 ระลอกแรกนั้น มีเพียง 20% เพราะแทบจะไม่ได้อะไรจากการเรียนออนไลน์เลย ตรงนี้เข้าใจได้ เพราะทุกคนเป็นมือใหม่และไม่คุ้นเคยกับการเรียนออนไลน์ ส่วนระลอกที่ 2 หลายคนคาดหวังว่า ศธ. อาจจะมียุทธศาสตร์และมาตรการในการรับมือที่ดีขึ้น แต่ก็ต้องผิดหวัง เพราะยังคงออกนโยบายที่เป็นเหมือนการผลักภาระให้โรงเรียน ครูและนักเรียนเช่นเดิม จึงทำให้ประสิทธิภาพในการเรียนออนไลน์มีเพียง 40% เนื่องจากโรงเรียน และครู ไม่ได้ได้รับการสนับสนุนใดๆ จากทางภาครัฐ ทั้งด้านอุปกรณ์หรือโปรแกรมต่างๆ สำหรับใช้ในการเรียนออนไลน์ รวมถึงนักเรียนหลายคนที่ไม่ได้รับการสนับสนุนด้านอุปกรณ์การเรียนและอินเทอร์เน็ต หรือปัญหาไฟฟ้าเข้าไม่ถึงในบางพื้นที่ ทำให้ไม่สามารถเรียนออนไลน์ได้ ทำให้เด็กจำนวนมากไม่น้อยขาดโอกาสเกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำมากขึ้น และหลายคนต้องหลุดออกจากระบบการศึกษาโดยไม่ตั้งใจ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัญหาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

2.วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.เพื่อศึกษาสาเหตุการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา
- 2.เพื่อศึกษาปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา
- 3.เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา

3.ประโยชน์ของการวิจัย

1.ประโยชน์เชิงวิชาการ

- 1.ทำให้ทราบถึงสาเหตุการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
- 2.ทำให้ทราบถึงปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อเรียนออนไลน์และแนวทางการในการแก้ไขปัญหาการเรียนออนไลน์

2.ประโยชน์เชิงนโยบาย

สามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยเป็นข้อมูลสำหรับนำไปเป็นแนวทางปรับปรุงและ ทราบถึงปัญหาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เป็นแนวทางปรับปรุงแก้ไขปัญหาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาเพื่อให้การเรียนออนไลน์ไม่เป็นปัญหาต่อการเรียนรู้ในวิชาต่างๆ และยังได้เข้าใจเนื้อหาในการเรียนที่เปรียบเสมือนเรียนในห้อง

4.สมมติฐานของการวิจัย

- 1.ปัญหาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 คณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ น่าจะเกิดจาก เนื้อหาการเรียนออนไลน์ไม่ครอบคลุมทั้งหมดของเนื้อหาในรายวิชาที่นักศึกษาได้ลงทะเบียนเรียน
- 2.ปัญหาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 คณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ น่าจะเกิดจาก ไม่มีความรู้ที่เพียงพอในการใช้เทคโนโลยี
- 3.ปัญหาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 คณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ น่าจะเกิดจาก นักศึกษาไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการเรียนในรายวิชา
- 4.ปัญหาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 คณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ น่าจะเกิดจาก ไม่มีความพร้อมด้านอุปกรณ์การเรียน เช่น สมาร์ทโฟน ,คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต

5. ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเวลา

การศึกษาครั้งนี้ครอบคลุมนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 สาขารัฐศาสตร์ สาขารัฐประศาสนศาสตร์ สาขานิติศาสตร์ สาขาวิชาสหวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ภาคปกติ ภาคที่การศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2564

ขอบเขตเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาสาเหตุการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาและผลกระทบต่อการเรียนออนไลน์ และเพื่อศึกษาถึงแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา

ขอบเขตพื้นที่

คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ขอบเขตประชากร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้คือ กลุ่มนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ชั้นปีที่ 4 คณะรัฐศาสตร์

6. วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรในการศึกษากลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้คือ นักศึกษา ชั้นปีที่ 4 คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จำนวน 76 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ใช้กลุ่มตัวอย่าง จากจำนวนประชากร 76 คน ใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 66 คน โดยใช้การสุ่ม ตัวอย่างแบบตามสะดวกโดยใช้การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซีเมอร์แกน

เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสัมภาษณ์ (Semi-Structured Interview) โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อศึกษาเอกสารและวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้กำหนดคำถามให้กับประชากรกลุ่มตัวอย่างแล้วเปิดโอกาสให้

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564

“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ผู้ตอบสัมภาษณ์ได้อย่างเสรีเพื่อให้ได้รับทราบข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยต้องการแบบสัมภาษณ์เป็นลักษณะแบบสัมภาษณ์ปลายเปิด แบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ส่วนที่ 2. ปัญหาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

ชัยภูมิ

ส่วนที่ 3. ข้อเสนอแนะและข้อคิดเพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินงานดังนี้

1. ผู้วิจัยทำแบบสอบถาม ไปสอบถามกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 66 ชุด
2. ขอความร่วมมือจากนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 คณะรัฐศาสตร์ในการทำแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามทั้งหมดมาคำนวณ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อสถิติการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความถี่และค่าร้อยละโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อสถิติการวิจัย ดังนี้

1. สถานภาพทั่วไปได้แก่ เพศ อายุสถานภาพสมรส ระดับชั้นปีสาขา และรายได้
2. ปัญหาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 คณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

7.สรุปผลการวิจัย

1.สาเหตุการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา คือ การแพร่ระบาดของเชื้อโควิด 2019

2.ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา คือ เนื้อหาการเรียนออนไลน์ไม่ครอบคลุมทั้งหมดของเนื้อหาในรายวิชาที่นักศึกษาได้ลงทะเบียนเรียน , ไม่มีความรู้ที่เพียงพอในการใช้เทคโนโลยี , นักศึกษาไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการเรียนในรายวิชา , ไม่มีความพร้อมด้านอุปกรณ์การเรียน เช่น สมาร์ทโฟน , คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต

3.แนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา คือ ควรจะมีการสอนวิชาออนไลน์แบบสรุปใจความสำคัญที่สามารถให้นักศึกษาเข้าใจได้ง่าย , ควรมีเทคโนโลยีที่อำนวยความสะดวกในการเรียนของนักศึกษา คอมพิวเตอร์,อินเทอร์เน็ต

8.การอภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่องปัญหาการเรียนออนไลน์ ชั้นปีที่ 4 คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเพื่อศึกษาสาเหตุการเรียนออนไลน์และผลกระทบต่อการเรียนออนไลน์และเพื่อศึกษาถึงแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา ซึ่งมีกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 นักศึกษากลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ตึกคณะรัฐศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีจำนวน 66 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจะเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเรียนออนไลน์ ชั้นปีที่ 4 คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ส่วนที่ 3 ลักษณะแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นปลายเปิดและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จากนั้นเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการสำรวจปัญหาการเรียนออนไลน์ ชั้นปีที่ 4 คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 66 คน พบว่าเป็นเพศชาย 35 คน คิดเป็นร้อยละ 53.0 เพศหญิงมีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 47 ในช่วงอายุระหว่าง 20-22 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 62 อายุ 23-24 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 38 ระดับชั้นปีการศึกษาที่ 4 จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 100 รายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 3,000 บาท มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 30.3 รายได้ 4,000-9,000 บาท มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8 รายได้ 10,000-20,000 บาท มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 รายได้ อื่นๆ.....บาท มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 21.2

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คือปัจจัยใด 4 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามจะเป็นแบบเลือกคำตอบ 2 คำตอบ คือ ใช่ หรือ ไม่ใช่

ผลการสำรวจปัญหาการเรียนออนไลน์ ชั้นปีที่ 4 คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 66 คน พบว่าปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาการเรียนออนไลน์ ชั้นปีที่ 4 คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คือ เนื้อหาการเรียนออนไลน์ไม่ครอบคลุมทั้งหมดของเนื้อหาในรายวิชาที่นักศึกษาได้ลงทะเบียนเรียน ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นว่า ใช่ 56 คน คิดเป็นร้อยละ 85 แสดงความคิดเห็นว่า ไม่ใช่ 10 คน คิดเป็นร้อยละ 15 , ไม่มีความรู้ที่เพียงพอในการใช้เทคโนโลยี ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นว่า ใช่ 51 คน คิดเป็นร้อยละ 77.3 แสดงความคิดเห็นไม่ใช่ 15 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 , นักศึกษาไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการเรียนในรายวิชา ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นว่า ใช่ 59 คน คิดเป็นร้อยละ

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564

“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

89.4 แสดงความคิดเห็นไม่ใช้ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 10.60 , ไม่มีความพร้อมด้านอุปกรณ์การเรียน เช่น สมาร์ทโฟน , คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นว่า ใช่ 52 คน คิดเป็นร้อยละ 78.8 แสดงความคิดเห็นไม่ใช้ 14 คน คิดเป็นร้อยละ 21.2

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ นั้นมาจากเนื้อหาการเรียนออนไลน์ไม่ครอบคลุมทั้งหมดของเนื้อหาในรายวิชาที่นักศึกษาได้ลงทะเบียนเรียน ไม่มีความรู้ที่เพียงพอในการใช้เทคโนโลยี นักศึกษาไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการเรียนในรายวิชา ไม่มีความพร้อมด้านอุปกรณ์การเรียน ผู้จัดทำวิจัยจึงได้ทำข้อเสนอแนะเพื่อเป็นประโยชน์ที่เกี่ยวข้อง

9.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1.ควรจะเห็นความสำคัญของเนื้อหาการเรียนในรายวิชาที่นักศึกษาได้ลงทะเบียนว่าได้อะไรครบหลักสูตรที่ลงทะเบียน
- 2.ควรจะให้ นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนออนไลน์ในวิชาต่างๆ ด้วยการแสดงความคิดเห็น

10. บรรณานุกรม

กมลชนก แก้วทอง. (ม.ป.ป.). กระบวนการจัดการเรียนการสอน E-learning แบบออนไลน์. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <https://sites.google.com/site/kamonchanok561031350/krabwnkar-cadkar-reiyn-kar-sxn-e-learning-baeb-xxnlin>. สืบค้นเมื่อ วันที่ 26 พฤษภาคม 2564

ถนอมพร เลาหจรัสแสง. (2560:1). ได้ให้ความหมายของ การเรียนแบบออนไลน์. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <https://banthitablog.wordpress.com/%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B9%80%E0%B8%A3%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%99%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%AA%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B9%81%E0%B8%9A%E0%B8%9A%E0%B8%AD%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B9%84%E0%B8%A5/>. วันที่สืบค้นข้อมูล 24 พฤษภาคม 2564

ธนพรรณ ททรัพย์ธนาคล. (ม.ป.ป.) ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนบทเรียนออนไลน์ ของ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. (ออนไลน์). แหล่งที่มา :

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

[file:///C:/Users/KITCOM%20SHOP/Downloads/8552-Article%20Text-17259-1-10-20130514%20\(2\).pdf](file:///C:/Users/KITCOM%20SHOP/Downloads/8552-Article%20Text-17259-1-10-20130514%20(2).pdf). สืบค้นเมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2564

ธนัชพร ขวัญทอง. (ม.ป.ป.). ทฤษฎีการเรียนรู้กาเย่. (ออนไลน์). แหล่งที่มา :

<https://sites.google.com/site/rmeannii206/thvsdi-kar-reiyn-ru>. สืบค้นเมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม, 2564

ไพโรจน์ ตีร ฌณากุล, ไพบุลย์ เกียรติโกมลและเสกสรรค์ แยมพินิจ. (2560:11). **ได้ให้ความหมายของ การเรียนแบบออนไลน์.** (ออนไลน์). แหล่งที่มา : [file:///C:/Users/KITCOM%20SHOP/Downloads/242473-%E0%B9%84%E0%B8%9F%E0%B8%A5%E0%B9%8C%E0%B8%9A%E0%B8%97%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1-845510-1-10-20200805%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/KITCOM%20SHOP/Downloads/242473-%E0%B9%84%E0%B8%9F%E0%B8%A5%E0%B9%8C%E0%B8%9A%E0%B8%97%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1-845510-1-10-20200805%20(1).pdf). วันที่สืบค้นข้อมูล 22 พฤษภาคม 2564

ศุภชัย สุชนะนรินทร์และกรกนก วงศ์พานิช. (2559:1). **ได้ให้ความหมายของ การเรียนแบบออนไลน์.**

(ออนไลน์). แหล่งที่มา :

<https://anywhere.learn.co.th/main/%E0%B9%80%E0%B8%A3%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%99%E0%B8%AD%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B9%84%E0%B8%A5%E0%B8%99%E0%B9%8C%E0%B8%A1%E0%B8%B5%E0%B8%82%E0%B9%89%E0%B8%AD%E0%B8%94%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%B1%E0%B8%87/>. วันที่สืบค้นข้อมูล 24 พฤษภาคม 2564

อมรเทพ เทพวิจิต, ฌนอมพร เลหาจรัสแสง. (2559:1). **ได้ให้ความหมายของ การเรียนแบบออนไลน์.**

(ออนไลน์). แหล่งที่มา :

https://www.worathan.co.th/%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%A2%E0%B8%A5%E0%B8%B0%E0%B9%80%E0%B8%AD%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%94/%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B9%80%E0%B8%A3%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%99%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%AA%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B8%AD%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B9%84%E0%B8%A5%E0%B8%99%E0%B9%8C_Und_%E0%B8%84%E0%B8%B7%E0%B8%AD_Que. วันที่สืบค้นข้อมูล 22 พฤษภาคม 2564

อาณัติ รัตน์ธิรกุล. (2560:15). **ได้ให้ความหมายของ การเรียนแบบออนไลน์.** (ออนไลน์). แหล่งที่มา :

<http://cms.dru.ac.th/jspui/bitstream/123456789/934/6/Unit%202.pdf>. วันที่สืบค้นข้อมูล 22 พฤษภาคม 2564

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

Support Thai Mooc. (ม.ป.ป.) ระบบที่นิยมใช้ในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์แบบ MOOC.

(ออนไลน์). แหล่งที่มา : <https://support.thaimooc.org/help-center/articles/78/mooc>. สืบค้นเมื่อ
วันที่ 27 พฤษภาคม 2564

Worathan Technology. (ม.ป.ป.). การเรียนการสอนออนไลน์ คือ?. (ออนไลน์). แหล่งที่มา :

https://www.worathan.co.th/%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%A2%E0%B8%A5%E0%B8%B0%E0%B9%80%E0%B8%AD%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%94/%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B9%80%E0%B8%A3%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%99%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%AA%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B9%84%E0%B8%A5%E0%B8%99%E0%B9%8C_Und_%E0%B8%84%E0%B8%B7%E0%B8%AD_Que. สืบค้นเมื่อ วันที่ 26 พฤษภาคม 2564

**พฤติกรรมการณ์ไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้ง
ของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ ภาคปกติ ชั้นปีการศึกษาที่ 1-4 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ**

วิศนา แก้วอุดร (Wissana Kaewoudon)

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการณ์ไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้งของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ ภาคปกติ ชั้นปีการศึกษาที่ 1-4 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการณ์ไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้งของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1-4มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ 2.เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคในการคัดแยกขยะและหาแนวทางแก้ไขพฤติกรรมของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ ภาคปกติชั้นปีที่ 1-4 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยศึกษาจากนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จำนวน 144 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการณ์ไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้งของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คือเกิดจากความมั่งง่าย ความขี้เกียจของนักศึกษาหรือเกิดจากการเข้าใจผิดคิดว่าขยะมันจะมาเทรวมกันจึงทำให้เกิดพฤติกรรมความเคยชินในการทิ้งขยะโดยไม่คัดแยกก่อนทิ้งของนักศึกษา ปัญหาและอุปสรรค ได้แก่ การไม่รู้จักรีวิธีคัดแยกขยะคิดว่าขยะจะมาเทรวมกันได้ มีความมั่งง่าย ความเคยชิน จนติดเป็นนิสัย แนวทางการแก้ปัญหา คือ ควรกระตุ้นให้คนเห็นความสำคัญของการคัดแยกขยะมากขึ้นเพื่อปรับเปลี่ยนความขี้เกียจให้มาเป็นนิสัยและเพื่อช่วยสร้างพฤติกรรมการณ์แยกขยะได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนโดยอาศัยกลไกทางสังคมทำให้เห็นว่าทุกคนร่วมมือร่วมใจกันแยกขยะก่อนทิ้ง.

Behavior of not sorting waste before discarding
of students of the Faculty of Political Science,regular program,grades1-4,
Chaiyaphum Rajabhat University

Abstract

research on The behavior of not sorting waste before discarding of students of the Faculty of Political Science, normal program, year 1-4Chaiyaphum Rajabhat University aimed at 1. To study the factors affecting the behavior of not sorting garbage before discardingStudent of Faculty of Political Science, Regular Program, Year 1-4, Chaiyaphum Rajabhat University 2. To study the problems and obstacles in waste separation and to find a solution to the behavior of students of the Faculty of Political Science. Regular semester, grades 1-4 Chaiyaphum Rajabhat University by studying from students of the Faculty of Political Science Chaiyaphum Rajabhat University, 144 people. Factors affecting the behavior of not sorting waste before disposing of students of the Faculty of Political Science Chaiyaphum Rajabhat University This is caused by the students' laziness and laziness or the misconception that the garbage will be poured together, thus causing the habitual behavior of the students to throw away the garbage without sorting it before discarding. Problems and obstacles include not knowing how to separate waste, thinking that garbage can be poured together. Has a tendency to become a habit The approach to solving the problem is to encourage more people to recognize the importance of waste sorting in order to change their laziness to become a habit and to help create efficient and sustainable waste separation behavior through mechanisms. Socialization shows that everyone is working together to separate the garbage before throwing it away.

1. บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา (Statement of the problems)

ในปัจจุบันปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้คำนึงถึงความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนที่จะต้องแก้ไขปัญหานี้ เพราะเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในทุกระดับตั้งแต่ สுகาภิบาล เทศบาล เมืองใหญ่ จนถึงระดับประเทศ เนื่องจากปัญหาสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศน์ สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงมาจากความเจริญทางด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาประเทศที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและการนำเทคโนโลยีใหม่ๆเข้ามาใช้ในชีวิตประจำวันรวมถึงการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรจึงทำให้เกิดความต้องการในการใช้ทรัพยากรมากขึ้นโดยเฉพาะทรัพยากรธรรมชาติซึ่งนับวันจะเหลือน้อยและเสื่อมโทรมลงจนเกิดความไม่สมดุลของธรรมชาติทำให้อุณหภูมิของโลกร้อนขึ้นฝนไม่ตกตามฤดูกาลเกิดภาวะมลพิษต่างๆ เช่น มลพิษทางอากาศ มลพิษทางกลิ่น นอกจากนี้ยังพบว่าปัญหาขยะมูลฝอยที่มีปริมาณเพิ่มมากขึ้นจนไม่สามารถกำจัดได้หมดหรือกำจัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ จนกลายเป็นปัญหาสำคัญในเขตชุมชนต่างๆทั่วประเทศ โดยเฉพาะเขตที่มีประชากรอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิตและเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนได้ เช่น ทำให้เกิดกลิ่นเน่าเหม็นเกิดแหล่งเพาะพันธุ์แมลง และสัตว์ นำโรค เป็นต้น

จากปัญหาของขยะมูลฝอยที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะในเขตชุมชนเมือง ซึ่งการป้องกันและการแก้ไขปัญหามูลฝอยจะสำเร็จได้หรือไม่ สิ่งที่ต้องพิจารณาคือต้นเหตุที่ก่อให้เกิดขยะมูลฝอย ได้แก่ ประชาชน นักศึกษาหรือผู้สร้างขยะมูลฝอยนั่นเอง เพราะพฤติกรรมการทิ้งขยะมูลฝอยโดยการไม่แยกประเภทเป็นตัวการหนึ่งที่ทำให้ปริมาณขยะมูลฝอยที่ทิ้งรวมกันในแต่ละวันมีปริมาณเพิ่มขึ้น เป็นผลให้การกำจัดขยะมูลฝอยครั้งสุดท้ายเป็นไปด้วยความล่าช้าและยากลำบาก ซึ่งจากการสอบถามและสังเกตพฤติกรรมการทิ้งขยะมูลฝอยของนักศึกษา พบว่านักศึกษายังมีการแยกทิ้งขยะมูลฝอยไม่ถูกต้องและยังมีขยะมูลฝอยทิ้งเกลื่อนกลาดอยู่ตามบริเวณต่างๆของมหาวิทยาลัยและยังพบเห็นพฤติกรรมการทิ้งขยะมูลฝอยที่ไม่ถูกต้องของนักศึกษาในสถานที่ต่างๆ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการคัดแยกขยะของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เพื่อนำข้อมูลต่างๆที่ได้จากการศึกษามาเป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการทิ้งขยะมูลฝอยของนักศึกษาให้มีความถูกต้องเหมาะสมต่อไป

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้งของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Objectives)

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้งของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
2. เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคในการคัดแยกขยะและหาแนวทางแก้ไขพฤติกรรมของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

3. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย (Expected Benefits)

ประโยชน์เชิงวิชาการ

1. ได้ทราบถึงพฤติกรรมการไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้งของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
2. ช่วยลดปริมาณของขยะที่ต้องนำไปกำจัดแล้วยังสามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้อีกด้วย

ประโยชน์เชิงนโยบาย

1. สามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยเป็นข้อมูลสำหรับนำไปเป็นแนวทางปรับปรุงและพัฒนาพฤติกรรม การคัดแยกขยะของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ พัฒนาพฤติกรรม การคัดแยกขยะเป็นแนวทางปรับปรุงเพื่อช่วยลดปริมาณของขยะที่ต้องนำไปกำจัดให้สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ของคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

4. สมมติฐานของการวิจัย

1. พฤติกรรมการไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้งของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิน่าจะเกิดจากความมั่งง่าย
2. พฤติกรรมการไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้งของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิน่าจะเกิดจากเกิดจากความเคยชิน
3. พฤติกรรมการไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้งของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิน่าจะเกิดจากเกียจคร้าน
4. พฤติกรรมการไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้งของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิน่าจะเกิดจากเชื่อว่าขยะจะมาเทรวมกัน
5. พฤติกรรมการไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้งของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิน่าจะเกิดจากไม่รู้จักวิธีคัดแยก

5. ขอบเขตของการวิจัย (Scope of the research)

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาค้นคว้าพฤติกรรมการไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้งของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้งของนักศึกษาและปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมในการคัดแยกขยะก่อนทิ้งลงในภาชนะรองรับขยะมูลฝอยได้แก่ ความรู้ในการคัดแยกขยะและการทิ้งขยะ เจตคติต่อการคัดแยกและทิ้งขยะ และพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความใส่ใจ ใส่ใจ บ้าง หรือไม่ใส่ใจที่จะแยกขยะก่อนทิ้งหรือนำขยะมูลฝอยทุกประเภททิ้งรวมกัน

ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้งของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิเฉพาะที่ตึกคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลในช่วง เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2563 ถึง เดือนมกราคม พ.ศ. 2564 ซึ่งรวมระยะเวลาทั้งสิ้น 3 เดือน

6. วิธีการดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย เรื่อง พฤติกรรมการไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้งของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยมีขั้นตอนวิธีการดำเนินงานวิจัย ดังต่อไปนี้

การกำหนดประชากรและการเลือกตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษากลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ คือ นักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จำนวน 222 คน

ใช้กลุ่มตัวอย่าง จากจำนวนประชากร 222 คน ใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 144 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวกโดยใช้การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเคร็ชชีและมอร์แกน (Krejcie.And Morgan)

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
 “การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ขนาด ประชากร	ขนาด ตัวอย่าง	ขนาด ประชากร	ขนาด ตัวอย่าง	ขนาด ประชากร	ขนาด ตัวอย่าง	ขนาด ประชากร	ขนาด ตัวอย่าง	ขนาด ประชากร	ขนาด ตัวอย่าง
10	10	100	80	280	162	800	260	2,800	338
15	14	110	86	290	165	850	265	3,000	341
20	19	120	92	300	169	900	269	3,500	346
25	24	130	97	320	175	950	274	4,000	351
30	28	140	103	340	181	1,000	278	4,500	354
35	32	150	108	360	186	1,100	285	5,000	357
40	36	160	113	380	191	1,200	291	6,000	361
45	40	170	118	400	196	1,300	297	7,000	364
50	44	180	123	420	201	1,400	302	8,000	367
55	48	190	127	440	205	1,500	306	9,000	368
60	52	200	132	460	210	1,600	310	10,000	370
65	56	210	136	480	214	1,700	313	15,000	375
70	59	220	140	500	217	1,800	317	20,000	377
75	63	230	144	550	226	1,900	320	30,000	379
80	66	240	148	600	234	2,000	322	40,000	380
85	70	250	152	650	242	2,200	327	50,000	381
90	73	260	155	700	248	2,400	331	75,000	382
95	76	270	159	750	254	2,600	335	100,000	384

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสัมภาษณ์ (Semi-Structured Interview) โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อศึกษาเอกสารและวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้กำหนดคำถามให้กับประชากรกลุ่มตัวอย่างแล้วเปิดโอกาสให้ผู้ตอบสัมภาษณ์ได้อย่างเสรีเพื่อให้ได้รับทราบข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวกับงานวิจัยต้องการแบบสัมภาษณ์เป็นลักษณะแบบสัมภาษณ์ปลายเปิด แบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ส่วนที่ 2. ปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการณ์การไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้งของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ส่วนที่ 3. ข้อเสนอแนะและข้อคิดเพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินงานดังนี้

1. ผู้วิจัยทำแบบสอบถาม ไปสอบถามกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 144 ชุด
2. ขอความร่วมมือจากนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ ในการทำแบบสอบถาม

3. นำแบบสอบถามทั้งหมดมาคำนวณ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อสถิติการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความถี่และค่าร้อยละโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อสถิติการวิจัย ดังนี้

1. สถานภาพทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับชั้นปี และรายได้
2. พฤติกรรมการไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้งของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยได้เริ่มทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่ พฤษภาคม - มิถุนายน 2564 ด้วยตนเอง

7. สรุปผลการวิจัยและวัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้งของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิคือเกิดจากความมั่งง่ายความสะดวกของนักศึกษาหรือเกิดจากการเข้าใจผิดคิดว่าขยะมันจะมารวมกันจึงทำให้เกิดพฤติกรรมความเคยชินในการทิ้งขยะโดยไม่คัดแยกก่อนทิ้งของนักศึกษา

2. ปัญหาและอุปสรรคในการคัดขยะแนวทางการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมการไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้ง ของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ ภาคปกติ ชั้นปีที่1-4 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

-ปัญหาและอุปสรรค ได้แก่ การไม่รู้จักรวีสคัดแยกขยะคิดว่าขยะจะมารวมกันได้ มีความมั่งง่ายความสะดวกจนติดเบมณนิสัย -แนวทางการแก้ปัญหา คือควรกระตุ้นให้คนเห็นความสำคัญของการคัดแยกขยะมากขึ้น เพื่อปรับเปลี่ยนความเข้าใจให้มาเป็นนิสัยและเพื่อช่วยสร้างพฤติกรรมการแยกขยะได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยั่งยืนโดยอาศัยกลไกทางสังคมทำให้เห็นว่าทุกคนร่วมมือร่วมใจกันแยกขยะก่อนทิ้ง

สรุปผลการวิจัยตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้งน่าจะเกิดจากความมั่งง่ายของนักศึกษา แสดงความคิดเห็น ใช่ 132 คน คิดเป็นร้อยละ 91.7 เปอร์เซนต์ แสดงความคิดเห็น ไม่ใช่ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 เปอร์เซนต์ **ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน**

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้ง น่าจะเกิดจากความเคยชินของนักศึกษา แสดงความคิดเห็น ใช่ 124 คน คิดเป็นร้อยละ 86.1 เปอร์เซนต์ แสดงความคิดเห็น ไม่ใช่ 20 คน คิดเป็นร้อยละ 13.9 เปอร์เซนต์ **ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน**

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมกรรมการไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้งน่าจะเกิดจากความเกียจคร้านของนักศึกษา แสดงความคิดเห็น ใช่ 140 คน คิดเป็นร้อยละ 97.2 เปอร์เซนต์ แสดงความคิดเห็น ไม่ใช่ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 เปอร์เซนต์ **ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน**

สมมติฐานข้อที่ 4 ปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมกรรมการไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้งน่าจะเกิดจากการเข้าใจเชื่อแบบผิดว่าขยะจะมาเทรวมกันแสดงความคิดเห็นว่าใช่104คนคิดเป็นร้อยละ72.2เปอร์เซนต์แสดงความคิดเห็นว่าไม่ใช่40 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 เปอร์เซนต์ **ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน**

สมมติฐานข้อที่ 5 ปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมกรรมการไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้งน่าจะเกิดจากการไม่รู้วิธีคัดแยกแสดงความคิดเห็น ใช่ 133 คนคิดเป็นร้อยละ 92.3 เปอร์เซนต์ แสดงความคิดเห็น ไม่ใช่ 11 คนคิดเป็นร้อยละ 7.7 เปอร์เซนต์ **ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน**

สรุปดังนั้น ปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมกรรมการไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้งของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เกิดจาก

1. ความมั่งง่าย
2. ความเคยชิน
3. เกียจคร้าน
4. เชื่อว่าขยะจะมาเทรวมกัน
5. ไม่รู้จักวิธีคัดแยก

8. อธิปรายผลการวิจัย

ผลของการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมกรรมการไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้งของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้งของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิและเพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคในการคัดแยกขยะและหาแนวทางแก้ไขพฤติกรรมของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จำนวน 144 คนเครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลจะเป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการประเมินปัญหาปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมกรรมการไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้ง ของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมกรรมการไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้ง ของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คือปัจจัยใด ใช่หรือไม่ใช่ ตอนที่ 3

ลักษณะแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นปลายเปิดและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จากนั้นเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ,ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการสำรวจการมีส่วนร่วม ของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ นักศึกษา ประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 144 คน พบว่าเป็น เพศชาย 74 คน คิดเป็นร้อยละ 52.0 เพศหญิง 69 คน คิดเป็นร้อยละ 48.0 ในช่วงอายุระหว่าง 18-19 ปี จำนวน 40 คนคิดเป็นร้อยละ 28.0,อายุระหว่าง20-21 ปี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3, อายุระหว่าง 22-23 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 , อายุตั้งแต่ 24 ปีขึ้นไป จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 นักศึกษาชั้นปีที่1 จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 28.4,นักศึกษาระดับชั้นปีที่2 จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 29.1 , นักศึกษาชั้นปีที่3 จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 , นักศึกษาชั้นปีที่4 จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 สถานภาพสมรส โสด จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 97.2 , สมรส จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 , หย่าร้าง ไม่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 เปอร์เซ็นต์ , รายได้ 6,000-10,000 บาท มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 เปอร์เซ็นต์ รายได้ 10,001-20,000 บาท มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 เปอร์เซ็นต์รายได้ อื่นๆ.....บาท มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 เปอร์เซ็นต์

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการณ์ไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้งของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ผลการสำรวจการมีส่วนร่วม ของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ นักศึกษา ประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 144 คน พบว่าปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการณ์ไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้งเกิดจากความง่ายของนักศึกษา แสดงความคิดเห็น ใช่ 132 คน คิดเป็นร้อยละ 91.7 เปอร์เซ็นต์ แสดงความคิดเห็น ไม่ใช่ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 เปอร์เซ็นต์ , พฤติกรรมการณ์ไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้งเกิดจากความเคยชิน แสดงความคิดเห็น ใช่ 124 คน คิดเป็นร้อยละ 86.1 เปอร์เซ็นต์ แสดงความคิดเห็น ไม่ใช่ 20 คนคิดเป็นร้อยละ 13.9 เปอร์เซ็นต์ , พฤติกรรมการณ์ไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้งเกิดจากความเกียจคร้าน แสดงความคิดเห็น ใช่ 140 คน คิดเป็นร้อยละ 97.2 เปอร์เซ็นต์ แสดงความคิดเห็น ไม่ใช่ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 เปอร์เซ็นต์ , พฤติกรรมการณ์ไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้งเข้าใจเชื่อแบบผิดๆว่าขยะจะมาเทรวมกัน แสดงความคิดเห็นว่า ใช่ 104 คน คิดเป็นร้อยละ 72.2 เปอร์เซ็นต์ แสดงความคิดเห็นว่า ไม่ใช่ 40 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 เปอร์เซ็นต์ ,พฤติกรรมการณ์ไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้งเกิดจากการไม่รู้วิธีคัดแยก แสดงความคิดเห็น ใช่ 133 คนคิดเป็นร้อยละ 92.3 เปอร์เซ็นต์ แสดงความคิดเห็น ไม่ใช่ 11 คนคิดเป็นร้อยละ 7.7 เปอร์เซ็นต์

9. ข้อเสนอแนะข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

จากการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้งของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ พบว่า ถ้าพวกเราทุกคนช่วยกันคัดแยกขยะก่อนทิ้งทิ้งอย่างถูกวิธีจนกลายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน นอกจากจะช่วยสร้างจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อที่ดีในการทิ้งขยะแล้ว ยังก่อให้เกิดประโยชน์ในหลายๆด้าน คือ

- 1.ช่วยลดปริมาณขยะ
- 2.ประหยัดงบประมาณที่ใช้ในการกำจัดขยะ
3. สามารถนำวัสดุหมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่
- 4.ลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ
- 5.ช่วยรักษาสิ่งแวดล้อม หากขยะมีปริมาณลดน้อยลง

9.1 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้งของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ นั้นมากจากความซ้เกียจเกียจคร้านของนักศึกษาจนทำให้เกิดเป็นความเคยชินและนักศึกษาส่วนมากไม่รู้จักรีวิธีคัดแยกคิดว่าขยะจะมาเทรวมกัน ผู้จัดทำวิจัยจึงได้ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นประโยชน์ที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ควรกระตุ้นให้คนเห็นความสำคัญของการคัดแยกขยะมากขึ้นเพื่อปรับเปลี่ยนความซ้เกียจให้มาเป็นนิสัยและเพื่อช่วยสร้างพฤติกรรมแยกขยะได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนโดยอาศัยกลไกทางสังคมทำให้เห็นว่าทุกคนร่วมมือร่วมใจกันแยกขยะก่อนทิ้ง

2. ทุกคนสามารถเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยลดปริมาณขยะได้ง่ายๆ ด้วยตัวเองโดยการแยกประเภทของขยะก่อนนำไปทิ้งในถังขยะสาธารณะทุกครั้ง เพื่อให้เกิดความสะดวกต่อการคัดแยกขยะ

บรรณานุกรม

- กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม.2559. การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พิมพ์ครั้งที่6.กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์ ดอกเบี๋ย.
กองอนามัยสิ่งแวดล้อม .2559. พระราชบัญญัติสาธารณสุข พ .ศ. 2559.กรุงเทพมหานคร : สำนักอนามัย.
จตุพร บุณยานค .2559.วิศวกรรมกรรมการจัดการมูลฝอยชุมชน. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
ระเบียบ ขาญช่าง .2560. ศึกษาการแบ่งประเภทของขยะมูลฝอย . กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ปริญญาโทมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ชลธิชา ตั้งอั้น .2560. **ความคิดเห็นของนายกเทศมนตรีและปลัดเทศบาลต่อการจัดการขยะมูลฝอยภายในเขตเทศบาล . กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท , สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.**

ทวีสิทธิ์ สิทธิกร.2559. **ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการแยกมูลฝอยและการจัดการมูลฝอยที่แยกแล้วในแหล่งกำเนิดต่างๆในเขตเทศบาลเชียงใหม่.กรุงเทพมหานคร:วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.**

ประภาพรเพ็ญ สุวรรณ .2561. **ปัจจัยทางสังคมและจิตวิทยาที่มีต่อพฤติกรรมการแยกทิ้งขยะในเขตกรุงเทพมหานคร.กรุงเทพมหานคร :วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ,มหาวิทยาลัยมหิดล**

พิชิต สกุลพรหมณ.2559. **พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือนของประชาชนที่อาศัยในปัตตานี.กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยมหิดล.**

วิภาเพ็ญ เจียรสกุล.2559.**พฤติกรรมการจัดการมูลฝอยของประชาชนในเขตพื้นที่ชั้นกลาง. กรุงเทพมหานคร:**

วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,มหาวิทยาลัยมหิดล.

สำนักคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ .2651. **การคัดแยกประเภทขยะมูลฝอยก่อนกำจัดครั้งสุดท้ายเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ ณ โรงงานกำจัดมูลฝอยอ่อนนุช. กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท , สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.**

สิทธิโชค วรานุสันติกุล .2561.**ชนิดและปริมาณขยะและพฤติกรรมการทิ้งขยะของนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ . วิทยานิพนธ์ปริญญาโท , มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.**

Jagdish C. Kuniyal, Arum P. Jain and Ardhndu S. Shannigrahi.2017. “ **Solid Waste Management in Indian Himalayan Tourist” Treks: a case study in and around the Valley of Flowers an Hemkund Sahib.” Waste Management.Volumr 23,Issue 9:807-816.**

Thaniya Kaosol .2017.“**Sustainable Solution for Municipal Solid Waste Management in Thailand.” World Academy of Science, Engineering and Technology.60:665-670.**

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยของชุมชนบ้านสีมาทอง ตำบลบ้านแท่น อำเภอบ้านแท่น จังหวัดชัยภูมิ

นพรัตน์ วงศ์คำจันทร์ (Noppharat Wongkhamjan)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน 2. เพื่อศึกษาปัญหาในการจัดการขยะ และหาแนวทางแก้ไขจัดการขยะมูลฝอย ในชุมชนบ้านสีมาทอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนในชุมชนบ้านสีมาทอง จำนวน 152 คน ใช้วิธีการให้หัวหน้าครัวเรือนหรือสมาชิกในครัวเรือนตอบแบบสอบถามครัวเรือนละ 1 ฉบับ การวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้โปรแกรม คอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติที่ใช้ในการประมวลผลของข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน

ผลการศึกษา พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชนบ้านสีมาทอง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง พิจารณารายด้าน พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการขยะ ด้านการรับรู้ข่าวสาร ด้านความรู้ความเข้าใจในการจัดการมูลฝอย ด้านความตระหนักต่อการจัดการขยะมูลฝอย ความคิดเห็นเกี่ยวกับขยะ เมื่อนำมาทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยภายนอกทั้ง 4 ด้านนั้น ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนบ้านสีมาทองในการจัดการขยะมูลฝอย

Public Participation in Solid Waste Management of Ban Sima Thong Community, Ban Thaen Sub-district, Ban Thaen District Chaiyaphum Province

Abstract

this research The objectives are: 1. to study the factors affecting the participation of people in solid waste management; and find solutions to manage solid waste in Ban Sima Thong community The samples used in the research were 152 households in Ban Simathong community. The method used to ask the head of the household or members of the household to answer one questionnaire per household. A ready-made statistical computer used in the processing of data. by finding the percentage and mean, standard deviation

The results showed that the level of people's participation in solid waste management in Ban Simathong community. Overall, it is moderate. Considering each aspect, it was found that opinions about waste management news perception Knowledge and understanding of solid waste management Awareness of solid waste management reviews about garbage When used to test the hypothesis, it was found that all 4 external factors affected the participation of the people in the Ban Sima Thong community in solid waste managemen

1. บทนำ

การทิ้งขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลเรี่ยราดไม่เป็นที่ เป็นทาง ไม่เป็นเวลาและในสถานที่ที่ไม่เหมาะสมทำ ความสกปรกทำลายภูมิทัศน์ อาทิเช่น กิ่งไม้ ใบไม้แห้ง เศษขยะมูลฝอยต่างๆถูกทิ้งตามสถานที่ต่างๆ ภายใน หมู่บ้าน ซึ่งทำให้หมู่บ้านขาดความสวยงามและรวมถึงมลพิษใน อากาศที่เกิดจากการเผาทิ้งขยะมูลฝอย ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในชุมชนบ้านสีมาทอง ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน พบว่ารูปแบบการดำเนินชีวิตตาม เศรษฐกิจพอเพียงและภูมิปัญญาเริ่มสูญหายไป เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากเทคโนโลยีสมัยใหม่ จึงทำให้ สภาพแวดล้อมโดยทั่วไปเกิดปัญหาต่างๆตามมา เช่น การจัดเก็บขยะมูลฝอยจากครัวเรือน สภาพที่ สาธารณประโยชน์ก็เป็นเหมือนที่ทิ้งขยะ เนื่องจากประชาชนทิ้งขยะมูลฝอย เช่น เศษอาหาร ถูพลาสติก ซาก สัตว์ ขวดแก้ว ขวดพลาสติก ฯลฯ ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของคนในชุมชนโดยตรง ซึ่งการทำของ ประชากรในชุมชนทำให้มีกลิ่นเหม็นบางที่ก็ก่อให้เกิดไฟไหม้ โดยรวมเปรียบเหมือนกับการทำลายทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม ด้วยปัญหาดังกล่าวมาข้างต้นมีสาเหตุ หลักมาจากการเก็บขนขยะมูลฝอยและการกำจัดขยะ มูลฝอยไม่ถูกหลักสุขาภิบาลและถูกสุขลักษณะ ประชาชนทั่วไปขาดจิตสำนึก ความรู้ ความเข้าใจ ความ ตระหนักและวินัยในการรักษาความสะอาด และ รักษาสภาพแวดล้อมรวมถึงภายในครัวเรือนและประชาชน ทั่วไปขาดการบริหารจัดการในการจัดการ เกี่ยวกับขยะมูลฝอยและกระบวนการจัดการที่ถูกต้อง

จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะดำเนินการศึกษาแนวทางที่ทำให้ชุมชนบ้านสีมาทอง มี การจัดการขยะมูลฝอยของชุมชน โดยประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย รวมทั้งศึกษามีส่วน ร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยของบ้านสีมาทอง ตำบลบ้านแท่น อำเภอบ้านแท่น จังหวัดชัยภูมิ เพื่อให้ได้ข้อมูลนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดการขยะมูลฝอยของชุมชน

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน
2. เพื่อศึกษาปัญหาในการจัดการขยะ และหาแนวทางแก้ไข

3. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ในการศึกษาครั้งนี้คาดว่าจะได้รับประโยชน์จากการศึกษาในด้านต่างๆดังนี้

1 ประโยชน์เชิงวิชาการ

- 1.1 ทำให้ทราบถึงผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน
- 2.1 ทำให้ทราบถึงการจัดการขยะของประชาชน และวิธีการแก้ไข

2 ประโยชน์เชิงนโยบาย

2.1 ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาจะเป็นประโยชน์กับชุมชนบ้านสีมาทอง เพื่อใช้ในการ
ประกอบการวางแผนการรณรงค์หรือปฏิบัติโครงการต่างๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน

4. สมมุติฐานในการวิจัย

1. ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน
2. ความตระหนักเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน
3. การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน
4. การเป็นสมาชิกกลุ่มเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน

5. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตการวิจัยประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเวลา

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการระหว่างเดือน พฤษภาคม 2564 - มิถุนายน 2564

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของครัวเรือน
2. ปัญหาที่เกิดจากจัดการขยะมูลฝอยของครัวเรือน

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

การวิจัยครั้งนี้มุ่งการศึกษาครัวเรือนของประชาชนในชุมชนบ้านสีมาทอง ตำบลบ้าน
แท่น อำเภอบ้านแท่น จังหวัดชัยภูมิ

4. ขอบเขตด้านประชากร

ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดประชากรในการทำวิจัยประกอบด้วยครัวเรือนประชาชน ชุมชน
บ้านสีมาทอง ตำบลบ้านแท่น อำเภอบ้านแท่น จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งมีทั้งหมด 152 ครัวเรือน

6. วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือประชาชนหัวหน้าครัวเรือนหรือสมาชิกครัวเรือน ในชุมชนบ้านสีมา
ทอง ตำบลบ้านแท่น อำเภอบ้านแท่น จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 152 คน จากจำนวน 152 ครัวเรือน

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย หัวหน้าครัวเรือนหรือสมาชิกครัวเรือนในชุมชนบ้านสีมาทอง ครัวเรือนละ 1 ฉบับ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) วัตถุประสงค์เพื่อใช้ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อสนับสนุนการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1. แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานทั่วไป ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ

ตอนที่ 2. แบบสอบถามลักษณะปลายปิดและปลายเปิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมใน

การจัดการขยะมูลฝอยของชุมชน

ตอนที่ 3. ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างครัวเรือนซึ่งให้หัวหน้าครัวเรือนหรือสมาชิกในครัวเรือนเป็นผู้ตอบแบบสอบถามครัวเรือนละ 1 ฉบับ ผู้วิจัยได้ประสานงานการผู้ใหญ่บ้าน บ้านสีมาทอง เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้เก็บรวบรวมข้อมูลจากครัวเรือนกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้ได้ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างครัวเรือนมาทำการศึกษาครบถ้วนตามจำนวนที่กำหนด

2. รวบรวมแบบสอบถาม นำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ ก่อนนำไปวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถามทั้งหมด ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์โดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป ทั้งนี้สถิติที่ใช้ในการประมวลผล ประกอบด้วย จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในส่วนของแบบสอบถามปลายเปิดนำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหา

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพนี้ ผู้วิจัยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (content validity) โดยนำข้อมูลจากการบันทึกขณะสัมภาษณ์ (Field notes) มาวิเคราะห์ โดยการจัดกลุ่มข้อมูลเชื่อมโยงแนวคิด หาความหมายและหาข้อสรุปและนำไปอธิบายเสริมข้อมูลเชิงปริมาณให้มีความละเอียดลึกซึ้งชัดเจนยิ่งขึ้น

7. สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางประชากรศาสตร์

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 152 ตัวอย่าง พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อยู่ในช่วงอายุ 30-50ปี และส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาตอนปลาย

ตอนที่ 2 ท่านคิดว่าปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนได้แก่ปัจจัยใด

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นถึงปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน ชุมชนบ้านสีมาทอง ตำบลบ้านแท่น อำเภอบ้านแท่น จังหวัดชัยภูมิ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนมีความคิดเห็นโดยแยกพิจารณาในแต่ละด้านปรากฏผลดังนี้

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานข้อที่1 ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน น่าจะเกิดจากการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร แสดงความคิดเห็นว่าใช่ 132คน ไม่ใช่ 20คน

สมมติฐานข้อที่2 ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน น่าจะเกิดจากความรู้ความเข้าใจในการจัดการมูลฝอย แสดงความคิดเห็นว่าใช่ 152คน ไม่ใช่ 0คน

สมมติฐานข้อที่3 ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน น่าจะเกิดจากความตระหนักต่อการจัดการมูลฝอย แสดงความคิดเห็นว่าใช่ 140คน ไม่ใช่ 12คน

สมมติฐานข้อที่4 ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน น่าจะเกิดจากการเป็นสมาชิกกลุ่ม แสดงความคิดเห็นว่าใช่ 110คน ไม่ใช่ 42คน

ดังนั้นปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนชุมชนบ้านสีมาทอง ตำบลบ้านแท่น อำเภอบ้านแท่น จังหวัดชัยภูมิ เกิดจาก

1. การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร
2. ความรู้ความเข้าใจในการจัดการมูลฝอย
3. ความตระหนักต่อการจัดการมูลฝอย
4. การเป็นสมาชิกกลุ่ม

8. อภิปรายผล

จากผลการวิจัย พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอย ชุมชนบ้านสีมาทองโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า การมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของชุมชนบ้าน

สีมาทอง ประชาชนได้มีส่วนร่วมได้ดีอยู่ในระดับหนึ่งแต่ประชาชนอาจยังขาดความเข้าใจถึงวิธีการในการมีส่วนร่วมการวางแผนดำเนินกิจกรรมการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาการดำเนินการ/ปฏิบัติงานและการติดตามและ ประเมินผล จึงทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมได้ไม่เต็มที่ ซึ่งจากการศึกษาพบว่าประชาชนมีส่วนร่วมใน การจัดการขยะมูลฝอย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

9. ข้อเสนอแนะ

1. หนุนจูงอย่างต่อเนื่องในเรื่องการคัดแยกมูลฝอยและการทิ้งมูลฝอย พร้อมทั้งสนับสนุนด้านอุปกรณ์ในการจัดการมูลฝอยให้แก่ชุมชนอย่างพอเพียงต่อความต้องการและความเหมาะสมของชุมชน
2. สนับสนุนแนวทางการร่วมมือ ซึ่งเป็นปัจจัยในการนำไปสู่ความสำเร็จของการจัดการมูลฝอยของชุมชน
3. มีการจัดเก็บอย่างสม่ำเสมอเพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่ประชาชนในชุมชน มีการกำหนดจุดทิ้งมูลฝอยของชุมชน
4. มีการทำงานแบบมีส่วนร่วม โดยให้ชุมชนวิเคราะห์ประเด็นของการมีส่วนร่วม ซึ่งต้องแยกให้แก่นำได้เรียนรู้จากผู้นำชุมชนและเจ้าหน้าที่

บรรณานุกรม

- ขวัญชัย วงศ์นิติกร (2532) การจัดการลำดับขั้นตอนของการมีส่วนร่วม
- นิรันดร์ จงวุฒิเวศน์ (2527) เงื่อนไขการมีส่วนร่วมของประชาชน
- นิรันดร์ จงวุฒิเวศน์ (2527) ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม
- พัฒน์ บุญยรัตน์ (อ้างถึงในสุรีย์, 2531) การมีส่วนร่วมของชุมชน
- ไพรัตน์ เตชะรินทร์ (2527 หน้า 272-273) ขั้นตอนของการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์และนโยบายการพัฒนา
- ไพรัตน์ เตชะรินทร์ (2527, หน้า 6 -7) ความหมายและหลักการสำคัญเรื่องนโยบายการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนา
- วชิรวีชร งามละม่อม (2559) หลักการและแนวทางการพัฒนาที่ทำให้เกิดการมีส่วนร่วม
- โสภณ หมวดทอง (2533) การมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมต่างๆของชุมชน
- อคิน รพีพัฒน์ (2527, หน้า 107 -111) ทฤษฎีการมีส่วนร่วม

ความรู้และแนวทางในการป้องกันการระบาดโรคไวรัสโคโรนา(covid-19)

ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.) บ้านหนองขนาก

ตำบลสุขไพบูลย์ อำเภอสว่าง จังหวัดนครราชสีมา

ศิริภัสสร วงศ์ตะลา (Siraphatson wongtala)

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่องความรู้และแนวทางในการป้องกันการระบาดโรคไวรัสโคโรนา(covid-19)ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.) บ้านหนองขนาก ตำบลสุขไพบูลย์ อำเภอสว่าง จังหวัดนครราชสีมา มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะศึกษาความรู้ปัญหาและอุปสรรคและแนวทางป้องกันเกี่ยวกับโรคไวรัสโคโรนา(covid-19) ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.)และใช้ผลการศึกษาเพื่อเสนอแนะแนวทางในการบริหารจัดการเกี่ยวกับแนวทางในการป้องกันการระบาดโรคไวรัสโคโรนา2019แก่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.)บ้านหนองขนาก ตำบลสุขไพบูลย์ อำเภอสว่าง จังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัยครั้งนี้จากการเลือกอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.)ในพื้นที่บ้านหนองขนาก ตำบลสุขไพบูลย์ อำเภอสว่าง จังหวัดนครราชสีมาจำนวน22คน ได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเปิดตารางสำเร็จของเครย์ซีและมอร์แกน(KrejcieandMorgan) ได้กลุ่มตัวอย่าง19คน จัดทำแบบสัมภาษณ์แสดงความคิดเห็นจากการสำรวจครั้งนี้โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปโดยการหาค่าร้อยละในส่วนของแบบสอบถามปลายเปิดนำมาวิเคราะห์เนื้อหาผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้และแนวทางในการป้องกันการระบาดโรคไวรัสโคโรนา(covid-19)ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.)บ้านหนองขนาก ตำบลสุขไพบูลย์ อำเภอสว่าง จังหวัดนครราชสีมา ใช้ผลการศึกษาเพื่อเสนอแนะแนวทางในการบริหารจัดการของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านต่อไป

ผลการศึกษาพบว่าความรู้และแนวทางในการป้องกันการระบาดโรคไวรัสโคโรนา(covid-19)ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.) บ้านหนองขนาก ตำบลสุขไพบูลย์ อำเภอสว่าง จังหวัดนครราชสีมา มีความรู้เกี่ยวกับการระบาดของโรคไวรัสโคโรนาอย่างดีมีการปฏิบัติงานตามบทบาท คือ ด้านการป้องกันโรคร่วมมือกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขประชุม ปรึกษาหารือเพื่อดำเนินการป้องกันควบคุม และแก้ไขปัญหาโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อีกทั้งมีความรู้เกี่ยวกับโรคไวรัสโคโรนาได้เป็นอย่างดี มีการทำงานที่เคร่งครัดรัดกุม อีกทั้งยังพบปัญหาและอุปสรรคจากคนที่กลับมาจากพื้นที่เสี่ยงเข้ามาในหมู่บ้านไม่แจ้งเจ้าหน้าที่ปกปิดข้อมูลตนเองไม่สวมหน้ากากอนามัยก่อนออกจากบ้านป้องกันดังนั้นจึงมีแนวทางการแก้ไขปัญหาให้อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านและทำเป็นตัวอย่างให้กับประชาชน ปฏิบัติตามที่หน่วยงานแนะนำ แนะนำให้ทุกคนป้องกันและรักตัวเองและครอบครัว อธิบายให้รู้และเข้าใจ เกี่ยวกับโรคอย่างต่อเนื่อง

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค **New Normal**” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

สม่าเสมอบุคลากรทางสุขภาพสามารถนำผลการศึกษาไปใช้เพื่อส่งเสริมประชาชนให้มีความรู้ และป้องกันตนเองจากการติดเชื้อไวรัสโควิด-19 ได้

คำสำคัญ: ไวรัสโคโรนา 2019 ; การป้องกันการระบาด ; อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน

Knowledge and guidelines for preventing the coronavirus (COVID-19) outbreak of village health volunteers Ban Nong Khanak, Sukphaiboon, Soengsang District ,Nakhon Ratchasima Pravnice.

Abstract

Research on knowledge and guidelines for preventing the coronavirus (COVID-19) outbreak of village health volunteers Ban Nong Khanak, Sukphaiboon, Soengsang, Nakhon Ratchasima The objective is to study knowledge of problems and obstacles and preventive guidelines regarding coronavirus (COVID-19). The study was used to suggest management guidelines on how to prevent the coronavirus outbreak in 2019 to village health volunteers in Ban Nong Khanak. Sukphaiboon, Soengsang, Nakhon Ratchasima Samples for this research were based on the selection of village health volunteers in Ban Nong Khanak area. 22 people have set the sample size by the way KrejcieandMorgan successfully opened the table. Got a sample of 19 people. Conducted a comment interview form from this survey using a ready-made computer program by determining the percentage in the open-ended questionnaire to analyze the content, the results of the data analysis showed that the objective was to study knowledge and guidelines.

The results showed that the knowledge and guidelines for preventing the coronavirus (COVID-19) outbreak of asaphak health in the village (AMS) were found. Ban Nong Khanak, Sukphaiboon, Soengsang, Nakhon Ratchasima Good knowledge of coronavirus outbreak, role-playing, disease prevention, cooperation with health officials, consultation on preventive, control and resolution of coronavirus disease 2019. Strict work is performed. There were also problems and obstacles from people returning from vulnerable areas entering the village, not informing the authorities to conceal themselves, not wearing face masks before leaving the protective house, so there were solutions to the problems for village health volunteers and set an example for the people. Follow the instructions recommended by the agency. Everyone is advised to protect and love themselves and their families. Health workers can use the results of the study to encourage people to have knowledge and protect themselves from COVID-19.

Keyword: Coronavirus2019 ; Epidemic prevention ;Village Health Volunteer

1. บทนำ

การระบาดของโควิด-19 ในประเทศไทย ดำเนินอยู่ในประเทศไทยตั้งแต่วันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2563 โดยเป็นประเทศแรกที่มีผู้ป่วยยืนยันของโควิด-19นอกประเทศจีนการคัดกรองผู้เดินทางเข้าประเทศพบผู้ป่วยประปรายตลอดเดือนมกราคม พ.ศ. 2563 ซึ่งเป็นผู้ที่เดินทางมาจากหรือเป็นผู้พำนักอยู่ในประเทศจีนแทบทั้งสิ้น จนเมื่อวันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2563 ถึงมีรายงานว่าพบผู้ป่วยที่ติดเชื้อจากการแพร่เชื้อในประเทศเป็นครั้งแรก จำนวนผู้ป่วยยังมีน้อยตลอดเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563 โดยมีผู้ป่วยยืนยัน 40 รายเมื่อสิ้นเดือน แต่จำนวนผู้ป่วยเพิ่มขึ้นมากในกลางเดือนมีนาคม พ.ศ. 2563 ซึ่งมีการระบุงสาเหตุจากกลุ่มการแพร่เชื้อจากหลายกลุ่ม ซึ่งกลุ่มใหญ่สุดเกิดขึ้นในการแข่งขันชกมวยไทย ณ สนามมวยเวทีลุมพินี เมื่อวันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2563 จากนั้นได้มีการแพร่ระบาดมาเรื่อยๆและนายรัฐมนตรีได้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน มีผลวันที่ 26 มีนาคม และมีประกาศห้ามออกนอกเคหสถานยามวิกาล ตั้งแต่คืนวันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2563พระราชกำหนดสถานการณ์ฉุกเฉินยังสั่งจำหน่ายสุราชั่วคราวและให้ประชาชนชะลอการเดินทางข้ามจังหวัด ซึ่งยกเลิกเป็นส่วนใหญ่ในเดือนกรกฎาคมและเปิดสถานศึกษาในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2563 อย่างไรก็ตาม รัฐบาลยังไม่ยกเลิกสถานการณ์ฉุกเฉิน ต่อมาพบการระบาดของโรครอบใหม่ในจังหวัดสมุทรสาครประมาณกลางเดือนธันวาคม 2563ซึ่งสงสัยว่ามาจากแรงงานต่างด้าวที่มีการลักลอบพาเข้าประเทศ ทำให้ยอดผู้ติดเชื้อในประเทศเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 20 เดือนเมษายน 2564 พบการระบาดใหม่โดยมีคลัสเตอร์ที่ย่านทองหล่อและนราธิวาสและโรครบาดทำให้เศรษฐกิจของประเทศได้รับผลกระทบหนักโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคการท่องเที่ยวที่มีความสำคัญ ระบาดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 กระทรวงสาธารณสุขได้ประกาศคำสั่งศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการ ควบคุมโรคจังหวัด อำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน โดยทำหน้าที่ติดตามผู้ที่เดินทางกลับมาจาก ต่างประเทศ กรุงเทพมหานคร และพื้นที่จังหวัดเสี่ยง โดยทีมอาสา COVID - 19 ประจำ หมู่บ้าน โดยมีผู้ใหญ่บ้านเป็นหัวหน้าทีมประกอบด้วยฝ่ายปกครอง และ อสม.ประจำหมู่บ้าน ให้ทำหน้าที่รายงานข้อมูล เผื่อระวังติดตามผู้ที่เดินทางกลับมาจากกรุงเทพมหานคร ในพื้นที่ หมู่บ้านของตนเอง เพื่อป้องกันและลดความเสี่ยงในการแพร่ระบาดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เข้าสู่หมู่บ้านและชุมชน

ปัจจุบันประเทศไทยมีเครือข่ายอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) จำนวน กว่า 1,040,000 คน (Primary Health Care Division, 2019) ซึ่งเป็นตัวแทนประชาชนผู้ที่มี จิตอาสา เสียสละเข้ามามีส่วนร่วมดูแลสุขภาพของตนเอง ครอบครัว และชุมชน จนได้รับการ ยอมรับจากสังคม และจะยกฐานะเป็น อสม. หมอประจำบ้าน โดยมีบทบาทสำคัญดำเนินการ เผื่อระวัง ป้องกัน ควบคุมไม่ให้เกิดโรคในพื้นที่ดำเนินการส่งเสริมสุขภาพทั้งโรคเรื้อรัง และโรค ที่เกิดจากพฤติกรรม ใช้เทคโนโลยีการสื่อสารทางการแพทย์โทรเวชกรรม (Telemedicine) และแอปพลิเคชัน ด้านสุขภาพ ประเมินสุขภาพ เป็นแกนนำเครือข่ายในการดูแลสุขภาพ (อสม. อสค.) และจัดการปัญหาสุขภาพ ทั้งในระดับครอบครัว และชุมชน รวมทั้งการส่งต่อ ผู้ป่วยไปยังระบบบริการสุขภาพที่รัฐจัดให้เข้าถึงและใช้ประโยชน์ จากข้อมูลสุขภาพในพื้นที่ เป็นต้น จนปัจจุบัน อสม. ได้กลายเป็นทุนทางสังคม (Social Capital) ที่สำคัญของระบบ สุขภาพ (กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ, 2562) ทั้งนี้อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) เป็นบุคลากรสาธารณสุขด้านหน้า และมีพลังที่สำคัญต่อการ

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ดำเนินการเฝ้าระวังและ ควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในชุมชน การดำเนินงานเฝ้าระวังและควบคุมโรค ไวรัสโคโรนา 2019 ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ภายใต้แนวทางการจัดระบบอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) มีกิจกรรมที่สำคัญเช่น กิจกรรมการ เยี่ยมบ้านโดยเคาะประตู การสำรวจสุขภาพตนเอง การให้สอนและความรู้ประชาชน การวัด อุณหภูมิและสังเกตอาการเบื้องต้น การบันทึกข้อมูลกลุ่มเสี่ยงและรายงานผลการประสานงาน กับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การเป็นแบบอย่างที่ดีในการป้องกันตนเอง เป็นต้น (กระทรวงสาธารณสุข, 2563) การดำเนินงานอย่างเข้มแข็งเคร่งครัดด้วยศักยภาพเต็ม เปี่ยมและความเป็นจิตอาสา ส่งผลให้จำนวนผู้ติดเชื้อในประเทศไทยลดลงอย่างต่อเนื่อง ทำให้ปลายประเทศให้การยอมรับและชื่นชมประเทศไทยว่าเป็นอีกประเทศหนึ่งที่มีการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสาเหตุหนึ่งมาจากกองทัพอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ที่มีคุณภาพ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้จะศึกษาความรู้และแนวทางในการป้องกันการระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019(covid-19)ของ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)บ้านหนองขนก ตำบลสุขไพบูลย์ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา มีความสำคัญอย่างยิ่งในการเฝ้าระวังและป้องกัน การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งสาเหตุหนึ่งมาจากการรับรู้ความรุนแรงของ โรคดังกล่าวทำให้อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) เกิดความตระหนักถึงปัญหา และผลกระทบที่กำลังเกิดขึ้นภายในภาคหน้า หากไม่มีการดำเนินการอย่างจริงจัง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความรู้และแนวทางป้องกันในการระบาดของโรคไวรัสโคโรนา (covid-19) ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ในการป้องกันการระบาดของ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) บ้านหนองขนก ตำบลสุขไพบูลย์ จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งจะเกิดประโยชน์ต่อการศึกษาดำเนินงานเฝ้าระวังโรคดังกล่าว หรือโรคอุบัติใหม่ในชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาความรู้เกี่ยวกับโรคไวรัสโคโรนา(covid-19)ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.) บ้านหนองขนก ตำบลสุขไพบูลย์ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา
- 2) เพื่อศึกษาการแนวทางในการป้องกันการระบาดของโรคไวรัสโคโรนา(covid-19)ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.) บ้านหนองขนก ตำบลสุขไพบูลย์ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา
- 3) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันการระบาดของโรคไวรัสโคโรนา(covid-19)ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.) บ้านหนองขนก ตำบลสุขไพบูลย์ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา

3. ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้ทราบผลการศึกษาคำถามเกี่ยวกับโรคไวรัสโคโรนา2019(covid-19)ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.) บ้านหนองขนก ตำบลสุขไพบูลย์ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา

2. ได้ทราบแนวทางในการป้องกันการระบาดของโรคไวรัสโคโรนา(covid-19)ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.) บ้านหนองขนกาก ตำบลสุขไพบูรณ์ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา

3. ได้ทราบปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันการระบาดของโรคไวรัสโคโรนา(covid-19)ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.) บ้านหนองขนกาก ตำบลสุขไพบูรณ์ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา

4. สมมติฐานของการวิจัย

1. ความรู้และแนวทางในการป้องกันการระบาดของโรคไวรัสโคโรนา2019(covid-19)ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.) บ้านหนองขนกาก ตำบลสุขไพบูรณ์ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา
2. น่าจะเกิดจากความรู้เกี่ยวกับการใช้เจลแอลกอฮอล์
3. ความรู้และแนวทางในการป้องกันการระบาดของโรคไวรัสโคโรนา2019(covid-19)ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.) บ้านหนองขนกาก ตำบลสุขไพบูรณ์ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากความรู้เกี่ยวกับการไม่แสดงอาการเกิดโรค
4. ความรู้และแนวทางในการป้องกันการระบาดของโรคไวรัสโคโรนา2019(covid-19)ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.) บ้านหนองขนกาก ตำบลสุขไพบูรณ์ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากความรู้เกี่ยวกับยาปฏิชีวนะ
5. ความรู้และแนวทางในการป้องกันการระบาดของโรคไวรัสโคโรนา2019(covid-19)ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.) บ้านหนองขนกาก ตำบลสุขไพบูรณ์ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากความรู้เกี่ยวกับการฉีดวัคซีน
6. ความรู้และแนวทางในการป้องกันการระบาดของโรคไวรัสโคโรนา2019(covid-19)ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.) บ้านหนองขนกาก ตำบลสุขไพบูรณ์ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากความรู้เกี่ยวกับเรื่องการใส่หน้ากากอนามัย

2. ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ศึกษาเฉพาะบ้านหนองขนกาก ตำบลสุขไพบูรณ์ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา
2. ขอบเขตด้านประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.)บ้านหนองขนกาก ตำบลสุขไพบูรณ์ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 22 คน โดยจะทำการศึกษาข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์
3. ขอบเขตด้านช่วงเวลา ทำการศึกษาตั้งแต่เดือนเมษายน 2564 ถึงเดือนมิถุนายน 2564
4. ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษานี้มุ่งเน้นศึกษาในเรื่องศึกษาความรู้ ศึกษาแนวทางการในการป้องกัน ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันการระบาดของโรคไวรัสโคโรนา(covid-19)ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.) บ้านหนองขนกาก ตำบลสุขไพบูรณ์ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา

6. วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษากลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ คืออาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.) บ้านหนองนาก ตำบลสุขไพบูรณ์ อำเภอลำดวน จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 20 คน ใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 19 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก โดยใช้การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เครจซี่ และมอร์แกน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ความรู้และแนวทางในป้องกันการป้องกันการระบาดของโรคไวรัสโคโรนา2019(covid-19)ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน กรณีศึกษาในหมู่บ้านหนองนาก ตำบลสุขไพบูรณ์ อำเภอลำดวน จังหวัดนครราชสีมา โดยแบ่งได้ดังนี้

แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ อายุ ระดับวุฒิการศึกษา รายได้

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้และแนวทางในป้องกันการป้องกันการระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019(covid-19)ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.)บ้านหนองนาก ตำบลสุขไพบูรณ์ อำเภอลำดวน จังหวัดนครราชสีมา แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับโรคไวรัสโคโรนา2019(covid-19)ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโรคไวรัสโคโรนา จำนวน 5ข้อ ลักษณะแบบสัมภาษณ์จะเป็นแบบเลือกคำตอบ 2 คำตอบคือ ใช่ หรือ ไม่ใช่

ตอนที่ 2 ท่านคิดว่าจะมีแนวทางในการป้องกันการระบาดของโรคไวรัสโคโรนา2019(covid-19)ในบ้านหนองนาก ตำบลสุขไพบูรณ์ อำเภอลำดวน จังหวัดนครราชสีมา อย่างไร? เป็นคำถามลักษณะปลายเปิด

ตอนที่ 3 ท่านคิดว่าปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันการระบาดของโรคไวรัสโคโรนา2019(covid-19)ในบ้านหนองนาก ตำบลสุขไพบูรณ์ อำเภอลำดวน มีอะไรบ้าง? เป็นคำถามลักษณะปลายเปิด

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน โดยผู้วิจัย ออกแบบเป็นคำถามปลายเปิดซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

การเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมกับกลุ่มตัวอย่างคือ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน บ้านหนองนาก ตำบลสุขไพบูรณ์ อำเภอลำดวน จังหวัดนครราชสีมา แบบสอบถามจำนวน 19 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 โดยการนำ แบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างกรอกข้อมูลและตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล หากข้อมูล ในข้อคำถามใดไม่สมบูรณ์จะทำการสัมภาษณ์เพิ่มเติม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ โดยที่ผู้วิจัย ได้ชี้แจงรายละเอียดต่างๆ ในแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งแยกวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน โดยการหาค่าร้อยละ (Percentage)
2. ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้และแนวทางในการป้องกันการระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) บ้านหนองขนาก ตำบลสุขไพบูลย์ อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา โดยการหาค่าร้อยละ (Percentage)

7. สรุปผลการวิจัย

1) ความรู้เกี่ยวกับโรคไวรัสโคโรนา (COVID-19) ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) บ้านหนองขนาก ตำบลสุขไพบูลย์ อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) มีการปฏิบัติงานตามบทบาท คือ ด้านการป้องกันโรคร่วมมือกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขประชุม ปรึกษา หรือ เพื่อ ดำเนินการป้องกัน ควบคุม และแก้ไขปัญหาโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อีกทั้งมีความรู้เกี่ยวกับโรคไวรัสโคโรนาได้เป็นอย่างดี มีการทำงานที่เคร่งครัดรัดกุม

2) แนวทางในการป้องกันการระบาดของโรคไวรัสโคโรนา (COVID-19) ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) บ้านหนองขนาก ตำบลสุขไพบูลย์ อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา มีแนวทางในการตรวจคัดกรองคนที่เข้ามาในหมู่บ้าน ตรวจวัดอุณหภูมิ สอบถามประวัติว่าเดินทางมาจากพื้นที่เสี่ยงหรือไม่ หากเดินทางมาจากพื้นที่เสี่ยงจะให้บุคคลนั้นกักตัว นอกจากนี้ยังมีการประกาศเน้นย้ำให้ใส่หน้ากากอนามัยทุกครั้งก่อนออกจากบ้าน ไม่ว่าจะไปตลาด หรือที่ๆมีคนรวมกลุ่มเยอะๆก็ควรหลีกเลี่ยง หรือถ้าจะจัดกิจกรรมใดๆก็จะมีอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านคัดกรองตรวจวัดอุณหภูมิวัดไข้ผู้ที่มาร่วมงานทุกคน

3) ปัญหาและอุปสรรคและแนวทางในการแก้ไขในการป้องกันการระบาดของโรคไวรัสโคโรนา (COVID-19) ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) บ้านหนองขนาก ตำบลสุขไพบูลย์ อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมาคือ ขาดความร่วมมือในการสวมหน้ากาก การเว้นระยะห่าง เครื่องมือและอุปกรณ์ไม่เพียงพอ ประชาชนไม่เข้าใจเกี่ยวกับโรคติดเชื้อ ปัญหาในการสื่อสาร งบประมาณไม่พอ คนที่กลับมาจากพื้นที่เสี่ยงเข้ามาในหมู่บ้านไม่แจ้งเจ้าหน้าที่ ปกปิดข้อมูลตนเอง ไม่สวมหน้ากากอนามัยก่อนออกจากบ้านป้องกันดังนั้นอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านและทำเป็นตัวอย่างให้กับประชาชน ปฏิบัติตามที่ หน่วยงานแนะนำ แนะนำให้ทุกคนป้องกันและรักตัวเองและครอบครัว อธิบายให้รู้และเข้าใจ เกี่ยวกับโรคอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เน้นย้ำให้ตระหนักถึงความสำคัญในการป้องกันตัวเอง รับผิดชอบสังคม รับผิดชอบต่อตัวเอง ด้วยมาตรการหลัก 4 ข้อ เผื่อระวัง ตรวจวัดอุณหภูมิ เผื่อระวังคนนอกพื้นที่เข้ามาในหมู่บ้าน รณรงค์ให้ประชาชนดูแลตัวเองและครอบครัว

8.การอภิปรายผล

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องความรู้และแนวทางในการป้องกันการระบาดโรคไวรัสโคโรนา(covid-19) ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.) บ้านหนองขนก ตำบลสุขไพบูลย์ อำเภอสว่าง จังหวัดนครราชสีมา การดำเนินงาน ควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในชุมชนของ (อสม.)เพื่อศึกษาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคไวรัสโคโรนา2019ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ศึกษาปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขการระบาดโรคไวรัสโคโรนา2019 ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน บ้านหนองขนก ตำบลสุขไพบูลย์ อำเภอสว่าง จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งมีกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้คือ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน บ้านหนองขนก รวมทั้งหมด 19 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจะเป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับความรู้และแนวทางในการป้องกันการระบาดโรคไวรัสโคโรนา2019 จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้และแนวทางในการป้องกันการป้องกันการระบาดโรคไวรัสโคโรนา2019(covid-19)ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.)บ้านหนองขนก ตำบลสุขไพบูลย์ อำเภอสว่าง จังหวัดนครราชสีมา แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับโรคไวรัสโคโรนา2019(covid-19)ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโรคไวรัสโคโรนา จำนวน 5ข้อ ลักษณะแบบสัมภาษณ์จะเป็นแบบเลือกคำตอบ 2 คำตอบคือ ใช่ หรือ ไม่ใช่ ตอนที่ 2 ท่านคิดว่าจะมีแนวทางในการป้องกันการระบาดโรคไวรัสโคโรนา2019(covid-19)ในบ้านหนองขนก ตำบลสุขไพบูลย์ อำเภอสว่าง จังหวัดนครราชสีมา อย่างไร? เป็นคำถามลักษณะปลายเปิด ตอนที่ 3 ท่านคิดว่า ปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันการระบาดโรคไวรัสโคโรนา2019(covid-19)ในบ้านหนองขนก ตำบลสุขไพบูลย์ อำเภอสว่าง มีอะไรบ้าง? เป็นคำถามลักษณะปลายเปิด ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน โดยผู้วิจัยออกแบบเป็นคำถามปลายเปิดซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ จากนั้นเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้สถิติใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ผลการสำรวจความรู้และแนวทางในการป้องกันการระบาดโรคไวรัสโคโรนา(covid-19)ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.) บ้านหนองขนก ตำบลสุขไพบูลย์ อำเภอสว่าง จังหวัดนครราชสีมา มีอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 19 คน

เพศ อาสาสมัครสาธารณสุขกลุ่มตัวอย่างของบ้านหนองขนก ทั้งหมด 19 คน เพศชาย 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 เพศหญิง 17 คน คิดเป็นร้อยละ 89.4 รวมทั้งหมดจำนวน 19 คน คิดเป็น 100 %

อายุ อาสาสมัครสาธารณสุขกลุ่มตัวอย่างของบ้านหนองขนก ทั้งหมด19 คน ในช่วงอายุ 26-35 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 31.6 , อายุ 36-45 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 31.6 , อายุ 46-55 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 , อายุ 56-65 ปี จำนวน 3คน คิดเป็น 15.8 , รวมทั้งหมดจำนวน 19 คน คิดเป็น 100 %

รายได้ อาสาสมัครสาธารณสุขกลุ่มตัวอย่างของบ้านหนองขนก ทั้งหมด19 คน ,มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 ,รายได้ 6,000-10,000 บาท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ

26.3 , รายได้มากกว่า10,000 บาท จำนวน 13คน คิดเป็นร้อยละ 68.4 รวมทั้งหมดจำนวน 19 คน คิดเป็น 100 %

วุฒิการศึกษา อาสาสมัครสาธารณสุขกลุ่มตัวอย่างของบ้านหนองขนก ทั้งหมด19 คน ระดับวุฒิการศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 6 คน คิด เป็นร้อยละ31.6 , ระดับวุฒิการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 42.1 , ระดับวุฒิการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 รวมทั้งหมด จำนวน 19 คน คิดเป็น 100 %

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้และแนวทางในป้องกันการป้องกันการระบาดโรคไวรัสโคโรนา 2019(covid-19)ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.)บ้านหนองขนก ตำบลสุขไพบูรณ์ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา แบ่งออกเป็น 3ขั้นตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับโรคไวรัสโคโรนา2019(covid-19)ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโรคไวรัสโคโรนา จำนวน 5ข้อ ลักษณะแบบสัมภาษณ์จะเป็นแบบเลือกคำตอบ 2 คำตอบ คือ ใช่ หรือ ไม่ใช่

ผลการสำรวจความรู้และแนวทางในป้องกันการป้องกันการระบาดโรคไวรัสโคโรนา2019(covid-19) ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.)บ้านหนองขนก ตำบลสุขไพบูรณ์ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัด นครราชสีมา มีอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านกลุ่มตัวอย่างจำนวน 19 คน พบว่าการใช้เจลแอลกอฮอล์ ล้างมือประสิทธิภาพเท่ากับการล้างมือด้วยสบู่ ใช่หรือไม่ แสดงความคิดเห็น ใช่ 18 คน คิดเป็นร้อยละ 94.7 , ไม่ใช่ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 รวมทั้งหมด จำนวน 19 คน คิดเป็น 100 % ท่านคิดว่าคนที่มีอาการไม่รุนแรง หรือไม่แสดงอาการเลย ไม่สามารถแพร่เชื้อโควิด19สู่คนได้ ใช่หรือไม่ แสดงความคิดเห็น ไม่ใช่ 19 คน คิดเป็น ร้อยละ 100 รวมทั้งหมด จำนวน 19 คน คิดเป็น 100 % ท่านคิดว่ายาปฏิชีวนะสามารถป้องกันและรักษาโรค ไวรัส19ได้ ใช่หรือไม่แสดงความคิดเห็น ใช่ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8,แสดงความคิดเห็นไม่ใช่ 16 คน คิดเป็น ร้อยละ 84.2 รวมทั้งหมด จำนวน 19 คน คิดเป็น 100 % แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับเรื่องการ ฉีดวัคซีนป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สามารถป้องกันโรคไวรัสโคโรนาได้ ใช่หรือไม่แสดงความคิดเห็น ไม่ใช่ 19 คน คิดเป็นร้อยละ 100 รวมทั้งหมด จำนวน 19 คน คิดเป็น 100 % แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ เรื่องการใส่หน้ากากอนามัยช่วยป้องกันไวรัสโคโรนาได้100% โดยไม่ต้องเว้นระยะห่าง ใช่หรือไม่ แสดงความ คิดเห็น ไม่ใช่ 19 คน คิดเป็นร้อยละ 100 รวมทั้งหมด จำนวน 19 คน คิดเป็น 100 %

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการศึกษาพบว่าความรู้และแนวทางในการป้องกันการระบาดโรคไวรัสโคโรนา2019(covid-19) ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.) บ้านหนองขนก ตำบลสุขไพบูรณ์ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัด

นครราชสีมา อาสาสมัครประจำหมู่บ้านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 ได้เป็นอย่างดีมีการตรวจคัดกรองคนเข้าออกอย่างรัดกุมและปฏิบัติตามหน้าที่ได้อย่างดีเยี่ยม

9.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาพบความรู้และแนวทางในการป้องกันการระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) บ้านหนองขานาก ตำบลสุขไพบูรณ์ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา ผู้จัดทำวิจัย จึงได้ทำข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นประโยชน์ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ควรอธิบายความรู้เกี่ยวกับการป้องกันตัวเองจากโรคโควิด 19 ให้กับประชาชนทุกคนได้ทราบโดยทั่วถึง
2. อยากให้ให้มีหัวข้อในการสอบถามที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น
3. ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนในหมู่บ้าน ว่ามีความพึงพอใจในการบริหารจัดการการระบาดของโรคและการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านเพียงใดเพื่อจะได้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ที่ดียิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. (2563). คู่มือการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 สำหรับประชาชน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. (2563). รายงานโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ฉัตรปวีณ์ จรัสรวาวัฒน์. (2553). วิทยาการระบาด. สมุทรปราการ. โครงการสำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย หัวเฉียว เฉลิมพระเกียรติ.
- ณัฐวรรณ คำแสน. (2563). ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมในการป้องกันตนเองจากการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตอำเภออุทอง จังหวัดสุพรรณบุรี. วารสารวิทยาลัยพยาบาลพระจอมเกล้า จังหวัด เพชรบุรี.
- นางลักษณะ ทองไทย . (2563). ความรู้ทัศนคติและพฤติกรรมในช่วงสภาวะวิกฤติการเกิดโรคระบาดไวรัสโคโรนา 2019 ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของวิศวกรชีวการแพทย์. สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย.
- บัญชา เกติมณี, สุรัชย์ ธรรมทวิธิกุล, ญาณพินิจ วชิรสุรงค์, บดินทร์ชาติ สุขบพ, และสมบัติ ทิมทรัพย์. (2563). แนวคิดและทิศทางการแก้ปัญหาโควิด-19. วารสารก้าวทันโลกวิทยาศาสตร์.
- ภัทรา บุรารักษ์. (2564). โครงข่ายอำนาจและกลยุทธ์การสื่อสารเพื่อการสร้างความชอบธรรมระหว่าง การระบาดของโรคติดเชื้อโควิด 19 ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน. ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร.

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ศูนย์ปฏิบัติการภาวะฉุกเฉิน กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. (2563). ข้อมูลสำหรับการป้องกัน ตนเอง
จาก โรค COVID-19 เอกสารเผยแพร่สำหรับประชาชน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์ การเกษตร
แห่งประเทศไทย.

สุรชัย โชคครรชิตไชย. (2563). โควิด-19: การระบาดระลอกใหม่ในประเทศไทยปลายปี 2563. วารสาร
สมาคม เวชศาสตร์ป้องกันแห่งประเทศไทย.

ปัญหาการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

ณัฐธา ทนงเหลืออม (Nattha Thongluaem)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาปัญหาการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1.) เพื่อศึกษาสาเหตุและปัจจัยที่ทำให้เกิดการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ 2.) เพื่อศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นและหาแนวทางแก้ไขปัญหาในการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กในโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ทั้งหมดนี้ในกลุ่มของเด็กโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 144 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ปัญหาการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 144 คน การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุการมีเวลาว่างมากเกินไป เป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ เป็นสาเหตุอันดับที่หนึ่งถึง 88.9% การเปลี่ยนแปลงของสังคม เป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ เป็นสาเหตุอันดับที่สองถึง 84.7% ขาดความเอาใจใส่จากครอบครัว เป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ เป็นสาเหตุอันดับที่สามถึง 76.4% การเลือกคบเพื่อน เป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ เป็นสาเหตุอันดับที่สี่ถึง 72.2% และสื่อต่างๆ เป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ เป็นสาเหตุอันดับที่ห้าถึง 66.7%

คำสำคัญ : โรงเรียนนาฝายวิทยา; นักเรียน; เกมอิเล็กทรอนิกส์

Children's electronic game addiction problems

Na Fai Witthaya School Moo 3, Ban Na Fai, Na Fai Sub-district, Mueang
Chaiyaphum District, Chaiyaphum Province.

Abstract

This research aims to study the problem of addiction to electronic games of na fai witthaya school children. Moo 3, Ban Na Fai, Na Fai Subdistrict, Mueang Chaiyaphum District, Chaiyaphum Province This time, it is intended 1.) to study the causes and factors that cause the addiction to electronic games of na fai witthaya school children. To study the impact and find solutions to problems with children's electronic game addiction in Na Fai Witthaya School. All of these are among the children of Na Fai Witthaya School. Moo 3, Ban Na Fai, Na Fai Subdistrict, Mueang Chaiyaphum District, Chaiyaphum Province Sample of 144 people

Research tools are questionnaires and interviews. Problems with addiction to electronic games of Na Fai Witthaya School children Moo 3, Ban Na Fai, Na Fai Subdistrict, Mueang Chaiyaphum District, Chaiyaphum Province 144 persons

Analyzing data, The results showed that the cause of excessive free time was the cause of the problem of addiction to electronic games of na fai witthaya school children. 88.9% of social changes are causing problems with electronic game addiction for children at Na Fai Witthaya School. 84.7% lack of family empathy caused problems with electronic game addiction of na fai witthaya school children. 76.4% of the selection of friends is the third leading cause of addiction to electronic games by children at Na Fai Witthaya School. Among the 3rd, Ban Na Fai, Na Fai Subdistrict, Mueang Chaiyaphum District, Chaiyaphum Province, it is the fourth to 72.2% cause, and media are causing problems with the addiction of electronic games of children at Na Fai Witthaya School. 3, Ban Na Fai, Na Fai Subdistrict, Mueang Chaiyaphum District, Chaiyaphum Province, caused fifth to 66.7%

Keyword: Na Fai Witthaya School; student; Electronic Games

1. บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย

ปัจจุบันโลกได้มีเปลี่ยนแปลงโดยที่บางครั้งมนุษย์ก็ปรับตัวไม่ทัน โลกที่เรียกว่าโลกาภิวัตน์เป็นโลกที่มนุษย์สามารถติดต่อสื่อสารได้อย่างรวดเร็วและไม่จำเป็นต้องอยู่ด้วยกันตลอดเวลา โลกที่ไม่ต้องส่งจดหมาย โดยนกพิราบ โลกที่ถูกย่อขนาดมาอยู่ในสมาร์ทโฟนหรือมือถือ รวมไปถึงเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ที่ได้สร้างอีกโลกหนึ่งขึ้นมาปัจจุบันเรียกว่า “สังคมก้มหน้า”

ในขณะเดียวกันการสร้างสิ่งๆ หนึ่งที่ถูกพัฒนามาตลอดนั้นคือ เกม (game) ที่ถูกพัฒนามาพร้อมการเปลี่ยนแปลงของโลก ตั้งแต่อดีตการเล่นพื้นบ้านและการละเล่นพื้นเมืองซึ่งสองอย่างนี้จะเห็นในอดีตที่ผ่านมาเป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรมและอยู่ในยุคที่ยังไม่ทันสมัย

จิตแพทย์ประจำศูนย์จิตรักย์กรุงเทพ โรงพยาบาลกรุงเทพ ได้บอกถึงพฤติกรรมการเล่นเกมที่ โดยธรรมชาติของเกมนั้นมักจะออกแบบมาเพื่อสนองความต้องการของผู้เล่นอยู่แล้ว คือ มักจะให้มีการผ่านด่านเป็นขั้นๆ ขึ้นไปเรื่อยๆ และจะได้รับรางวัลทันทีเมื่อทำภารกิจของเกมสำเร็จ จนทำให้ผู้เล่นรู้สึกว่าการที่ตนกำลังเล่นอยู่นั้นมีความก้าวหน้าและพัฒนาขึ้นเรื่อยๆ ในเมื่อความต้องการของตนเองได้รับการตอบสนองอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นผู้เล่นก็เลยอยากที่จะเล่นเกมต่อไปโดยไม่อยากหยุดจนอาจเกิด “ภาวะติดเกม” (จิตริน ใจดี,2554)

สาเหตุที่พบในการติดเกมจะเกิดจากสาเหตุหลักๆ คือ การเลี้ยงดูในครอบครัว: มักจะพบเด็กติดเกมได้บ่อยในครอบครัวที่เลี้ยงเด็กโดยไม่เคยฝึกให้เด็กมีวินัยในตัวเอง ขาดกฎระเบียบ กติกาในบ้าน ตามใจเด็ก หรือมักจะใจอ่อนไม่ทำโทษเมื่อเด็กกระทำผิด บางครอบครัวมีลักษณะที่สมาชิกในครอบครัวต่างคนต่างอยู่ ไม่มีกิจกรรมที่สนุกสนานให้เด็กทำ หรือไม่มีกิจกรรมที่สมาชิกทุกคนทำร่วมกัน ทำให้เด็กเกิดความเหงา ความเบื่อหน่าย เด็กจึงต้องหากิจกรรมอื่นทำเพื่อให้ตัวเองสนุกซึ่งก็หนีไม่พ้นการเล่นเกมนั่นเอง พ่อแม่อาจไม่มีเวลาควบคุมเด็กหรือมองไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องจำกัดเวลาในการเล่นของเด็กในช่วงแรก พ่อแม่อาจรู้สึกพอใจที่เห็นเด็กเล่นเกมเงียบๆ คนเดียวได้โดยไม่มารบกวนตน ทำให้ตนมีเวลาส่วนตัวมากขึ้น พุดง่าย ๆ คือใช้เกมเสมือนเป็นที่เลี้ยงดูและเด็กแทนตน สังคมที่เปลี่ยนแปลงไป: สังคมยุคไฮเทคที่มีเครื่องมือที่มีพลังในการสร้างความตื่นเต้นให้เกิดขึ้นในตัวเด็กอย่างมหาศาล สังคมวัตถุนิยม สังคมที่ขาดแคลนกิจกรรม หรือสถานที่ที่เด็กจะได้ใช้ประโยชน์หรือเรียนรู้โดยได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินไปด้วย เหล่านี้เป็นแรงผลักดันให้เด็กหันไปใช้การเล่นเป็นทางออก ปัจจัยในตัวเด็กเอง: เด็กบางกลุ่มอาจมีความเสี่ยงต่อการติดเกมมากกว่าเด็กทั่วไป เช่น เด็กที่เป็นโรคสมาธิสั้น (ADHD) เด็กที่มีปัญหาอารมณ์ ซึมเศร้า หรือวิตกกังวล เด็กที่ขาดทักษะทางสังคม เข้ากับเพื่อนไม่ได้ เด็กที่มีปัญหาการเรียน เด็กที่มีความรู้สึกมีคุณค่าในตัวเองต่ำ (low self-esteem) เป็นต้น (ชาญวิทย์ พรนภดล,2556)

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

วิจัยเล่มนี้จึงเล็งเห็นความสำคัญในเรื่องของการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กในโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งเป็นการศึกษา ค้นคว้า และวิจัย ความคิด การแสดงออก รวมทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้น สภาพแวดล้อม ครอบครัวและชุมชน อีกทั้งยังหวังว่าวิจัยเล่มนี้จะให้ความรู้แก่ผู้สนใจศึกษาและนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงวิชาการและประโยชน์เชิงนโยบายต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.) เพื่อศึกษาสาเหตุและปัจจัยที่ทำให้เกิดการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กในโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ
- 2.) เพื่อศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นและหาแนวทางแก้ไขปัญหาในการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กในโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

3. ประโยชน์ของการวิจัย

ประโยชน์เชิงวิชาการ

- 1.) ทราบถึงปัญหาและสาเหตุสำคัญในการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กในโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ
- 2.) ทราบถึงผลกระทบจากการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กในโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ
- 3.) รู้วิธีการป้องกันและแก้ไขปัญหาคัดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็ก เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการดำเนินงานการแก้ไขปัญหในอนาคต

ประโยชน์เชิงนโยบาย

- 1.) นำเสนอผู้บริหารหรือผู้นำท้องถิ่นให้ทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ในปัจจุบัน
- 2.) รัฐบาลหรือผู้บริหารประเทศมีการแก้ไขปัญหาโดยขับเคลื่อนหรือปรับปรุงแก้ไขนโยบาย กลยุทธ์ หรือโครงการต่างๆ ให้ดีมากยิ่งขึ้น
- 3.) หน่วยงานต่าง ๆ ชุมชนร่วมมือกันป้องกันและเอาใจใส่ให้ความอบอุ่นแก่คนในครอบครัวทำให้เด็กรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

4. สมมติฐานของการวิจัย

- 1.) ปัญหาการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กในโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ
น่าจะเกิดจากการเลือกคบเพื่อน
- 2.) ปัญหาการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กในโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ
น่าจะเกิดจากสื่อต่าง ๆ
- 3.) ปัญหาการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กในโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ
น่าจะเกิดจากขาดความเอาใจใส่จากครอบครัว
- 4.) ปัญหาการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กในโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ
น่าจะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสังคม
- 5.) ปัญหาการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กในโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ
น่าจะเกิดจากการมีเวลาว่างมากเกินไป

5. ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กในโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

- จำนวนประชากรทั้งหมด 229 คน

- จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 144 คน

2. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

- 1.) การติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กในโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ
- 2.) สาเหตุและปัจจัยที่ทำให้เกิดการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กในโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ
- 3.) ผลกระทบที่เกิดขึ้นและหนทางการแก้ไขปัญหาในการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กในโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

6. วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร : ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นประชากรแท้ที่เป็นเด็กในโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ทั้งสิ้นจำนวน 229 คน

กลุ่มตัวอย่าง : ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กในพื้นที่โรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ทั้งสิ้นจำนวน 229 คน โดยในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีเปิดตารางสำเร็จของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) จากเด็กในพื้นที่จำนวน 229 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 144 คน และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอน ถือเอาความสะดวกและง่ายต่อการเก็บข้อมูลในขณะที่ผู้วิจัยกำลังเก็บข้อมูล

ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเปิดตารางสำเร็จของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan)

ขนาดประชากร	ขนาดตัวอย่าง	ขนาดประชากร	ขนาดตัวอย่าง	ขนาดประชากร	ขนาดตัวอย่าง	ขนาดประชากร	ขนาดตัวอย่าง	ขนาดประชากร	ขนาดตัวอย่าง
10	10	100	80	280	162	800	260	2,800	338
15	14	110	86	290	165	850	265	3,000	341
20	19	120	92	300	169	900	269	3,500	346
25	24	130	97	320	175	950	274	4,000	351
30	28	140	103	340	181	1,000	278	4,500	354
35	32	150	108	360	186	1,100	285	5,000	357
40	36	160	113	380	191	1,200	291	6,000	361
45	40	170	118	400	196	1,300	297	7,000	364
50	44	180	123	420	201	1,400	302	8,000	367
55	48	190	127	440	205	1,500	306	9,000	368
60	52	200	132	460	210	1,600	310	10,000	370
65	56	210	136	480	214	1,700	313	15,000	375
70	59	220	140	500	217	1,800	317	20,000	377
75	63	230	144	550	226	1,900	320	30,000	379
80	66	240	148	600	234	2,000	322	40,000	380
85	70	250	152	650	242	2,200	327	50,000	381
90	73	260	155	700	248	2,400	331	75,000	382
95	76	270	159	750	254	2,600	335	100,000	384

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยปัญหาการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กในโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ครั้งนี้เป็นแบบสอบถามและสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถาม ถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นการถามถึงสาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและการแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์ไปสัมภาษณ์และเก็บรวบรวมข้อมูลจากเด็กในโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ โดยแบบสอบถามทั้งหมด 144 ชุด โดยได้นำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างกรอกข้อมูลและตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลและนำแบบสอบถามทั้งหมดมาคำนวณเพื่อได้สถิติการวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วนำข้อมูลไปประมวลผลและวิเคราะห์ ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งแยกวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าร้อยละ (percentage)
2. ศึกษาความคิดเห็นสาเหตุการก่อให้เกิดปัญหาการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กในโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ โดยหาค่าร้อยละ (percentage)

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำโปรแกรมสำเร็จรูป IBM SPSS Statistics มาใช้ในคำนวณสถิติและการหาเปอร์เซ็นต์ของแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กในโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ เพื่อให้รู้ถึงสาเหตุของปัญหาและนำมาวิเคราะห์ สรุปผลเพื่อในการทำวิจัยในครั้งนี้

7. สรุปผลการวิจัย

- 1.) ผลการศึกษาสาเหตุและปัจจัยที่ทำให้เกิดการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สาเหตุหลัก ๆ ของการติดเกมคือ สื่อ

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ต่าง ๆ ที่เข้ามามีบทบาทจึงทำให้สังคมเปลี่ยนแปลง รวมไปถึงการเลือกคบเพื่อนและการขาดความเอาใจใส่ของครอบครัวทำให้มีเวลาว่างมากเกินไป

- 2.) ผลการศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นและหาแนวทางแก้ไขปัญหาในการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ เกิดผลกระทบอย่างมาก ทั้งด้านร่างกาย ด้านการศึกษา ด้านสติปัญญา และอื่น ๆ ทำให้สิ่งเหล่านี้แย่งลง และแนวทางการแก้ไขควรใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ที่สร้างสรรค์ ทำให้กิจกรรมของเด็ก ๆ ไม่น่าเบื่อ สนุกสนานไปกับกิจกรรมนั้น ๆ จากการเอาใจใส่จากคณะครูอาจารย์ และรวมถึงการเอาใจใส่จากพ่อแม่ที่มีเวลาให้กับลูกและทำกิจกรรมร่วมกันในครอบครัว

8. อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง เรื่อง ปัญหาการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ และเพื่อเสนอแนะแนวทางการปรับแก้และยับยั้งการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ ให้มีจำนวนน้อยลง และจัดการเวลาว่างของเด็ก ๆ ให้เกิดประโยชน์ เช่น การเล่นกีฬา หรือการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ห่างไกลเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ของเด็กโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งมีกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการทำวิจัยในครั้งนี้คือ เด็กกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่โรงเรียนนาฝายวิทยา เกี่ยวกับรวมทั้งหมดจำนวน 110 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจะเป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ และส่วนที่ 3 ลักษณะแบบสอบถามการแสดงความคิดเห็นปลายเปิด ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม จากนั้นเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการสำรวจ ปัญหาการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ มีเด็กกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 144 คน พบว่าเป็น เพศชาย 87 คน คิดเป็นร้อยละ 60.4 เพศหญิง 57 คน คิดเป็นร้อยละ 39.6 ,ในช่วงอายุ 9-11 ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 31.2 , อายุ 12-14 ปี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 , อายุ 15-17 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็น

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564

“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ร้อยละ 18.8 ,ในระดับชั้น ป.4 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 13.9 , ระดับชั้น ป.5 จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 , ระดับชั้น ป.6 จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 , ระดับชั้น ม.1 จำนวน 31 คน คิดเป็น 21.6 , ระดับชั้น ม.2 จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 , ระดับชั้น ม.3 จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2 , สังกัดโรงเรียนนาฝายวิทยา จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0

ส่วนที่ 2 วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ

ผลการสำรวจ ปัญหาการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ มีเด็กกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 144 คน พบว่าปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ ของเด็กโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ คือ 1.ท่านคิดว่าการเลือกคบเพื่อนเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น ใช่ 104 คน คิดเป็นร้อยละ 72.2 , ไม่ใช่ 40 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 , 2. ท่านคิดว่าสื่อต่าง ๆ เป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น ใช่ 96 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 , ไม่ใช่ 48 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 , 3.ท่านคิดว่าการขาดความเอาใจใส่จากครอบครัวเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น ใช่ 110 คน คิดเป็นร้อยละ 76.4 , ไม่ใช่ 34 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 , 4.ท่านคิดว่าการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยปัจจุบันเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น ใช่ 122 คน คิดเป็นร้อยละ 84.7 , ไม่ใช่ 22 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 , 5.ท่านคิดว่าการมีเวลาว่างมากเกินไปเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น ใช่ 128 คน คิดเป็นร้อยละ 88.9 , ไม่ใช่ 16 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1

9. ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาพบว่า ปัญหาการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ เด็กส่วนใหญ่ในโรงเรียนนาฝายวิทยาพบว่าติดเกมอิเล็กทรอนิกส์จำนวนมาก ซึ่งปัญหาหลักๆ คือ การเปลี่ยนแปลงของสังคมและตามมาด้วยสื่อต่าง ๆ การมีเวลา

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ว่างมากเกินไป การขาดความเอาใจใส่ของครอบครัว และการเลือกคบเพื่อน ทำให้สาเหตุเหล่านี้ตามมาด้วยผลกระทบด้านลบมากกว่าด้านบวก

9.1 ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการศึกษาปัญหาการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ทำให้ทราบถึงปัญหาการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กในโรงเรียนนาฝายวิทยา ดังนี้

1. การที่ให้ความรู้แก่เด็ก ๆ ว่าการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์คืออะไร และมีผลเสียอย่างไร
2. ชี้ให้คณะครูและอาจารย์ตระหนักถึงปัญหาการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็ก
3. ให้รู้ถึงสาเหตุต่าง ๆ ที่เป็นปัจจัยทำให้เกิดการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์
4. มีการจัดอบรมให้เด็กในโรงเรียนนาฝายวิทยาห่างไกลจากการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์
5. หาวิธีในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ร่วมกันเพื่อให้เด็ก ๆ ในโรงเรียนนาฝายวิทยาไม่เกิดการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์อีกต่อไป และใช้เวลาว่างไปกับกิจกรรมต่าง ๆ ที่สร้างสรรค์

9.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาครั้งต่อไปผู้วิจัยควรมีการศึกษาถึงปัญหาการติดเกมอิเล็กทรอนิกส์ของเด็กโรงเรียนนาฝายวิทยา หมู่ที่ 3 บ้านนาฝาย ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ให้มีความชัดเจนและขยายพื้นที่วิจัยให้มากขึ้น และครอบคลุมเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นความจริงและข้อมูลที่ครบทุกด้านมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น มีการเสนอแนะวิธีการแก้ไขปัญหาที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในการพัฒนาเด็ก ๆ ของโรงเรียนนาฝายวิทยา ตลอดจนการนำไปแก้ปัญหาได้จริงในระดับสังคมได้

10. บรรณานุกรม

- ข่าวไทยพีบีเอส. (2564). สัญญาณเตือน "เด็กติดเกม" เน้นรักษาก่อนสาย. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <https://news.thaipbs.or.th/content/285367>. (วันที่สืบค้นข้อมูล : 23 มิถุนายน 2564)
- จารวี ยั่งยืน. (2560). ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : Web site: <http://krupatom.com>. (วันที่สืบค้นข้อมูล : 10 มิถุนายน 2564)
- ชาคริต เชื้อนสุวรรณ. (2559). ทฤษฎีแรงจูงใจ. กรุงเทพฯ : สำนักแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาญวิทย์ พรนภดล. (2559). สาเหตุการติดเกม. การคัดกรองและการแก้ไข. วารสารการพยาบาลและการศึกษา : กรุงเทพฯ
- ชลลดา บุญโท. (2559). พฤติกรรมการเล่นเกมออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีและผลกระทบจากเกมออนไลน์. คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ทวีศิลป์ วิษณุโยธิน. (2561). การสำรวจสถานการณ์ปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงและการติดเกม. ผลกระทบและการป้องกัน. วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- ธนะวัฒน์ วรรณประภา. (2561). เส้นทางสู่การเล่นเกมออนไลน์และปัจจัยด้านโปรแกรมของเกมออนไลน์.

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

รายงานการศึกษาอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. สาขาการตลาด. คณะบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ประกาย ทิพย์นิมรัฐ. (2560). ปัจจัยทางจิตสังคมและความรู้สึก. คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

เพ็ญภา กุลนภา. (2561). ปัญหาเด็กติดเกมในสังคมเมืองภาคตะวันออก. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

รังสฤษฎ์ อวาระบุตร (2563). ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนนาฝายวิทยา. (ออนไลน์). แหล่งที่มา :

Web site: https://data.bopobec.info/web/index_view.php?School_ID=1036100051&page=info.

(วันที่สืบค้นข้อมูล : 15 มิถุนายน 2564)

รัชฎาพร คำอุไร. (2559). ใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างเหมาะสม. คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วนิพพล มหาอาษา. (2560). เกมคอมพิวเตอร์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กและเยาวชน. ข้อค้นพบจากงานวิจัย ประชากรและสังคม 2554 ครุศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาโสตทัศน. บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2561). การติดเกม. (ออนไลน์). แหล่งที่มา :

Web site: <https://th.wikipedia.org/wiki>. (วันที่สืบค้นข้อมูล : 15 มิถุนายน 2564)

วรพจน์ พวงสุวรรณ. (2560). พฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ของเด็กนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล กรุงเทพฯ : ประเทศไทย.

เสกสรร ศิลปชัย. (2561). คุณและโทษของการใช้อินเทอร์เน็ต. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ : กรุงเทพฯ.

อาไพ อุทัย. (2560). การแก้ไขปัญหาพฤติกรรมติดเกมอิเล็กทรอนิกส์. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

Mark D. Griffiths. (2560). การเล่นเกมคอมพิวเตอร์และทักษะทางสังคม. กรณีศึกษา : นักเรียนมัธยมศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

Sanook. (2561). เด็กติดเกมคืออะไร ? มีสาเหตุมาจากอะไร. (ออนไลน์). แหล่งที่มา :

Web site: <https://www.sanook.com/game>. (วันที่สืบค้นข้อมูล : 17 มิถุนายน 2564)

การมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของประชาชนในเขตชุมชนบ้านปาก
ค่ายช่องแมวมู๋2 ตำบลหนองบัวระเหว อำเภอหนองบัวระเหว
จังหวัดชัยภูมิ

สนธยา พลเสนา (Sonthaya Ponsena)

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของชุมชนบ้านปากค่ายช่องแมวมู๋ 2 ตำบลหนองบัวระเหว อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1.เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของเขตชุมชนบ้านปากค่ายช่องแมวมู๋2 2.เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของเขตชุมชนบ้านปากค่ายช่องแมวมู๋2 3.เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของเขตชุมชนบ้านปากค่ายช่องแมวมู๋2 ผู้ให้ข้อมูลหลักได้แก่ผู้นำชุมชนและประชาชนในพื้นที่บ้านปากค่ายช่องแมวมู๋2 ตำบลหนองบัวระเหว อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 152 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสัมภาษณ์ ใช้ผลการศึกษาป้องกันและแก้ไขปัญหาของยาเสพติดต่อไป

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของประชาชนในเขตชุมชนบ้านปากค่ายช่องแมวมู๋ที่2 คือ ประสบการณ์ในการใช้ชีวิตประจำวัน การปลูกฝังความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการป้องกันในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ความรู้เกี่ยวกับโทษ และพิษภัยของสารเสพติด ความสนใจในเรื่องป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด การมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของประชาชนในเขตชุมชนบ้านปากค่ายช่องแมวมู๋ที่2 ออกความคิดเห็นในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ส่วนร่วมในการเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ยาเสพติด ออกความคิดเห็นในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ส่วนร่วมในการเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ยาเสพติด แนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของประชาชนในเขตชุมชนบ้านปากค่ายช่องแมวมู๋ที่2 การจัดการเฝ้าระวังสารเสพติดเข้าสู่ชุมชน เช่น การตรวจค้น การตรวจสอบผู้มีพฤติกรรมน่าสงสัย การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารแก่ชุมชน โดยผ่านทางสื่อสารต่างๆ สร้างทักษะชีวิตแก่คนในชุมชนต่อการสร้างความตระหนักเกี่ยวกับโทษและอันตรายของสารเสพติด เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บ ข้อมูลคือแบบสัมภาษณ์ ใช้ในการสัมภาษณ์ประชาชนบ้านปากค่ายช่องแมวมู๋2 วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคำนวณ SPSS คำนวณข้อมูลด้วยโปรแกรมทางสถิติการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติค่าร้อยละเฉลี่ย

Participation in the prevention and problem solving of people's drug
problems in Ban Pak Khai community, Cat Channel Moo 2 Nong Bua Rao,
Nong Bua Rao, Chaiyaphum

abstract

Research on participation in drug prevention among Pak Khai Chong Maew community, Moo 2 Nong Bua Rawe Subdistrict Nong Bua Rawe District Chaiyaphum Province aims to study 1. To study the participation in the prevention and solution of drug problems in Ban Pak Khai Chong Maew Community Area, Moo 2. 2.To study the guidelines for promoting the prevention and solving of drug problems in Ban Pak Khai Chong Maew Community Area, Moo 2. 3. To study the factors affecting the promotion, prevention and solution of drug problems in Ban Pak Khai Chong Maew Community Area, Moo 2. Key informants are: Community leaders and people in Ban Pak Khai Chong Mae Moo 2 area Nong Bua Rawe Subdistrict Nong Bua Rawe District Chaiyaphum Province, 152 people were the sample group in the interview. Yes, the results of preventive studies and problems of drugs continue

The results showed that Factors affecting participation in the prevention and solution of drug problems of people in Ban Pak Chong Maew community, Moo 2 were experiences in daily life. cultivating knowledge and understanding of prevention in preventing and solving drug problems knowledge of punishment and the dangers of drug abuse an interest in drug prevention and solutions Participation in the prevention and solution of drug problems of people in Ban Pak Chong Maew Community Area, Village No. 2 Leave a comment on the prevention and treatment of drug problems. participate in drug campaign activities Leave a comment on the prevention and treatment of drug problems. participate in drug campaign activities Guidelines for promoting participation in the prevention and solution of drug problems of people in Ban Pak Khai Chong Maew Community Area, Village 2 Management of drug surveillance into the community, such as search and examination of suspicious behavior publicity information to the community through various communications Build life skills for people in the community to raise awareness about the dangers and dangers of substance

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค **New Normal**” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

abuse. tools used to collect The information is an interview form. Used to interview the people of Ban Pak Khai Chong Maew Moo 2 Data were analyzed using SPSS computation program, data were computed with statistical program, data were analyzed using average percentage statistics.

1. บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ยาเสพติดเป็นปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นมาเป็นระยะเวลานาน ส่งผลกระทบต่อทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และการพัฒนาประเทศ รวมทั้งมีผลกระทบโดยตรงต่อผู้เสพ ทั้งทางด้านพฤติกรรม ร่างกาย จิตใจ ความคิด อารมณ์และสังคม เนื่องจากสารเสพติดทุกชนิด เมื่อเสพเข้าร่างกายจะออกฤทธิ์ต่อสมองโดยตรง ส่งผลให้ผู้เสพมีความพอใจ ซึ่งในระยะเริ่มทดลองยา ผู้เสพจะใช้ยาเสพติดนาน ๆ ครั้ง ความพึงพอใจในรสชาติของยาเสพติดทำให้ผู้เสพต้องการยาหรือขนาดยาเพิ่มขึ้น จึงจะได้ความพอใจในฤทธิ์ยาเสพติดนั้น ๆ และเมื่อการเสพติดในปริมาณที่มาก ๆ ติดต่อกันเป็นเวลานานจนทำให้เกิดอาการติดยาเกิดขึ้น เมื่อมีอาการติดยาผู้เสพมักไม่ยอมยกเลิกเสพยา ไม่อยากเปลี่ยนแปลงตัวเอง ทั้ง ๆ ที่เกิดเป็นปัญหาต่อตนเอง ครอบครัวและสังคมรอบข้าง แต่เมื่อใดผู้เสพยาเสพติดเกิดความคิด การตัดสินใจที่จะเลิกเสพยาเสพติดขึ้นปัจจัยที่ทำให้ผู้ติดยาเสพติดเลิกยาเสพติดได้คือ ปัจจัยในตัวบุคคลเอง เช่น แรงจูงใจที่เริ่มต้นจากตนเอง การรับรู้ความสามารถของตนเองทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ต่อเนื่องและมั่นคง และอีกปัจจัยที่ทำให้ผู้เสพยาเสพติดเลิกยาเสพติดได้คือ ปัจจัยภายนอกตัวบุคคล ตัวอย่างเช่น การสนับสนุนสังคมต่อการเลิกยาเสพติด การมีส่วนร่วมของครอบครัวเพื่อสร้างแรงจูงใจในการบำบัด นักบำบัด โปรแกรมการบำบัด ความรู้สึกสงสารพ่อแม่ และคนรอบข้าง เพราะการเสพยาเสพติดทำให้ครอบครัวและผู้อื่นเดือดร้อน การเลิกยาเสพติดเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในเส้นทางการเลิกยาของผู้ติดยาเสพติดในระยะต่าง ๆ เริ่มตั้งแต่ปฏิเสธปัญหา ลังเลใจ ตัดสินใจหยุดเสพ และลงมือปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง

ในขณะที่เลิกยาเสพติดจะเกิดการเปลี่ยนแปลงทางทางด้านร่างกาย จิตใจ ความคิดและพฤติกรรม เนื่องจากในระยะแรกของการเลิกยาเสพติดผู้ติดยาเสพติดจะมีอาการถอนพิษยา หรืออาการขาดยา ซึ่งจะมี ความรุนแรง หรือความทรมาณที่เกิดขึ้นแตกต่างกันตามชนิดของยาเสพติด ซึ่งอาจทำให้ผู้เลิกยาล้มเลิกความตั้งใจในการเลิกเสพยาเสพติดได้ ซึ่งปัญหาการเสพซ้ำ ส่วนหนึ่งมาจากผู้ติดยาเสพติดที่มีจิตใจไม่เข้มแข็งพอ อยู่ในสภาวะในสิ่งแวดล้อมที่มีปัญหาเสพติดและมีปัญหาครอบครัวผู้เลิกยาจึงจำเป็นต้องได้รับโอกาสจากคนรอบข้างหรือการสนับสนุนทางสังคมเพื่อให้มีจิตใจที่มุ่งมั่นในการเลิกเสพยา

การเลิกยาเสพติด จำเป็นต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง เน้นที่ตัวผู้ป่วย ดังคำขวัญการบำบัดรักษาเสพติดในรูปแบบการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพเข้มข้นทางสายใหม่ที่กล่าวว่า ช่วยเพื่อช่วยตนเอง ซึ่งหมายถึงการช่วยเหลือตนเองในการเลิกยาเสพติดผู้เลิกยาต้องมีจิตใจที่เข้มแข็งมีกำลังใจที่จะต่อสู้กับอุปสรรคต่าง ๆ ในการเลิกยา กระบวนการกำกับตนเอง 3 ขั้นตอน คือ การสังเกตตนเอง การตัดสินใจการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และขั้นตอนสุดท้ายคือการแสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง ผู้ติดยาเสพติดเข้าสู่ขั้นตอนการตัดสินใจเลิกยาเสพติด มีความคิดที่จะปรับเปลี่ยนความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมตนเองเพื่อให้เกิดการเลิกยาเสพติดตลอดไป ผู้ติดยา

ยาเสพติดต้องรับรู้ความสามารถ ในตัวเองที่จะเลิกยาเสพติด มีความตั้งใจเต็มที่ในการทรมานและรับผิดชอบที่จะเลิกยาเสพติดระยะยาวการคิด วิเคราะห์พฤติกรรมเสี่ยงของตนเองให้กระจ่างชัด การวางแผนอย่างละเอียด และรอบคอบไม่ให้เกิดพฤติกรรม เสี่ยงการบริหารจัดการกับความอยากยาเสพติดที่เกิดขึ้น วางแผนการใช้เวลาพักผ่อนอย่างสร้างสรรค์เพื่อลด ความเบื่อในชีวิตประจำวัน ซึ่งพฤติกรรมที่แสดงออกมานั้นจะเป็นพฤติกรรมที่บ่งบอกถึงการเลิกยาเสพติดได้

ผู้วิจัย ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ที่ คณะรัฐศาสตร์ สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จึงมีความสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่เขตชุมชนบ้านปากค่ายช่องแมวมู่2 ว่าประชาชนในพื้นที่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดว่ามีการให้ความสนใจและให้ความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ได้มากน้อยเพียงใด

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของเขตชุมชนบ้านปากค่ายช่องแมวมู่2

1.2.2 เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของเขตชุมชนบ้านปากค่ายช่องแมวมู่2

1.2.3 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของเขตชุมชนบ้านปากค่ายช่องแมวมู่2

3. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ประโยชน์เชิงวิชาการ

เพื่อให้ทราบถึงการให้ความร่วมมือของประชาชนในเขตชุมชนบ้านปากค่ายช่องแมวมู่2 ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

2. ประโยชน์เชิงนโยบาย

เพื่อที่จะส่งเสริมให้ประชาชนในเขตชุมชนบ้านปากค่ายช่องแมวมู่2 ให้มีส่วนร่วมในป้องกันและการแก้ไขปัญหาเสพติด และนำเสนอผู้ใหญ่บ้านและนายอำเภอเพื่อเป็นประโยชน์ต่อไป

4. สมมติฐานการวิจัย

1. การมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของประชาชนในเขตชุมชนบ้านปากค่ายช่องแมว หมู่ที่2 ตำบลหนองบัวระเหว อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ น่าจะเกิดจาก เพศ
2. การมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของประชาชนในเขตชุมชนบ้านปากค่ายช่องแมว หมู่ที่2 ตำบลหนองบัวระเหว อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ น่าจะเกิดจาก อายุ
3. การมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของประชาชนในเขตชุมชนบ้านปากค่ายช่องแมว หมู่ที่2 ตำบลหนองบัวระเหว อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ น่าจะเกิดจาก ความรู้
4. การมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของประชาชนในเขตชุมชนบ้านปากค่ายช่องแมว หมู่ที่2 ตำบลหนองบัวระเหว อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ น่าจะเกิดจาก อาชีพ

5. ขอบเขตการวิจัย

การทำวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของเขตชุมชนบ้านปากค่ายช่องแมวหมู่2 เพื่อให้วิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

1. กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่อยู่ในเขตบ้านปากค่ายช่องแมวหมู่2 ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป
2. ตัวแปรที่จะศึกษา
 - 2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ 1. เพศ 2. อายุ 3. ระดับการศึกษา 4. อาชีพ
 - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเขตชุมชนบ้านปากค่ายช่องแมวหมู่2
3. พื้นที่ในการศึกษา คือ บ้านปากค่ายช่องแมวหมู่2 ตำบลหนองบัวระเหว อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ
4. ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล การทำวิจัยในครั้งนี้เริ่มดำเนินการศึกษาในช่วง เดือนมิถุนายน-กรกฎาคม (2564)

6. วิธีดำเนินการวิจัย

ในกรณีการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของประชาชนในเขตชุมชนบ้านปากค่ายช่องแมว หมู่ที่ 2 ตำบลหนองบัวระเหว อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ ได้มีวิธีการดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. กำหนดประชากรกลุ่มตัวอย่าง
2. ขอบเขตของการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. วิเคราะห์และตรวจสอบข้อมูล

7. สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

1) ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของเขตชุมชนบ้านปากค่ายช่องแมวหมู่ 2 คือ ความรู้เกี่ยวกับโทษ และพิษภัยของสารเสพติด ประสบการณ์ในการใช้ชีวิตประจำวัน ความสนใจในเรื่องป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด การปลูกฝังความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการป้องกันในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

2) การมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของประชาชนในเขตชุมชนบ้านปากค่ายช่องแมวหมู่ที่ 2 คือ ออกความคิดเห็นในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด มีส่วนร่วมในการช่วย บริจาควัสดุสิ่งของ เพื่อสนับสนุนในการจัดกิจกรรมรณรงค์ยาเสพติด มีส่วนร่วมในการประเมินผล และสรุปปัญหาของยาเสพติด มีส่วนร่วมในการเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ยาเสพติด

3) แนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของประชาชนในเขตชุมชนบ้านปากค่ายช่องแมวหมู่ที่ 2 คือ การจัดการเฝ้าระวังสารเสพติดเข้าสู่ชุมชน เช่น การตรวจค้น การตรวจสอบผู้มีพฤติกรรมนำส่งเสีย การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสารแก่ชุมชน โดยผ่านทางสื่อสารต่างๆ สร้างทักษะชีวิตแก่คนในชุมชนต่อการสร้างความตระหนักเกี่ยวกับโทษและอันตรายของสารเสพติด

8. การอภิปรายผล

ผลของการวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของประชาชนในเขตชุมชนบ้านปากค่ายช่องแมงหมู่มู่ 2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดของประชาชนในพื้นที่บ้านปากค่ายช่องแมงหมู่มู่ 2 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้คือ ประชาชนที่อยู่ในเขตพื้นที่ รวมทั้งสิ้น 152 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจะเป็น แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของ ประชาชนในเขตชุมชนบ้านปากค่ายช่องแมงหมู่มู่ 2 จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของประชาชนในเขตพื้นที่บ้านปากค่ายช่องแมงหมู่มู่ 2 ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ จากนั้นเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้ สถิติใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (μ) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะการนำผลวิจัยไปใช้

ผู้นำชุมชนควรส่งเสริมให้กับคนในชุมชนมีบทบาทร่วมมือในการจัดการแก้ไขปัญหาเสพติดในชุมชนให้มากขึ้นไปอีก เพื่อเป็นชุมชนตัวอย่างที่สามารถแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างต่อเนื่องและสามารถดำรงอยู่ใส่สถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นตามกระแสสังคมในอนาคต แนวทางแก้ไขเสพติดของผู้นำชุมชนในการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนจะมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อสังคมในภาครวมมากยิ่งขึ้น หากได้มีการร่วมมือจากหลากหลายชุมชนในพื้นที่ทำให้เกิดเป็นเครือข่ายชุมชนขึ้นจะเป็นประโยชน์ต่อชุมชนเป็นอย่างมาก

9.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมในการป้องกันในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของประชาชนในเขตชุมชนบ้านปากค่ายช่องแมงหมู่มู่ 2 นั้นมาจากประสบการณ์การมีส่วนร่วมในการป้องกันในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ผู้จัดทำวิจัยจึงได้ทำข้อเสนอแนะเพื่อเป็นประโยชน์ที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ไม่ควรควรปลูกฝังลูกหลานให้ยุ่งเกี่ยวกับสารเสพติด
2. ไม่ควรเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีต่อเด็กและเยาวชน

10. บรรณานุกรม

นางสาวกรรณทิวา มุณีแถม (2561) วิจัยเรื่อง แนวทางแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยผู้นำชุมชนและ ประชาชน

ในพื้นที่ตำบลบาราเฮาะ อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

จารุวรรณ หินสอ (2563) วิจัยเรื่อง รัฐ-ชุมชนกับการจัดการปัญหาเสพติดในชุมชนชายแดน

กรุงเทพมหานคร

ชรัส บุญนสะ(2562) ปัจจุบันสถานการณ์ปัญหาเสพติดกำลังเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ มีการ แพร่

ระบาดอย่างรุนแรง

ดาบตำรวจพรชัย วิริยะกิจสุนทร, รองศาสตราจารย์ ดร.กานดา ผรณเกียรติ (2560) วิจัยเรื่อง การป้องกันและ

แก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษาพื้นที่รับผิดชอบกองบังคับการตำรวจนครบาล 6

อธิพงษ์ ต้นศิริ (2560) วิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดศึกษา

กรณี อำเภอแกลง จังหวัดระยอง

ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม : กรณีศึกษาบ้านโนนสาริต ตำบลนางแดด อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ

นัฐิยาพร จงเทพ (Natthiyaphon Jongthep)

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์สามประการคือ ประการแรก เพื่อศึกษาการมีจิตสำนึก ของประชาชนในการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประการที่สองเพื่อศึกษาถึงการ บำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประชาชน ประการที่สาม เพื่อศึกษาถึงการมีส่วนร่วม ของประชาชน ในการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ผลการศึกษาปรากฏว่า การมีส่วนร่วม การบำรุงรักษา มีอิทธิพลต่อการพัฒนาทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เมื่อวัดจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาแม่น้ำลำคลอง การชักชวนให้ สมาชิกในครอบครัว เข้าร่วม กิจกรรมพัฒนาแหล่งน้ำเนื่องในวันสำคัญ และการเข้าร่วมประชุมกับ คณะกรรมการหมู่บ้าน หรือกลุ่มองค์กร ต่าง ๆ ในชุมชนเพื่อเสนอข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะ และวิธีการ ในการพัฒนาแหล่งน้ำ และเมื่อวัดการบำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในกิจกรรมด้าน ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ได้แก่ การปลูกพืชแบบขั้นบันได การใช้ปุ๋ยหมักที่ผสมเอง การกำจัดวัชพืชโดยวิธีธรรมชาติ การ กำจัดวัชพืชโดยใช้สารเคมี การปลูกพืช คลุมดิน การปลูกหญ้าแฝก การปลูกพืชตระกูลถั่ว พบว่าการ บำรุงรักษาที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเช่นกัน สำหรับปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพล ต่อ การพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเลย คือ การมีจิตสำนึก จากการวัดการมีจิตสำนึกของ ประชาชน ในกิจกรรมด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การกำจัดขยะ การกำจัดฟางข้าว การสร้างส้วม การจับ สัตว์น้ำ พบว่าการมีจิตสำนึกไม่มีอิทธิพลใด ๆ ต่อการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการแก้ไขปัญหา หน่วยงานของรัฐ โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมี การ ประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนได้เข้าใจ ความหมายและความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งรณรงค์ประชาสัมพันธ์ สร้างจิตสำนึกให้ประชาชนรู้จักรักหวงแหน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมร่วมกัน จะต้องมีการร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและเอกชนเพื่อให้ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ดำรงคงอยู่คู่ชุมชนและพัฒนาอย่างยั่งยืนตลอดไป

คำสำคัญ : ปัจจัย , การพัฒนา , ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

Factors affecting the development of natural resources and the environment :A case study of Ban Non Satit, Nang Daet Subdistrict, Nong Bua Daeng District Chaiyaphum Province

Abstract

This research study has three objectives: First, to study consciousness. of the people in the development of natural resources and the environment Secondly, to study Maintain natural resources and the environment of the people. Thirdly, to study the participation in People's participation in the development of natural resources and the environment

The results of the study showed that participation maintenance influence on resource development nature and environment when measured by participation in activities related to development natural resources and the environment, including participating in river and canal development activities, inviting family members to Participate in water resources development activities on important days and attending the meeting with village committee or groups of organizations in the community to propose ideas, suggestions and methods for developing water resources and when measuring the maintenance of natural resources and the environment in various activities related to the development of natural resources and the environment including the cultivation of plants in a ladder Using self-mixed compost natural weed removal chemical weed control, planting, mulching, vetiver growing legumes It was found that maintenance influenced development. natural resources and the environment as well For factors that have no influence on the development of natural resources and the environment at all is awareness. from the measurement of public consciousness in various related activities such as garbage disposal, rice straw removal, toilet construction, catching aquatic animals. It was found that consciousness had no influence on the development of natural resources and the environment.

Solution government agency In particular, local government organizations must have public relations for people to understand Meaning and importance of natural resources and the environment as well as public relations campaigns. create awareness among people to

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค **New Normal**” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

know how to love, cherish natural resources and environment together There must be cooperation between the public and private sectors in order to natural resources and environment Remain with the community and develop sustainable forever

Keywords: factors, development, natural resources and environment

1. บทนำ

ในอดีตที่ผ่านมา รัฐบาลไทย ได้มุ่งเน้นและให้ความสำคัญ กับการเร่งรัดพัฒนาเศรษฐกิจเพียง ด้านเดียว ยังผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ถูกทำลายลงอย่างมากและรวดเร็วจนขาด ความสมดุล เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ และมีความรุนแรงมากขึ้นตามลำดับ ซึ่งมี ผลกระทบทั้งโดยทางตรงและทางอ้อมต่อชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (2555 – 2559) ได้มีการปรับปรุงแนวทางการพัฒนา โดยให้ ให้ความสำคัญในเรื่องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบในการแก้ไขปัญหา ได้เน้นให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน โดยการฝึกอบรมให้ความรู้เพื่อสร้างความตระหนักและจิตสำนึกของประชาชน ต่อปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งพอจะกล่าวได้ว่าจากการดำเนินงาน ตามแนว นโยบายด้านการพัฒนาและอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ประชาชนตระหนักถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมได้ในระดับหนึ่ง

อย่างไรก็ตามเราต้องยอมรับว่าปัจจุบันปัญหาสิ่งแวดล้อมยังคงมีอยู่ มีการเปลี่ยนแปลง รูปแบบอยู่ตลอดเวลาและมีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ จะเห็นได้ว่ากรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ รับผิดชอบกำกับดูแลและสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตลอดจนกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม กำลังประสบปัญหาอย่างหนักจาก การร้องเรียนของประชาชนหรือชุมชน แม้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแทบทุกพื้นที่ของประเทศ ได้เข้าไปช่วยแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ ปัญหาที่เกิดจากการแย่งชิงทรัพยากรธรรมชาติและปัญหาการหาพื้นที่เพื่อใช้สำหรับกำจัดของเสียซึ่ง จากเหตุการณ์และข้อร้องเรียนต่าง ๆ ทำให้พอสรุปสาเหตุที่สำคัญของปัญหาสิ่งแวดล้อมได้ คือ ประชาชนขาดการมีส่วนร่วม ขาดจิตสำนึกที่จะรับผิดชอบต่อส่วนรวม คำนึงถึงประโยชน์ส่วนตนเป็นหลัก ขาดระเบียบวินัย และอีกประการหนึ่งคือประชาชนมองว่า การพิทักษ์รักษาและการแก้ไขปัญหา สิ่งแวดล้อมเป็นหน้าที่ของรัฐไม่ใช่หน้าที่ของตน

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสำคัญและจำเป็นต่อมนุษย์เราเป็นอย่างมาก อีกทั้งอำนาจประโยชน์แก่มนุษย์ในด้านต่าง ๆ กล่าวคือ สามารถนำมาใช้ประกอบอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค และที่อยู่อาศัย หากขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่จำเป็นแล้วก็จะ ก่อให้เกิดปัญหากับมนุษย์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และจะมีส่วนทำให้เกิดความยากจนแร้นแค้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงพบอยู่เสมอว่า ชุมชนตำบล อำเภอ จังหวัด ขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมที่ดีย่อมแสดงให้เห็น ถึงความลำบากยากไร้ ของประชาชนในท้องถิ่น เนื่องจากประชาชน ได้อาศัยทรัพยากรธรรมชาติต่าง ๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่น เพื่อการประกอบอาชีพ เช่น ทรัพยากรดินทรัพยากรป่าไม้ทรัพยากรน้ำ เป็นต้น นอกจากนี้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม

ซึ่งใกล้ชิดกับความเป็นอยู่ของ ประชาชน เช่น มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำและขยะมูลฝอย ซึ่งถ้าไม่มีแนวทางที่ดีในการจัดการ หรือแก้ไขแล้วนั้นย่อมส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในที่สุด

สภาพปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติจะมี ลักษณะไม่แตกต่างกัน ได้แก่ ปัญหาด้านป่าไม้ปัญหาด้านดิน ปัญหาการใช้ที่ดิน ปัญหาการบุกรุก พื้นที่ สาธารณประโยชน์ปัญหาขยะมูลฝอย ปัญหาการกำจัดสิ่งปฏิกูล ปัญหาอากาศเสีย ปัญหาน้ำเสีย และปัญหา เสียงรบกวน เป็นต้น

ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ผ่านมา

จะ เห็นว่าไม่ได้รับการแก้ไข ให้บรรลุผลได้เท่าที่ควร ทั้งนี้เพราะมีสาเหตุมาจาก

1. ด้านกฎหมายและการเมือง กฎหมายที่มีอยู่มีลักษณะของการบริหารจัดการทรัพยากรขาด ประสิทธิภาพในการบังคับใช้ขาดความเป็นธรรมมีโทษต่ำมาก โดยเฉพาะค่าเปรียบเทียบปรับและการ เกรงกลัวต่อผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น

2. ด้านเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ขาดความรู้ความเข้าใจรวมทั้งประสบการณ์ในเรื่องการ จัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามตัวบทกฎหมาย

3. ด้านประชาชน ประชาชนคิดว่าปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาที่ ไกลตัว ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นไม่ปรากฏให้เห็นในทันทีทันใด ส่วนใหญ่มักจะเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะ เวลานาน ทำให้ ประชาชนโดยทั่วไปไม่ค่อย ได้ให้ความสนใจ และตระหนักถึงปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น ตามมา โดยคิดแต่เพียงว่า จะให้ได้ประโยชน์ในปัจจุบันให้ได้มากที่สุดเท่านั้น ไม่มองให้ไกลออกไปใน อนาคตว่า หากมีการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติมากจนเกินไปแล้ว ในที่สุดจะเกิดอะไรขึ้นกับตนเอง และสังคม การพัฒนาประเทศในระยะ ที่ผ่านมาได้มีการนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ในการผลิตเพื่อ เพิ่มรายได้ จนทำให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมทั้ง ทางตรงและทางอ้อม อาทิ ความเสื่อมโทรมของ ทรัพยากรธรรมชาติที่เกิดจากการใช้อย่างสิ้นเปลือง และขาด การบริหารจัดการที่เป็นระบบ มีความ ขัดแย้งระหว่างการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ โดยคำนึงถึงผลในเชิง เศรษฐกิจมากกว่าสมดุลของระบบ นิเวศ ตลอดจนการแพร่กระจายของภาวะมลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ปัญหาเสียง และมลพิษ ทางอากาศในชุมชน ปัญหาขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ปัญหาการกำจัดของเสียอันตราย ซึ่งมีแนวโน้ม ของการเกิดมลพิษในสิ่งแวดล้อมสูงขึ้น นอกจากนี้สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม โบราณสถาน ขนบธรรมเนียมประเพณี และวิถีชีวิตของคนไทยเราที่ผูกพันกับท้องถิ่น ได้ถูกบั่นทอนลงทุกขณะทั่ว ทุกภูมิภาค บ้านโนนสาธิต ประกอบด้วย 1 หมู่บ้าน มีสภาพพื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม มีลำน้ำสะพุงและลำน้ำชีไหลผ่าน ซึ่งเป็น แหล่งน้ำที่มีความสำคัญต่อหมู่บ้าน ทั้งทางด้านอุปโภค การเกษตร แต่ ในสภาพปัจจุบัน แหล่งน้ำต่าง ๆ

ขาดการบำรุงรักษา ซึ่งถ้าหากไม่มีการดำเนินการใด ๆ แล้วจะทำให้แหล่งน้ำ ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในพื้นที่ไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้เท่าที่ควรในอนาคต

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บ้านโนนสาธิต ตำบลนางแดด อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ

3. ประโยชน์ของการวิจัย

เพื่อให้ทราบถึงการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นของบ้านโนนสาธิต ตำบลนางแดด อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ

เพื่อให้ทราบถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในบ้านโนนสาธิต ตำบลนางแดด อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ

4. สมมติฐานของการวิจัย (ถ้ามี)

ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม : กรณีศึกษาประชากรในหมู่บ้านโนนสาธิต ตำบลนางแดด อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ น่าจะเกิดจากการมีส่วนร่วมของประชาชน

ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม : กรณีศึกษาประชากรในหมู่บ้านโนนสาธิต ตำบลนางแดด อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ น่าจะเกิดจากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม : กรณีศึกษาประชากรในหมู่บ้านโนนสาธิต ตำบลนางแดด อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ น่าจะเกิดจากงบประมาณในการพัฒนา

ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม : กรณีศึกษาประชากรในหมู่บ้านโนนสาธิต ตำบลนางแดด อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ น่าจะเกิดจากการให้ความร่วมมือของคนในชุมชน

5.ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม : กรณีศึกษาประชากรในหมู่บ้านโนนสาธิต ตำบลนางแดด อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ โดยผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1.ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษานี้มุ่งเน้นศึกษาในเรื่องของ ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม : กรณีศึกษาประชากรในหมู่บ้านโนนสาธิต ตำบลนางแดด อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ

2.ขอบเขตด้านพื้นที่

ผู้วิจัยใช้พื้นที่ในการศึกษา คือ ประชาชนในหมู่บ้านโนนสาธิต ตำบลนางแดด อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ

3.ขอบเขตด้านเวลา

การวิจัยครั้งนี้ได้เริ่มการศึกษาในช่วงเดือนพฤษภาคม-เดือนมิถุนายน 2564

4.ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชากรที่ต้องการทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม : กรณีศึกษาประชากรในหมู่บ้านโนนสาธิต ตำบลนางแดด อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 460 คน (สมุดทะเบียนราษฎรของผู้นำหมู่บ้านโนนสาธิต ตำบลนางแดดอำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ ณ วันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ.2563)

กลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนในหมู่บ้านโนนสาธิต ตำบลนางแดด อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 210 คน (Krejcie & Morgan, 1970)

6.วิธีดำเนินการวิจัย

1.ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรในหมู่บ้านโนนสาธิต ตำบลนางแดด อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 460 คน

2.กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนในหมู่บ้านโนนสาธิต ตำบลนางแดด อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งได้มาจากโดยการเลือกเฉพาะเจาะจง โดยใช้สูตรของเครซีและมอร์แกน ในการหากกลุ่มตัวอย่าง ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 210 คน

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

3. เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ จะใช้แนวทางในการสร้างเครื่องมือจากการรวบรวมข้อมูลที่ศึกษาจาก ตำรา หนังสือ งานวิจัย และเอกสารต่างๆ โดยนำเอาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาเป็นข้อมูลประกอบการศึกษา ซึ่ง เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaires) โดยมีลักษณะแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของประชาชนในหมู่บ้านโนนสาธิต ตำบลนางแดด อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ของประชาชน ในหมู่บ้านโนนสาธิต ตำบลนางแดด อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ แบบสอบถามลักษณะปลายปิดและปลายเปิด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่น ๆ ลักษณะของแบบสอบถามโดยผู้วิจัยได้ออกแบบ เป็นคำถามแบบปลายเปิดซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงความคิดเห็นแบบอิสระ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล การศึกษาในครั้งนี้ เป็นการศึกษาในเชิงสำรวจ (Survey) โดยใช้ข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) สร้างเครื่องมือที่ช่วยในการศึกษาข้อมูล คือแบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นจำนวน 210 ชุด และนำเครื่องมือนี้ไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากบทความ งานวิจัย เอกสารทางวิชาการ รวมถึงข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตตามเว็บไซต์ต่าง ๆ และรวบรวมทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาเป็นข้อมูลประกอบการวิจัย

5. การวิเคราะห์ข้อมูล จากที่ได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ และตรวจสอบความถูกต้องเรียบร้อยแล้ว หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยมี ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและตัดแยกส่วนที่ไม่สมบูรณ์ออกเพื่อนำข้อมูลไปใช้ต่อในขั้นตอนถัดไป

2. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ตามที่ได้คัดกรองมาแล้วลงรหัสและบันทึกข้อมูลลงในโปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อเตรียมการประเมินผล

3. ทำการประมวลผล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

7.สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางประชากรศาสตร์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 210 ตัวอย่าง พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อยู่ในช่วงอายุ 21-27 ปี และส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส และทำการเกษตร

ตอนที่ 2 ท่านคิดว่าปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่มีต่อชุมชนบ้านโนนสาธิตได้แก่ปัจจัยใด

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นถึงปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บ้านโนนสาธิต ตำบลนางแดด อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยแยกพิจารณาในแต่ละด้าน ปรากฏผลดังนี้

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม : กรณีศึกษาประชากรในหมู่บ้านโนนสาธิต ตำบลนางแดด อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ น่าจะเกิดจากการมีส่วนร่วมของประชาชน แสดงความคิดเห็นว่าใช่ จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม : กรณีศึกษาประชากรในหมู่บ้านโนนสาธิต ตำบลนางแดด อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ น่าจะเกิดจากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แสดงความคิดเห็นว่าใช่ จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 91.0 ไม่ใช่ 19 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม : กรณีศึกษาประชากรในหมู่บ้านโนนสาธิต ตำบลนางแดด อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ น่าจะเกิดจากงบประมาณในการพัฒนา แสดงความคิดเห็นว่าใช่ จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม : กรณีศึกษาประชากรในหมู่บ้านโนนสาธิต ตำบลนางแดด อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ น่าจะเกิดจากการให้ความร่วมมือของคนในชุมชน แสดงความคิดเห็นว่าใช่ จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 98.1 ไม่ใช่ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน

ดังนั้น ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่มีต่อชุมชนบ้านโนนสาธิต

ตำบลนางแดด อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ เกิดจาก

1. การมีส่วนร่วมของประชาชน
2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3. งบประมาณในการพัฒนา
4. การให้ความร่วมมือของคนในชุมชน

8. การอภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์การปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม :กรณีศึกษาบ้านโนนสาธิต ตำบลนางแดด อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คือ การมีส่วนร่วมของประชาชน และประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และมีงบประมาณในการพัฒนาที่เพียงพอซึ่งปัญหาส่วนใหญ่มาจากการขาดงบประมาณในการพัฒนาและขาดความร่วมมือของคนในชุมชน

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลจากการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม : กรณีศึกษา บ้านโนนสาธิต ตำบลนางแดด อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ประชาชนทุกคนควรมีส่วนร่วมในการพัฒนา
2. ประชาชนควรได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3. ควรมีงบประมาณที่เพียงพอต่อการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
4. ประชาชนควรให้ความร่วมมือในการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

9.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในเขตหมู่บ้านโนนสาธิต ตำบลนางแดด อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

2. ควรทำการศึกษาเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participation Action Research : PAR) โดยให้ภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรอิสระ ชุมชน ประชาชนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วม เพื่อพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาแห่งชาติซึ่งเป็นนโยบายของรัฐ

10. บรรณานุกรม

กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม. 2529. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง. กรุงเทพมหานคร : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

โกวิท พวงงาม . 2544. การปกครองท้องถิ่นไทย หลักการและมติใหม่ในอนาคต . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด.

นรินทร์ชัย พัฒนาพงศา. 2533. แนวทางในการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชนบท หนังสือแปลของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติอันดับที่ 123. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2535. ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เจริญผล.

มนตรี จุฬาวัดนทล. 2537. ระบบการวิจัยและพัฒนาในประเทศไทย . กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

เยาวดี วิบูลย์ศรี. 2540. การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์ . กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รวมกฎหมายสิ่งแวดล้อม. 2535. สภานายความแห่งประเทศไทย. มุลินีโลกสีเขียวในพระ อุปถัมภ์ของสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา.

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, 2533. การบริหารและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ: บทบาทของ องค์กรในท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์,

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่11 (พ.ศ.2555 – 2559) กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัด เม็ดทรายพรินติ้ง.

ศุภกนิษฐ์ พลไพรินทร. 2540. เทคนิคการประมวลผล. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แพร่พิทยา.

อรรถ แพทย์กุล. 2543. ปัญหาและอุปสรรคของการบริหารกรุงเทพมหานครใน การบริหารเมือง : กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: โครงการปริญญาโทสำหรับผู้บริหาร สาขาบริหารรัฐกิจ (EPA) คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เอกสารชุดคู่มือการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการเพื่อจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมระดับ จังหวัด เล่มที่ 8 กรุงเทพฯ : 2540.

เอนก เหล่าธรรมทัศน์. 2543. เหตุอยู่ที่ท้องถิ่นปัญหาการเมืองการปกครองระดับชาติที่มีสาเหตุมาจากการปกครองท้องถิ่นที่ไม่พอเพียง. กรุงเทพฯ: ศูนย์ศึกษาและพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์.

การดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

นันทิยา โฆษณาจารย์ (Nanthiya Khosachan)

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ 2) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากร 514 คน นำมาวิเคราะห์ประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ผลการวิจัยพบว่า

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 225 คน เป็นเพศหญิง ร้อยละ 63.10 และเป็นเพศชาย ร้อยละ 36.90 อายุ 20-21 ปี ร้อยละ 44.88 18-19 ปี ร้อยละ 40.44 และ 22-23 ปี ร้อยละ 14.66 คณะครุศาสตร์ ร้อยละ 52.44 คณะบริหารธุรกิจ ร้อยละ 37.33 และคณะรัฐศาสตร์ ร้อยละ 10.22 ชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 44.44 ชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 29.33 และชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 26.22 สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ร้อยละ 33.77 สาขาวิชาพลศึกษา ร้อยละ 20.00 สาขาวิชาการจัดการ ร้อยละ 18.66 สาขาวิชาการเงินและธนาคาร ร้อยละ 18.66 และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ร้อยละ 8.88

2. การดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านความพอประมาณ มีการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับมาก ($X = 3.42$) ด้านการมีเหตุผล มีการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง ($X = 3.33$) ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว มีการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง ($X = 3.25$) ด้านเงื่อนไขความรู้ มีการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง ($X = 3.36$) และด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง ($X = 3.14$)

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง มีดังนี้ 1) ด้านความพอประมาณ ในการบริโภคหรือใช้จ่ายในแต่ละครั้งประหยัดค่าใช้จ่ายพอประมาณตามสถานการณ์ที่เป็นของตน และลดการใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือย เก็บเงินออมไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน 2) ด้านการมีเหตุผลจะต้องมีการตัดสินใจอย่างรอบครอบในแต่ละครั้งในทางด้านการดำเนินชีวิต ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ขาดไม่ได้ 3) ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว พยายามหลีกเลี่ยงการพนันและอบายมุขต่างๆ และจะต้องมีความขยัน ซื่อสัตย์ อุตสาห 4) ด้านเงื่อนไขคุณธรรม จะต้องนำหลักคุณธรรมมาใช้ให้ได้ 5) ด้านเงื่อนไขความรู้ สร้างวินัยให้กับตนเองในการดำเนินชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข สงบเรียบร้อย ปลอดภัย

คำสำคัญ: การดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง; เศรษฐกิจพอเพียง

Living a life in accordance with the sufficiency economy of students, Chaiyaphum Rajabhat University

Abstract

This study has objectives to 1. study living a life in accordance with sufficiency economy of students Chaiyaphum Rajabhat University, 2. study living a life in accordance with sufficiency economy of students Chaiyaphum Rajabhat University. The data were collected using questionnaire form population of 514 people. The collected data were analysed using percentage, mean, and standard deviation. The results of the research were as follows

1. Most of the people answering questionnaire were 225 female accounting 63.10% and male accounting 36.90%; aged within 20 – 21 years old accounting 44.88%, 18 -19 years old accounting 40.44%, and 22 – 23 years old accounting 14.66%, studying in faculty of education of accounting 52.44%, Faculty of Business Administration accounting 37.33% and Faculty of Political Science accounting 10.22%; studying in 3rd year accounting 44.44%, 2nd year accounting 29.33%, 1st year accounting 26.22%; studying in Department of Mathematics accounting 33.77%, Department of Physical Education accounting 20.00%, Department of Management accounting 18.66% Department of Finance and Banking accounting 18.66%, and Department of Public Administration accounting 8.88%.
2. In overall, living a life in accordance with the sufficiency economy was in high level. While considering each aspect, aspect of sufficiency was in high level ($\bar{x} = 3.42$), aspect of reasoning was in medium level ($\bar{x} = 3.33$), aspect of self-immunity was in medium level ($\bar{x} = 3.25$), aspect of Terms of Knowledge was in medium level ($\bar{x} = 3.36$), and aspect of Moral Terms was in medium level ($\bar{x} = 3.14$).
3. Suggestions in living a life in accordance with the sufficiency economy were as follows:
1) the modesty in consumer spending or saving each time spending restraint as their situation is, reduce spending on luxuries and store them in an emergency savings 2) the reasons must decision judiciously in each on the way of life which is a key factor 3) The better the immunity try to avoid gambling and various vices and requires diligence, patience, honesty 4) the moral condition must bring integrity to get and 5) Terms of Knowledge must the self-discipline to live happily in peace, secure.

Keyword: Living a life in accordance with the sufficiency economy; Sufficiency Economy

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปี พ.ศ. 2540 ประเทศไทยได้เผชิญภาวะการถดถอยทางเศรษฐกิจ ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อการค้าขายของประชาชนภายในประเทศอย่างกว้างขวาง ค่าครองชีพสูงขึ้นจากอัตราเงินเฟ้อ ตลอดจนภาคอุตสาหกรรมการค้า และการบริการ ชะลอการผลิต และทยอยปิดตัวลง ทำให้เกิดการว่างงาน สูงขึ้น กำลังแรงงานส่วนหนึ่งต้องกลับภูมิลำเนาในชนบท (หมู่บ้าน ตำบล) ส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา อันได้แก่ ปัญหาความยากจนขาดที่ทำกิน ยาเสพติด อาชญากรรม โรคเอดส์ และโสเภณี นอกจากนี้ยังเกิดปัญหาความอ่อนแอทางสังคม ครอบครัว ชุมชน ตลอดจนภาวะเครียดซึ่งมีผลต่อ สุขภาพจิตและสุขภาพกายทำให้เกิดปัญหาต่อสถาบันครอบครัวตามมาในที่สุด

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ได้ตระหนักถึงสถานการณ์และความเสี่ยงซึ่งเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงในระดับโลก และภายในประเทศ โดยเฉพาะภาวะผันผวนด้านเศรษฐกิจพลังงาน และภูมิอากาศที่เป็นไปอย่างรวดเร็วและส่งผลกระทบต่อประเทศไทยทั้งเชิงบวกและลบ ดังนั้น ทิศทางการบริหารจัดการประเทศภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงเป็นการใช้จุดแข็ง และศักยภาพที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศเพื่อสร้างความเข้มแข็งและรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศที่เน้นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตภาคเกษตรและการประกอบการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมขณะเดียวกันจำเป็นต้องปรับตัวในการเชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจโลก และภูมิภาคซึ่งประเทศไทยมีพันธกรณีภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ เพื่อสามารถใช้โอกาสที่เกิดขึ้น และเพิ่มภูมิคุ้มกันของทุนที่มีอยู่ในสังคมไทยได้อย่างเหมาะสม พร้อมก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 ขณะเดียวกันจำเป็นต้องสร้างความพร้อมสำหรับเชื่อมโยงด้านกายภาพทั้งโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ควบคู่กับการยกระดับคุณภาพคนการเสริมสร้างองค์ความรู้ การพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ให้เป็นพลังขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทย

การดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาปัจจุบันมีรูปแบบการใช้ชีวิต ในความเป็นสังคมเมืองตามการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกาภิวัตน์ที่มีความเป็นบริโภคนิยมตามกระแสวัฒนธรรมตะวันตกหรือบริโภคนิยมค้าฟุ่มเฟือยใช้จ่ายเกินตัวจนทำให้ขาดวินัยทางการออม และการประหยัด มัธยัสถ์ ปัญหาต่างๆ เหล่านี้สามารถหาทางออกและแก้ไขได้ จากตัวบุคคลโดยการปลูกจิตสำนึกให้ทุกคนรู้ถึงความพอเพียง พอใจในสิ่งที่มีไม่ฟุ่มเฟือย และใช้แนวทางตามวิถีชีวิตความพอเพียงที่ถูกต้องในมหาวิทยาลัย คงจะปฏิเสธไม่ได้ว่าการ ศึกษาคือการลงทุนที่ต้องอาศัยปัจจัยหลายๆ ด้านประกอบกันทั้งพลังกาย พลังใจ และพลังทรัพย์ เพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ และประสบผลสำเร็จได้ตามต้องการ

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ปัจจัยทางด้านทุนทรัพย์ ถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษาเล่าเรียนของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ได้รับทุนทรัพย์ มาจากการส่งเสริมของพ่อแม่ผู้ปกครอง ที่ส่งมาให้เป็นค่าศึกษาเล่าเรียน และค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิตประจำวัน แต่บางคนนำเงินที่ได้ไปใช้ผิดวัตถุประสงค์โดยนำไปใช้จ่ายซื้อของที่ไม่จำเป็น ไปเดินห้างสรรพสินค้า หรือซื้อของราคาแพงๆ รัยไปกว่านั้นบางคนใช้เงินที่ได้หมดไปกับการเที่ยวกลางคืน เสพสิ่งบันเทิง ดื่มสุรา หรือติดการพนัน โดยไม่ได้นึกถึงความยากลำบากของการหาเงินเลยแม้แต่น้อย สิ่งต่างๆ เหล่านี้ล้วนถือเป็นสิ่งยั่วยุอมเยาวยชน และปัญญาชนของชาติได้เป็นอย่างดี คงจะดีไม่น้อยถ้าหากคนเหล่านี้สำนึก และเห็นคุณค่าความสำคัญของเงิน และหันกลับมาช่วยค่าใช้จ่ายของพ่อแม่ผู้ปกครองให้น้อยลง ด้วยการประหยัดใช้จ่ายแต่พอดีตามความจำเป็นเหมือนดังหลักที่ชี้แนะทางการดำรงชีวิตที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระราชดำรัสแก่ชาวไทยในวันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2540 เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศไทยให้สามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงยั่งยืน

เนื่องจากในปัจจุบันยังมีความเข้าใจที่ไม่ชัดเจน และมีการตีความที่หลากหลายเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ดังนั้นเพื่อให้ทราบถึงความเข้าใจในเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ว่ามีความเข้าใจมากน้อยเพียงใด ควรได้มีการวิจัยและพัฒนา เพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบบูรณาการ และสร้างความรู้สู่ประชาชนอย่างถ่องแท้ ทำให้ประเทศเกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้ โดยเฉพาะกลุ่มนิสิตนักศึกษา ซึ่งเป็นอนาคตของประเทศ และกำลังสำคัญของประเทศชาติในการพัฒนาในอนาคต จึงต้องมีความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพื่อสานต่อความคิดและเชื่อมต่อการขยายผล แนวทางการนำเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ ที่มีอยู่อย่างหลากหลายในปัจจุบันรวมทั้งเพื่อจุดประกายให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง ซึ่งจะนำไปสู่การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ให้เกิดผลในทางปฏิบัติในทุกภาคส่วนของสังคมอย่างจริงจัง

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีคณะที่เปิดทำการเรียนการสอน ระดับปริญญาตรี 6 คณะ ได้แก่ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เปิดสอนสาขาวิชาดังต่อไปนี้ สาขาศิลปะและนวัตกรรมการออกแบบ สาขาวิชานวัตกรรมการอาหารสร้างสรรค์และโภชนาการ สาขาวิชาสาธารณสุขสุขชุมชน สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะพยาบาลศาสตร์ เปิดสอนสาขาวิชาดังต่อไปนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ คณะครุศาสตร์ เปิดสอนสาขาวิชาดังต่อไปนี้ สาขาวิชาการศึกษาระดับมัธยมศึกษา สาขาวิชาคณิตศาสตร์ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป สาขาวิชาพลศึกษา สาขาวิชาภาษาไทย สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะบริหารธุรกิจ เปิดสอนสาขาวิชาดังต่อไปนี้ สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาการเงินและธนาคาร สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก คณะรัฐศาสตร์ เปิดสอนสาขาวิชาดังต่อไปนี้ สาขาวิชารัฐศาสตร์ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ สาขาวิชานิติศาสตร์ สาขาวิชาสหวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โครงการจัดตั้งคณะวิศวกรรมศาสตร์ เปิดสอนสาขาวิชาดังต่อไปนี้ สาขาวิชาวิศวกรรมการผลิต สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล

เศรษฐกิจพอเพียงมีแนวทางที่ชัดเจนและสามารถนำมาใช้ได้จริงในสถานการณ์ปัจจุบันและ อนาคต มุ่งเน้นการพัฒนาที่ยั่งยืน ใช้หลักพึ่งพาตนเอง

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการดำเนินชีวิต ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษา ภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ จะทำให้ทราบถึงรายละเอียดเกี่ยวกับความเป็นอยู่ของนักศึกษาในการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง และสามารถที่จะให้บุคคลอื่นศึกษาแนวทางในการปฏิบัติต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษา

1.2.2 เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษา

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.3.1 ทำให้ทราบการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษา ภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

1.3.2 ทำให้สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษา ภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1.4.1 นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1.4.2 นักศึกษามีพฤติกรรมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่องการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ผู้วิจัยได้กำหนด ขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1.5.1 ขอบเขตด้านเวลา ได้แก่ ปีการศึกษา 2564

1.5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ตัวแปรอิสระ

1.5.2.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

1.1 เพศ

1.2 อายุ

1.3 คณะ

1.4 ชั้นปี

1.5 สาขาวิชา

ตัวแปรตาม

1.5.2.2 การดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่

- 2.1 ความพอประมาณ
- 2.2 การมีเหตุผล
- 2.3 การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว
- 2.4 เงื่อนไขความรู้
- 2.5 เงื่อนไขคุณธรรม

1.5.3 ขอบเขตด้านพื้นที่ ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ตำบลนาฝาย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ

1.5.4 ขอบเขตด้านประชากร ได้แก่ นักศึกษา ภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 514 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างของ ทาโร ยามาเน่ จากกลุ่มประชากร และได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 225 คน

1.6 วิธีดำเนินการวิจัย

1.6.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษา ภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ทุกสาขาวิชา ชั้นปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2564 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 225 คน จากจำนวนประชากรทั้งหมด 514 คน

1.6.2 กระบวนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Sampling) ประกอบด้วย การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นและการสุ่มแบบบังเอิญ ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการหาขนาด กลุ่มตัวอย่างแบบทราบจำนวนประชากรที่ชัดเจนแน่นอน โดยการแทนค่าในสูตรของ ทาโร ยามาเน่ ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของหน่วยตัวอย่าง
 N = ประชากรทั้งหมด
 e = ระดับความคลาดเคลื่อนกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากร N = 514 คน
 e = 0.05

แทนค่า $n = \frac{514}{1+514(0.05)^2}$
 n = 225 คน

หลังจากได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 225 คน ผู้วิจัยจึงได้มาจัดสัดส่วนตามประชากรนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ชั้นปีที่ 1-3 จำนวน ดังนี้

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
 “การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

จากวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น

นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 $(225/514) \times 134 = 59$ คน

นักศึกษา ชั้นปีที่ 2 $(225/514) \times 150 = 66$ คน

นักศึกษา ชั้นปีที่ 3 $(225/514) \times 230 = 100$ คน

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ชั้นปี	จำนวนประชากร/คน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง/คน
นักศึกษา ชั้นปีที่ 1	134	59
นักศึกษา ชั้นปีที่ 2	150	66
นักศึกษา ชั้นปีที่ 3	230	100
รวม	154	225

1.6.3 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างโดยทำการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ มาเป็นแนวทางในการจัดทำ แบบสอบถามในการศึกษาครั้งนี้มีลักษณะเป็นแบบปลายปิด (Closed - Ended) และแบบสอบถาม แบบปลายเปิด (Open - Ended) โดยแบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งมีจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ คณะ ชั้นปี สาขาวิชา เป็นแบบสอบถามแบบมีคำตอบให้เลือก

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

2.1 ความพอประมาณ 5 ข้อ

2.2 การมีเหตุผล 5 ข้อ

2.3 การมีภูมิคุ้มกันในตัว 5 ข้อ

2.4 เงื่อนไขความรู้ 5 ข้อ

2.5 เงื่อนไขคุณธรรม 5 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด (Open - Ended Questions) เกี่ยวกับแนวทางในการดำเนินชีวิต

1.6.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1.6.4.1 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด ในการทดลอง (Try-Out)

1.6.4.2 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม (Try-Out) มาสร้างแบบสอบถามขึ้นมาทั้งหมด 225 ชุด และแจกแบบสอบถามวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ ทั้ง 3 ชั้นปี ตามสัดส่วนมาตรฐานทางสถิติที่ได้ ดังต่อไปนี้

นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ชั้นปีที่ 1 แจกแบบสอบถามจำนวน 59 ชุด

นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ชั้นปีที่ 2 แจกแบบสอบถามจำนวน 66 ชุด

นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ชั้นปีที่ 3 แจกแบบสอบถามจำนวน 100 ชุด

ก่อนแจกแบบสอบถามผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างและประเด็นคำถามในแบบสอบถามเพื่อให้ผู้ช่วยงานวิจัยที่ลงพื้นที่ที่มีความเข้าใจและสามารถชี้แจงกลุ่มเป้าหมายได้ อย่างถูกต้อง

1.6.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอในรูปแบบโปสเตอร์และรูปแบบบรรยาย

1.7 สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 225 คน เป็นเพศหญิง ร้อยละ 63.10 และเป็นเพศชาย ร้อย ละ 36.90 อายุ 20-21 ปี ร้อยละ 44.88 18-19 ปี ร้อยละ 40.44 และ 22-23 ปี ร้อยละ 14.66 คณะครุศาสตร์ ร้อยละ 52.44 คณะบริหารธุรกิจ ร้อยละ 37.33 และคณะรัฐศาสตร์ ร้อยละ 10.22 ชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 44.44 ชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 29.33 และชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 26.22 สาขาวิชาการสอน สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ร้อยละ 33.77 สาขาวิชาพลศึกษา ร้อยละ 20.00 สาขาวิชาการเงินและธนาคาร ร้อยละ 18.66 สาขาวิชาการจัดการ ร้อยละ 18.66 และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ร้อยละ 8.88

ตอนที่ 2 การดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

2.1 การดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x}) = 3.30 เพื่อพิจารณาแต่ละการดำเนินชีวิตของนักศึกษา

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

2.1.1 การดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก $(\bar{x}) = 3.42$

2.1.2 การดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง $(\bar{x}) = 3.33$

2.1.3 การดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง $(\bar{x}) = 3.25$

2.1.4 การดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงด้านไขความรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง $(\bar{x}) = 3.36$

2.1.5 การดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงด้านเงื่อนไขคุณธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง $(\bar{x}) = 3.14$

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

3.1 ข้อเสนอแนะด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว

พยายามหลีกเลี่ยงการพนันและอบายมุขต่างๆ และจะต้องมีความขยัน ซื่อสัตย์ อดทน ร้อยละ 38.46

3.2 ข้อเสนอแนะด้านความพอประมาณ

ในการบริโภคหรือใช้จ่ายในแต่ละครั้งประหยัดใช้จ่ายพอประมาณตามสถานการณ์ที่เป็นของตน และลดการใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือย เก็บเงินออมไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน ร้อยละ 23.08

3.3 ข้อเสนอแนะด้านการมีเหตุผลและด้านเงื่อนไขคุณธรรม

จะต้องมีการตัดสินใจอย่างรอบครอบในแต่ละครั้งในทางด้านการดำเนินชีวิต ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ขาดไม่ได้ และจะต้องนำหลักคุณธรรมมาใช้ให้ได้ ร้อยละ 15.38 69 3.4 ข้อเสนอแนะด้านไขความรู้

สร้างวินัยให้กับตนเองในการดำเนินชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข สงบเรียบร้อย ปลอดภัย ร้อยละ 7.70

1.8 การอภิปรายผล

1.8.1 การดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษา

1.8.1.1 ด้านความพอประมาณ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า นักศึกษามีความยินดีและพอใจกับสิ่งที่มีอยู่ในปัจจุบัน มีการบริโภคสิ่งของต่างๆ อย่างพอประมาณ ไม่เบียดเบียนผู้อื่น ใช้จ่ายอย่างประหยัด และไม่ฟุ่มเฟือย ดังนั้นจึงทำให้นักศึกษามีการดำเนินชีวิตอยู่ใน ระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ กชกร ชำนาญกิตติชัย และคณะ ได้วิจัยเรื่อง การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ผลการศึกษา ปรากฏว่า การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตของนักศึกษา ด้าน ความพอประมาณ ผลการวิเคราะห์พอสรุปได้ดังนี้ ในภาพรวมของการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงมาประยุกต์ใช้ในระดับมาก พบว่า นักศึกษานำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมา ประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตอยู่ ลำดับที่ 1 คือ รู้จักประมาณตนในการใช้จ่ายเงิน อย่างประหยัดตาม ฐานะตนเอง ลำดับที่ 2 ปฏิบัติด้วยการใช้จ่ายพอประมาณ ไม่ฟุ้งเฟ้อ ฟุ่มเฟือยไปตาม กระแสโฆษณา ลำดับที่ 3 สามารถเก็บเงินซื้อสิ่งของตามที่ต้องการได้ ลำดับที่ 4 จัดสรรค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน และ ลำดับที่ 5 มีการออมทรัพย์แต่ละเดือน จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การดำเนินชีวิตตามหลัก เศรษฐกิจพอเพียง ทำให้นักศึกษามีความพอประมาณในการดำเนินชีวิตได้เป็นอย่างดี จึงทำให้นักศึกษามีการดำเนินชีวิตด้านความพอประมาณอยู่ในระดับมาก

1.8.1.2 ด้านการมีเหตุผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า นักศึกษามีการวางแผนใช้จ่ายในแต่ละครั้งเป็นประจำ ล่วงหน้าทุกเดือน ในการใช้จ่ายแต่ละครั้งจะ พิจารณาถึงความจำเป็น เป็นอันดับแรกลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นลง เมื่อมีปัญหาและอุปสรรคต่างๆ สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างมีเหตุผล และเมื่อมีความจำเป็นต้องตัดสินใจใช้จ่ายก็จะใช้เหตุผล พิจารณาอย่างรอบคอบ ทำให้นักศึกษาสามารถดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงได้เป็นอย่างดี ทำให้นักศึกษามีการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่ง สอดคล้องกับณัฐวุฒิ บำรุงแจ่ม ได้วิจัยเรื่อง ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการดำเนินชีวิตของนักศึกษา คณะ เศรษฐศาสตร์ ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ด้านการดำเนินชีวิตตามหลักความมีเหตุผล พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างมี ความเข้าใจในเรื่อง การยึดหลักประชาธิปไตยในการทำงานร่วมกับเพื่อนมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยแบบ ถ่วงน้ำหนัก 2.09 รองลงมาคือ การวางแผนการใช้จ่ายของตัวเองในชีวิตประจำวัน โดยมีค่าเฉลี่ยแบบ ถ่วงน้ำหนัก 2.05 และการใช้ทรัพยากรทุกชนิดอย่างคุ้มค่าและประหยัด โดยมีค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนัก 2.00 จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง นักศึกษา สามารถใช้เหตุผลในการดำเนินชีวิต ได้เป็นอย่างดี จึงทำให้นักศึกษามีการดำเนินชีวิตด้านการมีเหตุผล อยู่ในระดับปานกลาง

1.8.1.3 ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า นักศึกษาสามารถพาครอบครัวผ่านพ้นปัญหาและอุปสรรคได้ มีการหลีกเลี่ยงไม่ยุ่ง เกี่ยวกับสิ่งเสพติดและอบายมุข เก็บออมเงินเพื่อใช้ในยามฉุกเฉิน มีการเตรียมตัวพร้อมรับผลกระทบ ในด้านต่างๆ และพูดคุยกับ

สมาชิกในครอบครัวเรื่องของการขยัน อดทน และอดออม ดังนั้นจึงทำให้ นักศึกษามีการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสมศักดิ์ อมรสิริพงษ์ กล่าวว่า การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเอง หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบ และการที่จะ เปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้นโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ในอนาคตทั้งใกล้และไกล การจะตัดสินใจหรือดำเนินกิจกรรมต่างๆ ให้อยู่ระดับความพอเพียงนั้นต้อง อาศัยทั้งความรู้และคุณธรรมเป็นพื้นฐาน และสอดคล้องกับแนวคิดของพิพัฒน์ ยอดพฤติการณ์ การมี ระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี หมายถึง การจัดองค์ประกอบของการดำเนินงาน ให้มีสภาพพร้อมรองรับต่อ ผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในเป็นอย่างดี และสอดคล้องกับ เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริโดยเน้นการปฏิบัติบนทางสายกลาง การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเอง หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้นโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล นักศึกษาสามารถมี ภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเองในการดำเนินชีวิตได้เป็นอย่างดี จึงทำให้นักศึกษามีการดำเนินชีวิตด้านการมี ภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเองอยู่ในระดับปานกลาง

1.8.1.4 เงื่อนไขความรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า นักศึกษาคิดวิเคราะห์อย่างละเอียดรอบคอบทุกครั้งก่อนตัดสินใจลงทุน นำหลักธรรมมาประกอบใน การดำเนินชีวิต มีการวางแผนการใช้ชีวิตอย่างระมัดระวัง มีความเพียรและใช้สติปัญญาในการดำเนิน ชีวิต และมีความซื่อสัตย์สุจริต ทำให้นักศึกษาสามารถดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงได้เป็น อย่างดี ดังนั้นจึงทำให้นักศึกษามีการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อภิชัย พันธเสนและคณะ กล่าวว่า ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่ต้องมี ภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและ ภายนอก ทั้งนี้ ต้องอาศัยความรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวัง อย่างยิ่งในการนำวิชาการ ต่างๆ มาใช้ในการวางแผน และดำเนินการทุกขั้นตอน ให้มีจิตสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต นักศึกษาสามารถใช้เงื่อนไขความรู้ในการดำเนินชีวิตได้เป็นอย่างดี จึงทำให้นักศึกษามีการดำเนินชีวิต ด้านเงื่อนไขความรู้อยู่ในระดับปานกลาง

1.8.1.5 ด้านเงื่อนไขคุณธรรม โดยมีภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจจะเป็น เพราะทำให้นักศึกษามีการตัดสินใจและดำเนินกิจกรรมต่างๆ โดยตระหนักในเรื่องของคุณธรรม มีความ ขยันหมั่นเพียรอดทนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค ไม่เอาเปรียบผู้อื่น และใช้หลักคำสอนทางศาสนาเป็น แนวทางในการดำเนินชีวิต สามารถใช้สติในการแก้ไขปัญหาให้สำเร็จได้ด้วยดี ทำให้นักศึกษาสามารถ ดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงได้เป็นอย่างดี ดังนั้นจึงทำให้นักศึกษามีการดำเนินชีวิตอยู่ใน ระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสมศักดิ์ อมรสิริพงษ์ กล่าวว่า เงื่อนไขคุณธรรม ที่จะต้อง เสริมสร้างประกอบด้วย มีความตระหนักในคุณธรรมมีความซื่อสัตย์สุจริต มีความอดทน มีความเพียร และใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต และสอดคล้องกับแนวคิดของบุญเฮื้อ หงส์วิชา กล่าวว่า เงื่อนไข คุณธรรม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านจิตใจ ปัญญาต้องตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์ สุจริต กล่าวคือ มีความรู้คู่คุณธรรม ด้านการกระทำ หรือแนวทางการดำเนินชีวิต โดยเน้นความอดทน ความเพียร สติปัญญา และความรอบคอบจากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การ

ดำเนินงานชีวิตตามหลัก เศรษฐกิจพอเพียง นักศึกษามีเงื่อนไขคุณธรรม ในการดำเนินชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงทำให้นักศึกษามีการดำเนินชีวิตด้านเงื่อนไขคุณธรรมอยู่ในระดับปานกลาง

1.9 ข้อเสนอแนะ

1.9.1 ควรมีการการรณรงค์การปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยการจัด กิจกรรม ที่หลากหลาย เช่น การประชุมสัมมนา การอบรมให้ความรู้ การฝึกปฏิบัติ

1.9.2 มหาวิทยาลัยควรมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมด้านเศรษฐกิจพอเพียง ให้กับนักศึกษา

1.9.3 มหาวิทยาลัยควรจัดให้มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงทั้งทางทฤษฎีและทางปฏิบัติ

1.9.4 ควรมีการศึกษารูปแบบการปรับใช้เศรษฐกิจพอเพียงให้เหมาะสมกับกลุ่มบุคคลต่างๆ เพื่อจะได้มีแนวทางที่เหมาะสม ชัดเจน และเป็นรูปธรรมที่สามารถนำไปใช้เป็นแบบอย่างในการปฏิบัติได้จริงๆ

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

ผลจากการศึกษาวิจัย เรื่อง การดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ควรศึกษาการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

2. ควรศึกษาหลักธรรมคำสอนที่สามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

10. บรรณานุกรม

1. หนังสือ

- งานกิจการนักศึกษา มหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน. คู่มือระเบียบการนักศึกษา ระดับปริญญาตรี, 2555.

- เกษม วัฒนชัย, เส้นทางสู่ความพอเพียง, กรุงเทพฯ : 21 เซ็นจูรี่, 2551.

- อนุรักษ์ ชรีทอง, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. แนวคิด หลักการ และการปฏิบัติ ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง, พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2556.

- นิธิ เอียวศรีวงศ์, ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงพระเจ้าอยู่หัว กรุงเทพมหานคร: แสงดาว, 2549

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

- ประยุทธ์ ประยุตโต. พระไตรปิฎก ธรรมนุญชีวิต. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร: บริษัทสหธรรมมิก จำกัด, 2541.
- พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงานคณะกรรมการ.กรณีศึกษาชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง, กรุงเทพมหานคร: คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง, 2548.
- การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง, พิมพ์ครั้งที่ 1. คณะอนุกรรมการ ขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง, 2550.
- การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง, พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร, 2550. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน, งานทะเบียนวัดผล, 2558.
- มานิต กิตติงจิต, ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงวิถีชีวิตแห่งความสมดุล, กรุงเทพมหานคร: บริษัท สำนักพิมพ์ กิจอักษร จำกัด, 2555.
- ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นทางออกถึงชีวิต, กรุงเทพมหานคร: บริษัท สำนักพิมพ์ กิจอักษร จำกัด, 2556.
- สุเมธ ตันติเวชกุล ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงพระเจ้าอยู่หัว, กรุงเทพมหานคร: แสงดาว, 2549.
- สมศักดิ์ อมรสิริพงศ์, การวิเคราะห์การก่อเกิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้วยปฏิธานนิยมและหลังปฏิธานนิยม. พิมพ์ครั้งที่ 1. มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2551.
- อุดมพร อมรธรรม. ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พระเจ้าอยู่หัว. กรุงเทพมหานคร : แสงดาว, 2549.
- อภิชัย พันธเสนและคณะ. สงเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2549.

2. บทความจาก web site

- คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. ตุลาคม 2554. <<http://www.nesdb.go.th/Portals/0/news/plan/p11/plan11.pdf>>. (15 มีนาคม 2558)
- คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง, สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 18 มิถุนายน 2550. <<http://www.eto.ku.ac.th/s-e/mean-th.html>>. (29 เมษายน 2558)
- ณ์ัฐพล ทองแท้. 3 ห่วง 2 เงื่อนไข. 31 สิงหาคม 2555. <<https://nuttapol06.wordpress.com/>>. (12 มีนาคม 2558)
- ภัทราวุฒิ พิทักษ์. นักศึกษากับชีวิตที่พอเพียง. 6 สิงหาคม 2553. <www.oknation.net/blog/apteconbiz/2010/08/06/entry-1>. (29 เมษายน 2558)
- มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน . <<http://www.mbuisc.ac.th>>. (21กรกฎาคม 2558)
- มารยาท โยทองยศ และ ผศ.ปราณี สวัสดิ์สรรพ. การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเพื่อการวิจัย.

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค **New Normal**” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

27 พฤศจิกายน 2544. <<http://research.bu.ac.th/knowledge/kn46/Samplesize.pdf>>. (1 พฤษภาคม 2558)

- พิระพงค์ เกษมศรี. เศรษฐกิจพอเพียงคืออะไร. 21 พฤศจิกายน 2542.

<http://www.sufficiencyeconomy.org/images/suff/suff-econ-.pdf>>. (29 เมษายน 2558)

การจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ

จุฑามาศ ชัยอาวุธ (JUTHAMAT CHAIARWUT)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ 2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ และ 3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัด ชัยภูมิ จำนวน 49 คน จากจำนวนบุคลากร 56 คนที่ได้มาด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างโดยการสุตรของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.45 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือค่าความถี่ ค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การทดสอบค่าเอฟ การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อย ที่สุด (Least Significant Difference : LSD) และใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) จำนวน 12 คน และใช้การวิเคราะห์ เนื้อหาเชิงพรรณนา

คำสำคัญ :

Human Resource Management of Bansok Sub-District
Local Administrative Organization Khonsawan District
Chaiyaphum Province

Abstract

The objectives of this research were : 1) to study the human resource management of Bansok sub-district administrative organization in Khonsawan district, Chaiyaphum province. 2) to compare the human resource management of Bansok sub- district administrative organization in Khonsawan district, Chaiyaphum province. 3) to study the problems, obstacles, and suggestions for human resource management of Bansok sub-district local administrative organization in Khonsawan district, Chaiyaphum province.

The research methodology was the mixed methods research by quantitative research by using the survey research with the sample group as the 49 out of 56 personnel's Bansok sub-district administrative organization in Khonsawan district, Chaiyaphum province by purposing sample of Taro Yamane formula with the reliability test at 0.05. The tool for data collection was the questionnaires and data analysis of ready programme for social sciences research. The statistics for data analysis are frequency, percentage, mean, standard deviation, with one-way analysis of variance, t-test and F-test. and qualitative research was in depth interview from 12 key informants. The data analysis was by the descriptive content analysis.

Keyword :

1. บทนำ

ในปัจจุบันปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จขององค์กรต่างๆ คือ ทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งเป็นสิ่งที่มีคุณค่าช่วยให้การปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์ที่องค์กรกำหนดไว้ การจัดการทรัพยากร มนุษย์ทำให้ได้บุคลากรที่มีความรู้ เหมาะสมกับงานที่ปฏิบัติ สามารถพัฒนาให้ใช้ความสามารถเต็ม ศักยภาพและรักษาบุคลากรเหล่านี้ ให้อยู่กับองค์กรได้นานที่สุด จะทำให้งานมีประสิทธิภาพตาม เป้าหมาย แม้ว่าปัจจุบันมีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มีการนำเครื่องจักรและอุปกรณ์มาใช้ในการ ทดแทนแรงงาน ทรัพยากรมนุษย์ก็ ยังมีความสำคัญและยังถือว่ามีความสำคัญต่อระบบการดำเนินงานช่วย ให้สามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

ปัจจุบันรูปแบบโครงสร้างของการจัดองค์กรและระบบการทำงานของส่วนราชการไทย ได้มีการจัดแบ่งองค์กรตามที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 มาตรา 4 ซึ่งได้กำหนดโครงสร้างการจัดระเบียบบริหารราชการออกเป็น 3 ส่วน คือ 1) ระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง 2) ระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค 3) ระเบียบบริหาร ราชการส่วนท้องถิ่น และได้นำหลักการรวมอำนาจมาใช้ผสมกับหลักการกระจายอำนาจ กล่าวคือ ใน การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคได้ใช้หลักการกระจายอำนาจ กล่าวคือ ใน การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคได้ใช้หลักการรวมอำนาจบริหารซึ่งเป็นการ รวมศูนย์อำนาจในการตัดสินใจขั้นสุดท้ายไว้ที่ส่วนกลาง ส่วนการจัดระเบียบบริหารส่วนราชการส่วน ท้องถิ่นใช้หลักการกระจายอำนาจบริหารโดยมอบงานราชการบางอย่างที่เกี่ยวกับการปกครองและ การพัฒนาท้องถิ่นให้องค์การปกครองท้องถิ่นได้ปกครองตนเอง

การกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น ก็เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นสามารถดำเนินการเองโดยอิสระในการบริหารงานพอสมควรภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย และสิ่งสำคัญประการหนึ่ง ของการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น คือ การจัดบริการสาธารณะแก่ประชาชนในท้องถิ่น ชนบทอย่างมีประสิทธิภาพ การที่จะทำให้เจตนารมณ์ดังกล่าวบรรลุวัตถุประสงค์มากน้อยเพียงใดนั้น คนย่อมเป็นทรัพยากรในการบริหาร ที่สำคัญที่สุด เพราะคนหรือบุคลากรในองค์กรจะเป็นผู้กำหนด และดำเนินการตามนโยบาย รวมทั้งเป็นผู้ใช้ทรัพยากรในการบริหารอื่นๆ ทั้งหมด ดังนั้นหาก กระบวนการบริหารงานบุคคล รวมทั้งกระบวนการพัฒนาความรู้ และการสร้างขวัญและกำลังใจแก่ บุคลากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ก็จะช่วยให้ได้บุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ อุทิศ แรงกายแรงใจในการทำงาน เพื่อเป็นพลังในการผลักดันให้สามารถดำเนินงานไปได้อย่างมี ประสิทธิภาพ และบรรลุผลตามเจตนารมณ์มากที่สุด หากแต่กระบวนการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังประสบปัญหาและอุปสรรคในแต่ละกระบวนการอยู่มากมาย ไม่ว่าจะเป็น ปัญหาในการวางแผนบุคลากรที่ไม่มีความละเอียดชัดเจน ไม่มีการวิเคราะห์อัตรากำลังและความต้องการกำลังคนในอนาคตให้เหมาะสมกับอำนาจหน้าที่ขององค์กร บุคลากรไม่มีส่วนร่วมในการ วางแผนขององค์กร และผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญในการวางแผนและไม่ปฏิบัติตามแผน การสรรหา และการคัดเลือกไม่มีความโปร่งใส ยุติธรรม ไม่มีการประชาสัมพันธ์รับสมัคร มีการกำหนด คุณสมบัติที่เอื้อต่อบุคคลบางกลุ่ม วิธีการหลักเกณฑ์ในการคัดเลือก ไม่ได้นำหลักความรู้ ความสามารถมาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา จึงได้บุคลากรที่ไม่

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ตรงกับความต้องการขององค์กร การบรรจุแต่งตั้งไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และไม่มีการประเมินเทคนิคว่าก่อนบรรจุเข้าตำแหน่ง การมอบหมาย งานไม่ตรงกับความรู้ความสามารถและหน้าที่ที่ได้รับผิดชอบ ไม่มีการให้คำแนะนำในการปฏิบัติงาน บุคลากร ไม่มีกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ ขาดหลักเกณฑ์ในการประเมินผลการปฏิบัติงานที่ชัดเจน ไม่นำผลการปฏิบัติงานจริงมาใช้พิจารณาความดีความชอบ การประเมินผลการปฏิบัติงานไม่ถูกนำมาใช้ในการพัฒนาการปฏิบัติงานอย่างจริงจัง ระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานไม่สามารถบ่งชี้ ศักยภาพของบุคคลเพื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ ไม่มีการแจ้งหลักเกณฑ์และวิธีประเมินผลการปฏิบัติงานให้บุคลากรทราบ รวมถึงไม่มีการแจ้งผลการประเมินอย่างเปิดเผย ไม่มีการปฏิบัติตาม แผนพัฒนาบุคลากร ไม่มีการจัดประชุมชี้แจงวิธีการในการปฏิบัติงานตามแผนงาน ไม่มีการพา บุคลากรไปศึกษาดูงาน ไม่มีการส่งบุคลากรเข้าอบรมตามตำแหน่งหน้าที่การงาน ไม่มีการส่งเสริม การศึกษาต่อให้บุคลากร ไม่มีการติดตามประเมินผลการฝึกอบรมสัมมนา และบุคลากรไม่ให้ความสำคัญกับการศึกษาระเบียบข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ของตน ไม่มีการชี้แจง หลักเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับในการย้าย ไม่มีการชี้แจงหลักเกณฑ์ ระเบียบ แบบแผนในการลาออก การพิจารณาลงโทษบุคลากรให้ออกจากงานไม่มีความเป็นธรรม มีการสั่งให้บุคลากรที่มีความผิดเล็กน้อยออกจากงานโดยไม่ไต่สวนให้ทราบข้อเท็จจริงอย่างถี่ถ้วน การยุบเลิกตำแหน่งงาน ไม่เป็นไปตามกฎหมายและมีการสั่งเลิกจ้างบุคลากรอย่างไม่เป็นธรรม”

องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งสะท้อนการกระจาย อำนาจให้แก่หน่วยการปกครองพื้นฐานของประเทศโดยแท้จริง มีความสำคัญต่อการบริหารการ พัฒนาระดับตำบลทั้งในทางทฤษฎีและทางปฏิบัติ ซึ่งในทางทฤษฎีที่มีความเชื่อว่าองค์การบริหารส่วน ตำบลมีแนวโน้มว่าจะมีศักยภาพสูงในการพัฒนาชนบท เป็นองค์กรที่มีพลังประชาชนในท้องถิ่นและ ใกล้ชิดกับประชาชนในชนบท จึงน่าจะรู้ถึงปัญหาความต้องการที่แท้จริงรวมทั้งแนวทางแก้ไขปัญหา ได้เป็นอย่างดี อันส่งผลต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและ สิ่งแวดล้อม อีกทั้งยังส่งเสริมให้ประชาชนในชนบทได้มีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง เป็นการ กระจายอำนาจในการบริหารราชการไปสู่ภูมิภาคภายใต้การปกครองในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งจะทำให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เข้าถึงการให้บริการของภาครัฐได้อย่างทั่วถึง

การลดภาวะของรัฐบาลโดยการให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง เพื่อเป็นการตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน จะได้เกิดความสะดวก รวดเร็ว และตรงกับความต้องการประสงค์ของชุมชนนั้นๆ จึงเป็นผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ เป็นพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยโดยเฉพาะอย่างยิ่งนับตั้งแต่การปกครองจัดตั้งขึ้น ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล และได้รับการจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตามประกาศของกระทรวงมหาดไทย ความรับผิดชอบในเขตพื้นที่ตำบลบ้านโสก มีจำนวน 14 หมู่บ้าน มีพื้นที่ทั้งหมด 32,772 ไร่ ห่างจากที่ว่าการอำเภอกอนสวรรค์ ประมาณ 2 กิโลเมตร

ปัจจุบันการพัฒนาศักยภาพ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ ยังคงประสบปัญหาและมีอุปสรรคสำคัญบางประการที่ส่งผลให้การบริหารทรัพยากรมนุษย์ขององค์ปกครองส่วนท้องถิ่นที่ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ หรือความคาดหวังของ

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

องค์กรที่กำหนดไว้ ไม่ว่าจะเป็นในด้านการสรรหาและการเลือกสรรบุคลากรที่ยังมี การกำหนดตำแหน่งบางตำแหน่งซึ่งไม่สอดคล้องกับภารกิจหรือสัมพันธ์กับรายได้ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับในปัจจุบัน รวมถึงวิธีการและรูปแบบในการสรรหาบุคลากรเข้ามาปฏิบัติงานใน องค์กรหรือด้านการฝึกอบรมและพัฒนานั้นยังขาดการวางแผนงานอย่างเป็นระบบและแนวทางในการ ส่งเสริมความรู้ความสามารถ ทักษะ ประสบการณ์ให้กับบุคลากรที่ชัดเจน ดังนั้น เพื่อให้บุคลากรในองค์กรได้มีความรู้ความสามารถ หรือทักษะ ประสบการณ์ และมีความชำนาญในการปฏิบัติงานให้สูงขึ้น จึงต้องมีการใช้ระบบการบริหารงานทรัพยากรบุคคล ทั้งในด้านคุณธรรมและในด้านอุปถัมภ์มาใช้ในการบริหารภายในองค์กร เพื่อให้การพัฒนาศักยภาพการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ภายในองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า การจัดการทรัพยากรมนุษย์ภายในองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ นั้นมีนโยบายในการจัดการทรัพยากรมนุษย์ที่ยังไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือความคาดหวังขององค์การบริหารส่วนตำบลที่กำหนดไว้ และไม่ได้มีการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรที่จะเป็นเครื่องมือในการพัฒนาบุคลากรที่มีทิศทางและเป็นรูปธรรมที่พร้อม ที่จะนำไปปฏิบัติจริง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่าบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้นๆ มีความคิดเห็นว่าการดำเนินนโยบายในการจัดการทรัพยากรมนุษย์ จะต้องมีการวางแผน เพื่อการสรรหาและพัฒนาบุคลากร เพื่อธำรงรักษาบุคลากรให้มีความผูกพันและช่วยองค์การในการให้บริการประชาชน เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ ดำเนินนโยบาย และให้บริการประชาชนตามเจตนารมณ์ของการปกครองส่วนท้องถิ่นได้เต็มความสามารถ โดยองค์การมีคนเก่ง รักษาคนดี ไว้ได้และเป็นปัจจัยที่จะสนับสนุนการพัฒนาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ในการพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพ คุณธรรม และรับใช้สังคมและประเทศชาติต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรต่อการจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากร มนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ

3. ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงการจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้าน โสภ อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ
2. ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรต่อการจัดการทรัพยากร มนุษย์ของ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ
3. ทำให้ทราบปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อการจัดการทรัพยากรมนุษย์ของ องค์การ บริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ
4. ผลที่ได้จากการวิจัยจะนำไปการจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วน ตำบลบ้านโสก อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ และองค์การบริหารส่วนตำบลอื่นๆ ต่อไป

4. สมมติฐานของการวิจัย (ถ้ามี)

1. บุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วน ตำบลบ้านโสก อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ แตกต่างกัน
2. บุคลากรที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วน ตำบลบ้านโสก อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ แตกต่างกัน
3. บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การ บริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ แตกต่างกัน

5. ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา
2. ขอบเขตด้านตัวแปร
3. ขอบเขตด้านประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ
4. ขอบเขตด้านพื้นที่
5. ขอบเขตด้านระยะเวลา

6. วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัยตามลำดับ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
 “การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

การศึกษาเรื่อง “การจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ” เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) ระหว่าง การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จาก แบบสอบถาม (Questionnaire) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการ สัมภาษณ์เชิงลึก (In depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant)

2. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1) ประชากร ได้แก่ บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งมีจำนวน 56 คน
- 2) กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) และ วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Sampling) ดังนี้

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) กลุ่มตัวอย่างได้มาจากบุคลากรในองค์การบริหาร ส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 56 คนที่ได้จากสูตรของ Taro Yamane ซึ่งใช้ระดับความคลาดเคลื่อนที่ 0.05 ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

โดย n = แทนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N = แทนขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มที่ยอมรับได้กำหนดขอบเขตความคลาดเคลื่อน 0.05 การคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (Yamaoe) ได้ดังนี้

$$N = 56$$

$$n = \frac{56}{1+56(0.05)^2} = 49.12$$

เพราะฉะนั้นจำนวนกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 44 คน

วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Sampling) การสุ่มกลุ่มตัวอย่างใช้หลักการสุ่มแบบแบ่งชั้น ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเป็นสัดส่วน โดยพิจารณาจากพนักงานและลูกจ้างในพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ เพื่อให้ได้ข้อมูลมีลักษณะกระจาย ให้สัมพันธ์กับ

สัดส่วนของข้าราชการและลูกจ้าง โดยทำการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยใช้ข้าราชการและลูกจ้างเป็นระดับในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างเป็นส่วนโดยใช้สูตร ดังนี้

$$\text{ขนาดกลุ่มตัวอย่าง} = \frac{\text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด } X \text{ จำนวนประชากรแต่ละกอง}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ ” ผู้วิจัยนั้นได้สร้างเครื่องมือซึ่งประกอบด้วย

3.1 แบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามดังนี้

1. ศึกษาหลักการและทฤษฎี ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิจากเอกสาร และผลงาน การวิจัยที่เคยมีผู้ดำเนินการวิจัยเอาไว้
2. กำหนดกรอบแนวคิด ในการสร้างเครื่องมือการวิจัย
3. กำหนดวัตถุประสงค์ในการสร้างเครื่องมือการวิจัยโดยขอคำปรึกษาจากอาจารย์ ที่ปรึกษาสารนิพนธ์
4. สร้างเครื่องมือ
5. นำเสนอร่างเครื่องมือการวิจัยต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข
6. นำเครื่องมือการวิจัยไปทดลองใช้กับประชากรที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่จะดำเนินการวิจัยเพื่อหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือ
7. ปรับปรุงแก้ไข
8. จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้จริงเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง
9. รวบรวมแบบสอบถาม แล้วนำมาวิเคราะห์

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลของงานวิจัย “ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วน ตำบลบ้านโสก อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ ” ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ดังนี้

4.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม

1. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำเรียนผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ เพื่อขออนุญาตเข้าทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในตำบลบ้านโสก อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ
2. นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปเก็บข้อมูล โดยนำแบบสอบถามไป แจกให้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 49 คน
3. เมื่อได้แบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว นำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ จัดระเบียบข้อมูล นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์และประมวลผลในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติต่อไป

4.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

1. ทำการนัดวัน เวลา และสถานที่กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เพื่อสัมภาษณ์ตามที่กำหนดไว้
2. ดำเนินการสัมภาษณ์ตามวัน เวลาและสถานที่ที่กำหนดไว้ จนครบทุกประเด็นโดยขออนุญาตใช้วิธีจดบันทึกและการบันทึกเสียงประกอบการสัมภาษณ์
3. นำข้อมูลดิบที่ได้มารวบรวมเพื่อวิเคราะห์โดยวิธีการที่เหมาะสมและนำเสนอต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยเรื่อง “ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ ” ผู้วิจัยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ ดังนี้

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์โดยใช้สถิติ ดังนี้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) สำหรับอธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง และพรรณนา ปัจจัยส่วนบุคคล สถิติที่ใช้ คือ ความถี่ (Frequency), ค่าร้อยละ (Percentage), และ อธิบายถึงการจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบการจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ โดยจำแนกปัจจัยส่วนบุคคล สถิติที่ใช้ คือ การทดสอบค่าที (t-test) ในกรณีตัวแปรต้นสองกลุ่ม และการ ทดสอบค่าเอฟ

(F-test) ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ในกรณี ตัวแปรต้นตั้งแต่สามกลุ่มขึ้นไป เมื่อพบว่ามีความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ย เป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างเป็นสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD)

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด (Open ended Question) สำหรับข้อคำถามปลายเปิดผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลได้กำหนดกรอบของการวิจัยจากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาจัดกลุ่ม ข้อมูล (Data Grouping) ตามกรอบที่ได้กำหนดเอาไว้แล้วทำการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency)

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจาแบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์โดยวิธีการ ดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาถอดเสียงและบันทึกเป็นข้อความ
2. นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์และการจดบันทึกมาจำแนกเป็นประเด็นและเรียบเรียงเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การวิจัย
3. วิเคราะห์คำให้สัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technique) ประกอบบริบท (Context)
4. สังเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยและนำเสนอต่อไป

7. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ” สามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

7.1 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

พบว่า บุคลากรผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 61.2 มีอายุระหว่าง 51 ปี ขึ้นไป จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 34.69 มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 40.82 มีตำแหน่งเป็นพนักงานจ้างตามภารกิจ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 51.02 และมีรายได้ 10001 – 20000 บาท จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 40.42

7.1.2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ

การจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($X = 3.42$, $S.D. = 1.00$) และเมื่อ พิจารณาเป็นรายด้านพบดังนี้

- 1) ด้านการวางแผน

บุคลากรมีความคิดเห็นต่อการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิอยู่ในระดับมาก ($X = 3.47, S.D. = 1.03$) เมื่อพิจารณาเป็น รายชื่อ พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นต่อการจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

2) ด้านการสรรหา

พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นต่อการจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ อยู่ในระดับมาก ($X = 3.40, S.D. = 9.00$) เมื่อพิจารณา เป็นรายชื่อ พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นต่อการจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิอยู่ในระดับมากทุกข้อ

3) ด้านการพัฒนา

พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นต่อการจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ อยู่ในระดับมาก ($X = 3.73, S.D. = 1.15$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นต่อการจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

4) ด้านการบำรุงรักษา

พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นต่อการจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($X = 4.07, S.D. = 1.02$) เมื่อพิจารณา เป็นรายชื่อ พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นต่อการจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

8. การอภิปรายผล

1.บุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิแตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า บุคลากรที่มีเพศ ต่างกันอาจจะมีความจำเป็นในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน

2.บุคลากรที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิแตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า อายุของบุคลากร มีผลต่อการทำงานในแต่ละลักษณะงานที่ต่างกัน เพศชายเหมาะกับงานภาคสนามแต่เพศหญิง ไม่เหมาะ

3.บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโสก อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิแตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า ระดับ การศึกษาที่ต่างกันทำให้ บุคลากรมีความรู้และความเข้าใจแตกต่างกัน

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1) องค์กรบริหารส่วนตำบล ควรมีความพร้อมในด้านอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ งบประมาณ เทคโนโลยี และศักยภาพของบุคลากร
- 2) ผู้บริหารควรสร้างค่านิยมที่ตรงร่วมกัน ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ ความเพียรพยายาม ความรักเมตตาเอาใจใส่เอื้ออาทรต่อกัน ความรับผิดชอบ การมีอุดมการณ์ในการทำงานเพื่อส่วนรวม
- 3) ผู้บริหารควรจัดบรรยากาศการทำงานที่มีความรัก ความอบอุ่น รักษาผลประโยชน์ ของบุคลากร ทำตนเป็นแบบอย่าง ให้กำลังใจ ให้รางวัลผลตอบแทนแก่คนดีมีคุณธรรม
- 4) ผู้บริหารควรให้บุคลากรมีโอกาสแสดงความคิดเห็นเสนอแนะจัดการสื่อสารข้อมูล ข่าวสารให้ โปร่งใส บุคลากรมีส่วนร่วมรับรู้การตัดสินใจ ผลการดำเนินงาน และผลประโยชน์ที่จะได้รับ อย่างเสมอภาคและยุติธรรม

2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

- 1) ผู้บริหารองค์กรบริหารส่วนตำบล ควรใช้ระบบคุณธรรมในการบริหารงานบุคคล
- 2) ผู้บริหารองค์กรบริหารส่วนตำบล ควรสนับสนุนให้พนักงานมีส่วนร่วมในการ กำหนดแนวทางการบริหารงานบุคคลเพื่อให้เป็นที่ยอมรับทุกฝ่าย
- 3) ผู้บริหารองค์กรบริหารส่วนตำบล ควรกำหนดนโยบายการบริหารส่วนบุคคลให้ ชัดเจน ประกาศให้พนักงานรับทราบโดยทั่วถึง เปิดโอกาสให้พนักงานแสดงความคิดเห็นอย่าง กว้างขวาง
- 4) ผู้บริหารองค์กรบริหารส่วนตำบล ควรมีการสำรวจความต้องการของพนักงานเป็น ประจำทุกปี

9.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรศึกษาเกี่ยวกับ รูปแบบการบริหารงานควบคู่ไปกับให้บริการประชาชนตาม หลักธรรมอื่นๆ ทางพระพุทธศาสนา
- 2) ควรศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์กรบริหาร ส่วนตำบล
- 3) ควรศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดการ ทรัพยากรมนุษย์ ขององค์กรบริหารส่วนตำบล
- 4) ควรศึกษาเกี่ยวกับ การปฏิบัติงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล โดยยึดหลักธรรม อื่นๆ ทางพระพุทธศาสนา

10. บรรณานุกรม

กรมการส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๕ พ.ศ.๒๕๔๖. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ประสาน

มิตร, ๒๕๔๖.

กรรณิการ์ เอกแสงรัตน์, การจัดการทรัพยากรมนุษย์ พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๕๒

กรรณิการ์ สุวรรณศรี, รายวิชา ๙๐๑๑๑๐๖ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ โปรแกรมวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์. ในเอกสารประกอบการสอนวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, ๒๕๕๖.

โกวิท พวงงาม. การปกครองท้องถิ่นไทยหลักการและมติใหม่ในอนาคต, ปรับปรุงใหม่, พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, ๒๕๕๐.

ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดไวรัสโคโรนา (Covid-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

น้ำทิพย์ แสงแพง (Namthip Sangpang)

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดไวรัสโคโรนา (COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ 2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการยับยั้งและควบคุมไม่ให้เชื้อแพร่กระจายของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดไวรัสโคโรนา (COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ และหาแนวทางการป้องกันการแพร่ระบาดไวรัสโคโรนา (COVID-19) กลุ่มตัวอย่างในวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ราชภัฏชัยภูมิ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 650 คน ทำการสุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณของ ตารางแคนซีและมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 248 คน การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด แล้วนำคำนวณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสถิติ

คำสำคัญ: เชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ; มาตรการป้องกัน ; การยับยั้งและควบคุม

Opinions of students on measures to prevent the spread of coronavirus (Covid-19) of Chaiyaphum Rajabhat University

Abstract

Objective of this research: 1. To study the factors affecting students' opinions on measures to prevent the spread of the coronavirus (COVID-19) of Chaiyaphum Rajabhat University 2. To study the factors affecting the inhibition and control of transmission of students on the measures to prevent the spread of the coronavirus virus (COVID-19) Of Chaiyaphum Rajabhat University And find ways to prevent Coronavirus (COVID-19) epidemic The sample group in this research is 650 students of Chaiyaphum Rajabhat University, 1st year, sampling using the Cansy and Morgan table A sample of 248 people was obtained. This research uses the interview questionnaire created by the researcher. From studying related documents and research Related, which looks like an open-ended question And calculate by using a statistical software program.

Keyword: coronavirus (COVID-19) ; measures to prevent the spread ; inhibition and control

1. บทนำ

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ที่กระจายไปทั่วโลก และยังคงมีแนวโน้มการแพร่ระบาดเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่นี้ถูกตรวจครั้งแรกในช่วงปลายเดือนธันวาคม ปี 2562 ที่เมืองอู่ฮั่น มณฑลหูเป่ย์ ประเทศจีน โดยเป็นไวรัสชนิดนี้จัดอยู่ในวงศ์ใหญ่ที่สุดในบรรดาไวรัสที่พบในสัตว์และคน ซึ่งเป็นสาเหตุทำให้เกิดความเจ็บป่วยต่าง ๆ ตั้งแต่โรคหวัดธรรมดา จนถึงโรคที่ทำให้เกิดความเจ็บป่วยอย่างรุนแรง เช่น โรคทางเดินหายใจตะวันออกกลาง (MERS) และโรคระบบทางเดินหายใจเฉียบพลันร้ายแรง (SARS)

สำหรับสาเหตุการแพร่ระบาดจนถึงขณะนี้ยังคงไม่เป็นที่แน่ชัด แต่มีการสันนิษฐานว่าเป็นการติดจากสัตว์ สู่คน การระบาดในช่วงแรกจำกัดอยู่ในประเทศจีนก่อนจะลุกลามไปยังประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกอย่างรวดเร็ว ผู้ที่ติดเชื้อโควิด-19 นี้จะมีอาการเช่นเดียวกับผู้ป่วยที่มีการติดเชื้อในระบบทางเดินหายใจ โดยจะแสดงอาการตั้งแต่ระดับความรุนแรงน้อย ได้แก่ คัดจมูก เจ็บคอ ไอ และมีไข้ บางรายอาจไม่แสดงอาการผิดปกติ และผู้ป่วยราว 80% สามารถหายจากโรคได้เองตามธรรมชาติ โดยไม่ต้องรับการรักษาใด ๆ แต่ในขณะเดียวกัน ยังไม่มียาหรือวัคซีนที่ใช้ในการรักษาและการป้องกัน รวมทั้งองค์ความรู้ทางวิชาการทั้งแนวทางการตรวจทางห้องปฏิบัติการ การตรวจวินิจฉัยโรคและการดูแลรักษา การคาดการณ์ระบาดในอนาคต การเฝ้าระวังป้องกันควบคุมโรคและประเด็นอื่นๆ ที่จำเป็นต้องมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติม

สถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในประเทศไทยพบผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) รายแรกในวันที่ 8 มกราคม 2563 ซึ่งเป็นผู้เดินทางจากประเทศจีน (ฐานเศรษฐกิจ, 2563) และเกิดการแพร่ระบาดเป็นวงกว้างจากประชากรภายในประเทศด้วยกัน ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยพบผู้ป่วยยืนยันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) สะสม 3,784 ราย ผู้ป่วยที่รักษาหายแล้ว 3,592 ราย รวมยอดผู้เสียชีวิตอยู่ที่ 59 ราย (ข้อมูล ณ วันที่ 1 พฤศจิกายน 2563) และสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในจังหวัดชัยภูมิพบผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เข้าเกณฑ์สอบสวนโรคสะสมจำนวน 660 ราย เป็นผู้ป่วยยืนยันสะสมจำนวน 3 ราย และไม่พบผู้ติดเชื้อจำนวน 657 ราย รัฐบาลจึงกำหนดมาตรการเร่งด่วนในการควบคุมและป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) และเมื่อสถานการณ์แพร่ระบาดมีความร้ายแรงมากขึ้น รัฐบาลจึงประกาศใช้พระราชกำหนดบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.2548 และออกข้อกำหนดตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชกำหนดในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 และมาตรา 11 แห่งพระราชกำหนดบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 เพื่อควบคุมสถานการณ์และจำกัดพื้นที่การแพร่ระบาด

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา (Covid-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ซึ่งเป็นที่มาของการศึกษาวิจัยครั้งนี้

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID -19) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการยับยั้งและควบคุมไม่ให้เชื้อแพร่กระจายของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

3. ประโยชน์ของการวิจัย

1. ให้ทราบถึงความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID -19) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
2. ให้ทราบถึงเข้าใจของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID -19) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

4. สมมติฐานของการวิจัย

1. ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกัน การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ น่าจะเป็นจากเพศ
2. ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกัน การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ น่าจะเป็นจากอายุ
3. ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกัน การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ น่าจะเป็นจากสังกัดคณะศึกษา
4. ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกัน การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ น่าจะเป็นจากลักษณะความเข้าใจ

5. ขอบเขตของการวิจัย

5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (Population) ได้แก่ นักศึกษาภาคปกติของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ชั้นที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2563 จำนวน 650 คน

5.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ได้แก่ นักศึกษาภาคปกติของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2563 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างสุทธาทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) จากกลุ่มประชากรและได้กลุ่มตัวอย่าง จาก 27 สาขาวิชา จำนวน 248 คน

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตไว้ ดังนี้

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร (Population) ได้แก่ นักศึกษาภาคปกติของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2563 จำนวน 650 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

- ศึกษาวิจัย เรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID -19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยศึกษาเนื้อหาตามวิจัยการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา เพื่อมากรองความคิดเห็นของนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ขอบเขตด้านพื้นที่

ขอบเขตด้านพื้นที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

1. คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์
2. คณะครุศาสตร์
3. คณะบริหารธุรกิจ
4. คณะรัฐศาสตร์
5. คณะพยาบาลศาสตร์

ขอบเขตด้านเวลา

การศึกษาในครั้งนี้ได้เริ่มดำเนินการศึกษาในช่วง เดือน ธันวาคม พ.ศ.2563 - กุมภาพันธ์ 2564

6. วิธีดำเนินการวิจัย

- ประชากร (Population) ได้แก่ นักศึกษาภาคปกติของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2563 จำนวน 650 คน

- กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ได้แก่ นักศึกษาภาคปกติของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2563 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างสุทธทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) จากกลุ่มประชากรและได้กลุ่มตัวอย่าง จาก 27 สาขาวิชา จำนวน 248 คน

6.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอน ดังนี้

เก็บข้อมูลด้วยตนเอง ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2563 ได้รับแบบสอบถามที่ครบถ้วนสมบูรณ์กลับคืนมา จำนวน 248 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามที่ส่งออกไปทั้งหมดตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นำแบบสอบถามไปทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ด้วยตนเอง โดยอธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัย และวิธีการตอบแบบสอบถาม
2. ให้นักศึกษาตอบแบบสอบถาม
3. เก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง
4. ตรวจสอบความถูกต้อง สมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละชุด

6.2 การตรวจสอบข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ
2. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยการแจกแจงและหาค่าร้อยละ

3. วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID -19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ วิเคราะห์โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4. วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID -19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จำแนกตามเพศ ใช้การทดสอบค่าที (t – test)

สถิติพื้นฐาน

1. ค่าร้อยละ (Percentage)
2. ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
3. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. หาค่าความเที่ยงตรงเชิงพิ้นิจ (IOC) เป็นรายข้อโดยใช้วิธีการหาค่าร้อยละ 25 ของกลุ่มสูง และร้อยละ 25 ของกลุ่มต่ำและการใช้ทดสอบค่าที (t – test)
2. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1970 : 169)

ข้อ 2. ท่านคิดว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ได้แก่ปัจจัยใดบ้าง

- ปัจจัยเกี่ยวกับด้านความรู้จัดหาสื่อความรู้ป้องกันและควบคุมโควิด-19 (COVID-19) ต่อการศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
- ปัจจัยเกี่ยวกับสื่อประชาสัมพันธ์ การประชาสัมพันธ์จากหลายช่องทาง ไม่ว่าจะเป็น สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อมวลชน หรือสื่อโซเชียลมีเดียและสื่อกิจกรรม
- ปัจจัยเกี่ยวกับความเชื่อ ขึ้นอยู่กับความเชื่อ และการปฏิบัติตามกฎต่อมาตรการป้องกัน การแพร่เชื้อ ของแต่ละบุคคล

ข้อ 3. ท่านคิดว่าปัจจัยการยับยั้งและควบคุมไม่ให้เชื้อแพร่กระจาย ของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ได้แก่ปัจจัยใดบ้าง

- มีปัจจัยการยับยั้งและควบคุมไม่ให้เชื้อแพร่กระจาย ได้แก่ ให้ทุกคนสวมหน้ากากอนามัยทุกครั้งก่อนออกจากบ้าน และมีการล้างมือทุกครั้งหลังจากกลับมาถึงบ้านหรือหลังจากทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับบุคคลอื่นๆ หมั่นล้างมือบ่อยๆ และทำความสะอาดด้วยเจลแอลกอฮอล์ งดไปในสถานที่ ที่มีบุคคลมากๆ หรืองดร่วมสังสรรค์
- จัดเตรียมอุปกรณ์สำหรับตรวจวัดอุณหภูมิร่างกาย มีจุดคัดกรองก่อนเข้ามหาวิทยาลัยแก่นักศึกษาทุกครั้ง
- จัดพื้นที่สำหรับการเรียนการสอน ให้มีระยะห่าง 1 เมตร เพื่อความปลอดภัยและป้องกันการแพร่เชื้อ

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
 “การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

คำถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
- หญิง	127	51.2
- ชาย	121	48.8
2. อายุ		
- ต่ำกว่า 20 ปี	228	91.9
- 21 ปีขึ้นไป	20	48.8
3. คณะที่สังกัด		
- คณะรัฐศาสตร์	60	24.2
- คณะครุศาสตร์	64	25.8
- คณะบริหารธุรกิจ	42	16.9
- คณะพยาบาลศาสตร์	20	8.1
- คณะศิลปศาสตร์	23	9.3
- คณะวิศวกรรมศาสตร์	39	19.7
4. สถานภาพ		
- โสด	248	100
5. ระดับการศึกษา		
- ปริญญาตรี	248	100

จากกลุ่มตัวอย่างที่ 1

1. เพศ พบว่าความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกัน การแพร่ระบาดไวรัสโคโรนา(COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เพศหญิง จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 51.2 รองลงมาเพศชาย จำนวน 121 คิดเป็นร้อยละ 48.8

2. อายุ พบว่าความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกัน การแพร่ระบาดไวรัสโคโรนา(COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ_อายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 91.9 -21ปีขึ้นไป จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 81.1

3. คณะที่สังกัด พบว่าความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกัน การแพร่ระบาดไวรัสโคโรนา (COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ คณะรัฐศาสตร์ จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 24.2 คณะครุศาสตร์ จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8 คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9 คณะพยาบาล

ศาสตร์ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 คณะศิลปศาสตร์ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 และคณะ
วิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7

4. สถานภาพ พบว่าความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกัน การแพร่ระบาดไวรัสโคโรนา (COVID-19)
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ สถานภาพโสด จำนวน 248 คิดเป็นร้อยละ 100

5. ระดับการศึกษา พบว่าความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกัน การแพร่ระบาดไวรัสโคโรนา
(COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ส่วนที่ 2

คำถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
- ใช่	222	89.5
- ไม่ใช่	26	10.5
2. อายุ		
- ใช่	71	28.6
- ไม่ใช่	177	71.4
3. สังกัดคณะศึกษา		
- ใช่	174	70.2
- ไม่ใช่	74	29.8
4. ลักษณะความเข้าใจ		
- ใช่	99	39.9
- ไม่ใช่	149	60.1

กลุ่มตัวอย่างมองว่าความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกัน การแพร่ระบาดไวรัสโคโรนา
(COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เกิดจาก เพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบ “ใช่” จำนวน 222 คน
คิดเป็นร้อยละ 89.5 และกลุ่มตัวอย่างที่ตอบ “ไม่ใช่” จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 จากกลุ่มตัวอย่าง
ทั้งหมด จำนวน 248 คน ซึ่งเพศได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกัน
การแพร่ระบาดไวรัสโคโรนา(COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

1. กลุ่มตัวอย่างมองว่าความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกัน การแพร่ระบาดไวรัสโคโร
นา(COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เกิดจาก อายุ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบ “ใช่” จำนวน 71 คน
คิดเป็นร้อยละ 28.6 และกลุ่มตัวอย่างที่ตอบ “ไม่ใช่” จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 71.4 จากกลุ่มตัวอย่าง
ทั้งหมด จำนวน 248 คน ซึ่งอายุได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกัน
การแพร่ระบาดไวรัสโคโรนา(COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. กลุ่มตัวอย่างมองว่าความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกัน การแพร่ระบาดไวรัสโคโร
นา(COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เกิดจาก สังกัดคณะศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบ “ใช่”

จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 70.2 และกลุ่มตัวอย่างที่ตอบ “ไม่ใช่” จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 29.8 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 248 คน ซึ่งเพศได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกัน การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา(COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้ง

3. กลุ่มตัวอย่างมองว่าความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกัน การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา(COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เกิดจาก ลักษณะความเข้าใจ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบ “ใช่” จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 39.9 และกลุ่มตัวอย่างที่ตอบ “ไม่ใช่” จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 60.1 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 248 คน ซึ่งเพศได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกัน การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา(COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้ง

7. สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา(COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ พบว่า ปัจจัยเกี่ยวกับด้านความรู้จัดหาสื่อความรู้ป้องกันและควบคุมโควิด-19 (COVID-19) ต่อการศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

- ปัจจัยเกี่ยวกับสื่อประชาสัมพันธ์ การประชาสัมพันธ์จากหลายช่องทาง ไม่ว่าจะเป็น สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อมวลชน หรือสื่อโซเชียลมีเดียและสื่อกิจกรรม
- ปัจจัยเกี่ยวกับความเชื่อ ขึ้นอยู่กับความเชื่อ และการปฏิบัติตามกฎต่อมาตรการป้องกัน การแพร่เชื้อ ของแต่ละบุคคล

2. ปัจจัยการยับยั้งและควบคุมไม่ให้เชื้อแพร่กระจาย ของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ พบว่า มีปัจจัยการยับยั้งและควบคุมไม่ให้เชื้อแพร่กระจาย ได้แก่ ให้ทุกคนสวมหน้ากากอนามัยทุกครั้งก่อนออกจากบ้าน และมีการล้างมือทุกครั้งหลังจากกลับมาถึงบ้านหรือหลังจากทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับบุคคลอื่นๆ หมั่นล้างมือบ่อยๆ และทำความสะอาดด้วยเจลแอลกอฮอล์ งดไปในสถานที่ ที่มีบุคคลมากๆ หรืองดรวมสังสรรค์

- จัดเตรียมอุปกรณ์สำหรับตรวจวัดอุณหภูมิร่างกาย มีจุดคัดกรองก่อนเข้ามหาวิทยาลัยแก่นักศึกษาทุกครั้ง
- จัดพื้นที่สำหรับการเรียนการสอน ให้มีระยะห่าง 1 เมตร เพื่อความปลอดภัยและป้องกันการแพร่เชื้อ

8. การอภิปรายผล

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาปริญญาตรีระดับชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จำนวน 248 ตัวอย่าง ผลการวิเคราะห์พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 127 คน เพศหญิง จำนวน 121 คน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกัน การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา(COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ดังนี้

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564

“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

สมมติฐานที่ 1 กลุ่มตัวอย่างมองว่าปัจจัยความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกัน การแพร่ระบาดไวรัสโคโรนา(COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เกิดจาก เพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบ “ใช่” จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 89.5 และกลุ่มตัวอย่างที่ตอบ “ไม่ใช่” จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 248 คน ซึ่งเพศได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกัน การแพร่ระบาดไวรัสโคโรนา(COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 กลุ่มตัวอย่างมองว่าความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกัน การแพร่ระบาดไวรัสโคโรนา(COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เกิดจาก อายุ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบ “ใช่” จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 และกลุ่มตัวอย่างที่ตอบ “ไม่ใช่” จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 71.4 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 248 คน ซึ่งอายุได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกัน การแพร่ระบาดไวรัสโคโรนา(COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 3 กลุ่มตัวอย่างมองว่าความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกัน การแพร่ระบาดไวรัสโคโรนา(COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เกิดจาก สังกัดคณะศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบ “ใช่” จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 70.2 และกลุ่มตัวอย่างที่ตอบ “ไม่ใช่” จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 29.8 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 248 คน ซึ่งสังกัดคณะศึกษาได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกัน การแพร่ระบาดไวรัสโคโรนา(COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 4 กลุ่มตัวอย่างมองว่าความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกัน การแพร่ระบาดไวรัสโคโรนา(COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เกิดจาก ลักษณะความเข้าใจ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบ “ใช่” จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 39.9 และกลุ่มตัวอย่างที่ตอบ “ไม่ใช่” จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 60.1 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 248 คน ซึ่งลักษณะความเข้าใจได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกัน การแพร่ระบาดไวรัสโคโรนา(COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกัน การแพร่ระบาดไวรัสโคโรนา(COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เกิดสาเหตุดังต่อไปนี้

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

1. **เพศ** พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบ “ใช่” จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 89.5 และกลุ่มตัวอย่างที่ตอบ “ไม่ใช่” จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 248 คนเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
2. **อายุ** พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบ “ใช่” จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 และกลุ่มตัวอย่างที่ตอบ “ไม่ใช่” จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 71.4 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 248 คน ซึ่งอายุ ได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกัน การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา(COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
3. **สังกัดคณะศึกษา** พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบ “ใช่” จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 70.2 และกลุ่มตัวอย่างที่ตอบ “ไม่ใช่” จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 29.8 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 248 คน ซึ่งสังกัดคณะศึกษาได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกัน การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา(COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
4. **ลักษณะความเข้าใจ** พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบ “ใช่” จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 39.9 และกลุ่มตัวอย่างที่ตอบ “ไม่ใช่” จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 60.1 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 248 คน ซึ่งลักษณะความเข้าใจได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกัน การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา(COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกัน การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เริ่มพิจารณาถึงการเลื่อน การสอบหรือเปลี่ยนแปลงการสอบเป็นระบบออนไลน์ เพื่อลดความเสี่ยงในการชุมนุมกันของนักศึกษาในวันสอบ รวมไปถึงการเลื่อนจัดกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิอีกด้วย

9.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมุ่งเน้นประเด็นเกี่ยวกับการควบคุมการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID-19) ให้เข้มงวดมากขึ้น เพราะจากการศึกษาครั้งนี้ได้พบว่า มีนักศึกษาบางส่วนไม่ได้ให้ความร่วมมือกับทางควบคุมมาตรการป้อง การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID-19) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ และเป็นตัวแปรที่สามารถพัฒนาหรือบริหารจัดการให้ดีขึ้นได้ซึ่งจะ ส่งผลต่อสุขภาพของนักศึกษาร่างกายและจิตใจ

10. บรรณานุกรม

พระราชกำหนดบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อควบคุมสถานการณ์และจำกัดพื้นที่การแพร่ระบาด มาตราที่ 11 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบ บริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534”

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

พระราชกำหนดบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ออกข้อกำหนดตามความใน

มาตรา 9

วิญญู์ทัณญู บุณญทัณ. (2558-2559). อาจารย์ ดร. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ 10540

ยง ภู่วรรณ. (2559). ค้นคว้าเฉพาะทางด้านไวรัสวิทยาคลินิกภาควิชากุมาร เวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ดร.สุภาภรณ์ วัชรพฤษา. (2560). สายพันธุ์ของไวรัสโคโรนาในค้างคาว

พัชรภรณ์ ไหวคิด. (2562). เริ่มขึ้นในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2562 ที่เมืองอู่ฮั่น ประเทศจีน

สถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา(COVID-19) รายแรกในวันที่ 8 มกราคม 2563 (ฐานเศรษฐกิจ,2563)

สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ. (2563). ประชากรผู้ติดเชื้อในประเทศ (ข้อมูล ณ วันที่ 1
พฤศจิกายน 2563)

ยุพาพร รุปงาม. (2545). การมีส่วนร่วมของข้าราชการสำนักงบประมาณ ในการปฏิรูป ระบบราชการ. ภาค
นิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

สถาบันพระปกเกล้า. (2545) กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพฯ , หน้า 30 – 31

กระทรวงสาธารณสุข, กรมควบคุมโรค. (2563). ค้นเมื่อ 30 ตุลาคม 2563

วิกฤตการณ์จากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ค้นเมื่อ 18 มีนาคม 2563 กระทรวงสาธารณสุข:
กรุงเทพฯ

ปริศนา อัครธนพล. (2563-2564). คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์เจ้าฟ้า จุฬารณ
ราชวิทยาลัยจุฬารณ เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210 จาก: <https://www.who.int/docs/default-source/>

Erwin. (1976). Participation Basic principles Techniques and example cases. Bangkok: 598
Print Retrieved December 9, 2010.

Szentendre. (1970). Study to divide the process of participation. Bangkok: Prajadhipok
Institute.

การศึกษาพฤติกรรมการขับขี่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิที่มีผลต่อความ เสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุจากการใช้รถจักรยานยนต์

ทศรินทร์ คณะแสง (Thatsarin Khanasawang)

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการขับขี่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิที่มีผลต่อความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุจากการใช้รถจักรยานยนต์ในการคัดเลือกพื้นที่ศึกษาได้พิจารณาจากสัดส่วนจำนวน ผู้ได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุการเดินทางในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จำนวน 100 คน โดยใช้แบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นสำหรับการวิเคราะห์แบบจำลองสมการเชิงโครงสร้างหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแบบจำลองสมมติฐานและปัจจัยที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม ต่อพฤติกรรมเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุ ซึ่งผลการวิเคราะห์พบว่าปัจจัยด้านทัศนคติในการขับขี่ของผู้ขับขี่ที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อพฤติกรรมเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าผู้ขับขี่มีทัศนคติการไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร ใช้ ความเร็วในการขับขี่ และขับขี่ด้วยความคึกคะนอง จะส่งผลให้ผู้ขับขี่มีพฤติกรรมการขับขี่ที่เสี่ยงต่อ การเกิดอุบัติเหตุสูง

คำสำคัญ: พฤติกรรมการขับขี่ (driver behavior), แบบจำลองสมการเชิงโครงสร้าง (Structural Equation Modeling, SEM), ทฤษฎีแบบแผน (The theory of planned behavior :TPB)

A Study of Driving Behavior of Rajabhat Chaiyaphum University Students Affecting the Risk of Accidents from Using Motorcycles

Abstract

This research studied the driver's behavior that contributes to the risk of motorcycle accidents. Selection of the study area was based on the ratio of persons injured from accidents while traveling in the Northeastern region in Thailand. The sample group selected consists of 100 Student, Rajabhat Chaiyaphum University. Data was collected using a questionnaire developed for analysis using the Structural Equation Modeling (SEM) to find the relationship in the hypothesized model and the factors that directly and indirectly influences the risk behavior for accidents. Analysis indicates that the perception of the driver directly influences the risk of accidents. This shows that the drivers who have the concept of illegal driving practices, uses speed and drive recklessly will result in high risk behavior for accidents

1. บทนำ

อุบัติเหตุจราจรเป็นสาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดการบาดเจ็บ และเสียชีวิต ซึ่งมีแนวโน้มที่ สูงขึ้นเรื่อย ๆ จนกลายเป็นปัญหาเศรษฐกิจ และสังคมในหลายประเทศ ดังจะเห็นได้จากรายงานการ สูญเสียชีวิตและทรัพย์สินในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก พบว่าแต่ละปีมีผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน ประมาณ 1.3 ล้านคน และมีผู้ได้รับบาดเจ็บมากถึง 50 ล้านคน หรือเฉลี่ยมี ผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนประมาณวันละ 3,000 คน และมีผู้ได้รับบาดเจ็บประมาณวันละ 30,000 คน ซึ่งต้องรับภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาผู้บาดเจ็บและทุพพลภาพจากอุบัติเหตุที่ เกิดขึ้นองค์การอนามัยโลก ได้ประมาณการตัวเลขต้นทุนทาง เศรษฐกิจที่เกิดจากอุบัติเหตุทางถนนไว้เป็นจำนวนเงินถึง 518 พันล้านเหรียญสหรัฐต่อปี ในประเทศ ที่มีรายได้สูง และประมาณ 65 พันล้านเหรียญสหรัฐต่อปี ในประเทศที่มีรายได้ปานกลางและรายได้น้อย นอกจากนี้ ละ 90 ของผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนพบในกลุ่มประเทศที่มีรายได้ปานกลางและรายได้น้อย เช่น แอฟริกา และเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งมีปัญหา อุบัติเหตุจราจรในอันดับต้น ๆ จากการเปรียบเทียบสถิติผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทั่วโลกพบว่า ประเทศไทยมีผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรอยู่ในอันดับที่ 70 จาก 178 ประเทศทั่วโลก โดย ผู้เสียชีวิตประมาณ 19.6 ต่อประชากร 100,000คน จากรายงานของกระทรวง สาธารณสุขปี พ.ศ.2553 พบว่าอุบัติเหตุจากการจราจรทางถนนทำให้คนไทยเสียชีวิตมากเป็นอันดับ 2 รองจากโรคมะเร็ง และเป็นสาเหตุของการได้รับบาดเจ็บมากเป็นอันดับ 1 นอกจากนี้ยังพบว่าการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรยังเป็นปัญหาที่สำคัญของการ เสียชีวิตในวัยรุ่น โดยจำนวนผู้เสียชีวิตส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-24 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.7 รองลงมาได้แก่กลุ่มอายุระหว่าง 15-19 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.9 แม้รัฐบาลจะกำหนดนโยบายออกมาเพื่อป้องกันควบคุมอุบัติเหตุแล้วก็ตาม แต่จำนวนผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตกลับทวีเพิ่มจำนวนสูงขึ้นเรื่อย ๆ จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า ปัญหาอุบัติเหตุจราจรส่งผลทำให้ประเทศชาติต้อง สูญเสียบประมาณ และทรัพยากรบุคคล โดยเฉพาะในกลุ่มวัยที่กำลังศึกษาเล่าเรียน และวัย 2 แรงงานที่เป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติในอนาคต เนื่องจากพฤติกรรมการขับขี่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีความสามารถในการประเมินสถานการณ์ที่เป็นอันตรายจากการจราจรอยู่ในระดับต่ำ แต่มีการประเมินทักษะในการขับขี่ของตนเองไว้สูง ทำให้มีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจราจรสูง อีกทั้งผลการศึกษาพบว่าสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุกว่าร้อยละ 95 มาจากปัจจัยด้านบุคคล งานวิจัยนี้ใช้กรอบแนวคิดจากทฤษฎีแบบแผน (The theory of planned behavior :TPB) และการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพฤติกรรมเสี่ยงที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุ เพื่อกำหนดโครงสร้างของ แบบจำลอง มาใช้สำหรับกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ต้องการตรวจสอบกับพฤติกรรม เสี่ยงในการขับขี่รถจักรยานยนต์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยได้กำหนดปัจจัยที่น่าจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม เสี่ยงในการขับขี่ ได้แก่บุคลิกภาพ เป็นลักษณะการแสดงออกในรูปของแบบแผนแนวคิด ความรู้สึก และการแสดง พฤติกรรมที่แสดงออกซ้ำ ๆ จนเป็นลักษณะเฉพาะแต่ละบุคคล โดยลักษณะบุคลิกภาพของผู้ขับขี่ที่ มักพบว่ามี

ความสัมพันธ์กับการเกิดอุบัติเหตุจราจร ได้แก่ ผู้ที่มีบุคลิกภาพลักษณะชอบค้นหาความ ตื่นเต้น ทำทนาย มักจะมีพฤติกรรมการขับขี่ที่ผาดโผน สนุกสนาน ชอบความเสี่ยง และความตื่นเต้น ผู้ที่มีบุคลิกภาพลักษณะก้าวร้าว และไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม มักแสดงออกด้วยการขับขี่ ด้วยความเร็วสูง และชอบฝ่าฝืนกฎจราจร ส่วนผู้ที่มีบุคลิกภาพลักษณะเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม เป็นสำคัญ จะมีความห่วงใยผู้อื่นขณะขับขี่ จึงมีความระมัดระวังในการขับขี่ มากขึ้น ทศคติต่อโอกาสเสี่ยงการเกิดอุบัติเหตุ เป็นลักษณะความรู้สึก ความเชื่อของผู้ขับขี่ที่มีต่อ โอกาสเสี่ยงของตนเองต่อการเกิดอุบัติเหตุจราจร มักจะพบว่ามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงในการจราจร เช่น พฤติกรรมการขับขี่ที่ก้าวร้าว การขับขี่รถด้วยความเร็วสูง การศึกษาของพบว่าผู้ขับขี่ที่มีทัศนคติว่าตนมีโอกาสเสี่ยงใน การเกิดอุบัติเหตุเล็กน้อยจะมีบุคลิกภาพชอบค้นหาความตื่นเต้นทำทนาย และไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของ สังคม กลุ่มนี้จะมีพฤติกรรมเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุมีการศึกษาพบว่าทัศนคติ ต่อโอกาสเสี่ยงของการเกิดอุบัติเหตุจราจรมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงในการจราจรของผู้ขับขี่ โดยเฉพาะผู้ขับขี่ที่มีทัศนคติชอบความการขับขี่ฝ่าฝืนกฎจราจร และชอบใช้ความเร็วในการขับขี่ จะ 3 มีลักษณะการขับขี่ด้วยความใจร้อน และมักดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนขับขี่จึงนำไปสู่พฤติกรรม เสี่ยงและความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจราจร การรับรู้โอกาสเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุจราจร เป็นลักษณะการรับรู้ของผู้ขับขี่เกี่ยวกับการ โอกาสจะมีส่วนเกี่ยวข้องในการเกิดอุบัติเหตุได้ในอนาคต และความกังวลว่าตนเองจะได้รับ อันตรายจากอุบัติเหตุจราจร มีฐานความคิดจากรูปแบบความเชื่อด้านสุขภาพจากแบบจำลอง Health Belief Model การรับรู้โอกาสเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุจราจร หรือได้รับอันตราย จากการจราจรของผู้ขับขี่ แสดงถึงความสามารถในการประเมินอันตรายที่ อาจจะเกิดขึ้นใน สถานการณ์จราจร และสามารถป้องกันตนเองจากอันตรายในการจราจรได้ ทำให้พฤติกรรมเสี่ยงใน การเกิดอุบัติเหตุเล็กน้อยลง ดังนั้นผู้ขับขี่ที่มีระดับการรับรู้โอกาสเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุจราจรไม่ดี จะไม่ระมัดระวังในการขับขี่ จึงมีการขับขี่ที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจราจรได้มาก และเกิดอุบัติเหตุ ได้ง่าย งานวิจัยนี้จึงต้องการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงในการขับขี่รถจักรยานยนต์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ซึ่งมีสัดส่วนการใช้รถจักรยานยนต์สูง โดยใช้แบบจำลองสมการเชิงโครงสร้าง แสดงถึง ความสัมพันธ์กับปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุ

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านบุคลิกภาพ ทัศนคติ และการรับรู้โอกาสเสี่ยง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงในการขับขี่จักรยานยนต์
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของแบบจำลองที่สร้างขึ้นกับ ข้อมูลเชิงประจักษ์
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อพฤติกรรมเสี่ยงในการขับขี่ จักรยานยนต์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

3. ประโยชน์ของการวิจัย

1. เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์ เพื่อนำไปใช้ในการรณรงค์ ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่ อาจเกิดขึ้นจากพฤติกรรมเสี่ยงในการขับขี่ จักรยานยนต์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
2. เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายการลดจำนวนอุบัติเหตุ และลดจำนวนการบาดเจ็บ และเสียชีวิตจากอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์ในอนาคต

4. ขอบเขตของการวิจัย

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีแนวโน้มพฤติกรรมเสี่ยงในการขับขี่จักรยานยนต์สูง
2. การคัดเลือกนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิจากการคัดเลือกแบบสุ่ม

5. วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จำนวน 100 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา ประสบการณ์ ขับรถจักรยานยนต์ การครอบครองรถจักรยานยนต์ การเคยฝ่าฝืนกฎจราจร และการเคยประสบ อุบัติเหตุจราจร ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเพื่อวัดลักษณะบุคลิกภาพ 5 ลักษณะ

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเพื่อวัดทัศนคติต่อโอกาสเสี่ยงของการเกิดอุบัติเหตุ 3 ด้าน

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเพื่อวัดพฤติกรรมเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุ 5 ด้าน

ส่วนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเพื่อวัดการรับรู้โอกาสเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุจราจร

6. สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการขับขี่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิที่มีผลต่อความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุจากการใช้รถจักรยานยนต์โดยการวิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้าง พฤติกรรม เสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุจากการใช้จักรยานยนต์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็น นักศึกษาที่ใช้รถจักรยานยนต์จำนวน 100 คน ผู้วิจัยใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบไม่จำเพาะเจาะจง เพื่อให้ได้ตัวอย่างตามจำนวนที่กำหนดไว้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบ่ง

ออกเป็น 5 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็น แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเพื่อวัดลักษณะบุคลิกภาพ ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเพื่อวัดทัศนคติต่อโอกาสเสี่ยงของการเกิดอุบัติเหตุ ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถาม เพื่อวัดพฤติกรรมเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุและส่วนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเพื่อวัดการรับรู้โอกาสเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุจรรยาจร การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นและ พฤติกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ และตอนที่ 2 การวิเคราะห์แบบจำลองสมการ โครงสร้างพฤติกรรมเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุจากการใช้จักรยานยนต์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลการศึกษาดังนี้ 1 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านบุคลิกภาพทัศนคติและการรับรู้โอกาสเสี่ยงของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงในการขับขี่จักรยานยนต์สรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนเพศชายและเพศหญิงใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 19-23 ปี 2. นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการขับขี่รถจักรยานยนต์ 1-5 ปี ไม่มีใบอนุญาตขับขี่ รถจักรยานยนต์ และเคยมีประสบการณ์การฝ่าฝืนกฎจราจร ซึ่งสาเหตุหลักเกิดจากการไม่สวมหมวก นิรภัยและไม่มีใบอนุญาตขับขี่ 3. มีนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จำนวน 1 ใน 3 ของจำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่ เคยประสบอุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์ ซึ่งความรุนแรงของการเกิดอุบัติเหตุคือ มีผู้บาดเจ็บเล็กน้อย ทรัพย์สินเสียหาย บาดเจ็บสาหัสตามลำดับ 4. นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ส่วนใหญ่มีลักษณะบุคลิกภาพในการขับขี่รถจักรยานยนต์คือเมื่อขับขี่ชอบจี้ท้ายคันหน้า ขับรถปาดหน้าคันอื่นเป็นประจำ โดยปกติไม่ค่อยเปิดไฟเลี้ยวเมื่อจะเลี้ยวหรือเปลี่ยนช่องทาง เมื่อโดนคันอื่นปาดหน้ายอมไม่ได้เด็ดขาด ถ้าตี้มของมีนเมาจะขับเร็วขึ้น การสวมหมวกนิรภัยเป็นสิ่งที่ นำรำคาญ ถ้าสัญญาณไฟจราจรเสียจะรีบ ขับรถผ่านแยกไปโดยไม่เปิดโอกาสให้คันอื่นตัดหน้า 5. นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ส่วนใหญ่มีทัศนคติในการขับขี่ในการขับขี่รถจักรยานยนต์คือผู้ที่มีความชำนาญใน การขับขี่จะใช้ความเร็วสูงได้ จะขับรถเบียดแทรกคันอื่น 6. นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเสี่ยงเกิดอุบัติเหตุในการขับขี่ในการขับขี่รถจักรยานยนต์ คือ ขับรถเร็วเกินกว่าอัตราที่กำหนด ถ้าเห็นสัญญาณไฟเหลืองจะเร่งไปเลย ขับขี่ฝ่าสัญญาณไฟแดงเมื่อเห็นถนนว่าง ขับรถสวนทาง จรรยาจรไม่สวมหมวกนิรภัยในการขับขี่ ไม่ปฏิบัติตามกฎเพราะมันยุ่งยาก ขณะที่เปลี่ยนสัญญาณไฟ เขียวจะรีบออกรถทันที และเมื่อมีรถใหญ่อยู่ข้างหน้าจะรักษาระยะห่างเอาไว้ 7. นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ส่วนใหญ่รับรู้ได้ว่ามีความเป็นไปได้ที่ จะเกิดอุบัติเหตุจรรยาจรขึ้นกับตนเองและอาจ ได้รับบาดเจ็บ พิการจนถึงเสียชีวิต

2. การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อพฤติกรรมเสี่ยงในการขับขี่จักรยานยนต์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ พบว่า พฤติกรรมเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุจากการใช้จักรยานยนต์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยต่างๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม มีปัจจัยที่มีอิทธิพลกับพฤติกรรมเสี่ยงในการ เกิดอุบัติเหตุจากการใช้จักรยานยนต์ของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ 2

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านบุคลิกภาพที่ไม่ดีในการ ขับขี่และปัจจัยด้านทัศนคติที่ไม่ดีในการขับขี่จากผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมเสี่ยงในการเกิด อุบัติเหตุจากการใช้จักรยานยนต์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ได้รับอิทธิพลทางตรงจากปัจจัยด้านทัศนคติที่ไม่ดี ในการขับขี่มากที่สุด โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพล เท่ากับ 0.560 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.01 แสดงให้เห็นว่า การมีทัศนคติที่ไม่ดีในการขับขี่ จักรยานยนต์ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยง ในการเกิดอุบัติเหตุจากการใช้จักรยานยนต์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย ราชภัฏชัยภูมิ หมายความว่า หากผู้ขับขี่มีทัศนคติต่อ การไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร การใช้ความเร็ว และการขับ ขี่ด้วยความคึกคะนอง จะส่งผลให้มี 69 พฤติกรรมเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุได้ และพฤติกรรมเสี่ยงในการเกิด อุบัติเหตุจากการใช้ จักรยานยนต์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากปัจจัย ด้านบุคลิกภาพที่ไม่ดีในการขับขี่ ผ่าน ปัจจัยด้านทัศนคติที่ไม่ดีในการขับขี่ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพล เท่ากับ 0.467อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นอกจากนี้พฤติกรรมเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุจากการใช้ จักรยานยนต์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ได้รับอิทธิพลรวมจากปัจจัยด้านบุคลิกภาพที่ไม่ดีในการ ขับขี่ผ่านปัจจัย ด้านทัศนคติที่ไม่ดีในการขับขี่มากที่สุด โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 1.027 อย่าง มี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงให้เห็นว่า หากนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีบุคลิกภาพที่ไม่ดี ในการขับขี่ร่วมกับ การมีทัศนคติที่ไม่ดีในการขับขี่ ยิ่งส่งผลให้ส่งผลให้มีพฤติกรรมเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุได้ มากยิ่งขึ้น จากผลการวิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้างพฤติกรรมเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุจากการ ใช้ จักรยานยนต์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ดังกล่าวมีค่าสัม ประสิทธิภาพในการทำนายพฤติกรรมความ เสี่ยง คิดเป็น ร้อยละ 60.2

7. การอภิปรายผล

จากผลการวิจัย สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านทัศนคติเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อ การเกิด อุบัติเหตุของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ที่ใช้รถจักรยานยนต์ ประกอบด้วย ทัศนคติต่อการไม่ปฏิบัติตาม กฎจราจร ทัศนคติต่อการใช้ความเร็ว และทัศนคติต่อการการขับขี่ด้วยความคึกคะนอง ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ (Sümer, 2003) ได้อธิบายเกี่ยวกับทัศนคติว่า ทัศนคติเป็นสิ่งสำคัญ ในการทำให้ค้น แสดง พฤติกรรมออกมา การรู้ทัศนคติของคนสามารถทำนายพฤติกรรมที่คนจะแสดงออกได้ ในทางกลับกันหาก พิจารณาเฉพาะเรื่องการขับขี่ยานพาหนะ พบว่า งานวิจัยนี้มีแตกต่างจากงานวิจัยของ (Ulleberg and Rundmo 2003) ที่พบว่า บุคลิกภาพของผู้ขับขี่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเกิดอุบัติเหตุอยู่เสมอ โดยพบว่าผู้ที่มี บุคลิกภาพแต่ละลักษณะ จะมีพฤติกรรมการขับขี่ที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุที่แตกต่างกัน ซึ่งบุคลิกภาพในการ ขับขี่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ที่ใช้ รถจักรยานยนต์เป็นลำดับที่สองรองจากปัจจัยด้านทัศนคติในการขับขี่ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัย ราชภัฏชัยภูมินั้นแสดงให้เห็นว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิที่กำลังศึกษาอยู่เป็นกลุ่มที่อยู่ในวัยศึก

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

คนอง มีความใกล้ชิดกับเพื่อนมากกว่าครอบครัวหรือผู้ปกครอง และยังมีพฤติกรรมเลียนแบบเพื่อนเป็นไปตามความเชื่อของกลุ่มในเรื่องต่างๆ รวมถึงความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับการขับชี่รถจักรยานยนต์ อาทิ การละเมิดกฎจราจรบางครั้งไม่ได้หมายความว่า จะเป็นการเสี่ยงอันตรายเสมอไป ผู้ที่มีความชำนาญ ในการขับชี่จะใช้ความเร็วสูงได้และผู้ติดไฟแดงที่สี่แยกตอดึกๆ ไม่มีรถเลยน่าจะฝ่าไปได้ เป็นต้น

งานวิจัยนี้ทำให้ทราบถึงสาเหตุของพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจราจรของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ที่ใช้ รถจักรยานยนต์ เพื่อหาทางป้องกันและแก้ไขปัญหาคุบัติเหตุที่เกิดขึ้น เช่น จากผลการวิจัยที่พบว่า ทศนคติในการขับชี่ของกลุ่มตัวอย่างเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

8. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

สามารถนำไปใช้ในการกำหนดนโยบายและวางแผนการให้ความรู้ การรณรงค์และ ป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจราจรได้ จึงหวังเป็นอย่างยิ่ง ว่าผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการกำหนดนโยบายและวางแผนการลดอุบัติเหตุควรมีความตระหนักและให้ความสำคัญต่อการสร้างจิตสำนึก ปรับเปลี่ยนลักษณะนิสัย ทศนคติ บุคลิกภาพ ให้มีความตระหนักถึงอันตรายจากการ เกิดอุบัติเหตุมากขึ้น

9.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษากลุ่มตัวอย่างทุกช่วงอายุเพื่อนำ มาเปรียบเทียบสาเหตุหรือ ปัจจัยที่ผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจราจรที่เกิดขึ้นด้วย

9. บรรณานุกรม

คณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ. (2553). การป้องกันอุบัติเหตุจากภัยจราจร. คณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ. กรุงเทพฯ.

จิรพัฒน์ โชติกไกร. (2531). วิศวกรรมการทาง (Highway Engineering). กรุงเทพฯ: ภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ณัฐธามณี จิรินทรกุล. (2543). ประสิทธิภาพของโปรแกรมสุขศึกษาต่อการรับรู้ความคาดหวังในความสามารถของตนเองและพฤติกรรมการขับชี่รถจักรยานยนต์อย่างปลอดภัยของผู้ขับชี่รถจักรยานยนต์รับจ้างอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ.

ธนิณี เขียวอยู่. (2546). พฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา. จังหวัดเพชรบุรี.

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

วิจิตร บุญยะโทตระ. (2538). ปัญหาจากการจราจรทางบก. dc220.4 shared. com/doc/cihttpk/preview.html. วันที่ 5 กรกฎาคม 2564.

สมจิตต์ สุพรรณทัศน์. (2534). การสำรวจพฤติกรรมการวางแผนครอบครัว การโภชนาการ การอนามัยแม่และเด็กของสตรีวัยเจริญพันธุ์ในชุมชนแออัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยมหิดล.

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. (2533). การโฆษณาหาเสียงกับพฤติกรรมการเลือกตั้ง. คณะวารสารศาสตร์ และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุรเมศวร์ พิริ ยะวัฒน์. (2550). การศึกษาทัศนคติของผู้ใช้รถยนต์ส่วนบุคคลเพื่อประยุกต์ใช้มาตรการควบคุมความต้องการเดินทางอย่างยั่งยืน. รายงานการวิจัยพัฒนาฉบับสมบูรณ์. ภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

การบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคโคโรนา ไวรัส 2019 ของอาสาสมัครสาธารณสุข
กรณีศึกษา บ้านหนองขนก ตำบลสุขไพบุลย์
อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา

บรรณสรณ์ วันฉะบุรี (Bannasorn Wannaburi)¹

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคโคโรนา ไวรัส 2019 ของอาสาสมัครสาธารณสุข กรณีศึกษา บ้านหนองขนก ตำบลสุขไพบุลย์ อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา และ เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคโคโรนา ไวรัส 2019 ของอาสาสมัครสาธารณสุข กรณีศึกษา บ้านหนองขนก ตำบลสุขไพบุลย์ อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา โดยศึกษาการสัมภาษณ์จากอาสาสมัครสาธารณสุขของตำบล จำนวน 10 คน โดยใช้ระยะเวลา ตั้งแต่ เดือนกรกฎาคม – zzzz ผลการศึกษาพบว่า อาสาสมัครสาธารณสุขทั้ง 10 ท่าน ให้คำตอบในการสัมภาษณ์คือ มาตรการที่ใช้ในการควบคุมพื้นที่นั้นเป็นมาตรการที่ได้จากโรงพยาบาลอำเภอ โดยมีการนำสมาชิกที่มีส่วนเกี่ยวข้องไปอบรม เข้าร่วมโครงการสัมมนาออนไลน์เกี่ยวกับการป้องกันไวรัสโคโรนา 19 เพื่อเป็นการนำไปในชีวิตประจำวัน ใช้มาตรการนำชาวบ้าน คริวเรือนละ 1 คน มาฟังมาตรการการป้องกันและให้ความรู้เกี่ยวกับสมุนไพรไทย รวมไปถึงการทำเจลแอลกอฮอล์ในยุคนี้อีกด้วย นอกจากนี้จะเป็นการดูแลตนเองและการใช้ชีวิตในยุค New Normal แล้ว ยังสามารถสร้างอาชีพและรายได้ผ่านทางออนไลน์ในสถานการณ์นี้ อีกด้วย ข้อเสนอแนะ ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ในการป้องกันการระบาดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19)

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ.; การแพร่ระบาดของโรคโคโรนา.; อาสาสมัครสาธารณสุข

¹ บรรณสรณ์ วันฉะบุรี Ball.080505861@gmail.com

Management of Coronavirus Disease 2019 Epidemic Management of Public Health Volunteers: Case Study Ban Nong Khanak, Sukphaiboon Sub-district Soeng Sang District Nakhon Ratchasima Province

Abstract

The objectives of this research were to study the management of the corona virus 2019 epidemic management of public health volunteers, a case study of Ban Nong Khanak, Sukphaiboon Sub-district, Soeng Sang District, Nakhon Ratchasima Province, and to study the development guidelines for the management of epidemic management. Corona virus 2019 of public health volunteers, case study, Ban Nong Khanak, Sukphaiboon Sub-district, Soeng Sang District, Nakhon Ratchasima Province The study was conducted by interviewing 10 volunteers in the public health of the sub-district, using the period from July to zzzz. The 10 public health volunteers answered in the interview as follows: Measures used to control the area are measures taken from the district hospital. by bringing the members involved in the training Join the corona virus prevention webinar 19 project for use in daily life. Take measures to bring 1 villager per household to listen to preventive measures and educate about Thai herbs. including making alcohol gel in this era as well In addition to taking care of yourself and living in the New Normal era, it can also create a career and income online in this situation. Recommendations: Factors affecting the performance of the village health volunteers should be studied. (Vol.) to prevent the outbreak of coronavirus disease 2019 (COVID - 19)

Keyword: Management Administration; Corona Cirus Epidemic; Public Health Volunteer.

1. บทนำ

โรคโคโรนาไวรัส 2019 (COVID -19) เป็นโรคกำเนิดใหม่ที่เรายังมีความเข้าใจน้อยมาก การระบาดอย่างรวดเร็วกระจายไปทั่วโลก(pandemic)ใช้เวลาเพียงสามเดือนโดยจุเริ่มต้นการระบาดเริ่มเมื่อปลายเดือนธันวาคม ค.ศ. 2019 เกิดที่ตลาดอาหารทะเลแห้งหนาน เมืองอู่ฮั่น มณฑลหูเป่ย์ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนสร้างผลกระทบต่อทุกประเทศทั่วโลกในทุกๆ ด้านปัจจุบันมรยอดผู้ติดเชื้อทั่วโลก 64,188,962 ราย ผู้เสียชีวิต 1,486,609 ราย ผู้กำลังติดเชื้อ 14,766,859 ราย รักษาหาย43,951,713 รายในสหรัฐอเมริกาประเทศเดียวมีผู้ติดเชื้อสูงถึง 14,108,490 ราย ผู้เสียชีวิต 276,976 ราย สำหรับประเทศผู้ติดเชื้อ 4,008 ราย เสียชีวิต 60 ราย ผู้กำลังติดเชื้อ 137 ราย รักษาหาย 3,811 ราย (ข้อมูล ณ วันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ.2563) นับเป็นภัยพิบัติร้ายแรงของมนุษยชาติ นานาประเทศต่างออกมาตราการในการที่จะควบคุมโรคระบาดนี้ เพื่อรักษาชีวิตของประชาชนให้ได้มากที่สุด และเพื่อปกป้องระบบสาธารณสุขไม่ให้ล่มสลายเนื่องจากมีผู้ป่วยล้นโรงพยาบาล

แต่ในปัจจุบันอาสาสมัครสาธารณสุข หรือ อสม. หมายถึง บุคคลที่ได้รับการคัดเลือกจากชาวบ้านในแต่ละกลุ่มบ้านและได้รับการอบรมตามหลักสูตรที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด โดยมีบทบาทหน้าที่สำคัญในฐานะผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมสุขภาพอนามัย (Change agents) การสื่อข่าวสารสาธารณสุข การแนะนำเผยแพร่ความรู้ การวางแผน และประสานกิจกรรมพัฒนาสาธารณสุข ตลอดจนให้บริการสาธารณสุขด้านต่าง ๆ เช่น การส่งเสริมสุขภาพ การเฝ้าระวังและป้องกันโรค การช่วยเหลือและรักษาพยาบาลขั้นต้น โดยใช้ยาและเวชภัณฑ์ตามขอบเขตที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด การส่งต่อผู้ป่วยไปรับบริการการฟื้นฟูสุขภาพ และการคุ้มครองผู้บริโภคด้านสุขภาพ

บ้านหนองขนาк ตำบลสุขไพบุลย์ อำเภอลำดวน จังหวัดนครราชสีมา เป็นพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดโรคระบาดโควิด 19 เป็นอย่างมาก เนื่องจากบุคลากรมาจากต่างจังหวัดเยอะพอสมควร อย่างไรก็ตามบ้านหนองขนาк ตำบลสุขไพบุลย์ อำเภอลำดวน จังหวัดนครราชสีมา นั้น ยังมีมีผู้ติดเชื้อโคโรนาไวรัส 2019 อันเนื่องมาจากการดูแลตนเอง การรักษาสุขภาพ รวมไปถึงขั้นตอนการทำงาน มาตรการการป้องกันของจังหวัดและพื้นที่หมู่บ้านหนองขนาк อีกทั้งยังมีอาสาสมัครสาธารณสุขที่เป็นผู้ดูแลในเรื่องของมาตรการเหล่านี้ นำมาปรับใช้ในพื้นที่ ตามคำสั่งเบื้องต้น จึงทำให้หมู่บ้านบ้านหนองขนาк ตำบลสุขไพบุลย์ อำเภอลำดวน จังหวัดนครราชสีมา ปลอดภัยโดยสิ้นเชิง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่อง การบริหารการจัดการการแพร่ระบาดของโรคโคโรนา ไวรัส 2019 ของอาสาสมัครสาธารณสุข กรณีศึกษา บ้านหนองขนาк ตำบลสุขไพบุลย์ อำเภอลำดวน จังหวัดนครราชสีมา อันสืบเนื่องมาจากการทำงานของอาสาสมัครสาธารณสุขที่ทำงานกันอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคโคโรนาไวรัส 2019 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการ

บริหารงาน และเพื่อนำให้บุคลากร หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำไปศึกษาและใช้ในพื้นที่ของตน เพื่อความปลอดภัยของคนไทยและมนุษย์ทุกคนที่เสี่ยงต่อการเป็นโรคโควิด 19 ต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาการบริหารการจัดการการแพร่ระบาดของโรคโคโรนา ไวรัส 2019 ของอาสาสมัครสาธารณสุข กรณีศึกษา บ้านหนองขนก ตำบลสุขไพบูลย์ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา

2.2 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารการจัดการการแพร่ระบาดของโรคโคโรนา ไวรัส 2019 ของอาสาสมัครสาธารณสุข กรณีศึกษา บ้านหนองขนก ตำบลสุขไพบูลย์ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา

3. ประโยชน์ของการวิจัย

3.1 เพื่อได้ทราบการบริหารการจัดการการแพร่ระบาดของโรคโคโรนา ไวรัส 2019 ของอาสาสมัครสาธารณสุข กรณีศึกษา บ้านหนองขนก ตำบลสุขไพบูลย์ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา

3.2 เพื่อได้ทราบแนวทางการพัฒนาการบริหารการจัดการการแพร่ระบาดของโรคโคโรนา ไวรัส 2019 ของอาสาสมัครสาธารณสุข กรณีศึกษา บ้านหนองขนก ตำบลสุขไพบูลย์ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา

4. ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตพื้นที่การศึกษา คือ พื้นที่หมู่บ้านบ้านหนองขนก ตำบลสุขไพบูลย์ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา โดยศึกษาการสัมภาษณ์จากอาสาสมัครสาธารณสุขของตำบล จำนวน 32 คน โดยการใช้เกณฑ์คัดเลือกในการเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน โดยใช้ระยะเวลา ตั้งแต่ เดือน กรกฎาคม ดังต่อไปนี้

1. เป็นบุคคลที่ได้รับการรับผิดชอบในส่วน หมู่บ้านบ้านหนองขนก ตำบลสุขไพบูลย์ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา

2. ไม่เป็นผู้ที่มาจากต่างจังหวัด เขตพื้นที่สีแดง หรือบริเวณใกล้เคียง

จำนวนของผู้ให้ข้อมูลขึ้นอยู่กับความเพียงพอและคุณภาพของข้อมูลซึ่งจะพิจารณาจากข้อมูลที่มีความสอดคล้องและตอบคำถามวิจัยได้สมบูรณ์มากกว่าจำนวนผู้ให้ข้อมูลโดยผู้วิจัยยุติการเก็บข้อมูลเมื่อข้อมูลมีความอิ่มตัว (saturation) คือข้อมูลที่ได้เริ่มเป็นข้อมูลที่ซ้ำ ๆ กับข้อมูลเดิมและข้อมูลเดิมได้รับการยืนยันหรือตรวจสอบแล้ว (Morse, 1991) ซึ่งความอิ่มตัวของข้อมูลไม่ได้ขึ้นอยู่กับจำนวนผู้ให้ข้อมูล แต่ขึ้นกับเนื้อหาของเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาเป็นสำคัญจำนวนผู้ให้ข้อมูล-ไม่อาจจะกำหนดไว้ล่วงหน้าได้ว่าเป็นจำนวนเท่าใดทั้งสิ้น ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของการเก็บข้อมูลและทิศทางของข้อมูล (Sandelowski, 1986 อ้างตาม ประณีตและคณะ, 2546) สำหรับในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาจำนวนทั้งหมด 10 ราย

5. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์เจาะลึก (in-depth-interview) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งนั้น ผู้วิจัยจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ (Straubert & Carpenter, 1999, คาร์ฟูนิ, 2545) นอกจากนี้มีเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลอื่น ๆ มีดังนี้

1. แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการหรือ Check list จำนวน 6 ข้อ

2. แนวคำถามเกี่ยวกับปัญหา การแก้ไข และแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคโคโรนา ไวรัส 2019 ของอาสาสมัครสาธารณสุข ในพื้นที่บ้านหนองขนก ตำบลสุขไพบูลย์ อำเภอสว่าง จังหวัดนครราชสีมา โดยมี 6 ข้อคำถาม

1. ท่านมีความพร้อมในการเตรียมตัวในสถานการณ์แพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อย่างไร

2. ท่านมีปัญหาในการบริหารงานในสถานการณ์แพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ตามมาตรการหรือไม่ อย่างไร

3. หากมีการเกิดแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในพื้นที่บ้านหนองขนก ตำบลสุขไพบูลย์ อำเภอสว่าง จังหวัดนครราชสีมา ท่านจะมีการนำมาตรการมาใช้แก้ไขในพื้นที่อย่างไร

4. แนวคิดที่ท่านนำมาใช้การบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคโคโรนา ไวรัส 2019 ในพื้นที่บ้านหนองขนก ตำบลสุขไพบูลย์ อำเภอสว่าง จังหวัดนครราชสีมา อย่างไร

5. ท่านได้ใช้มาตรการในการป้องกันการเชื้อไวรัสโคโรนาในการดำเนินชีวิตของท่านเองหรือไม่

6. ท่านให้ความรู้เกี่ยวกับมาตรการในการป้องกันการเชื้อไวรัสโคโรนา ให้กับประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่บ้านหนองขนก ตำบลสุขไพบูลย์ อำเภอสว่าง จังหวัดนครราชสีมา อย่างไร

3. แบบบันทึกภาคสนาม (field note) เพื่อบันทึกสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในการสัมภาษณ์ พฤติกรรมของผู้ให้ข้อมูลในด้านความรู้สึกอารมณ์สีหน้าท่าทางการแสดงออกของผู้ให้ข้อมูลรวมทั้งปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นขณะสัมภาษณ์ตลอดจนการวางแผนในการสัมภาษณ์ครั้งต่อไปเพื่อให้เห็นบริบทของปรากฏการณ์ที่ศึกษาและนำมาใช้เป็นข้อมูลประกอบในการบรรยายและอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

4. อุปกรณ์สนามประกอบด้วยเครื่องบันทึกเสียงจำนวน 1 เครื่องสมุดบันทึกดินสอปากกาสำหรับจดบันทึกขณะเก็บรวบรวมข้อมูล

5. การวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา หาค่าร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากรศาสตร์ และผลการสัมภาษณ์อาสาสมัครสาธารณสุขรายบุคคล

6. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า อาสาสมัครสาธารณสุขทั้ง 10 ท่าน ให้คำตอบในการสัมภาษณ์คือ มาตรการที่ใช้ในการควบคุมพื้นที่นั้นเป็นมาตรการที่ได้จากโรงพยาบาลอำเภอ โดยมีการนำสมาชิกที่มีส่วนเกี่ยวข้องไปอบรม เข้าร่วมโครงการสัมมนาออนไลน์เกี่ยวกับการป้องกันไวรัสโคโรนา 19 เพื่อเป็นการนำไปในชีวิตประจำวัน และแนะนำแนวทางมาตรการป้องกันในชุมชน แล้วจึงบังคับใช้เมื่อผลการดูแลตนเองไม่ดีขึ้น ทางเราอาสาสมัครสาธารณสุขร่วมมือกันกับทางองค์การบริหารส่วนตำบล โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และโรงพยาบาลระดับอำเภอในการควบคุมมาตรการเหล่านี้ จึงเป็นที่มาของแนวคิดในการดูแลชุมชนที่ว่า เราควรใช้มาตรการกับตัวเองให้เห็นผลลัพธ์ก่อนนำไปเผยแพร่ให้กับชาวบ้านหนองขนาк ตำบลสุขไพบูรณ์ อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา ให้รู้จักการป้องกันตนเอง เพื่อตัวเองและคนรอบข้าง พวกเขาจะทราบถึงผลที่ตามมาหลังจากไม่ทำตามมาตรการดังเช่น ณ ปัจจุบัน ที่ผู้คนยังละเลยการสวมใส่แมส และแนะนำในเรื่องของการฉีดวัคซีนอีกด้วย ส่วนการแนะนำนั้น เราใช้มาตรการนำชาวบ้าน คริวเรือนละ 1 คน มาฟังมาตรการการป้องกันและให้ความรู้เกี่ยวกับสมุนไพรรไทย รวมไปถึงการทำเจลแอลกอฮอล์ในยุคนี้อีกด้วย นอกจากจะเป็นการดูแลตนเองและการใช้ชีวิตในยุค New Normal แล้ว ยังสามารถสร้างอาชีพและรายได้ผ่านทางออนไลน์ในสถานการณ์นี้อีกด้วย อย่างไรก็ตามหากมีบุคคลอื่นที่เข้ามาในหมู่บ้านแล้วนำพาหะมาสู่ประชาชนคนอื่นๆ ทางเราได้มีการตั้งตรวจสอบคนเข้าออกของหมู่บ้านอยู่แล้ว ซึ่งแนวทางนี้ เป็นแนวทางการเริ่มจากจุดเล็กๆ ร่วมด้วยช่วยกันในการป้องกันตนเอง สามารถนำไปสู่จุดใหญ่ๆ ได้ ทางเรากำลังคิดแนวทางใหม่เพื่อนำเสนอการแก้ปัญหาให้กับหมู่บ้านอื่นๆ อีกด้วย

7. การอภิปรายผล

การวิจัยฉบับนี้ได้มีการสัมภาษณ์จากอาสาสมัครสาธารณสุขจำนวน 10 คน ซึ่งแนวทางการในดำเนินการจะมีส่วนที่คล้ายคลึงกันเป็นอย่างมาก ดังนั้น การอภิปรายจึงไปในแนวทางเดียวกันว่า อาสาสมัครสาธารณสุขร่วมมือกันกับทางองค์การบริหารส่วนตำบล โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และโรงพยาบาลระดับอำเภอในการควบคุมมาตรการเหล่านี้ จึงเป็นที่มาของแนวคิดในการดูแลชุมชนที่ว่า เราควรใช้มาตรการกับตัวเองให้เห็นผลลัพธ์ก่อนนำไปเผยแพร่ให้กับชาวบ้านหนองขนาк ตำบลสุขไพบูรณ์ อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา ให้รู้จักการป้องกันตนเอง เพื่อตัวเองและคนรอบข้าง พวกเขาจะทราบถึงผลที่ตามมาหลังจากไม่ทำตามมาตรการดังเช่น ณ ปัจจุบัน ที่ผู้คนยังละเลยการสวมใส่แมส และแนะนำในเรื่องของการฉีดวัคซีนอีกด้วย ส่วนการแนะนำนั้น เราใช้มาตรการนำชาวบ้าน คริวเรือนละ 1 คน มาฟังมาตรการการป้องกันและให้ความรู้เกี่ยวกับสมุนไพรรไทย รวมไปถึงการทำเจลแอลกอฮอล์ในยุคนี้อีกด้วย นอกจากจะเป็นการดูแลตนเองและการใช้ชีวิตในยุค New Normal แล้ว ยังสามารถสร้างอาชีพและรายได้ผ่านทางออนไลน์ในสถานการณ์นี้อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐพงษ์ เที่ยงกุล และ ยุทธนา แยกคาย ศึกษาปัจจัยทำนายการ ปฏิบัติงานตาม

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

บทบาทอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านเขตเมืองจังหวัดสุโขทัยพบว่าการ มีตำแหน่งอื่นในชุมชนได้แก่ ประธานกรรมการ ชุมชนมีการปฏิบัติงานได้ดีกว่าไม่เป็นประธาน กรรมการชุมชนและตำแหน่งในกลุ่มอสม. มีความสัมพันธ์กับระดับการปฏิบัติงานตามบทบาท ของอสม. โดยพบว่าอสม.ที่มีตำแหน่งเป็นเลขานุการหรือ เภรณุกมีมีการปฏิบัติงานตาม บทบาทของอสม.ร้อยละ100 ซึ่งสวนใหญ่ผู้ที่อยู่ในตำแหน่งนี้จะปฏิบัติงานและมีการประสานงานได้ดีในส่วนของคุณภาพของอสม.มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติงานตามบทบาท ของอสม. สอดคล้องกับการศึกษา ของธัญญา สิริธัญยสวัสดิ์ และคณะ ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ การปฏิบัติงานตามบทบาทของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในการดำเนินงานหมู่บ้านจัดการสุขภาพ อำเภอวารินชำราบจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ปัจจัยด้านความรู้ในการดำเนินงานการจัดการหมู่บ้านสุขภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติงานตามบทบาทของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน และค่าเฉลี่ย แรงจูงใจของอสม. มีความสัมพันธ์ ทางบวกกับการปฏิบัติงานตามบทบาทของอสม.

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

การวิจัยฉบับนี้ได้มีการสัมภาษณ์จากอาสาสมัครสาธารณสุขจำนวน 10 คน ซึ่งแนวทางการใน ดำเนินการจะมีส่วนที่คล้ายคลึงกันเป็นอย่างมาก ซึ่งมีผลต่อการนำแนวทางไปใช้ในสถานที่อื่นๆได้อย่าง เหมาะสม เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไขต่อสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 19

8.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ในการป้องกันการระบาดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) เช่น การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน เป็นต้น และควรศึกษาทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพในเรื่องบทบาทของอาสาสมัคร สาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ในการป้องกันการระบาดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เปรียบเทียบในระดับพื้นที่ เช่น ชุมชน หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด ภูมิภาค และระดับประเทศ

9. บรรณานุกรม

- กรมควบคุมโรคกระทรวงสาธารณสุข. (2564). คู่มือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในการตอบโต้ภาวะฉุกเฉินกรณีการ ระบาดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา2019 ในประเทศไทย. สืบค้นเมื่อ เมื่อ 8 กรกฎาคม 2564, จาก https://ddc.moph.go.th/viralpneumonia/file/g_other/G42_1.pdf.
- กรมควบคุมโรคกระทรวงสาธารณสุข. (2563). โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา2019 (COVID-19) สถานการณ์ทั่วโลก. สืบค้นเมื่อ 8 กรกฎาคม 2564, จาก <https://ddcportal.ddc.moph.go.th/portal/apps/opsdashboard/index.html#/20f3466e075e45e5946aa87c96e8ad65>.

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ณัฐพงษ์ เฮียงกุล, ยุทธนา แยกคาย. (2563). ปัจจัยทำนายการปฏิบัติงานตามบทบาทอาสาสมัครสาธารณสุขประจำ
ประจำ

หมู่บ้านเขตเมืองจังหวัดสุโขทัย.วารสารวิชาการสาธารณสุข[อินเทอร์เน็ต] 2563(29):314-322. สืบค้น
เมื่อ 8 กรกฎาคม 2564, จาก <http://thaidj.org/index.php/JHS/article/view/8813/8110>
วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2563). การระบาดของไวรัสโคโรนาในประเทศไทยพ.ศ.2563. สืบค้นเมื่อ 8
กรกฎาคม

2564, จาก [https://th.wikipedia.org/wiki/การระบาดของไวรัสโคโรนาในประเทศไทย_](https://th.wikipedia.org/wiki/การระบาดของไวรัสโคโรนาในประเทศไทย_พ.ศ._2563)
พ.ศ._2563.

บุญใจ ศรีสถิตยนรากร. (2545). ระเบียบวิธีการวิจัยทางพยาบาลศาสตร์=*The methodology in nursing*
research.กรุงเทพฯ :คณะพยาบาลศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศูนย์ปฏิบัติการภาวะฉุกเฉินกรมควบคุมโรค. (2564). รายงานสถานการณ์โรคปอดอักเสบจากเชื้อไวรัสโคโรนา
สายพันธุ์ใหม่. 2564(19): 121-128.

เสรี ลาขโรจน. (2537). เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารการจัดการและการประเมินผลการศึกษา(หน่วยที่ 1-
7).

นนทบุรี:มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช;

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรค โควิด-19 ของอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

วิไลวรรณ คงเสาร์ (Wilaiwan Kongsao)¹

อัญชญา ท่อจันทร์ (Anchana Horjan)¹

และเบญจพร จันทร์โคตร (Benjaporn Juntarakote)^{2*}

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 และศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ กลุ่มบุคคลากรจำนวน 3 คน และประชาชนจำนวน 380 คน ใช้แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกเป็น 4 ด้าน คือ 1. ด้านบุคลากร มีภารกิจในการปฏิบัติงานที่ซ้ำซ้อนหลายหน่วยงานเกิดความล่าช้าในการดำเนินงาน 2. ด้านงบประมาณ ในสถานการณ์เร่งด่วนต้องทำเรื่องของบประมาณภายใต้กฎระเบียบข้อบังคับ ใช้เวลาในการดำเนินการที่ค่อนข้างนาน 3. ด้านอุปกรณ์ ในช่วงแรกอุปกรณ์ยังไม่เพียงพอ อาจจะทำให้เกิดการติดเชื้อเพิ่มจากเจ้าหน้าที่ในขณะปฏิบัติหน้าที่ 4. ด้านการปฏิบัติงาน จากสถานการณ์ความรุนแรงทำให้การดำเนินภารกิจในสภาวะวิกฤตเกิดประสิทธิภาพไม่ครบถ้วน ส่งผลให้การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยคือ 4.74

คำสำคัญ: ปัจจัย; การบริหารจัดการ; มาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุม; การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

¹ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

² อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช Corresponding author, E-mail: benjaporn_jun@nstru.ac.th

Factors Affecting on the Management of Surveillance Measures, Prevention and Control of the Spread of COVID-19 of Lan Saka District, Nakhon Si Thammarat Province

Abstract

This research aims to study the factors affecting the management of surveillance measures, prevention and control of the spread of COVID-19. and study the public opinion on the administration of surveillance measures, prevention and control of the spread of COVID-19 of Lan Saka District, Nakhon Si Thammarat Province. The sample group used in the research was a group of 3 personnel and 380 people. Interview forms and questionnaires were used to collect data. The statistics used to analyze the data were mean and standard deviation.

The results of the research revealed that factors affecting the management of surveillance measures, prevention and control of the spread of COVID-19 of Lan Saka District Nakhon Si Thammarat Province is divided into 4 areas: 1. Personnel, there are tasks that are redundant in many departments, causing delays in operations. 2. Budget, in urgent situations, need to request a budget under the rules and regulations. It takes quite a long time to complete. 3. Equipment, in the beginning, the equipment is not enough, it may cause additional infection from the staff while on duty. 4. Operations, due to the violent situation, the mission operation in the crisis situation was not fully effective, resulting in solving the problems of the people. Public opinion towards the administration of surveillance measures, prevention and control of the spread of COVID-19 found that the overall level was at a high level with an average of 4.74.

Keyword: Factor; Management; Surveillance Measures, Prevention and Control; Spread of COVID-19

1. บทนำ

การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด-19 ในปี 2563 เป็นโรคที่ติดต่อได้ง่ายและเป็นอันตรายอย่างมากต่อชีวิตของผู้ได้รับเชื้อ ประกอบกับไม่มีวัคซีนที่สามารถป้องกันโรคได้ 100% จึงมีผู้ติดเชื้อและเสียชีวิตจากโรคดังกล่าวเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากทั่วโลกจนองค์การอนามัยโลกต้องประกาศให้การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นการระบาดใหญ่ และขอให้ประเทศในกลุ่มอาเซียนบังคับใช้มาตรการที่เข้มงวดเด็ดขาดยิ่งขึ้น การระบาดของโรคดังกล่าวจึงเป็นสถานการณ์อันกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของประชาชน ซึ่งต้องใช้มาตรการเข้มงวดและเร่งด่วนเพื่อควบคุมมิให้โรคแพร่ระบาดออกไปในวงกว้าง เพื่อรักษาไว้ซึ่งความปลอดภัยของประชาชน และการดำรงชีวิตโดยปกติสุขของประชาชน นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจึงให้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักรประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร 2563 (ประยุทธ์ จันทร์โอชา, 2563)

ในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดนครศรีธรรมราช มีมติเห็นชอบให้มีการผ่อนคลายมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 กำหนดพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นพื้นที่เฝ้าระวัง (สีเขียว) สuspendสถานที่เสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรคฯเป็นการชั่วคราวหรือการจัดกิจกรรมอื่นในลักษณะทำนองเดียวกัน รายงานสถานการณ์การติดเชื้อโควิด-19 วันที่ 25 มกราคม 2564 ในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีผู้ป่วยติดเชื้อสะสมจำนวน 4 ราย รักษาหายแล้วจำนวน 4 ราย ส่งตรวจหาเชื้อจำนวน 2,855 ราย ส่งตรวจไม่พบเชื้อจำนวน 2,849 ราย รอผลการตรวจอีก 2 ราย การเฝ้าระวังผู้สัมผัสเสี่ยงสูงส่งตรวจหาเชื้อจำนวน 175 ราย ไม่พบเชื้อจำนวน 175 ราย การเฝ้าระวังกลุ่มแรงงานต่างด้าวส่งตรวจหาเชื้อจำนวน 537 ราย ไม่พบเชื้อจำนวน 537 ราย ไม่มีผู้ติดเชื้อรายใหม่และไม่มีผู้ติดเชื้อที่รักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาล วันที่ 27 มกราคม 2564 จังหวัดนครศรีธรรมราช คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดฯ คลายล็อกให้สามารถเปิดสถานบริการร้านอาหาร คาราโอเกะ โรงแรม (สำหรับจัดประชุม) ฟิตเนส โรงภาพยนตร์ สนามเด็กเล่น งานประเพณีต่าง ๆ และถนนคนเดินได้ แต่ต้องมีมาตรการเฝ้าระวังอย่างเคร่งครัดและให้หน่วยงานในสังกัดควบคุมและป้องกันการแพร่ระบาดในพื้นที่ที่รับผิดชอบ (กระทรวงสาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราช, 2563; กระทรวงสาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราช, 2564)

อำเภอลานสกาเป็นหนึ่งในหน่วยงานในสังกัดของจังหวัดนครศรีธรรมราชที่นำมาตราการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) มาใช้ในการบริหารงาน ตั้งแต่มีการระบาดของโรคโควิด-19 ในประเทศไทย หน่วยงานขอให้ประชาชนในพื้นที่ปฏิบัติตามมาตรการการป้องกันโควิด-19 อย่างเคร่งครัด สวมหน้ากากอนามัยหรือหน้ากากผ้าให้ถูกวิธีตลอดเวลา ทุกครั้งเมื่อออกนอกบ้านหรืออยู่ในพื้นที่สาธารณะ เว้นระยะห่างระหว่างกัน 1-2 เมตร หมั่นล้างมือด้วยน้ำและสบู่ หรือแอลกอฮอล์เจล และสแกนแอปพลิเคชันไทยชนะทุกครั้ง เพื่อการสอบสวนและติดตามได้อย่างรวดเร็วในการดำเนินงานเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 จึงต้องอาศัยการบูรณาการความร่วมมือจากองค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ เพื่อให้การดำเนินการตามข้อสั่งการเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและทันท่วงที (วีรศักดิ์ บัวศรี, 2564)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารและความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อนำผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์ใน การเฝ้าระวัง การป้องกัน การควบคุม ของเจ้าหน้าที่ และประชาชน

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 (COVID-19) ของอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 (COVID-19) ของอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

3. ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 (COVID-19) ของอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 (COVID-19) อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช
3. ผลการวิจัยในครั้งนี้ สามารถนำไปเป็นแนวทางในการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 ในปัจจุบัน

4. สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยด้านบุคคลากรที่ส่งผลต่อการบริหารมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 (COVID-19) ของอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 (COVID-19) ของอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช อยู่ในระดับปานกลาง

5. ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

5.1 ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานการบริหารมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 (COVID-19) ของอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช 4 m ประกอบด้วย 1) ทรัพยากรมนุษย์ 2) เงินทุน 3) วัสดุอุปกรณ์ 4) วิธีปฏิบัติการ

5.2 ตัวแปรตาม การบริหารมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 (COVID-19) ของอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ประกอบด้วย 1) การเฝ้าระวัง 2) การป้องกัน 3) การควบคุม

6. วิธีดำเนินการวิจัย

6.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

6.1.1 ประชากร การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษากลุ่มบุคลากรในอำเภอลานสกา จำนวน 43 คน และ ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่อำเภอลานสกา จำนวน 39,306 คน จากจำนวน 5 ตำบล

6.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย

1) บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 (COVID-19) ของอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 3 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากประชากรที่สอดคล้องกับการวิจัยและสามารถเป็นผู้ให้ข้อมูลในระดับลึกได้

2) ประชากรในพื้นที่อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 380 คน โดยใช้สูตรคำนวณแบบเครซี่และมอร์แกน จากประชากรทั้งหมดในพื้นที่อำเภอลานสกาทั้งจำนวน 5 ตำบล

6.2 เครื่องมือรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม เพื่อสอบถามข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในเรื่อง การบริหารมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 (COVID-19) ของอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

6.2.1 แบบสัมภาษณ์สำหรับบุคลากรในที่ว่าอำเภอลานสกา เรื่องการบริหารมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 (COVID-19) ของอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับเกี่ยวกับการบริหารมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 (COVID-19) ของอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานการบริหารมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 (COVID-19) ของอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

6.2.2 แบบสอบถามสำหรับประชาชน เรื่องการบริหารมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 (COVID-19) ของอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 (COVID-19) ของอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า ในคำถามแต่ละข้อจะมีคำตอบให้เลือกในลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แปลความหมายโดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และจัดกลุ่มคะแนนตามค่าพิสัยดังกล่าว ได้แบ่งคะแนนระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.21 - 5.00	หมายถึง เห็นด้วยระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.41 - 4.20	หมายถึง เห็นด้วยระดับมาก
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.61 - 3.40	หมายถึง เห็นด้วยระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.81 - 2.60	หมายถึง เห็นด้วยระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 1.80	หมายถึง เห็นด้วยระดับน้อยที่สุด

6.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

6.3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลในเชิงปริมาณ ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง นำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำตอบในแบบสอบถามและรับแบบสอบถามกลับคืนหลังจากกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว และนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาใช้ในการวิเคราะห์และสรุปผล

6.3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลในเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยสร้างแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสังเกตโดยการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำตอบในแบบสัมภาษณ์และรับแบบสัมภาษณ์กลับคืนหลังจากกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสัมภาษณ์เรียบร้อยแล้ว นำผลการศึกษาจากแบบสัมภาษณ์มาทำการวิเคราะห์พรรณนาและสรุปผล

6.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลในไปวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สำหรับการวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์ เพื่อให้เหมาะสมสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้รวบรวมในส่วนนี้จะเป็นการวิเคราะห์การบริหารมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 (COVID-19) ของอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยหาค่าข้อมูลที่ได้มาสรุปผลการวิจัย ดังนี้

6.4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ จากค่าเฉลี่ย (Mean) สำหรับวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 (COVID-19) ของอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) สำหรับการกระจายข้อมูล

6.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ นำเสนอข้อมูลในรูปแบบพรรณนา มาวิเคราะห์ประกอบการบรรยาย ขั้นตอน หรือวิธีการต่างๆโดยการนำเสนอข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

7. สรุปผลการวิจัย

การบริหารมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้ดำเนินการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่มซึ่งงานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยแบบผสมวิธี โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพร่วมกับการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการบริหารมาตรการเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากร ส่งผลต่อการดำเนินงานการบริหาร มาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของอำเภอลานสกาจังหวัดนครศรีธรรมราช แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

จากการสัมภาษณ์เรื่อง การบริหารมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 (COVID-19) ของอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 หรือโควิด-19 ถือเป็นภัยคุกคามที่ร้ายแรง มีผู้ติดเชื้อเป็นจำนวนมาก ทำให้ส่งผลกระทบในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว หรือความมั่นคงของชาติ จากวิกฤติการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 ในขณะนี้ ด้านการเฝ้าระวังโรคโควิด-19 มีการส่งเสริมและสร้างภูมิคุ้มกันในการรับรู้การเฝ้าระวังโรค แบ่งออกเป็น 1. การเฝ้าระวังในผู้สงสัยติดเชื้อ/ผู้ป่วย เช่น ผู้สงสัยติดเชื้อที่มีอาการ ผู้ป่วยโรคปอดอักเสบ 2. การเฝ้าระวังในบุคลากรด้านการแพทย์และสาธารณสุข 3. การป่วยเป็นกลุ่มก้อน เฝ้าระวังผู้มีอาการติดเชื้อระบบทางเดินหายใจเป็นกลุ่มก้อน และจัดตั้งจุดตรวจวัดอุณหภูมิตามหมู่บ้านเพื่อเป็นการเฝ้าระวังโรคโควิด-19 ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ถึงภัยของโรคโควิด-19 และแจกจ่ายหน้ากากอนามัยในชุมชนและสถานที่ต่าง ๆ จัดตั้งทีม อสม. เฝ้าระวังบุคคลที่มาจากพื้นที่เสี่ยงให้กักตัว 14 วัน และตั้งด่านคัดกรองตรวจวัดอุณหภูมิในทุกสถานที่ที่อาจก่อให้เกิดพื้นที่เสี่ยง มีการป้องกันโรคโควิด-19 โดยให้ปิดสถานที่เสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรค เป็นการชั่วคราวประกอบด้วย สนามชนโค สนามชนไก่ สนามกัดปลา สนามชกมวย ทั้งสนามฝึกซ้อมและสนามแข่งขันหรือการจัดกิจกรรมอื่นในลักษณะทำนองเดียวกัน ให้สถานที่/กิจการ/กิจกรรม รวมไปถึงสถานที่บริการต่าง ๆ ไม่ให้ในพื้นที่จัดกิจกรรมที่จะเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคและการบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานสาธารณสุขและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อรณรงค์ให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับรู้ให้มีความสำคัญต่อโรคโควิด-19 และดำเนินการตามมาตรการที่รัฐบาลกำหนดไว้เพื่อป้องกันอย่างเคร่งครัด เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคได้อย่างรวดเร็ว

การควบคุมโรคโควิด-19 มีการตรวจสอบและบันทึกข้อมูลของผู้เดินทางมาจากพื้นที่เสี่ยงสีแดงหรือสีส้มและการกักตัว 14 วันสำหรับผู้ที่มิมีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับผู้ติดเชื้อและสถานที่แพร่ระบาดของเชื้อ สอบถามประวัติเสี่ยง ประวัติการเดินทางในช่วง 14 ที่ผ่านมา และอาการของเจ้าหน้าที่ พนักงานทุกคน และบุคคลภายนอกที่เข้ามาในสถานที่ต่าง ๆ ณ จุดคัดกรอง มีการตรวจวัดอุณหภูมิ ให้ทุกคนสวมใส่หน้ากากอนามัยตลอดเวลา กำหนดจำนวนคนในการเข้ารับบริการในแต่ละวัน เว้นระยะห่างในการติดต่อกับผู้รับบริการ และที่นั่งรอรับบริการ และพนักงานด้วยกันอย่างน้อย 1 เมตร รมั้ดระวังการสัมผัสใกล้ชิดขณะปฏิบัติหน้าที่

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

สวมหน้ากากอนามัย และสวมหน้ากากคุ่มหน้า (face shield) หรือแว่น ทุกครั้งเมื่อปฏิบัติหน้าที่ รวมถึงทำความสะอาดบริเวณที่มีคนสัมผัสร่วมกัน เช่น ลูกบิดประตู ทุก 2 ชั่วโมง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินการจัดการบริหารมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 (COVID-19) ของอำเภอเสนาสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ปัจจัยด้านบุคลากร พบว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อสม. มีภารกิจในการปฏิบัติงานที่ซ้ำซ้อนกันหลายหน่วยงาน ภารกิจหลายอย่างใช้เวลายาวนานแต่ผู้ปฏิบัติยังเป็นบุคคลเดิมจึงเกิดความล่าช้าในการดำเนินการส่งผลกระทบต่อการทำงาน บุคลากรหรือผู้นำชุมชนในตำบลต่าง ๆ ขาดความรู้ในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ที่เพียงพอหรือไม่สามารถรับมือกับสถานการณ์ในชุมชนก็จะทำให้เกิดการติดเชื้อหรือแพร่ระบาดของโรคโควิดได้ การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ส่งผลกระทบต่อการทำงานของบุคลากร เพราะต้องปฏิบัติงานภายใต้มาตรการที่ทางรัฐบาลกำหนดอย่างเคร่งครัด ทำให้เกิดความวิตกกังวลเกี่ยวกับโรคเกิดความเครียดในการทำงาน กรณีมีการประชุมนอกหน่วยงาน หรือต้องปฏิบัติหน้าที่ภายนอกหน่วยงานตามนโยบายรัฐบาล มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

2. ปัจจัยด้านงบประมาณ พบว่า ในสถานการณ์เร่งด่วนต้องทำเรื่องของบประมาณภายใต้กฎระเบียบข้อบังคับของกฎหมายอย่างเคร่งครัดเช่นเดิม มีขั้นตอนการทำงานซับซ้อน และใช้เวลาในการดำเนินการที่ค่อนข้างนาน กลายเป็นอุปสรรคสำคัญทำให้การแก้ไขปัญหาบางอย่างเกิดความล่าช้าไม่ทันเหตุการณ์ การกักตัวผู้ที่มีความเสี่ยงที่ติดเชื้อเพื่อรับมือสถานการณ์ฉุกเฉินจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 งบประมาณจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญเป็นอย่างมากในการดำเนินการจัดแผนงานและโครงการแก้ไขปัญหาผลกระทบโรคโควิด-19 ด้านการแพทย์และสาธารณสุข จะต้องทำการแจกจ่ายงบประมาณในการทำงานภายใต้สถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ให้อย่างครอบคลุม มีการจัดการบริหารงานงบประมาณในเรื่อง 1. ค่าใช้จ่าย ค่าเหี่ยวยา ค่าชดเชย ค่าเสี่ยงภัย 2. จัดหาอุปกรณ์การแพทย์และสาธารณสุข 3. ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต่อการบำบัดรักษา ป้องกัน และควบคุมโรค 4. เพื่อเตรียมความพร้อมด้านสถานพยาบาลและค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล

3. ปัจจัยด้านอุปกรณ์ พบว่า การดำเนินงานตามมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในช่วงแรกที่เกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ทำให้การจัดซื้ออุปกรณ์ป้องกัน และอุปกรณ์ทางการแพทย์ทำได้ไม่มากนัก เนื่องด้วยของขาดแคลนและติดขัดในระเบียบที่เกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่พนักงานผู้ปฏิบัติได้รับการสนับสนุนอุปกรณ์มาใช้ค่อนข้างน้อยไม่เพียงพอ เช่น หน้ากาก ชุดป้องกัน เป็นต้น อาจจะทำให้เกิดการติดเชื้อเพิ่มจากเจ้าหน้าที่ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่หรือประชาชนที่เข้ามาใช้บริการในสถานที่ราชการ อุปกรณ์จึงเป็นปัจจัยที่สำคัญในบำบัดรักษา ป้องกัน และควบคุมโรค กำลังผลิตอุปกรณ์น้อยกว่าความต้องการ ทำให้การแจกจ่ายวัสดุอุปกรณ์การป้องกันได้ไม่ทั่วถึงในบางพื้นที่ ขาดแคลนอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการป้องกันและควบคุมเกี่ยวกับโรคโควิด-19 ในสถานพยาบาลอาจส่งผลให้โรงพยาบาลต้องเสียบุคลากรรวมทั้งพยาบาลและเจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่สัมผัสกับผู้ป่วยให้กับการกักตัวและรักษาโรคโควิด-19

4. ปัจจัยด้านการปฏิบัติงาน พบว่า จากสถานการณ์ความรุนแรงของการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ที่ผ่านมา ทำให้ไม่สามารถดำเนินการกิจในสภาวะวิกฤตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนเป็นไปโดยขาดระบบการบริหารจัดการที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการบริหาร

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564

“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ประชาชน ในช่วงแรกของการระบาดอาจไม่สามารถดำเนินงานหรือให้บริการได้อย่างต่อเนื่อง ต้องนำมาปรับกระบวนการทำงานใหม่ เพื่อให้มั่นใจว่าภารกิจหลักของราชการหรืองานบริการประชาชนที่สำคัญ สามารถดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่องไม่สะดุดหยุดลงแม้ว่าจะประสบกับวิกฤตการณ์หรือภัยพิบัติต่าง ๆ ในช่วงแรกของการปฏิบัติงานทำให้เจ้าหน้าที่บางรายปฏิบัติงานด้วยความกังวลและกลัวที่จะติดเชื้อจากบุคคลอื่น เนื่องด้วยภาระหน้าที่ ครอบครัวยุติที่ต้องดูแล ทำให้การปฏิบัติหน้าที่บางอย่างอาจไม่ได้ประสิทธิภาพอย่างเต็มที่แต่ภายหลังได้มีการนำเอาเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการทำงานเพิ่มมากขึ้นเพื่อลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อต่อกัน

จากการวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการบริหารมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ให้ผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ในด้านต่าง ๆ

การบริหารมาตรการด้านการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของ โรคโควิด-19	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19			
1. มีการจัดตั้งจุดคัดกรองป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 รอยต่อจังหวัด/หมู่บ้าน/ชุมชน	4.15	0.83	มาก
2. มีการเฝ้าระวังผู้ป่วย/ผู้สงสัยติดเชื้อที่มาจากพื้นที่เสี่ยง	4.47	0.60	มากที่สุด
3. มีการเฝ้าระวังในบุคลากรด้านการแพทย์และสาธารณสุข	4.54	0.50	มากที่สุด
4. มีการตรวจคัดกรองประชาชนเสี่ยงตามจุดคัดกรองและสถานที่ท่องเที่ยว	4.56	0.50	มากที่สุด
5. แจ้งให้ผู้ประกอบการเฝ้าระวังผู้ป่วยและตรวจสอบการลงทะเบียนของนักท่องเที่ยวอย่างละเอียด	4.77	0.44	มากที่สุด
6. มีการติดตามสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 อย่างต่อเนื่อง	4.65	0.53	มากที่สุด
7. มีการใช้กลไกคณะกรรมการหมู่บ้านในพื้นที่ตามความจำเป็นและเหมาะสมสนับสนุนการดำเนินงานจังหวัด	4.65	0.72	มากที่สุด
รวม	4.54	0.59	มากที่สุด
ด้านการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19			
1. เจ้าหน้าที่สวมหน้ากากอนามัย/หน้ากากผ้าตลอดการปฏิบัติงาน	4.79	0.64	มากที่สุด
2. มีการให้กำนัน ผู้ใหญ่ บ้านเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวิธีการป้องกันโรคไวรัส covid-19 ผ่านทางหอกระจายข่าวเป็นประจำทุกวัน	4.89	0.52	มากที่สุด
3. มีการวัดอุณหภูมิก่อนเข้าที่ว่าการอำเภอ	4.89	0.59	มากที่สุด
4. มีการใช้ระบบบัตรคิวและจำกัดจำนวนผู้เข้ารับบริการ	4.84	0.65	มากที่สุด

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
 “การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

5. มีการแจกเจลล้างมือและหน้ากากอนามัยตามจุดที่มีประชาชนใช้บริการ	4.91	0.48	มากที่สุด
6. มีการดำเนินมาตรการระยะห่างทางสังคม เว้นระยะห่างไม่น้อยกว่า 1 เมตร	4.90	0.55	มากที่สุด
7. มีการจัดตั้งชุดปฏิบัติการเคลื่อนที่เร็วในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรค covid-19 และบังคับใช้กฎหมายตามพ.ร.ก.ฯ ฉุกเฉินและกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	4.65	0.83	มากที่สุด
รวม	4.84	0.61	มากที่สุด
ด้านการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19			
1. มีการจัดพื้นที่สำหรับผู้รับบริการอย่างเหมาะสม	4.72	0.78	มากที่สุด
2. มีบริการการชำระเงินที่ปลอดภัย เช่น Online Payment	4.85	0.64	มากที่สุด
3. มีการปิดสถานที่เสี่ยงในการแพร่กระจายของโรคโควิด-19 เป็นการชั่วคราว	4.89	0.55	มากที่สุด
4. มีการให้เช็คอินก่อนไปในสถานที่ต่าง ๆ	4.84	0.56	มากที่สุด
5. ให้สถานที่ประกอบการเปิด-ปิดตามเวลาที่กฎหมายกำหนด	4.85	0.56	มากที่สุด
6. การจัดกิจกรรมรวมกลุ่มไม่เกิน 300 คนหรือเกินต้องมีการแจ้งเจ้าหน้าที่หรือนายอำเภอ	4.91	0.49	มากที่สุด
7. มีการให้ข้อมูลความรู้ของโรคโควิด-19 ประชาสัมพันธ์ คำแนะนำหรือสื่อ	4.80	0.60	มากที่สุด
รวม	4.84	0.60	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยต่อการบริหารมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ในด้านการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.54 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าหน่วยงานมีการแจ้งให้ผู้ประกอบการเฝ้าระวังผู้ป่วยและตรวจสอบการลงทะเบียนของนักท่องเที่ยวอย่างละเอียดมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77 รองลงมาคือ มีการติดตามสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 อย่างต่อเนื่อง และมีการใช้กลไกคณะกรรมการหมู่บ้านในพื้นที่ตามความจำเป็นและเหมาะสมสนับสนุนการดำเนินงานจังหวัด มีค่าเฉลี่ยเป็น 4.65 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งจุดคัดกรองป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 รอยต่อจังหวัด/หมู่บ้าน/ชุมชน มีสัดส่วนน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.15

ในด้านการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.84 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าหน่วยงานมีการแจกเจลล้างมือและหน้ากากอนามัยตามจุดที่มีประชาชนใช้บริการมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.91 รองลงมาคือ มีการ

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ดำเนินมาตรการระยะห่างทางสังคม เว้นระยะห่างไม่น้อยกว่า 1 เมตร มีค่าเฉลี่ยเป็น 4.90 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งชุดปฏิบัติการเคลื่อนที่เร็วในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรค covid-19 และบังคับใช้กฎหมายตามพร.ก.ฯ ฉุควินและกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.65

ในด้านการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.93 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อมาตรการในการจัดกิจกรรมรวมกลุ่มไม่เกิน 300 คนหรือเกินต้องมีการแจ้งเจ้าหน้าที่หรือนายอำเภอ มีค่าเฉลี่ย 4.91 รองลงมาคือ มาตรการการปิดสถานที่เสี่ยงในการแพร่กระจายของโรคโควิด-19 เป็นการชั่วคราว มีค่าเฉลี่ยเป็น 4.89 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการจัดพื้นที่สำหรับผู้รับบริการอย่างเหมาะสม มีสัดส่วนน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.72

8. การอภิปรายผล

ในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานการบริหารมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราชพบว่า 1. ด้านบุคลากร พบว่า การบริหารมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 (COVID-19) ของอำเภอลานสกา มีการจัดสรรบุคลากรเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการการบริหารมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 โดยด้านบุคลากรในอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อสม. มีภารกิจในการปฏิบัติงานที่ซ้ำซ้อนกัน ภารกิจหลายอย่างใช้เวลายาวนานแต่ผู้ปฏิบัติยังเป็นบุคคลเดิมที่ทำภารกิจเกิดความล่าช้าในการดำเนินงาน ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงาน 2. ด้านงบประมาณ พบว่า ในสถานการณ์เร่งด่วนต้องทำเรื่องของงบประมาณภายใต้กฎระเบียบข้อบังคับของกฎหมายเช่นเดิม มีขั้นตอนการทำงานซับซ้อน และใช้เวลาในการดำเนินการที่ค่อนข้างนาน กลายเป็นอุปสรรคสำคัญทำให้การแก้ไขปัญหาบางอย่างเกิดความล่าช้าไม่ทันเหตุการณ์ การกักตัวผู้ที่มีความเสี่ยงที่ติดเชื้อเพื่อรับมือสถานการณ์ฉุกเฉินจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 งบประมาณจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญเป็นอย่างมากในการดำเนินการจัดแผนงานและโครงการแก้ไขปัญหาผลกระทบโรคโควิด-19 ต่อด้านการแพทย์และสาธารณสุข 3. ด้านอุปกรณ์ พบว่า ปัจจัยด้านอุปกรณ์ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานตามมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในช่วงแรกที่เกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ทำให้การจัดซื้ออุปกรณ์ป้องกัน และอุปกรณ์ทางการแพทย์ทำได้ไม่มากนัก เนื่องด้วยของขาดแคลนและติดขัดในระเบียบที่เกี่ยวข้องเจ้าหน้าที่พนักงานผู้ปฏิบัติได้รับการสนับสนุนอุปกรณ์มาใช้ค่อนข้างน้อยไม่เพียงพอ เช่น หน้ากาก ชุดป้องกัน เป็นต้น อาจจะทำให้เกิดการติดเชื้อเพิ่มจากเจ้าหน้าที่ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่หรือประชาชนที่เข้ามาใช้บริการในสถานที่ราชการ อุปกรณ์จึงเป็นปัจจัยที่สำคัญในบำบัดรักษา ป้องกัน และควบคุมโรค 4. ด้านการปฏิบัติงาน พบว่า จากสถานการณ์ความรุนแรงของการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ที่ผ่านมา ส่งผลกระทบทำให้ไม่สามารถดำเนินภารกิจ ในสภาวะวิกฤตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนเป็นไปโดยขาดระบบการบริหารจัดการที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องบริการประชาชน ในช่วงแรกของการระบาดอาจไม่สามารถดำเนินงานหรือให้บริการได้อย่างต่อเนื่อง ต้องนำมาปรับกระบวนการทำงานใหม่ เพื่อให้มั่นใจว่าภารกิจหลักของราชการหรืองานบริการประชาชนที่สำคัญ สามารถดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่องไม่สะดุดหยุดลงแม้ว่าจะ

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

300 คนหรือเกินต้องมีการแจ้งเจ้าหน้าที่หรือนายอำเภอ มาตรการการปิดสถานที่เสี่ยงในการแพร่กระจายของโรคโควิด-19 เป็นการชั่วคราว และมีการตรวจสอบและบันทึกข้อมูลของผู้เดินทางมาจากพื้นที่เสี่ยงสีแดงหรือสีส้มและการกักตัว 14 วันสำหรับผู้ที่มีความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับผู้ติดเชื้อและสถานที่แพร่ระบาดของเชื้อ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช อยู่ในระดับปานกลาง สูงกว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากเจ้าหน้าที่อำเภอลานสกามีการปฏิบัติหน้าที่ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด -19 อย่างเคร่งครัดตามมาตรการ

ผลงานวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ บัณฑิตา โสภานันท์ (2563) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง การปฏิบัติหน้าที่ภายใต้สถานการณ์ฉุกเฉินภัยพิบัติโรคไวรัสโคโรนา-19 ของศูนย์บริการประชาชน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย: จากนโยบายสู่มาตรการและการปฏิบัติของหน่วยงานการวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ กระบวนการปฏิบัติงานของแต่ละกลุ่มงานภายในศูนย์บริการประชาชน ศึกษา นโยบาย ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ฉุกเฉินภัยพิบัติโรคไวรัสโคโรนา-19 สู่มาตรการและการปฏิบัติหน้าที่รวมถึงศึกษาปัญหา/อุปสรรคที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ตลอดจนแนวทางแก้ไขและรับ มือต่อสถานการณ์ฉุกเฉินภัยพิบัติโรคไวรัสโคโรนา-19 ในอนาคต ผลการวิจัยพบว่า ศูนย์บริการประชาชนกรมการปกครองเป็นศูนย์กลางการให้บริการที่รวมงานต่างๆเกี่ยวกับการอนุมัติ/อนุญาตในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครภายใต้อำนาจหน้าที่ของกรมการปกครองปัจจุบันผู้มาติดต่อขอรับบริการจำนวนมากและหลากหลายมีการนำมาตรการต่างๆที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ฉุกเฉินภัยพิบัติโรคไวรัสโคโรนา-19 ของรัฐบาลมาปฏิบัติในหน่วยงานทั้งในด้านการจัดสถานที่ให้บริการด้านกระบวนการปฏิบัติ งานรวมถึงบุคลากรของหน่วยงานซึ่งนโยบายหลัก ๆ ที่มานำบังคับใช้ได้แก่ มาตรการการป้องกันและสกัดกั้นการนำเชื้อเข้าสู่ประเทศไทยมาตรการยับยั้งการระบาดภายในประเทศและ มาตรการเพื่อการปรับเปลี่ยนการให้บริการงานอนุมัติ/อนุญาตรับรองจดทะเบียนตามกฎหมาย ใน ส่วนของปัญหา/อุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ของศูนย์บริการประชาชนมีดังนี้ คือ เทคโนโลยีที่นำมาใช้ยังไม่สามารถรองรับการปฏิบัติงานได้เท่าที่ควร บางส่วนงานไม่สามารถปฏิบัติตามนโยบาย Work from home หรือการเหลื่อมเวลาทำงานได้เนื่องจากจำนวนบุคลากรที่มีอยู่อย่างจำกัดกฎหมายยังไม่สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติจริงความเสี่ยงต่อการติดเชื้อของพนักงานเจ้าหน้าที่และจำนวนผู้มาขอรับบริการลดน้อยลงเนื่องจากเกิดสถานการณ์ฉุกเฉินภัยพิบัติและแนวทางแก้ไขและรับมือต่อสถานการณ์ฉุกเฉินในอนาคต คือ การพัฒนาในด้านเทคโนโลยีเพื่อการปฏิบัติงานการปรับเปลี่ยนการดำเนินชีวิตให้ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปตามแบบ “new normal” หรือ “ความปกติใหม่” ตลอดจนการทบทวนตัวบทกฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน เพื่อให้มีการรองรับต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคต

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. อำเภอลานสกาควรจะมีการส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ ใช้ประชาชนในพื้นที่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเชื้อโรคโควิด-19 ให้เพิ่มมากขึ้น เพิ่มจุดการติดป้ายประชาสัมพันธ์บางจุดในพื้นที่ที่อาจไม่เพียงพอสำหรับประชาชนในพื้นที่ห่างไกล เข้าถึงยาก

2. ควรมีการจัดตั้งจุดตรวจวัดอุณหภูมิ กันอย่างจริงจังให้แก่ประชาชนในพื้นที่เสี่ยงหรือจุดสถานที่ท่องเที่ยวที่มีผู้คนเข้ามาและแจกจ่ายหน้ากากอนามัยให้ประชาชนได้มีหน้ากากอนามัยหรือหน้ากากผ้าใช้กันทั่วทุกครัวเรือน

3. จัดตั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เข้ามาตรวจตราสอดส่องดูแลบุคคลที่มาจากพื้นที่เสี่ยงหรือผู้ที่มีอาการเสี่ยงที่จะติดเชื้อโควิด-19 ในสถานการณ์นี้ให้มากกว่าเดิมและปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับประชาชนได้ปฏิบัติตามมาตรการอย่างเคร่งครัด โดยการสวมหน้ากากอนามัยตลอดเวลาเมื่ออยู่ในสถานที่ที่ผู้คนเยอะๆ ตรวจวัดอุณหภูมิก่อนเข้าสถานที่ต่างๆ ล้างมือด้วยเจลหรือสบู่ เว้นระยะห่างต่อกันอย่างน้อย 1 เมตร

9.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับการบริหารมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อพัฒนาและปรับใช้ในงานวิจัยครั้งต่อไป

2. ควรทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลต่อการบริหารมาตรการ

3. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

10. บรรณานุกรม

กระทรวงสาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราช. (2563). *มาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 จังหวัดนครศรีธรรมราช*. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2564, จาก <http://www.nakhonsi.go.th/news/view/4125>.

กระทรวงสาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราช. (2564). *มาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโรนา 2019 (COVID-19) – COVID19*. สสจ.นครศรีธรรมราช. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2564, จาก <http://61.19.202.217/covid-19/?p=307>.

ฐิติกร โตโพธิ์ไทย. (2563). *บทเรียนจากการป้องกันและควบคุมการระบาดของโควิด-19: กรณีศึกษาเทศบาลเมืองอ่างทอง*. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2564, จาก <file:///C:/Users/Acer/Downloads/8819-Article%20Text-12632-1-10-20200515.pdf>.

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

- ประยุทธ์ จันทร์โอชา. (2563). ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักรประกาศ
สถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ๒๕๖๓. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อวันที่ 27
กุมภาพันธ์ 2564, จาก <https://www.tosh.or.th/covid19>.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2542). พฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพฯ: เพชรจรัสแสงแห่งโลกธุรกิจ.
- ฉัตรสุมน พงศ์ภิญโญ. (2563). มาตรการการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรค การแพร่ระบาดของ
ของโควิด-19. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2564, จาก
<file:///C:/Users/Acer/Downloads/247814-Article-Text-864662-3-10-20201111.pdf>.
- บัณฑิตา โสภานีน. (2563). การปฏิบัติหน้าที่ภายใต้สถานการณ์ฉุกเฉินภัยพิบัติโรคไวรัสโควิด-19 ของ
ศูนย์บริการประชาชน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย: จากนโยบายสู่มาตรการ
และการปฏิบัติของหน่วยงาน. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2564, จาก
http://www3.ru.ac.th/mpa-abstract/files/2562_1597913693_6114832069.pdf.

ปัจจัยที่มีผลต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหินดาด อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา

ศศิมา ฮุงสูงเนิน (Sasima Hungsungnoen)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาปัจจัยทางประชากรศาสตร์ ในการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหินดาด อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้ใช้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหินดาด จำนวน 370 ตัวอย่าง โดยใช้สูตรสุ่มตัวอย่างแบบสำเร็จของเครซีและมอร์แกน การวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติที่ใช้ในการประมวลผลของข้อมูล โดยการห่าร้อยละและค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 30-40 ปี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000-10,000 บาทและมีการศึกษาระดับประถมศึกษา นอกจากนี้พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการให้บริการเกิดจากสาเหตุของปัญหาที่มีสถานที่ไม่พร้อมต่อการให้บริการ เช่น ขาดแคลนโต๊ะ ขาดแคลนเก้าอี้ เป็นต้น

แนวทางในการแก้ไขปัญหาคือ หน่วยงานต้องมีความพร้อมตลอดเวลา มีการจัดซื้อจัดหาอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการให้บริการแก่ประชาชนล่วงหน้า เพื่อลดปัญหาของการขาดแคลนโต๊ะและเก้าอี้

คำสำคัญ: ปัจจัย, องค์การบริหารส่วนตำบล, การให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการ

Factors affecting the service of Hin Dad Sub-District Administrative Organization Dan Khun Thot District, Nakhon Ratchasima Province

Abstract

This research to study demographic factors In the service of Hin Dad Subdistrict Administrative Organization Dan Khun Thot District, Nakhon Ratchasima Province

The samples used in the research were users of Hin Dad Subdistrict Administrative Organization. 370 samples using Casey and Morgan's successful sampling formula. Data analysis uses statistically finished computer programs used in data processing. By determining the percentage and average, standard deviation.

The results showed that the majority of respondents were female, aged 30-40. Average monthly income of 5,000–10,000 baht and primary education In addition, it was found that the factors affecting the service were caused by problems with unavailable locations such as desk shortages, chair shortages, etc.

The solution to the problem is that the agency must be ready at all times. In advance, the company has arranged to provide the public with the equipment they need to provide services in advance to reduce the shortage of tables and chairs.

Keyword: Factors , Subdistrict Administrative Organization , Service to Visitors

1. บทนำ

“องค์การบริหารส่วนตำบล” เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่จำลองรูปแบบการปกครองรัฐบาลส่วนกลางมาใช้โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารบ้านเมืองตามระบบประชาธิปไตย เพื่อประชาชนในท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นสามารถเข้าถึงบริการสาธารณะได้อย่างทั่วถึง และเป็นธรรม ประชาชนมีบทบาทในการตัดสินใจ การกำกับดูแลการตรวจสอบตลอดจนสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเต็มที่ในส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีศักยภาพทางด้านการบริหารจัดการและการคลังท้องถิ่นที่พึ่งตนเองและเป็นอิสระมากขึ้น ข้าราชการ พนักงานและลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญและเป็นกลไกหลักของประเทศในการบริการสาธารณะเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหินตาด งานบริการในด้านการบริการอย่างเสมอภาค การบริการรวดเร็ว ทันต่อเวลา การบริการอย่างเพียงพอ การบริการอย่างต่อเนื่อง และการบริการอย่างก้าวหน้าโดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน เพื่อนำการวิจัยครั้งนี้ไปปรับปรุงการให้บริการประชาชนที่มารับบริการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหินตาดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาถึงปัญหาอุปสรรคในการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหินตาด อำเภอคำชะอี จังหวัดนครราชสีมา และเพื่อศึกษาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาในด้านการบริการ

3. ประโยชน์ของการวิจัย

1. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานด้านการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหินตาด อำเภอคำชะอี จังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อทราบถึงปัญหาของประชาชนที่มาใช้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหินตาด อำเภอคำชะอี จังหวัดนครราชสีมา

4. สมมติฐานของการวิจัย (ถ้ามี)

1. ปัจจัยที่มีผลต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหินตาด อำเภอคำชะอี จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากการทำงานของหน่วยงาน

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหินดาด อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากทักษะการทำงาน

3. ปัจจัยที่มีผลต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหินดาด อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากความรู้ความสามารถในการให้บริการ

4. ปัจจัยที่มีผลต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหินดาด อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากสถานที่ของหน่วยงาน

5. ปัจจัยที่มีผลต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหินดาด อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากการประชาสัมพันธ์

5. ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน โดยตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลของบุคคล ในตอนที่ 2 เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหินดาด และในตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม เป็นต้น

6. วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือประชาชนที่มาใช้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหินดาด อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา (อบต)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ผู้ที่ใช้บริการองค์การบริหารส่วนตำบลหินดาด จำนวน 13,368 คน โดยใช้สูตรของเครซีและมอร์แกน ในการหากลุ่มตัวอย่าง ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 370 คน

3. เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ จะใช้แนวทางในการสร้างเครื่องมือจากการรวบรวมข้อมูลที่ศึกษาจากตำรา หนังสือ งานวิจัย และเอกสารต่างๆ โดยนำเอาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาเป็นข้อมูลประกอบการศึกษา ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaires) โดยมีลักษณะแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะปลายปิดและปลายเปิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหินดาดอำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล การศึกษาในครั้งนี้ เป็นการศึกษาในเชิงสำรวจ (Survey) โดยใช้ข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) สร้างเครื่องมือที่ช่วยในการศึกษาข้อมูล คือแบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นจำนวน 370 ชุด และนำเครื่องมือนี้ไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างของประชาชนที่มาใช้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหินดาด

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากบทความ งานวิจัย เอกสารทางวิชาการ รวมถึงข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตตามเว็บไซต์ต่าง ๆ และรวบรวมทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาเป็นข้อมูลประกอบการวิจัย

5. การวิเคราะห์ข้อมูล จากที่ได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ และตรวจสอบความถูกต้องเรียบร้อยแล้ว หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและตัดแยกส่วนที่ไม่สมบูรณ์ออกเพื่อนำข้อมูลไปใช้ต่อในขั้นตอนถัดไป

2. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ตามที่ได้คัดกรองมาแล้วลงรหัสและบันทึกข้อมูลลงในโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อเตรียมการประเมินผล

3. ทำการประมวลผล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

7. สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางประชากรศาสตร์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 370 ตัวอย่าง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อยู่ในช่วงอายุ 30-40 ปี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท และส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา

ตอนที่ 2 ท่านคิดว่าปัจจัยมีผลต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหินดาดได้แก่ปัจจัยใด

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นถึงปัจจัยที่มีผลต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหินดาด อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหินดาดมีความคิดเห็นโดยแยกพิจารณาในแต่ละด้าน ปรากฏผลดังนี้

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยที่มีผลต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหินดาด น่าจะเกิดจากความตรงต่อเวลาในการให้บริการ แสดงความคิดเห็นว่าใช่ จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 55.9 ไม่ใช่ 163 คน คิดเป็นร้อยละ 44.1 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหินดาด น่าจะเกิดจากพนักงานมีความกระตือรือร้น ในการให้บริการ แสดงความคิดเห็นว่าใช่ จำนวน 316 คน คิดเป็นร้อยละ 85.4 ไม่ใช่ 54 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหินดาด น่าจะเกิดจากการจัดเตรียมสถานที่ที่มีความพร้อมต่อการให้บริการ แสดงความคิดเห็นว่าใช่ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 ไม่ใช่ 343 คน คิดเป็นร้อยละ 92.7 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหินดาด น่าจะเกิดจากการให้บริการที่ล่าช้า แสดงความคิดเห็นว่าใช่ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 ไม่ใช่ 346 คน คิดเป็นร้อยละ 93.5 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 5 ปัจจัยที่มีผลต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหินดาด น่าจะเกิดจากพนักงานมีความพร้อมในการปฏิบัติงาน แสดงความคิดเห็นว่าใช่ จำนวน 370 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 6 ปัจจัยที่มีผลต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหินดาด น่าจะเกิดจากสถานที่ราชการถูกหลักอนามัย แสดงความคิดเห็นว่าใช่ จำนวน 307 คน คิดเป็นร้อยละ 83.0 ไม่ใช่ 63 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 7 ปัจจัยที่มีผลต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหินดาด น่าจะเกิดจากสภาพแวดล้อมของหน่วยงานมีความปลอดภัย ได้มาตรฐาน แสดงความคิดเห็นว่าใช่ จำนวน 326 คน คิดเป็นร้อยละ 88.1 ไม่ใช่ 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐาน

ดังนั้น ปัจจัยที่มีผลต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหินดาด อำเภอตำบลขุนทด จังหวัดนครราชสีมา เกิดจาก

1. มีความตรงต่อเวลาในการให้บริการ
2. พนักงานมีความกระตือรือร้น ในการให้บริการ
3. พนักงานมีความพร้อมในการปฏิบัติงาน
4. สถานที่ราชการถูกหลักอนามัย
5. สภาพแวดล้อมของหน่วยงานมีความปลอดภัย ได้มาตรฐาน

8. การอภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์การให้บริการแก่ประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลหินดาด อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ประชาชนที่มาติดต่อขอรับบริการมีความคิดเห็นว่าปัจจัยที่มีผลต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหินดาด คือ ความตรงต่อเวลาของการให้บริการ ความกระตือรือร้นในการให้บริการของพนักงาน ความพร้อมในการปฏิบัติงาน และสภาพแวดล้อมของหน่วยงานต้องมีความปลอดภัยแก่ประชาชน ซึ่งปัญหาส่วนใหญ่มีการวางแผนการปฏิบัติงานแต่การปฏิบัตินั้นไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้ตามแผนที่วางไว้ เกณฑ์การพิจารณาคุณสมบัติของผู้ที่จะเข้ามาทำงานไม่เหมาะสม ผู้บริหารมีการติดต่อสื่อสารและสั่งงานไม่ชัดเจนในบางครั้ง ผู้บริหารไม่มีการยืดหยุ่นในการทำงาน การจัดระบบสื่อสารยังไม่สะดวก รวดเร็ว การจัดเก็บข้อมูลไม่ครบถ้วนในบางเรื่องตามระเบียบที่กำหนด

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลจากการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหินดาด อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา ทำให้ทราบถึงการให้บริการต่อประชาชนในด้านต่างๆ และปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้บริการแก่ประชาชน โดยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ควรมีเครื่องกวดบัตรคิวให้แก่ประชาชนที่มาใช้บริการ เพื่อความสะดวกรวดเร็ว

2. ควรมีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรอย่างสม่ำเสมอเพื่อปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกในงานบริการ และให้มีความรู้ความสามารถในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ ๆ มาใช้ในการปฏิบัติงาน เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น

3. ควรพัฒนาด้านสถานที่/ สิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้พิการที่มาใช้บริการ

9.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบริหารจัดการงานคลังกับคุณภาพการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหินดาด

2. ควรศึกษาหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการงานคลังขององค์การบริหารส่วนตำบลหินดาด

10. บรรณานุกรม

คงพัชรไชรต์มี. (2549). ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลนาป่า อำเภอเมืองจังหวัดชลบุรี. งานนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ การเมือง และการบริหารจัดการ, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

จ.อ.อาทิตย์ พจน์อาจ. 2557 ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบล
เทพนิมิตอำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

จิตตินันท์ เตชะคุปต์ 2559 จิตวิทยาการบริหารอุตสาหกรรมท่องเที่ยว.กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย

ฉัตรยาพร เสมอใจ 2550 การจัดการและการตลาดบริการ.กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.

ดวงภรณ์ ตรีธัญญา, 2557 ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการต่อการบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลนครปฐม
อำเภอเมืองจังหวัดนครปฐม.วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการ
ทั่วไป, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

วินัย รำพรรณ 2556 ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการธนาคารออมสินกรณีศึกษาสำนักงานใหญ่ วิทยานิพนธ์ ศศ.
ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ : สถาบัน ราชภัฏบ้านสมเด็จ
เจ้าพระยา

สมิต สัจฉกร 2562 . ศิลปะการให้บริการ. กรุงเทพฯ: สายธาร.

อาศยา โชติพานิช 2559 การบริการที่ดี. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์

ความเครียดและแนวทางจัดการความเครียดของประชาชนบ้านหนองพังโปด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา

มนีรัตน์ โพธิ์จันทร์ทีก (Maneerat Phojanthuek)

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัย เรื่อง ความเครียดและแนวทางจัดการความเครียดของประชาชนบ้านหนองพังโปด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมาในการดำเนินงานของสาเหตุความเครียดของประชาชนบ้านหนองพังโปด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา ทำให้ทราบถึงผลกระทบที่เกิดจากความเครียด พร้อมทั้งหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาความเครียดของประชาชนบ้านหนองพังโปด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา ผู้ทำการศึกษาวิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีเลือกสุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่าง ไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอน เพื่อความง่ายในการเก็บข้อมูลในช่วงสถานการณ์โควิดที่ตีที่สุดเป็นไปตามวัตถุประสงค์การวิจัย

ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุความเครียด เกิดจากสถานะทางการเงินที่มีไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย เมื่อมีรายได้ไม่เพียงพอก็ก่อให้เกิดการกู้ยืมเงินส่งผลให้ประชาชนมีหนี้สินเกิดความขัดแย้งภายในครอบครัว มีการทะเลาะกันภายในครอบครัวมากขึ้น ซึ่งปัญหาเหล่านี้ก็ส่งผลให้มีปัญหาด้านสุขภาพของตัวเอง และคนในครอบครัวมีปัญหาสุขภาพ และความเครียดส่วนใหญ่ก็มาจากการถูกนินทาหลังจากผู้อื่น และสาเหตุหลัก ๆ ที่ทำให้เครียดส่วนใหญ่ คือเศรษฐกิจที่ตกต่ำเศรษฐกิจไม่ดี ซึ่งปัญหาต่าง ๆ ที่กล่าวมานั้นล้วนเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดความเครียด และความเครียดที่สะสมมาเหล่านั้นทำให้เกิดผลกระทบทั้งต่อสภาพจิตใจตัวเองและส่งผลกระทบต่อสุขภาพในระยะยาว ซึ่งหากมีความเครียดมาก ๆ อาจมีการทำร้ายตัวเองและผู้อื่นได้ เพื่อไม่ให้เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้น ผู้ที่มีความเครียดควรที่จะรู้จักวิธีการรับมือกับความเครียด หรือรู้จักวิธีการจัดการกับความเครียดเป็นอย่างดี

คำสำคัญ: ความเครียด, การแก้ปัญหาความเครียด, สาเหตุของความเครียด

Stress and stress management guidelines of the people of Ban
NongPhangPhot, TakhianSubdistrict, Dan KhunThot District,
NakhonRatchasima Province.

Abstract

This research study on stress and stress management guidelines of the people of Ban NongPhangPhot, TakhianSubdistrict, Dan KhunThot District, NakhonRatchasimaProvince, The work on the causes of stress of the people of Ban NongPhangPhot, Takhian Sub-district, Dan KhunThot District, NakhonRatchasima Province, has made them aware of the effects of stress and find a way to solve the stress of the people of Ban NongPhangPhot, TakhianSubdistrict, Dan KhunThot District, NakhonRatchasima Province. The researchers determined the sample size by the method of selecting the sample group. There is no definite rule, which is the most convenient for ease of collecting data during the best Covid situation according to research objectives and analysis.

The results of the study revealed that the causes of stress were caused by insufficient financial status to cover expenses. As a result, people are in debt, family conflicts, more conflicts within the family, which result in their own health problems and family problems with health and stress, most of them come. From the backsliding gossip and most of the main causes of stress are the economic downturn, the bad economy, the problems mentioned above are all the major causes of stress and those accumulated stresses produce results. It affects both one's own mental state and negatively affects health in the long run, which if there is a lot of stress, there may be harm to oneself and others in order not to cause such an incident to occur. Those who are stressed should know how. Dealing with stress or knowing how to deal with it is good.

Keyword :Stress refers , Resolving stress refers , Causes of Stress

1. บทนำ

สภาพสังคมในปัจจุบันของประเทศไทยได้พัฒนาเจริญรุ่งเรืองไปสู่ความทันสมัยอย่างรวดเร็วทั้งในด้านวิชาการเทคโนโลยีสารสนเทศด้านเศรษฐกิจและสังคมทำให้มีผลต่อบทบาทหน้าที่และความเป็นอยู่ของคนไทยในสังคมที่เกิดการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาซึ่งทำให้การดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคลต้องเผชิญกับสภาพการณ์ต่างๆที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและปัญหาอยู่ตลอดเวลาทำให้คนเรานั้นจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อสามารถดำรงชีวิตได้ในสังคมปัจจุบันการปรับตัวนี้บุคคลแต่ละบุคคลจะมีการปรับตัวที่แตกต่างกันและมีการปรับตัวที่ไม่เท่ากันคนที่สามารถปรับได้ดีก็จะดำเนินชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุขส่วนคนที่ปรับตัวได้ไม่ดีก็จะก่อให้เกิดปัญหาและเกิดความเครียดขึ้นได้กับการดำเนินชีวิตของตนความเครียดเป็นความรู้สึกที่สภาพจิตใจไม่เป็นปกติเกิดอารมณ์ไม่เป็นสุขไม่พอใจไม่สบายใจกังวลวิตกกังวลเป็นอารมณ์ความรู้สึกที่สามารถจุดชนวนปฏิกิริยาถูกโชชีวะเคมีในร่างกายมนุษย์เหมือนกับจิตใจของคนเราถูกบีบบังคับซึ่งเป็นผลมาจากการแปรปรวนของร่างกายและจิตใจ

ความเครียดเป็นภาวะของอารมณ์หรือความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ และทำให้รู้สึกถูกกดดัน ไม่สบายใจ วุ่นวายใจ กลัว วิตกกังวล ตลอดจนถูกบีบคั้น เมื่อบุคคลรับรู้หรือประเมินว่าปัญหาเหล่านั้นเป็นสิ่งที่คุกคามจิตใจหรืออาจจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ร่างกายจะส่งผลให้สภาวะสมดุลของร่างกายและจิตใจเสียไป (ศรีจันทร์ พรจิราศิลป์, 2557)

ความเครียดส่งผลต่อชีวิต แบ่งได้ 2 ด้าน คือ ด้านที่หนึ่ง ผลต่อสุขภาพทางกาย ได้แก่ อาการไม่สบายทางกายต่าง ๆ เช่น ปวดศีรษะ ปวดเมื่อยตามส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ความผิดปกติของหัวใจ ความดันโลหิตสูง โรคกระเพาะ อาการท้องผูกท้องเสียบ่อย ๆ นอนไม่หลับ หอบหืด เสื่อมสมรรถภาพทางเพศ ฯลฯ ด้านที่สอง ผลต่อสุขภาพจิตนำไปสู่ความวิตกกังวล ซึมเศร้า กลัวอย่างไร้เหตุผล อารมณ์ไม่มั่นคงเปลี่ยนแปลงง่ายหรือโรคประสาทบางอย่าง นอกจากนี้ความเครียดส่งผลต่อร่างกายและจิตใจย่อมส่งผลถึงประสิทธิภาพในการทำงาน สัมพันธภาพต่อครอบครัวและบุคคลแวดล้อม และเมื่อประสิทธิภาพในการทำงานตกต่ำ สัมพันธภาพเสื่อมถอยลง จิตใจย่อมได้รับความตึงเครียดมากขึ้นซ้ำซ้อน นับว่าความเครียดเป็นภัยต่อชีวิตอย่างยิ่ง (จรรยา จิตราท, 2547)

ความเครียดมีสาเหตุจากหลาย ๆ ด้าน ได้แก่ ประการแรกสาเหตุจากจิตใจ เช่น ความต้องการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในจิตใจและกลัวว่าจะไม่ได้ดังที่ต้องการหรือหวังไว้จะทำให้คน ๆ นั้นเกิดความเครียด เช่น กลัวสอบไม่ผ่าน กลัวทำงานที่ได้รับมอบหมายไม่สำเร็จ ปมด้อยต่าง ๆ ที่เกิดในจิตใจ เช่น ไม่สวยอย่างคนอื่น ไม่รวยเท่าคนอื่น ฯลฯ ประการที่สอง สาเหตุจากการเปลี่ยนแปลงในชีวิต ความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ สถานการณ์ที่ทำให้

คนเรามีความเครียด เช่น เมื่อต้องเข้าโรงเรียนใหม่ เข้าทำงานใหม่ เมื่อต้องแต่งงาน เมื่อต้องเปลี่ยนงาน ย้ายงาน ย้ายบ้าน ความตายของคนที่เรา รัก ฯลฯ ประการที่สาม สาเหตุจากความเจ็บป่วย เช่น การเจ็บไข้ได้ป่วยทั่ว ๆ ไป การป่วยด้วยโรคเรื้อรังเช่น มะเร็ง โรคหัวใจ โรคถุงลมโป่งพอง โรคเอดส์ ฯลฯ (กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, 2548)

จากสาเหตุดังกล่าวเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหาเกี่ยวกับ ความเครียดและ แนวทางการจัดการความเครียดของประชาชนบ้านหนองพังโศด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัด นครราชสีมาเพื่อศึกษาหาสาเหตุของปัญหาความเครียดที่เกิดขึ้น ศึกษาหาผลกระทบที่เกิดจากความเครียด และศึกษาหาแนวทางในการจัดการแก้ปัญหาความเครียดที่เกิดขึ้น ซึ่งจะ เป็นประโยชน์สำหรับบุคคลทั่วไปให้ตระหนักถึงความเครียดที่เกิดขึ้นในชุมชนเพื่อจะ ช่วยป้องกันการเกิด ความเครียดของประชาชนในชุมชนและเตรียมความพร้อมเพื่อรับสถานการณ์ที่กดดัน และจัดการกับสิ่งที่ก่อให้เกิดความเครียดได้อย่างเหมาะสม ถูกวิธี และทำให้ชีวิตของประชาชนเป็นไปอย่างราบรื่นด้วยดีรวมถึงสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาหาสาเหตุที่ทำให้เกิดความเครียดของประชาชนบ้านหนองพังโศด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อศึกษาหาผลกระทบที่เกิดจากความเครียดของประชาชนบ้านหนองพังโศด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา
3. เพื่อศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหาความเครียดของประชาชนบ้านหนองพังโศด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา

3. ประโยชน์ของวิจัย

1. ได้ทราบหาสาเหตุที่ทำให้เกิดความเครียดของประชาชนบ้านหนองพังโศด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา
2. ได้ทราบผลกระทบที่เกิดจากความเครียดของประชาชนบ้านหนองพังโศด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา
3. ได้ทราบแนวทางในการแก้ไขปัญหาความเครียดของประชาชนบ้านหนองพังโศด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา
4. สามารถนำไปเป็นประโยชน์สำหรับจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีของชุมชน
5. สามารถนำไปเป็นประโยชน์ต่อหลายบุคคลที่ประสบปัญหาให้มีอัตราการลดลง

4. สมมติฐานการวิจัย

1. สาเหตุของความเครียดของประชาชนบ้านหนองพังโปด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากปัญหารายได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย
2. สาเหตุของความเครียดของประชาชนบ้านหนองพังโปด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากปัญหามีหนี้สิน
3. สาเหตุของความเครียดของประชาชนบ้านหนองพังโปด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากปัญหาความขัดแย้งในครอบครัว
4. สาเหตุของความเครียดของประชาชนบ้านหนองพังโปด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากปัญหาสุขภาพของตัวเอง
5. สาเหตุของความเครียดของประชาชนบ้านหนองพังโปด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากปัญหาสุขภาพของคนในครอบครัว
6. สาเหตุของความเครียดของประชาชนบ้านหนองพังโปด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากปัญหาการขาดอิสระในการใช้ชีวิต
7. สาเหตุของความเครียดของประชาชนบ้านหนองพังโปด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากปัญหาขาดคนให้คำปรึกษาหรือช่วยแก้ปัญหา
8. สาเหตุของความเครียดของประชาชนบ้านหนองพังโปด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากปัญหาการขัดแย้งกับคนในชุมชน
9. สาเหตุของความเครียดของประชาชนบ้านหนองพังโปด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากปัญหาถูกนินทาหลังจากผู้อื่น
10. สาเหตุของความเครียดของประชาชนบ้านหนองพังโปด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา น่าจะเกิดจากปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำ เศรษฐกิจไม่ดี

5. ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเวลา
- การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม ถึงเดือนมิถุนายน 2564
2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

- การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดความเครียด ผลกระทบที่เกิดจากความเครียด และแนวทางจัดการปัญหาความเครียดของประชาชนบ้านหนองพังโศด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

- บ้านหนองพังโศด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา

4. ขอบเขตด้านประชากร

- กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านหนองพังโศด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา

6. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาความเครียดและแนวทางจัดการความเครียดของประชาชนบ้านหนองพังโศด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชากรบ้านหนองพังโศด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 312 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชากรบ้านหนองพังโศด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 175 คน ขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีของเครซีและมอร์แกน ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์ เกี่ยวกับความเครียดและแนวทางจัดการความเครียดของประชาชนบ้านหนองพังโศด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา โดยแบ่งได้ดังนี้

แบบสัมภาษณ์แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับความเครียดและแนวทางจัดการความเครียดของประชาชนบ้านหนองพังโศด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา

ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์กับกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากรบ้านหนองพังโศด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 175 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 แล้วนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสัมภาษณ์ทั้งหมดผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป ทั้งนี้สถิติที่ใช้ประมวลผล โดยการหาร้อยละ (Percentage) ในส่วนของแบบสัมภาษณ์แบบปลายเปิด นำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหาความเครียดและแนวทางจัดการความเครียดของประชาชนบ้านหนองพังโศด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา เพื่อให้รู้ถึงสาเหตุความเครียด ผลกระทบที่เกิดจากความเครียด และแนวทางจัดการความเครียด และนำมาวิเคราะห์ สรุปผลเพื่อในการทำวิจัยครั้งนี้

7. สรุปผลการวิจัย

1. สาเหตุที่ทำให้เกิดความเครียดของประชาชนบ้านหนองพังโศด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมาเกิดจากสถานะทางการเงินที่รายได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย เมื่อมีรายได้ไม่เพียงพอก็ก่อให้เกิดการกู้ยืมเงินส่งผลให้ประชาชนมีหนี้สินเกิดความขัดแย้งภายในครอบครัว มีการทะเลาะกันภายในครอบครัวมากขึ้น ซึ่งปัญหาเหล่านี้ก็ส่งผลให้มีปัญหาด้านสุขภาพของตัวเอง และคนในครอบครัวมีปัญหาด้านสุขภาพและความเครียดส่วนใหญ่ก็มาจากการถูกนิทาหลังจากผู้อื่น และสาเหตุหลัก ๆ ที่ทำให้เครียดส่วนใหญ่ คือ เศรษฐกิจที่ตกต่ำ เศรษฐกิจไม่ดี ซึ่งปัญหาต่าง ๆ ที่กล่าวมานั้นล้วนเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ประชาชนบ้านหนองพังโศด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมาเกิดความเครียดขึ้นมา

2. ผลกระทบที่เกิดจากความเครียดของประชาชนบ้านหนองพังโศด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา เมื่อมีความเครียดเกิดขึ้นแน่นอนว่าร่างกายทั้งภายในและภายนอกล้วนได้รับผลกระทบจากความเครียดทั้งสิ้น ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผลกระทบที่เกิดจากความเครียด มีดังนี้ ร่างกายอ่อนล้า หงุดหงิดง่าย มีอารมณ์ฉุนเฉียว ทำให้มีความรู้สึกอยากอาหารน้อยลงหรือเพิ่มมากขึ้นจากเดิม เมื่อมีความเครียดมาก ๆ ส่งผลให้นอนไม่หลับ ทำให้พักผ่อนไม่เพียงพอ เสี่ยงมีภาวะซึมเศร้า และทำให้ภูมิคุ้มกันเสื่อมลง ผลกระทบจากความเครียดขั้นที่รุนแรงที่สุด คือ การทำร้ายตัวเอง หรือทำร้ายผู้อื่น

3. แนวทางในการแก้ไขปัญหาความเครียดของประชาชนบ้านหนองพังโศด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมาเมื่อเกิดความเครียดควรทำกิจกรรมที่สบาย ๆ ด้วยการดูหนัง ฟังเพลง เล่นเกม อ่านหนังสือ อ่านหนังสือการ์ตูน กิจกรรมนี้สามารถทำได้ง่าย ๆ ที่บ้านตัวเอง หรือจะออกกำลังกาย เดินเล่น ทำสวน ปลูกต้นไม้ รดน้ำต้นไม้ เข้าวัดปฏิบัติธรรม กิจกรรมจำพวกนี้สามารถทำได้ด้วยตัวคนเดียว หรือจะทำกับครอบครัวเพื่อบรรเทาความเครียดก็ได้เช่นเดียวกัน หรือจะทำกิจกรรมข้างนอกบ้านด้วยการออกไปท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ออกไปหารับประทานอาหารอร่อย ๆ ก็จะช่วยลดความเครียดได้ บางรายที่มีความเครียดมากจนไม่สามารถจะทำกิจกรรมข้างต้นเพื่อจัดการกับความเครียดที่ตนเองมีได้ ก็จะจัดการกับความเครียดโดยการระบายปรึกษาให้เพื่อน แฟน ครอบครัว หรือแม้แต่การปรึกษาจิตแพทย์ และบางรายอาจ

มีการใช้ยาเพื่อทานระงับความเครียดด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งวิธีการทั้งหมดที่กล่าวมานั้นสามารถจัดการกับความเครียดได้เป็นอย่างดี

8. อภิปรายผล

ในการวิเคราะห์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย ผู้วิจัยอภิปรายเปรียบเทียบระหว่างข้อค้นที่ได้จากการศึกษาและองค์ความรู้เดิมจากบทที่ 2 ดังนี้

สาเหตุความเครียดและแนวทางจัดการความเครียดของประชาชนบ้านหนองพังโปด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา เกิดจากสถานะทางการเงินที่มีไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย เมื่อมีรายได้ไม่เพียงพอก็ก่อให้เกิดการกู้ยืมเงินส่งผลให้ประชาชนมีหนี้สินเกิดความขัดแย้งภายในครอบครัว มีการทะเลาะกันภายในครอบครัวมากขึ้น ซึ่งปัญหาเหล่านี้ก็ส่งผลให้มีปัญหาด้านสุขภาพของตัวเอง และคนในครอบครัวมีปัญหาด้านสุขภาพ และความเครียดส่วนใหญ่ก็มาจากการถูกนินทาหลังจากผู้อื่น และสาเหตุหลัก ๆ ที่ทำให้เครียดส่วนใหญ่ คือ เศรษฐกิจที่ตกต่ำ เศรษฐกิจไม่ดี ซึ่งปัญหาต่าง ๆ ที่กล่าวมานั้นล้วนเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดความเครียด และความเครียดที่สะสมมาเหล่านี้ทำให้เกิดผลกระทบต่อสภาพจิตใจตัวเองและส่งผลเสียต่อสุขภาพในระยะยาว ซึ่งหากมีความเครียดมาก ๆ อาจมีการทำร้ายตัวเองและผู้อื่นได้ เพื่อไม่ทำให้เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้น ผู้ที่มีความเครียดควรที่จะรู้จักวิธีการรับมือกับความเครียด หรือรู้จักวิธีการจัดการกับความเครียดเป็นอย่างดี

เพราะเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเลือกหัวข้อ ความเครียดและแนวทางการจัดการความเครียดของประชาชนบ้านหนองพังโปด ตำบลตะเคียน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา เพื่อศึกษาหาสาเหตุของปัญหาความเครียดที่เกิดขึ้น ศึกษาหาผลกระทบที่เกิดจากความเครียด และศึกษาหาแนวทางในการจัดการแก้ปัญหาความเครียดที่เกิดขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับบุคคลทั่วไปให้ตระหนักถึงความเครียดที่เกิดขึ้นในชุมชนเพื่อจะช่วยป้องกันการเกิดความเครียดของประชาชนในชุมชนและเตรียมความพร้อมเพื่อรับสถานการณ์ที่กดดัน และจัดการกับสิ่งที่ก่อให้เกิดความเครียดได้อย่างเหมาะสม ถูกวิธี และทำให้ชีวิตของประชาชนเป็นไปอย่างราบรื่นด้วยดีรวมถึงสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการศึกษา พบว่า ควรเลี้ยงการคิด กังวล ในสิ่งรอบตัวให้น้อยลง ไม่จำเป็นต้องเก็บทุกสิ่งที่ผ่านมาในชีวิตมาคิดจนหมดทุกเรื่อง บางเรื่องควรมองข้ามไปบ้าง บางเรื่องแม้จะเป็นเรื่องใหญ่แต่เมื่อเวลาผ่านไปก็จะทำให้ผ่านเรื่องราวความเครียดเหล่านั้นไปได้ ควรใช้ชีวิตแบบสบาย ๆ ไม่ต้องคิดอะไรมาก ควรหากิจกรรม

ภาคผนวก

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564

“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาและคัดเลือกบทความในการประชุมวิชาการราชภัฏ

รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 ประจำปี 2564 “การจัดการศึกษาไทย

ในยุค New Normal”

เพื่อให้การจัดโครงการประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 ประจำปี 2564 ซึ่งกำหนดจัดขึ้นในวันที่ 5 สิงหาคม 2564 ตั้งแต่เวลา 08.30-16.30 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เพื่อให้การดำเนินงานไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ อำนาจตามความในมาตรา ๓๑ และ มาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ประกอบกับคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ที่ 4193/2561 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน 2561 เรื่อง มอบหมายงานให้รองอธิการบดีปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี จึงแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานโครงการประชุมวิชาการดังกล่าว ดังต่อไปนี้

1. รองศาสตราจารย์ ดร.สถาพร	เรืองธรรม	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ศิวัช	ศรีโกคางกุล	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
3. รองศาสตราจารย์ ดร.โอฬาร	ถิ่นบางเตี้ยว	มหาวิทยาลัยบูรพา
4. รองศาสตราจารย์ ดร.อัชกรณ์	วงศ์ปรีดี	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA)
5. รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา	เคณาภูมิ	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
6. รองศาสตราจารย์ ดร.ธานี	สุขเกษม	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
7. รองศาสตราจารย์ ดร.ปาริชา	มารี เคน	มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์
8. รองศาสตราจารย์ ดร.ภาสกร	ดอกจันทร์	มหาวิทยาลัยมกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขต
ศรีล้านช้าง
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรินทร์	สุทธิชัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

โดยให้คณะกรรมการดังกล่าว มีหน้าที่รับผิดชอบในการพิจารณาและคัดเลือกบทความในด้านต่างๆ สำหรับ การนำเสนอผลงานในการประชุมวิชาการระดับชาติให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการจัดงาน และให้คณะกรรมการมีอำนาจวินิจฉัย ตัดสินใจ และสั่งการใด ๆ ที่เกี่ยวกับการพิจารณาบทความในการจัดประชุมวิชาการดังกล่าว เพื่อเป็นเกียรติและชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยฯต่อไป

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
 “การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

คณะกรรมการดำเนินงานการประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
 แห่งชาติครั้งที่ 4 ประจำปี 2564 “การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal”

เพื่อให้การจัดโครงการประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 ประจำปี 2564 ซึ่งกำหนดจัดขึ้นในวันที่ 5 สิงหาคม 2564 ตั้งแต่เวลา 08.30-16.30 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เพื่อให้การดำเนินงานไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ อำนาจตามความในมาตรา ๓๑ และ มาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ประกอบกับคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ที่ 4193/2561 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน 2561 เรื่อง มอบหมายงานให้รองอธิการบดีปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี จึงแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานโครงการประชุมวิชาการดังกล่าว ดังต่อไปนี้

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	คณะกรรมการอำนวยการ	คณะกรรมการฝ่ายวิชาการคัดเลือกบทความและตรวจงานเอกสาร	คณะกรรมการฝ่ายปฐมคม ต้อนรับและพิธีกร	คณะกรรมการฝ่ายการเงิน	คณะกรรมการฝ่ายเอกสาร ลงทะเบียนและประเมินผล	คณะกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์
1	คณบดีคณะรัฐศาสตร์	*					
2	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและประกันคุณภาพ	(/)					
3	รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและกิจการพิเศษ	[✓]					
4	ผู้ช่วยคณบดี	(✓)					
5	หัวหน้าภาควิชารัฐศาสตร์	(✓)					
6	หัวหน้าภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์	(✓)					
7	ประธานบริหารหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์	(✓)					
8	ประธานบริหารหลักสูตรรัฐศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์	(✓)					
9	ประธานบริหารหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์	(✓)					
10	ประธานบริหารหลักสูตรนิติศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์	(✓)					
11	ประธานบริหารหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสหวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	(✓)					
12	ประธานบริหารหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์	(✓)					

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564

“การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	คณะกรรมการอำนวยการ	คณะกรรมการฝ่ายวิชาการคัดเลือกบทความและตรวจงานเอกสาร	คณะกรรมการฝ่ายปฏิบัติ คัดเลือกรับและพิธีกร	คณะกรรมการฝ่ายการเงิน	คณะกรรมการฝ่ายเอกสาร ลงทะเบียนและประเมินผล	คณะกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์
13	ประธานบริหารหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธศาสตร์การพัฒนา	(v)					
14	ผศ.ดร.พิทักษ์พงษ์ กางการ						
15	ผศ.ว่าที่ร้อยเอก ดร.ณัฐดนัย แก้วโพนงาม		(/)	(/)	(/)		(/)
16	รศ.ดร.เกรียงศักดิ์ โชควรรกุล		(v)				
17	ผศ.ดร.ประมุข ศรีชัยวงษ์						
18	รศ.ดร.सानนท์ ด้านภักดี		(v)				
19	รศ.ดร.สุนทร ปัญญาพงษ์		(v)				
20	ผศ.ดร.सानนท์ ด้านภักดี						
21	ผศ.ดร.สมปอง สุวรรณภุมมา		(v)				
22	ผศ.ดร.อิติรัตน์ เหล่าคมพุดตาจารย์		(v)				
23	ผศ.ดร.อนุสรณ์ พัฒนสานดี		(v)				
24	ผศ.ดร.ณภัทร ใจเอ็นดู		(v)				
25	ผศ.วิมลศิลป์ ประจักษ์ชัยภูมิ		(v)				
26	ผศ.เทอดศักดิ์ ไปจันทิก		/				/
27	ผศ.ไศลโสภณ ภิรมย์ไกรภักดี			(v)	(v)		(v)
28	อาจารย์ ดร.พนารัตน์ เดชกุลทอง		(v)	(v)			
29	อาจารย์ ดร.กรรณวิษณ์ ช่วยอุปการ		(v)				
30	อาจารย์ ดร.คัทลียา นาวิเศษ						(v)
31	อาจารย์ ดร.ฉัตรณรงค์ศักดิ์ สุธรรมดี			(v)			
32	อาจารย์ ดร.ศาสตร์ศิลป์ ละม้ายศรี		(v)				
33	อาจารย์ ดร.อชิษฐาน ไชยเรือง					(/)	
34	อาจารย์ ดร.ณัฐปราชย์ ชัยสินคุณานนท์			(v)	(v)	/	
35	อาจารย์ ดร.เกศสุดา โภคานิตย์		(v)				
36	อาจารย์ ดร.ธรรมรัตน์ โรมแพน			(v)		(v)	
37	อาจารย์ ดร.อินทราภรณ์ อินทรประจบ			(v)	(v)	(v)	
38	อาจารย์ ดร.บุญช่วย กิตติวิษณุกุล			(v)			
39	อาจารย์ ดร.ชูเกียรติ ผลาผล			(v)			(v)
40	อาจารย์กัณดินันท์ นามตะ			(v)			(v)

การประชุมวิชาการราชภัฏรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 4 (ออนไลน์) ประจำปี 2564
 “การจัดการศึกษาไทยในยุค New Normal” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	คณะกรรมการอำนวยการ	คณะกรรมการฝ่ายวิชาการคัดเลือกบทความและตรวจงานเอกสาร	คณะกรรมการฝ่ายปฏิบัติ คัดรับและพิธีกร	คณะกรรมการฝ่ายการเงิน	คณะกรรมการฝ่ายเอกสาร ลงทะเบียนและประเมินผล	คณะกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์
41	อาจารย์จินตกานต์ สุธรรมดี			(√)			
42	อาจารย์โชติกา สิงหาเทพ			(√)		(√)	
43	อาจารย์ธานี ถังทอง						(√)
44	อาจารย์ธนิกานต์ ศรีจันทร์						(√)
45	อาจารย์บุญส่ง วรสิงห์						
46	อาจารย์พิชิตชัย แผงศรีสาร			(√)			
47	นางสาวเสาวนีย์ จันทสังข์			(√)		(√)	
48	นางสาวอัญชิรญา จันทรปิฎก	(∅)		(√)			(√)
49	นางสาวณัฐนรี ไทยภักดี	\		(√)	(√)		
50	นายเชษฐพงษ์ เบ็บชัยภูมิ	\	(∅)				(∅)
51	นายวาณิช ฝาชัยภูมิ	\	(∅)				(∅)
52	นางสาวจรียา กองนาค	\		(√)	(∅)	(∅)	(∅)
53	นางสาวรัชดานันท์ แก้วลี	\		(√)	/		(∅)
54	นายสหภาพ วงษ์แก้ว			(√)			
55	นางสาวมุกดา จำปามูล		(∅)				
56	นางสาวกัญญาภักดิ์ นิยมพร			(√)	(∅)		
57	นางสาวจุฑามาศ หิรัญเข้ว่า		(∅)		(∅)	(∅)	
58	นายณัฐพงษ์ ตาปราบ						(∅)

หมายเหตุ : (∅) = ประธานกรรมการ (√) = กรรมการ / = กรรมการและเลขานุการ [√] = รองประธานกรรมการ

* = ที่ปรึกษา \ = ผู้ช่วยเลขานุการ (∅) = กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

โดยให้คณะกรรมการดังกล่าว มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินงานจัดการประชุมวิชาการระดับชาติในด้านต่าง ๆ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการจัดงาน และให้ คณะกรรมการมีอำนาจในการวินิจฉัย ตัดสินใจ และสั่งการใดๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานจัดการประชุม วิชาการดังกล่าวเพื่อเป็นเกียรติและชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยฯ ต่อไป